GEORGE R. R. MARTIN

ELIO M. GARCÍA, JR. VE LINDA ANTONSSON

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

WESTEROS VE TAHT OYUNLARI'NIN ANLATILMAMIŞ TARİHİ

AKILÇELEN kitaplar

BRO&SİS

GEORGE R.R. MARTIN'DEN YÜZLERCE SAYFALIK YENİ İÇERİKLE

WESTEROS VE ÖTESİNDEKİ TOPRAKLARIN BİLİNMEYEN TARİHİ

Geçmişin bir girizgâh olduğunu farz edersek, George R.R. Martin'in başyapıtı, son zamanların en özgün ve en keyifli fantastik destanı olan *Buz ve Ateşin Şarkısı*'nın epey sağlam bir girizgâha ihtiyaç duyacağında hemfikir oluruz. İşte o girizgâh, *Buz ve Ateşin Dünyası* ile geliyor.

Baştan sona rengârenk çizimlerle donatılmış bu kitap, Yedi Krallık'ın tarihini kapsamlı bir şekilde anlatıp *Buz ve Ateşin Şarkısı* ve son dönemlerin en popüler dizisi *Taht Oyunları*'nda yaşanan olayların habercisi olan epik savaşlar, amansız rekabetler ve cüretkâr isyanlarla ilgili tüm detayları gözler önüne seriyor. Bu kapsamlı tarihçe, George R.R. Martin'in ünlü web sitesi Westeros.org'un kurucuları ve belki de bu dünyayı vizyoner yaratıcısı kadar tanıyan yegâne kişiler olan Elio M. García Jr. ve Linda Antonsson ile yıllar süren işbirliği sayesinde gerçekleşti.

Septonların, büyücülerin ve ozanların nesilden nesile aktarılan halk hikâyelerini, âlimane görüşlerini ve bilgi birikimini *Buz ve Ateşin Dünyası*'nın sayfalarında bulacaksınız. *Buz ve Ateşin Dünyası*, Karanlık Çağ'dan Kahramanlar Çağı'na, İlk İnsanlar'ın gelişinden Fatih Aegon'un tarih sahnesine çıkışına, Aegon'un Demir Taht'ı hazırladığı günden Deli Kral II. Aerys Targaryen'a uzanan, dolayısıyla "günümüzde" Starklar, Lannisterlar, Baratheonlar ve Targaryenlar arasındaki çekişmeleri şekillendiren tüm olaylara dair kayıtları içeren kapsamlı bir tarihçedir. George R. R. Martin'in şaşırtıcı bir titizlikle detaylandırdığı bu evreni ve bu evrende yaşananları tam anlamıyla kavramanıza imkân tanıyacak olan *Buz ve Ateşin Dünyası*, kalemin kılıçtan keskin olduğunu size de ispatlayacak.

www.akilcelenkitaplar.com

Yayıncı Sertifika No: 12382

ISBN 978-605-5069-51-3

9 786055 069513

BRO&SİS

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

WESTEROS VE TAHT OYUNLARI'NIN
ANLATILMAMIŞ TARİHİ

GEORGE R. R. MARTIN
ELIO M. GARCÍA, JR. VE LINDA ANTONSSON

BRO&SiS

BRO&SiS

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

WESTEROS VE TAHT OYUNLARI'NIN
ANLATILMAMIŞ TARİHİ

GEORGE R. R. MARTIN
ELIO M. GARCÍA, JR. VE LINDA ANTONSSON

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

WESTEROS VE TAHT OYUNLARI'NIN ANLATILMAMIŞ TARİHİ

GEORGE R. R. MARTIN

ELIO M. GARCÍA, JR. VE LINDA ANTONSSON

ÇEVİRİ

M. ERALP ERSOY - CAN AYAS - ÖZGE ALTUNDAĞ - HARUN İÇÖZ

ÇEVİRİ EDİTÖRÜ

KAYRA KERİ KÜPÇÜ

AKILÇELEN kitaplar

AKILÇELEN KİTAPLAR
Yuva Mahallesi 3702. Sokak No: 4 Yenimahalle / Ankara
Tel:+90-312 396 01 11 Faks: +90-312 396 01 41
www.akilcelenkitaplar.com
Yayıncı Sertifika No: 12382
Matbaa Sertifika No: 28367

Kitabın özgün adı ve yazarı: The World of Ice & Fire; George R. R. Martin, Elio M. García, Jr. ve Linda Antonsson

Bu çeviri, Random House LLC kuruluşlarından Random House'a bağlı Bantam Books ile Anatolialit Telif Hakları Ajansı aracılığı ile gerçekleştirilen anlaşma doğrultusunda yayımlanmıştır.

© Türkçe yayım hakları Akılçelen Kitaplar'ındır. Yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir biçimde ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir kısmı ya da tümü yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ya da dağıtılamaz.

ISBN: 978-605-5069-51-3
ANKARA, 2017

Çeviri	:	M. Eralp Ersoy, Can Ayas, Özge Altundağ, Harun İçöz
Çeviri Editörü	:	Kayra Keri Küpçü
Yayına Hazırlık	:	Boğaç Erkan, Zeynep Kopuzlu Taşdemir
Sayfa Düzeni	:	Emine Özyurt
Kapak Tasarımı	:	Lodos Grup
Baskı	:	Ofset Fotomat 24. Cadde, 729. Sokak, No. 17, 06370, İvedik, Ankara

İçindekiler

Önsöz ..... *xiii*

ANTİK TARİH 3

Şafak Çağı 5

İlk İnsanlar'ın Gelişi 8

Kahramanlar Çağı 10

Uzun Gece 11

Valyria'nın Yükselişi 13

Valyria'nın Çocukları 15

Andalların Gelişi 17

On Bin Gemi 21

Valyria Kıyameti 26

EJDERHALAR DEVRİ 29

Fetih 31

TARGARYEN KRALLARI 47

I. Aegon 49

I. Aenys 52

I. Maegor 55

I. Jaehaerys 60

I. Viserys 66

II. Aegon 73

III. Aegon 82

I. Daeron 87

I. Baelor 89

II. Viserys 94

IV. Aegon 95

II. Daeron 100

I. Aerys 104

I. Maekar 106

V. Aegon 107

II. Jaehaerys 111

II. Aerys 113

EJDERHALARIN DÜŞÜŞÜ 122

Yalancı Bahar Yılı 124

Robert'ın İsyanı 127

Son 129

İHTİŞAMLI SALTANAT 131

YEDİ KRALLIK 133

Kuzey 135

Kış Kralları 137

Dağ Klanları 139

Skagoslu Taşdoğanlar 139

Boğaz'ın Crannog Halkı 140

Kışyarı Lordları 141

Kışyarı 142

Sur ve Ötesi 145

Gece Nöbetçileri 145

Yabanıllar 147

Nehir Toprakları 151

Tully Hanesi 156

Nehirova 160

Vadi 163

Arryn Hanesi 169

Eyrie 170

Demir Adalar 175

Yalos Taçlar 178

Demir Krallar 182

Kara Kan 183
Pykeli Greyjoylar 187
Kızıl Kraken 188
Eski ve Yeni Usuller 190
Pyke 193
Batı Toprakları 195
Ejderhaların Altındaki Lannister Hanesi 198
Casterly Kayası 204
Menzil 207
Garth Yeşilel 207
Gardener Kralları 209
Andallar Menzil'de 211
Eski Şehir 213
Tyrell Hanesi 217
Yüksekbahçe 218
Fırtına Toprakları 221
İlk İnsanlar'ın Gelişi 222
Durrandon Hanesi 223
Fırtına Topraklarında Andallar 225
Baratheon Hanesi 227
Fırtına Toprakları Ahalisi 231
Fırtına Burnu 233
Dorne 235
Kırılma 237
İlk İnsanlar'ın Krallıkları 238
Andalların Gelişi 238
Rhoynarların Gelişi 240
Güneyin Tuhaf Âdetleri 241
Dorne Ejderhalara Karşı 243
Güneş Mızrak 248
GÜNBATIMI KRALLIĞI'NIN ÖTESİNDE 251
Diğer Topraklar 252
Özgür Şehirler 253
Lorath 253
Norvos 256
Qohor 259
Geçimsiz Kız Çocukları: Myr, Lys, and Tyrosh 261
Pentos 266
Volantis 267
Braavos 271
Özgür Şehirler'in Ötesinde 277
Yaz Adaları 277
Naath 282
Basilisk Adaları 282
Sothoryos 284
Çayır Toprakları 287
Titreyen Deniz 294
Ib 295
Ib'in Doğusu 298
Kemikler ve Ötesi 299
Yi Ti 300
Jogos Nhai Düzlükleri 304
Leng 306
Gölgenin Yanındaki Asshai 308
Sonsöz 311
Targaryen Soyağacı 312
Stark Soyağacı 314
Lannister Soyağacı 316
Kralların Hükümdarlığı 319
Dizin 320
Çizimler 326

Hisar'ın mütevazı Üstadı Yandel,

İsminin Birincisi,

Andallar'ın, Rhoynarlar'ın ve İlk İnsanlar'ın Kralı,

Yedi Krallık'ın Lordu ve

Diyarın Koruyucusu

Yüce ve saygıdeğer Lord Tommen'e

nice muvaffakiyetler ve emsalsiz hikmet temenni eder;

şimdi ve sonsuza dek.

Önsöz

BÜTÜN BİNALARIN TAŞ üzerine taş eklenerek inşa edildiği söylenir. Kendinden önce gelenlerin eserlerini temel alıp ilerleten bilginlerin bulup derlediği bilgiler için de aynı şey söylenebilir. Birinin bilmediğini diğeri bilir; kişinin yeterince gayret gösterdiği takdirde erişemeyeceği hemen hemen hiçbir bilgi yoktur. Üstat Yandel olarak taş ustalığını devralıp, asırlardır Hisar'ın sınırlarının içinde ve dışında inşa edilmekte olan yüce bilgi kalesine bir taş da kendim eklemek için bildiklerimi aktarma sırası artık bana geldi. Benden önceki nicelerinin inşa ettiği bu kale, hiç kuşkusuz, benden sonra da nicelerinin yardımıyla yükselmeye devam edecek.

Ben doğuştan terk edilmiş, son Targaryen kralının hükümdarlık devrinin onuncu yılında bir sabah, çırakların okuma yazma bilmeyenlere yardımcı olduğu Kâtip Ocağı'ndaki boş bir bölmeye bırakılmışım. Hayatımın seyri, bir çırak tarafından bulunup o yılın Kâhya'sı olan Başüstat Edgerran'a götürüldüğüm gün belirlenmiş. Yüzüğü, asası ve maskesi gümüşten olan Edgerran, ciyak ciyak ağlayan suratıma bakıp faydalı olabileceğimi bildirmiş. Çocukluğumda bunu bana ilk söylediklerinde, Edgerran'ın bir gün üstat olacağımı öngördüğünü sanmıştım; Edgerran'ın bebeklerin kundaklanmasına ilişkin bir inceleme yazmakta olduğunu ve belirli kuramları sınamak istediğini çok sonraları Başüstat Ebrose'den öğrendim.

Ancak bu talihsiz bir durum gibi görünse de, sonuç olarak hizmetkârların bakımına verildim ve ara sıra üstatların ilgisine nail oldum. Koridorların, odaların ve kitaplıkların arasında ben de hizmetkâr olarak yetiştirildim ama Başüstat Walgrave bana okuma yazma armağanını bahşetti. Hisar'ı ve onun içerdiği değerli bilgileri koruyan akıl şövalyelerini işte böylelikle tanıyıp sevdim. Onlardan biri olmaktan daha çok arzuladığım hiçbir şey yoktu; uzak diyarları ve çoktan ölüp gitmiş kahramanların hikâyelerini okumaktan, yıldızlara bakmaktan ve mevsimleri gözlemlemekten.

Öyle de yaptım. Zincirimin ilk halkasını on üç yaşında dövdüm ve bunu başka halkalar takip etti. İsminin Birincisi Kral Robert'ın hükümdarlık devrinin dokuzuncu yılında zincirimi tamamlayıp yeminlerimi ettim ve Hisar'daki görevimi memnuniyetle sürdürerek başüstatlara her konuda el uzatıp hizmet ettim. Bu benim için büyük bir şerefti ama en büyük arzum kendime ait bir eser yaratmaktı. Okuma yazma bilen mütevazı kişilerin okuyabileceği –ayrıca karılarına ve çocuklarına da okuyabileceği– bir eser. Böylece iyi ve kötü, adaletli ve adaletsiz, büyük ve küçük şeyleri öğrenebilirler, ben Hisar'ın öğretileri sayesinde nasıl akıllandıysam, onlar da öyle akıllanabilirlerdi. İşte bunun için kollarımı bir kere daha sıvayıp, benden önceki göçüp gitmiş üstatların şaheserlerini çevreleyen yeni ve saygın bir eser oluşturmak üzere işe koyuldum. Bundan sonra okuyacaklarınız bu arzudan doğdu: Kahramanlıkların ve kötülüklerin, tanıdık ve yabancı halkların, yakın ve uzak diyarların tarihi.

YUKARIDA | *Fatih Aegon, Kara Dehşet Balerion'un üzerinde.*

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

WESTEROS VE TAHT OYUNLARI'NIN
ANLATILMAMIŞ TARİHİ

GEORGE R. R. MARTIN
ELIO M. GARCÍA, JR. VE LINDA ANTONSSON

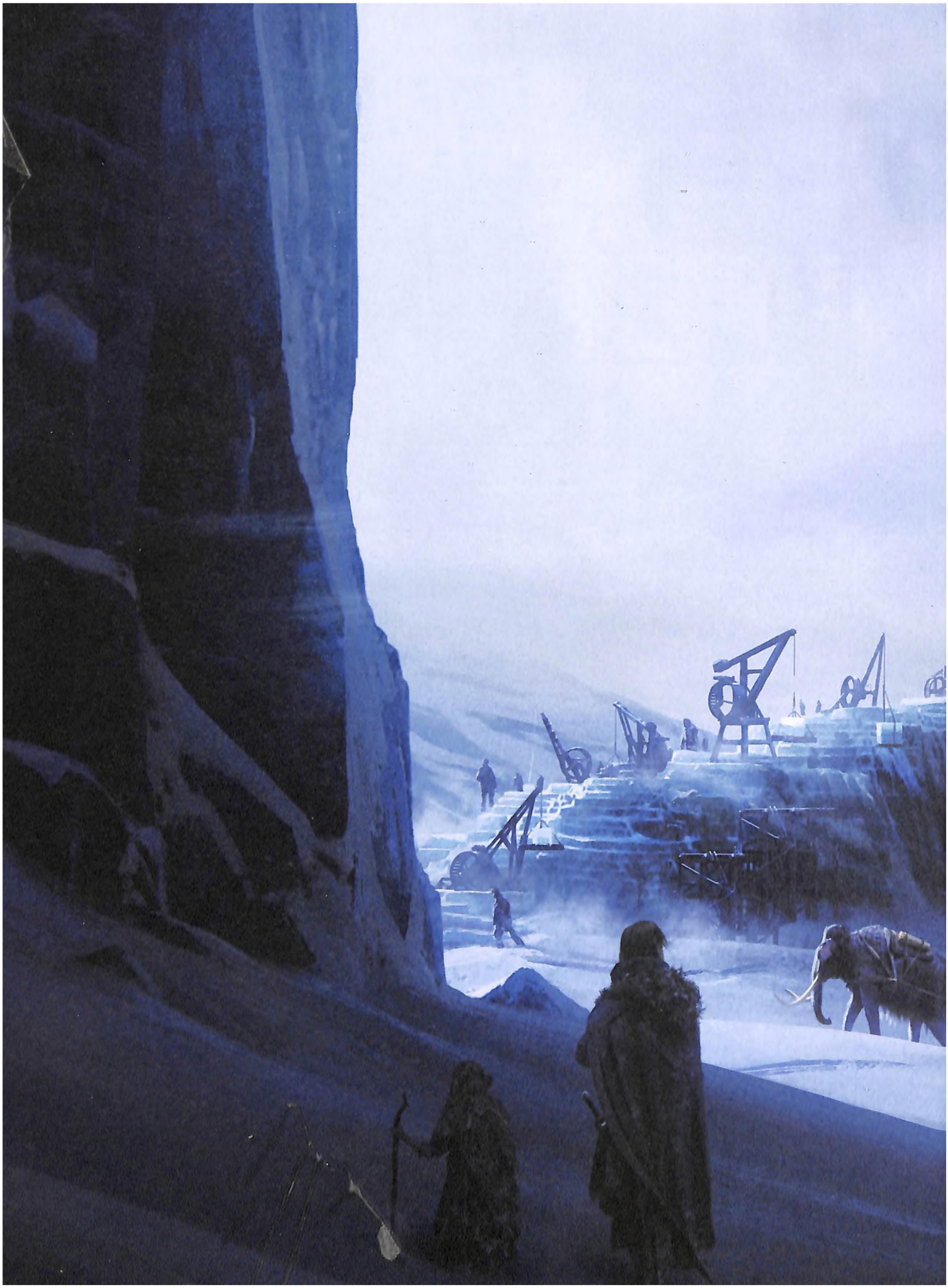

Antik Tarih

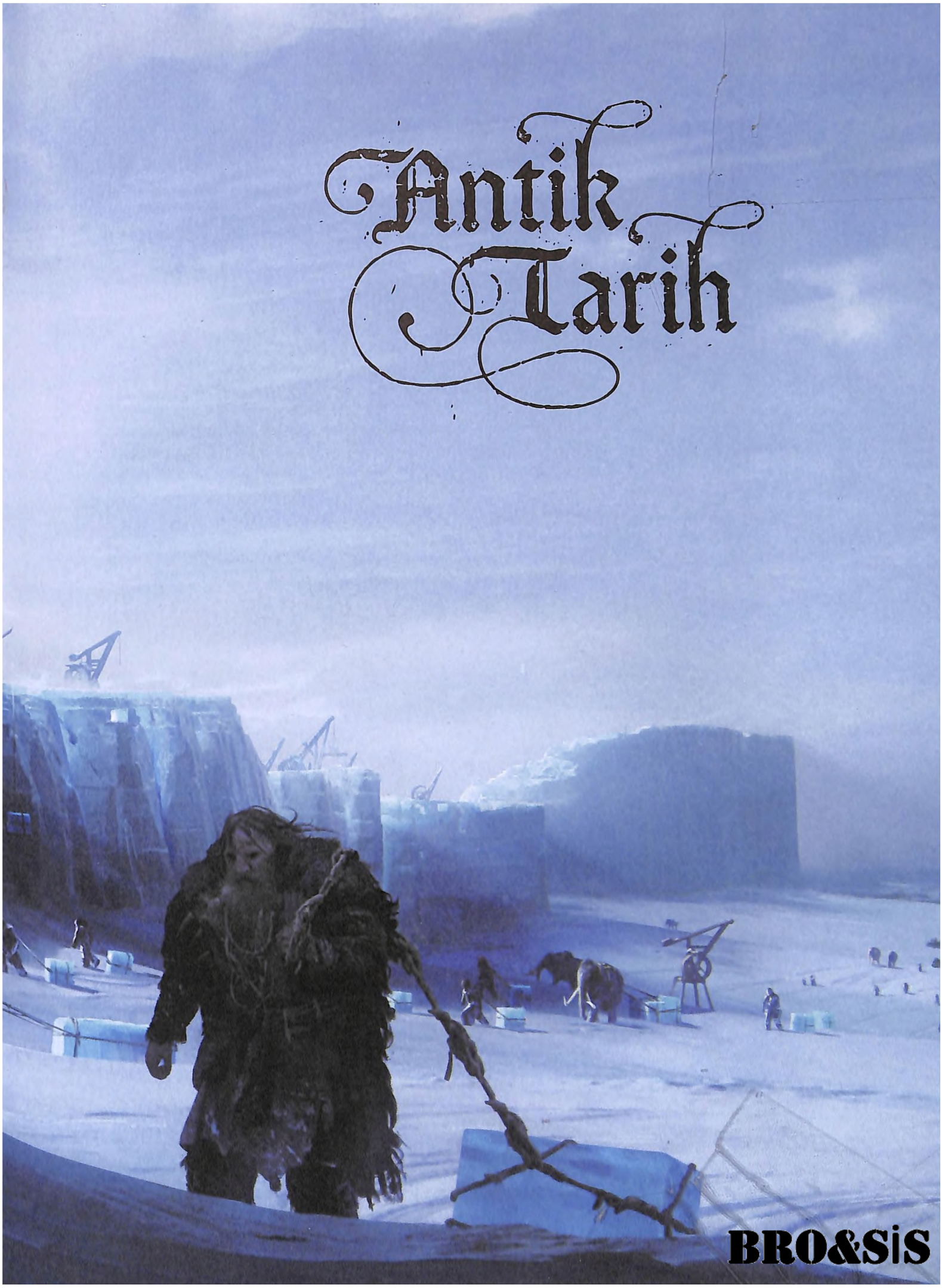

BRO&SiS

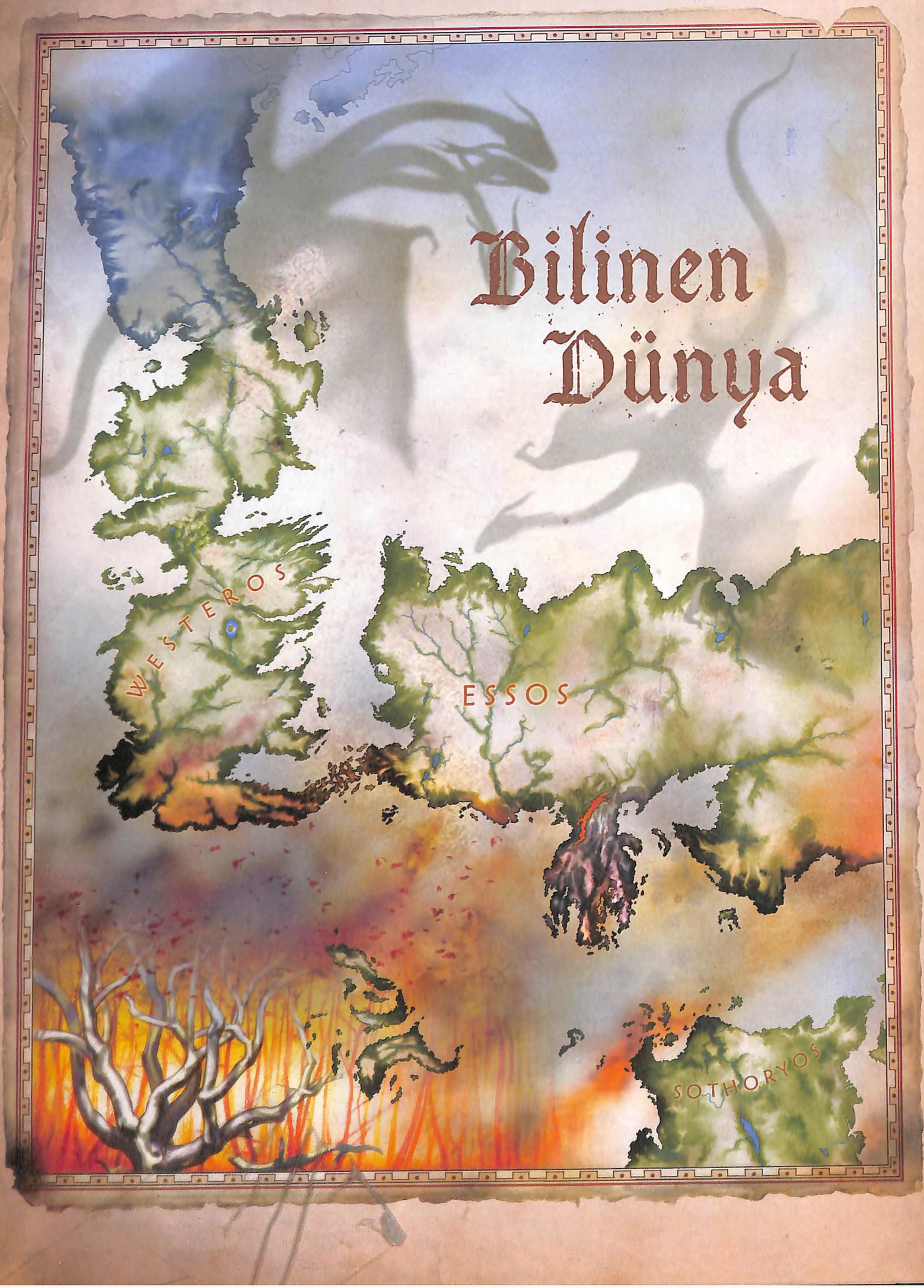
Bilinen
Dünya
WESTEROS
ESSOS
SOTHORYOS

Şafak Çağı

DÜNYANIN BAŞLANGIÇ TARİHİNİ kesin olarak söyleyebilecek hiç kimse yoktur, ancak bu, üstatların ve bilginlerin yanıtı aramasına engel olmamıştır. Dünya kimilerinin öne sürdüğü gibi kırk bin yaşında mıdır yoksa başlangıcı beş yüz bin yıl öncesine –hatta belki daha da gerilere– mi dayanmaktadır? Bu bizim bildiğimiz hiçbir kitapta yazmaz, çünkü dünyanın ilk çağı olan Şafak Çağı'nda insanlar okuma yazma bilmiyorlardı.

Ne var ki dünyanın o zamanlar çok daha ilkel bir yer olduğuna şüphe yoktur; toprağın verdikleriyle beslenen, metalleri işlemeyi ve hayvanları evcilleştirmeyi bilmeyen kabilelerden meydana gelen barbar bir yer olduğuna. O günlere dair kısıtlı bilgilerimiz çok eski metinlere dayanmaktadır: Andalların, Valyrialıların, Ghiscarlıların ve hatta efsanevi Asshai halkının yazdığı öykülere. Ne var ki okuma yazma bilen bu ırklar ne denli eski olsalar da, Şafak Çağı'nda daha çocuk bile değillerdi. Dolayısıyla öykülerinin barındırdığı gerçekleri aramak, samanlıkta iğne aramaya benzer.

Şafak Çağı'na ilişkin kesin olarak söyleyebileceğimiz neler vardır? Doğudaki topraklar kavimlerle doluydu; medeni değillerdi, dünyadaki hiçbir kavim medeni değildi zaten, ama sayıları çoktu. Oysa Westeros'ta, Ebedi Kış Toprakları'ndan Yaz Denizi'nin kıyılarına, sadece iki kavim vardı: Ormanın Çocukları ve devler olarak bilinen varlıkların meydana getirdiği ırk.

Şafak Çağı'ndaki devler hakkında söylenebilecek fazla bir şey yoktur, çünkü hiç kimse onların masallarını, efsanelerini ve tarihini derlememiştir. Gece Nöbetçileri, yabanılların, Ormanın Çocukları'yla huzursuzca da olsa yan yana yaşayan ve istedikleri yerde dolaşıp, istediklerini alan devlere dair öykülerden bahseder. Bütün anlatılarda devlerin kocaman, güçlü ama basit varlıklar oldukları öne sürülmektedir. Devleri canlı gören son insanlar olan Gece Nöbeti'nin korucularının güvenilir anlatılarında, devlerin çocuk masallarında anlatıldığı gibi iriyarı insanlardan ibaret olmadıkları, bedenlerinin kalın bir kürkle kaplı olduğu belirtilmektedir.

Üstat Kennet'ın, Cregan Stark'ın uzun hükümdarlık döneminde Kışyarı'nda görev yaptığı sırada Kuzey'in gömü alanlarını, mezarlarını ve kabirlerini incelediği *Ölülerin Pasajı* adlı çalışmasında da belirtildiği üzere, devlerin ölülerini gömdüklerine dair önemli kanıtlar bulunmaktadır. Kuzey'de bulunup Hisar'a gönderilen kemikleri inceleyen üstatların bazıları devlerin en büyüklerinin boylarının dört metreyi bulduğunu tahmin etmektedir ama üç buçuk metrenin gerçeğe daha yakın olduğunu söyleyenler de vardır. Ölüp gitmiş korucuların Nöbet'in üstatları tarafından yazıya aktarılan öykülerinin hepsinde devlerin ev ya da giysi yapmadıkları ve ağaçlardan koparttıkları dallardan başka araç gereç ya da silah bilmedikleri konusunda fikir birliği bulunmaktadır.

Devlerin kralları ve hükümdarları yoktu. Mağaraların ve uzun ağaçların altlarının dışında barınacak alanlar yapmadılar. Metalleri ve toprağı işlemediler. Onlar geçip giden çağlara rağmen Şafak Çağı'nın varlıkları olmayı sürdürürken, insanların sayısı giderek arttı ve ormanlar ıslah edilip küçültüldü. Artık Sur'un ötesinde bile devlere rastlanmıyor ve görüldüklerine dair son raporlar yüz yıl öncesine dayanıyor. Üstelik bu raporlar bile şüpheli ve Nöbet'in korucularının ateş başında birbirine anlatabileceği türde öyküler.

Ormanın Çocukları birçok bakımdan devlerin tam tersiydi. Koyu tenli, güzel ve çocuklar gibi ufak tefek olan bu varlıklar, bugün ilkel olarak nitelendirebileceğimiz bir şekilde yaşıyorlardı ama yine de devler kadar barbar değillerdi. Metalleri işlemiyorlardı ama araç gereçler ve avlanacak silahlar yapmak için halk arasında ejderhacamı olarak bilinen, Valyrialıların ise "donmuş ateş" anlamına gelen bir sözcükle bildiği obsidiyeni kullanmakta çok başarılıydılar. Giysi dokumuyorlardı ama yapraklardan ve ağaç kabuklarından kıyafetler yapmakta ustaydılar. Büvet ağacından yaylar yapmayı ve otlardan kapanlar oluşturmayı öğrenip avlanırken bunlardan faydalandılar.

Şarkılarının ve müziklerinin de kendileri kadar güzel olduğu söylenir ama şarkılarında anlatılanlar, eski günlerden

Hisar arşivleri, V. Aegon'un hükümdarlık devrinin ilk yıllarında Üstat Aemon tarafından gönderilen ve Redwyn adında bir korucunun Kral Dorren Stark döneminde yazılan anlatılarını aktaran bir mektup içermektedir. Bu mektupta, Issız Burun ve Donmuş Kıyı'ya gerçekleştirilen, korucu ile yol arkadaşlarının devlerle savaşıp Ormanın Çocukları'yla alışveriş yaptığı bir yolculuktan bahsedilmektedir. Aemon mektubunda Nöbet'in Kara Kale'deki arşivlerini incelerken buna benzer çok sayıda anlatıyla karşılaştığını ve bunları inandırıcı bulduğunu iddia etmiştir.

ÖNCEKİ SAYFALARDA | *Sur'un inşası.*

bize kalan küçük kısımlar dışında unutulup gitmiştir. Üstat Childer'ın *Kış Kralları ya da Kışyarı Starklarının Efsaneleri ve Kökenleri* adlı eseri, Mimar Brandon'ın Sur'u inşa ederken Ormanın Çocukları'nın yardımına başvurduğu dönemi anlattığı iddia edilen baladın bir kısmını içermektedir. Brandon Ormanın Çocukları'yla buluşmak için gizli bir yere götürülmüş ama başlangıçta deredeki taşların, yapraklardaki rüzgârın ya da suyun üzerine düşen yağmur damlalarının nağmelerine benzeyen sesler içerdiği tarif edilen dillerini anlayamamıştır. Brandon'ın Ormanın Çocukları'nın dilini öğrenmesi de başlı başına ayrı bir öyküdür ama burada tekrarlamaya gerek yoktur. Dillerinin, her gün duydukları seslerden doğduğu ya da esinlenildiği açıkça görülmektedir.

Ormanın Çocukları'nın taptığı tanrılar isimsiz tanrılardı ve bu tanrılar bir gün İlk İnsanlar'ın da tanrıları olacaktı; derelerin, ormanların ve taşların, sayıları bilinmeyen tanrıları. Büvet ağaçlarına yüzler oyanlar Ormanın Çocukları'ydı, belki de kendilerine tapanları izleyebilmeleri için tanrılarına göz vermek istediler. Fazla kanıt bulunmamakla birlikte, yeşilgörenlerin –Ormanın Çocukları'nın bilgelerinin– yüz oymalı büvet ağaçlarının gözlerinden görebildiklerini iddia edenler de vardır. Bunun sözde kanıtı, İlk İnsanlar'ın buna inanmış olmasıdır; onları büvet ağaçlarını ve korularını kesmeye iten, ağaçların kendilerini izlediği korkusu olmuştur ve Ormanın Çocukları'nı bu avantajdan mahrum bırakmak istemişlerdir. Ne var ki İlk İnsanlar bizim kadar bilgili değillerdi ve soylarından gelenlerin bugün itibar etmediği şeylere inanırlardı; Üstat Yorrick'in eski tanrılara verilen kurbanları anlatan *Denizle Evli Olmak: İlk Günlerinden İtibaren Beyaz Liman'ın Tarihi* adlı eserini düşünelim. Üstat Yorrick'in Beyaz Liman'daki seleflerinin anlatılarına göre, tanrılara kurban verme vakaları beş yüzyıl öncesine kadar devam etmiştir.

Bu, yeşilgörenlerin çok uzaklardaki olayları görmek ya da diyarın bir ucundan diğer ucuna haberleşmek gibi büyük gizemler içeren unutulmuş sanatları bilmediği anlamına gelmez (tıpkı kendilerinden uzun zaman sonra gelen Valyrialılar gibi). Ancak, belki de yeşilgörenlerin bazı marifetleri gerçeklerden ziyade gülünç masallara dayanmaktadır. Yeşilgörenler, bazı insanların öne sürdüğü gibi şekil değiştirip hayvan formuna bürünemiyorlardı ama hayvanlarla bizim bugün başaramadığımız şekillerde iletişim kurabildikleri doğrudur; derideğiştirenler efsanesi buradan doğmuştur.

Doğrusunu isterseniz, derideğiştirenlere dair efsanelerin sayısı çoktur ama en yaygın efsane –Gece Nöbetçileri tarafından Sur'un ötesinden getirilip, asırlar öncesinin septonları ve üstatları tarafından Sur'da kayıtlara geçirilen efsane– derideğiştirenlerin hayvanlarla iletişim kurmakla kalmayıp, ruhlarını birleştirmek suretiyle onların üzerinde hâkimiyet de kurabildiklerini öne sürmektedir. Yabanıllar bile, hayvanları yardıma çağırabilen doğadışı insanlar olarak gördükleri derideğiştirenlerden korkarlardı. Bazı efsaneler hayvanlarının içinde kaybolan derideğiştirenlerden bahsederken, bazıları da derideğiştirenlerin hâkimiyetindeki hayvanların insan sesiyle konuşabildiğini belirtir. Ancak, bütün efsanelerin birleştiği nokta, en yaygın derideğiştirenlerin, kurtların –hatta ulukurtların– üzerinde hâkimiyet kuran insanlar olduğudur ve bu insanların yabanıllar arasında özel bir ismi vardır: Varg.

Efsaneler ayrıca yeşilgörenlerin geçmişi irdeleyebildiğini ve geleceği görebildiğini de öne sürmektedir. Ne var ki bilgilerimiz bize, bu güce sahip olduğunu iddia edenlerin aynı zamanda, geleceğe dair görülerinin muğlak ve genellikle yanıltıcı olduğunu da iddia ettiklerini göstermektedir; saf insanları fallarla kandırmak isteyenler için güzel bir bahane.

Septon Barth'ın *Doğadışı Tarih* adlı çalışmasının bir kısmı günümüzde Hisar'ın salonlarında tartışmalara sebep olmaktadır. Kara Kale'de muhafaza edildiği söylenen metinlere başvurduğunu iddia eden Septon Barth, Ormanın Çocukları'nın kuzgunlarla konuşabildiğini ve kuzgunlara kelimeleri tekrar ettirebildiğini ileri sürmektedir. Barth'a göre, Ormanın Çocukları bu büyük gizemi İlk İnsanlar'a öğretmiş ve kuzgunlar uzaklara haber taşıyabilmiştir. Bu gizem, daha düşük bir formda, artık kuşlarla konuşmayı bilmeyen günümüz üstatlarına da aktarılmıştır. Birliğimizin kuzgunların dilini anladığı doğrudur... ancak bu, onların çıkardığı seslerin basit gerekçelerini, korku ve öfke belirtilerini, çiftleşmeye hazır olduklarını ya da sağlıklarının kötü olduğunu gösterme yöntemlerini anladığımız anlamına gelmektedir.

Kuzgunlar en akıllı kuşlardandır ama akılları yeni doğmuş çocuklar kadardır ve Septon Barth her neye inanmış olursa olsun, konuşma becerileri daha da azdır. Valyria çeliği halkasına bağlı birkaç üstat, Barth'ın haklı olduğunu öne sürmüştür ama içlerinden biri bile insanların kuşlarla konuşabildiğine dair iddiasını kanıtlayamamıştır.

Ormanın Çocukları'nın kendilerine özgü sanatları olsa da, gerçeklerle batıl inançlar birbirine karıştırılmamalı, bilgiler sınanmalı ve kesinleştirilmelidir. Büyük gizemler ve büyü sanatı bizim fani araştırma becerilerimizin sınırlarının dışında yer almaktadır.

Sanatlarına dair gerçekler her ne olursa olsun, yeşilgörenler Ormanın Çocukları'na liderlik ediyorlardı ve hiç kuşkusuz, bir zamanlar Ebedi Kış Toprakları'ndan Yaz Denizi'nin kıyılarına kadar her yerde Ormanın Çocukları'nı görmek mümkündü. Basit evler inşa ediyorlar, kaleler ya da şehirler kurmuyorlardı. Bunun yerine ormanlarda, adalarda, bataklıklarda, hatta mağaralarda ve yeraltı dehlizlerinde yaşıyorlardı. Ormanlarda ağaçların dallarına yapraklardan ve sazlardan barınaklar yaptıkları –gizli ağaç "köyleri"– kurdukları söylenir.

Bunu, ulukurtlar ve gölge kediler gibi yırtıcı hayvanlardan korunmak amacıyla yaptıkları, basit silahlarının –ve hatta dillere destan yeşilgörenlerinin– yırtıcılara karşı yeterli koruma sağlamadığı iddia edilmektedir. Ancak, buna karşı çıkan ve Ormanın Çocukları'nın en büyük düşmanlarının devler olduğunu öne süren kaynaklar da mevcuttur. Tıpkı Kuzey'de anlatılan öykülerde ima edildiği ve Üstat Kennet'ın Uzun Göl yakınlarındaki gömü incelemelerinin de muhtemelen kanıtladığı gibi. Devlere ait olan bu gömü alanında, kaburga kemiklerinin arasında obsidiyen ok başları bulunmuştur. Bu da insanın aklına, Üstat Herryk'in *Sur'un Ötesindeki Kralların Tarihi* adlı eserinde yer alan, Gendel ve Gorne kardeşlerle ilgili yabanıllara ait bir şarkıyı getiriyor. Gendel ve Gorne kardeşler, Ormanın Çocukları ile devler arasında bir mağara yüzünden çıkan anlaşmazlığa arabuluculuk yapmaya çağırılmışlar. Kardeşler bu mağaranın, nihayetinde Sur'un altından da geçen büyük bir mağaralar zincirinin parçası olduğunu keşfettikten sonra meseleyi kandırmacayla çözerek iki tarafın da mağarayı istediğini inkâr etmesini sağlamışlar. Ancak yabanılların okuma yazmaları olmadığı göz önünde bulundurulursa, öykülerine şüpheyle yaklaşmakta fayda vardır.

Sonradan ortaya çıkan daha büyük tehlikeler, Ormanın Çocukları'nı ve devleri eninde sonunda bir araya getirmiştir.

Şafak Çağı'nda Yedi Krallık'ta üçüncü bir ırkın yaşadığına dair bir olasılık söz konusudur ama bu öyle şüphelidir ki kısaca değinmek yeterli olacaktır.

Demirdoğumlular arasında Demir Adalar'a gelen İlk İnsanlar'ın ilklerinin Eski Wyk'te meşhur Deniztaşı Tahtı'nı buldukları ama adalarda yaşayan hiç kimse olmadığı söylenir. Eğer bu doğruysa, tahtı yapanların kökenleri büyük bir bilmecedir. Üstat Kirth, demirdoğumluların efsanelerini derlediği *Boğulmuşların Şarkıları* adlı çalışmasında, tahtın Günbatımı Denizi'nin ötesinden gelen yabancılar tarafından bırakıldığı fikrini ortaya sürmüştür ama bu sadece bir tahmindir ve kanıtlara dayanmamaktadır.

SOLDA | *Dev.* YUKARIDA | *Ormanın Çocukları'ndan biri.*

İLK İNSANLAR'IN GELİŞİ

HİSAR'IN EN SAYGIN kaynaklarına göre, bundan sekiz bin yıl ila on iki bin yıl öncesinde bir tarihte, Westeros'un en güneyinde, yeni bir kavim, Dar Deniz'i birleştiren ve doğudaki topraklarla Ormanın Çocukları'nın ve devlerin yaşadığı toprakları birbirine bağlayan kara şeridini aşmıştır. İlk İnsanlar, o zamanlar kırık olmayan Kırık Kol'dan Dorne'a işte buradan gelmişlerdir. Bu insanların anayurtlarını terk etmelerinin sebebi bilinmemektedir ama geldiklerinde kalabalık gelmişlerdir. Binlerce kişi bu topraklara girip yerleşmeye başlamış ve yıllar geçtikçe daha da kuzeye yayılmıştır. Bu göç günlerine ilişkin efsaneler güvenilir değildir, çünkü İlk İnsanlar'ın birkaç yıl içinde Boğaz'ı aşıp Kuzey'e girdiğini öne sürmektedir. Oysa gerçekte bunun olması on yıllar, hatta yüz yıllar sürerdi.

Ancak bütün efsanelerin içerdiği ve doğru görünen bir bilgi de bulunmaktadır ki bu bilgiye göre, İlk İnsanlar kısa bir süre sonra Ormanın Çocukları'yla savaşa tutuşmuşlardır. İlk İnsanlar, Ormanın Çocukları'nın aksine, tarım yapıyorlar, yerleşim alanları ve köyler kuruyorlardı. Bunları yaparken, yüz oymalı büvet ağaçlarını da kesmeye başladılar ve Ormanın Çocukları bu yüzden onlara saldırınca, yüzlerce yıl süren bir savaş başladı. Beraberlerinde yabancı tanrılar, atlar, büyükbaş hayvanlar ve bronz silahlar getirmiş olan İlk İnsanlar Ormanın Çocukları'ndan daha yapılı ve güçlüydü, dolayısıyla da önemli bir tehditti.

Ormanın Çocukları'nın avcıları –ağaçlarla dans edenler– aynı zamanda onların savaşçıları da oldular ama gizemli ağaç ve yaprak sanatlarına rağmen, İlk İnsanlar'ın ilerleyişini yavaşlatmaktan başka hiçbir şey yapamadılar. Yeşilgörenler sanatlarına başvurdular ve efsanelere bakılırsa, yanlarında savaşması için bataklıktaki, ormandaki ve havadaki canlıları çağırdılar: Ulukurtları, büyük kar ayılarını, mağara aslanlarını, kartalları, mamutları, yılanları ve daha nicelerini. Ne var ki İlk İnsanlar çok güçlüydüler ve Ormanın Çocukları çaresizlikten ötürü tehlikeli bir eyleme başvurdular.

Efsanelere göre, bugün Kırık Kol olarak bildiğimiz yerdeki kara şeridini yok eden ve Boğaz'ı bataklığa dönüştüren büyük seller, kara büyü yapmak için Moat Cailin'de toplanan yeşilgörenlerin eseriydi. Ancak buna karşı çıkanlar da vardır: Bu olay olduğunda İlk İnsanlar çoktan Westeros'a gelmişlerdi ve doğudan gelen akını durdurmak, onların ilerleyişini yavaşlatmaktan başka hiçbir işe yaramazdı. Ayrıca böyle bir güç, efsanelerde yeşilgörenlerin sahip olduğu öne sürülen gücün bile ötesindedir... ki bu efsaneler bile abartılı görünmektedir. Boğaz'm sular altında kalmasının ve Kol'un kırılmasının doğal bir afetten kaynaklanmış olması daha büyük bir olasılıktır. Valyria'nın başına gelenler gayet iyi bilinmektedir. Demir Adalar'daki Pyke Kalesi de, parçaları koparak denize karışmadan önce büyük adanın bir parçası olan taş yığınlarının üzerinde yer almaktadır.

Her koşulda, Ormanın Çocukları da hayatlarını korumak için İlk İnsanlar gibi canla başla savaştılar. Savaş kaçınılmaz olarak sonraki nesillere de sıçradı, ta ki Ormanın Çocukları sonunda kazanamayacaklarını anlayana dek. Belki de savaşmaktan yorulmuş olan İlk İnsanlar da savaşın artık bitmesini istiyorlardı. İki ırkın da bilge kişileri öne çıktı ve iki tarafın baş kahramanları ile hükümdarları Pakt'ı oluşturmak için Tanrıların Gözü'ndeki adada bir araya geldi.

YUKARIDA | *Büvet ağacı* SAĞDA | *Ormanın Çocukları ile İlk İnsanlar Pakt'ı oluştururken.*

Derin ormanlar dışında Westeros'taki bütün topraklardan vazgeçen Ormanın Çocukları, İlk İnsanlar'dan büvet ağaçlarını artık kesmeyeceklerine dair söz aldılar.

Tanrıların Pakt'a şahitlik edebilmesi için Pakt'ın oluşturulduğu adadaki bütün büvet ağaçlarına yüzler oyuldu ve büvet ağaçlarıyla ilgilenip adayı koruması için yeşil adamlar birliği kuruldu.

Pakt ile birlikte dünyanın Şafak Çağı sona erdi ve Kahramanlar Çağı başladı.

Yeşil adamların adada yaşamaya devam edip etmediği kesin olarak bilinmemektedir ama sandalla adaya gidip, rüzgâr şiddetlenmeden ve bir kuzgun sürüsü tarafından kovalanmadan önce onları bir anlığına gördüğünü iddia eden genç ve gözükara bir nehir lordu bulunmaktadır. Yeşil adamların boynuzlarının bulunduğunu ve tenlerinin koyu yeşil renginde olduğunu iddia eden çocuk masalları, akla yatkın gerçeğin çarpıtılmış hâlidir ki bu gerçek, yeşil adamların yeşil giysiler giydiği ve boynuzlu başlıklar taktığıdır.

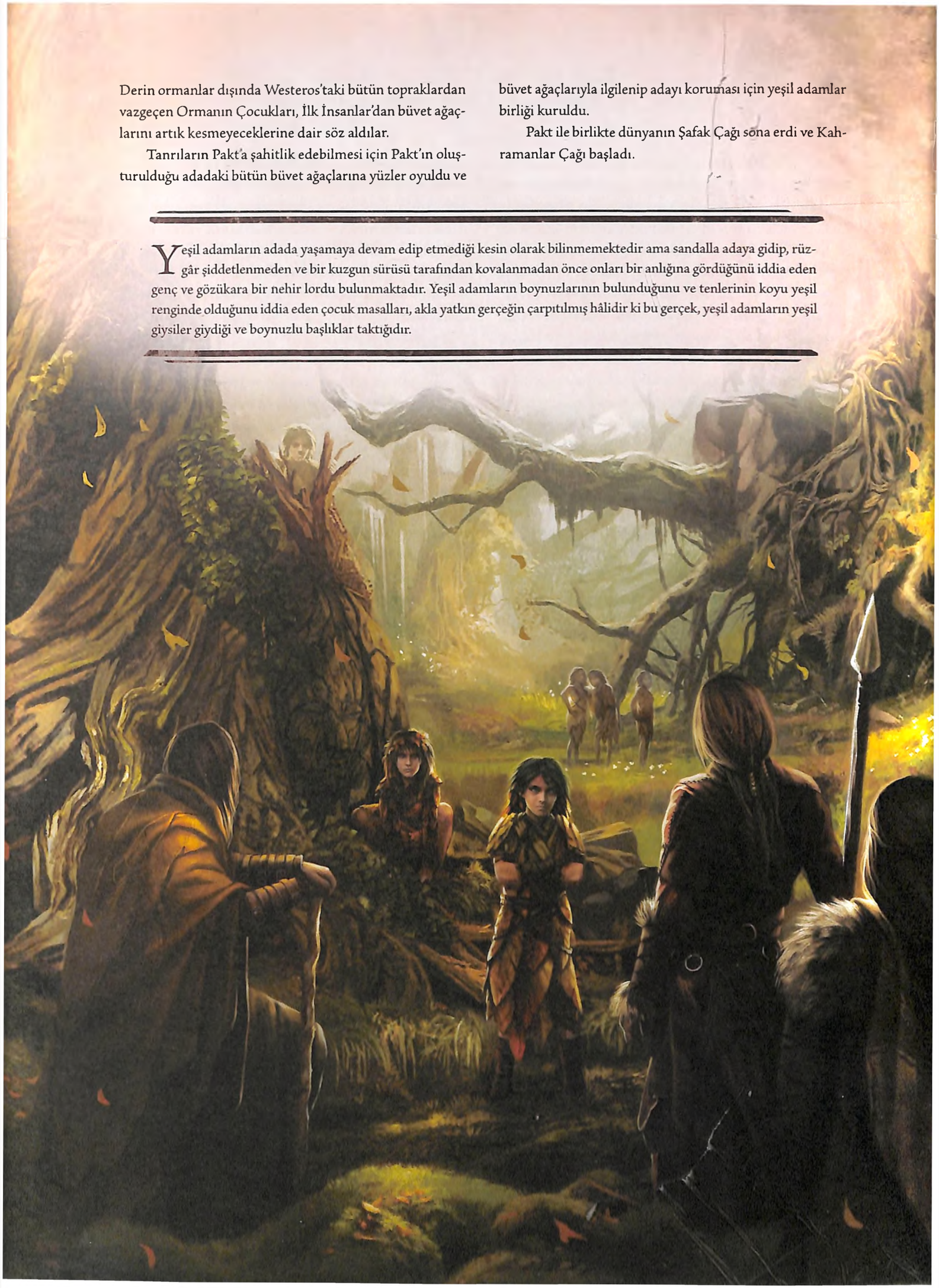

Kahramanlar Çağı

BİNLERCE YIL SÜREN Kahramanlar Çağı'nda krallıklar kurulup yıkılmış, soylu haneler oluşturulup parçalanmış ve büyük işler başarılmıştır. Ne var ki bu eski günlere dair bildiklerimiz, Şafak Çağı'na dair bildiklerimizden çok da fazla değildir. Elimizdeki efsaneler, olayları yaşandıktan binlerce yıl sonra yazan septonların ve üstatların eseridir; ancak, Ormanın Çocukları'nın ve devlerin aksine, Kahramanlar Çağı'nda yaşayan İlk İnsanlar arkalarında bu efsanelerin bazı bölümlerini destekleyebilecek kalıntılar ve eski kaleler bırakmışlardır. Gömü alanlarında ve birtakım başka yerlerde rünlerini taşıyan taş anıtlar bulunmaktadır. Bu kalıntılar sayesinde, efsanelerin arkasındaki gerçekleri ayıklamaya başlayabiliriz.

Kahramanlar Çağı'nın Pakt ile başladığı ve İlk İnsanlar ile Ormanın Çocukları'nın barış içinde yaşadığı binlerce yıla yayıldığı, genel olarak kabul gören bir gerçektir. Kendilerine o kadar çok toprak bırakılınca, İlk İnsanlar sonunda büyümek için yeterli alana sahip oldular. İlk İnsanlar kurdukları kalelerden, Ebedi Kış Toprakları'ndan Yaz Denizi'nin kıyılarına kadar her yere hükmettiler. Küçük kralların ve güçlü lordların sayısı hızla çoğaldı ama zamanla içlerinden birkaçı diğerlerinden daha güçlü olduğunu kanıtlayarak bugün bildiğimiz Yedi Krallık'ın ataları olan krallıkların tohumunu attı. Bu ilk kralların isimleri efsanelerin arasına karışıp kaybolmuştur ve hükümdarlık devirlerinin yüzlerce yıl sürdüğünü iddia eden efsaneler, sonradan başkaları tarafından ortaya konulan yanlışlar ya da fanteziler olarak kabul edilmelidir.

Mimar Brandon, Garth Greenhand, Zeki Lann ve Durran Godsgrief gibi isimler, itibar edilebilecek isimlerdir ama onlara dair efsanelerin, gerçeklerden çok hayal gücüne dayanıyor olma ihtimali yüksektir. Ben başka yerlerde gerçekleri ayıklama gayretimi sürdüreceğim ama şimdilik bu efsaneleri anmak yeterli.

Efsanevi kralların ve Yedi Krallık'ın doğduğu yüzlerce krallığın yanı sıra, Yıldız Gözlü Symeon ve Ayna Kalkanlı Serwyn gibi kahramanlara dair efsaneler de septonlara ve ozanlara hep malzeme olmuştur. Bu kahramanlar gerçekten yaşadılar mı? Olabilir. Ne var ki ozanların, Ayna Kalkanlı Serwyn'i Kral Muhafızları'nın –ta Fatih Aegon'un hükümdarlık devrinde kurulan bir birlik– arasında sayması, bu efsanelerin çoğuna neden güvenilemeyeceğini göstermektedir. Bu efsaneleri ilk yazan septonlar istedikleri ayrıntıları seçip yenilerini eklemişler ve ozanlar lordların salonlarında sıcak bir köşe bulabilmek için bunları bazen tanınamayacak kadar– değiştirmişlerdir. Böylelikle çoktan göçüp gitmiş bir İlk İnsan, Yedi inancını taşıyan ve kendisinden binlerce yıl sonra yaşayan Targaryen krallarını koruyan bir şövalye oluvermiştir. Bu saçma efsaneler yüzünden Westeros'un tarihi konusunda cahil kalan gençlerin sayısı çoktur.

Efsanelere dayalı bu krallıklardan bahsederken, aslında sadece ilk nüfuz alanlarından bahsettiğimizi hatırlamakta fayda vardır; bu krallıkları kuranlar, genellikle Casterly Kayası ya da Kışyarı gibi merkezlerden çıkarak zamanla daha fazla toprak ve güç elde etmişlerdir. Garth Greenhand'in yönettiğini iddia ettiği Menzil Krallığı'nın sınırlarının, kalesinin salonlarından atla on dört günde ulaşılabilecek alanlardan daha fazlasını kapsadığı şüphelidir. Ne var ki bu küçük krallıklardan, sonraki bin yılda Westeros'a hükmedecek büyük krallıklar doğmuştur.

Uzun Gece

İLK İNSANLAR PAKT'IN ardından krallıklarını kurarken, kendi aralarındaki ihtilafların ve savaşların dışında sorunlarla karşılaşmadılar; en azından tarihin bize anlattığı budur. Tarih bize ayrıca Uzun Gece'den, yani bir nesil boyu süren bir kıştan da bahsetmektedir; çocukların doğup büyüdüğü ve çoğu durumda baharı hiç görmeden öldüğü bir nesilden. Hatta bazı eski kocakarı masallarına göre dünyayı saran kış öyle şiddetliymiş ki gün ışığını bile görmemişler. Bu masallar belki hayal ürünüdür ama binlerce yıl önce büyük bir afetin yaşandığı kesindir. Lomas Longstrider, *İnsanların İnşa Ettiği Harikalar* adlı eserinde, festival şehri Chroyane'in harabelerinde, Rhoyne nehrinin küçülüp gözden kaybolmasına ve sularının güneyde Selhoru'ya kavuştuğu yere kadar donmasına yol açan bir karanlıkla ilgili efsaneler anlatan Rhoynar soyundan kişilerle karşılaştığını aktarmaktadır. Bu efsanelere göre güneş ancak, bir kahraman, Rhoyne Ana'nın çocuklarını –Yengeç Kral ve Nehrin Yaşlı Adamı gibi küçük tanrıları– atışmayı bırakıp hep birlikte gün ışığını geri getirecek gizli bir şarkıyı söylemeye ikna ettikten sonra yüzünü göstermiştir.

Asshai'de de böyle bir karanlıktan ve kızıl bir kılıçla bu karanlıkla savaşan bir kahramandan bahseden tarih kayıtları olduğu yazmaktadır. Bu kahramanlığın Valyria'nın yükselişinden önce, Eski Ghis'te imparatorluğun kurulmaya başlandığı günlerde gerçekleştiği söylenmektedir. Bu efsane Asshai'den batıya yayılmıştır ve R'hollor rahipleri Azor Ahai adındaki bu kahramanın geri döneceğini kehanet etmektedir. Colloquo Votar, *Yeşim İncelemeleri* adlı eserinde, Yi Ti'den ilginç bir efsaneyi aktarmaktadır; bu efsaneye göre, hiç kimsenin bilmediği bir sebepten ötürü utanan güneş yüzünü bir ömür boyu dünyadan saklamış ve felaket ancak maymun kuyruğu olan bir kadının çabaları sonucu önlenebilmiştir.

Ne var ki eğer efsanelerde anlatılan bu zalim kış gerçekten yaşandıysa, korkunç sefaletlere yol açmış olmalıdır. Kuzeylilerin en yaşlılarının ve zayıflarının sert kışlarda uyguladığı bir gelenek vardır; bir daha asla dönmeyeceklerini gayet iyi bilmelerine rağmen ava gittiklerini söylerler ve böylece hayatta kalma ihtimali daha yüksek olan kişilere biraz daha fazla gıda bırakmış olurlar. Uzun Gece'de bu geleneğin yaygın olarak uygulandığına şüphe yoktur.

Ancak inanması daha zor olmakla birlikte, eski tarih kayıtlarında daha merkezi bir yer kaplayan ve Ötekiler olarak bilinen yaratıkları anlatan başka efsaneler de vardır. Bu efsanelere göre, Ebedi Kış Toprakları'ndan gelen Ötekiler ışığı ve sıcağı yok etmek için karanlığı ve soğuğu beraberlerinde getirmişlerdir. Efsaneler onların buz örümceklere ve ölülerin atlarına bindiklerini, hatta kendilerine hizmet etmeleri için bu atları dirilttikleri gibi, yanlarında savaşmaları için ölüleri de dirilttiklerini anlatmaktadır.

Hisar uzun zamandır mevsimlerin süresini ve değişimini önceden tahmin etmenin bir yolunu bulmaya çalışmaktadır ama bu çabalar sonuç vermemiştir. Septon Barth tamamlanmamış bir incelemesinde mevsimlerin tutarsızlığının güvenilir bilgilerden ziyade büyü sanatıyla ilgili bir mesele olduğunu öne sürmüştür. Üstat Nicol'un –diğer bakımlardan övgüyü hak eden çok faydalı bir eser olan– *Gün Ölçümü* adlı çalışması bu iddiadan etkilenmiş gibi görünmektedir. Nicol, gökyüzündeki yıldızların hareketleriyle ilgili çalışmasına dayanarak, mevsimlerin bir zamanlar düzenli aralıkları bulunduğuna dair şüpheli bir iddia öne sürmektedir. Bu iddianın arkasındaki fikir –günlerin uzamasının ve kısalmasının daha düzenli olmasının, daha düzenli mevsimlere yol açacağı fikri– doğru görünmektedir ama Nicol çok eski efsaneler dışında, durumun bir zamanlar böyle olduğuna dair hiçbir kanıt bulamamıştır.

SOLDA | *İlk İnsanlar'a ait kale harabeleri.* YUKARIDA | *Efsanelerde anlatıldığı gibi buz örümceklere ve ölü atlara binen Ötekiler.*

Uzak geçmişte yaşanan bütün olaylar gibi, Uzun Gece'nin bitişi de bir efsane konusudur. Kuzey'de Ormanın Çocukları'ndan yardım istemeye giden son bir kahramandan söz edilir. Yol arkadaşları onu terk etmiş ya da gözü dönmüş devlerle, soğuğun uşaklarıyla ve Ötekiler'in kendileriyle savaşırken bir bir ölmüştür. Tek başına kalan kahraman, ak yürüyenlerin bütün çabalarına rağmen sonunda Ormanın Çocukları'na ulaşmayı başarmıştır. Bütün efsaneler bunun bir dönüm noktası olduğu konusunda birleşmektedir. Ormanın Çocukları sayesinde, Gece Nöbeti'nin ilk savaşçıları bir araya gelmiş ve Şafak Savaşı'nı kazanmayı başarmıştır: Sonu gelmeyen kışı bitiren ve Ötekiler'in buzlarla kaplı kuzeye kaçmasına yol açan son savaş. Günümüzde, yani altı bin yıl sonra (ya da *Gerçek Tarih*'in ileri sürdüğü gibi sekiz bin yıl sonra), insanların krallıklarını savunmak için inşa edilmiş olan Sur hâlâ Gece Nöbeti'nin yeminli kardeşleri tarafından korunmaktadır. Ötekiler ve Ormanın Çocukları yüzyıllardır görülmemektedir.

Başüstat Fomas'ın *Eskilerin Yalanları* adlı eseri –Valyria'nın kuruluşuna ve Menzil'deki ve batı topraklarındaki belirli soy iddialarına dair hatalı savları nedeniyle günümüzde pek itibar görmese de– efsanelerdeki Ötekiler'in, İlk İnsanlar'ın kuzeyde kurulan bir kabilesinden ibaret olduğuna ve yabanılların ataları olduğuna ilişkin tahminler içermektedir. Bu ilk yabanıllar Uzun Gece yüzünden güneye akın etmek zorunda kalmışlardır. Fomas'a göre, sonradan anlatılan efsanelerde canavara dönüştürülmeleri, Gece Nöbeti'nin ve Starkların sadece bir toprak savaşının galipleri olarak değil de, insanlığı kurtaran kahramanlar olarak tanınma arzularını yansıtmaktadır.

VALYRIA'NIN YÜKSELİŞİ

WESTEROS UZUN GECE'NİN etkilerini atlatırken, Essos'ta yeni bir güç yükseliyordu. Dar Deniz'den efsanevi Yeşim Deniz'e ve Ulthos'a kadar uzanan bu büyük kıta, bildiğimiz medeniyetlerin doğduğu yerdir. Bu medeniyetlerin ilki (Qarth'ın şüpheli iddialarını, Yüce Şafak İmparatorluğu'na ilişkin Yi Ti efsanelerini ve Asshai öykülerindeki gerçekleri bulmanın zorluğunu göz ardı edersek) Eski Ghis'te kurulmuştur: Kölelik üzerine inşa edilmiş bir şehir. Şehrin efsanevi kurucusu Yüce Grazdan hâlâ öyle büyük bir saygı görmektedir ki köle taciri ailelerin çocuklarına bu isim verilmeye devam edilmektedir. Ghiscarlıların en eski tarih kayıtlarına göre, uzun kalkanlarıyla ve mızraklarıyla disiplinli birlikler hâlinde savaşan ilk intizamlı orduyu Grazdan kurmuştur. Eski Ghis ve ordusu, civar toprakları kolonileştirdikten sonra komşu toprakları buyruğu altına almaya başlamıştır. İlk imparatorluk işte böyle doğmuş ve yüzyıllar boyunca egemenliğini sürdürmüştür.

Bütün geleneklerinin değilse de, Eski Ghis İmparatorluğu'nun sonunu getirenler, Köle Körfezi'nin karşısındaki büyük yarımadada yaşayanlar olmuştur. Bu korunaklı bölgedeki On Dört Alev olarak bilinen büyük volkanik dağların arasında yaşayan Valyrialılar, ejderhaları ehlileştirmeyi öğrenip dünyanın gördüğü en tehlikeli silahlar hâline getirmişlerdir. Valyrialılar kendilerine ait efsanelerde ejderha soyundan geldiklerini ve hâkimiyetleri altındaki ejderhalarla akraba olduklarını öne sürmektedir.

Valyrialıların güzelliği –açık gümüş ya da altın rengi saçlarıyla ve dünyanın diğer halklarında görülmeyen menekşe rengi gözleriyle– dillere destandır ve genellikle Valyrialıların diğer insanlarla aynı kanı taşımadığının kanıtı olarak görülür. Ancak bazı üstatlar, dikkatle eğitilen hayvanlardan istenen sonuçların alınabileceğini ve başkalarından yalıtılmış olarak yaşayan halkların, yaygın kabul edilen özelliklerden farklı özellikler sergileyebildiğini belirtmektedir. Belki de bu, Valyrialıların kökenlerine dair bilmecenin daha makul bir yanıtıdır ama Valyria kanını taşıyanların ejderhalarla yakınlığını açıklamamaktadır.

Valyrialıların kralları yoktu ve kendilerini Toprak Sahipleri olarak adlandırıyorlardı, çünkü toprak sahibi olan herkesin söz hakkı vardı. Öncülük etmesi için toprak sahipleri arasından valiler seçilebiliyordu ama sadece belirli bir süre için. Valyria'nın toprak sahibi tek bir aile tarafından yönetilmesi nadir bir durumdu ama hiç görülmemiş bir şey değildi.

Dünyanın bu ilk çağlarında Toprak Sahipleri ile Eski Ghis arasında yaşanan beş büyük savaş efsanelere konu olmuş ve her seferinde Valyrialıların Ghiscarlıları mağlup etmesiyle sonuçlanmıştır. Valyrialılar beşinci ve son savaşta, altıncı bir savaş yaşanmamasını garanti altına almaya karar vermişlerdir. Eski Ghis'in Yüce Grazdan tarafından inşa ettirilen antik tuğla duvarları yerle bir edilmiştir.

Barth'ın *Doğadışı Tarih* eserinden bize kalan bölümlerde, septonun ejderhaların kökenlerini ve Valyrialıların hâkimiyetine girmelerini ele alan çeşitli efsaneleri gözden geçirdiğini görüyoruz. Valyrialılar ejderhaların On Dört Alev'in çocukları olarak ortaya çıktıklarını iddia ederken, Qarth efsaneleri gökyüzünde bir zamanlar ikinci bir Ay olduğunu öne sürmektedir. Bu efsanelere göre, Güneş bir gün bu Ay'ı kavurmuş ve bir yumurta gibi çatlayan Ay'dan milyonlarca ejderha çıkmıştır. Asshai'deki efsaneler çok karmaşıktır ama –hepsi de çok eski olan– belirli metinlerde, ejderhaların ilk olarak bütün bilgilerimizi aşan Gölge diye bir yerden geldiği iddia edilmektedir. Bu Asshai efsaneleri, ismi olmayan kadim bir halkın ejderhaları Gölge'de ehlileştirerek Valyria'ya getirdiğini ve sanatlarını Valyrialılara öğrettikten sonra kayıplara karıştığını söylemektedir.

Ancak, şayet ejderhaları ilk olarak Gölge'deki insanlar ehlileştirdilerse, neden Valyrialılar gibi fetihler gerçekleştirmediler? Muhtemelen en doğrusu Valyrialıların efsanesidir. Bununla birlikte, bizim kendi efsanelerimize ve tarih kayıtlarımıza göre, Targaryenlar gelmeden uzun zaman önce, Westeros'ta da ejderhalar vardı. Eğer ejderhalar ilk olarak On Dört Alev'den çıktıysa, ehlileştirilmeden önce dünyanın dört bir tarafına yayılmış olmalılar. Aslında bunun kanıtı da mevcuttur, çünkü Ib kadar kuzeyde ve hatta Sothoryos ormanlarında bile ejderha kemikleri bulunmuştur. Ne var ki hiç kimse ejderhaları Valyrialılar gibi ehlileştirip buyruğu altına alamamıştır.

SOLDA | *Valyria'nın ejderha efendileri.*

Bir zamanlar görkemli bir imparatorluk olan Eski Ghis'ten geriye fazla bir şey kalmamıştır –Köle Körfezi'ne yayılmış, Eski Ghis'in izlerini taşıyan birkaç şehir. Valyria'da Kıyamet baş gösterdikten sonra Köle Körfezi'ndeki şehirler Valyria'nın zincirlerinden kurtulmayı başarmış ve kendi kendini yönetirmiş gibi görünmek yerine gerçekten yönetmeye başlamıştır. Ghiscarlılardan geriye kalanlar yeniden köle ticaretine başlamakta gecikmemiş, ancak eskiden fetihlerde kazandıkları köleleri bu kez satın alıp çoğaltmak yoluna gitmişlerdir.

Eski bir şiirde geçen "Astapor tuğlalarla ve kanla örüldü," sözleri, şehrin kırmızı tuğlalı surlarına ve bu surları inşa etmek için yaşayan, çalışan ve ölen kölelerin döktüğü kanlara atıfta bulunmaktadır. Kendilerini İyi Efendiler olarak adlandıran kişiler tarafından yönetilen Astapor, Lekesizler adındaki hadım köle-askerleri –çocukluğundan itibaren acı hissetmeyen korkusuz savaşçılar olarak yetiştirilen askerleri– yetiştirmiş olmasıyla tanınmaktadır. Astaporlular, bu askerler Eski İmparatorluk'un intizamlı ordusuymuş gibi davranmaktadır ama Eski İmparatorluk'un askerleri özgürdü, oysa Lekesizler özgür değildir.

Sarı şehir Yunkai hakkında söylenecek fazla bir şey yoktur, çünkü orası adı çıkmış bir yerdir. Bu şehri yönetenler kendilerini Bilge Efendiler olarak adlandırmaktadır ve boğazına kadar batağa saplanmış olan bu kişiler, yatak köleleri ve erkek fahişeler satmaktadır.

Köle Körfezi'ndeki şehirlerin en heybetlisi antik Meereen'dir ama tıpkı diğerleri gibi o da harap bir şehirdir ve nüfusu Eski İmparatorluk dönemindekinin küçük bir kırıntısıdır. Rengârenk tuğlalardan oluşan surları sonsuz bir çile barındırmaktadır, çünkü Meereen'in Yüce Efendileri kanla kaplı dövüş meydanlarında kendi zevkleri için dövüşüp can verecek köleler yetiştirmektedir.

Üç şehrin de, *khalasarlar* ile savaşmak yerine onlara haraç verdiği bilinmektedir ama Ghiscarlıların eğitip sattığı kölelerin çoğu Dothrakiler tarafından sağlanmaktadır; fetihlerde ele geçirilen ve Meereen'in, Yunkai'nin, Astapor'un et pazarlarında satılan köleler.

Ghiscarlıların en önemli şehri, aynı zamanda onların en yeni ve küçük şehridir ki gösterişte diğerlerinden aşağı kalır yanı yoktur: Kendi hâline bırakılmış bir ada olan Yeni Ghis. Bu şehrin efendileri Eski İmparatorluk ordusunun taklidi niteliğinde bir ordu kurmuşlardır ama Lekesizler'in aksine, bu ordunun askerleri özgürdür; tıpkı Eski İmparatorluk'un askerleri gibi.

Muazzam piramitler, tapmaklar ve evler ejderha alevinde yanıp kül olmuştur. Tarlalar tuz, kireç ve kafatasıyla kaplanmıştır. Ghiscarlıların çoğu katledilmiş, diğerleri de köle yapılıp şehirlerini fethedenler için çalışırken can vermiştir. Böylece Ghiscarlılar yeni Valyria imparatorluğunun bir parçası hâline gelmiş ve zamanla Grazdan'ın konuştuğu dili unutup Yüce Valyria dilini öğrenmiştir. Bir imparatorluk çöker, bir diğeri yükselir.

Valyria'nın Çocukları

VALYRIALILARIN GHISCARLILARDAN ÖĞRENDİĞİ alçak bir şey vardı: Kölelik. Fethettikleri Ghiscarlılar, köleleştirdikleri ilk insanlardı ama ne yazık ki son değillerdi. On Dört Alev yanardağları zengin bir maden kaynağıydı ve Valyrialılar madene doymuyorlardı: Silahlarının ve anıtlarının bronzu için bakır ve kalay; efsanevi kılıçları için çelik; daima bunları karşılayacak kadar altın ve gümüş.

için kullanılan politik evliliklerdi. Ne var ki bunu öne süren tarih kayıtlarının çoğu kaynak olarak Gessio Haratis'in *Ejderhalardan Önce* adlı eserine başvurmaktadır. Haratis de Pentosluydu ve o sırada Volantis, Valyria İmparatorluğu'nu kendi kontrolü altında yeniden canlandırma tehditleri savuruyordu, dolayısıyla kökenleri Valyria'dan ayrı olan bağımsız bir Pentos fikri politik bakımdan çok uygundu.

Valyria çeliğinin özellikleri gayet iyi bilinmektedir ve hem demiri dengeleyip kusurlarından arındırmak için defalarca bükmenin, hem de çeliğe olağanüstü bir güç vermek için kullanılan büyülerin –ya da bilmediğimiz sanatların– bir ürünüdür. Bu sanatlar kaybolup gitmiştir ama Qohor demircileri Valyria çeliğini gücünü ya da üstünlüğünü kaybetmeden işleme büyülerini hâlâ bildiklerini iddia etmektedir. Valyria çelik kılıçlarının sayısı dünyada binleri buluyor olabilir ama Başüstat Thurgood'un *Envanterler* adlı çalışmasına göre, Yedi Krallık'ta böyle sadece 227 kılıç vardır ki bazıları o zamandan beri kaybolmuş ya da tarih sayfalarından silinmiştir.

Valyria madenlerinde çalışırken can verenlerin sayısını bilen yoktur ama bu rakamın akıl almayacak kadar büyük olduğu kesindir. Valyria büyüdükçe maden ihtiyacı da arttı ki bu da madenleri kölelerle doldurabilmek için yeni fetihlere yol açtı. Valyrialılar dört bir yana yayılarak doğuda Ghiscarlıların şehirlerinin ötesine, batıda ise Ghiscarlıların bile akınlar düzenlemediği Essos kıyılarına kadar ilerlediler.

Yeni imparatorluğun bu ilk yayılımı Westeros ve gelecekteki Yedi Krallık için çok büyük bir önem taşımaktadır. Valyria gitgide daha fazla toprağı ve halkı buyruğu altına almaya çalışırken, insanlar canlarını kurtarmak için kaçmaya ve geri çekilmeye başladılar. Valyrialılar Essos kıyılarında bugün Özgür Şehirler olarak bildiğimiz şehirleri kurdular. Bu şehirlerin kökenleri farklı farklıydı.

Qohor ve Norvos dini bölünmelerin ardından kuruldu. Egemenlik hakkını satın alan varlıklı tüccarlar ve soylular tarafından kurulan Eski Volantis ve Lys gibi şehirler ise öncelikle ticaret kolonileriydi. Bu şehirleri yönetmesi için Valyria'dan (ejderha sırtında) valiler gönderilmiyordu ve liderlerini kendileri seçiyorlardı. Bazı tarih kayıtlarında Pentos ve Lorath'ın üçüncü bir tür teşkil ettiği –bu şehirlerin Valyrialılar gelmeden önce kurulmuş olduğu ve hükümdarlarının Valyria'ya bağlılığını bildirmek suretiyle hükmetme hakkını koruduğu– iddia edilmektedir. Bu şehirlerde rastlanan Valyria soyunun kaynağı göçmenler ya da bu şehirler ile Valyria arasındaki bağları kuvvetlendirmek

Ancak, Braavos'un Özgür Şehirler arasında farklı bir yeri olduğu kesindir, çünkü bu şehir Valyrialılar tarafından değil, köleler tarafından kurulmuştur. Braavosluların anlattıklarına göre, Yaz Denizi ve Yeşim Deniz topraklarından haraç olarak köle toplayan büyük bir filoda köle ayaklanması baş göstermiştir; bu ayaklanmanın başarısı hiç kuşkusuz Valyrialıların köleleri kürekçi ve hatta denizci olarak kullanma alışkanlıklarına ve bu kişilerin de ayaklanmaya katılmış olmasına bağlıdır. Filonun kontrolünü eline geçiren ama yakınlarda Valyrialılardan saklanabilecekleri hiçbir yer olmadığını fark eden köleler Valyria'dan ve tebaasından uzak bir yer bulmayı seçmişler ve gizlice kendi şehirlerini kurmuşlardır. Efsanelerde Ay Şarkıcıları'nın filonun kuzeye, Essos'un ıssız bir köşesine –çamurlarla, tuzlu sularla ve sislerle kaplı bir yere– yol alması gerektiğini kehanet ettiği anlatılır. Köleler, şehirlerinin temelini ilk orada atmışlardır.

Braavoslular ıssız lagünlerinde yüzyıllarca gizli kalmayı başardılar. Braavos keşfedildikten sonra bile Gizli Şehir olarak bilinmeye devam etti. Braavoslular tam anlamıyla bir halk değildi: Çok sayıda ırktan, yüz tane farklı dilden ve yüzlerce tanrıdan oluşuyordu. Ortak tek noktaları, Essos'un ticaret dilini meydana getiren Valyria diliydi; ve bir zamanlar köleyken, artık özgür olmaları. Onları şehirlerine getirdiği için Ay Şarkıcıları'na saygı duyuyorlardı ama özgürlüğünü kazanan kölelerin en bilgeleri, bütünleşmek için kölelerin

SOLDA | *Eski Ghis'in çöküşü.*

beraberinde getirdiği bütün tanrıları kabul etmeleri ve birini diğerinden üstün tutmamaları gerektiğine hükmettiler.

Kısacası, Valyria'ya mağlup olan halkların isimleri ve sayısı günümüzde bilinmemektedir. Valyrialıların fetihlerine ilişkin tuttuğu kayıtlar Kıyamet sırasında yok olmuş ve bu halklar kendi tarihlerini Valyria hâkimiyetinden sağ çıkacak şekilde belgeleyememiştir.

Rhoyne halkı gibi birkaç halk akıntıya yüzyıllarca, hatta bin yılı aşkın bir süre boyunca direnmiştir. Rhoyne kıyılarında büyük şehirler kuran bu halkın, demir yapımını öğrenen ilk halk olduğu söylenir. Sonradan Sarnor Krallığı olarak adlandırılan şehirler konfederasyonu da Valyrialılar ile aralarında bulunan büyük ova sayesinde işgalden kurtulmuştur... ama Kıyamet'in ardından bu ova ve onu işgal eden insanlar –Dothraki atlıları– Sarnor'un sonunu getirmiştir.

Köleliği sindiremeyen ama Valyria'nın gücüne de direnemeyenler kaçmaya çalışmıştır. Çoğu başarısız olmuş ve unutulmuştur. Ancak, inançları sayesinde cesur ve boyun eğmez olan uzun boylu ve sarışın bir halk Valyria'dan kaçmayı başarmıştır. Bu halk Andallardır.

Valyria'nın günümüzde bilinen tarihi hakkında yüzyıllar boyu ciltler dolusu eser kaleme alınmıştır. Fetihlerine, kolonilerine, ejderha efendilerinin aralarındaki ihtilaflara ve taptıkları tanrılara dair ayrıntılar kütüphaneleri doldurabilecek kadar fazladır ama yine de eksiktir. Galendro'nun *Valyrialıların Alevleri* adlı eseri genellikle en eksiksiz tarihi eser olarak kabul görmektedir ama Hisar'da bu parşömenlerin bile yirmi yedisi eksiktir.

Andalların Gelişi

ANDALLARIN KÖKENLERİ, GÜNÜMÜZDE Pentos'un bulunduğu yerin doğusunda ve kuzeyinde yer alan Balta'ya dayanmaktadır ama Andallar yüzyıllar boyunca hiçbir yerde uzun süre kalmayan göçebe bir halk olmuştur. Balta'nın merkezinden –etrafı Titreyen Deniz ile kaplı büyük bir kara çıkıntısı– güneye ve batıya doğru yol alarak Andalos'u kurmuşlardır: Andalların Dar Deniz'i geçmeden önce hükmettiği eski krallık.

Andalos, Balta'dan günümüzün Braavos Kıyıları'na ve güneydeki Yayla ile Kadife Tepeler'e kadar uzanıyordu. Andallar yanlarında bu topraklarda yaşayan kabilelerin karşı duramayacağı demir silahlar ve demir zırhlar getirmişlerdi. Bu kabilelerden biri kıllı insanlardı; isimleri unutulmuştur ama Pentosluların bazı tarih eserlerinde hâlâ anılmaktadırlar. (Pentoslular onların Ib halkıyla akraba olduğuna inanmaktadır ve Hisar da buna büyük ölçüde katılmaktadır ama bazıları kıllı insanların Ib'e yerleştiklerini öne sürerken, bazıları da ilk olarak Ib'den geldiklerini öne sürmektedir.)

Andalların demir dövmeyi bilmeleri, bazıları tarafından Yedi'nin onlara yol gösterdiğinin –Demirci'nin bizzat bu sanatı onlara öğrettiğinin– kanıtı olarak görülmektedir ve kutsal metinlerde de böyle yazar. Ne var ki Rhoynar o dönemde zaten gelişmiş bir medeniyetti ve onlar da demir dövmeyi biliyorlardı, dolayısıyla Andalların Rhoynar ile temas kurduğu sonucunu çıkarmak için haritayı şöyle bir incelemek yeterlidir. Darkwash ve Noyne, Andalların göç yolunun üzerindeydi. Ayrıca, Norvoslu tarihçi Doro Golathis'e göre, Andalos'ta Rhoynar karakollarının kalıntıları bulunmaktadır. Üstelik daha önce de Rhoynar'dan demir dövmeyi öğrenen halklar olmuştur; Valyrialılarm da bu sanatı onlardan öğrendiği söylenir ama Valyrialılar sonradan onları geçmiştir.

Andallar binlerce yıl Andalos'ta yaşadılar ve sayıları çoğaldı. Kutsal kitapların en eskisi olan *Yedi Köşeli Yıldız*'da Yedi'nin Andalos tepelerinde halkın arasında dolaştığı, Tepeli Hugor'u taçlandırarak ona ve soyundan gelenlere yabancı bir diyarda büyük krallıklar vaat ettiği söylenir. Septonlar ve septalar, Andalların Essos'tan ayrılıp batıdaki Westeros'a yelken açmalarının sebebinin bu olduğunu öne sürmektedir ama Hisar'ın yüzyıllar içinde ortaya çıkardığı tarih kayıtları bize daha iyi bir sebep sunabilir.

SOLDA | *On Dört Alev'in Valyria'nın içinden akan ateşleri; ateş büyücülerinin büyülerinin kaynağı.*

Pentos'ta anlatılan eski bir efsanede, Andalların Özgür Şehir'in doğusunda yer alan Kadife Tepeler'de gezginleri cezbederek ölüme sürükleyen kuğu bakireleri öldürdüğü iddia edilir. O dönemde Andalların başında Pentoslu ozanların Hukko olarak adlandırdığı bir kahraman vardı. Hukko'nun yedi bakireyi suçlarından ötürü değil, tanrılara kurban olarak öldürdüğü söylenir. Hukko'nun Hugor isminin bir yorumu olabileceğini belirten üstatlar vardır. Ne var ki doğunun antik efsaneleri, Yedi Krallık'ın efsaneleri kadar bile güvenilir değildir. Çok fazla insan seyahatlere çıkıp dönmüş ve efsaneler birbirine karışmıştır.

Andallar birkaç yüzyıl boyunca Andalos Tepeleri'nde kendi hâllerinde refah içinde yaşadılar. Ne var ki Eski Ghis'in yıkılmasıyla, topraklarını genişletmek ve yeni köleler bulmak isteyen Valyrialıların büyük fetih dalgaları başladı. Başlangıçta Rhoyne nehri ve Rhoynarlar tampon işlevi gördü. Valyrialılar bu büyük nehre ulaştıklarında, birliklerini karşıya geçirmekte zorlandılar. Ejderha efendileri için sıkıntı yoktu ama piyadeler ve atlılar Rhoynar direnişi karşısında nehri geçmeye korktular; ne de olsa o dönemde Rhoynarlar, Ghis'in zirvede olduğu günlerdeki kadar güçlüydü. Valyrialılar ile Rhoynarlar arasında yıllarca ateşkes hüküm sürdü ama bu da Andalları ancak bir yere kadar korudu.

Valyrialılar Rhoyne nehrinin ağzında ilk kolonilerini kurdular. Valyria'nın en varlıklı insanlarından bazıları Rhoyne nehrinin zenginliklerinden faydalanmak için Volantis'i inşa etti ve kalabalık fetih birlikleri Volantis'ten nehri geçti. Andallar başlangıçta onlarla savaşmış olabilirler, hatta Rhoynarlar da onlara yardım etmiş olabilirler ama karşılarında durdurulamaz bir güç vardı. Dolayısıyla Andallar büyük bir ihtimalle, Valyria fetihleriyle birlikte gelen kaçınılmaz kölelikle karşı karşıya kalmak yerine kaçmayı tercih ettiler. Balta'ya –doğdukları topraklara– geri çekildiler ve bu da onları koruyamayınca, denize ulaşana kadar kuzeye ve batıya doğru geri çekilmeye devam ettiler. Bazıları orada umudunu kaybedip kaderine razı olmuş, bazıları da son bir direniş gerçekleştirmiş olabilir ama çoğu, gemiler yaparak denize açıldı ve Dar Deniz'i aşarak Westeros'taki İlk İnsanlar'ın topraklarına ulaştı.

Valyrialılar Essos'ta Andalları Yedi'nin vaadinden mahrum bırakmışlardı ama Andallar Westeros'ta özgürdü. Savaşın ve kaçışın şevke getirdiği Andal savaşçıları bedenlerine yedi köşeli yıldızlar kazıdılar ve Günbatımı Toprakları'nda krallıklarını kurana kadar durmayacaklarına hayatlarının ve Yedi'nin üzerine yemin ettiler. Başarıları Westeros'a yeni bir isim verdi: *Rhaesh Andahli*, Dothrakilerin şu anda da adlandırdığı gibi, Andalların Diyarı.

Septonlar, ozanlar ve üstatlar Andalların karaya çıktığı ilk yerin Arryn Vadisi'ndeki Parmaklar olduğu konusunda

YUKARIDA | *Vadi'deki Andal maceracıları ve uzaklardaki Ay Dağları.*

hemfikirdir. O bölgedeki taşların ve kayaların çoğunun üzerine yedi köşeli yıldızlar kazınmıştır; Andal fetihleri devam ederken, yavaş yavaş kullanımdan kalkmış olan bir uygulama.

Kılıçla ve ateşle Vadi'yi yıkıp geçen Andallar, Westeros'u fethetmeye başladılar. Demir silahları ve zırhları, İlk İnsanlar'ın hâlâ kullanmakta olduğu bronza üstün geldi ve bu savaşta çok sayıda İlk İnsan can verdi. Bu savaş –ya da savaşlar silsilesi– muhtemelen on yıllarca sürdü. Sonunda İlk İnsanlar'ın bir kısmı teslim oldu. Daha önce de belirttiğim gibi, Vadi'de hâlâ gururla İlk İnsanlar'ın soyundan geldiğini beyan eden haneler vardır; Redfort ve Royce haneleri gibi.

Ozanlar, Andal kahramanlarından Sör Artys Arryn'in bir şahine binerek Akbaba Kral'ı öldürmek için Dev Mızrağı'na gittiğini ve böylelikle Arryn Hanesi'ni kurduğunu söylerler. Ne var ki bu saçmalıktan başka bir şey değildir; Arryn Hanesi'nin gerçek tarihinin, Kahramanlar Çağı'ndan gelen efsanelerle bozulmuş hâlidir. Aslında Arryn kralları Royce Hanesi'nin Yüce Kralları'nın ayağını kaydırıp onların yerine geçtiler.

Andallar Vadi'yi hâkimiyetleri altına aldıktan sonra gözlerini Westeros'un geri kalanına çevirdiler ve Kanlı Kapı'yı aştılar. Bunu takip eden savaşlarda, Andal maceracıları İlk İnsanlar'ın eski topraklarında küçük krallıklar kurdular ve düşmanlarıyla savaştıkları kadar birbirleriyle de savaştılar.

Üç Dişli Mızrak savaşlarında yedi Andal kralının, İlk İnsanlar'ın soyundan gelen Nehir ve Tepelerin son gerçek kralı Dördüncü Tristifer'e karşı güçlerini birleştirdiği ve ozanların Dördüncü Tristifer'in yüzüncü savaşı olduğunu öne sürdüğü savaşta onu mağlup ettiği söylenir. Varisi Beşinci Tristifer babasının mirasını korumayı başaramayınca, krallık Andallar'ın eline geçmiştir.

Aynı dönemde efsanelerde Akraba Katili Erreg olarak anılan bir Andal'ın Yüce Yürek tepesine rastladığı söylenir. Ormanın Çocukları İlk İnsanlar'ın krallarının koruması altındayken bu tepedeki yüce büvet ağaçlarına bakıyorlardı (Başüstat Laurent'in *Üç Dişli Mızrak'ta Bulunan Eski Yerler* adlı çalışmasına göre toplam otuz bir ağaç vardı). Erreg'in savaşçıları ağaçları kesmeye yeltendiğinde, İlk İnsanlar'ın da Ormanın Çocukları'nın yanında savaştığı söylenir ama Andallar çok güçlüydü. Ormanın Çocukları ile İlk İnsanlar kutsal koruyu korumak için kahramanca bir çaba göstermiş olsalar da katledilmekten kurtulamadılar. Günümüzde masalcılar Ormanın Çocukları'nın hayaletlerinin geceleri hâlâ bu tepede dolaştığını iddia etmektedir. Nehir halkı bu tepeden hâlâ uzak durur.

Tıpkı kendilerinden önceki İlk İnsanlar gibi, Andallar da Ormanın Çocukları'na düşman oldular. Onlara göre, Ormanın Çocukları yabancı tanrılara tapıyorlardı ve tuhaf gelenekleri vardı, dolayısıyla Andallar Ormanın Çocukları'nı Pakt'ın zamanında onlara vermiş olduğu derin ormanlardan sürdüler. Gücünü yitirmiş ve tecrit edilmiş olan Ormanın Çocukları, bir zamanlar İlk İnsanlar'a karşı sahip oldukları avantajlardan yoksunlardı. İlk İnsanlar'ın başaramadıklarını –Ormanın Çocukları'nı tamamen ortadan kaldırmak– Andallar kısa sürede başardı. Ormanın Çocukları'ndan bazıları, bataklıklarda ve adalarda güvende olacakları Boğaz'a kaçmış olabilirler ama bunu başardıysalar bile, arkalarında iz bırakmamışlardır. Bazılarının öne sürdüğü gibi, bir kısmının Yüzler Adası'nda, Andalların yok etmeyi asla başaramadığı yeşil adamların koruması altında hayatta kalmayı başarmış olması mümkündür. Ancak buna dair de kesin bir kanıt bulunamamıştır.

Ay Dağları klanlarının, Andallar karşısında diz çökmediği için dağlara sürülen İlk İnsanlar'ın soyundan geldiği açıktır. Ayrıca, onların gelenekleriyle Sur'un ötesindeki yabanılların gelenekleri arasında benzerlikler bulunmaktadır –örneğin gelin kaçırma ve kendi kendini yönetme inadı gibi– ve yabanılların İlk İnsanlar'ın soyundan geldiğine şüphe yoktur.

YUKARIDA | *Andal savaşçısı Akraba Katili Erreg'in elinde can veren Ormanın Çocukları*

Her koşulda, Ormanın Çocukları'ndan bir kısmı kaçtı ya da öldü ve İlk İnsanlar Andal istilacılarına karşı verdikleri savaşlarda üst üste mağlup olarak çok sayıda krallık kaybetti. Ardı arkası kesilmeyen çarpışmalar ve savaşlar oldu ama sonunda güney krallıklarının hepsi yıkıldı. Bazıları tıpkı Vadi halkı gibi Andallara boyun eğdi ve hatta Yedi inancını benimsedi. Andallar hâkimiyetlerini güçlendirmek için mağlup ettikleri kralların karılarını ve kızlarını eş olarak aldılar. Çünkü her şeye rağmen, İlk İnsanlar'ın sayısı Andallardan çok daha fazlaydı ve göz ardı edilmeleri mümkün değildi. Güney kalelerinin çoğunda hâlâ merkezinde yüz oymalı büvet ağaçları bulunan kutsal ormanlar olmasının sebebinin, fetihten ziyade birleşme yolunu seçen ve böylelikle farklı inançlar yüzünden doğabilecek ihtilafların önüne geçen ilk Andal kralları olduğu söylenir.

Demirdoğumlular –muhtemelen başlangıçta adalarında kendilerini güvende hisseden gözü kara korsanlar– bile Andalların fetih dalgalarına yenik düştüler. Çünkü Andalların Demir Adalar'a göz dikmesi bin yıl sürmüş olsa da, o gün geldiğinde, yeni bir şevkle saldırıya geçtiler. Adaları yerle bir eden Andallar, balta ve kılıçla bin yıldır hâkimiyetini sürdüren Urron Redhand soyunu bitirdiler.

Haereg'in yazdıklarına göre, yeni Andal kralları başlangıçta Yedi inancını demirdoğumlulara zorla kabul ettirmeye çalıştılar ama demirdoğumlular onlara boyun eğmediler. Bunun yerine, Yedi inancının da Boğulmuş Tanrı'ya olan inançlarının yanında var olmasına razı oldular. Andallar ana karada yaptıkları gibi demirdoğumluların da karılarıyla ve kızlarıyla evlenip onlardan çocuk sahibi oldular. Ancak, ana karanın aksine, Yedi inancı burada hiç kök salmadı; dahası, Andal kanını taşıyan ailelerin arasında bile varlığını sürdüremedi. Zamanla Demir Adalar'ın tek hâkimi Boğulmuş Tanrı oldu ve Yedi'yi hatırlayan sadece birkaç hane kaldı.

Boğaz'ın aşılmaz bataklıkları ve antik Moat Cailin kalesi sayesinde Andallara geçit vermeyen tek yer Kuzey oldu. Boğaz'ın sonunu getirdiği Andal ordularının sayısı azımsanabilecek gibi değildir ve Kış Kralları bu sayede yüzyıllar boyu bağımsızlığını korumayı başarmıştır.

On Bin Gemi

WESTEROS'A GERÇEKLEŞTİRİLEN BÜYÜK göçlerin sonuncusu, İlk İnsanlar'ın ve Andalların gelişinden çok uzun bir süre sonra meydana geldi. Valyria'nın ejderha efendileri, Ghiscarlılar ile savaşları sona erdikten sonra gözlerini, Valyria'nın artan gücünün kendilerini ve kolonilerini Rhoyne halkıyla karşı karşıya getirdiği batıya diktiler.

Dünyanın en büyük nehri olan Rhoyne'un kolları Essos'un batısında pek çok yere uzanıyordu. Bu kolların kıyılarında Eski Ghis İmparatorluğu kadar tarihi bir medeniyet ve kültür doğmuştu. Rhoynarlar nehirlerinin sunduğu bolluk sayesinde zenginleşmişlerdi ve ona Rhoyne Ana diyorlardı.

Balıkçılar, tüccarlar, öğretmenler, bilginler, ahşap, taş ve metal işçileri Rhoyne'un bir ucundan diğer ucuna, her biri diğerinden daha güzel ve sevimli kasabalar ve şehirler kurmuşlardı. Kadife Tepeler'de korularıyla ve şelaleleriyle Ghoyan Drohe; şarkılarla hayat bulan çeşmeler şehri Ny Sar; yeşil mermerli salonlarıyla Qhoyne üzerindeki Ar Noy; çiçekli Sar Mell; deniz tarafından kuşatılan Sarhoy ve büyük Aşk Sarayı'nı barındıran festival şehri Chroyane bunlardan birkaçıydı.

Rhoyne şehirlerinde sanat ve müzik gelişmişti. Rhoyne halkının da kendi büyüsüne sahip olduğu söylenir; Valyria'nın kanla ve ateşle dokunmuş büyülerinden çok farklı bir su büyüsü. Soy, kültür ve kendilerini doğurmuş olan nehir Rhoyne şehirlerini birleştirse de, diğer bakımlardan tamamen bağımsızlardı ve hepsinin kendi prensi... ya da prensesi vardı, çünkü nehir halkı arasında kadınlarla erkekler eşitti.

Genellikle barışçıl bir halk olan Rhoynarlar, öfkelendirildiklerinde, fatih olmaya özenen pek çok Andal savaşçısının da acı yoldan öğrendiği gibi, zorlu düşmanlar olabiliyorlardı. Rhoyne savaşçıları gümüş pullu zırhlarıyla, ibikli miğferleriyle, uzun mızraklarıyla ve kaplumbağa kabuğundan kalkanlarıyla düşmanlarını korkutur ve onlardan saygı görürlerdi. Rhoyne Ana'nın çocuklarını her tehlikeden haberdar ettiği, Rhoyne prenslerinin tuhaf ve gizemli güçleri olduğu, Rhoyne kadınlarının da erkekler kadar iyi savaştığı ve şehirlerinin düşmanları boğmak için yükselen "su duvarları" tarafından korunduğu söylenirdi.

Rhoynarlar yüzyıllar boyunca barış içinde yaşadılar. Rhoyne Ana'nın çevresindeki tepelerde ve ormanlarda yaşayan vahşiler olsa da, hepsi nehir halkını rahatsız etmemesi gerektiğini biliyordu. Rhoynarlar da genişlemeye ilgi duymuyorlardı; nehir onların yuvası, anası ve tanrısıydı. Onun ebedi şarkısının ötesinde yaşamak isteyenlerin sayısı çok azdı.

Valyrialı maceracılar, sürgünler ve tüccarlar Eski Ghis İmparatorluğu'nun çöküşünden sonraki yüzyıllarda Uzun Yaz Toprakları'nın ötesine açılmaya başladıklarında, Rhoyne prensleri onlara ilk başta kucak açtılar ve rahipler Rhoyne Ana'nın sunduğu bollukları herkesin paylaşabileceğini beyan ettiler.

Ancak bu ilk Valyria kampları kasabalara, kasabalar da şehirlere dönüşmeye başlayınca, Rhoynarların bazıları atalarının hoşgörülerinden pişman olmaya başladılar. Özellikle antik Sar Mell şehri ile Valyrialıların surlarla çevrili Volon Therys şehrinin suların iki yakasından birbirine baktığı nehrin aşağı bölümünde ve Volantis'in çok geçmeden tarihi Sarhoy limanına rakip olduğu Yaz Denizi kıyılarında iyi ilişkiler yerini husumete bıraktı.

Rakip şehirlerin sakinleri arasındaki tartışmalar gitgide çoğalmaya ve şiddetlenmeye başlayarak sonunda kısa süreli ama kanlı savaşlara yol açtı. Savaşan ilk şehirler Sar Mell ile Volon Therys oldu. Efsanelerde çarpışmanın, Valyrialıların, Rhoynarların Nehrin Yaşlı Adamları olarak adlandırdığı ve Rhoyne Ana'nın refakatçileri olarak görüp kutsal saydığı dev kaplumbağalardan birini ağ ile yakalayıp katletmesiyle başladığı iddia edilir. Birinci Kaplumbağa Savaşı, Ay'ın bir devrinden daha kısa sürdü. Sar Mell yakılıp yağmalandı ama Rhoyne'un su büyücülerinin nehrin gücünü yardıma çağırıp Volon Therys'i sular altında bırakmasıyla galip geldi. Efsanelere bakılırsa, şehrin yarısı sularla sürüklendi.

Ancak bunu başka savaşlar da takip etti: Üç Prens Savaşı, İkinci Kaplumbağa Savaşı, Balıkçı'nın Savaşı, Tuz Savaşı, Üçüncü Kaplumbağa Savaşı, Hançer Göl Savaşı, Baharat Savaşı ve daha niceleri. Şehirler ve kasabalar yakıldı, sular altında bırakıldı ve yeniden inşa edildi. Binlerce kişi öldü ya da esir edildi. Bu savaşlarda Valyrialılar genellikle galip geldiler. Bağımsızlıklarından büyük bir gurur duyan Rhoyne prensleri yalnız savaşırken, Valyria'nın kolonileri birbirine destek oluyor, hatta gerektiğinde Valyria'yı bile yardıma çağırıyordu. Yaklaşık iki buçuk yüzyıla yayılan bu savaşları en iyi betimleyen eser, Beldecar'ın *Rhoyne Savaşlarının Tarihi* adlı eseridir.

Bu savaşlar silsilesi bin yıl önce gerçekleşen İkinci Baharat Savaşı'nda, Valyrialı üç ejderha efendisinin, Rhoynarların Yaz Denizi'nin kıyısındaki büyük liman şehri Sarhoy'u bozguna uğratmak, yağmalamak ve yok etmek için Volantis'teki akrabalarına ve kuzenlerine katılmasıyla kanlı bir dönüm noktasına ulaştı. Sarhoy savaşçıları vahşice katledildi, çocukları köle olarak alındı ve görkemli pembe şehirleri ateşe verildi. Volantisliler Sarhoy'un bir daha ayağa kalkamaması için dumanlar içindeki harabelere tuz serptiler.

Rhoyne'un en zengin ve en güzel şehirlerinden birinin tamamen yıkıma uğratılması ve halkın köleleştirilmesi diğer Rhoyne prenslerini afallattı ve dehşete düşürdü. En güçlüleri olan Chroyaneli Garin, "Bu tehdidi yok etmek için bir araya gelmediğimiz takdirde hepimiz köleliğe mahkûm olacağız," dedi. Savaşçı prens nehirdeki bütün Valyria şehirlerini yok etmek için diğer prensleri ve prensesleri kendisiyle büyük bir ittifak kurmaya çağırdı.

Ona karşı çıkan tek kişi Ny Sar Prensesi Nymeria oldu. "Bu savaşı kazanamayız," diye uyarıda bulundu ama diğer prensler onu susturdular ve Garin'e katıldılar. Ny Sar'ın kendi savaşçıları bile savaşmaya can atıyorlardı ve Nymeria'nın bu büyük ittifaka katılmaktan başka çaresi kalmadı.

Kısa bir süre sonra Chroyane'de, Prens Garin'in komutasında Essos'un gördüğü en büyük ordu kuruldu. Beldecar'a göre bu ordu çeyrek milyon asker barındırıyordu. Rhoyne'un doğduğu yerden, savaşabilecek yaştaki herkes kılıcını ve kalkanını kuşanıp bu büyük sefere katılmak için festival şehrine doğru yola çıktı. Prens, ordunun Rhoyne Ana'dan uzaklaşmadığı sürece Valyria'nın ejderhalarından korkmasına gerek olmadığını söyledi; su büyücüleri onları Valyria'nın ateşlerinden koruyacaktı.

Garin devasa ordusunu üç kola ayırdı; bu kollardan biri Rhoyne'un doğu kıyısından, biri batı kıyısından ilerlerken, savaş kadırgalarından oluşan büyük bir filo da nehirden onlara eşlik ederek düşman gemilerini yok ediyordu. Prens Garin güçlü birliklerini Chroyane'den nehrin aşağısına doğru ilerleterek karşısına çıkan her köyü ve kasabayı yok edip bütün düşmanlarını ezip geçti.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Valyria'nın kudretiyle karşı karşıya kalan Rhoynarlar.* SAĞDA | *Rhoyne kıyılarındaki ceset yığını.*

Selhorys'te ilk savaşını kazanarak otuz bin kişilik Valyria ordusunu bozguna uğrattı ve şehri kasıp kavurdu. Valysar'ın kaderi de aynı oldu. Garin, Volon Therys'e geldiğinde karşısında yüz bin asker, yüz savaş fili ve üç ejderha efendisi buldu. Burada da galip gelmeyi başardı ama büyük kayıplar verdi. Binlerce kişi yanıp kül oldu ama binlercesi de nehrin sığ kısımlarına sığındı ve büyücüler düşmanın ejderhalarına karşı devasa hortumlar meydana getirdiler. Rhoyne okçuları ejderhalardan ikisini haklamayı başarırken, üçüncüsü yaralı olarak kaçtı. Sonrasında Rhoyne Ana hiddetle kabarıp Volon Therys'i yuttu. İnsanlar o günden sonra muzaffer prensi Yüce Garin olarak adlandırmaya başladılar. Onun ordusu ilerlerken, Volantis'teki büyük lordların korkudan tir tir titrediği söylenir. Volantisliler savaş meydanında onunla karşılaşmak yerine Kara Duvarlar'ın arkasına çekildiler ve Valyria'dan yardım istediler.

Ejderhalar yardıma geldi. Günümüze kadar ulaşan efsaneler doğruysa, bu ejderhaların sayısı Prens Garin'in Volon Therys'te karşılaştığı gibi üç değil, üç yüzdü. Rhoynarlar onların ateşlerine karşı koyamadılar. On binlerce kişi yanıp kül olurken, diğerleri de Rhoyne Ana'nın kucağının kendilerini ejderha ateşinden koruyacağını umarak nehre koştu... ama ana kucağında boğulmaktan kurtulamadı. Bazı tarihçilere göre, ateş öyle sıcaktı ki nehrin suları kaynayıp buharlaştı. Canlı ele geçirilen Yüce Garin halkının itaatsizlik nedeniyle cezalandırılmasını seyretmeye mahkûm oldu. Savaşçılarına böyle bir merhamet gösterilmedi. Volantisliler ve Valyrialı akrabaları onları kılıçtan geçirdi. Kanlarının büyük Volantis limanını göz alabildiğine kızıla boyadığı söylenir. Sonrasında savaşın galipleri kendi birliklerini toplayarak nehrin kuzeyine hareket ettiler ve Sar Mell'i hunharca yağmaladıktan sonra Prens Garin'in şehri Chroyane'e ilerlediler. Ejderha efendilerinin emriyle altın bir kafese kapatılan Garin, festival şehrinin yerle bir edilmesini izlemeye götürüldü.

Prensin, babaları ve kardeşleri kendisinin önderlik ettiği cesur ve ümitsiz savaşta can veren kadınların ve çocukların köleleştirilmesine tanık olabilmesi için, altın kafes Chroyane'in surlarından sarkıtıldı... ancak prensin de istilacıları lanetlediği ve çocuklarının intikamını alması için Rhoyne Ana'ya yakardığı söylenir. Rhoyne hemen o gece mevsimsizce ve hiç görülmemiş bir güçle taşmıştır. Yoğun ve uğursuz bir sis çökmüş, Valyrialı istilacılar gri pul hastalığından ölmeye başlamışlardır. (Bu efsanenin en azından bir doğruluk payı bulunmaktadır: Lomas Longstrider asırlar sonra Chroyane'in sular altında kalmış harabelerini, uğursuz sularını ve sislerini ve gri pul hastalığına yakalanmış olan dik başlı gezginlerin harabelerde dolaştığını yazmıştır; Rüya Köprüsü'nün kırık kemerinin altından geçen bütün nehir yolcuları için büyük bir tehlike.)

Rhoyne'un daha yukarılarındaki Ny Sar'da bulunan Prenses Nymeria, Garin'in ağır yenilgisini, Chroyane ve Sar Mell halkının köleleştirildiğini çok geçmeden haber aldı. Kendi şehrini de aynı kaderin beklediğini gördü. Bu yüzden, Rhoyne'un üzerindeki büyük küçük her gemiyi bir araya toplayarak taşıyabileceği kadar kadın ve çocukla doldurdu (çünkü savaşabilecek yaşta olan erkeklerin hemen hemen hepsi Garin ile birlikte sefere çıkmış ve ölmüştü). Nymeria bu derme çatma filoyu nehrin aşağılarına doğru ilerleterek, dumanlarla kaplı yıkık şehirlerin ve ceset tarlalarının yanından, suda yüzen şişmiş cesetlerin arasından geçirdi. Volantis ile ordularından sakınmak için eski kanalı tercih etti ve bir zamanlar Sarhoy'un yer aldığı Yaz Denizi'ne çıktı.

Efsanelerde, halkına Valyrialıların ve ejderha efendilerinin uzun kollarının erişemeyeceği yeni bir yuva arayan Nymeria'nın on bin gemiyle denize açıldığı anlatılır. Beldecar bu rakamın fazlasıyla, hatta belki de on kat abartıldığını öne sürmektedir. Diğer tarihçiler de başka rakamlar ortaya atmaktadırlar ama gerçekte bu gemilerin sayısını bilen yoktur. Çok sayıda gemi olduğunu söyleyebiliriz. Bunların çoğu nehirde üretilmiş sandallar, ticaret kadırgaları, balıkçı tekneleri, mavnalar ve hatta sallardı. Güverteleri ve ambarları ağzına kadar kadınlarla, çocuklarla ve yaşlı adamlarla doluydu.

Beldecar bu gemilerin sadece onda birinin denize açılmaya uygun olduğunu belirtmektedir. Nymeria'nın yolculuğu uzun ve korkunçtu. Filosunun karşılaştığı ilk fırtınada yüzden fazla gemi battı. Bir o kadarı ya da daha fazlası da korkup geri dönerken, Volantis'in dışındaki köle

tacirlerinin eline düştü. Geride kalarak ya da sürüklenerek kayıplara karışanlar da oldu. Filonun geri kalanı güçlükle de olsa Yaz Denizi'nden Basilisk Adaları'na ulaşıp temiz su ve erzak bulmak için burada mola verdi ama Balta Adası'nın, Talon'un ve Uluyan Dağ'ın korsan krallarıyla ihtilafa düştü. Bu krallar kendi aralarındaki çekişmeleri bir kenara bırakıp ateş ve kılıçla Rhoynarların üzerine çullandılar ve kırk gemiyi ateşe verip yüzlerce kişiyi köle olarak aldılar. Sonrasında korsanlar Rhoynarların, gemilerinden vazgeçmeleri ve kralların her birine yılda otuz bakire ve yakışıklı oğlan göndermeleri koşuluyla Kurbağa Adası'na yerleşmelerine izin vermeyi teklif ettiler.

Nymeria bu teklifi reddetti ve Sothoryos'un ormanlarında bir sığınak bulmak umuduyla filosuyla bir kere daha denize açıldı. Bazıları Basilisk Burnu'na, bazıları da Zamoyos'un parlak yeşil sularının kenarına; bataklıkların, timsahların ve yarısı sulara gömülmüş olan çürüyen ağaçların arasına yerleşti. Prenses Nymeria bin yıl önce terk edilmiş bir Ghiscar kolonisi olan Zamettar'daki gemilerle birlikte kalırken, diğerleri de nehrin yukarısına, ceset hırsızlarının ve örümceklerin dadandığı Yeen harabelerine doğru yol aldı.

Sothoryos çeşitli zenginlikler barındırıyordu –altın, değerli taşlar, ender bulunan ağaçlar, egzotik postlar, değişik meyveler ve bilinmeyen baharatlar– ama Rhoynarlar orada refaha ulaşamadılar. Kasvetli, nemli ve sıcak hava onları bunalttığı gibi, sivrisinekler hastalık üzerine hastalık yayıyordu: yeşil humma, dans vebası, iltihaplar ve cerahatler. Özellikle gençlerin ve yaşlıların bu bulaşıcı hastalıklara direnci düşüktü. Nehre girmek bile ölüme davetiye çıkarmak anlamına geliyordu, çünkü Zamoyos et yiyen balıklarla ve nehirde yüzenlerin derisine yumurta bırakan küçük kurtlarla doluydu. Basilisk Burnu'ndaki yeni yerleşim yerlerinin ikisi köle tacirlerinin akınına uğradı ve halk ya kılıçtan geçirildi ya da zincire vurulup götürüldü. Yeen ise ormanın derinliklerindeki ceset hırsızlarının saldırılarıyla baş etmek zorunda kaldı.

Rhoynarlar bir yılı aşkın bir süre boyunca Sothoryos'ta hayatta kalma mücadelesi verdiler, ancak bir gün Zamettar'dan Yeen'e gelen bir gemi, bu uğursuz harabelerdeki bütün erkeklerin, kadınların ve çocukların aniden ortadan kaybolduğunu fark etti. Bunun üzerine Nymeria, halkını tekrar gemilere bindirerek bir kere daha denize açıldı.

Rhoynarlar sonraki üç yıl boyunca güney denizlerinde dolaşarak yeni bir yuva aradılar. Kelebekler Adası Naath'ın barışçıl halkı onlara kucak açtı ama o tuhaf diyarı koruyan tanrı yeni gelenlerin üzerine isimsiz ve ölümcül bir hastalık salarak onları tekrar gemilerine sürdü. Yaz Adaları'nda, Walano'nun doğu kıyılarının açığındaki boş bir kaya parçasına yerleştiler. Burası kısa bir süre sonra Kadınlar Adası adını aldı ama toprağı taşlı ve verimsiz olduğu için açlıktan ölen çok sayıda insan oldu. Yeniden denize açılan Rhoynarların bir kısmı Nymeria'yı terk ederek, Rhoyne Ana'nın çocuklarını eve çağırdığını iddia eden Druselka adında bir rahibeyi takip etmeye başladı... ancak Druselka ile takipçileri eski şehirlerine döndüklerinde, düşmanın hazır beklediğini gördüler ve çoğu kısa sürede ele geçirilip katledildi ya da zincire vuruldu.

On bin gemiden geriye kalan yıpranmış ve hasar görmüş gemiler Prenses Nymeria ile birlikte batıya yol aldılar. Nymeria'nın hedefi bu kez Westeros'tu. Yıllardır denizde olan gemiler artık Rhoyne Ana'dan yola çıktıkları zamandan daha da dayanıksızlardı. Filo Dorne'a eksiksiz olarak ulaşamadı.

YUKARIDA | *On bin gemiye önderlik eden Prenses Nymeria.*

Basamaktaşı'nda bugün bile gemi enkazından kurtulanların soyundan geldiğini ileri süren Rhoynarlar vardır. Fırtınalarla sürüklenen gemilerde bulunanlar Lys ya da Tyrosh'a ulaştı ve sulara gömülmektense köleliğe razı oldular. Geriye kalan gemiler Dorne kıyısına; Yeşilkan nehrinin ağzının ve Martell Hanesi'nin yönettiği Kum Gemisi'nin kumtaşından surlarının yakınlarında bir yere çıktı.

O dönemde Dorne, geçimsiz lordların ve küçük kralların, her bir nehir, dere, pınar ve verimli toprak parçası için bitmek bilmeyen savaşlara tutuştuğu kurak, ıssız ve fakir bir yerdi. Dorne lordlarının çoğu Rhoynarları geldikleri denize geri sürülmesi gereken davetsiz misafirler olarak, tuhaf gelenekleri ve yabancı tanrıları bulunan istilacılar olarak değerlendirdi. Ne var ki Kum Gemisi'nin Lordu Mors Martell yeni gelenleri bir fırsat olarak gördü... ve ozanlara bakılırsa, lord hazretleri aynı zamanda kalbini, halkının özgürlüğünü koruyabilmek için dünyanın diğer ucundan denize açılan gözü kara ve güzel kraliçe Nymeria'ya kaptırdı.

Nymeria ile birlikte Dorne'a gelen Rhoynarların onda sekizinin kadın olduğu söylenir... ne var ki bu kadınların dörtte biri Rhoyne geleneğinden gelen savaşçılardı ve savaşçı olmayanlar da deniz yolculuğu sırasında çektikleri zorluklar sayesinde güçlenmişlerdi. Ayrıca Rhoyne'dan kaçarken çocuk olan binlerce oğlan büyüyüp erkek olmuş ve yolculuklar sırasında mızrak kullanmayı öğrenmişti. Yeni gelenlerin katılımıyla, Martell ordusunun büyüklüğü on katına çıktı.

Mors Martell, Nymeria ile evlenince, şövalyelerinin, silahtarlarının ve sancaktarlarının yüzlercesi de Rhoyne'dan gelen kadınlarla evlendi ve zaten evli olanların birçoğu onları metres olarak aldı. Böylece iki halkın arasında kan bağları oluştu. Bu birliktelik Martell Hanesi ile Dornelu müttefiklerini zenginleştirdi ve güçlendirdi. Rhoynarlar beraberlerinde hatırı sayılır bir servet getirmişlerdi; zanaatkârlarının, metal ustalarının ve taş ustalarının yetenekleri, Westeroslu muadillerinden çok daha üstündü ve zırhçıları çok geçmeden Westeroslu demir ustalarının rekabet edemeyeceği kılıçlar, mızraklar ve zırhlar üretmeye başladı. Rhoyne'dan gelen su cadılarının, kurumuş derelerin yeniden akmaya başlamasını ve çöllerin çiçeklenmesini sağlayan gizli büyüler bildiği söylenir.

Nymeria bu birlikteliği kutlamak ve halkının yeniden denize çekilmemesini garanti altına almak için Rhoyne gemilerini ateşe verdi. "Yolculuğumuz sona erdi," dedi. "Yeni bir yuva bulduk ve burada yaşayıp, burada öleceğiz."

(Rhoynarların bazıları kaybettikleri gemiler için yas tuttular ve yeni topraklarını kucaklamak yerine, Yeşilkan sularında seferler yapmaya başladılar. Çok geçmeden bu nehrin, tapmaya devam ettikleri Rhoyne Ana'nın silik bir gölgesi olduğunu gördüler. Yeşilkan'ın yetimleri olarak bilinen bu topluluk günümüzde hâlâ varlığını sürdürmektedir).

Su sızdıran ve yan yatmış olan yüzlerce geminin iskeleti yanıp kül olurken, alevler kıyıyı elli fersah aydınlattı; Prenses Nymeria bu alevlerin ışığında Mors Martell'i Rhoyne geleneklerine uygun bir şekilde Dorne Prensi ilan etti ve onun "kızıl ve beyaz kumların, dağlardan tuzlu denize kadar bütün toprakların ve nehirlerin" hâkimi olduğunu ileri sürdü.

Ne var ki böyle bir hâkimiyet ileri sürmek, bu hâkimiyeti gerçekten elde etmekten daha kolaydı. Bunu, yıllar boyu süren savaşlar takip etti ve Martell Hanesi ile Rhoynarlar karşılarına çıkan küçük kralları birer birer boyundurukları altına aldılar. Nymeria ve prensi, fethettikleri en az altı kralı altın zincirlerle Sur'a gönderdiler ve sonunda geriye bir tek en büyük düşmanları kaldı: İsminin Beşincisi, Yronwood Lordu, Taş Yol Muhafızı, Pınarların Şövalyesi, Redmarch, Greenbelt ve Dorne kralı, Kraliyetkanı Yorick Yronwood.

Mors Martell ile müttefikleri (Gökmenzil'den Fowler Hanesi, Hayalet Tepe'den Toland Hanesi, Kayan Yıldız'dan Dayne Hanesi ve Cehennem Korusu'ndan Uller Hanesi) dokuz yıl boyunca Yronwood ve sancaktarlarıyla (Tor'dan Jordayne Hanesi, Taş Yol'dan Wyl Hanesi, Blackmont Hanesi, Qorgyl Hanesi ve daha niceleri) sayılamayacak kadar çok savaşta karşı karşıya geldi. Mors Martell, Üçüncü Kemik Yol Savaşı'nda Yorick Yronwood'un kılıcıyla can verince, Prenses Nymeria orduların başına geçti. Savaş iki yıl daha sürdü ama sonunda Yorick Yronwood, Nymeria'nın önünde diz çöktü ve Nymeria o günden sonra Güneş Mızrağı'ndan hüküm sürdü.

Nymeria iki kere daha evlendiyse de (önce Cehennem Korusu'ndan yaşlı Lord Uller, ardından da Kayan Yıldız'dan Sabah Kılıcı Sör Davos Dayne ile) yaklaşık yirmi yedi yıl boyunca Dorne'un sorgusuz sualsiz tek hükümdarı oldu; kocaları ona sadece refakat ettiler ve danışmanlık yaptılar. Nymeria bir düzine suikast girişiminden kurtuldu, iki ayaklanmayı bastırdı ve Fırtına Kralı Üçüncü Durran'ın iki, Menzil'den Kral Greydon'un ise bir istila girişimini geri püskürttü.

Sonunda öldüğünde, yerine Davos Dayne'den olan oğlu değil, Mors Martell'den olan dört kızından en büyüğü geçti. Dorne halkı o zamana kadar Rhoynarların kanunlarının ve geleneklerinin birçoğunu çoktan benimsemişti, ancak Rhoyne Ana'nın ve on bin geminin hatıraları yavaş yavaş tarihin tozlu sayfalarına karışıyordu.

Valyria Kıyameti

RHOYNARLARIN YIKIMA UĞRAMASIYLA, Valyria çok geçmeden Essos'un batısını Dar Deniz'den Köle Körfezi'ne ve Yaz Denizi'nden Titreyen Deniz'e kadar bütünüyle hâkimiyeti altına aldı. Valyria'ya devamlı köleler gönderiliyor ve bu köleler hemen, Valyrialıların çok düşkün olduğu altını ve gümüşü çıkarması için On Dört Alev'in altına sevk ediliyordu. Valyrialılar belki de Dar Deniz'i geçme hazırlıklarının bir parçası olarak, Kıyamet'ten yaklaşık iki yüzyıl önce, sonradan Ejderha Kayası adıyla tanınmaya başlayan adada, en batı karakollarını kurdular. Hiçbir kral onlara karşı çıkmadı; Dar Deniz'in lordları direnmeye çalıştıysa da, Valyria'nın gücü çok büyüktü. Valyrialılar gizemli sanatlarıyla Ejderha Kayası Kalesi'ni inşa ettiler.

Aradan iki yüzyıl geçti; büyük bir rağbet gören Valyria çeliğinin Yedi Krallık'a eskisinden daha hızlı akmaya başladığı iki yüzyıl... ama yine de peşindeki bütün lordların ve kralların istediği kadar hızlı değildi. Karasu Koyu'nun üzerinde uçan bir ejderha efendisi görmek duyulmamış bir olay olmamakla birlikte, zamanla daha da sık gerçekleşmeye başladı. Valyria, ileri karakolunun güvende olduğunu düşündü ve ejderha efendileri ana kıtalarındaki entrikalarına döndüler.

Derken, hiç kimsenin beklemediği (belki Aenar Targaryen ve el değmemiş kızı Kâhin Daenys dışında) bir şey oldu ve Valyria'da Kıyamet baş gösterdi.

Bugün hâlâ Kıyamet'in sebebini bilmiyoruz. Çoğu kişi bunun, On Dört Alev'in hepsinin aynı anda patlamasıyla meydana gelen doğal bir afet olduğunu söylüyor. O denli bilge olmayan septonların bazıları, Valyrialıların yüzden fazla tanrıya inanmak suretiyle bu felakete sebep olduklarını ve tanrısızlıklarıyla fazla derinlere dalıp, Yedi cehennemin ateşini kendi üzerlerine saldıklarını iddia ediyor. Septon Barth'ın eserinin bazı parçalarından etkilenen birkaç üstat, Valyria'nın On Dört Alev'i kontrol altında tutmak için binlerce yıl büyü kullandığını, kölelere ve servete karşı besledikleri dinmek bilmeyen açlığın, güçlerini arttırma arzusundan kaynaklandığı kadar, bu büyüleri devam ettirme gerekliliğinden de kaynaklandığını ve büyüler sonunda gücünü kaybettiğinde, felaketin kaçınılmaz hâle geldiğini öne sürüyor.

Bu kişiler arasında, Yüce Garin'in lanetinin sonunda gerçekleştiğini iddia edenler de var. Bazı kişiler ise R'hollor rahiplerinin tuhaf ayinler düzenleyerek tanrılarının ateşini çağırdığından bahsediyor. Valyria büyüsüne dair hayal gücüne dayalı görüşlerini, Valyria'nın büyük ve hırslı hanelerinin gerçekleriyle birleştirip, bu büyük hanelerin arasındaki bitmek bilmeyen çekişmelerin ve entrikaların, On Dört Alev'in ateşlerini kontrol altında tutan ayinleri düzenleyen büyücülerin birçoğunun öldürülmesine yol açmış olabileceğini öne süren kişiler de bulunuyor.

Kesin olarak söyleyebileceğimiz tek şey, dünyada o güne dek hiç görülmemiş bir afetin yaşanmış olduğu. Kadim ve güçlü Valyria –ejderhaların ve emsalsiz büyücülerin yurdu– saatler içinde yerle bir oldu. Yazılanlara göre, sekiz yüz kilometre içindeki bütün tepeler yarılarak havayı ateşle, dumanla ve külle doldurdu. Gökyüzündeki ejderhalar bile bu kızgın alevlerden kurtulamadı. Yerde oluşan büyük yarıklar, sarayları, tapınakları ve şehirleri yuttu. Göller köpürdü ya da aside döndü, dağlar patladı ve fışkıran alevler gökyüzüne eriyik kayalar püskürttü. Kızıl bulutlardan ejderhacamı ve iblislerin siyah kanı yağdı. Kuzeyde yer yarılıp çöktü ve içinden alev alev kaynayan kızgın bir deniz yükseldi.

Dünyanın en görkemli şehri bir anda yok olmuş ve dillere destan bir imparatorluk bir gün içinde çökmüştü. Eskiden dünyanın en verimli bölgesi olan Uzun Yaz Toprakları yanıp kül olmuştu ve bunun gerçek bedeli bir yüzyıl sonra anlaşılacaktı.

Afetin doğurduğu ani boşluk kargaşaya yol açtı. Ejderha efendileri her zamanki gibi Valyria'da toplanmışlardı... çocukları ve ejderhalarıyla birlikte Ejderha Kayası'na kaçan ve böylelikle Kıyamet'ten kurtulan Aenar Targaryen dışında. Bazı metinlerde, kurtulan birkaç kişinin daha olduğu iddia edilir... en azından bir süreliğine. Tyrosh ve Lys'teki ejderha efendilerinin bazılarının afetten kurtulduğu ama Kıyamet'in hemen ardından baş gösteren politik kargaşada ejderhalarıyla birlikte bu Özgür Şehirler'in vatandaşları tarafından öldürüldüğü söylenir. Qohor'un tarih kayıtlarında, Aurion adında bir ejderha efendisinin Qohor kolonilerinden bir ordu meydana getirerek kendini Valyria'nın birinci imparatoru ilan ettiği öne sürülür. İmparator Aurion, Valyria'dan geriye kalanlara sahip çıkmak için, kendisini yaya olarak takip eden otuz bin adamla birlikte, büyük ejderhasının sırtında yola çıkmıştır. Ancak, kendisinden ve ordusundan bir daha haber alınamamıştır.

Essos'ta ejderhaların devri sona eriyordu.

Özgür Şehirler'in en güçlüsü olan Volantis, Valyria'nın mirasına göz dikmekte gecikmedi. Asil Valyria kanından gelen ama ejderha efendisi olmayan kişiler, diğer şehirlere savaş açma çağrısında bulundular. Kaplanlar olarak bilinen fetih yanlıları, Volantis ile diğer Özgür Şehirler arasında büyük bir ihtilafa yol açtılar. Başlangıçta başarılı oldular; filoları ve orduları Lys ile Myr'i ele geçirip, Rhoyne'un güney bölgelerine hükmetmeye başladı. Gelişmekte olan imparator-

İhtilaflı Topraklar için günümüzde hâlâ devam etmekte olan mücadelelerin sonucunda Özgür Birlikler musibeti doğup kök saldı. Paralı askerlerden oluşan bu birlikler başlangıçta sadece parayı verenin yanında savaşıyorlardı. Ancak, Özgür Birlikler'in komutanlarının, barış tehlikesi baş gösterdiğinde, geçimlerini korumak adına yeni savaşlar başlattığını söyleyen kişiler de vardır.

lukları ancak, boylarından büyük bir işe kalkışarak Tyrosh'u da ele geçirmeye çalıştı ve bu nedenle çöktü. Volantis saldırılarından endişe duyan Pentos, Tyrosh direnişine destek verirken, Myr ile Lys başkaldırdı ve Braavos'un Denizlordu, Lys'e destek olmak için yüz gemiden meydana gelen bir filo gönderdi. Ayrıca Westeroslu Fırtına Kralı Küstah Argilac da –altın, şan ve şeref vaadi karşılığında– ordusunu İhtilaflı Topraklar'a getirdi ve Myr'i geri almaya çalışan Volantis ordusunu yenilgiye uğrattı.

O zamanlar henüz genç olan, geleceğin fatihi Aegon Targaryen bile sonlarına doğru bu mücadeleye dâhil oldu. Ataları hep doğuya göz dikmiş olsa da, Aegon'un dikkati küçük yaştan itibaren batının üzerindeydi. Yine de, Pentos ile Tyrosh kendisini Volantis'e karşı oluşturulan büyük ittifakın içinde yer almaya davet edince, onlara kulak verdi. Hatta bugün bilinmeyen sebeplerden ötürü çağrılarına karşılık da verdi... bir yere kadar olsa da. Aegon'un Kara Dehşet'e binip doğuya uçarak Pentos Prensi'yle ve Özgür Şehir hükümdarlarıyla görüştüğü, ardından da Balerion'u Lys'e sürerek, bu Özgür Şehir'i istila etmeye hazırlanan Volantis filosunu ateşe verdiği söylenir.

Volantis başka yenilgiler de aldı: Qohor ve Norvos kadırgalarının, Rhoyne'u kontrol altında tutan Volantis filosunun büyük bir kısmını yok ettiği Hançer Gölü'nde ve

Dothraki Denizi'nden akın akın çıkmaya başlayan Dothrakilerin zayıflamış olan Volantis'e göz dikerek, arkalarında yıkılmış kasabalar ve şehirler bıraktığı doğuda. Sonunda filler –genellikle savaştan büyük bir zarar gören varlıklı tüccarlardan oluşan barış yanlısı bir Volantis grubu– idareyi fetih yanlısı kaplanların elinden alarak savaşa son verdi.

Aegon Targaryen'ın, Volantis'i yenilgiye uğratmakta oynadığı rolün ardından doğuya ilgisini bütünüyle yitirdiği söylenir. Volantis hâkimiyetinin sona erdiğine inanan Aegon, Ejderha Kayası'na döndü. Essos savaşları artık dikkatini dağıtmadığı için, gözlerini batıya dikti.

Kıyamet, Valyria'yı ve imparatorluğunu yok etmiştir ama büyük bir yıkıma uğramış olan yarımada hâlâ ayaktadır. Bugün bu yarımada hakkında ve bir zamanlar On Dört Alev'in yer aldığı Tüten Deniz'e musallat olan iblisler hakkında tuhaf hikâyeler anlatılmaktadır. Hatta Volantis'i Köle Körfezi'ne bağlayan yol "iblisli yol" olarak anılmaya başlanmıştır ve aklı başında gezginlerin bu yoldan uzak durmasında fayda vardır. Tüten Deniz'e gitmeye cesaret eden kişilerden bir daha haber alınamamaktadır; Kanlı Asır sırasında yarımadayı ele geçirmek için gönderdiği filosu ortadan kaybolan Volantis'in de öğrenmiş olduğu gibi. Valyria harabeleri ile yakınlarındaki Oros ve Tyria şehirlerinde yaşamaya devam eden insanlara ilişkin tuhaf söylentiler bulunmaktadır. Ancak, buna karşı çıkan ve Valyria'nın hâlâ Kıyamet'in pençesinde olduğunu söyleyenler de vardır.

Ne var ki Valyria'nın merkezinden uzaktaki birkaç şehirde hâlâ insanlar yaşamaktadır; Valyria tarafından kurulmuş olan ya da ona bağlı olan şehirlerde. Bunların en uğursuzu, insanların çarpık ve canavar gibi doğduğu söylenen Mantarys'tir. Kimileri bunu şehrin iblisli yolda yer almasına bağlamaktadır. Dünyanın en iyi atıcılarının bulunduğu Tolos şehrinin ve adada yer alan Elyria şehrinin o denli uğursuz bir şöhreti yoktur, ancak bu şehirler büyük bir önem de taşımamaktadır, çünkü Köle Körfezi'ndeki Ghiscar şehirleriyle bağlantılar kurmuşlar ve Valyria'nın merkezini geri alma girişimlerinden uzak durmuşlardır.

YUKARIDA | *Kıyamet sırasında yanan bir ejderha.*

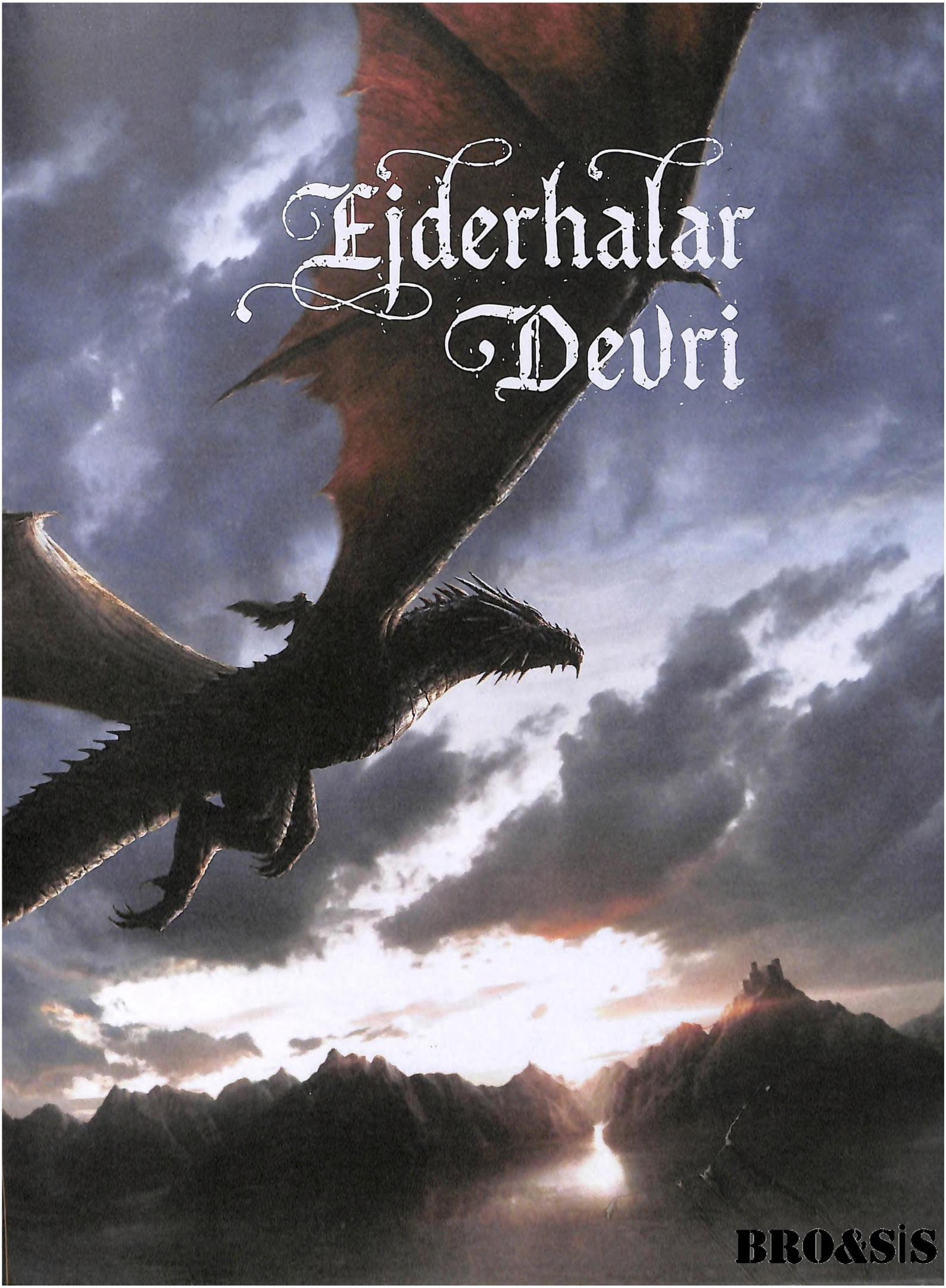
Ejderhalar
Devri
BRO&SiS

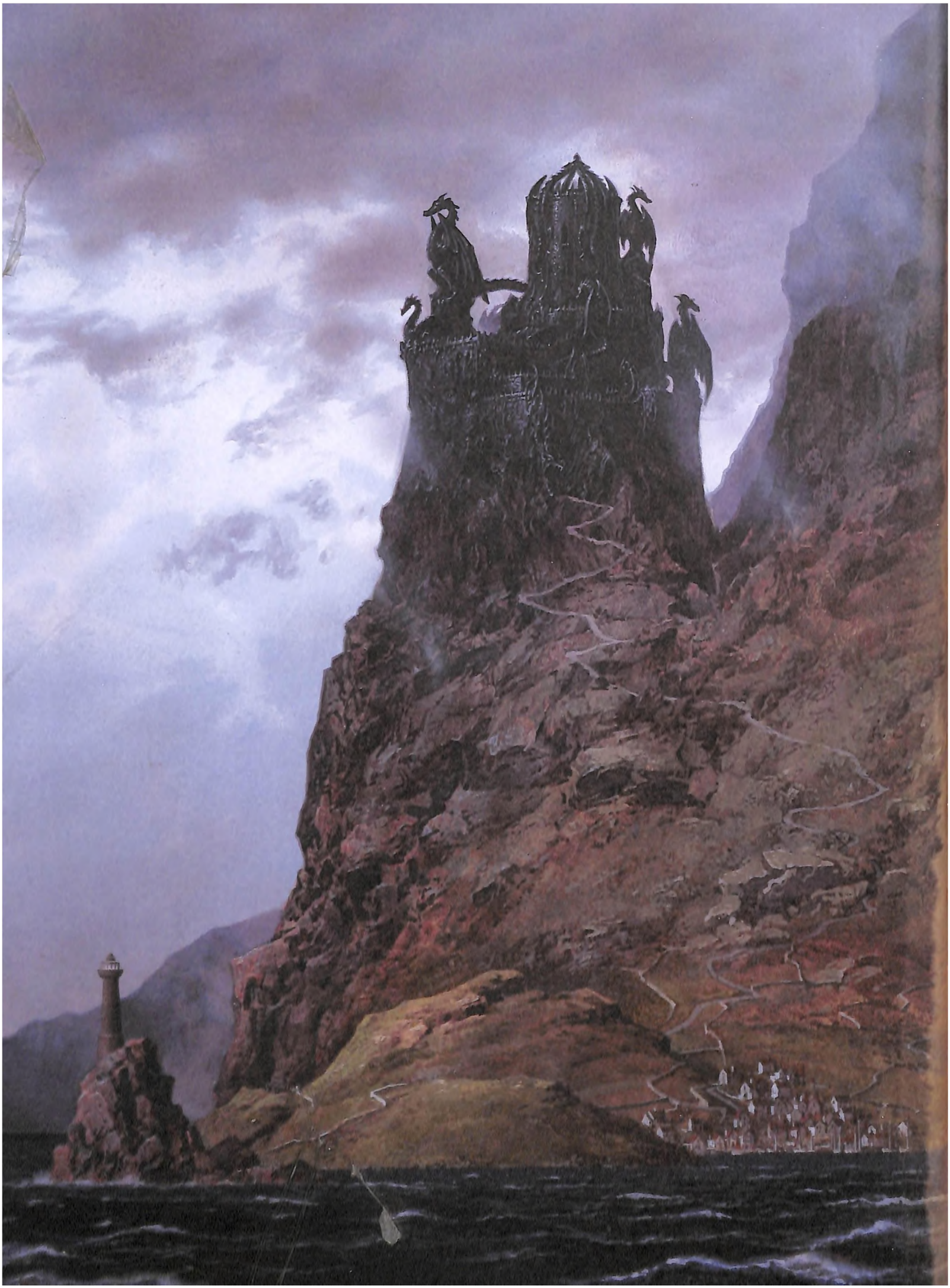

İLERLEYEN SAYFALARDA FATİH Aegon'dan Deli Kral Aerys'e, Targaryen Hanesi'nin egemenlik döneminin anlatımını bulacaksınız. Bu konuları kaleme almış olan üstatların sayısı çoktur ve biz de onların derlediği bilgilerin izinden gideceğiz. Ancak bir konuda anlayışınıza sığınarak cesur bir karar aldım: Aegon'un Fethi'nin anlatımı bana ait değil; İsminin Beşincisi Aegon'un hazin ölümünden beri unutulup gitmiş ve Hisar'ın arşivlerinde daha yeni bulunmuş olan bir anlatı. Targaryen krallarının tarihini içeren daha büyük bir eserin küçük bir parçası gibi görünen bu anlatı, Eski Şehir'in tarihi konusundaki yazıları yaşadığı dönemde büyük bir saygı gören Başüstat Gerold'un toz tutmuş kâğıtları arasında bulundu. Ancak, bu anlatı ona ait değil. Bunu anlamak için üslubuna bakmak yeterli olduğu gibi, bu kâğıtlarla birlikte bulunan birtakım notlar da yazının Başüstat Gyldayn'e ait olduğuna işaret ediyor. İsminin Beşincisi, Talihli Aegon'un hükümdarlık devrinde yanıp kül olmadan önce Yaz Kalesi'nde görev yapan son üstat olan Başüstat Gyldayn, yorumlarını ve onayını almak için bu yazıları Gerold'a göndermiş olabilir.

Fethin tarihi eksiksiz olduğu için, o bölümü buraya koyma kararı aldım. Böylece, benim ve merhum Başüstat Gerold'un dışındaki kişiler de bu metni takdir edip, ondan bir şeyler öğrenebilecek. Aynı kişinin başka el yazmalarını da buldum ama sayfaların birçoğu kayıptı ve bir kısmı da ihmalden ötürü zarar görmüş ya da yanmıştı. Belki bir gün daha fazla sayfa bulunur ve bu kayıp şaheser çoğaltılıp ciltlenmeye uygun hâle gelir, çünkü benim bulduklarım Hisar'da büyük bir heyecan yarattı.

Ancak o güne kadar, bu şaheserin parçaları da, Fatih Aegon'dan II. Aerys'e kadar –Demir Taht'ta oturan son Targaryen kralı– Targaryen krallarının hükümdarlık devirlerini ele alan çok sayıda kaynaktan biri olmayı sürdürecek.

Fetih

Westeros'un tarihini kayıtlara geçiren Hisar üstatları, son üç asırdır Aegon'un Fethini mihenk taşı kabul etmektedir. Doğum, ölüm ve savaş gibi olaylara FS (Fetihten Sonra) ya da FÖ (Fetihten Önce) tarihi verilmektedir.

Gerçek bilginler bu tür tarihlendirmelerin kesinlikten uzak olduğunu bilirler. Aegon Targaryen, Yedi Krallık'ı bir günde fethetmedi. Aegon'un karaya çıkmasıyla Eski Şehir'deki taç giyme töreninin arasında iki yıldan uzun bir zaman vardı... ki o zaman bile Fetih tamamlanmamıştı, çünkü Dorne ele geçirilmemişti. Dorne'u krallığa katmaya yönelik aralıklı girişimler Kral Aegon'un hükümdarlık devri boyunca sürdüğü gibi, oğullarının hükümdarlık devirlerinde de devam etti. Dolayısıyla, Fetih Savaşları'na kesin bir bitiş tarihi vermek mümkün değil.

Hatta başlangıç tarihi de bir kavram yanılgısına dayanıyor. Birçok kişi Kral I. Aegon Targaryen'ın hükümdarlık devrinin, Karasu Nehri'nin ağzına, ileride Kral Toprakları'nın yer alacağı üç tepenin eteğine geldiği gün başladığını farz ediyor. Bu doğru değil. Aegon'un Karaya Çıkışı, kral ve soyundan gelenler tarafından kutlanıyordu ama aslında Fatih Aegon, Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te Yüce Septon tarafından kutsandığı ve taçlandırıldığı günü hükümdarlık devrinin başlangıcı olarak kabul ediyordu. Bu taç giyme töreni Aegon'un Karaya Çıkışı'ndan iki yıl sonra, yani Fetih Savaşları'nın üç ana muharebesi kazanıldıktan sonra gerçekleşti. Bu nedenle Aegon'un asıl fetihlerinin çoğunun Fetihten Önce, FÖ 2. ve 1. yıllarda gerçekleştiği söylenebilir.

Targaryenlar, soyları çok eskilere dayanan ve saf Valyria kanı taşıyan ejderha efendileriydi. Aenar Targaryen, Valyria Kıyameti'nden (FÖ 114) on iki yıl önce, Valyria'daki ve Uzun Yaz Toprakları'ndaki arazilerini satarak bütün servetiyle, karılarıyla, köleleriyle, ejderhalarıyla, kardeşleriyle, akrabalarıyla ve çocuklarıyla birlikte Ejderha Kayası'na, Dar Deniz'de dumanlı bir dağın eteğinde yer alan kasvetli bir ada kalesine yerleşti.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Fatih Aegon, Kara Dehşet Balerion'un üzerinde.* SOLDA | *Ejderha Kayası.*

Valyria parlak günlerinde dünyanın en büyük şehri, medeniyetin merkeziydi. Parlak surlarının arasında kırk rakip hane güç, şan ve şeref elde etmek için sarayda ve konseyde birbiriyle yarışıyor, bitmek bilmeyen, gizli ve genellikle de acımasız bir iktidar savaşı veriyordu. Targaryenlar kesinlikle ejderha efendilerinin en güçlüleri değillerdi ve Ejderha Kayası'na kaçmaları rakipleri tarafından pes etmek olarak, korkaklık olarak değerlendirildi. Oysa Lord Aenar'ın el değmemiş kızı Daenys –ki o günden sonra ebediyen Kâhin Daenys olarak tanınacaktı– Valyria'nın yanıp kül olacağını öngörmüştü. On iki yıl sonra Kıyamet gerçekleştiğinde, Targaryenlar hayatta kalan tek ejderha efendileri oldular.

Ejderha Kayası iki yüzyıl boyunca Valyria'nın en batı karakolu oldu. Geçit'in karşısındaki konumuyla lordlarına Karasu Koyu üzerinde hâkimiyet sağlıyor ve hem Targaryenların, hem de yakın müttefikleri Driftmarklı Velaryonların (Valyria soyundan gelen daha küçük bir hane) burada yapılan ticaret sayesinde ceplerini doldurmalarını sağlıyordu. Velaryon gemileri, Valyrialı bir diğer müttefik hane olan Pençe Adalı Celtigarların gemileriyle birlikte Dar Deniz'in orta kısımlarına hükmederken, Targaryenlar da ejderhalarıyla gökyüzüne hükmediyordu.

Ancak buna rağmen, Targaryen Hanesi Valyria Kıyameti'nden sonraki asrın (ki haklı olarak Kanlı Asır diye anılır) büyük bölümünde gözlerini batıya değil, doğuya dikti ve Westeros'a ilgi göstermedi. Sürgün Aenar'dan sonra Kâhin Daenys'in kardeşi ve kocası olan Gaemon Targaryen Ejderha Kayası'nın Lordu oldu ve Şanlı Gaemon olarak tanındı. Ölümünden

YUKARIDA | *Fatih Aegon savaşırken.*

sonra yerini oğlu Aegon ve kızı Elaena aldı. Lordluk sıfatı onlardan sonra oğulları Maegon'a, ardından da kardeşi Aerys'e ve Aerys'in oğulları Aelyx, Baelon ve Daemion'a geçti. Daemion üç kardeşin sonuncusuydu ve onun ardından Ejderha Kayası'nın başına oğlu Aerion geçti.

Tarih sayfalarında Fatih Aegon veya Ejderha Aegon olarak anılan Aegon, FÖ 27'de Ejderha Kayası'nda doğdu. Ejderha Kayası Lordu Aerion ile Velaryon Hanesi'nden Leydi Valaena'nın tek oğlu ve ikinci çocuğuydu. Leydi Valaena da anne tarafından yarı Targaryen kanı taşıyordu. Aegon'un iki öz kardeşi vardı; ablası Visenya ve kız kardeşi Rhaenys. Soyun saflığının korunması için kardeşlerin evlendirilmesi, Valyria'nın ejderha efendileri arasında uzun süredir yaygın olan bir gelenekti ama Aegon iki kız kardeşiyle de evlendi. Geleneksel anlamda sadece ablası Visenya'yla evlenmesi bekleniyordu; ikinci karısı olarak Rhaenys'i alması alışılmadık bir durumdu ama hiç duyulmamış bir şey değildi. Bazıları Aegon'un Visenya'yla görevini yerine getirmek için, Rhaenys'le ise aşk için evlendiğini söyler.

Üç kardeş de evlenmeden önce ejderha efendisi olduğunu kanıtlamıştı. Aegon'un yaşadığı dönemde, Sürgün Aenar ile birlikte Valyria'dan gelen beş ejderhadan sadece biri hayattaydı: Balerion, Kara Dehşet denilen büyük canavar. Diğer iki ejderha –Vhagar ile Meraxes– ondan daha küçüktü ve Ejderha Kayası'nda yumurtadan çıkmıştı.

Cahil kişiler arasında yaygın olan bir efsanede, Aegon Targaryen'ın, Westeros'u fethetmek için yola çıkmadan önce Westeros topraklarına hiç ayak basmadığı iddia edilir ama bu doğru olamaz. Lord Aegon bu yolculuktan yıllar önce Boyalı Masa'nın yapılmasını emretmişti: Westeros şeklinde kesilen ve Yedi Krallık'ın bütün ormanlarını, nehirlerini, şehirlerini ve kalelerini gösterecek şekilde boyanan aşağı yukarı on beş metre uzunluğunda ahşap bir masa. Belli ki Aegon'un Westeros'a duyduğu ilgi, kendisini savaşa sürükleyen olayların çok daha öncesine dayanıyordu. Ayrıca Aegon'un gençliğinde ablası Visenya ile birlikte Eski Şehir'de Hisar'ı ziyaret ettiğine ve Lord Redwyne'in davetlisi olarak Arbor'da avlandığına dair güvenilir kaynaklar bulunmaktadır. Lannisport'u da ziyaret etmiş olabilir; kaynaklar bu konuda çelişiyor.

Aegon'un gençliğinde Westeros birbiriyle geçinemeyen yedi ayrı krallığa bölünmüştü ve bu krallıklardan ikisi ya da üçü mutlaka savaş hâlinde oluyordu. Soğuk, amansız ve uçsuz bucaksız Kuzey, Kışyarı'nın Starkları tarafından yönetiliyordu. Dorne toprakları Martell prenslerinin hâkimiyetindeydi. Altın zengini batı toprakları Casterly Kayası'ndan Lannister Hanesi tarafından, verimli Menzil bölgesi ise Yüksekbahçe'den Gardener Hanesi tarafından yönetiliyordu. Vadi, Parmaklar ve Ay Dağları Arryn Hanesi'ne aitti... Ancak Aegon'un yaşadığı dönemin en savaşçı kralları, toprakları Ejderha Kayası'nın en yakınında bulunan Kara Harren ve Küstah Argilac'tı.

Durrandon Hanesi'nin Fırtına Kralları bir zamanlar Westeros'un doğusunu Gazap Burnu'ndan Yengeç Koyu'na kadar hâkimiyetleri altına almışlardı ama güçleri yüzyıllar içinde yavaş yavaş azalmıştı. Menzil Kralları, Durrandon Hanesi'nin batıdaki topraklarını azar azar ele geçirmiş, Dorne güneyden aralıksız saldırılarla onları taciz etmiş, Kara Harren ile demirdoğumluları ise onları Üç Dişli Mızrak'tan ve Karasu Nehri'nin kuzeyindeki topraklardan sürmüştü. Durrandonların sonuncusu Kral Argilac bu çöküşü bir süreliğine durdurmuş, daha çocuk olduğu sıralarda Dorne'un bir istila girişimini geri püskürtmüş, Volantis'in sömürgeci "kaplanlarına" karşı oluşturulan büyük ittifaka katılmak için Dar Deniz'i aşmış ve yirmi yıl sonraki Yaz Tarlası Savaşı'nda Menzil Kralı VII. Garse Gardener'ı öldürmüştü. Ne var ki Argilac yaşlanmıştı; meşhur kara saçları ağarmış ve savaştaki hünerleri zayıflamıştı.

Karasu'nun kuzeyindeki nehir toprakları Hoare Hanesi'nden Adalar ve Nehirler Kralı Kara Harren'ın kanlı eliyle yönetiliyordu. Harren'ın demirdoğumlu dedesi Harwyn Hardhand, Üç Dişli Mızrak'ı Argilac'ın dedesi Arrec'ten almıştı. Arrec'in ataları son nehir krallarını yüzyıllar önce devirmişti. Harren'ın babası topraklarını doğuda Duskendale ve Rosby'ye kadar genişletmişti. Harren uzun hükümdarlık devrinin yaklaşık kırk yılını Tanrıların Gözü'nün yanına devasa bir kale inşa ettirmeye adamıştı ama Harrenhal nihayet tamamlanmak üzereydi ve demirdoğumlular yakında yeni fetihlere çıkmaya hazır olacaklardı.

Westeros'ta, zalimliğiyle Yedi Krallık'ın dört bir tarafında nam salınış olan Kara Harren'dan daha fazla korkulan hiçbir kral yoktu. Ancak Westeros'taki hiçbir kral kendini, Durrandonların sonuncusu Fırtına Kralı Argilac'tan –bakire kızından başka varisi olmayan yaşlı bir kral– daha fazla tehdit altında hissetmiyordu.

Kral Argilac işte bu nedenle Ejderha Kayası'ndaki Targaryenlar ile temas kurdu ve Lord Aegon'a kızıyla evlenmesine karşılık düğün hediyesi olarak Üç Dişli Mızrak'tan Karasu Nehri'ne kadar, Tanrıların Gözü'nün doğusundaki bütün toprakları vaat etti.

Aegon Targaryen, Fırtına Kralı'nın teklifini reddetti. İki karısı olduğunu ve üçüncüye ihtiyacı olmadığını söyledi. Ayrıca düğün hediyesi olarak teklif edilen topraklar nesillerdir Harrenhal'a aitti. Argilac'm bu toprakları vermeye hakkı yoktu. Yaşlı Fırtına Kralı'nın, Targaryenları Karasu kıyılarına yerleştirerek kendi topraklarıyla Kara Harren'ın toprakları arasında tampon bir bölge oluşturmak istediği belliydi.

Ejderha Kayası'nın Lordu başka bir teklifte bulundu. Argilac aynı zamanda Massey Kancası'nı, Karasu Nehri'nin güneyindeki ormanlarla ovaları ve Mander Nehri'nin kollarını da vermeye razı olursa, düğün hediyesi olarak teklif edilen toprakları kabul edecekti. Anlaşma, Kral Argilac'm kızının Lord Aegon'un çocukluk arkadaşı ve şampiyonu Orys Baratheon ile evlenmesiyle mühürlenecekti.

Küstah Argilac bu koşulları öfkeyle reddetti. Orys Baratheon'un, Lord Aegon'un gayrimeşru üvey kardeşi olduğu konuşuluyordu ve Fırtına Kralı kızını bir piçle evlendirerek onun namusuna gölge düşürmeyecekti. Böyle bir teklifte bulunulmuş olması bile onu küplere bindirmişti. Argilac, Aegon'un elçisinin ellerini kestirip bir kutuya koydurarak Aegon'a gönderdi. "Piç kardeşinin benden alıp alacağı budur," yazdı.

Aegon karşılık vermedi. Bunun yerine dostlarını, sancaktarlarını ve baş müttefiklerini Ejderha Kayası'na davet etti. Sayıları azdı. Driftmarklı Velaryonlar ve Pençe Adalı Celtigarlar Targaryen Hanesi'ne bağlılık yemini etmişlerdi. Massey Kancası'ndan Lord Bar Emmon ve Stonedance'den Lord Massey de bu davete karşılık verdiler; ikisinin de Fırtına Burnu'na bağlılık yeminleri bulunuyordu ama Ejderha Kayası ile daha yakın ilişkiler kurmuşlardı. Lord Aegon ve kardeşleri onlara danıştıktan sonra Westeros'un Yedi'sine dua etmek için kalenin septine gitti. Oysa Lord Aegon bunun öncesinde dindar biri olarak tanınmıyordu.

Yedinci gün, Lord Aegon'un sözlerini Westeros'un Yedi Krallık'ına yaymak üzere Ejderha Kayası'nın kulelerinden bir kuzgun sürüsü havalandı. Bu kuzgunlar yedi krala, büyük ya da küçük bütün lordlara ve Eski Şehir'de yer alan Hisar'a uçtu. Hepsinin taşıdığı mesaj aynıydı: Bundan böyle Westeros'un tek bir kralı olacaktı. Targaryen Hanesi'nden Aegon'un önünde diz çökenler topraklarını ve unvanlarını koruyacaktı. Ona karşı koyanlar ise ayaklar altına alınacak, küçük düşürülecek ve yok edileceklerdi.

Kaynaklar, Ejderha Kayası'ndan Aegon ve kardeşleriyle birlikte yelken açan kişilerin sayısı konusunda farklılık göstermektedir. Bazılarında üç bin kişi oldukları öne sürülürken, bazılarında da bin kişiyi bulmadıkları iddia edilmektedir. Bu mütevazı Targaryen ordusu, Karasu Nehri'nin ağzında, küçük bir balıkçı kasabasının üzerinde yükselen üç ormanlık tepenin bulunduğu kuzey kıyısından karaya çıktı.

Yüz Krallık döneminde birçok küçük kral nehrin ağzında hak iddia etmişti; aralarında Duskendale'den Darklyn kralları, Stondance'den Masseyler ve eskilerin nehir kralları bulunmaktaydı - Muddlar, Fisherlar, Brackenlar, Blackwoodlar ve Hooklar gibi. Çeşitli zamanlarda bu üç tepenin üzerine kuleler ve hisarlar inşa edilmiş ama hepsi de o veya bu savaşta yıkılmıştı. Targaryenları sadece kırık taşlar ve otlarla kaplı harabeler karşıladı. Hem Fırtına Burnu hem de Harrenhal, nehrin ağzında hak iddia etse de bu bölgeyi koruyan hiç kimse yoktu ve en yakın kalelerin başında, gerçek güçleri ya da askerî hünerleri olmayan önemsiz lordlar bulunuyordu. Ayrıca bu lordların, sözde başlarında bulunan Kara Harren'ı sevmeleri için hiçbir sebep yoktu.

Aegon Targaryen üç tepenin en yükseğinin etrafını hemen kazıklı çitlerle çevirdi ve kardeşlerini en yakın kaleleri ele geçirmeye gönderdi. Rosby savaşmadan Rhaenys'e ve altın gözlü Meraxes'e teslim oldu. Sto-

YUKARIDA | *Küstah Argilac'ın Aegon'un teklifine yanıtı.*

keworth'de Visenya'ya ok atan birkaç arbaletçi oldu... ta ki Vhagar kalenin çatılarını ateşe verene kadar. Ardından onlar da teslim oldu.

Fatih Aegon ilk gerçek sınavını, istilacıları denize dökmek için güçlerini birleştiren ve üç bin adamla güneye yürüyen Duskendale'den Lord Darklyn ile Bakire Havuzu'ndan Lord Mooton'a karşı verdi.

Aegon, Orys Baratheon'u ilerleyen ordulara saldırmaya gönderirken, kendisi de Kara Dehşet ile havadan onların üzerine çullandı. Bunu takip eden tek taraflı çarpışmada lordların ikisi de öldü. Darklyn'in oğlu ve Mooton'un kardeşi kalelerini teslim edip Targaryen Hanesi'ne bağlılık yemini ettiler. O dönemde Duskendale Westeros'un Dar Deniz'deki en önemli limanıydı ve ticaret sayesinde oldukça zenginleşmişti. Visenya Targaryen şehrin talan edilmesine izin vermedi ama hazinesine el koyup fatihlerin kasalarını doldurmakta tereddüt etmedi.

Sanırım bu, Aegon Targaryen ile kardeşlerinin ve kraliçelerinin arasındaki karakter farklarına değinmek için iyi bir zaman.

Üç kardeşin en büyüğü olan Visenya'nın savaşmakta Aegon'dan aşağı kalır yanı yoktu; ipeklere büründüğünde ne denli rahatsa, zırh kuşandığında da o denli rahattı. Kara Nedime adında bir Valyria kılıcı taşırdı ve çocukluğundan beri Aegon ile birlikte talim yaptığı için bu kılıcı kullanmakta ustaydı. Valyrialıların altın-gümüş rengi saçlarına ve menekşe rengi gözlerine sahip olsa da, sert ve yalın bir güzelliği vardı. Visenya'yı en çok sevenler bile onu katı, ağırbaşlı ve acımasız bulurlardı. Zehirlere ilgi duyduğunu ve kara büyülerle uğraştığını söyleyenler de vardır.

Üç Targaryen'ın en küçüğü olan Rhaenys ablasının tam zıddıydı: Neşeli, meraklı, atılgan ve hayalperestti. Gerçek bir savaşçı olmayan Rhaenys müziği, dansı ve şiiri sever, ozanları, oyuncuları ve kuklacıları desteklerdi. Rhaenys'in ejderha sırtında, ablasının ve ağabeyinin toplamından daha fazla zaman geçirdiği ve uçmayı her şeyden daha çok sevdiği söylenir. Bir keresinde, batı kıyısını keşfetmek için ölmeden önce Meraxes'i Günbatımı Denizi'ne uçurmak istediğini söylediği anlatılır. Visenya'nın ağabeyine/kocasına sadakati hiç kimse tarafından asla sorgulanmamıştır. Oysa Rhaenys etrafında hep yakışıklı delikanlılar bulundururdu ve hatta (söylentilere göre) Aegon'un ablasıyla birlikte olduğu gecelerde, yatak odasında ağırladığı delikanlılar da olmuştu. Ancak bu söylentilere rağmen, saraydaki gözlemciler kralın Visenya'nın yanında geçirdiği her geceye karşılık, Rhaenys'in yanında on gece geçirdiğini ifade etmişlerdir.

İlginçtir ki Aegon Targaryen bizim için olduğu kadar, çağdaşları için de bir bilmeceydi. Valyria çeliğinden yapılmış Blackfyre adında bir kılıç taşıyan Aegon, çağının en büyük savaşçılarından biri olarak kabul edilirdi ama savaş hünerlerini sergilemekten zevk almaz, turnuvalara katılmazdı. Kara Dehşet Balerion adında bir ejderhası vardı ama sadece savaşmak için ya da hızlı yol almak için uçardı. Etkileyici kişiliğiyle insanları etrafına toplamasına rağmen, çocukluk arkadaşı Orys Baratheon dışında hiç yakın arkadaşı yoktu. Kadınlar onu çekici bulurdu ama Aegon kız kardeşlerine daima sadık kaldı. Kral olarak küçük konseyine ve kız kardeşlerine çok güvenir, kraliyetin gündelik idaresini büyük oranda onlara bırakırdı... Ancak gerekli gördüğünde idareyi ele almaktan da çekinmezdi. Asilere ve hainlere sert cezalar verse de, önünde diz çöken eski düşmanlarına karşı cömertti.

Bunu ilk kez, Aegon'un Tepesi olarak anılan yerde tahta ve topraktan inşa ettirmiş olduğu derme çatma bir kale olan Aegon Kalesi'nde gösterdi. Bir düzine kaleyi ele geçirip, Karasu Nehri'nin ağzının her iki yanını da kontrol altına aldıktan sonra, mağlup ettiği

YUKARIDA | *Aegon'un bildirisini Westeros'un dört bir tarafına yayan kuzgunlar.*

lordlara kendisine eşlik etmesini emretti. Lordlar kılıçlarını onun ayaklarına serdiler ve Aegon onları ayağa kaldırıp, topraklarını ve unvanlarını tasdik etti. En eski destekçilerine de yeni unvanlar bahşetti. Daemon Velaryon kraliyet donanmasının başına getirildi. Triston Massey kanun başı ilan edilirken, Crispian Celtigar da hazine başı ilan edildi. Aegon, Orys Baratheon'dan bahsederken "benim koruyucum, güvenilir destekçim ve kuvvetli sağ kolum" ifadelerini kullandı. Dolayısıyla üstatlar Baratheon'u ilk Kral Eli kabul ederler.

Hane sancakları kullanmak Westeros lordları arasında uzun zamandır yaygın bir gelenekti ama Valyria'nın ejderha efendileri daha önce hiç sancak kullanmamışlardı. Aegon'un şövalyeleri, üzerinde kara bir alana ateş püsküren üç başlı kırmızı bir ejderha bulunan ipek savaş sancağını açtıklarında, lordlar bunu Aegon'un artık gerçekten içlerinden biri olduğuna ve Westeros'a layık bir kral olduğuna dair bir işaret olarak yorumladılar. Kraliçe Visenya kardeşinin başına Valyria çeliğinden yapılmış ve yakutlarla bezenmiş bir taç yerleştirip, Kraliçe Rhaenys onu "İsminin Birincisi, Westeros'un Kralı, Halkının Koruyucusu Aegon" diye selamladığında, ejderhaların kükremeleri, lordların ve şövalyelerin alkışlarına karıştı... Ancak en çok alkışlayanlar balıkçılar, tarla işçileri ve ev kadınları gibi halktan insanlardı.

Ne var ki Ejderha Aegon'un tahttan indirmeyi planladığı yedi kral bu alkışlara eşlik etmiyordu. Harrenhal'da ve Fırtına Burnu'nda, Kara Harren ile Küstah Argilac çoktan sancaktarlarını toplamışlardı. Menzil Kralı Mern, Lannister Hanesi'nden Kral Loren ile görüşmek için atını Casterly Kayası'na sürüyordu. Dorne prensesi, Ejderha Kayası'na bir kuzgun göndererek Fırtına Kralı Argilac'a karşı Aegon'un yanında savaşmayı teklif etti... ama tebaası olarak değil, dengi ve müttefiki olarak. Kartal Yuvası'nın çocuk kralı Ronnel Arryn'den de bir ittifak teklifi geldi. Ronnel'in annesi, Vadi'nin Kara Harren'a karşı desteğine karşılık, Yeşil Çatal'ın doğusundaki toprakları talep ediyordu. Kışyarı'nda Kral Torrhen Stark bile gece geç saatlere kadar lordlarıyla, sancaktarlarıyla ve danışmanlarıyla oturup bu sözde fatih hakkında yapılabilecekleri tartışıyordu.

Aegon'un taç giymesinden birkaç gün sonra ordusu yeniden yollara düştü. Ordunun büyük bir bölümü Orys Baratheon'un komutasında Karasu Nehri'ni aşarak güneydeki Fırtına Burnu'na doğru ilerledi. Kraliçe Rhaenys, altın rengi gözleri ve gümüş rengi pulları olan Meraxes'in sırtında bu orduya eşlik ediyordu. Daemon Velaryon'un komutasındaki Targaryen filosu Karasu Koyu'ndan ayrılıp kuzeydeki Martı Kasabası'na ve Vadi'ye yöneldi. Kraliçe Visenya ile Vhagar da filoyla birlikteydi. Kralın kendisi kuzeydoğudaki Tanrıların Gözü'ne ve Harrenhal'a hareket etti. Kral Kara Harren'ın gurur kaynağı ve saplantısı olan Harrenhal devasa bir kaleydi ve yapımı Aegon'un ileride Kral Toprakları olarak anılacak yerde karaya çıktığı gün tamamlanmıştı.

Targaryen kuvvetlerinin üçü de büyük bir direnişle karşılaştı. Fırtına Burnu'nun sancaktarları Lord Errol, Fell ve Buckler, Orys Baratheon'un ordusunun öncü birliklerini Wendwater Nehri'ni aştıkları sırada pusuya düşürdüler ve ağaçların arkasına çekilip gözden kaybolmadan önce yaklaşık bin kişiyi katlettiler. Alelacele bir araya getirilmiş olan bir Arryn filosu, Braavos savaş gemilerinin desteğiyle, Martı Kasabası'nın açıklarında karşılaştığı Targaryen filosunu mağlup etti. Ölenler arasında Aegon'un amirali Daemon Velaryon da bulunmaktaydı. Aegon'un kendisi de Tanrıların Gözü'nün güney kıyısında bir değil iki kere saldırıya uğradı. Sazlar Savaşı Targaryen zaferiyle sonuçlandı ama Aegon'un ordusu, Kral Harren'ın iki oğlunun büyük sandallarla gölü sessizce aşarak arkadan saldırıya geçtiği İnleyen Söğütler'de büyük kayıplar verdi.

Ne var ki bu yenilgiler geçici başarısızlıklardı ve sonuçta Aegon'un düşmanlarının ejderhalara verebileceği bir karşılık yoktu. Vadi'nin savaşçıları Targaryen gemilerinin üçte birini batırıp, bir o kadarını da ele geçirdiler ama Kraliçe Visenya gökyüzünden saldırınca, kendi gemileri yanıp kül oldu. Lord Errol, Fell ve Buckler çok iyi bildikleri ormanda saklandılar ama Kraliçe Rhaenys Meraxes'i onların üzerine salınca, alevler bütün ormanı sardı ve ağaçlar yanıp kül oldu. İnleyen Söğütler'in galipleri gölden Harrenhal'a dönerlerken, gökyüzünden üzerlerine çullanan Balerion'a hazırlıksız yakalandılar. Harren'ın sandalları yandı. Oğulları da.

Aegon'un düşmanları karşılarında başka hasımlar da buldular. Küstah Argilac adamlarını Fırtına Burnu'nda toplayınca, Basamaktaşı'nın korsanları onların yokluğundan faydalanarak Gazap Burnu'nun kıyılarına saldırdı ve Kızıl Dağlar'dan gelen Dorne akıncıları sınır bölgesini istila etti. Vadi'de genç Kral Ronnel, adalıların Kartal Yuvası'na bağlılık yeminlerini geri çekip Leydi Marla Sunderland'i kraliçeleri ilan etmeleriyle Üç Kız

SAĞDA | *Visenya ile Vhagar, Arryn filosunu ateşe verirken.*

Kardeş'te patlak veren ayaklanmayla başa çıkmak zorunda kaldı.

Ne var ki bunlar Kara Harren'ın başına gelenlerin yanında önemsiz sıkıntılardı. Nehir toprakları üç nesildir Hoare Hanesi tarafından yönetiliyordu ama demirdoğumlu lordlar Üç Dişli Mızrak halkının sevgisini kazanamamıştı. Kara Harren büyük kalesi Harrenhal'ı inşa ettirirken binlerce kişiyi ölüme sürüklemiş, malzeme bulmak için nehir topraklarını talan etmiş ve bitmek bilmeyen altın açlığıyla hem lordları, hem de halkı sefalete düşürmüştü. Nehir topraklılar Nehirova'dan Lord Edmyn Tully'nin önderliğinde ona karşı ayaklandılar. Harrenhal'ı savunmaya çağrılan Tully, Targaryen Hanesi'nin yanında yer alacağını ilan edip kalesinde ejderha sancağını dalgalandırarak şövalyeleriyle ve okçularıyla birlikte Aegon'un ordusuna katılmaya gitti. Onun başkaldırısı diğer nehir lordlarına da cesaret verdi. Üç Dişli Mızrak lordları birer birer Harren'a bağlılık yeminlerini geri çekip, Ejderha Aegon'un yanında yer alacaklarını ilan ettiler. Blackwood, Mallister, Vance, Bracken, Piper, Frey ve Strong Haneleri savaşçılarını toplayıp Harrenhal'a sökün ettiler.

Sayı üstünlüğünü birdenbire kaybeden Kral Kara Harren, sözde ele geçirilemez olan kalesine sığındı. Westeros'un en büyük kalesi olan Harrenhal'ın beş devasa kulesi, tükenmez bir temiz su kaynağı ve erzak dolu büyük yeraltı mahzenleri vardı. Siyah taştan yapılmış olan devasa surları merdivenlerle aşılamayacak kadar yüksek ve mancınıklarla kırılamayacak kadar kalındı. Harren kalenin kapılarını kapattırarak hayatta olan oğullarıyla ve yandaşlarıyla birlikte kuşatmaya direnmek için hazırlandı.

Ejderha Kayalı Aegon'un aklındaysa başka bir fikir vardı. Kalenin etrafını sarmak için Edmyn Tully ve diğer nehir lordlarıyla gücünü birleştirdikten sonra, barış görüşmesi yapmak için kalenin kapılarına barış sancağı taşıyan bir üstat gönderdi. Harren onunla

görüşmek üzere kaleden çıktı... yaşlanmıştı ve saçları ağarmıştı ama kara zırhının içinde yine de kudretli bir görünümü vardı. İki kralın da sancaktarları ve üstatları yanında olduğu için konuşmaları günümüze kadar ulaşmıştır.

"Şimdi teslim olursan, Demir Adalar'ın Lordu olmaya devam edebilirsin," dedi Aegon. "Şimdi teslim olursan, senden sonra yerine oğulların geçer. Surlarının dışında bekleyen sekiz bin adamım var."

"Surlarımın dışında ne olduğu beni ilgilendirmez," dedi Harren. "Bu surlar güçlü ve dayanıklı.dır"

"Ama ejderhaları dışarıda tutacak kadar yüksek değil. Ejderhaların uçtuğunu bilirsin."

"Ben bu kaleyi taştan inşa ettirdim," dedi Harren. "Taş alev almaz."

"Gün batımında soyunun sonu gelmiş olacak," diye karşılık verdi Aegon.

Anlatılanlara göre, Harren bunun üzerine yere tükürdü ve kalesine döndü. İçeri girdikten sonra bütün adamlarını mızraklarla, yaylarla ve arbaletlerle siperlere gönderip ejderhayı öldürecek kişiye topraklar ve servet vaat etti. "Şayet bir kızım olsaydı, onu da ejderha katiline verirdim," dedi Kara Harren. "Ancak bunun yerine, ona Tully'nin kızlarından birini vereceğim ya da isterse üçünü birden... Yahut Blackwood'un, Strong'un ya da Üç Dişli Mızrak'ın hain lordlarının kızlarından istediğini seçebilir." Kara Harren bunun ardından muhafızlarıyla birlikte kulesine çekildi ve hayatta kalan oğullarıyla birlikte akşam yemeğine oturdu.

Günün son ışıkları kaybolurken, Kara Harren'ın adamları mızraklarını ve arbaletlerini sıkı sıkı tutarak gözlerini yaklaşan karanlığa diktiler. Ufukta ejderha göremeyince, Aegon'un boş tehditler savurduğunu düşünmüş olabilirler. Oysa Aegon Targaryen ejderhasıyla birlikte bulutların üzerine çıkararak gözle görülemeyecek kadar yükseklere uçmuştu. Aegon işte tam da o an kale surlarının içine doğru alçalmaya başladı. Balerion kapkara kanatlarıyla geceyi yarıp geçti ve altında Harrenhal'ın büyük kulelerini görünce kükreyerek bu kuleleri kara alevlere boğdu.

Harren "Taş alev almaz," diye övünmüştü ama kalesi sadece taştan meydana gelmiyordu. Ahşap, yün, ot, saman, ekmek, tuzlanmış et, tahıl... ne varsa yanıp kül oldu. Harren'ın adamları da taştan değildi. Alevler içinde kalıp çığlıklar atarak kalenin avlusunda

koşmaya başladılar ve surlardan düşerek can verdiler. Isı yeterince yüksekse taşı bile eritir. Kale surlarının dışındaki nehir lordları sonradan Harrenhal'ın kulelerinin gecenin içinde beş büyük mum gibi parladığını söylemişlerdir. Mum gibi bükülen ve eriyen kulelerin kenarlarından oluk oluk eriyik taşlar aktı.

Harren ve son oğulları o gece devasa kaleyi saran alevlerin arasında can verdi. Hoare Hanesi ve Demir Adalar'ın nehir topraklarının üzerindeki hâkimiyeti de Harren ile birlikte son buldu. Kral Aegon ertesi gün Harrenhal'ın dumanlar içindeki kalıntılarının dışında Nehirova Lordu Edmyn Tully'nin bağlılık yeminini kabul etti ve onu Üç Dişli Mızrak Azam Lordu ilan etti. Diğer nehir lordları da bağlılık yemini ettiler; hem kralları olarak Aegon'a, hem de Edmyn Tully'ye. Küller savaşçıların kaleye girebileceği kadar soğuduğunda, ölülerin ejderha ateşiyle parçalanmış, bükülmüş ya da erimiş olan kılıçları toplanarak yük arabalarıyla Aegon'un kalesine gönderildi.

Fırtına Kralı'nın güneydeki ve doğudaki sancaktarları Kral Harren'ın adamlarından çok daha sadıktı. Küstah Argilac Fırtına Burnu'nda büyük bir ordu topladı. Durrandonların kalesi sağlam bir sığınaktı ve büyük perde duvarı Harrenhal'ın surlarından daha kalındı. Bu kalenin de ele geçirilemeyeceği düşünülüyordu. Ne var ki Kral Harren'ın ölüm haberi, eski düşmanı Kral Argilac'ın kulağına ulaşmıştı. İlerleyen ordunun karşısında geri çekilen Lord Fell ve Buckler (Lord Errol ölmüştü) Kral Argilac'ı Kraliçe Rhaenys'ten ve ejderhasından haberdar etmişti. Yaşlı savaşçı kral haykırarak Harren gibi ölmeye niyetinin olmadığını ilan etti; kalesinin içinde kuzu gibi oturup alevlere yem olmayacaktı. Gerçek bir savaşçı gibi kendi kaderine hükmedecek ve elinde kılıcıyla ölecekti. Küstah Argilac düşmanlarıyla açık alanda savaşmak için at sırtında Fırtına Burnu'nu bir daha dönmemek üzere terk etti.

Fırtına Kralı'nın ilerleyişi, Orys Baratheon'u ve adamlarını hazırlıksız yakalamadı; Meraxes ile birlikte uçan Kraliçe Rhaenys, Argilac'ın Fırtına Burnu'ndan ayrıldığını görmüş ve Kral Eli'ne düşmanın sayısını ve tertibatını bildirmişti. Orys Baratheon adamlarını Bronzkapı'nın güneyindeki tepelere mevzilendirdi ve siperler kazdırarak düşmanın gelmesini beklemeye başladı.

Ordular karşı karşıya gelirken, fırtına toprakları isminin hakkını verdi. O sabah yağmaya başlayan yağmur gün ortasına doğru fırtınaya döndü. Kral Argilac'ın sancaktarları yağmurun dinmesini umdukları için, onu saldırıyı ertesi güne ertelemeye teşvik ettiler ama Fırtına Kralı'nın adamlarının sayısı istilacıların iki katıydı. Ayrıca istilacıların neredeyse dört katı şövalyesi ve zırhlı süvarisi vardı. Kendi tepelerinde Targaryen sancaklarının dalgalanması Fırtına Kralı'nı öfkelendirmişti. Çok sayıda savaş görüp geçirmiş olan yaşlı kral ayrıca yağmurun güneyden, tepelerdeki Targaryen askerlerinin yüzüne estiğini de gözden kaçırmamıştı. Dolayısıyla Küstah Argilac saldırı emri verdi ve tarih sayfalarına Son Fırtına adıyla geçen savaş başladı.

Gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam eden ve çok kanlı geçen çarpışma, Aegon'un Harrenhal fethi kadar tek taraflı olmadı. Küstah Argilac şövalyelerini üç kez Baratheon mevzilerinin üzerine sürdü ama yamaçlar sarptı ve zemin yağmur yüzünden çamur içinde kalmıştı, dolayısıyla savaş atları zorlanıp sakatlandı ve süvariler uyumunu ve hızını bütünüyle yitirdi. Fırtına topraklılar mızraklılarını yaya olarak tepelere gönderdiklerinde daha iyi bir sonuç elde ettiler. İstilacılar, görüş alanlarını kısıtlayan yağmur yüzünden mızraklıların tepelere tırmandığını görmekte geciktiler ve okçuların ıslak kirişleri yaylarını faydasız kıldı. Tepeler birbiri ardına ele geçirildi ve Fırtına Kralı ile şövalyeleri son saldırılarında Baratheon ordusunun merkezine ulaşmayı başardılar... Ne var ki karşılarında Kraliçe Rhaenys'i ve Meraxes'i buldular. Ejderha yerdeyken bile korkutucu bir düşmandı. Öncü kıtaya komuta eden Dickon Morrigen ile Kara Liman Piçi'nin yanı sıra, Kral Argilac'ın şahsi muhafızları da ejderha ateşinde can verdi. Savaş atları paniğe kapılıp kaçarken arkalarındaki süvarilere çarparak büyük bir kargaşaya yol açtı. Bu sırada Fırtına Kralı da atından düştü.

Ancak Argilac buna rağmen savaşmaya devam etti. Orys Baratheon adamlarıyla birlikte çamurlu tepeden indiğinde, yaşlı kralın tek başına yarım düzine adama karşı durduğunu ve ayağının dibinde de en az o kadar ceset olduğunu gördü. "Kenara çekilin," dedi Baratheon. Kralla eşit koşullarda karşılaşmak için atından indi ve Fırtına Kralı'na teslim olması için son bir şans tanıdı. Argilac ona bir küfürle karşılık verdi. İşte böylece ak saçlı yaşlı kral ile Aegon'un kara sakallı Kral Eli karşı karşıya geldiler. İkisinin de birbirini yaraladığı söylenir, ancak sonunda Durrandonların sonuncusu dileğine kavuştu ve elinde kılıcıyla can verdi. Krallarının ölümü fırtına topraklıların cesaretini kırdı. Argilac'ın ölüm

SOLDA | *Harrenhal'ın yok edilişi.*

haberi yayılınca, lordları ve şövalyeleri savaşmayı bırakıp kaçtılar.

Birkaç gün Fırtına Burnu'nun da Harrenhal ile aynı kaderi paylaşacağından korkuldu, çünkü Argilac'ın kızı Argella yaklaşmakta olan Orys Baratheon'a ve Targaryen ordusuna kapılarını kapatarak kendisini Fırtına Kraliçesi ilan etmişti. Kraliçe Rhaenys barış görüşmeleri yapmak için Meraxes'in sırtında kaleye uçtuğunda, Argella Fırtına Burnu'nun muhafızlarının diz çökmektense son nefesine kadar savaşacağını bildirdi. "Kalemi alabilirsiniz ama kandan, kemikten ve külden başka bir şey kazanamayacaksınız," dedi. Ama garnizon askerleri ölmeye o kadar istekli değillerdi. O gece barış bayrağı çekip kalenin kapılarını açtılar ve ağzını tıkayıp zincirledikleri Leydi Argella'yı çırılçıplak hâlde Orys Baratheon'un ordugahına gönderdiler.

Baratheon'un zincirleri kendi elleriyle çözdüğü, pelerinini Leydi Argella'nın bedenine doladığı ve ona şarap ikram ederek nazikçe babasının yiğitliğini ve ölümünü anlattığı söylenir. Orys Baratheon şehit kralı onurlandırmak için Durrandon Hanesi'nin sözlerini ve armasını benimsedi. Başında taç olan geyik onun mührü, Fırtına Burnu kalesi ve Leydi Argella da karısı oldu.

Hem nehir toprakları hem de fırtına toprakları artık Ejderha Aegon ile müttefiklerinin hâkimiyetinde olduğu için, Westeros'un diğer kralları sıranın kendilerine geldiğini görebiliyorlardı. Kral Torrhen sancaktarlarını Kışyarı'na çağırdı; Kuzey'in uçsuz bucaksız mesafeleri düşünülürse, bir ordu toplamanın zaman alacağını biliyordu. Oğlu Ronnel'in naipliğini üstlenen Vadi Kraliçesi Sharra ise Kartal Yuvası'na sığınarak savunmalarını güçlendirmeye başladı ve Arryn Hanesi'nin Vadi'ye açılan geçidi olan Kanlı Kapı'ya bir ordu gönderdi. Kraliçe Sharra gençliğinde "Dağ Çiçeği" olarak tanınıyor, Yedi Krallık'ın en güzel kadını kabul ediliyordu. Belki de Aegon'u güzelliğiyle etkilemeyi umarak ona bir portresini gönderdi ve Aegon'un Ronnel'i varisi ilan etmesi koşuluyla onunla evleneceğini bildirdi. Portre eninde sonunda eline ulaşmış olsa da, Aegon Targaryen'ın bu teklife karşılık verip vermediği bilinmemektedir; Aegon'un zaten iki kraliçesi vardı ve artık solmuş bir çiçek olan Sharra Arryn kendisinden on yaş büyüktü.

Bu arada batının iki büyük kralı güç birliği yaparak kendi ordusunu toplamıştı ve Aegon'un sonunu getirmeye kararlıydı. Gardener Hanesi'nin mensubu olan Menzil Kralı IX. Mern büyük bir orduyla Yüksekbahçe'den yola çıktı. Rowan Hanesi'ne ait olan Altın Bahçe Kalesi'nin surlarının altında Kaya Kralı I. Loren Lannister ile buluştu. İki kral Westeros'un o güne dek gördüğü en büyük orduya komuta ediyordu: Altı yüz lord ve beş bin süvari içeren elli beş bin kişilik bir ordu. Kral Mern "demir yumruğu" olarak nitelendirdiği lordlarla ve süvarilerle övünüyordu. Dört oğlu yanında at sürüyor, iki torunu da yaver olarak eşlik ediyordu.

İki kral Altın Bahçe'de fazla oyalanmadı; o büyüklükteki bir ordu hareket hâlinde olmadığı takdirde civar bölgelerin kaynaklarını anında tüketirdi. Müttefikler hemen yola koyulup uzun çimenlerin ve altın rengi buğday tarlalarının arasından kuzeye doğru ilerlediler.

Tanrıların Gözü'nün yakınlarındaki kampında onların ilerleyişini haber alan Aegon kendi birliklerini toplayarak bu yeni düşmanlarla karşılaşmaya gitti. İki kralın ordusunun beşte biri büyüklüğünde bir orduya komuta ediyordu ve bu ordunun büyük bir bölümü nehir lordlarına bağlı askerlerden oluşuyordu. Targaryen Hanesi'ne bağlılık yemini etmelerinin üzerinden uzun bir zaman geçmemiş olan nehir lordlarının sadakati henüz sınanmamıştı. Ne var ki ordusu daha küçük olan Aegon, düşmanlarından çok daha hızlı hareket edebiliyordu. Taşlı Sept kasabasında kraliçeleri de ejderhalarıyla birlikte ona katıldı; Rhaenys Fırtına Burnu'ndan, Visenya ise çok sayıda lordun bağlılık yeminini kabul ettiği Çatlakpençe Burnu'ndan. Üç Targaryen gökyüzünden Aegon'un ordusunun Karasu Nehri'ni aşıp güneye ilerlemesini izledi.

İki ordu Karasu Nehri'nin güneyindeki uçsuz bucaksız ovalarda karşı karşıya geldi. Gözcüler, Targaryen

YUKARIDA | *Fırtına Burnu'nun ilk lordu Orys Baratheon.*

ordusunun büyüklüğünü ve tertibatını bildirmek için döndüğünde, iki kral bayram etti. Görünüşe bakılırsa Aegon'un beş katı adamları vardı. Üstelik ondan çok daha fazla sayıda lordları ve şövalyeleri bulunmaktaydı. Göz alabildiğine çimenlerle ve buğdaylarla kaplı açık arazi zırhlı süvariler için idealdi. Aegon Targaryen, Son Fırtına'da Orys Baratheon'un sahip olduğu avantajlı mevziden yoksundu; ayrıca zemin çamurlu değildi ve kaymıyordu. Yağmur gibi bir sorunları da yoktu. Hava açık ve rüzgârlıydı. On beş gündür yağmur yağmamıştı.

Kral Mern savaşa Kral Loren'in ordusunun yarısı kadar daha adam getirmiş olduğu için, merkezin komutasını üstlenme onurunu talep etti. Oğlu ve varisi Edmund'a öncü kıtanın komutası verildi. Kral Loren ile şövalyeleri sağ kanadı alırken, Lord Oakheart da sol kanadı aldı. Targaryen hattının etrafında doğal engeller bulunmadığı için, iki kral Aegon'un ordusuna önce kanatlardan, ardından da arkadan saldırmaya niyetliydi. Bu sırada, zırhlı şövalyelerden ve lordlardan meydana gelen "demir yumruk" da Aegon'un ordusunun merkezine hücum edecekti.

Aegon Targaryen ordusunu hilal şeklinde yaydı; sık saf tutan mızraklı birliklerin hemen arkasında okçular ve arbaletçiler, kanatlarda ise hafif süvariler vardı. Aegon ordunun komutasını, kendi tarafına geçen ilk düşmanlarından biri olan Bakire Havuzu Lordu Jon Mooton'a verdi. Kralın niyeti kraliçelerinin yanında gökyüzünden savaşmaktı. Yağmur yağmadığını Aegon da fark etmişti; orduların etrafını saran çimenler ve buğdaylar uzundu ve hasada hazırdı... Ayrıca çok da kuruydu.

Targaryenlar, iki kralın savaş borularını çaldırıp sancaklarını dalgalandırarak saldırıya geçmesini beklediler. Kral Mern altın rengi atının üzerinde merkeze gerçekleştirilen saldırıya bizzat öncülük ediyordu. Oğlu Gawen hemen yanındaydı ve beyaz bir zeminin üzerindeki yeşil bir elden meydana gelen sancağı taşıyordu. Gardener ve Lannister Haneleri savaş boruları ve davulları eşliğinde naralar atarak Targaryen mızraklılarına saldırıp saflarını bozdular. Ne var ki Aegon ve kız kardeşleri havada hazır bekliyordu.

Balerion'un sırtındaki Aegon mızraklara, taşlara ve oklara karşı düşman saflarının üzerinde uçuyor ve onların üzerine alev yağdırmak için düzenli olarak alçalıyordu. Rhaenys ile Visenya düşmanın arkasını ve rüzgâr aldığı yönü ateşe veriyordu. Kuru çimenler ve buğdaylar anında tutuştu. Rüzgâr alevleri yaydı ve iki kralın ilerleyen birliklerini duman içinde bıraktı. Ateş kokusu atların paniğe kapılmasına yol açtı ve dumanın yoğunlaşması hem atları, hem de binicilerini körleştirdi. Dört bir yanlarını saran alevler safları dağıttı. Lord Mooton'un yangının erişemediği bir yerde oklarıyla ve mızraklarıyla hazır bekleyen adamları cehennemin içinden çıkan alev almış askerlerin işini bitirmekte zorlanmadılar.

Bu savaş sonradan Ateş Tarlası adını aldı.

Dört binden fazla asker alevlerin arasında can verdi. Yaklaşık bin askerin hayatı da kılıçla, mızraklarla ya da oklarla son buldu. On binlerce kişi yangında yaralandı ve bazıları yara izlerini ömür boyu taşıdı. Kral IX. Mern de oğulları, torunları, kardeşleri, kuzenleri ve diğer akrabalarıyla birlikte ölenlerin arasındaydı. Yeğenlerinden biri üç gün boyunca hayatta kalmayı başardı. Ancak o da yaralarından dolayı hayatını kaybedince, Gardener Hanesi son buldu. Savaşın kaybedildiğini görünce atıyla ateşlerin ve dumanların arasından geçerek güvenli bir noktaya ulaşan Kral Loren canını kurtarmayı başardı.

Targaryenların kayıpları yüz kişiyi bulmuyordu. Omzuna bir ok isabet eden Kraliçe Visenya kısa sürede iyileşti. Ejderhaları ölülerle beslenirken, Aegon ölülerin kılıçlarının toplanıp nehrin aşağısına gönderilmesini emretti.

Loren Lannister ertesi gün ele geçirildi. Kaya Kralı kılıcını ve tacını Aegon'un ayaklarına serip diz çöktü ve ona bağlılık yemini etti. Aegon sözüne sadık kaldı ve yenmiş olduğu düşmanını ayağa kaldırıp topraklarını ve lordluk sıfatını onayarak onu Casterly Kayası'nın Lordu ve Batının Muhafızı ilan etti. Lord Loren'in sancaktarları ve ejderha ateşinden sağ kurtulan Menzil lordları da bağlılık yemini ettiler.

Ne var ki batının fethi henüz tamamlanmamıştı, dolayısıyla Kral Aegon kız kardeşlerinden ayrıldı ve hiç vakit kaybetmeden Yüksekbahçe'ye doğru ilerlemeye başladı. Amacı, başka birisi hak iddia etmeden kaleyi teslim almaktı. Kalenin başında, ataları asırlardır Gardener Hanesi'ne hizmet eden kâhya Harlan Tyrell vardı. Tyrell, savaşmadan kalenin anahtarlarını teslim ederek krala bağlılığını bildirdi. Aegon ona ödül olarak Yüksekbahçe'yi ve çevresindeki toprakları vererek onu Güneyin Muhafızı ve Mander'in Azam Lordu ilan etti.

Kral Aegon'un niyeti güneye doğru ilerlemeye devam edip Eski Şehir, Arbor ve Dorne'u teslim olmaya zorlamaktı ama Yüksekbahçe'deyken kulağına yeni bir

haber geldi. Kuzey'in Kralı Torrhen Stark otuz bin kişilik bir orduyla Boğaz'ı aşmış ve nehir topraklarına girmişti. Aegon onunla karşılaşmak için Kara Dehşet Balerion'un sırtında ordusuna öncülük ederek hiç vakit kaybetmeden kuzeye doğru yol aldı. İki kraliçesinin yanı sıra, Harrenhal'dan ve Ateş Tarlası'ndan sonra önünde diz çöken bütün lordlara ve şövalyelere de haber saldı.

Torrhen Stark, Üç Dişli Mızrak kıyılarına ulaştığında, kendi ordusunun yarısı kadar daha asker barındıran bir ordunun nehrin güneyinde kendisini beklemekte olduğunu gördü. Nehir lordları, batılılar, fırtına topraklılar, Menzil'in askerleri... Hepsi gelmişlerdi. Ordugahlarının üzerinde Balerion, Meraxes ve Vhagar gitgide genişleyen turlar atıyordu.

Torrhen'in gözcüleri Harrenhal harabelerinde taşların altında için için yanmaya devam eden kor alevleri görmüşlerdi. Kuzey'in Kralı Ateş Tarlası'nda yaşananları da duymuştu. Nehri geçmeye kalkışırsa, onlarla aynı kaderi paylaşabileceğini biliyordu. Lordlarından bazıları onu yine de saldırıya geçmeye teşvik ederek Kuzey yiğitliğinin savaşı kazandıracağını savundu. Bazıları da Moat Cailin'e çekilip savunmasını Kuzey topraklarında yapmasını önerdi. Kralın piç kardeşi Brandon Snow gece çöktüğünde nehri tek başına geçmeyi ve ejderhaları uykularında öldürmeyi teklif etti.

Kral Torrhen, Brandon Snow'u ejderhaları öldürmesi için değil, anlaşma yapması için nehrin karşı kıyısına gönderdi ve yanına üç tane de üstat verdi. Bütün gece karşılıklı mesajlar alınıp gönderildi. Ertesi sabah Torrhen Stark'ın kendisi de nehri geçti. Üç Dişli Mızrak'ın güney kıyısında diz çökerek Kış Kralları'nın kadim tacını Aegon'un ayaklarına serdi ve ona bağlılık yemini etti. Ayağa kalktığında artık kral değil, Kışyarı Lordu ve Kuzeyin Muhafızı'ydı. Torrhen

Stark o günden beri Diz Çöken Kral olarak tanınır... ama Kuzeyliler, Üç Dişli Mızrak kıyılarında yanıp kül olmamış ve Aegon'un Lord Stark ile tebaasından topladığı kılıçlar eritilip bükülmemiştir.

Bu olaydan sonra Aegon Targaryen ile kraliçelerinin yolları bir kez daha ayrıldı. Aegon yeniden güneye dönüp Eski Şehir'e doğru ilerlerken, Visenya ikinci bir teşebbüs için Vadi'ye, Rhaenys ise Güneş Mızrağı'na ve Dorne çöllerine doğru yola koyuldu.

Sharra Arryn, Martı Kasabası'nın savunmalarını güçlendirmiş, Kanlı Kapı'ya büyük bir ordu göndermiş ve Kartal Yuvası yollarını koruyan Taş, Kar ve Gökyüzü kalelerindeki asker sayısını üç katına çıkarmıştı. Bütün bu hazırlıklar, Vhagar'ın deri kanatlarında hepsinin üzerinden uçarak geçen ve Kartal Yuvası'nın iç avlusuna inen Visenya Targaryen karşısında hiçbir işe yaramadı. Vadi'nin naibi peşinde bir düzine muhafızla Visenya ile karşılaşmaya çıktığında, Ronnel Arryn'in Visenya'nın kucağında oturduğunu ve hayranlıkla ejderhaya baktığını gördü. "Bu hanımefendiyle birlikte uçmaya gidebilir miyim anne?" diye sordu çocuk kral. Hiçbir tehdit savurulmadı, hiçbir kötü söz konuşulmadı. İki kraliçe gülümseyerek birbiriyle selamlaştı. Ardından Leydi Sharra üç tacın (kendi naip tacının, oğlunun küçük tacının ve Arryn krallarının bin yıldır taktığı Dağ ve Vadi'nin Şahin Tacının) getirilmesini emrederek bu taçları askerlerinin kılıçlarıyla birlikte Kraliçe Visenya'ya teslim etti. Küçük kralın, Dev Mızrağı'nın zirvesinin etrafında üç tur attığı ve yere indiğinde artık küçük bir lord olduğu söylenir. Visenya Targaryen Vadi'yi böylelikle kardeşinin topraklarına katmıştır.

Rhaenys Targaryen'ı ise böyle kolay bir fetih beklemiyordu. Kızıl Dağlar'da yer alan Prens Geçidi bir Dorne ordusu tarafından korunuyordu ama Rhaenys onlara saldırmadı. Geçidin, kızıl ve beyaz kumların üzerinden uçup teslim olmasını talep etmek üzere Va-

ith'e alçaldı ama kalenin boş ve terk edilmiş olduğunu gördü. Surlarının altındaki şehirde sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar kalmıştı. Lordlarının nereye gittiği sorulduğunda "Uzaklara," diyorlardı. Rhaenys nehri aşağı doğru takip ederek Allyrion Hanesi'nin yerleşkesi İnayet'e ulaştı ama burası da terk edilmişti. Rhaenys uçmaya devam etti. Yeşilkan'ın denize kavuştuğu yerde, iplerle, zincirlerle ve kalaslarla birbirine bağlı olan yüzlerce teknenin, balıkçı sandalının, mavnanın, yüzen evin ve hurda geminin bir araya gelerek yüzen bir şehir meydana getirdiği Kalaslı Kasaba'ya rastladı ama Meraxes ile kasabanın üzerinde tur atarken yaşlı kadınlardan ve küçük çocuklardan başka kimseyi göremedi.

Kraliçe nihayet Martell Hanesi'nin antik yerleşkesi Güneş Mızrağı'na ulaştı. Dorne Prensesi terk edilmiş

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Diz Çöken Kral Torrhen Stark'ın teslim oluşu.*
YUKARIDA | *Meria Martell ile Rhaenys Targaryen arasındaki görüşme.*

kalesinde onu bekliyordu. Üstatların anlattıklarına göre, Meria Martell seksen yaşındaydı ve altmış yıldır Dorne halkını yönetiyordu. Çok şişman, kör ve neredeyse kel kalmış olan Meria Martell'in cildi solmuş ve sarkmıştı. Küstah Argilac ona "Dorne'un Sarı Kurbağası" adını takmıştı ama yaşlılık ve körlük aklını köreltmemişti. "Sizinle savaşmayacağım," dedi Prenses Meria. "Önünüzde diz de çökmeyeceğim. Dorne'un kralı yoktur. Kardeşine bunu söyle."

"Söylerim," dedi Rhaenys. "Ama yine geleceğiz Prenses. Üstelik bu sefer ateşle ve kanla geleceğiz."

"Bunlar sizin sözleriniz," dedi Prenses Meria. "Bizim sözlerimiz ise 'Eğilmez, Bükülmez, Kırılmaz.' Bizi ateşe verebilirsiniz leydim... ama bizi eğemez, bükemez ve kıramazsınız. Burası Dorne. Burada istenmiyorsunuz. Dönerseniz, başınıza geleceklerin sorumlusu siz olursunuz."

Kraliçe ile prenses işte böyle ayrıldılar ve Dorne bağımsızlığını korumuş oldu.

Batıda Aegon Targaryen'i daha sıcak bir karşılama bekliyordu. Westeros'un en büyük şehri olan Eski Şehir, Menzil'in en eski, zengin ve güçlü hanelerinden biri olan Hightower Hanesi tarafından yönetiliyordu ve etrafı devasa surlarla çevriliydi. Eski Şehir aynı zamanda Yedi İnancı'nın da merkeziydi. Diyarın dört bir köşesindeki (eski tanrıların hükmünü koruduğu Kuzey hariç) milyonlarca dindar kişinin üzerinde sözü geçen İnançlıların Babası ve dünyadaki yeni tanrıların sesi Yüce Septon burada yaşadığı gibi, halkın Yıldızlar ve Kılıçlar diye adlandırdığı İnanç Militanları da burada yaşıyordu.

Aegon Targaryen ordusuyla birlikte Eski Şehir'e yaklaştığında, şehrin kapılarının açık olduğunu gördü. Lord Hightower bağlılık yemini etmeye hazır bekliyordu. Aegon'un karaya çıktığı haberi Eski Şehir'e ilk ulaştığında, Yüce Septon tanrıların ona yol göstermesi için kendini yedi gün, yedi gece Yıldızlı Sept'e kapatmıştı. Anlatılanlara göre, ağzına ekmek ve su dışında hiçbir şey koymamış, bir sunaktan diğerine koşarak hiç durmadan dua etmişti. Yedinci gün Yaşlı Bilge altın fenerini kaldırarak ona yol göstermişti. Eski Şehir, Ejderha Aegon'a karşı silahlanırsa yanıp kül olacak, Yüksek Kule'den, Hisar'dan ve Yıldızlı Sept'ten geriye hiçbir şey kalmayacaktı.

Eski Şehir Lordu Manfred Hightower ihtiyatlı ve inançlı bir adamdı. Küçük oğullarından biri Savaşçının Oğulları'na hizmet ediyordu. Bir diğeri de kısa bir süre önce yeminlerini tamamlayarak septon olmuştu. Yüce Septon, Yaşlı Bilge'nin kendisine bahşettiği görüden bahsedince Lord Hightower, Fatih Aegon ile savaşmama kararı almıştı. Hightower Hanesi'nin Yüksekbahçeli Gardener Hanesi'nin sancaktarı olmasına rağmen, Eski Şehir'den hiç kimsenin Ateş Tarlası'nda can vermemiş olmasının sebebi işte buydu. Lord Manfred'in kılıcını, şehrini ve bağlılık yeminini sunmak üzere Ejderha Aegon'u karşılamaya gitmesinin sebebi de buydu. (Lord Hightower'ın en küçük kızını da Aegon'a vermeyi teklif ettiği ama Aegon'un kraliçelerini gücendirmemek için bu teklifi kibarca reddettiği söylenir.)

Üç gün sonra Yüce Septon Yıldızlı Sept'te Aegon'u yedi yağ ile bizzat kutsayıp başına tacını yerleştirdi ve onu İsminin Birincisi, Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanlar'ın Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyucusu ilan etti. ("Yedi Krallık" tabiri kullanılsa da Dorne henüz boyun eğmemişti. Üstelik bir asır daha da eğmeyecekti.)

Aegon'un Karasu ağzındaki ilk taç giyme töreninde sadece birkaç lord hazır bulunmuştu ama ikinci taç giyme törenine yüzlerce kişi şahitlik etti. Aegon törenin ardından Balerion'un sırtında Eski Şehir'i turlarken, sokaklardaki on binlerce kişi sevinç gösterilerinde bulundu. Hisar'ın üstatları ve başüstatları da Aegon'un ikinci taç giyme töreninde hazır bulunanlar arasındaydı. Aegon'un hükümdarlık devrinin, ilk taç giyme töreniyle ya da karaya çıkışıyla değil de bu törenle başladığının kabul edilmesinin sebebi belki de budur.

Westeron'un Yedi Krallık'ı Fatih Aegon ile kız kardeşlerinin iradesiyle birleşip tek bir büyük krallık hâline geldi.

Birçok kişi Kral Aegon'un savaşlar bittikten sonra Eski Şehir'e yerleşeceğini düşünürken, bazıları da onun Targaryen Hanesi'nin antik yerleşkesi Ejderha Kayası'ndan hüküm süreceğine inanıyordu. Kral, sarayını Karasu Nehri'nin ağzındaki üç tepenin eteğinde zaten yükselmeye başlamış olan şehirde, yani kız kardeşleriyle birlikte Westeros topraklarına ayak bastığı ilk yerde kuracağını açıklayarak herkesi şaşırttı. Bu yeni şehre Kral Toprakları adı verildi. Ejderha Aegon mağlup ettiği düşmanlarının eritilen, bükülen ve dövülen kılıçlarından yapılan muazzam tahtına oturarak krallığını buradan yönetti. Bu korkulan taht kısa bir süre sonra bütün dünyada Westeros'un Demir Tahtı olarak nam salacaktı.

Targaryen
Kralları
BRO&SİS

I. AEGON

İSMİNİN BİRİNCİSİ KRAL AEGON yirmi yedi yaşında Yedi Krallık'ı fethetmiş olabilirdi ama bu kez de yeni kurulan bir krallığı yönetmek gibi zorlu bir görevle karşı karşıyaydı. Yedi Krallık'ta sınırlar varken bile barışın hüküm sürdüğü zamanlar nadirdi ve bu krallıkları ancak olağanüstü bir insan birleştirebilirdi. Neyse ki Aegon böyle bir insandı; ileriyi gören, kararlı bir insan. Aegon'un birleşmiş Westeros vizyonunun gerçekleşmesi muhtemelen tahmin ettiğinden daha zor –ve daha masraflı– olduysa da, bu vizyon gelecek yüzyıllarda tarihin akışını belirledi.

Aegon'un derme çatma kalesinin etrafında Eski Şehir ile Lannisport'u gölgede bırakacak büyük bir şehir kuruldu. Kral Toprakları başlangıçta kalabalık, çamurlu ve kokuşmuş bir yerdi belki ama daima hareketliydi. Karasu'daki bir geminin iskeletinden kurulan derme çatma bir sept halka hizmet vermeye başladı. Kısa bir süre sonra, Yüce Septon'un gönderdiği parayla Visenya Tepesi'nde çok daha ihtişamlı bir sept inşa edildi. (İleride Rhaenys Tepesi'nde kraliçenin anısına inşa edilen Hatıra Septi de buna eşlik edecekti.) Ticaretin Duskendale ile Bakire Havuzu'ndan Kral Toprakları'na kaymasıyla, eskiden sadece balıkçı sandallarının görüldüğü yerlerde Eski Şehir, Lannisport, Özgür Şehirler ve hatta Yaz Adaları'nın gemileri ve kadırgaları görülmeye başlandı. Aegon'un kalesi de büyüyerek daha geniş bir yer kaplamaya başladı ve surları on beş metre yüksekliğinde yeni bir iç kale inşa edildi. Aegon FS 35'te Targaryenlar ile varislerine layık bir kale inşa ettirmek için bu kaleyi yıktırdı ve Kızıl Kale'yi inşa ettirdi.

Kral Toprakları FS 10'da gerçek bir şehir hâline geldi ve FS 25'te Beyaz Liman ile Martı Kasabası'nı gölgede bırakarak krallığın en büyük üçüncü şehri oldu. Ancak bu dönemin büyük bir bölümünde şehrin surları yoktu. Aegon ile kız kardeşleri hiç kimsenin ejderhalar barındıran bir şehre saldırmaya cesaret edemeyeceğini düşünmüş olabilirler ama FS 19'da bir korsan filosunun Yaz Adaları'nda Uzun Ağaçlar Kasabası'nı yağmaladığı ve binlerce kişiyi esir aldığı haberi duyuldu. Bundan rahatsız olan –ve Visenya ile kendisinin her zaman Kral Toprakları'nda olmadığını fark eden– Aegon, sonunda surların yapılmasını emretti. Bu projenin başına Büyük Üstat Gawen ile Kral Eli Sör Osmund Strong getirildi. Aegon surların içinde şehrin genişleyebileceği yeterli alanın bırakılmasını ve Yedi'nin onuruna yedi kapı inşa edilmesini emretti. Ertesi yıl başlayan inşaat FS 26'da tamamlandı.

Şehir büyüyüp zenginleşirken, krallık da büyüyüp zenginleşiyordu. Bu biraz da Fatih'in halkın saygısını kazanma çabalarından kaynaklanıyordu. Halkı çok önemseyen Kraliçe Rhaenys (hayattayken) Aegon'a bu konuda yardımcı oluyordu. Kraliçe Rhaenys ayrıca ozanları da himayesi altına almıştı; Kraliçe Visenya bunu zaman kaybı olarak görüyordu ama bu ozanlar Targaryenları metheden şarkılar besteleyerek krallığın dört bir köşesine yaydılar. Bu şarkılar Aegon ile kardeşlerini göklere çıkaran birtakım yalanlar içerse de, kraliçe bundan rahatsızlık duymuyordu... ama üstatlar duymuş olabilirler.

Kraliçe ayrıca uzak haneler arasında ayarladığı evliliklerle de krallığı birleştirmeye katkıda bulundu. Dolayısıyla Rhaenys'in FS 10'da Dorne'da can vermesi, güzel ve iyi yürekli kraliçeyi seven krallığı öfkeye boğdu.

Zaferlerle dolu hükümdarlık devrine rağmen, Birinci Dorne Savaşı Aegon'un tek büyük yenilgisi olarak göze çarpmaktadır. FS 4'te başlayıp FS 13'te biten Birinci Dorne Savaşı'nda çok kan döküldü ve büyük trajediler yaşandı. Bu savaş büyük felaketlere sahne oldu. Rhaenys'in ölümünü, Ejderha'nın Öfkesi yıllarını, öldürülen lordları, Kral Toprakları'ndaki ve Kızıl Kale'deki suikastçıları içeren bu dönem karanlık bir dönemdi.

Ancak bütün bu trajedilerden güzel bir şey de doğdu: Kral Muhafızları Yeminli Kardeşliği. Aegon ile Visenya'nın Dorne lordlarının başına ödül koyması çok sayıda kişinin ölümüne yol açtı ve Dorne da buna karşılık kendi katillerini tuttu. FS 10'da Aegon ile Visenya, Kral Toprakları sokaklarında saldırıya uğradılar. Visenya ile Kara Nedime

Başüstat Gyldayn'in tarihçesine göre, Aegon'un Ejderha Kayası'nda Kraliçe Visenya'nın varlığına tahammül etmek zorunda kalmamak için, Kraliçe Visenya'yı Kızıl Kale'nin yapımının başına getirdiği konuşuluyordu. İlişkileri zaten sıcak değildi ama yıllar içinde birbirlerinden daha da uzaklaşmışlardı.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Demir Taht.* SOLDA | *Yüce Septon, Fatih Aegon'a tacını takarken.*

olmasaydı, kral bu saldırıdan sağ kurtulamayabilirdi. Kral buna rağmen muhafızlarının yeterli olduğuna inanmaya devam etti, ancak Visenya onun fikrini değiştirdi. (Aegon muhafızlarını işaret ettiğinde, Visenya'nın Kara Nedime'yi çektiği ve muhafızlar müdahale edemeden Aegon'un yanağını kestiği bilinmektedir. Visenya "Muhafızların yavaş ve tembel," dediğinde, kral ona katılmak zorunda kalmıştır.)

Kral Muhafızları'nın yapısını Aegon değil, Visenya belirledi. Yedi Krallık'ın Lordu için yedi şövalye. Visenya Kral Muhafızları'nın yeminlerini belirlerken Gece Nöbeti'nin yeminlerini örnek aldığı için, bu şövalyelerin krala karşı vazifelerinin dışında her şeyden vazgeçmeleri gerekti. Aegon ilk Kral Muhafızı'nı seçmek için büyük bir turnuva düzenlemekten söz ettiğinde, Visenya onu bu fikirden caydırdı ve kralı koruyacak kişinin savaş hünerlerini sergilemesinin yeterli olmadığını, sarsılmaz bir sadakat de sergilemesi gerektiğini söyledi. Kral, birliğin ilk üyelerini seçme görevini Visenya'ya emanet etti. Tarih Aegon'un çok yerinde bir karar aldığını ortaya koymuştur: Kral Muhafızları'nın ikisi Aegon'u korumak için hayatını feda etmiş ve hepsi de son nefesini verene kadar şerefiyle ona hizmet etmiştir. Yeminli bütün şövalyelerin isimlerini ve kahramanlıklarını içeren Beyaz Kitap'ta onların isimleri de anılmaktadır: İlk Lord Kumandan Sör Corlys Velaryon; Sör Richard Roote; Mısır

Artık genel hukukun bir parçası olan "altı kanunu" kral resmî gezilerinden birini gerçekleştirdiği sırada Demir Taht'ta oturan Rhaenys tarafından şekillendirilmiştir. Bir başkasıyla yakalandıktan sonra kocası tarafından döverek öldürülen bir kadının kardeşleri resmî şikâyette bulundular. Adam, başparmaktan daha kalın bir sopa kullanılmadığı sürece, aldatan bir kadının kocası tarafından dövülmesinin yasal olduğunu belirterek kendini savundu (Dorne'da durum farklı olsa da bu doğruydu). Ancak, kadının kardeşleri adamın karısına yüz kere vurduğunu ileri sürdüler ve adam da bunu yadsımadı. Rhaenys üstatlarla ve septonlarla görüştükten sonra tanrıların kadınları kocalarına sadık olmaları için yarattığını ve dolayısıyla dövülmelerinin yasal olduğunu ama toplamda sadece altı darbe olabileceğini ilan etti; Yedi'nin her biri için bir tane; ölümü temsil eden Yabancı hariç. Rhaenys bu nedenle adamın doksan dört darbesinin yasal olmadığına hükmetti ve ölen kadının kardeşlerinin, kocanın bu doksan dört darbesine aynı şekilde karşılık verebileceğini bildirdi.

Tarlası Piçi Sör Addison Hill; Sör Gregor Goode ile Sör Griffith Goode kardeşler; Maskeli Oyuncu olarak da bilinen Sör Humfrey ve beyaz pelerini giyecek çok sayıda Darklyn'in ilki olan Sör Robin Darklyn. Konsey üyelerini –ki konsey üyeleri I. Jaehaerys döneminde, kral-lara danışmanlık yapan küçük konseyi kurdular. Önceden belirlemiş olan Fatih Aegon, krallığın günlük idaresini genellikle kız kardeşlerine ve güvenilir konsey üyelerine bırakıyordu. Bunun yerine, varlığıyla krallığı bir araya getirmeye çaba sarf ediyordu; tebaasını huşu içinde bırakmaya ve (gerektiğinde) korkutmaya. Kral yılın yarısında Kral Toprakları ile Ejderha Kayası arasında gidip geliyordu, çünkü tahtı şehirde yer alsa da sülfür, kükürt ve deniz tuzu kokan ada onun en sevdiği yerdi. Yılın diğer yarısını ise resmî gezilere ayırıyordu. Ömür boyu krallığın dört bir köşesine ziyaretlerde bulundu; ta ki FS 33'te gerçekleştirdiği son resmî geziye kadar. Eski Şehir ziyaretlerinde Yıldızlı Sept'e uğrayarak Yüce Septon'a saygılarını sunmayı ihmal etmiyor, büyük hanelerin lordlarının çatısı altında konakladığı gibi (hatta son resmî gezisinde Kışyarı'nda da konaklamıştır), daha önemsiz lordların, şövalyelerin ve hancıların çatısı altında da konaklıyordu. Gittiği her yere şaşaalı bir kafileyi de peşinden sürüklüyordu; gezilerinin birine toplam bin şövalyenin yanı sıra, sarayın lordları ve leydileri de katılmıştır.

Bu gezilerinde krala sadece saray eşrafı değil, üstatlar ve septonlar da eşlik ediyordu. Genellikle yanında bulunan altı üstat kendisine yerel kanunlar ve eski krallıkların gelenekleri konusunda danışmanlık yapıyordu. Aegon krallığı tek bir hukuk çatısı altında toplama girişiminde bulunmak yerine farklı bölgelerin kendi geleneklerine saygı gösteriyor ve onların eski kralları gibi hükümler vermeye gayret ediyordu. (Krallığın kanunlarını tek bir çatı altında toplamayı daha sonraki bir kral üstlenecekti.) Birinci Dorne Savaşı'nın bitiminden, Aegon'un FS 37'deki ölümüne kadar krallıkta barış hüküm sürdü. Aegon krallığını bilgelikle ve hoşgörüyle yönetti. Krallığına iki karısından "bir varis ve bir yedek" bıraktı: Rhaenys'ten olan büyük oğlu Prens Aenys ile Visenya'dan olan küçük oğlu Prens Maegor.

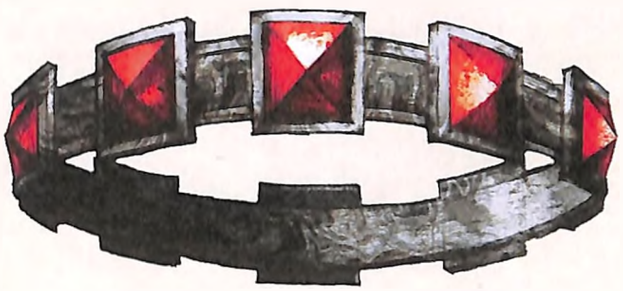

Aegon doğduğu yerde, yani gönülden bağlı olduğu Ejderha Kayası'nda öldü. Bütün kaynaklar, Boyalı Masa Odası'nda torunları Aegon ile Viserys'e fetih öykülerini anlatırken dilinin sürçtüğü ve yere yığıldığı konusunda hemfikirdir. Üstatlar felç geçirdiğini söylediler. Ejderha'nın ölümü çabuk ve huzurlu oldu. Naaşı Ejderha Kayası hisarının avlusunda Targaryen geleneklerine uygun olarak yakıldı. Ejderha Kayası'nın Prensi ve Demir Taht'ın varisi Aenys babasının ölümünü haber aldığında Yüksekbahçe'deydi ve hemen ejderhasına binerek tacını almaya gitti. Ne var ki Fatih Aegon'un ardından Demir Taht'a çıkan kralların hepsi, krallığın kendilerine karşı o kadar da uysal olmadığını göreceklerdi.

SOLDA | *Kral Toprakları'nın ve Aegon'un kalesinin eski hâli.* YUKARIDA | *Fatih Aegon'un tacı.*

I. AENYS

EJDERHA AEGON ALTMIŞ DÖRT yaşında vefat ettiğinde, Dorne haricindeki her yerde kral olarak kabul görmüş durumdaydı. Krallığını bilgelikle yönetmişti: Resmî ziyaretlerle kendini göstermiş, Yüce Septonlara saygılarını sunmayı ihmal etmemiş, kendisine iyi hizmet edenleri ödüllendirmiş ve ihtiyacı olanlara yardım eli uzatmıştı. Ancak genel anlamda barışın hüküm sürdüğü hükümdarlık devrinin altında kaynayan bir kazan vardı. Tebaasının büyük bir bölümü içten içe büyük hanelerin kendi topraklarını tam bir bağımsızlıkla yönettiği eski günleri özlemle anıyordu. Savaşlarda kaybettikleri yakınları için intikam isteyenler de vardı. Bazıları da Targaryenları menfur buluyor, kardeşlerin birbiriyle evlendirilmesinden ve onların ensest ilişkilerinin sonucunda dünyaya gelen gayrimeşru varislerden büyük bir rahatsızlık duyuyordu. Aegon ile kız kardeşlerinin –ve ejderhalarının– kudreti, onlara karşı çıkanları baskı altında tutmaya yetmişti, ancak varisleri için aynı şey söylenemezdi.

Aegon'un büyük bir sevgi beslediği Rhaenys'ten dünyaya gelen ilk oğlu Aenys, FS 37'de otuz yaşında tahta çıktı. Yapımı devam eden Kızıl Kale'de büyük bir törenle tacını taktı; babasının Valyria çeliğinden yapılmış tacı yerine, altından yapılmış gösterişli bir taç taktı.

Ancak, babası ve kardeşi Maegor (Visenya'nın oğlu) doğuştan savaşçı olmasına rağmen, Aenys'in farklı bir yapısı vardı. Zayıf ve hastalıklı bir bebek olarak doğan Aenys, hayatının ilk yıllarını da o şekilde geçirdi. Bu çocuğun, eşi benzeri görülmemiş bir savaşçı olan Fatih Aegon'un öz oğlu olamayacağına dair dedikodular yayıldı. Kraliçe Rhaenys'in yakışıklı ozanlara ve zeki oyunculara düşkün olduğu biliniyordu; belki de bu çocuk onlardan birinin oğluydu. Ne var ki dedikodular zamanla azaldı ve hasta çocuğa Quicksilver adında yumurtadan yeni çıkmış bir ejderha verilmesiyle tümden dindi. Aenys de ejderhayla birlikte büyüdü.

Bununla birlikte, Aenys simyaya heves duyan, ozanları ve oyuncuları himayesi altına alan hayalperest bir insan olmaya devam etti. Üstelik çok fazla onay beklemesi, insanları hayal kırıklığına uğratma korkusuyla kararlarında tereddüt etmesine ve duraksamasına yol açıyordu. Hükümdarlık devrine en çok zarar veren ve onu erken bir ölüme sürükleyen de bu kusuru oldu.

Fatih'in ölümünden sonra Targaryen egemenliğine meydan okuyan kişilerin ortaya çıkması uzun sürmedi. Bunların ilki, Kara Harren'ın torunu olduğunu iddia eden Kızıl Harren adındaki haydut ve kanun kaçağıydı. Kızıl Harren kaledeki uşaklardan birinin yardımıyla hem Harrenhal'ı hem de kalenin o sıradaki hükümdarı Lord Gargon'u ele geçirdi (Kötü şöhretli Lord Gargon, İlk Gece hakkını kullanmak için topraklarındaki bütün düğünlere katılması nedeniyle Ziyaretçi Gargon olarak hatırlanır). Lord Gargon kalenin kutsal ormanında iğdiş edilerek kan kaybından ölüme terk edilirken, Kızıl Harren kendini Harrenhal Lordu ve Nehirlerin Kralı ilan etti.

Bütün bunlar kralın Tully Hanesi'nin konuğu olarak Nehirova'da kaldığı sırada gerçekleşti. Ancak Aenys ile Lord Tully bu tehdidi ortadan kaldırmak için harekete geçtiklerinde, Harrenhal çoktan boşaltılmış, Gargon'un sadık adamları kılıçtan geçirilmiş ve Kızıl Harren ile yandaşları haydutluğa dönmüşlerdi.

Çok geçmeden Vadi'de ve Demir Adalar'da da asiler türedi. Bu sırada kendini Akbaba Kral olarak adlandıran bir Dorne savaşçısı da Targaryenlara ayaklanmak üzere binlerce yandaş topladı. Büyük Üstat Gawen'in yazdıklarına göre, bu haberler kralı çok şaşırttı, çünkü Aenys halk tarafından çok sevildiğini zannediyordu. Kral bir kere daha kararsız davrandı: Başlangıçta öz kardeşi Lord Ronnel'i zindana kapatmış olan gaspçı Jonos Arryn'in hakkından gelinmesi için Vadi'ye bir ordu gönderilmesini emretti, ardından Kızıl Harren ile adamlarının Kral Toprakları'na sızabileceği endişesiyle bu emrini birdenbire geri çekti. Kral bu meseleleri ele almak için Büyük Konsey'i bile toplamaya karar verdi. Neyse ki diğerleri ondan daha hızlı harekete geçtiler.

SOLDA | *Kral I. Aenys Demir Taht'ta otururken.*

Taşyazı'ndan Lord Royce topladığı birliklerle Jonos Arryn önderliğindeki asileri ezip geçerek Jonos ile yandaşlarını Kartal Yuvası'nda köşeye sıkıştırdı –ancak bu durum zindandaki Lord Ronnel'in ölümüne yol açtı, çünkü Jonos onu Ay Kapısı'ndan ölümüne gönderdi. Prens Maegor, Kara Dehşet Balerion'un –daima arzu ettiği ve babasının ölümünün ardından nihayet sahiplendiği ejderhanın– sırtında çıkageldiğinde, Kartal Yuvası'nın da güvenli bir sığınak olmadığı anlaşıldı. Jonos ile yandaşları Maegor'un ellerinde, darağacında can verdiler.

Bu sırada Demir Adalar'da Lord Goren Greyjoy, Kral Lodos'un yeniden doğmuş hâli olduğunu iddia eden bir kişiyi hızlıca bertaraf ederek kellesini Kral Aenys'e gönderdi. Aenys bunun karşılığında Goren'e bir lütuf bahşetti. Lord Goren'in bu lütfu Yedi İnancı'nı Demir Adalar'dan sürmek için kullanması krallığın geri kalanını şaşkınlığa sürükledi.

Akbaba Kral'a gelince; Martell Hanesi kendi sınırları içindeki bu küçük isyanı genel olarak görmezden geldi. Prenses Deria Kral Aenys'e Martell Hanesi'nin barıştan başka bir şey arzulamadığını ve isyanı bastırmak için elinden geleni yaptığını bildirse de, bu meseleyi çözmek büyük oranda Hudut lordlarına kaldı. Başlangıçta Akbaba Kral ile baş edemeyecekmiş gibi görünüyorlardı. Akbaba Kral'ın ilk zaferleri kendisine verilen desteğin artmasına yol açmış ve yandaşlarının sayısı otuz bini bulmuştu. Ancak, bu büyük orduyu bölmesiyle birlikte –hem erzak yetersizliğinden dolayı hem de her birinin karşısına çıkan düşmanları yeneceğine duyduğu güvenden dolayı– sorunlar da başladı. Artık eski Kral Eli Orys Baratheon ile kudretli Hudut lordları –özellikle de Vahşi Sam Tarly– bu bölünmüş birlikleri ayrı ayrı yenebilirlerdi. Sonradan Akbaba Avı olarak adlandırılan bu olayda Sam Tarly'nin Heartsbane adındaki kılıcının kabzasından ucuna kadar, öldürdüğü Dorne savaşçılarının kanına bulandığı söylenir.

İlk isyan aynı zamanda son isyan oldu. Hâlâ serbest olan Kızıl Harren sonunda Kral Eli Lord Alyn Stokeworth tarafından köşeye sıkıştırıldı. Harren Lord Alyn'i öldürdü, ancak kendisi de Kral Eli'nin yaveri tarafından öldürüldü.

Yeniden barış sağlanınca, kral asileri ve taht düşmanlarını ortadan kaldıran lordlarına teşekkürlerini sundu. En büyük ödül Prens Maegor'un oldu, çünkü Aenys onu yeni Kral Eli ilan etti. O anda bu en doğru kararmış gibi görünüyordu. Ancak, bu kararla Aenys'i felakete sürükleyen olayların tohumu atılmış oldu.

Aile içinden biriyle evlenerek soyun asaletini korumak uzun süredir devam eden bir Valyria geleneğiydi. Ancak Westeros'un kökeninde böyle bir gelenek yoktu ve Yedi İnancı bunu menfur buluyordu. Ejderha ile kız kardeşleri sorgusuz sualsiz kabul görmüşlerdi ve Prens Aenys FS 22'de kralın amiralinin kızı Alyssa Velaryon ile evlendiğinde bu konu gündeme gelmemişti; Alyssa anne tarafından Targaryen kanı taşıyordu ama Aenys'in sadece kuzeni oluyordu. Ancak, bu gelenek devam ettirilmeye kalkışıldığında ortalık bir anda karıştı.

Kraliçe Visenya, Maegor'un Aenys'in ilk kızı Rhaena ile evlendirilmesini teklif etti ama Yüce Septon buna şiddetle karşı çıktı ve Maegor bunun yerine Yüce Septon'un yeğeni Leydi Ceryse ile evlendirildi. Ancak bu evlilik meyve vermezken, Aenys'in evliliği meyve vermeye devam etti ve Rhaena'nın ardından Aegon, Viserys, Jaehaerys ve Alysanne doğdu. Belki de bu yüzden kıskançlığa kapılan Maegor, Kral Eli olarak geçirdiği iki yılın –ve ağabeyinin bebekken ölen Vaella adında bir kızı daha olmasının– ardmdan FS 39'da gizlice ikinci bir eş aldığını (Harroway Hanesi'nden Alys) duyurarak bütün krallığı şaşkınlığa boğdu. Hiçbir septon onları evlendirmek istemediği için, Kraliçe Visenya'nın gerçekleştirdiği bir Valyria töreniyle evlenmişlerdi. Halk buna öyle büyük bir tepki gösterdi ki Aenys sonunda kardeşini sürgüne göndermek zorunda kaldı.

Aenys, Maegor'u sürgüne göndermekle yetinmekten memnun görünüyordu ama Yüce Septon tatmin olmamıştı.

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Akraba evliliği Targaryenların köklü bir geleneğiydi. Kardeşlerin evlendirilmesinin ideal olduğu düşünülüyordu. Bunun olmadığı durumlarda kızlar amcalarıyla, kuzenleriyle veya yeğenleriyle, erkekler ise kuzenleriyle, teyzeleriyle veya yeğenleriyle evlendirilebiliyordu. Bu gelenek Eski Valyria'ya kadar uzanıyordu ve özellikle ejderha yetiştiren ve süren eski aileler arasında çok yaygındı. "Ejderhanın kanı saf kalmalıdır," diye bir deyiş vardı. Büyücü prenslerden bazıları birden fazla eş de alabiliyorlardı ama bu, akraba evliliği kadar sık rastlanan bir durum değildi. Kıyamet'ten önce Valyria'da bin tanrıya inanılıyor ama hiçbirinden korkulmuyordu, dolayısıyla bu geleneklere ses çıkarmaya cesaret edenlerin sayısı azdı.

Ancak Yedi İnancı'nın gücünün tartışmasız olduğu Westeros'ta durum farklıydı. Ensest ister baba-kız, ister anne-oğul, ister kardeşler arasında olsun büyük bir günah kabul ediliyor ve bu birlikteliklerin meyveleri menfur bulunuyordu. Bu bilgiler dikkate alındığında, İnanç ile Targaryen Hanesi arasındaki ihtilafın kaçınılmaz olduğu rahatlıkla görülebilir.

Mucizeleriyle tanınan Septon Murmison'un Aenys'in yeni Kral Eli ilan edilmesi bile İnanç ile ilişkilerin bütünüyle düzelmesini sağlayamadı. Aenys FS 41'de en büyük kızı Rhaena'yı, Maegor'un yerine Ejderha Kayası Prensi ilan ettiği oğlu ve varisi Aegon ile evlendiripdurumu daha da kötüleştirdi. Yıldızlı Sept'ten daha önce hiçbir krala gönderilmemiş bir kınama geldi; ki bu kınamada Aenys'e "Menfur Kral" diye hitap ediliyordu. Dindar lordlar ile eskiden Aenys'i seven halktan kişiler bile ansızın ona sırtlarını döndüler. Septon Murmison töreni gerçekleştirdiği için İnanç'tan kovuldu ve bağnaz Fakir Dostlar silahlanarak on beş gün sonra Murmison'u tahtırevanla şehrin içinden geçtiği sırada parçalayarak öldürüldüler. Savaşçının Oğulları Rhaenys Tepesi'ni güçlendirmeye başladı ve Hatıra Septi'ni krala direnebilecek bir kale hâline getirdi. Ayrıca Fakir Dostlar'dan bazı kişiler kale surlarına tırmanıp gizlice kraliyet odalarına sızarak kralı ve ailesini öldürmeye teşebbüs ettiler. Kraliyet ailesi Kral Muhafızları'ndan bir şövalyenin sayesinde kurtuldu.

Aenys bütün bu gelişmelerin karşısında ailesini de yanına alarak şehri terk etti ve Ejderha Kayası'na kaçtı. Visenya ona ejderhalarını alıp hem Yıldızlı Sept'i hem de Hatıra Septi'ni ateşe ve kana bulamasını salık verdi. Kesin bir karar alamayan kral midesinden ve bağırsaklarından rahatsızlanarak hasta düştü. FS 41'in sonlarına gelindiğinde, krallığın büyük bir bölümü ona düşman olmuştu. Fakir Dostlar'dan binlerce kişi yollarda dolaşarak kralı destekleyenleri tehdit ediyor ve birçok lord Demir Taht'a karşı silahlanıyordu. Aenys'in henüz otuz beş yaşında olmasına rağmen altmış yaşında gösterdiği söyleniyordu ve Büyük Üstat Gawen onu iyileştirme ümidini yitirmişti.

Dul Kraliçe Visenya kralın bakımını üstlendi ve Aenys'in sağlığı bir süreliğine gelişme gösterdi. Derken Aenys, tahta karşı çıkan ayaklanma nedeniyle resmî ziyaretleri yarıda kesilen oğlunun ve kızının sığındığı Crakehall Kalesi'nin kuşatma altında olduğunu öğrenince ansızın fenalaştı. Üç gün sonra hayata gözlerini yumdu ve babası gibi Valyria geleneklerine uygun olarak Ejderha Kayası'nda yakıldı.

Visenya'nın vefatından sonra, Kral Aenys'in ani ölümünün sorumlusunun Visenya olduğunu ileri sürenler oldu. Bazıları ona akraba katili ve kral katili dedi. Visenya her konuda Maegor'u Aenys'e tercih etmiyor muydu? Oğlunun kral olması gerektiğini düşünmüyor muydu? O hâlde neden tiksiniyormuş gibi göründüğü üvey oğlunun bakımını üstlenmişti? Visenya için pek çok şey söylenebilirdi ama merhametli bir kadın olduğunu söylemek mümkün değildi. Bunlar, kolay kolay göz ardı edilebilecek ya da cevaplanabilecek sorular değildir.

I. MAEGOR

İSMİNİN BİRİNCİSİ MAEGOR, ağabeyi Kral Aenys'in ani ölümünden sonra FS 42'de tahta çıktı. Genellikle Zalim Maegor lakabıyla hatırlanır. Bu çok yerinde bir lakaptır, çünkü Demir Taht'a ondan daha zalim bir kral çıkmamıştır. Maegor'un hükümdarlık devri kanlı başladı ve kanlı bitti. Kaynakların aktardıklarına göre, Maegor savaşmaktan zevk alıyordu ama asıl düşkünlüğü şiddete karşıydı; şiddete, ölüme ve bizzat kabul ettiği her şeyin üzerinde mutlak bir hâkimiyet kurmaya karşı. İçine nasıl bir şeytan girdiğini hiç kimse bilmiyordu. Bugün bile tiranlığının kısa sürmesine şükredenler vardır. Aksi takdirde, onun şiddet arzusunu dindirmek için kim bilir kaç soylu hane tamamen yok olacaktı?

Aenys kılıç ve mızrak kullanmakta yeterliydi; kendini küçük düşürmeyecek kadar ehildi ama yeteneği bununla sınırlıydı. Oysa Maegor daha on üç yaşındayken tecrübeli şövalyeleri yakın dövüşte mağlup ediyordu ve FS 28'deki kraliyet turnuvasında Kral Muhafızları'nın üç şövalyesini peş peşe yenerek çabucak ismini duyurduğu gibi, turnuvanın yakın dövüş ayağını da kazandı. Maegor on altı yaşındayken Kral Aegon tarafından şövalye ilan edilerek krallığın o dönemdeki en genç şövalyesi oldu.

Visenya, Aenys'in cenazesi biter bitmez Vhagar'a atladı ve sürgündeki oğlu Maegor'u Yedi Krallık'a geri getirmek için doğudaki Pentos'a uçtu. Maegor, Balerion'un sırtında Dar Deniz'i aştı ve bir süre Ejderha Kayası'nda kalarak, ağabeyinin gösterişli tacının yerine, babasının Valyria çeliğinden yapılmış tacını taktı.

Büyük Üstat Gawen veraset kanunları gereğince Aenys'in en büyük oğlu Prens Aegon'un kral olması gerektiğini söyleyerek buna karşı çıktı. Maegor üstadı hain ilan ederek ölüm cezasına çarptırdı ve Blackfyre'ın tek bir darbesiyle kellesini aldı. Bu olayın sonrasında Aegon'u desteklemeye cesaret eden pek fazla kişi olmadı. Kuzgunlar yeni bir kralın taçlandırıldığı haberini yaydı. Kral kendisini destekleyen sadık kişilere adil davranacak, kendisine karşı çıkanları ise hain ilan edip öldürecekti.

Maegor'un en büyük düşmanları İnanç Militanları'ydı: Savaşçının Oğulları ve Fakir Dostlar. Hükümdarlık devrinin perde arkasında daima onlara karşı yürüttüğü savaş yer alacaktı. Militanlar Kral Toprakları'nda Hatıra Septi'ni ve yarısı tamamlanmış olan Kızıl Kale'yi ele geçirmişlerdi. Ne var ki Maegor, Balerion'un sırtında korkusuzca şehre uçtu ve kendisini destekleyenleri yanına toplamak için Visenya Tepesi'ne Targaryen Hanesi'nin kızıl ejderhalı sancağını dikti. Binlerce kişi ona katıldı.

Ardından Visenya, Maegor'un hükümdarlık hakkını yadsıyan herkesi kendini kanıtlamaya davet etti ve Savaşçının Oğulları'nın komutanı bu davete karşılık verdi. Dindar Damon olarak bilinen Sör Damon Morrigen eski usullere uygun olarak Yedi Yargısı yapılmasını kabul etti: Sör Damon ve Savaşçının Oğulları'ndan altı kişiye karşı kral ve altı destekçisi. Krallığın kaderinin belirlendiği bu karşılaşma birbiriyle çelişen çok sayıda öyküye konu oldu. Kesin olarak bildiklerimize göre, Kral Maegor ayakta kalan son kişiydi ama karşılaşmanın sonlarına doğru kafasına ağır bir darbe almış ve Savaşçının Oğulları'nın sonuncusu öldükten sadece dakikalar sonra yere yığılmıştı.

Maegor yirmi yedi gün ayağa kalkamadı. Yirmi sekizinci günde Kraliçe Alys, Kuleli Tyanna adında Pentoslu bir güzelle birlikte Pentos'tan geldi (Maegor'un hâlâ çocuğu yoktu). Tyanna'nın sürgün sırasında Maegor ile aşk yaşadığı belliydi ve bazıları onun Kraliçe Alys ile de aşk yaşadığını söylüyordu. Dul Kraliçe'nin Tyanna ile tanıştıktan sonra kralın bakımını tamamen ona bırakması, Maegor'u destekleyenleri endişelendirdi.

Kral, Yedi Yargısı'nın otuzuncu gününün sabahında ayağa kalktı ve surlara çıktı. Binlerce kişi sevinç gösterilerinde bulundu. Ancak, Savaşçının Oğulları'ndan yüzlerce kişinin sabah duaları için bir araya toplandığı Hatıra Septi'nde sevinç gösterileri yoktu. Maegor, Balerion'a binerek Aegon'un Yüksek Tepesi'nden Rhaenys Tepesi'ne uçtu ve hiçbir uyarıda bulunmadan Kara Dehşet'i Savaşçının Oğulları'nın üzerine saldı. Hatıra Septi alevler içinde kalırken kaçmaya çalışanlar oldu ama onlar da Maegor'un hazır beklettiği okçular ve mızraklılar tarafından öldürüldü. Yanıp kül olan insanların çığlıklarının bütün şehirde yankılandığı ve dumanın Kral Toprakları'nın üzerinden yedi gün kalkmadığı söylenir.

SOLDA | *Hatıra Septi'nin yanışı.*

Ne var ki bu, Maegor'un İnanç Militanları'na karşı yürüttüğü savaşın daha sadece başlangıcıydı. Yüce Septon sebatla onun hükümdarlığına karşı çıkmayı sürdürürken, Maegor da lordları kendi tarafına çekmeye devam etti. Taş Köprü'deki savaşta Fakir Dostlar çok sayıda kayıp verdi ve Mander yirmi fersah kana bulandı. Savaşın sonrasında bu köprü ve ona hükmeden kale, Acı Köprü adıyla anılmaya başlandı.

Fakir Dostlar'dan on üç bin kişinin –ayrıca Savaşçının Oğulları'nın Taşlı Sept'teki kolundan yüzlerce şövalyenin ve nehir toprakları ile batı topraklarından onlara katılan asi lordların– krala karşı savaştığı Karasu'da daha da büyük bir muharebe gerçekleşti. Gece çökene kadar devam eden bu kanlı muharebe Kral Maegor'un zaferiyle sonuçlandı. Kral muharebe boyunca Balerion'un sırtındaydı ve yağmur Kara Dehşet'in alevlerini boğduysa da ejderha arkasında büyük bir yıkım bırakmayı başardı.

İnanç Militanları hükümdarlık devri boyunca Maegor'un en büyük düşmanı olmaya devam etti. Yüce Septon'un FS 44'teki gizemli ölümünün ardından, Yıldızlar ve Kılıçlar'ı dağıtma teşebbüsünde bulunan daha ılımlı ve yumuşak başlı bir Yüce Septon'un başa geçmesi bile şiddeti dindiremedi. Maegor'un tahta bir varis bırakmak için defalarca evlenmesi, bu savaşları daha da körükledi. Ancak kral kaç kadınla evlendiyse –veya birlikte olduysa da– çocuksuz kaldı. Maegor dul bıraktığı –doğurganlığı kanıtlanmış– kadınlarla da evlendi ama onun tohumundan doğan çocukların hepsi hilkat garibesi oldu: Çarpık, gözsüz, kolsuz, bacaksız veya hem kadın hem de erkek organlarına sahip çocuklar. Bazıları Maegor'un deliliğe sürüklenişinin bu çocukların ilkiyle başladığını söyler.

Bütün bunlara rağmen, Maegor'un hükümdarlık devrinde önemli bir başarı da bulunmaktadır: Kızıl Kale'nin FS 45'te tamamlanması. Kral Aegon tarafından başlatılan ve Kral Aenys tarafından devam ettirilen projenin tamamlanmasını sağlayan Maegor oldu. Babasının ve ağabeyinin planlarını daha da ileriye taşıyan Maegor, büyük kalenin içine hendeklerle çevrili bir kale daha inşa ettirdi ve bu kale sonradan Maegor'un Kancası adını aldı. Maegor ayrıca gizli geçitler ve tüneller yapılmasını da emretti. Sahte duvarlar ve gizli kapılar inşa edildi. Maegor kalenin yapımını denetlerken, varisinin olmaması pek de önemli bir sorun teşkil etmiyormuş gibi görünüyordu. Lord Harroway'i yeni Kral Eli ilan eden Maegor, krallığın idaresini bir süre ona bırakarak kalenin tamamlanmasını sağladı.

Ne var ki Maegor'un hükümdarlık devrinde genellikle görüldüğü gibi, bu büyük başarı da dehşete dönüştü. Kale nihayet tamamlandığında, kral duvarcılara, marangozlara ve kalenin yapımında çalışan diğer ustalara büyük bir ziyafet verdi. Ancak, Kızıl Kale'nin sırlarını Maegor'dan başka hiç kimsenin bilmemesi için, üç gün süren şölenin ardından ustaların hepsi kılıçtan geçirildi.

Nihayetinde Maegor'un sonunu getiren İnanç ve kendi ailesi oldu. FS 43'te Maegor'un yeğeni Prens Aegon kanunlar gereği kendisine ait olan tahtı geri alma teşebbüsünde bulundu ve Tanrıların Gözü Altındaki Savaş başladı. Bu

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Maegor, Kızıl Kale'nin son taşı yerine koyulur koyulmaz, Rhaenys Tepesi'ndeki Hatıra Septi'nin kalıntılarının ve orada can vermiş olan Savaşçının Oğulları'nın kemiklerinin ve küllerinin temizlenmesini emretti. O tepeye Balerion'a, Vhagar'a ve yavrularına layık taştan bir "ejderha yuvası" yapılmasını buyurdu. Ejderha Çukuru'nun yapımı işte böyle başladı. Tahmin edilebileceği üzere, bu projede çalışacak ustalar ve işçiler bulmak kolay olmadı. Öyle çok usta ve işçi şehirden kaçtı ki kral sonunda zindandaki mahkûmları çalıştırmak zorunda kaldı ve onları denetlemek üzere Myr'den ve Volantis'ten ustalar getirtti.

savaşta ölen Aegon, arkasında karısı ve kardeşi Rhaena'nın yanı sıra ikiz kızlarını bıraktı; ejderhası Quicksilver da bu savaşta can verdi.

Kral Maegor FS 45'in sonlarına doğru, Yüce Septon'un ricasına uyup silahlarını bırakmayan asi İnanç Militanları'na karşı yeni bir sefer başlattı. O dönemden kalan bir envanter defterine göre, kral ertesi yıl bu seferden zafer hatırası olarak getirdiği iki bin kafatasıyla döndü. Maegor bu kafataslarının kanun kaçağı Savaşçının Oğulları'na ve Fakir Dostlar'a ait olduğunu iddia ediyordu ama pek çok kişi bunların yanlış zamanda yanlış yerde olan halktan insanlara ait olduğunu düşünüyordu. Krallık günbegün Maegor'a sırtını dönüyordu.

Dul Kraliçe Visenya'nın FS 44'teki ölümü önemli bir olaydı ama Maegor bunun altından kalkmayı başardı. Visenya doğumundan itibaren Maegor'un en büyük müttefiki ve destekçisi olmuş, Maegor'u Aenys'in önüne geçirmek için daima çaba sarf etmiş ve başarılı olması için elinden geleni yapmıştı. Visenya'nın vefatından sonraki karışıklıkta Aenys'in dul karısı Kraliçe Alyssa çocuklarıyla ve Visenya'nın Valyria çeliğinden yapılmış kılıcı Kara Nedime'yle birlikte Ejderha Kayası'ndan kaçtı. Ne var ki Alyssa ile Aenys'in Aegon'dan sonraki en büyük oğulları Prens Viserys kralın yaveri olarak Kızıl Kale'de tutuluyordu ve annesinin kaçışının bedelini ödeyen o oldu. Viserys dokuz gün süren sorgulamanın ardından Kuleli Tyanna'nın elinde can verdi. Kral onun cesedini iki hafta boyunca kalenin avlusunda bıraktı; Kraliçe Alyssa'nın bu haberi duyunca, oğlunun cesedini almak için dönmek zorunda kalacağını umuyordu ama kraliçe dönmedi. Viserys öldüğünde on beş yaşındaydı.

ALTTA | *Taş Köprü'deki savaş.*

FS 48'de Fakir Dostlar, Septon Moon'un ve Sör Joffrey Doggett'in –Tepelerin Kızıl Köpeği olarak da bilinir– önderliğinde krala karşı ayaklandılar ve Nehirova da onların yanında yer aldı. Kralın donanmasının amirali Lord Daemon Velaryon da Maegor'a başkaldırınca, büyük hanelerin birçoğu ona katıldı. Maegor'un tiranlığına daha fazla katlanmak mümkün değildi ve krallık buna bir son vermek için ayaklanmıştı. Genç Prens Jaehaerys'in –Aenys ile Alyssa'nın hayatta kalan tek oğlu Jaehaerys o sırada on dört yaşındaydı– taht üzerinde hak talep etmesi hepsini birleştirdi. Jaehaerys'in Diyarın Koruyucusu ve Kral Eli ilan ettiği Fırtına Burnu Lordu da bu talebi destekliyordu. Maegor'un, Aegon'un vefatından sonra evlenmiş olduğu Kraliçe Rhaena, kardeşinin tahta talip olduğunu haber alınca, kocasının Blackfyre adındaki kılıcını çalarak ejderhası Dreamfyre ile birlikte kaçtı. Hatta Kral Muhafızları'nın ikisi bile Maegor'u terk edip Jaehaerys'e katıldı. Bunları şaşkınlıkla karşılayan Maegor tepki vermekte ağır kaldı. Anlaşılan bu ihanetler silsilesi ve hatta belki de annesinin nasihatlerinden mahrum kalmak, onun da bir bakıma Aenys gibi yıkılmasına yol açmıştı. Maegor sadık lordlarını Kral Toprakları'na çağırdı ama önemsiz lordlar dışında bu çağrıya karşılık veren olmadı ki onların da kralın düşmanlarına karşı yapabileceği fazla bir şey yoktu. Lordlar gecenin geç bir saatinde konsey salonunu terk ederek Maegor'u düşünceleriyle baş başa bıraktılar. Ertesi sabah Maegor tahtında ölü bulundu; kaftanı kan içindeydi ve Demir Taht'ın sivri uçları kollarını yarmıştı.

Böylece Zalim Maegor'un sonu gelmiş oldu. Ölümü bir tartışma konusudur. Ozanlar, Maegor'u Demir Taht'ın öldürdüğüne inanmamızı isteseler de, kimileri Kral Muhafızları'ndan, kimileri de kralın öldürmeyi unuttuğu ve Kızıl Kale'nin sırlarını bilen bir taş ustasından şüphelenmektedir. Ancak belki de kralın mağlup olmak istemediği için intihar ettiği iddiası akla daha yatkındır. Gerçek her ne olursa olsun, Maegor'un altı yıl boyunca krallığa yaşattığı dehşetin sonu ancak böyle olabilirdi. Ne var ki yeğeninin hükümdarlık devri, Maegor'un Yedi Krallık'ta açtığı derin yaraları sarmakta önemli bir rol oynayacaktı.

YUKARIDA | *Demir Taht'ta ölü bulunan I. Maegor.* SAĞDA | *Zalim Maegor'un gelinleri (solda yukarıdan aşağıya: Ceryse Hightower, Kuleli Tyanna, Alys Harroway; sağda yukarıdan aşağıya: Elinor Costayne, Jeyne Westerling, Rhaena Targaryen).*

Zalim Maegor'un Gelinleri

Hightower Hanesi'nden Ceryse

Ceryse, Eski Şehir Lordu Martyn Hightower'ın kızıydı. Yüce Septon olan amcası, on üç yaşındaki Prens Maegor'un, Maegor'un yeni doğmuş olan yeğeni Prenses Rhaena ile sözlendirilmesine karşı çıktıktan sonra Ceryse'i teklif etmişti. Ceryse ile Maegor FS 25'te evlendiler. Prens, düğün gecesi defalarca birlikte olduklarını iddia etti ama çocukları olmadı. Maegor kısa bir süre sonra Ceryse'in kendisine bir varis verememesinden usanarak başka kadınlarla evlenmeye başladı. Ceryse FS 45'te aniden hastalanarak öldü, ancak kralın emriyle öldürüldüğünü iddia edenler de vardır.

Harroway Hanesi'nden Alys

Alys, Harrenhal'ın yeni Lordu Lucas Harroway'in kızıydı. FS 39'da Maegor'un Kral Eli olduğu sırada aralarında gizli bir evlilik gerçekleşti ve bu evlilik Maegor'un Pentos'a sürülmesine yol açtı. Alys, Maegor kendisini Pentos'tan geri getirdikten sonra kraliçe oldu. FS 48 yılında kraldan hamile kalan ilk kadın oldu ama kısa bir süre sonra bebeğini kaybetti. Doğurduğu bebek âdeta bir hilkat garibesiydi; gözleri yoktu ve bedeni çarpıktı. Büyük bir öfkeye kapılan Maegor ebeleri, septaları ve Büyük Üstat Desmond'ı suçlayarak hepsini öldürdü. Ancak Kuleli Tyanna kralı bebeğin Alys'in gizli ilişkilerinin bir meyvesi olduğuna inandırdı ve bu da Kraliçe Alys'in, arkadaşlarının, o sırada Kral Eli olan babası Lord Lucas'ın ve Kral Maegor'un Kral Toprakları ile Harrenhal arasında eline geçirebildiği Harroway Hanesi'nin bütün fertlerinin ölümüne yol açtı. Sonrasında Lord Edwell Celtigar Kral Eli ilan edildi.

Kuleli Tyanna

Tyanna Kral Maegor'un en çok korkulan geliniydi. Hakkında Pentoslu bir efendinin kızı olduğuna dair dedikodular bulunan Tyanna sonradan metresliğe terfi eden bir taverna dansçısıydı. Büyü ve simya ile uğraştığı söylenirdi. FS 42'de kralla evlendi ama bu evlilik de meyve vermedi. Bazıları tarafından kralın kuzgunu olarak adlandırılan Tyanna, Maegor'un muhbir başıydı ve sırları meydana çıkarma yeteneği büyük bir korku yaratırdı. Tyanna sonunda diğer gelinleri zehirlediğini iddia ederek Maegor'un çocuklarının hilkat garibesi gibi doğmasından kendisinin sorumlu olduğunu itiraf etti. Maegor FS 48'de Blackfyre ile Tyanna'nın kalbini sökerek köpeklere attı.

Kara Gelinler

Maegor FS 47'de tek bir törenle üç kadınla evlendi. Doğurganlığını kanıtlamış olan bu kadınlar duldu ve kocasını ya savaşta ya da Maegor'un ölüm emriyle kaybetmişti.

Costayne Hanesi'nden Elinor

Elinor, Kara Gelinler'in en genciydi ama evlendiğinde on dokuz yaşında olmasına rağmen kocası Sör Theo Bolling'e üç çocuk vermişti. Sör Theo, Kral Muhafızları tarafından tutuklanıp Prens Jaehaerys'i tahta çıkarmak için Kraliçe Alyssa ile iş birliği yapmakla suçlandı ve idam edildi; bunların hepsi aynı gün içinde gerçekleşti. Elinor yedi günlük yas sürecinin ardından Maegor ile evlenmeye davet edildi. O da hamile kaldı ve tıpkı kendisinden önceki Alys gibi ölü doğan bir bebek dünyaya getirdi. Söylenenlere göre, bebeğin gözleri yoktu ve küçük kanatları vardı. Ancak Elinor bu korkunç doğumdan sağ çıkmayı başardı ve kralın hayatta kalan iki eşinden biri oldu.

Targaryen Hanesi'nden Rhaena

Prens Aegon, Tanrıların Gözü Altındaki Savaş'ta Maegor tarafından öldürülünce Rhaena, Güzel Ada'ya sığındı. Lord Farman onu ve ikiz kızlarını koruması altına alıp sakladı. Ne var ki Tyanna ikizleri buldu ve Rhaena bunun sonrasında Maegor ile evlenmek zorunda kaldı. Maegor Rhaena'nın kızı Aerea'yı varisi ilan ederken, Kraliçe Alyssa'nın oğlu Jaehaerys'i mirasından mahrum bıraktı. Rhaena, Elinor'un yanı sıra Maegor'un elinden sağ kurtulan tek kraliçeydi.

Westerling Hanesi'nden Jeyne

İnce ve uzun boylu bir kadın olan Leydi Jeyne, Tanrıların Gözü Altındaki Savaş'ta asilerle birlikte ölen Lord Alyn Tarbeck ile evliydi. Kocasına ölümünden sonra bir oğul veren Leydi Jeyne doğurganlığını kanıtlamıştı ve kral onu çağırttığında Casterly Kayası Lordu'nun oğlu kendisine kur yapıyordu. Leydi Jeyne FS 47'de hamile kaldı ama doğum beklenenden üç ay erken gerçekleşti ve bebek ölü doğdu. Leydi Jeyne de bebekten kısa bir süre sonra hayatını kaybetti.

I. JAEHAERYS

JAEHAERYS FS 48'DE TAHTA çıktığında krallık asi lordların ihtirasları, Yüce Septon'un öfkesi ve amcası I. Maegor'un gaddarlığı yüzünden parçalanmış durumdaydı. On dört yaşında Yüce Septon'un elinden babasının tacını takan Jaehaerys'in hükümdarlık devri, Dul Kraliçe Alyssa'nın naipliği ve Baratheon Hanesi'nden Lord Robar'ın rehberliği ile başladı. Lord Robar o ilk yıllarda Diyarın Koruyucusu ve Kral Eli'ydi. Kral reşit olduktan sonra kardeşi Alysanne ile evlendi ve bu evlilik bol meyve verdi.

Jaehaerys tahta çıkmak için genç olmasına rağmen gerçek bir kral olduğunu küçük yaşta ispatladı. Mızrak ve yay kullanmakta başarılı olan Jaehaerys iyi bir savaşçıydı ve binicilik konusunda yetenekliydi. Ayrıca ejderha sürücüsüydü. Bronz renkli ejderhası Vermithor, Balerion'dan ve Vhagar'dan sonra, yaşayan en büyük ejderhaydı. Fikirleri ve eylemleri konusunda kararlı bir tutum sergileyen Jaehaerys yaşına göre çok olgundu ve daima barışçıl çözümler bulmaya çalışırdı.

Güzel, neşeli, çekici ve zeki bir kraliçe olan Alysanne de bütün krallık tarafından sevilirdi. Bazıları krallığı Jaehaerys kadar onun da yönettiğini söylerdi ve bunda doğruluk payı vardı. Kral Jaehaerys birçok lordun kıskançlıkla savunduğu İlk Gece hakkını kraliçenin ricası üzerine kaldırdı. Gece Nöbeti onu onurlandırmak için Kar Kapısı kalesinin ismini Kraliçe Kapısı olarak değiştirdi. Bunu yapmalarının sebebi, kraliçenin aşırı büyük ve masraflı olan Gece Kalesi'nin yerine inşa edilen Derin Göl adındaki yeni kalenin masraflarını karşılaması ve zayıflayan güçlerini arttırmalarını sağlayan Yeni Lütuf'u kazanmalarında önemli bir rol oynamasıydı.

Yaşlı Kral ile İyi Kraliçe Alysanne kırk altı yıl evli kaldılar ve mutlu bir evlilikleri oldu. Çok sayıda çocukları ve torunları oldu.

Aralarının iki kere açıldığına dair kayıtlar bulunmaktadır ama ikisi de bir veya iki yıldan uzun sürmemiş ve çift yeniden bir araya gelmiştir. Ancak, İkinci Tartışma'ya değinmekte fayda vardır. Jaehaerys FS 92'de Rhaenys'i, yani vefat etmiş olan oğlu ve varisi Prens Aemon'un kızını, göz ardı ederek Ejderha Kayası'nı ve veliaht sıfatını en büyük ikinci oğlu Cesur Baelon'a bahşetti. Alysanne onun erkek olduğu için kayırılmasına anlam veremedi ve Jaehaerys'e kadınları erkekler kadar faydalı görmüyorsa kendisine de ihtiyacı olmadığını söyledi. Bir süre sonra barıştılar ama Yaşlı Kral sevgili kraliçesinden daha uzun yaşadı. Son yıllarında kraliçesini kaybetmenin acısının sarayını kasvetli bir havaya boğduğu söylenir.

Alysanne, Jaehaerys'in hayatının aşkıysa, Septon Barth da en yakın dostuydu. Mütevazı bir aileden gelen hiç kimse bu açık sözlü ve zeki septon kadar yükselememiştir. Barth sıradan bir demircinin oğluydu ve küçük yaşta İnanç'a verilmişti. Ancak, zekâsıyla kısa sürede sivrilen Barth, Kızıl Kale'nin kütüphanesinde görev yapmaya ve kralın kitaplarıyla ilgilenmeye başladı. Kral Jaehaerys kendisini orada tanıdı ve kısa bir süre sonra Kral Eli ilan etti. Soylu hanelerden gelen birçok lord bunu şüpheyle karşıladı –Yüce Septon'un ve En Dindarlar'ın da Barth'ın inancının sağlamlığına dair endişeleri olduğu söylenir– ama Barth kendini kanıtlamayı başardı.

Kral Jaehaerys, Barth'ın yardımları ve nasihatleri sayesinde krallığı kendisinden önceki ve sonraki bütün krallardan daha çok geliştirdi. Dedesi Kral Aegon Yedi Krallık'ın kanunlarını yerel gelenekler ve göreneklerin belirsizliğine bırakmıştı ama Jaehaerys krallığı Kuzey'den Dorne hudutlarına kadar tek bir kanun çatısı altında topladı. Kral Toprakları'nı geliştirmek için,

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

FS 98'de Kral Jaehaerys'in hükümdarlığının ellinci yılını kutlamak üzere Kral Toprakları'nda düzenlenen büyük turnuva hiç kuşkusuz kraliçeyi de çok mutlu etti, çünkü bütün çocukları ve torunları kutlamalara ve ziyafetlere katılmak için Kral Toprakları'na geldi.

Valyria Kıyameti'nden beri hiç bu kadar çok ejderha aynı anda aynı yerde görülmemişti. Kral Muhafızları'ndan Sör Ryam Redwyne ile Sör Clement Crabb'in karşılıklı olarak otuz mızrak kırdığı ve Kral Jaehaerys'in ikisini de şampiyon ilan ettiği son karşılaşma, Westeros'ta o güne dek görülmüş en iyi mızraklı karşılaşmaydı.

SAĞDA | *FS 98'de düzenlenen büyük turnuva.*

özellikle su boruları, kanalizasyon ve kuyular konusunda– önemli adımlar atıldı. Çünkü Barth temiz suyun ve atıklardan kurtulmanın şehrin sağlığı için önemli olduğuna inanıyordu. Arabulucu olarak da tanınan Jaehaerys ayrıca, Kral Toprakları'nı bir gün Menzil'e, fırtına topraklarına, batı topraklarına, nehir topraklarına ve hatta Kuzey'e bağlayacak olan büyük yol ağının çalışmalarını da başlattı çünkü krallığı bir araya getirmek için, farklı bölgeler arasında seyahat etmenin kolaylaştırılması gerektiğini biliyordu. Kara Kale'ye ve Sur'a kadar uzanan Kral Yolu bu yolların en uzunuydu.

Ancak, Jaehaerys ile Septon Barth'ın en büyük başarısının İnanç ile uzlaşmak olduğunu söyleyenler de vardır. Artık Maegor'un dönemindeki gibi peşlerine düşülmeyen Fakir Dostlar ile Savaşçının Oğulları oldukça küçülmüşlerdi ve Maegor'un yüzünden kanun kaçağı kabul ediliyorlardı ama varlıklarını hâlâ koruyorlardı. Örgütlerini diriltme hevesiyle huzursuzluklara yol açtıkları oluyordu. Daha da önemlisi, İnanç'ın yargılama hakkına sahip olması sorun çıkarmaya başlamıştı ve birçok lord ahlak değerlerinden yoksun septonların, komşularının ve vaaz verdikleri kişilerin servetlerini ve mallarını istekleri gibi kullanmalarından yakınıyordu.

Bazı danışmanlar kralı İnanç Militanları'nın icabına bakmaya –bağnazlıkları krallığı yeniden kargaşaya sürüklemeden önce köklerini kazımaya– teşvik etti. Bazılarıysa septonların da krallığın geri kalanıyla aynı kanunlara tabi olmasını istiyordu. Jaehaerys, Septon Barth'ı Yüce Septon ile görüşmek üzere Eski Şehir'e gönderdi ve orada kalıcı bir anlaşma oluşturulmaya başlandı. Yüce Septon, Yıldızlar ve Kılıçlar'ın geriye kalan son mensuplarının silahlarını bırakması ve dış yargıyı kabul etmesi karşılığında Kral

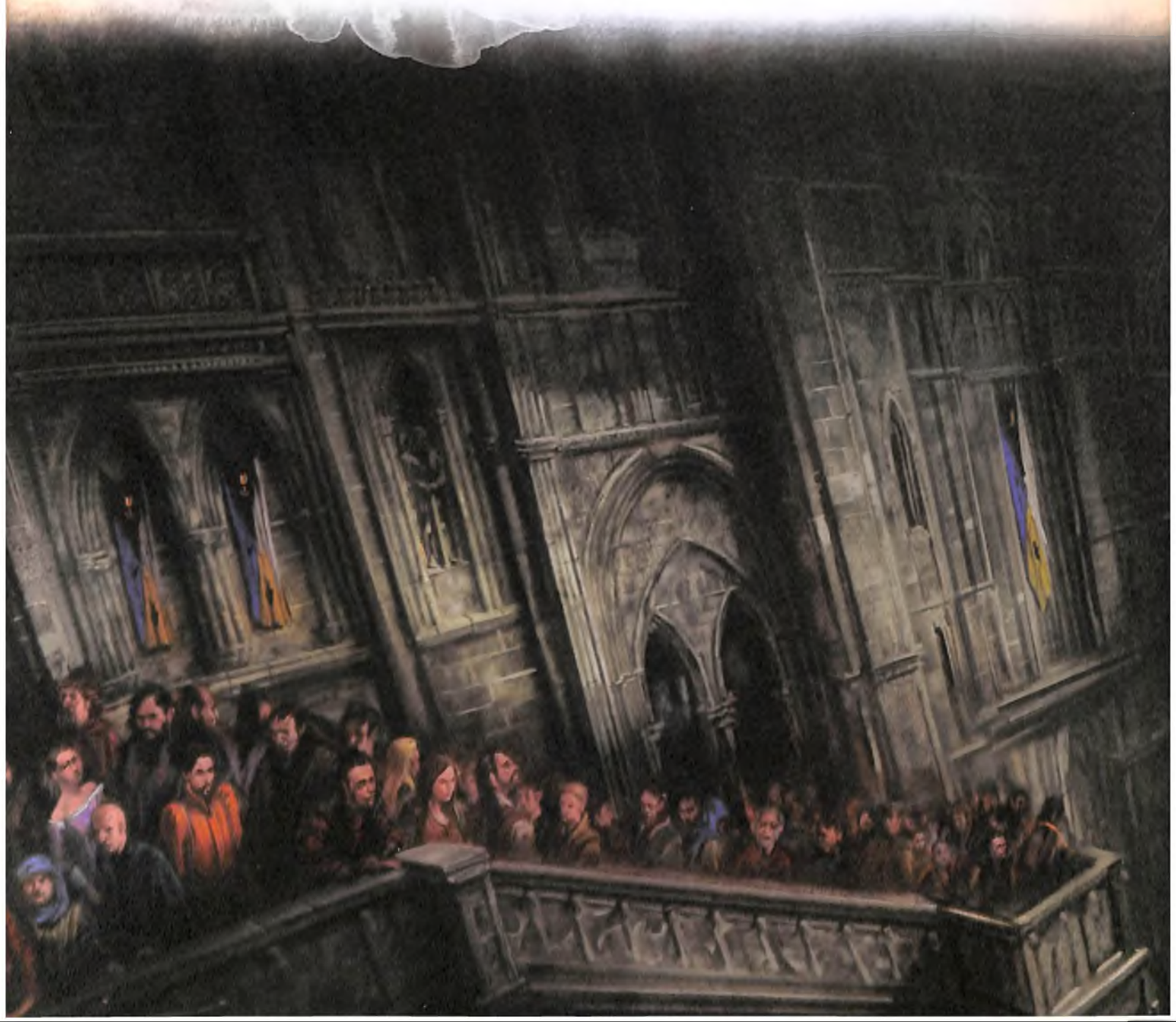

Jaehaerys'ten Demir Taht'ın İnanç'ı daima koruyacağına ve savunacağına dair bir yemin aldı. Böylece taht ile İnanç arasındaki büyük uçurum sonsuza dek kapanmış oldu.

Jaehaerys'in hükümdarlığının ileriki yıllarındaki en büyük sorun, çok sayıda Targaryen olması ve tahtın çok sayıda muhtemel varisi bulunmasıydı. Cesur Baelon'un FS 101'deki ölümünün ardından talihsizlikler Jaehaerys'i bir değil iki kere belirgin bir varisten mahrum bırakmıştı. Jaehaerys FS 101'de varis sorununu kesin olarak çözmek ve meseleyi krallığın lordlarının huzuruna taşımak için Büyük Konsey'i topladı. Krallığın dört bir köşesinden lordlar geldi. Bu kadar çok sayıda kişiyi barındırabilecek tek kale Harrenhal olduğu için orada toplandılar. Lordlar sancaktarlarıyla, şövalyeleriyle, yaverleriyle, seyisleriyle ve uşaklarıyla birlikte geldiler. Üstelik peşlerinde başkaları da vardı: Destekçiler, çamaşırcı kadınlar, seyyar satıcılar, demirciler ve arabacılar. Binlerce çadır kuruldu ve sonunda kale kenti Harrenton krallığın en büyük dördüncü şehri hâline geldi.

Konsey tahtın ikinci derecedeki dokuz talibini dinleyip reddettikten sonra geriye sadece iki ana talip kaldı: Jaehaerys'in en büyük oğlu Aemon'un en büyük kızı Prenses Rhaenys'in oğlu Laenor Velaryon ve Cesur Baelon ile Prenses Alyssa'nın en büyük oğlu Prens Viserys. İkisi de tahta çıkmaya uygundu, çünkü ekberiyet hakkı Laenor'un lehineyken, yakınlık da Viserys'in lehineydi. Viserys, Baelon'un FS 94'teki ölümünden önce ona binen son Targaryen prensiydi. Laenor da kısa bir süre önce Seasmoke adını verdiği muhteşem bir ejderhanın sahibi olmuştu.

Krallığın lordlarının birçoğu için en önemli konu erkek soyunun kadın soyundan önce gelmesiydi. Ayrıca Laenor

Arabulucu V. Jaehaerys ile İyi Kraliçe Alysanne'nin Erginliğe Erişen Çocukları

Prens Aemon
Tarth'ın doğusunu ele geçiren Myr korsanlarına karşı verilen savaşta hayatını kaybetti.

Prens Baelon *(Doğduğu mevsimden dolayı Bahar Prensi adıyla ve Cesur Baelon adıyla da tanınır.)*
Septon Barth FS 99'da uykusunda öldüğünde, Kral Muhafızları'nın ünlü şövalyesi Sör Ryam Redwyne, Kral Eli ilan edildi. Ne var ki hükmetme yeteneği, kılıç ve mızrak konusundaki yeteneğine denk değildi. Bir yıldan daha kısa bir süre sonra Baelon Kral Eli olarak onun yerini aldı ve üstün başarılar sergiledi. Ancak Prens Baelon FS 101'de avlanırken böğründeki bir sancıdan yakındı ve birkaç gün içinde de mide delinmesinden hayatını kaybetti.

Başüstat Vaegon
Ejderhasız olarak da tanınan Vaegon küçük yaşta Hisar'a verildi ve başüstat olunca altın yüzüğün, asanın ve maskenin sahibi oldu.

Prenses Daella
FS 80'de Lord Rodrik Arryn ile evlenen Daella, ona Aemma adında bir kız çocuğu verdikten sonra doğum yatağında hayatını kaybetti.

Prenses Alyssa
Kardeşi Cesur Baelon ile evli olan Alyssa'nın iki oğlu taç takma şerefine nail oldu.

Prenses Viserra
Viserra, Beyaz Liman'dan Lord Manderly ile sözlendirildikten kısa bir süre sonra talihsiz bir kazada hayatını kaybetti. Delidolu ve hareketli bir genç kız olan Viserra, Kral Toprakları'nın sokaklarında sarhoş bir şekilde yarışırken attan düştü.

Septa Maegelle
İnanç'a emanet edilen Maegelle, merhameti ve şifa yeteneğiyle tanınan bir septa oldu. FS 94'te İkinci Tartışma'nın ardından Yaşlı Kral ile Kraliçe Alysanne'nin barışmasını sağladı. Gri pul hastalığına yakalanan çocuklara bakan Maegelle'nin kendisi de bu hastalığa yakalanarak FS 96'da hayatını kaybetti.

Prenses Saera
Saera da tıpkı Maegelle gibi İnanç'a emanet edildi ama Maegelle'nin mizacına sahip değildi. Septa adayı olduğu manastırdan kaçarak Dar Deniz'i aştı. Bir süre Lys'te kaldıktan sonra Eski Volantis'e geçti ve hayatını ünlü bir genelevin sahibi olarak sürdürdü.

Prenses Gael *(Kış Çocuğu olarak da tanınır.)*
Saf ve tatlı Gael kraliçenin en sevdiği çocuğuydu. FS 99'da saraydan kayboldu. Yaz hummasından öldüğü söylendi ama aslında kendisini hamile bırakıp kaçan gezgin bir ozan tarafından baştan çıkarılıp terk edildikten sonra Karasu'ya atlayarak intihar etmişti. *

* *Kraliçe Alysanne de bir yıldan daha kısa bir süre içinde kederinden öldü.*

BRO&SİS

yedi yaşında bir çocukken, Viserys yirmi dört yaşında bir prensti.

Ancak bütün bunlara rağmen Laenor'un önemli bir avantajı vardı: Yedi Krallık'ın en varlıklı adamı olan Deniz Yılanı lakaplı Lord Corlys Velaryon'un oğluydu. Corlys ismini Kral Muhafızları'nın ilk Lord Kumandanı Sör Corlys Velaryon'dan almıştı ama şöhretini kılıç, mızrak ve kalkan hünerlerine değil, yeni ufuklar arayışına çıktığı deniz seyahatlerine borçluydu. Lord Corlys, Velaryon Hanesi'ne mensuptu: Köklü Valyria soyundan gelen, Westeros'a Targaryenlardan önce ayak basmış olan ve kraliyet donanmasının belkemiğini oluşturan bir aile. Öyle çok Velaryon amirallik görevini üstlenmişti ki bu makamın kalıtımsal olduğunun düşünüldüğü zamanlar olmuştu.

Kuzeye ve güneye çok sayıda yolculuk gerçekleştiren Lord Corlys bir keresinde Westeros'un kuzeyinde yer aldığı söylenen bir geçidi aramaya çıktı, ancak donmuş denizlerden ve devasa buzullardan başka hiçbir şeyle karşılaşmayınca, *Buz Kurt* ismindeki gemisini geri çevirdi. Corlys en önemli seyahatlerini, sonradan ismini de alacağı *Deniz Yılanı* gemisiyle gerçekleştirdi. Baharat ve ipek ticareti yapmak için Qarth'a kadar giden çok sayıda Westeros gemisi vardı ama Lord Corlys daha da uzaklara gitmeyi göze alıp efsanevi Yi Ti ve Leng topraklarına ulaşarak Velaryon Hanesi'nin servetini tek bir seyahatte ikiye katladı.

Deniz Yılanı ile dokuz büyük seyahat gerçekleştiren Corlys, son seyahatte geminin ambarını altınla doldurdu ve Qarth'tan yirmi gemi daha satın alarak onları da baharatlarla, fillerle ve ipeklerle doldurdu. Üstat Mathis'in *Dokuz Seyahat* adlı eserine göre, malların bir kısmı kayboldu ve filler denizde öldü ama kalan mallar Velaryon Hanesi'ni krallığın en zengin hanesi yapmaya yetti; bir süreliğine Lannister ve Hightower hanelerinden bile daha zenginlerdi.

Corlys Velaryon dedesinin ölümünün ardından lord oldu. Servetini rutubetli ve küçük Driftmark Kalesi'nin yerini alacak ve Driftwood Tahtı'nı –efsanelere göre bir anlaşmayı sonuçlandırmak için Merling Kralı tarafından Velaryon Hanesi'ne verilmiş olan taht– barındıracak Yüksek Dalga isminde yeni bir kale inşa ettirmek için kullandı. Driftmark'ta ticaret öyle canlandı ki Gövde Kasabası ve Baharat Kasabası adında iki yeni kasaba kuruldu. Bu kasabalar bir süreliğine Kral Toprakları'nı bile geride bırakarak Karasu Koyu'nun ana ticaret limanları oldu.

Lord Corlys'in itibarı ve serveti, oğlu Laenor'un taht talebini desteklemekte çok etkili oldu. Boremund Baratheon, Lord Ellard Stark, Lord Blackwood, Lord Bar Emmon ve Lord Celtigar da Laenor'u destekledi. Ne var ki sayıları çok azdı ve rüzgâr onlara karşı esiyordu. Oyları sayan üstatlar rakamları açıklamamış olsalar da, Büyük Konsey'in yirmiye bir oranında Prens Viserys'in lehine oy kullandığı söyleniyordu. Son görüşmelere katılmayan kral, Viserys'i Ejderha Kayası Prensi ilan etti.

Kral Jaehaerys son yıllarında Sör Otto Hightower'ı Kral Eli ilan etti ve Sör Otto ailesiyle birlikte Kral Toprakları'na geldi. Gelenler arasında Alicent adında bir genç kız da vardı. On beş yaşındaki bu akıllı kız Jaehaerys'in yoldaşı oldu. Alicent krala kitap okuyor, yemeklerini getiriyor, hatta yıkanmasına ve giyinmesine bile yardımcı oluyordu. Kralın onu öz kızı gibi gördüğü söyleniyordu. Daha kaba söylentilerde ise kralın sevgilisi olduğu iddia ediliyordu.

Arabulucu ve Yaşlı Kral (en uzun ömürlü Targaryen kralıdır) olarak da tanınan İsminin Birincisi Kral Jaehaerys, FS 103'te Leydi Alicent kendisine dostu Barth'ın *Doğadışı Tarih* adlı eserini okurken yatağında huzur içinde öldü. Öldüğünde altmış dokuz yaşındaydı ve krallığını elli beş yıl boyunca bilgelikle yönetmişti. Ölümü Westeros'u yasa boğdu. Adil ve iyi kralın ölümünün Dorne erkeklerini bile ağlattığı, hatta Dorne kadınlarının da üzüntüden üstünü başını parçaladığı söylenir. Kralın külleri, İyi Kraliçe Alysanne'nin Kızıl Kale'nin altında muhafaza edilen küllerine katıldı. Krallık bir daha onların benzerini görmedi.

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Birçok insan FS 101'deki Büyük Konsey'in veraset meseleleri konusunda önemli bir emsal teşkil ettiğini düşünmektedir: Westeros'un Demir Tahtı'nın yaş önceliğine rağmen bir kadına geçemediği, hatta kadından oğullarına da geçemediği görülmüştür.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *FS 101'deki Büyük Konsey.* SOLDA | *Kral Jaehaerys ile İyi Kraliçe Alysanne, oğulları Prens Aemon ile birlikte.*

I. VISERYS

VISERYS, I. JAEHAERYS'İN barış içinde geçen uzun hükümdarlık devrinin ardından güvenli bir taht, dolu bir hazine ve dedesinin elli yıl boyunca geliştirmiş olduğu iyi itibarı devraldı. Targaryen Hanesi bir daha asla Viserys'in devrindeki kadar güçlü olmadı. Kıyamet'ten beri Targaryen kanını taşıyan hiç bu kadar çok sayıda prens ve prenses olmamıştı. Ayrıca FS 103 ila FS 129 yılları arasındaki kadar çok ejderha da aynı anda hiç görülmemişti.

Daemon tıpkı I. Maegor gibi on altı yaşında şövalye ilan edilmiş ve I. Jaehaerys başarılarına karşılık ona Valyria çeliğinden yapılmış olan Kara Nedime'yi bizzat takdim etmişti. Daemon Büyük Konsey'den önce Viserys'in en ateşli destekçilerinden biriydi ve hatta Corlys Velaryon'un, oğlu Laenor'un hakkını savunmak için bir filo hazırladığı söylentileri yayıldığında küçük bir ordu bile toplamıştı. Kral Jaehaerys kan dökülmesini engellemişti ama insanlar

Ne var ki Ejderhaların Dansı adıyla bilinen kargaşanın kökleri Viserys'in hükümdarlık devrine dayanıyordu ve sebebi aslen kraliyet ailesiydi. Hükümdarlığının ilk yıllarında Viserys'in başındaki en büyük bela kardeşi Prens Daemon Targaryen'di. Birdenbire parlayan alıngan bir insan olan Daemon atılgan, pervasız ve tehlikeliydi. Daemon'un bu mesele yüzünden savaşmaya hazır olduğunu unutmamışlardı.

Daemon FS 97'de Taşyazı'nın varisi Rhea Royce ile evlendi. Bu aslında münasip bir evlilikti ama Daemon, Vadi'ye ısınamadığı gibi karısına da ısınamadı. Birbirlerinden uzaklaşmaları uzun sürmedi.

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Prens Daemon FS 97'de Taşyazı'nın Leydisi ile evlendiyse de bu evlilik başarılı olmadı. Prens Daemon, Arryn Vadisi'ni sıkıcı buldu ("Vadi'de erkekler koyunları beceriyor," yazdı. "Onları suçlamak mümkün değil. Koyunları kadınlarından daha güzel.") ve Royce Hanesi'nin lordlarının giydiği bronz zırhtan dolayı "bronz fahişesi" olarak adlandırdığı karısından kısa sürede soğudu.

Bu evlilik ayrıca meyve de vermedi. I. Viserys kardeşinin evliliği feshetmesine yönelik ricalarını geri çevirdiyse de, onu görevlerini yerine getirmesi için saraya çağırdı. Daemon önce hazine başı, ardından da kanun başı olarak görev yaptı ama en büyük rakibi olan Kral Eli Sör Otto Hightower sonunda Viserys'i onu bu görevlerden almaya razı etti. Viserys FS 104'te kardeşini Şehir Gözcüleri'nin kumandanı yaptı.

Prens Daemon gözcülerin teçhizatlarını ve eğitimlerini geliştirerek onlara "altın pelerinliler" lakabını kazandıran altın rengi pelerinleri verdi. Şehirde devriye gezen adamlarına sık sık eşlik eden Daemon kısa sürede sokak çocuklarından zengin tüccarlara kadar herkes tarafından tanındı. Sunulan hizmetlerden bedava faydalanmayı alışkanlık hâline getirdiği genelevlerde karanlık bir şöhret kazandı. Suç oranlarında büyük bir düşüş yaşandıysa da, bazıları bunun Daemon'un sert cezalar vermekten hoşlanmasından kaynaklandığını söylüyordu. Ne var ki Daemon, yönetim şeklinden faydalananlar tarafından seviliyordu ve kısa bir süre sonra "Bit Çukuru Lordu" olarak tanınmaya başladı. Viserys ona Ejderha Kayası Prensi unvanını vermeyi reddettikten sonra "Şehrin Prensi" lakabını aldı. Daemon şehrin genelevlerinde bir metres buldu; Mysaria adında açık tenli, Lysli bir dansçı. Görünüşünden ve şöhretinden dolayı fahişeler ona Misery (Izdırap) ve Beyaz Solucan diyorlardı. Mysaria sonradan Daemon'un muhbir başı oldu.

Daemon'un Büyük Konsey'de ağabeyini desteklemesinin, ağabeyinin varisi olacağına inanmasından kaynaklandığını söyleyenler vardı. Ne var ki Viserys aklında çoktan başka bir varis belirlemişti: Arryn Hanesi'nden Kraliçe Aemma'dan dünyaya gelen tek kızı Rhaenyra. Viserys, FS 97'de doğan Rhaenyra'nın üzerine titriyor, onu gittiği her yere, hatta yaşananları dikkatle gözlemlemesini teşvik ettiği konsey salonuna bile götürüyordu. Bu nedenle saray halkı da onun üzerine titriyor ve birçok kişi ona saygı gösteriyordu. Ozanlar ona Krallık'ın Neşesi adını takmışlardı, çünkü Rhaenyra etrafına ışık saçan, erken büyümüş bir çocuktu; daha yedi yaşındayken dişi ejderhası Syrax'ın sırtında uçmaya başlayan güzel bir çocuk. Syrax ismi Valyria'nın eski tanrılarından birinden geliyordu.

FS 105'te kraliçe nihayet kralla birlikte uzun süredir özlemini çektikleri oğlan çocuğunu doğurdu ama doğumda hayatını kaybetti ve Baelon adı verilen çocuk da ondan bir gün sonra öldü. Veraset konusunda üstüne gelinmesinden artık gerçekten usanmış olan I. Viserys, FS 92'nin ve FS 101'deki Büyük Konsey'in ortaya koyduğu emsalleri göz ardı edip Rhaenyra'yı resmî olarak varisi ve Ejderha Kayası Prensesi ilan etti. Düzenlenen büyük törende yüzlerce lord, babasının ayaklarının dibinde oturan prensesin önünde diz çökerek ona bağlılığını bildirdi. Aralarında Prens Daemon yoktu.

FS 105 yılı önemli bir olay daha içermektedir: Sör Criston Cole'un Kral Muhafızları'na kabul edilişi. FS 82'de Kara Limanlı Dondarrion Hanesi'nin kâhyasının oğlu olarak dünyaya gelen Criston, Viserys'in tahta çıkışını kutlamak için Bakire Havuzu'nda düzenlenen bir turnuvanın yakın dövüş ayağını kazanarak saray halkının dikkatini çekmişti.

Siyah saçlı, yeşil gözlü ve yakışıklı Criston sarayın leydileri, özellikle de Prenses Rhaenyra tarafından çok beğeniliyordu. Criston'a karşı çocukça bir ilgi beslemeye başlayan Rhaenyra "beyaz şövalyesi" olarak adlandırdığı Criston'ı kendisinin yeminli muhafızı yapması için babasına yalvardı ve babası da bu isteği kabul etti. Bunun sonrasında Criston prensesin yanından hiç ayrılmadı ve daima onun gözdesi oldu. İlerleyen yıllarda prensesin gözünün Sör Criston'dan başkasını görmediği söylenmiştir ama bunun bütünüyle doğru olduğundan şüphelenmek için makul sebepler bulunmaktadır.

Kral Viserys, Sör Otto Hightower'ın teşvikiyle, Sör Otto'nun kızı ve Yaşlı Kral'ın eski bakıcısı Leydi Alicent ile evleneceğini açıklayınca durum daha karmaşık bir hâl aldı. Krallığın geneli bu birlikteliği kutladı. Varis olarak güvenli bir konumu bulunan Rhaenyra da babasının yeni eşine kucak

SOLDA | *Kral I. Viserys Demir Taht'ta.* YUKARIDA | *Şehrin Prensi Daemon Targaryen ile altın pelerinliler.*

açtı, çünkü uzun süredir birbirlerini tanıyorlardı. Ne var ki Prens Daemon'un kendisine evlilik haberini getiren uşağı kırbaçladığı söylenen Vadi'de ve Lord Corlys ile Prenses Rhaenys'in, kızları Laena'nın kral tarafından reddedildiğini öğrendiği Driftmark'ta o kadar neşeli bir hava hâkim değildi. Kral Viserys'in Alicent ile evlenmesinin meyvelerinden biri, Prens Daemon ile Deniz Yılanı arasındaki ittifak oldu. Gitgide daha uzak görünmeye başlayan bir tacı beklemekten yorulan Daemon kendi krallığını kurmaya kararlıydı. Daemon ile Corlys Velaryon, Lys, Myr ve Tyrosh'un Volantis'e karşı kurduğu güçlü ittifaktan doğaan Üç Kız Kardeş Krallığı'nın saldırıları sayesinde bir araya geldiler. Başlangıçta Yedi Krallık'ta sevinçle karşılanan bu ittifak kısa bir süre sonra mağlup ettiği korsanlardan daha beter hâle gelmişti.

FS 106'da başlayan savaşa Deniz Yılanı filosuyla, Daemon da Caraxes'in yanı sıra, sancağı altında toplanan ikinci oğullarla ve topraksız şövalyelerle katıldı. Kral Viserys asker ve erzak almaları için onlara altın göndererek savaşa katkıda bulundu.

Sonraki iki yıl boyunca birçok zafere imza attılar ve Prens Daemon sonunda Myr prensini –Yengeç Besleyen lakabıyla tanınan Amiral Craghas Drahar'ı– düelloda öldürdü. (Kral Viserys, Daemon'un FS 109'da kendini Dar Deniz Kralı ilan ettiğini duyunca, kardeşinin "kendisini beladan uzak tuttuğu sürece" tacını koruyabileceğini söyledi.) Ne var ki henüz zafer ilan etmek için erkendi. Ertesi yıl Üç Kız Kardeş Krallığı yeni bir filo ve ordu topladı. Dorne da Daemon'un yeni kurulmuş küçük krallığına karşı verdiği savaşta Üç Kız Kardeş Krallığı'na destek oldu.

FS 107'de Alicent Viserys'e Aegon adında bir oğlan çocuğu doğurdu ve böylece kralın nihayet bir oğlu olmuş oldu. Aegon'un ardından, ileride evleneceği Helaena ile Aemond adında bir diğer oğlan çocuğu daha doğdu. Kralın oğlu olunca, veraset meselesi bir kere daha sorgulanmaya başlandı; özellikle de kendi soylarının Aemma'nın soyunun önüne geçtiğini görmeye can atan kraliçe ile Kral Eli olan babası tarafından. Ne var ki Sör Otto haddini aştı ve FS 109'da yerine kanun başı olarak büyük başarılar sergilemiş olan Lord Lyonel Strong getirildi. Kral Viserys'e göre bu mesele çoktan çözümlenmişti; Rhaenyra onun varisiydi ve bu konuda başka hiçbir şey duymak istemiyordu; 101'deki Büyük Konsey'in erkekleri daima kadınların önünde tutan hükmüne rağmen.

Bu dönemden günümüze kadar ulaşan mektuplarda "kraliçe taraftarlarından" ve "prenses taraftarlarından" bahsedilmeye başlandığını görüyoruz. Bu gruplar FS 111'deki turnuvada daha basit isimler aldılar: Yeşiller ve Siyahlar. Bu turnuvada Kraliçe Alicent yeşil bir elbise, Rhaenyra ise Targaryen Hanesi'nin sancağını yansıtan ve soyu konusunda hiçbir kuşkuya yer bırakmayan kırmızılarla bezeli siyah bir elbise giydi. Bu turnuva ayrıca Dar Deniz Kralı Daemon Targaryen'ın savaştan dönüşüne de sahne oldu. Caraxes yere konduğunda Daemon'un tacı başındaydı ama Daemon ağabeyinin önünde diz çökerek tacını çıkarttı ve sadakatinin bir göstergesi olarak tacını ağabeyine sundu. Viserys, Daemon'u ayağa kaldırıp tacını iade etti ve onu iki yanağından öptü, çünkü aralarındaki bütün gelgitlere rağmen Viserys kardeşini gerçekten seviyordu. Turnuvadakiler sevinç gösterilerinde bulundular; en çok da cesur amcasına karşı derin bir sevgi besleyen Rhaenyra. Bu sevgi belki derinden de öteydi... ancak bu konudaki kaynaklarımız birbiriyle çelişmektedir.

Daemon birkaç ay sonra sürgüne gönderildi. Sebebi mi? Kaynaklarımız bu konuda büyük farklılıklar sergiliyor. Runciter ve Munkun gibi bazıları, Kral Viserys ile Kral Daemon'un kavga ettiğini (çünkü kardeş sevgisi genellikle tartışmaların önüne geçemez) ve Daemon'un bu nedenle gittiğini öne sürüyor. Diğer kaynaklar ise Alicent'in (muhtemelen Sör Otto'nun etkisiyle) Viserys'i Daemon'un gitmesi gerektiğine ikna ettiğini söylüyor. Ancak bu konuyu daha etraflıca ele alan iki kaynak mevcut.

Septon Eustace'in *İsminin Birincisi Kral Viserys'in Hükümdarlık Devri ve Sonrasında Gelen Ejderhaların Dansı* adlı eseri savaştan sonra yazıldı. Üslubu yavan ve ağır olsa da, Eustace kesinlikle Targaryen Hanesi'nin sırdaşıydı ve pek çok meseleyi doğru bir biçimde aktardı. Mushroom tarafından yazılan *Mushroom'un Tanıklığı* ise bambaşka bir mesele. Doksan santim boyunda koca kafalı (ve söylediklerine inanılacak olursa koca kamışlı) bir cüce olan Mushroom saray soytarısıydı ve yarım akıllı olduğu düşünülüyordu. Dolayısıyla sarayın önemli kişileri onun yanında rahatça konuşuyordu. İsmini bilmediğimiz bir kâtip tarafından yazılan ve Mushroom'un sarayda geçirdiği yılları anlattığı iddia edilen eseri, en ince detayına kadar anlatılan entrika, cinayet, kaçamak ve sefahat öyküleriyle doludur. Septon Eustace ile Mushroom'un anlattıkları genellikle birbiriyle çelişmektedir ama fikir birliğinde oldukları birtakım konular da bulunmaktadır.

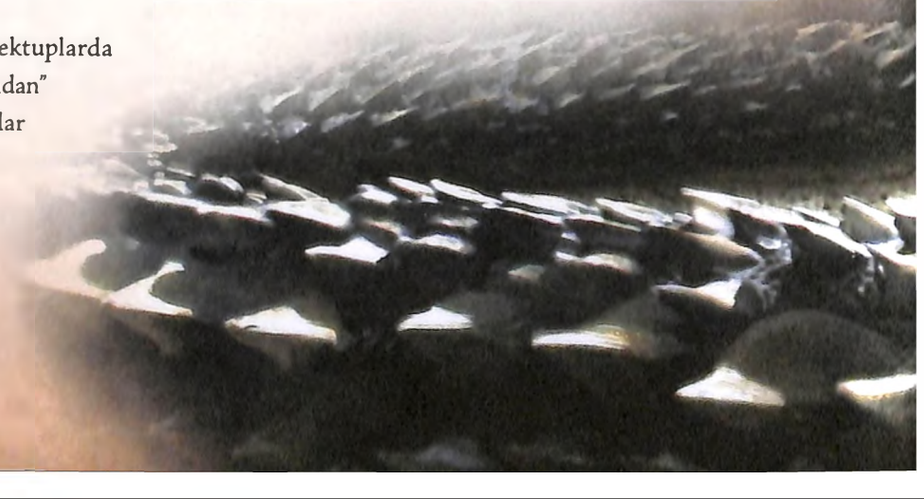

SAĞDA | *Daemon Targaryen'ın tacını I. Viserys'e sunuşu.*

Eustace, Daemon ile Prenses Rhaenyra'nın Sör Arryk Cargyll tarafından yatakta yakalandığını ve Viserys'in bu nedenle kardeşini saraydan sürdüğünü iddia etmektedir. Ancak Mushroom farklı bir iddia öne sürmektedir. Bu iddiaya göre, Rhaenyra'nın gözü Sör Criston Cole'dan başkasını görmüyordu ama şövalye prensesin tekliflerini geri çevirmişti. Bunun üzerine amcası, erdemli Sör Criston'ı yeminini bozmaya ikna edebilmesi için Rhaenyra'ya aşk sanatını öğretmeyi teklif etmişti. Ancak Rhaenyra nihayet Sör Criston'a yaklaşma cesaretini bulduğunda, Mushroom'un yaşlı bir septa kadar iffetli ve erdemli olduğunu öne sürdüğü şövalye dehşet içinde kalmış ve tiksinmişti. Bu olay kısa bir süre sonra Viserys'in de kulağına gitmişti. Bu iddiaların hangisi doğru olursa olsun, Daemon'un Rhaenyra ile evlenmeyi teklif ettiğini ve Viserys'ten Leydi Rhea ile evliliğini feshetmesini istediğini biliyoruz. Viserys bu teklifi reddetti ve Daemon'u Yedi Krallıktan sonsuza dek sürdü. Daemon savaşmaya devam etmek için Basamaktaşı'na döndü.

FS 112'de Sör Harrold Westerling hayata gözlerini yumdu ve Sör Criston Cole onun yerine Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı ilan edildi. FS 113'te ise Prenses Rhaenyra reşit oldu. Önceki yıllarda birçok erkek prensese kur yapmış (aralarında Kemik Kıran lakabıyla tanınan ve krallığın en güçlü şövalyesi olduğu söylenen Harrenhal varisi Sör Harwin Strong da bulunmaktaydı), onu hediyelere boğmuş (İkizler Sör Jason ve Sör Tyland Lannister'ın Casterly Kayası'nda yaptığı gibi), güzelliği için şarkılar bestelemiş ve hatta kalbini kazanmak için düello yapmıştı (Lord Blackwood ile Lord Bracken'ın oğulları gibi). Hatta iki krallığı nihayet bir araya getirmek için Rhaenyra'nın Dorne Prensi ile evlendirilmesi bile gündeme getirilmişti. Kraliçe Alicent (ve babası Sör Otto) yaşı prensesten daha küçük olmasına rağmen oğlu Prens Aegon'u talip olarak öne sürdü. Ne var ki iki kardeş hiçbir zaman anlaşamamıştı ve Viserys kraliçenin bu evliliği oğlunun Rhaenyra'ya duyduğu aşktan ziyade, Aegon için beslediği hırslardan dolayı istediğini biliyordu.

Bütün bu talipleri göz ardı eden Viserys, Deniz Yılanı ile Prenses Rhaenys'e döndü. Oğulları Laenor 101'deki Büyük Konsey'de kendisine rakip olmuştu. Laenor iki taraftan da ejderha kanı taşıyordu ve hatta kendisine ait bir ejderhası bile vardı; Seasmoke adını verdiği, gri ve beyaz bir ejderha. Daha da iyisi, bu evlilik 101'deki Büyük Konsey'de karşı karşıya gelen iki tarafı bir araya getirecekti. Ancak bir sorun vardı: On dokuz yaşındaki Laenor kendi yaşındaki yaverlerin arkadaşlığını tercih ediyordu ve bir kadınla hiç yakınlaşmadığı gibi, hiç piçi de olmadığı söyleniyordu. Büyük Üstat Mellos'un bunlara karşılık, "Öyleyse ne olmuş? Ben de balık sevmem ama önüme konduğunda yerim," dediği söyleniyordu.

Rhaenyra ise aynı görüşte değildi. Belki Eustace'in iddia ettiği gibi Prens Daemon ile evlenme ümidi taşıyor, belki de Mushroom'un neşeyle ortaya attığı gibi Sör Criston Cole'u baştan çıkarma düşleri kuruyordu. Ne var ki Viserys bunların hiçbirine aldırmadı ve prenses bu evliliği reddettiği takdirde veraset meselesini tekrar gözden geçireceğini belirtmekle yetindi. Derken Sör Criston Cole ile Rhaenyra birbirlerinden bütünüyle koptular, ancak bunun Sör Criston'dan mı yoksa Rhaenyra'dan mı kaynaklandığını bugün hâlâ bilmiyoruz. Rhaenyra Sör Criston'ı bir kere daha baştan çıkarmaya mı çalıştı? Sör Criston onun evlenmek üzere olduğunu görünce aşkını itiraf edip birlikte kaçmayı mı teklif etti?

Bu soruların cevabını bilmiyoruz. Criston kendisini terk ettikten sonra Rhaenyra'nın bekaretini (şayet hâlâ bakireyse) Sör Harwin Strong'a –Sör Criston kadar evhamlı olmayan bir şövalye– verdiği yönündeki iddiaların doğru olup olmadığını da bilmiyoruz. Mushroom onları bizzat yatakta yakaladığını iddia ediyor ama onun söylediklerinin yarısına bile inanmak mümkün değil; diğer yarısına ise insan inanmak istemiyor. Kesin olarak söyleyebileceğimiz tek şey, FS 114'te Prenses Rhaenyra ile yeni şövalye ilan edilen Sör Laenor'un evlendiği ve kutlama için geleneklere uygun bir

YUKARIDA | *Krallığın Neşesi Prenses Rhaenyra.*

turnuva düzenlendiği. Bu turnuvada Rhaenyra'nın yeni bir şampiyonu vardı: Kemik Kıran. Sör Criston ise ilk kez Kraliçe Alicent için dövüştü. Turnuvaya dair bütün kayıtlarda, Criston'ın büyük bir hiddetle dövüştüğü ve bütün rakiplerini yendiği konusunda fikir birliği bulunmaktadır. Criston, Kemik Kıran'ın köprücük kemiğini ve dirseğini kırarak Mushroom'un ona Kırık Kemik lakabını takmasına yol açtı ama en ağır yaraladığı kişi Laenor'un Öpücük Şövalyesi lakabıyla tanınan gözdesi Sör Joffrey Lonmouth oldu. Alandan çıkarıldığında şuursuz ve kanlar içinde olan Sör Joffrey altı gün dayandıktan sonra hayata gözlerini yumarak Laenor'u gözyaşları içinde bıraktı.

Sör Laenor turnuvadan sonra Driftmark'a döndü ve evliliğin tamamına erdirilip erdirilmediğini merak edenler oldu. Rhaenyra ile kocası genellikle ayrıydı; Rhaenyra, Ejderha Kayası'nda, Sör Laenor ise Driftmark'taydı. Ancak krallığın uzun süre varis beklemesine gerek kalmadı. Rhaenyra FS 114'ün sonlarına doğru Jacaerys adını verdiği (Sör Laenor'un umduğu gibi Joffrey adını vermemişti) sağlıklı bir oğlan çocuğu doğurdu. Ailesi ve arkadaşları ona Jace diyordu. Ancak... Rhaenyra ejderha kanı taşıyordu ve Sör Laenor'un da aynı şekilde Valyria soyundan geldiğini gösteren kemerli bir burnu, düzgün yüz hatları, gümüş rengi-beyaz saçları ve menekşe rengi gözleri vardı. Öyleyse Jacaerys'in gözleri ve saçları neden kahverengiydi? Burnu neden yassıydı? Bir Jacaerys'e, bir de Sör Harwin Strong'a –artık Siyahların başı olan Sör Harwin Strong, Rhaenyra'nın yanından hiç ayrılmıyordu– bakanlar bunları merak ediyordu.

Rhaenyra, Sör Laenor Velaryon ile evliliği sırasında iki oğlan çocuğu daha doğurdu: Lucerys (Luke deniliyordu) ve Joffrey. İkisi de sağlıklı ve güçlü doğdu. Ayrıca ikisi de Rhaenyra'nın ve Laenor'un sahip olmadığı kahverengi saçlarla ve yassı bir burunla doğdu. Yeşiller arasında çocukların Kemik Kıran'dan olduğu konuşuluyordu ve birçok kişi onların ejderha binicisi olabileceğinden kuşkuluydu. Ancak Viserys'in emriyle ikisinin beşiğine de ejderha yumurtası konuldu ve bu yumurtalardan Vermax, Arrax, Tyraxes adlarındaki ejderhalar çıktı. Kral dedikoduları kulak ardı ediyordu, çünkü varisinin Rhaenyra olmasında kararlıydı.

FS 120'de yaşanan dört trajedi, bu yılın Kızıl Bahar Yılı olarak anılmasına yol açtı (FS 236'daki Kızıl Bahar ile karıştırılmamalıdır) ve Ejderhaların Dansı'nın temelini oluşturdu. Bu trajedilerin ilki, Laenor'un kız kardeşi Laena Velaryon'un ölümüydü. Zamanında Viserys ile evlendirilmek istenmiş olan Laena, Prens Daemon'un karısı Leydi Rhea Vadi'deki bir av gezisi sırasında öldükten sonra FS 115'te Daemon ile evlenmişti. (Bu arada Daemon Basamaktaşı'ndan bıkmış ve tacından vazgeçmişti. Bu paralı askerler "krallığı" tamamen ortadan kalkana dek beş kişi daha Dar Deniz Kralı oldu).

Laena'nın Daemon'dan Baela ve Rhaena adında ikiz kızları oldu. Kral Viserys başlangıçta kendisinin izni olmadan gerçekleşen bu evliliğe kızdıysa da, FS 117'de küçük konseyinin bütün itirazlarına rağmen, Daemon'un kızlarını sarayda takdim etmesine izin verdi; kardeşini hâlâ seviyordu ve belki de baba olmanın aklını başına getireceğini düşünüyordu. FS 120'de Laena bir kere daha hamile kaldı ve Daemon'un daima arzulamış olduğu oğlan çocuğunu doğurdu. Ancak bebek çarpık doğdu ve kısa bir süre sonra hayatını kaybetti. Çok geçmeden Laena da hayata gözlerini yumdu.

O yıl Lord Corlys ile Prenses Rhaenys'in acıları bununla da son bulmadı. Daha kızlarının yasını tutarken, oğullarını da kaybettiler. Bütün kaynaklar Laenor'un Baharat Kasabası'ndaki bir panayır sırasında öldürüldüğü konusunda hemfikirdir. Eustace, Laenor'un arkadaşı (ve kimilerine göre sevgilisi) Sör Qarl Correy'in ismini vermekte ve Laenor'un yeni bir gözde uğruna onu terk etmeye hazırlandığı için aralarında kavga çıktığını söylemektedir. Kılıçlar çekilmiş ve Laenor hayatını kaybetmiştir. Sör Qarl kaçmış ve kendisinden bir daha haber alınamamıştır. Ancak Mushroom daha karanlık bir iddia öne sürmektedir. Bu iddiaya göre, Rhaenyra'nın kendisine kalmasını isteyen Prens Daemon, Correy'e Laenor'u öldürmesi için para vermiştir.

Üçüncü trajedi ise ejderhası olmayan Aemond Targaryen'ın rahmetli Laena'nın ejderhası Vhagar'ı sahiplenme girişimi nedeniyle Alicent ile Rhaenyra'nın oğulları arasmda çıkan çirkin kavgaydı. İtişip kakışmalar Aemond'un Rhaenyra'nın oğullarıyla "Stronglar" diye alay etmesinin ardından yumruklaşmalara dönüştü ve genç Prens Lucerys eline bir

---

Laena, Daemon ile evliliğinin öncesinde, eski bir Braavos Deniz Lordu'nun oğluyla yaklaşık on yıl sözlü kalmıştı. Ne var ki babasının servetini ve itibarını çarçur eden genç sözlüsü, Yüksek Dalga'da artık asalaktan başka bir şey değildi ve Lord Corlys için bir utanç kaynağıydı. Karısının ölümünden sonra gerçekleştirdiği bir ziyarette (emsalsiz bir güzelliği olduğu söylenen) Laena'yı gören Daemon'un evlilik konusunda Deniz Yılanı'yla gizli bir görüşme yapması şaşırtıcı değildi. Bundan kısa bir süre sonra Prens Daemon, Laena'nın Braavoslu sözlüsünü öyle acımasızca kışkırttı ki delikanlı onu düelloya davet etti.

Deniz Lordu'nun savurgan oğlunun sonu da işte böyle geldi.

---

bıçak alarak Aemond'un gözüne sapladı. Bu olayın sonrasında "Tek Gözlü Aemond" lakabıyla anılmaya başlanan Aemond, Vhagar'ı elde etmeyi başardı. (İlerleyen yıllarda gözünün intikamını alacaktı ama krallık bunun bedelini kanla ödeyecekti.) Viserys kavgaları sonlandırma girişiminde bulunarak Rhaenyra'nın çocuklarının babasının kimliğini sorgulayan kişilerin dilinin kesileceğini duyurdu. Ardından Alicent ile oğullarının Kral Toprakları'na dönmesini, Rhaenyra'nın ise oğullarıyla beraber Ejderha Kayası'nda kalmasını buyurdu; böylece bir daha kavga etmeyeceklerdi. Harrenhal'a dönen Sör Harwin Strong'un yerini alan Sör Erryk Cargyll, Rhaenyra'nın yeminli muhafızı olarak Ejderha Kayası'nda kaldı.

Son –ve kimilerine göre o kadar da önemli olmayan– trajedi ise Lord Lyonel ile oğlu ve varisi Sör Harwin'in hayatını kaybettiği Harrenhal yangınıydı. Ancak bu trajedinin önemli olmadığını söyleyenler bilgisiz kişilerdir. Yaşlanmış ve yorgun, ayrıca krallığı idare etmeye karşı ilgisini her geçen gün daha da yitiren Viserys'in artık bir Kral Eli yoktu. Rhaenyra da hem kocasını hem de –bazılarının iddialarına göre– sevgilisini kaybetmişti. Bazı kaynaklarda bu yangın sadece bir kaza olarak geçmektedir. Ancak daha karanlık olasılıklar öne süren kaynaklar da vardır. Bazıları Larys Clubfoot'un (kralın sorgucularından biri ve Lord Lyonel'ın en küçük oğlu) Harrenhal'ı yönetmek için bu yangını çıkarmış olabileceğini düşünmektedir. Yangının arkasında Prens Daemon'un olduğunu ima eden kaynaklar bile mevcuttur.

Kral yeni bir Kral Eli seçmek yerine, Alicent'in ricası üzerine Eski Şehir'deki Sör Otto'yu çağırarak onu yeniden Kral Eli ilan etti. Rhaenyra ise kocasının yasını tutmak yerine, amcası Prens Daemon ile evlendi. Hatta FS 120'nin son günlerinde ona bir oğul bile verdi. Oğlunun ismini Fatih'e ithafen Aegon koydu. (Kraliçe Alicent'in bunu duyduğunda küplere bindiği söylenir, çünkü onun en büyük oğlu da Fatih'in ismini taşıyordu. İki Aegon "Büyük Aegon" ve "Küçük Aegon" olarak anılmaya başlandı.) Rhaenyra FS 122'de Daemon'a Viserys adında ikinci bir oğul daha verdi. Viserys, Küçük Aegon ya da Velaryon soyundan gelen üvey kardeşleri kadar güçlü değildi ama olgun bir çocuktu. Ancak beşiğine yerleştirilen yumurtadan ejderha çıkmamasını işaret olarak yorumlayanlar oldu.

Olaylar bu şekilde gelişirken, FS 129'da I. Viserys'in hayata gözlerini yumduğu o vahim gün geldi çattı. Oğlu Büyük Aegon, kızı Helaena ile evlenmişti ve Helaena Aegon'a Jaehaerys ile Jaehaera adında ikizler doğurmuştu (Jaehaera garip bir çocuktu. Gelişimi yavaştı ve diğer çocuklar gibi gülüp ağlamıyordu). Helaena FS 127'de Maelor adında bir oğlan çocuğu daha doğurdu. Driftmark'ta Deniz Yılanı hastalanıp yatağa düştü. Ömrünün kışında olmasına rağmen zindeliğini koruyan Viserys, FS 128'de bir hüküm verdikten sonra Demir Taht'ta kendini incitti. Yara iltihap kaptı ve Üstat Orwyle (önceki yıl Üstat Mellos'un yerini almıştı) sonunda kralın iki parmağını kesmek zorunda kaldı. Ancak bu önlem de yeterli olmadı. 128 yılı sona erip 129 yılı başlarken, Viserys gitgide daha da hasta düşüyordu.

FS 129'un üçüncü ayının üçüncü gününde, kral yatağından Jaehaerys ile Jaehaera'ya büyük-büyük dedelerinin kraliçesiyle birlikte devlerle, mamutlarla ve Sur'un ötesindeki yabanıllarla savaşmasının öyküsünü anlatırken yorgun düştü. Öykü bittikten sonra torunlarını gönderdi ve uykuya daldıktan sonra bir daha gözlerini açmadı. Viserys'in hükümdarlığı yirmi altı yıl sürdü. Bu dönem Yedi Krallık'ın en müreffeh dönemiydi ama içinde kralın kendi hanesinin çöküşünün ve ejderhaların sonuncusunun ölümünün tohumlarını da taşıyordu.

YUKARIDA SOLDA | *Prenses Rhaenyra'nın oğulları (soldan sağa): Jacaerys, Joffrey ve Lucerys.*
YUKARIDA SAĞDA | *Kral Viserys'in oğulları (soldan sağa): Aegon, Daeron ve Aemond.*

II. AEGON

TARİHTE, ŞARKICILARIN VE Munkun'un tabiriyle Ejderhaların Dansı'ndan daha kanlı ve acımasız bir savaş olmamıştı. Savaşın en berbat hâliydi ve kardeşlerin çarpıştığı bir savaştı. Viserys'in tereddütsüz bir şekilde Rhaenyra'nın yanında saf tutmasına karşın, daha I. Viserys'in cesedi soğumadan annesi ve küçük konsey, Prens Aegon'u babasının tacını takmaya ikna etti. Ejderha Kayası Prensesi Rhaenyra bunu duyduğunda küplere bindi. O sırada Ejderha Kayası'na kapanmış, Prens Daemon'ın üçüncü çocuğunun doğmasını bekliyordu.

zıları ise Lord Kumandan Sör Criston Cole'un –ki sonrasında Kral Yapan olarak tanınmıştır– masasında duran hançeriyle boğazını kestiğini söylemektedir. Mushroom aynı fikirde değildir, Cole'un Beesbury'yi pencereden attığını öne sürer, ancak Mushroom'un o sırada Rhaenyra ile beraber Ejderha Kayası'nda olduğu unutulmamalıdır. Lakin bu, Dans'ın ilk günlerindeki son cinayet olmayacaktı. Bu cinayetlerin en acıklısı, genç prenslerin, Rhaenyra'nın oğlu Lucerys Velaryon'un ve Aegon'un oğlu ve varisi Jaehaerys'in katledilmeleriydi.

Luke Velaryon'un ölümüne Fırtına Burnu'nda bulunan

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Ejderha Kayası'ndan sevinç çığlıkları yükselmiyordu. Aksine, sancıların üçüncü gününde Rhaenyra Targaryen'ın kasılıp titrediği Deniz Ejderhası Kulesi'nin salonları ve merdiven boşluklarında, kraliçenin dairesinden çığlıklar yankılanıyordu. Çocuğun gelmesine daha bir ay vardı, ancak Kral Toprakları'ndan gelen haberler prensesi yoğun bir öfkeye boğmuş, bu öfke, içerideki bebeği de öfkelendirmiş ve dışarı çıkmaya çalışıyormuşçasına doğumu erken başlatmıştı. Prenses sancılar içinde lanetler yağdırıyor, tanrıların gazabını üvey erkek kardeşleri ile annelerinin üzerine çağırıyor ve ölmelerine izin vermeden önce üzerinde uygulayacağı işkenceleri en ince ayrıntısına kadar olarak tarif ediyordu. Mushroom, Rhaenyra'nın karnındaki çocuğa da lanetler yağdırdığını ifade etmektedir. Onunla ilgilenen üstat ve ebe kendisini zapt etmeye çalışırken şiş karnını tırmıklayarak, "*çık dışarı*," diye haykırıyordu, "canavar, canavar, çık dışarı, çık dışarı, ÇIK DIŞARI!"

Bebek nihayet çıktığında, gerçekten de bir canavar olduğu görüldü: eğri büğrü, sakat ve ölü doğmuş bir kızdı, göğsünde kalbinin olması gereken yerde bir delik, arkasında ise kısa, pullu bir kuyruğu vardı. En azından Mushroom onu bu şekilde tarif etmektedir. Cüce, minik şeyi yakılmak üzere bahçeye taşıyanın kendisi olduğunu söyler. Ertesi gün, haşhaş sütüyle acısını körelttiğinde, Prenses Rhaenyra ölü kızın adının Visenya olduğunu ilan etti. "Benim tek kızımdı ve onu öldürdüler. Tacımı çalıp kızımı öldürdüler ve bunun hesabını verecekler."

Rhaenyra, doğumun ertesinde savaş hazırlıklarına başladı. Akrabaları –ve ülkenin büyük lordları arasında– hem kendisinin hem de Alicent'in destekçileri vardı. İlaveten, her iki tarafta da ejderhalar vardı. Bu, bir felaket reçetesiydi ve öyle de oldu. Ülkede hiç akmadığı kadar kan aktı ve tüm yaraların sarılması yıllar aldı.

Mushroom'un, kraliçe Alicent'in kocasının ölümünü şarabına koyduğu "bir tutam zehirle" hızlandırdığı iddiasını belki reddedebiliriz. Ancak Dans'ta dökülen ilk kanın, Viserys'in gerçek varisinin Rhaenyra olduğunu ve tacın ona giydirilmesi gerektiğini söyleyen ihtiyar hazine başı Lord Beesbury'ye ait olduğu kesindir. Kayıtlar, bu çatlak sesin nasıl susturulduğu konusunda çelişkiler içermektedir. Bazıları, karanlık hücrelere atıldıktan sonra soğuk algınlığından öldüğünü söylerken, bapek çok kişi şahitlik etmişti ve kayıtlar da bu ifadelerle tutarlıdır. Lord Borros'un desteğini sağlamak üzere annesinin Fırtına Burnu'na gönderdiği Luke, oraya vardığında Prens Aemond Targaryen'ın kendisinden önce geldiğini gördü. Aemond Lucerys'ten daha büyük, daha güçlü ve daha gaddardı. Ayrıca, dokuz yıl önce gözünü Lucerys yüzünden kaybettiği için kendisine karşı büyük bir nefret besliyordu. Lord Borros, Aemond'un kendi evinde intikam arzusunu dindirmesine izin vermedi ancak dışarıda olacakların umurunda olmadığını da ifade etti. Böylece Vhagar'ın üzerindeki Prens Aemond, kaçan Lucerys ve genç ejderhası Arrax'ın peşine düştü. Şatonun surları dışındaki fırtınada hırpalanan prens ve ejderhası, Fırtına Burnu'ndan görülebilecek bir şekilde denize düşerek öldü.

Savaşın başında II. Aegon'un başlıca destekçileri Lord Hightower, Lord Lannister ve elbette Lord Baratheon'du. Lord Tully de kral adına savaşmak istiyordu, ancak yaşlıydı, yatalaktı ve torunu ona başkaldırmıştı. Rhaenyra'nın başlıca destekçileri kayınpederi Lord Velaryon, kuzeni Leydi Jeyne Arryn ve Lord Stark'tı (Lord Stark yardımı yavaş gönderebiliyordu zira hemen her adamını Kuzey'e kış düşmeden önce hasat edilebilecek ne varsa etmeleri için görevlendirmişti). Lord Greyjoy da Rhaenyra adına batı topraklarına saldırarak ondan destek talep eden Kral Aegon'u şaşkına çevirmişti. Tullyler nihayetinde merhum Lord Tully'nin arzusuna başkaldırarak Rhaenyra'nın davasına katıldı. Tyrellller ise tıpkı Dornelular gibi savaşta tarafsız kalmıştı.

Kayıtlar, Rhaenyra'nın bu haberi aldığında yıkıldığını yazar. Lucerys'in üvey babası Prens Daemon Targaryen içinse durum bu şekilde olmadı. Prens Daemon, Lucerys'in ölüm haberi üzerine Ejderha Kayası'na, "Göze göz, oğula oğul. Lucerys'in intikamı alınacak," mesajını gönderdi. O, Şehir Prensi idi ve Kral Toprakları'nın genelevlerinde hâlen çok sayıda arkadaşı vardı. Bunların başında eski metresi Beyaz Solucan Mysaria geliyordu. Prensin intikamı için gerekli ayarlamaları yaptı, tarihi kayıtlardan Kan ve Peynir olarak yer alan bir yabani ve bir sıçan avcısı tuttu. Sıçan avcısı, mesleği sayesinde Maegor'ın tünellerinin bütün sırlarını biliyordu. Kızıl Kale'ye sızan Kan ve Peynir, Kraliçe Helaena

YUKARIDA | *Prens Lucerys ile ejderhası Arrax'ın ölümü.*

ve çocuklarını kıstırdı ve II. Aegon'un karısına acımasız bir seçim sundu: oğullarının hangisi ölmeliydi? Kadın boş yere ağladı, yalvardı ve oğullarını kurtarmak için kendi hayatını ortaya koydu. Sonunda Maelor'ın, en küçük ve olan biteni anlayamayacak yaştaki oğlunun adını verdi. Kan ve Peynir ise, annesi dehşet içinde haykırırken Prens Jaehaerys'in canını aldı. Sonrasında, Kan ve Peynir, prensin kafasıyla beraber kaçtı; Aegon'un oğullarından sadece birini istediklerine dair sözlerini tutmuşlardı.

Bunlar, uzun ve vahşi savaşta işlenen yegâne cinayetler değildi. Jaehaerys'in ölümü hazindi, ancak kardeşinin ardından fazla yaşamayan küçük Prens Maelor'ın ölümü daha da kötü olmuştu. Kral Muhafızları'ndan Sör Rickard Thorne, Maelor'ı Yüksek Kule'de güvende olacağı Eski Şehir'e gizlice getirmek üzere gönderilmişti, ancak Acı Köprü'de bir grup tarafından durdurularak alaşağı edildi. Maleor, kendisini ganimet olarak gören çetedeki erkek ve kadınların çekişmesi arasında, Acı Köprü'de paramparça edildi. Lord Hightower intikam ateşiyle Acı Köprü'yü yerle bir edip aynı adaleti bizzat Leydi Caswell'e tatbik etmek üzereyken, kadın önce çocukları için aman diledi, sonra da kendini surlara astı.

Kral Muhafızları bile savaşın içine çekildi. Sör Criston Cole, Sör Arryk Cargyll'i ikizi Sör Erryk'in kılığında hisara sızması için Ejderha Kayası'na gönderdi. Burada Rhaenyra'yı (ya da çocuklarını; kayıtlar bu konuda çelişmektedir) öldürecekti. Ancak Sör Erryk ve Sör Arryk tesadüfen hisarın salonlarından birinde karşılaştı. Şarkıcılar, birbirlerine olan sevgilerini ilan ettikten sonra kılıçlarını çarpıştırdıklarını ve bir saat süreyle kalplerinde sevgi ve görev aşkıyla dövüştükten sonra yine birbirlerinin kollarında ağlayarak can verdiklerini söyler. Düelloya tanık olduğunu iddia eden Mushroom'un anlatısı ise gerçeğin anlatılandan daha vahşi olduğunu yazar: birbirlerini hainlikle suçlamış ve birkaç dakika içinde birbirlerini ölümcül şekilde yaralamışlardır.

Bu sırada, Sör Criston Cole "kara lordları," yani krala ait topraklarda Rhaenyra'ya sadık kalan sancak beylerini cezalandırmaya karar verdi. Rosby, Stokeworth ve Duskendale onun elinde can verdi, ancak Karga Yuvası'nda Lord Staunton, Cole'un geleceği haberini almıştı. Staunton, savaşmak yerine şatosunu barikatlarla çevirdi ve Ejderha Kayası'na kuzgun göndererek yardım için yalvardı.

Bu yardımın adı, Prenses Rhaenys –elli beş yaşında olmasına karşın gençliğindeki kadar korkusuz ve kararlıydı– ve ejderhası Meleys yani Kızıl Kraliçe'ydi. Ancak Cole'un da ejderhaları vardı; zira Günalevi'ne binen II. Aegon ve yaşayan en büyük ejderha Vhagar'a binen kardeşi Tek Göz Aemond bizzat savaş alanındaydı.

Prenses Rhaenys'in yani Hiç Olmamış Kraliçe'nin, düşmanı karşısında sinmediği anlatılır. Mutlu bir çığlığın ardından kamçısını şaklatarak Meleys'i yükseltip onlarla yüzleşti. Bu muharebeden sadece Vhagar ile Aemond yara almadan çıktı; Günalevi sakatlandı ve Kral II. Aegon ise güç bela hayatta kaldı, kaburgaları ile kalçası kırıldı ve bedeninin yarısı yandı. En kötüsü sol koluydu, ejderha ateşi kralın zırhını etine kaynatmıştı. Rhaenys'in bedeni birkaç gün sonra Kızıl Kraliçe'nin cesedinin kalıntıları arasında bulundu, ancak tanınamayacak kadar yanmıştı.

Aegon, saltanatının sonraki yılında kendini tecrit etti, korkunç yaraları iyileşirken savaş devam ediyordu. Kral Aegon savaşta ablasına karşı pek çok avantaja sahip olsa da, ejderha sayısındaki üstünlük bunlar arasında değildi. Savaşın başlangıcında Aegon, savaşabilecek büyüklükte sadece dört ejderha saymıştı, oysa ablasının sekiz ejderhası ve daha da fazlasına erişimi vardı. İlkin, yeni binicilerini bekleyen üç yetişkin ejderha vardı: Kraliçe Alysanne'in eski bineği Gümüşkanat; Sör Laenor Velaryon'un gururu Denizpusu ve Kral Jaehaerys'in ölümünden beri kimsenin binmediği Vermithor. Sonra, binici bulunabilirse ehlileştirilebilecek üç vahşi ejderha vardı: sıradan halkın, daha Targaryenlar bile gelmeden önce Ejderha Kayası'nda saklandığını söylediği Yamyam (gerçi Munkun ve Barth bu iddiadan şüphe duymaktadır); insanlardan uzak duran, denizden aldığı balıklarla beslenen Gri Hayalet ve ağıllardan çaldığı koyunlarla beslenmeyi tercih eden kahverengi ve sade Koyunçalan. Prens Jacaerys (Beyan'ına inanılacak olursa Mushroom'un yönlendirmesiyle) bu ejderhalardan birini sürebilecek erkek ya da kadınlara asalet unvanı verileceğini duyurdu.

Targaryenların uzun zaman hüküm sürdüğü Ejderha Kayası'nda, sıradan halk yabancı diyarlardan gelen güzel hükümdarlarına neredeyse tanrı gözüyle bakıyordu. Targaryen lordların bekaretlerini bozduğu pek çok bakire, rahimlerine "ejderha tohumu" ekildiğinde kendilerini kutsanmış addediyordu ve bu yüzden Ejderha Kayası'nda, damarlarında Targaryen kanı aktığını haklı bir şekilde iddia edebilecek –ya da en azından bu yönde bir şüphesi olan– pek çok kişi vardı.

Pek çok kişi Ejderha Kayası'nda hâlâ ejderhalar varken onlara semer vurmaya çalıştı. Ejderhalar içinde en tehlikeli olanları vahşi ejderhalardı, yani daha önce binicilerini kabul eden ejderhaların yeni birer binici bulan ilk ejderhalar olması şaşırtıcı değildi. Bu yeni ejderha binicilerinden biri Hulllu Addam'dı. Annesi Hulllu Marilda tarafından getirilen ve kardeşi Alyn ile birlikte ejderhalar için şansını deneyen, genç, cesur bir soyluydu. Kadın, çocukların Laenor Velaryon'un oğulları olduğunu iddia etti. Pek çok kişi bu iddiayı ilgi çekici bulsa da Lord Corlys iki çocuğu da Velaryon Evi'ne alırken durumu sorgulamadı.

nihai ayrılığın sebebi olmuştu. Nettles, ya da prensinin tabiriyle Netty, hem prensinden hem de eşinden daha uzun yaşadı. Nettles ve Koyunçalan savaşın sona ermesinden önce ortadan kayboldu ve yıllar sonra dahi kimse nereye gittiklerini öğrenemedi. Yeni ejderha binicilerinin en beterleri şövalyelik nişanını aldıktan sonra Beyaz Ulf olarak anılan Ayyaş Ulf adlı sarhoş ile iri yarı, güçlü bir demircinin piçi olan, Çekiç Hugh ya da Sert Hugh olarak bilinen ve şövalyelik nişanını aldıktan sonra Hugh Çekiç olarak tanınanlardı. Gümüşkanat ve Vermithor isimli ejderhaları sürme şerefi onlara yetmemiş olacak ki, kendi lordlukları ve servetlerinin peşine düştüler. Rhaenyra için savaşırlarken, İlk Tumbleton Savaşı'nda lord olma sevdasıyla saf değiştirdiler ve o günden bu yana İki Hain ismiyle lanetlendiler. İkisinin de ölümü acı oldu. İkisi de kendilerine sadık olduklarını düşündükleri adamları tarafından öldürüldüler; biri zehirli bir kadeh şarap ile can verirken diğeri Yetim Bırakan'ı kullanan Cesur Jon Roxton tarafından öldürüldü.

Dans boyunca yapılan savaşların sayısını bilmek mümkün değil zira bu dönemde sayısız muharebe yapıldı ve tüm

Mushroom, Addam ve Alyn'in ebeveynleri hakkında akla daha yatkın bir olasılık öne sürüyor: iki çocuğu da evlat edinen Lord Corlys, gençliğinde epey bir zamanını, Marilda'nın babasının da tersane işçisi olarak çalıştığı Hull limanlarında geçirmişti. Oğlanların bundan haberi yoktu ve öfkeli bir mizaca sahip Hiç Olmamış Kraliçe'nin aksine saltanattan uzak yaşıyorlardı. Lord Corlys, Hiç Olmamış Kraliçe'nin ölümünden sonra oğlanları bilgilendirme fırsatını değerlendirdi... yarım yamalak olsa da.

Addam, Leanor'un ejderhası Denizpusu'nu aldı. Alyn, Koyunçalan ile o kadar da başarılı olamadı ve hayatının geri kalanında sırtında ve bacaklarında ejderhanın alevinin izlerini taşıdı.

Koyunçalan, Nettles tarafından evcilleştirilmişti. Nettles, sıradan, soylu olmayan, itibarsız bir kızdı. Ejderha ona alışana kadar her gün elleriyle beslemişti. Ejderha ve binicisi savaşta üzerlerine düşeni yapmıştı ama Nettles'ın sadakati cesur Sör Addam'inki kadar açık ve net değildi. Prens Daemon ile sevgili olmaları, Rhaenyra ve lord kocası arasındaki dünya karmaşa dalgası içinde paramparça oldu. Kralın bayrağını yani Aegon'un aile simgesi olarak seçtiği üç başlı altın ejderhayı asan insanlar, komşularının dört parçalı bayrağı, Rhaenyra'nın kırmızı ejderhası, Arryn'in annesinin ay ve şahini ve sonraki eşinin denizatı simgeli bayraklarının birleştirilmiş hâllerini astığını gördü. Kardeş kardeşle, baba oğulla savaştı ve tüm dünya kana bulandı.

Pek çok ev sahibi destekledikleri kral ya da kraliçe adına çeşitli lordlar tarafından bir araya getirildi ama iki tarafın sadık güçlerini yöneten kişilerin kim olduğunu söylemek

YUKARIDA SAĞDA | *Prenses Rhaenys Meleys'in üzerinde Günalevi'ne binen Kral II. Aegon'a saldırıyor.*

Rhaenyra, Hugh Çekiç ve Beyaz Ulf'un ihanetlerini, bindikleri ejderhaları kendi kuvvetlerine karşı yönlendirdikleri İlk Tumbleton Savaşı'nda öğrendiğinde öfkesi öylesine kabarmıştı ki diğer ejderhaları kendi himayesinden alan diğer ejderha tohumlarını tutuklamaya kalkıştı. Bunların arasında Addam Velaryon da vardı. Addam, Deniz Yılanı'nın uyarısını dikkate almış ve kaçmıştı. Genç Sör Addam, İki Hain'in hareketleri için sorguya çağrıldıktan sonra, İkinci Tumbleton Savaşı'nda cesurca can vererek sadakatini hayatı pahasına kanıtladı. Kemikleri FS 138 yılında Kuzgunağaç Kalesi'nden Akıntıtaşı'na getirildiğinde Lord Alyn'in hazırlattığı mezar yazısı tek kelimeden oluşuyordu: "SADIK."

gerekirse anılması gereken isimler sırasıyla Prens Daemon Targaryen ve Prens Aemond Targaryen'dir. Aemond, Karga Yuvası'nda Rhaenys ve Meleys'e karşı verilen savaşta ciddi şekilde yaralanan Günalevi ile II. Aegon'un ardından Diyarın Koruyucusu ve Vekil Prens unvanlarını aldı. Hatta, kardeşinin Valyria çeliğinden yapılmış, yakutlarla bezeli tacını başına geçirdi ancak kendisine asla kral demedi.

Bunun aslında talihsiz bir durum olduğu kısa sürede ortaya çıktı. Aemond, etkin bir kontrol sağlayamayacak kadar tecrübesiz ve fazlaca cesurdu. Prens Daemon o esnada Harrenhal'ın başındaydı. Aemond Harrenhal'ı rakibinin elinden almak için alelacele bir saldırı planı yaptı ve bu esnada Kral Toprakları'nı savunmasız bıraktı. Kaleye ulaştığında boş olduğunu görerek neşeye kapıldı ve neşesi kalenin aslında neden boş olduğunu öğrendiğinde son buldu. Aemond, Harrenhal üzerine yürürken, Daemon, Kraliçe Rhaenyra ve ejderha binicileri ile, ejderhalar Kral Toprakları üzerinde turlar atarken bir araya geldi. Altın pelerinliler –pek çoğu kendisini hâlâ Daemon'a sadık olarak tanımlıyordu– Aegon'un idareyi devrettiği yöneticilere ihanet ederek şehri teslim etti. Teslim esnasında pek az kan akmış olsa da, ilerleyen günlerde Sör Otto Hightower, Lord Jasper Wylde (kanun koyucu, sertliğinden ötürü ona Demir Değnek derlerdi) ve Lordlar Rosby ile Stokeworth'ün (taraf değiştirmeden önce Rhaenyra'nın yanındalardı) idamları ile kan döküldü. Dul Kraliçe Alicent hapsedilmişti ama II. Aegon (hâlen Karga Yuvası'nda aldığı yaralardan ötürü nekahet dönemindeydi), çocukları ve Lord Larys Strong ile birlikte gizli yollarla kaleden kaçtı.

Diyar, Ejderhaların Dansı döneminde tamamen kontrolden çıktı ama ejderhaların çoğunun can verdiği yer Kral Toprakları oldu. Kral Toprakları, Prens Daemon'un zekâsı sayesinde hissiyattan yoksun bir şekilde Rhaenyra'nın eline geçti ama İlk Tumbleton Savaşı'nın ardından şehre huzursuzluk hâkim oldu. Sadece altmış fersah ötede, Tumbleton olabilecek en vahşi şekilde sürüldü: binlerce insan yakıldı, bir o kadarı canını kurtarmak adına nehri yüzerek geçmek isterken boğuldu, kızlar ve kadınlar ölene kadar tecavüze uğradı ve yıkıntılar arasında ejderhalara yem oldular. Lord Hightower'ın Prens Daeron ve İki Hain'in yardımıyla kazandığı zafer, sıranın kendilerinde olduğunu bilen Kral Toprakları halkı arasında bir korku dalgası yayılmasına sebep oldu. Rhaenyra'nın kendi güçleri dağıldı ve şehrin muhafızı olarak sadece ejderhalar kaldı.

Çoban'ın doğmasına yol açan şey ejderhalara ve varlıklarına karşı duyulan korkuydu. Çoban'ın kim olduğunu söyleyebilmemiz mümkün değil zira ismi tarihin tozlu sayfalarının arasında kaybolup gitti. Kimileri onun zavallı bir dilenci olduğunu iddia ederken kimileri de kanun dışı bir grup olan ve Diyarlar'ı kasıp kavuran Fakir Dostlar'ın bir üyesi olduğunu söyler. Çoban her kimdi ise Cobbler Meydanı'nda ejderhaların şeytan ve tanrıtanımaz Valyria'nın dölü olduğunu, bunun da insanlığın felaketi olacağına dair vaazlar vermeye başladı. Önce onlar, sonra yüzler sonra da binlerce kişi onu dinledi. Sonunda Çoban, şehrin ancak ve ancak ejderhalardan temizlendiğinde kurtulabileceğini söylediğinde insanlar onu dinledi.

FS 130'un, beşinci ayının yirmi ikinci gününde Tek Göz Aemond ve Daemon Targaryen nihai savaşlarına girdiler. Aynı gün Kral Toprakları'na karmaşa ve ölüm hâkim oldu. Kraliçe Rhaenyra torununa yardım ettiği gerekçesiyle Lord Corlys'i tutuklattı. Sör Addam Velaryon ihanetle suçlandığında ise tutuklanmaktan son anda kaçtı. Deniz Yılanı'na sadık kılıçlardan bir kısmı, Cobbler Meydanı'ndaki bu isyankâr kalabalığa katıldı. Bir grup Deniz Yılanı'nı serbest bırakabilmek için duvarları yıkmaya

DANS'TA YAŞANAN EN ÖNEMLİ MUHAREBELER

FS 129 MUHAREBELERİ

Yanan Değirmen Muharebesi: Prens Daemon ile Karaağaçların Brackenleri yendiği ve Taş Çit'i aldıkları muharebe.

Boğaz Muharebesi: Corlys Velaryon'un donanmasının Aegon'un Üçlü İttifak'ı karşısında yenilgiye uğradığı muharebe. Bu muharebe Ejderha Kayası Prensi Jacaerys'in, ejderhası Vermax'ın ve Prens Küçük Aegon'un ejderhası Fırtınabulutu'nun ölümüyle sonuçlandı.

Bal Şarabı Muharebesi: Büyük Aegon'un en küçük kardeşi Prens Daeron'un Lord Hightower'ın ahalisini lordlar Rowan, Tarly ve Costayne'den kurtararak kendini ispat ettiği muharebe.

FS 130 MUHAREBELERİ

Kızıl Çatal Muharebesi: Batılıların nehir lordlarını geçerek Nehir Topraklarını işgal ettiği muharebe. Bu, Lord Jason Lannister'ın yaveri, Uzunyaprak ailesinden Pate tarafından ölümcül bir şekilde yaralanmasından sonra gerçekleşti.

Gölkıyısı Muharebesi: (Balıkyemi olarak da bilinir) Lannister ahalisinin nehir lodları tarafından göle sürüldüğü ve binlercesinin öldürüldüğü, savaş boyunca Tanrıların Gözü kıyılarında yaşanan en kanlı muharebedir.

Kasabın Topu: II. Aegon'un Eli Sör Criston Cole'un Sör Garibald Grey, Lord Roderick Dustin (Harabe olarak bilinir) ve Uzunyaprak ailesinden Sör Pate'e (Aslankatili olarak bilinir) meydan okuduğu ve reddedildiği muharebedir. Cole, kılıçlar yerine onursuzca oklanarak öldürüldü ve devamında ahalisi katledildi.

İlk Tumbleton Muharebesi: İki Hain'in (ejderha binicileri Beyaz Ulf ve Hugh Çekiç) taraf değiştirdikleri ve diğer Kış Kurtları'nın (Lord Dustin'i savaşta takip eden tecrübeli Kuzeyliler) yollarını on katı bir kuvvetle kestikleri muharebedir. Sonucunda, yeşillerin kuvvetlerini yöneten Lord Ormund Hightower ve şöhretli kuzeni Sör Brynden, yine savaş sırasında öldürülen Lord Roderick Dustin'in ellerinde can verdi. Bunu, Tumbleton'ın vahşice yağmalanması takip etti.

Ejderha Çukuru Baskını: Esasen bir muharebe değildir zira Çoban ismiyle tanınan birinin önderliğindeki öfkeli kalabalığın kontrolden çıkışından ibarettir. Sonuç olarak, beş ejderha, Kraliçe Muhafızları'nın bir günlük Lord Kumandanı Sör Glendon Goode ve Ejderha Kayası Prensi Joffrey öldü, Sör Willum Royce ile Valyria çeliğinden yapılmış kılıcı Ağıt kayboldu.

Tanrıların Gözü Semalarındaki Muharebe: Prens Tek Göz Aemond ile Prens Daemon Targaryen –ve aynı zamanda Caraxes ile Vhagar– arasındaki, pek hoş hatırlanmayan düellonun yaşandığı muharebedir. Daemon'un Caraxes'in üzerinden Vhagar'a atladığı, Prens Aemond'un canını Kara Hemşire ile alırken ejderhaların birlikte sulara çakıldığı söylenir. Daemon Targaryen, Vhagar ve Caraxes de ölmüş ancak kemikleri asla bulunamamıştır.

İkinci Tumbleton Muharebesi: Ejderhaların gerçek anlamda dans ettikleri muharebedir. Muharebe, Gözüpek Prens Daeron'un gizemli ölümü ile sonuçlandı. Ayrıca, Sör Addam Velaryon'un kahramanca ölümü ve Denizpusu, Tessarion ve Vermithor'un ölümleri gerçekleşti.

FS 130 MUHAREBESİ

Kral Yolu Muharebesi: Burada kılıç sallayanlar tarafından "Çamurlu Karmaşa" olarak adlandırılan, savaşın son muharebesidir. Sonucunda Lord Borros Baratheon genç Lord Tully'nin ellerinde can verdi.

başladı ancak ellerine geçen tek şey yakalandıkları anda asılmaları oldu. Kraliçe Helaena, Maegor'un mevziindeki kazıklara düşerek öldü; bu, kimine göre intihar, kimine göreyse cinayetti. Aynı gece Çoban'ın güruhu içerideki tüm ejderhaları öldürme niyetiyle Ejderha Çukuru'na yürürken şehir alevler içindeydi.

Ejderha Kayası'nın genç prensi Joffrey Velaryon, Ejderha Çukuru'nda bulunan ejderhası Tyraxes'i kurtarmak için annesinin ejderhası Syrax'a binmeye çalışırken kendi ölümünü hazırladı. İki ejderha da hayatta kalamadı. Ejderhaların ölümleriyle ilgili çeşitli hikâye ve söylentiler türedi. Bazılarına göre ejderhalar kalabalık tarafından, bazılarına göre Çoban tarafından, bazılarına göre de bizzat Savaşçı tarafından öldürülmüştü. Gerçek her ne olursa olsun beş ejderha o kanlı gecede öldü, kalabalık, devasa kubbeye adım attığında zincirlenmiş ejderhalarla karşılaştı ve aynı anda düzinelercesi can verdi. Dans'a başlayan ejderhaların yarısı çoktan ölmüştü ama savaş hâlâ devam ediyordu. Kısa süre sonra Rhaenyra şehirden kaçtı. Nihayetinde savaşın sonuna gelindi ama bunun sebebi ne ejderhaların ne de

YUKARIDA | *Kara Hemşire.*

onları getiren prenslerin ölümüydü. Gerçek sebep kral ve kraliçe kabul ettikleri kişilerin (ve buna ilave olarak birkaç on bin kişinin) ölümüydü. Önce Rhaenyra öldü. Kocası Prens Daemon düştüğünde Velaryon Hanesi ona karşı cephe aldı. Düşmanları bir kez daha Kral Toprakları'nı ele geçirdiğinde meteliğe kurşun atar şekilde kaçtı ve Ejderha Kayası'na ulaşabilmek adına tacını satmak zorunda kaldı. Oraya ulaştığında ise daha yeni yaralanmış olan II. Aegon ile can çekişen ejderhası Günalevi ile karşılaştı.

Orwyle'in ifadelerine dayanan Munkun'un *Gerçekler* adlı eserinde, Kral Toprakları düştüğünde Larys Strong'un kralı saklanmak için kaçarken gördüğü yazar. Strong, akıllıca bir hareketle onu Ejderha Kayası'na gönderdi. Bunu yaparken Rhaenyra'nın kardeşini aramak için bizzat kendi kalesine bakmayacağını düşündü. Yarım yıl boyunca yarım yamalak bir balıkçı köyünde yaralarının iyileşmesini beklerken Rhaenyra ve ahalisinin büyük kısmı Kral Toprakları'ndaydı. Bu zaman zarfında Günalevi dengeli bir şekilde havada

Rhaenyra kaçtıktan sonra şehrin sokaklarına delilik hâkim oldu ve bu durum kendisini pek çok farklı şekilde gösterdi. Bu olaylar içinde en ilginç olanı krallıkta hak iddia eden iki kişinin ortaya çıkması ve Üç Kral Ayı olarak bilinen dönemde hüküm sürmeleri oldu.

Bunlardan ilki, namı pek de hoş olmayan, Pire lakaplı Sör Perkin'e yaverlik yapmış olan Trystane Gerçekateş'ti. Sör Perkin, Trystane'in I. Viserys'in oğlu olduğunu ilan etti. Ejderha Çukuru Baskını'nın ve Rhaenyra'nın kaçışının ardından Çoban ve emrindeki kalabalık şehrin büyük kısmını ele geçirdi ama Sör Perkin, Trystane'i Kızıl Kale'ye yerleştirdi ve emirler yayımlamaya başladı. II. Aegon şehri geri aldığında şövalyelerin merhameti için yalvardı ve istediğinin karşılığı idam edilmek oldu.

Diğer kral daha ilginçti; sonraları Gaemon Solgunsaç olarak tanınan bir çocuktu. Bir hayat kadınının oğlu olan bu dört yaşındaki çocuğun II. Aegon'un piçi olduğu iddia edildi (bu iddia, kralın gençliğinde sürdüğü hayat dikkate alınırsa kenara itilebilecek türden değildi). Visanya Tepesi'ndeki Öpücükler Evi'ndeki koltuğunda oturarak binlerce taraftar topladı ve bir dizi emir yayımladı. Annesi, ilerleyen dönemde asılmadan önce oğlunun Lysli, gümüş renkli saçları olan bir kürekçiden olduğunu itiraf etti. Gaemon'un hayatı annesininkinin aksine bağışlandı ve kralın hanesine kabul edildi. Zaman içinde III. Aegon'la yakınlaştı, yanında sabit bir yer edindi ve uzun yıllar boyunca, kral yerine zehirlenerek ölene dek kralın çeşnicibaşı olarak görev yaptı.

YUKARIDA | *Ejderha Çukuru Baskını.*

kalmasına engel olan yaralı kanadına rağmen Kırıkpençe Burnu'ndan gelmeyi başardı. Saklanarak gücünü yeniden toplamayı başardı. (Günalevi, Gri Hayalet adındaki, utangaç, vahşi ejderhayı öldürmeye gitti ve bu sebeple tarihi kayıtlardaki karmaşayı doğurdu. Zira bazı raporlarda bunu yapanın Yamyam olduğu söylenmektedir.)

Kral Aegon, Ejderha Kayası ve çevresinde Rhaenyra'ya karşı –kaybedilen evlatlar, eşler ve şahit olunan manzaralar yüzünden– iyi duygular beslemeyen çok sayıda kişi topladı ve bu sayede Ejderha Kayası'nı ele geçirdi. Tüm fetih yaklaşık bir saat sürdü zira Prens Daemon'un kızı, on dört yaşındaki Baela Targaryen ve genç ejderhası Ay Dansçısı dışında onlara karşı koyan olmadı. Baela onu ele geçirmeye çalışan adamların elinden kurtulup ejderhasına ulaşmayı başarmıştı. II Aegon, kalenin avlusunun üzerinde, muzaffer bir edayla Günalevi'ni indirebileceği bir yer ararken prenses ve ejderhası onları karşıladı.

Ay Dansçısı, Günalevi'ne kıyasla çok daha küçüktü ancak aynı zamanda bir o kadar da çevik ve hünerliydi. İlaveten, hem ejderha hem de prenses cesaret konusunda eksiklik hissetmiyordu. Ejderha, Günalevi'ne atıldı, onu pençeledi ve hırpaladı; ta ki gözlerini kör eden bir alev patlamasına dek. Birbirine dolanan iki ejderha üzerindeki binicileriyle birlikte düştü. II Aegon son anda kendisini ejderhasının üzerinden atarak iki kırık bacakla kurtulurken Baela acı sona kadar Ay Dansçısı'nın sırtında kaldı. Alfred Broome kılıcını çekip canını almak üzere ona yaklaşırken Baela, hırpalanmış bedeniyle şuursuz bir şekilde yerde yatıyordu. Bu esnada Sör Marston Waters kılıcı Broome'un elinden söküp aldı ve Baela'yı Üstat'a götürerek hayatını kurtardı.

Rhaenyra bu büyük savaş hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu. II. Aegon kız kardeşine karşı öylesine kin besliyordu ve hem kırık bacaklarının hem de kaybetmesine ramak kalan ejderhasının acısıyla öylesine öfke doluydu ki (Yedi Krallık'ta yaşayan her bir erkek ve kadının bildiği gibi) Rhaenyra'yı hayattaki tek oğlunun, Genç Aegon'un gözleri önünde Günalevi'ne yem etti. Diyarın Zevk Kaynağı, (Kaynaklarda bu şekilde geçiyor ama "diyarın tatlısı" gibi bir ifade çok daha uygun olur.) Yarım Yıl Kraliçesi FS 130'un, onuncu ayının yirmi ikinci gününde işte böyle gitti.

Üvey kardeşinin, Rhaenyra'nın acısını unutması uzun sürmedi. Rhaenyra ölmüştü ve Genç Aegon elinde olmasına rağmen II. Aegon'un hâlâ kendisine karşı savaşmaya devam eden çok sayıda düşmanı vardı. Rhaenyra'ya yaptıklarından sonra belki de korkularından savaşıyorlardı ama savaştılar ve Rhaenyra'dan daha tehlikeli bir düşman olduklarını kanıtladılar. Lord Borros Baratheon, elindeki son güçle Rhaenyra'nın geriye kalan ordusuna saldırdığında olayların akışının değişme ihtimali vardı. Ancak Lord Borros Kral Yolu Muharebesi'nde öldü ve ahalisi dağıtıldı. Onu yenen, Delikanlılar olarak bilinen nehir lordları şehrin kapısına dayanmıştı. Bu esnada Lord Stark, emrindeki güçlerle Kral Yolu'ndan geliyordu.

Zindandan çıkarılarak affedilen ve artık kralın küçük konseyinde görev yapan Lord Corlys Velaryon'un Aegon'a teslim olması ve siyahları giymesi bu ana denk gelir. Kral

YUKARIDA | *Rhaenyra ölümüyle yüzleşirken.*

bu öneriyi reddetti ve genç yeğeninin kulağını keserek Genç Aegon'u destekleyenlere uyarı niteliğinde bir mesaj göndermeyi planladı. Hizmetkarları tarafından kendisini dairesine götürecek taşınabilir tahta tırmandı ve yanına bir kadeh şarap aldı.

Tahtı taşıyan grup, hedefine ulaştığında perdeyi açtı ve kralı dudakları kan içinde, can vermiş şekilde buldu.

Kral II. Aegon'un devri işte bu şekilde, hizmetkarları tarafından zehirlenerek sona erdi, zira kendisi görmemiş olsa bile hizmetkarları yaklaşmakta olan sonu görmüştü.

Kırılmış, parçalanmış diyar bir süredir acı çekiyordu ama Ejderhaların Dansı sona ermemişti. Diyarı bekleyen sıradaki olaylar, Sahte Şafak, Kurt'un Saati, Naipler Dönemi ve Kırık Kral'dı.

DANS'TAKİ EJDERHALAR

KRAL II. AEGON'UN EJDERHALARI

GÜNALEVİ (Kral Aegon): Olağanüstü ama genç, Karga Yuvası'ndaki savaştan sonra ağır yaralanmış sonrasında da Ejderha Kayası'nda Ay Dansçısı ile savaşırken öldü.

VHAGAR (Prens Tek Göz Aemond): Fatih Aegon'un son üç ejderhasından biri, yaşlı ama devasa ve güçlü, Tanrıların Gözü semalarında Caraxes ile giriştiği savaşta öldü.

DÜŞALEVİ (Kraliçe Helaena): Bir zamanlar I. Jaehaerys'in kız kardeşi Rhaena'nın ejderhasıydı, Ejderha Çukuru Baskını'nda çöken kubbenin altında öldü.

TESSARION (Prens Daeron): Mavi Kraliçe, savaşan ejderhalar içinde en genç olanı ve Aegon'a ait olan en küçük boyutlu ejderha. İkinci Tumbleton'da öldü.

MORGHUL (Prenses Jaehaera): Savaşmak için çok küçüktü, Ejderha Çukuru Baskını'nda Yanan Şövalye tarafından öldürüldü.

SHRYKOS (Prens Jaehaerys): Savaşmak için çok küçüktü, Ejderha Çukuru Baskını'nda Oduncu Hobb tarafından öldürüldü.

KRALİÇE RHAENYRA'NIN EJDERHALARI

SYRAX (Kraliçe Rhaenyra): Devasa ve korkunç, Ejderha Çukuru Baskını'nda öldürüldü.

CARAXES (Prens Daemon): Kan Ejderi, devasa ve korkunç, Vhagar'la Tanrıların Gözü semalarında giriştiği savaşta öldü.

VERMAX (Prens Jacaerys): Genç ama güçlü, binicisiyle birlikte Boğaz Muharebesi'nde öldü.

ARRAX (Prens Lucerys): Genç ama güçlü, Vhagar tarafından Gemi Kıran Körfezi'nde binicisiyle birlikte öldürüldü.

TYRAXES (Prens Joffrey): Genç ama güçlü, Ejderha Çukuru Baskını'nda öldürüldü.

FIRTINA BULUTU (Prens Genç Aegon): Boğaz Muharebesi'nde bir okla vurularak öldü.

MELEYS (Prenses Rhaenys): Kızıl Kraliçe, yaşlı, zeki, tembel ama öfkelendiğinde korkunç. Karga Yuvası'nda binicisi Hiç Olmamış Kraliçe ile birlikte öldürüldü.

AY DANSÇISI (Leydi Baela): Zarif ve güzel, ancak bir kızı taşıyabilecek boyutta, Ejderha Kayası'nda Günalevi tarafından öldürüldü ama can vermeden önce rakibini ölümcül bir şekilde yaraladı.

GÜMÜŞKANAT (Sör Beyaz Ulf): İyi Kraliçe Alysanne'nin ejderhası, ejderha tohumu ve bir hain tarafından kullanıldı. Dans'tan binicisiyle birlikte sağ çıktı ama sonradan vahşileşti ve kendisine Kızıl Göl'de bir in yaptı.

DENİZPUSU (Hulllu Sör Addam): Bir zamanlar Sör Laenor Velaryon'un ejderhasıydı. Bir ejderha tohumu tarafından kullanıldı ve İkinci Tumbleton'da Vermithor tarafından öldürüldü.

VERMITHOR (Sör Hugh Çekiç): Oldukça yaşlı, Eski Kral'ın bineği, ejderha tohumu ve bir hain tarafından kullanıldı. İkinci Tumbleton'da Denizpusu ve Tessarion'la birlikte öldürüldü.

KOYUNÇALAN (Nettles): Bir ejderha tohumu tarafından evcilleştirilmiş vahşi bir ejderha, savaşın sonunda ortadan kayboldu.

GRİ HAYALET: İnsanlardan utanan vahşi bir ejderha. Asla evcilleştirilemedi, Günalevi tarafından Ejderha Kayası'nda öldürüldü.

YAMYAM: Vahşi bir ejderha, leşçi ve yavru ejderha katili, asla evcilleştirilemedi ve savaşın sonunda ortadan kayboldu.

GÜNDÜZ (Leydi Rhaena): Savaşmak için çok küçüktü, Dans'tan sağ kurtuldu.

III. AEGON

GENÇ AEGON, FS 131'de, amcasının ölümünün ardından III. Aegon adıyla Demir Taht'a çıktığında, diyar halkları yaşanan sıkıntıların artık geride kaldığını düşünüyordu. III. Aegon'un destekçileri, II. Aegon'un ordusunun son parçasını da Kral Yolu Muharebesi'nde yenmiş ve Kral Toprakları'na tamamen hâkim olmuştu. Velaryon donanması bir kez daha Demir Taht'a hizmet etmiş ve Deniz Yılanı da genç krala rehberlik etmek için yardımını esirgememişti. Ancak bu umutlar âdeta su üzerine yazılmış yazılardı ve bu dönem kısa süre içinde Sahte Şafak olarak anılacaktı. II. Aegon, uğrunda savaşabilecek paralı askerler bulabilmek adına Dar Deniz boyunca adamlar göndermişti ve kimsenin aklına yola düşen bu adamlardan birinin kralının intikamını almak için geri dönebileceği gelmemişti. Batıda, Kızıl Kraken ve yağmacıları Güzel Ada ve tüm batı sahilini berbat etmişti. Üstelik, diyarı korkunç, sert bir kış –ilk kez FS 130'un Bakire Günü'nde Eski Şehir'deki Ruhban Meclisi'nde ilan edilmişti– avucunun içine almıştı ve acımasızca geçecek altı yıl boyunca da bırakmayacaktı.

Yedi Krallık'ta kışların Kuzey kadar önemli olduğu ikinci bir yer yoktu ve bu seferki kışın getirdiği korku, Kış Kurtları'nı Lord Roderick Dustin'in sancağı altında birleştirerek kraliçe Rhaenyra uğrunda ölmeye itmişti. Kış Kurtları'ndan sonra Lord Cregan Stark'ın sancağı altında toplanmış, çocuksuz, evsiz, hiç evlenmemiş ya da yaşlı adamlardan ve gencecik çocuklardan oluşan daha büyük bir ordu çıkageldi. Savaşmak, maceraya atılmak, yağmalamak ve onurlu bir ölüme kavuşarak Boğaz'ın berisindeki halklarının beslemesi gereken insan sayısını azaltmak istiyorlardı.

II. Aegon'un zehirlenmesi bu fırsatı ellerinden aldı. Lord Stark hâlâ ordusuyla birlikte Kral Toprakları'na yürüyordu ama beklentisi artık tamamen farklıydı. Krala verdikleri destek sebebiyle Fırtına Burnu'nu, Eski Şehir'i ve Casterly Kayası'nı cezalandırmayı planlamıştı. Ama Lord Corly, Kaya'ya, Fırtına Burnu'na ve Eski Şehir'e barış isteğini taşıyan elçilerini çoktan göndermişti bile. Konseyin, Lord Corlys'in başarılı olup olmadığını anlayabilmek için beklediği ve diyarın yeni bir savaş korkusuyla tir tir titrediği altı gün boyunca konseye Lord Cregan Stark hâkim oldu. Bu olay, Kurt'un Saati olarak bilinir.

Ayrıca, Lord Stark fikrinden vazgeçirilemedi: ihanet edenler ve Kral II. Aegon'u zehirleyenler bunun bedelini ödemek zorundaydı. Zalim ve adil olmayan bir kralı adil bir savaşta öldürmek kabul edilebilirdi ama zehir kullanılarak işlenen adice bir cinayet kendisini kutsayan tanrılara karşı yapılmış büyük bir hakaretti. Cregan, III. Aegon adına –içlerinde Larys Clubfoot ve Corlys Velaryon'un da bulunduğu– yirmi iki kişiyi tutukladı. Gözü korkan genç III. Aegon –o dönemde on bir yaşındaydı– Lord Stark'ı Kral Eli olarak atamayı kabul etti.

Cregan Stark bu görevi bir gün sürdürdü ve o gün de mahkemelere başkanlık etti ve idamları onadı. Suçlananların çoğu Sur'a gitmeyi kabul etti (başlarını zeki Sör Pire Perkin çekiyordu). Sadece iki kişi ölümü seçti. Bunlar, kralından daha uzun yaşamak istemeyen Kral Muhafızı Sör Gykes Belgrave ile köklü Strong Hanesi'nin son üyesi Larys Clubfoot'tu.

Lord Corlys, Baela ve Rhaena Targaryen'ın Aegon'u ona tüm unvanları ile itibarını iade etmeye ikna eden entrikaları ve Siyah Aly Blackwood'un Lord Stark'la evlenmeyi kabul etmesi sayesinde mahkemeye çıkmaktan kurtuldu.

YUKARIDA | *Genç III. Aegon.*

İdamların ertesi gününde Lord Stark istifa etti. Hiçbir insan bu görevi bu kadar kısa süre ifa etmemişti ve görevi bırakanların pek azı bunu mutlulukla yapmıştı. Stark, pek çok öfkeli Kuzeyli dostunu güneyde bırakarak Kuzey'e döndü. Bunlardan bir kısmı nehir topraklarındaki dullarla evlendi, bir kısmı da ya birilerine bağlılık yemini ederek hizmet altına girdi ya da paralı askerlik yaptı. İçlerinden pek azı eşkıyalık yolunu seçti. Nihayetinde Kurt'un Saati geçmişti ve şimdi sıra kral naiplerindeydi.

Aegon'un naipler dönemi FS 131'den reşit olduğu FS 136'ye kadar sürdü ve krallık yedili konsey tarafından yönetildi. Bu naiplerden sadece biri –Büyük Üstat Munkun– bu süre zarfında görevde kaldı; geri kalanlar ya öldü ya istifa etti ya da değiştirildi. Bu grup içinde en önemlisi bu dünyadan yetmiş dokuz yaşında göçen Deniz Yılanı idi zira cesedi yedi gün boyunca Demir Taht'ın altında ihtişam içinde sergilendi ve tüm diyar ardından göz yaşı döktü.

Aegon'un konsey yılları karmaşa ile geçti. Özgür Şehirler'den eli boş dönen kişilerden biri (serbest askerler, savaş döneminde oldukça iyi ödemeler almış sonrasında da Üç Kız Kardeş Krallığı'nın çöküşü gerçekleşmişti) olan Sör Tyland Lannister, Kral II. Aegon'un kraliyet hazinesinin yerini söylemediği için Kraliçe Rhaenyra tarafından gördüğü yoğun işkenceler sonucu kaybettiği gözleri ve sakatlanan vücuduna rağmen Kral Eli olarak başarıyla görev yaptı. Yine de Kış Ateşi onu FS 133'te bu dünyadan aldı.

İşler, Yıldız Kargı, Dunstonbury ve Beyaz Koru'nun Lordu Unwin Peake'in önce konsey üyesi sonrasında da Kral Eli olmasının ardından daha da kötüleşti. Birinci ve İkinci Tumbleton Muharebeleri'nde önemli bir rol oynamıştı ve ilk konseye seçilmemesinden ötürü öfkeliydi. Bunun acısını sonradan, eline her geçen gün daha fazla güç geçirerek çıkarttı. Akrabalarının çok sayıda yüksek makamda olduğunu gördü, Kraliçe Jaehaera'nın apaçık intiharının ardından kızını Kral III. Aegon ile evlendirmeye ve rakiplerini elinde ne varsa kullanarak zayıflatmaya çalıştı.

Kral Eli'nin rakipleri listesinde başı, Deniz Yılanı'nın torunu Lord Alyn çekiyordu. Babasının konseydeki koltuğuna layık görülmedi, ardından Basamak Taşı'na yelken açmaya zorlandı. Burada kazandığı muhteşem deniz zaferinin ardından Meşeyumruk unvanını kazandı. Yeni yeni büyüyen şöhretinin bölücü etkisi Kral Toprakları'na vardığı anda hissedildi. Kral Eli, Basamak Taşı'nın yönetimini ele geçirip Racallio Ryndoon'un korsan krallığına son vermek istiyordu

KRAL III. AEGON'UN NAİPLERİ

İLK YEDİLİ KONSEY

Leydi Jeyne Arryn, Vale'in Bakiresi
FS 134'te Martı Kasabası'nda hastalıktan öldü.

Lord Corlys Velaryon, Deniz Yılanı
FS 132'de, yetmiş dokuz yaşında eceliyle öldü.

Sarpkaya'dan Lord Roland Westerling
FS 133'te Kış Ateşi'nden öldü.

Gece Şarkısı'ndan Lord Royce Caron
FS 132'de görevinden ayrıldı.

Bakire Havuzu'ndan Lord Manfryd Mooton
FS 134'te hastalık ve yaşlılıktan dolayı öldü.

Beyaz Liman'dan Sör Torrhen Manderly
Babası ve kardeşinin Kış Ateşi'nden ötürü ölmesinin ardından FS 132'de görevinden ayrıldı.

Büyük Üstat Munkun
FS 131– FS 136 arasında görevde kalan tek kişi.

DİĞERLERİ

Lord Unwin Peake
FS 132'de Lord Corlys'in yerine atandı, FS 134'te istifa etti.

Lord Thaddeus Rowan
Lord Westerling'in ölümünün ardından FS 133'te atandı, FS 136'ya kadar görev yaptı.

Sör Corwyn Corbray
Rhaena Targaryen'ın kocası FS 134'te Lord Mooton'un yerine geçti ve aynı sene Taşyazı'da bir okçu tarafından öldürüldü.

Willam Stackspear
FS 136'da oy çokluğuyla seçildi.

Marq Merryweather
FS 136'da oy çokluğuyla seçildi.

Lorent Grandison
FS 136'da oy çokluğuyla seçildi.

I. Aegon'un hayattaki son evladı Jaehaera Targaryen, kuzeni III. Aegon'la evlendirildiğinde sekiz, kendisini Maegor'un kulesinden aşağıdaki kurumuş hendekteki mızrakların üzerine bıraktığında ise on yaşındaydı. Ölmeden önce bir buçuk saat boyunca acı içinde can çekişmişti.

Yine de ölümü ile ilgili bazı soru işaretleri vardı. Gerçekten intihar mı etmişti? Bazıları bunun bir cinayet olduğunu fısıldıyordu ve pek çok şüpheliden bahsediliyordu. Bunların arasında, olay esnasında kızın kapısında nöbet tutan Lord Unwin Peake'in piç kardeşi Kral Muhafızları'ndan Sör Mervyn Flowers da vardı. Gerçi Mushroom bile Flowers'ın böylesi bir suçu işleyebilecek, bir çocuğu böylesi kötü bir ölüme itebilecek kişilikte olmadığını düşünmekteydi. Mushroom farklı bir olasılıktan bahseder ki bu da suçu Flowers'ın işlemediği ancak bu işi bir başkası –Lord Unwin'in hizmetine aldığı Özgür Şehirler'den gelen paralı asker Kaplan Tessario gibi bir vicdansız olabilirdi– yaparken engel olmamasıdır.

O gün yaşananlar arkasındaki gerçeği asla öğrenemeyeceksek de Jaehaera'nın ölümünün Lord Peake tarafından teşvik edildiği anlaşılmaktadır.

ama Velaryon'un hızlı hamlesi donanma olmadan, kara güçleriyle bunun başarılamayacağını gösterdi. Meşeyumruk'un bu zaferle artan şöhreti ve itibarı, Lord Peake'in itirazlarına rağmen ona naiplerden ödüller ve nişanlar kazandırdı. Sonunda Kral Eli, naipleri Meşeyumruk'u Kızıl Kraken'in gemilerinin hakkından gelmesi için batıya göndermeye ikna etti. Bu esnada Lord Dalton Greyjoy elindekilerden vazgeçmeyi reddederek Kraken'in peşini bırakmıştı. Bu, tehlikeli bir yolculuktu ama zaten amaç da Lord Alyn'in yenilmesi ya da ölmesiydi. Buna karşın bu yolculuk Meşeyumruk'un altı büyük deniz seferinden ilkiydi.

Tüm bu olaylar içinde III. Aegon –yönetebilecek kadar büyümemişti –bir kukladan ibaretti. Melankolik bir gençti, sessizdi ve olan bitene karşı ilgisi pek azdı. Her zaman siyah giyer ve zaman zaman insanlara tek kelime dahi etmeden günler geçirirdi. İlk yıllarında tek arkadaşı, önce tahtında hak iddia eden şimdi ise hizmetkarı ve arkadaşı olan Gaemon Solgunsaç'tı. Gaemon, Lord Peake'in iktidara gelmesinin ardından yeni bir göreve atandı. Bu, kralın kum torbalığı idi. Soylu birine verilemeyecek cezalara çarptırılıyordu. Gaemon Solgunsaç, ilerleyen dönemde kral ve küçük kardeşi güzel kraliçe Daenaera Velaryon'u zehirlemeye çalışırken öldü.

Leydi Daenaera, Alyn Meşeyumruk'un kuzeniydi ve Basamak Taşı'nda uğrunda savaşarak öldüğü Alyn'in kuzeni Daeron tarafından büyütülmüştü. Aşırı derecede güzel bir çocuk olan Daenaera, prensesler Rhaena ve Baela tarafından krala sunulduğunda ancak altı yaşındaydı –133 AC'deki baloda krala sunulan binlerce kadından sonuncusuydu. Bu balo, kızını kralla evlendirme çabaları naipler tarafından engellendikten sonra Lord Peake tarafından ilan edilmişti– bu hevesinden asla vazgeçmemiş olsa da kralın nihai kararı karşısında büyük bir hayal kırıklığı yaşamıştı.

Seçimi kendisinin yapması gerektiği yönündeki baskı ve çabaları hem Aegon hem de naipler tarafından reddedildi. Deliye dönen Lord Unwin, naiplerin direncini kırmak için Kral Eli görevinden istifa edeceği tehdidinde bulundu ancak karşısında bunu duyduklarına memnun olan insanları gördü. Naipler, içlerinden birini, Lord Thaddeus Rowan'ı Unwin yerine Kral Eli olarak seçti.

Aegon o yıllarda gerçek anlamda tek bir mutluluk yaşadı: küçük kardeşi Prens Viserys'in dönüşü. Diyar halkı Viserys'in Boğaz Murahebesi'nde öldürüldüğünü düşünüyordu ve kral da kardeşini bırakıp ejderhası Fırtınabulutu'nun sırtına atlayarak oradan kaçtığı için kendisini asla affetmemişti. Ama Viserys nihayetinde Meşeyumruk tarafından Lys'ten kurtarıldı. Prens, bu süre boyunca ölüsü ya da dirisi üzerinden fidye alarak kar elde edebileceğini düşünen tüccarlar tarafından saklanmıştı. Lord Velaryon'un ödemeye razı olduğu miktar akıl almazdı ve bu kısa zaman içinde bir tartışma konusuna dönüştü. Viserys'in –kendisinden yedi yaş büyük güzel eşi Lysli Larra Rogare ile birlikte– serbest kalması şüphesiz bir mutluluk kaynağı oldu. Viserys, Aegon'un son gününe kadar hayatında gerçekten güvendiği tek kişi olarak kaldı.

Nihayetinde Lord Peake'e naiplerin gücünün kırılması için yardım edenler Larra Roagre ve onun hem varlıklı hem de hırslı ailesi oldu. Büründükleri bu rol dikkatsizce atılmış bir adımdan ibaretti ve sanki Lys baharındaymış gibi hazırlıksız yakalandılar. Bu dönemde Rogare Bankası, Demir Bankası'ndan çok daha parlaktı ve kralı kontrol altına almak için kurulan komplolara yem oldu. Gerçekten suçlu oldukları konular dışındaki pek çok konu hakkında suçlandılar. Sonradan Kral Eli olan Lord Rowan ve son naiplerden biri Banka ile suç ortağı olmakla suçlandı ve sorgulanırken işkence gördü. Bir şekilde Kral Eli olan Sör Marston Waters (o dönemde Rowan'la birlikte bulunan tek naip olan Munkun, Gerçekler adlı kitapta bu konu hakkında yorum yapmaktan kaçınmıştır), kardeşlerinden sonra Leydi Larra'yı da tutuklamak üzere adamlar gönderdi.

SAĞDA | *III. Aegon'un Kral Eli Lord Manderly ve naipleri azledişi.*

Kral ve kardeşi kızı vermeyi reddetti ve Waters tarafından kuşatılan Maegor Kulesi'nde on sekiz gün boyunca mahsur kaldılar. Bu komplo, Sör Marston'ın –belki de gerçek görevinin ne olduğunu anımsamıştı– Rogares ve Lord Rowan'a iftira atanların tutuklanması için kralın verdiği emri yerine getirmeye çalışmasıyla bozuldu. Waters bizzat yeminli kardeşi Sör Mervyn Flowers tarafından onu tutuklamaya çalışırken öldürüldü.

Yapı kendini yeniden kurdu. Munkun, yeni naipler atanırken ve yeni bir Kral Eli bulunana kadar geçen son yılını hem naip hem de Kral Eli olarak geçirdi. Naiplik dönemi kralın on altıncı yaş gününde sona erdi. Kral küçük konseye geldi, önce naipleri sonra da Kral Eli Lord Manderly'yi azletti.

Bunu kırık dökük bir hükümdarlık süreci izledi zira bizzat Aegon kırılmıştı. Tamamen melankolik bir hâlde, hemen hiçbir şeyden zevk almaz şekilde kendini odasına kapatıp günlerce düşüncelere dalıyordu. Zaman içinde kendisine dokunulmasından da hoşlanmamaya başladı. Kraliçe bir kadın olduğunda dahi onu yatağına çağırması için uzunca bir zaman geçmesi gerekti... ancak nihayetinde evlilikleri iki erkek ve üç kız çocukla taçlandı. En büyüğü, Ejderha Kayası Prensi unvanını taşıyan oğlu Daeron'du.

III. Aegon, Dans'ın ardından diyara barış ve bereket getirmeye çaba gösterse de çevresindeki insanlarla daha doğrusu lordlarıyla arkadaşlık etme konusunda pek istekli değildi. Onun saltanatı, eğer bu davranış biçimi –yönettiği insanlara karşı soğukluğu– olmasaydı çok daha farklı olabilirdi. Son yıllarında Kral Eli olarak hizmet eden kardeşi Prens Viserys etkileyici bir kişiliğe sahipti ama eşi ve çocukları kendi toprakları Lys'e dönmek üzere onu terk ettiğinde mizacı sertleşti.

Buna rağmen Aegon ve Viserys diyarda hâlen yer yer devam eden karmaşa ile oldukça iyi başa çıktı. Bunların içinde tehlikeli olanı, bazı insanların Gözüpek Prens Daeron –II. Aegon'un, İkinci Tumbleton Muharebesi'nde öldürülen ancak cesedi bir türlü teşhis edilemeyen en küçük kardeşi– oldukları iddiasıyla ortaya çıkmalarıydı.

Cesedin teşhis edilememesi bu insanların bu ahlaksız iddialarla ortaya çıkmasının yolunu açık tutuyordu. (Ancak

BÜYÜK ÜSTAT MUNKUN'UN KAYITLARINDAN KRAL'IN NAİPLİK SİSTEMİNE SON VERİRKEN LORD MANDERLY'YE SÖYLEDİĞİ SÖZLER

Sıradan halka barış, yiyecek ve adalet sunma niyetindeyim. Eğer bu, sevgilerini kazanmam konusunda yeterli olmayacaksa Mushroom'un bir şeyler yapmasına izin verin. Belki dans eden bir ayı gönderebiliriz. Bir zamanlar birileri bana halkın hiçbir şeyi dans eden ayılar kadar sevmediğini söylemişti. Ayrıca, bu akşamki ziyafeti de iptal edebilirsiniz. Lordları evlerine, kendi kalelerine gönderin ve buradaki yemekleri açlara dağıtın. Politikam tok karınlar ve dans eden ayılar olacak.

bu uyduruk prenslerin birer sahtekâr oldukları bir bir ortaya çıkıyordu) Hatta, Aegon'un korkularına rağmen –ki, annesinin, gözleri önünde bir ejderhaya yem edildiği düşünülürse bu korkusundan ötürü kimse onu suçlayamazdı– bazıları Targaryen ejderhalarını geri getirmeyi bile denedi. Ejderhaları görmek bile onu dehşete düşürüyordu –onlardan birine binme fikri bundan daha da kötüydü– ona karşı gelen herkesin gözünün korkutulması gerektiği konusunda ikna oldu. Viserys'in önerisi üzerine, sanatlarını kullanarak kuluçkadaki yumurtaları canlandırmaya çalışan dokuz büyücüyü Essos'tan sürdü. Bu hareket kısa süre içinde bir fiyasko ve başarısızlığa dönüştü.

Saltanatı başladığında dört ejderha hâlâ hayattaydı: Gümüşkanat, Gündüz, Koyunçalan, ve Yamyam. Ayrıca III. Aegon, son Targaryen ejderhası FS 153'te, saltanatı sırasında öldüğü için Ejderha Felaketi olarak hatırlanacaktı.

Kırık Kral'ın –şanssız Aegon olarak da bilinir– saltanatı otuz altı yaşında veremden ölmesi ile son buldu. Çok kısa bir çocukluk yaşadığı için etrafındaki insanlar onu daha yaşlı zannederdi. Melankolik kral özlemle anılmıyordu ve mirası, yerini alan oğullarından çok daha solgun bir anı olarak kalmış durumdaydı.

I. DAERON

III. AEGON, SALTANATININ yirmi altıncı yılında, Fatih'in taç giymesinin 157 yıl sonrasında öldüğünde, arkasında iki erkek ve üç kız çocuk bıraktı. Oğullarından en büyüğü Daeron, tahta çıkacağı sırada ancak on dört yaşındaydı. Viserys, ya Daeron'un etkileyici mizacı ve dehasından ya da Daeron'un babasının naipler döneminde yaşadıklarını bildiğinden, genç kralın küçük yaşına rağmen naiplik sistemi konusunda ısrarcı olmadı. Viserys bu süre zarfında, Kral Daeron tam anlamıyla yönetime hâkim olana dek Kral Eli olarak hizmetini sürdürdü.

Pek az kişi İsminin Birincisi Daeron'un şu anda tacını taşıdığı atası Fatih Aegon kadar görkemli bir görüntüye bürüneceğini tahmin ediyordu. (Babası, bu taç yerine sade bir halka tercih etmişti.) Bu görkem kısa süre içinde, neredeyse anında küle döndü. Nadir görülen parlak zekâsı ve güçlü iradesiyle Daeron, "Fethi tamamlama" fikriyle Dorne'u sınırlara dâhil etme önerisine karşı ilk direnci amcasından, danışmanlarından ve lordlarından gördü. Lordları ona, Fatih ve kardeşlerinin aksine savaşmaya uygun ejderhalarının olmadığını hatırlattı. Daeron'un buna verdiği meşhur cevap şu şekilde oldu: "Ejderhanız var. Tam karşınızda duruyor."

Nihayetinde kralın iradesine karşı çıkılamazdı ve planlarını anlattığında –planların Meşeyumruk Alyn Velaryon'un danışmanlığında kurgulandığı söylenir– bazıları bunun gerçekten yapılabilir olduğunu düşündü zira sistem bizzat Aegon'un planının temelleri üzerine geliştirilmişti.

I. Daeron, Dorne'da cesaretini fazlasıyla kanıtladı zira Menzil'e, Fırtına Toprakları'na ve hatta Targaryen Hanesi'nin ejderhalarına karşı yüzyıllar sonra başkaldıran ilk kişiydi. Daeron ordusunu üç parçaya böldü. Ordulardan biri Lord Tyrell tarafından yönetiliyordu ve Dorne'un Kızıl Dağlar'ının batı ucundaki Prens Geçidi'nden aşağı doğru hareket ediyordu. İkincisi, kralın kuzeni ve donanma kumandanı Alyn Velaryon'un komutası altındaydı ve deniz yoluyla geliyordu. Üçüncü parça ise doğrudan doğruya kralın emri altındaydı. Kemik Yolu olarak bilinen tehlikeli bir geçidi kullanarak güneye iniyor ve hem Dorne gözetleme kulelerinin görüş alanına girmemek hem de Orys Baratheon'un düştüğü tuzaklardan uzak durmak adına herkesin çok tehlikeli olarak nitelendirdiği keçi yollarını kullanıyordu. Genç kral, onları durdurmak için gönderilen her karşı kuvveti çabucak geri püskürttü. Prens Geçidi kazanılmıştı ve en önemlisi kraliyet donanması Kalaslı Kasaba savunmasını yarmıştı ve artık nehirden yukarı hareket etmeye hazırdı.

Lord Alyn'in Yeşilkan'ı kontrol altına almasının ardından Dorne başarılı bir şekilde ikiye bölünmüş ve batı ile doğuda konuşlanan Dorne kuvvetlerinin doğrudan iletişimi kesilmişti. Bu olay, bir dizi büyük muharebenin başlangıcı oldu. Bu muharebelerde yaşananları tam olarak nakledebilmek için ayrı bir cilt kaleme almak gerekir. Bu

SOLDA | *Targaryen ejderhalarından günümüzde geriye kalanlar: Kara Dehşet Balerion'un kafatası.*
YUKARIDA | *Kral I. Daeron, Genç Ejderha.*

savaşa ilişkin pek çok kayıta erişilebilir ancak bunlar içinde en iyilerinden biri Kral Daeron'un kaleme aldığı ve şık sadeliğiyle hem stratejileri anlatan hem de okunabilir olan, bu sebeple de olağanüstü unvanını sonuna kadar hak eden Dorne'un *Fethi* adlı kitaptır.

İşgalciler bir yıl içinde Güneş Mızrak'ın kapılarına dayanmıştı ve sözüm ona gölge şehre doğru yollarını savaşa savaşa açıyorlardı. FS 158'de, Güneş Mızrak'ın Teslimi'nde Dorne Prensi ve en güçlü kırk Dorne lordu Daeron önünde diz çöktü. Genç Ejderha Fatih Aegon'un asla başaramadığı şeyi başarmıştı. Çöllerde ve dağlarda hâlâ asiler vardı. Bunlar ivedilikle kanunsuz olarak etiketlendi. Sayıları oldukça azdı.

Kral, yakaladığı asilerin hakkından hemen gelerek Dorne üzerindeki kontrolü çabucak tek elde topladı. Bu süreç elbette zorluklarla doluydu. Bu nahoş hikâyelerin birinde, hedefi kral olan zehirli bir ok kuzeni Prens Aemon'a isabet etmiş (Prens Viserys'in küçük oğlu) ve prens tedavi görmek üzere gemiyle eve gönderilmişti.

FS 159 itibarıyla sınırlar içindeki karmaşa yatışmıştı ve Genç Ejderha, Dorne'da asayişi sağlaması için Lord Tyrell'i geride bırakarak Kral Toprakları'na muzaffer bir şekilde dönebilirdi. Kral, Dorne'un gelecekteki sadakati ve iyi hâlinin teminatı olarak on dört soyluyu rehine olarak yanında Kral Toprakları'na götürdü. Bunlar Dorne'un hemen her büyük ailesinin oğul ve kızlarıydı.

Yine de bu taktik Daeron'un umduğundan daha az işe yaradı. Rehineler, kendi hanelerinin sadakatinin devamını sağlasa da Daeron üzerinde kontrolü olmayan küçük hanelerin kararlılığını hesaba katmamıştı. Dorne savaşında on bin adamın öldüğü söylenir, savaşı takip eden üç yılda ise ölenlerin sayısı kırk bindir. Sıradan Dornelular kralın adamlarına karşı inatla savaştılar.

Dorne'un başında bırakılan Lord Tyrell, isyan ateşini cılız girişimlerle söndürmeye çalıştı. Her ay dönümünde bir kaleden diğer kaleye gitti, isyan destekçilerini darağacına gönderdi, isyancılara yataklık eden köyleri yaktı. Sıradan halk ise buna karşılık verdi. Her gün erzaklar çalındığına, kampların yakıldığına, atların öldürüldüğüne ve öldürülen silah başındaki asker sayısının günden güne arttığına şahitlik ettiler. Askerler, gölge şehrin caddelerinde katledildi, çöllerin orta yerinde baskına uğradı ya da kamplarında öldürüldüler.

Gerçek isyan ise Lord Tyrell ve kervanı Kumtaşı'na geldiğinde, lord yatağına yerleştirilen akrepler tarafından öldürüldüğünde başladı. Ölüm haberi yayıldığında Dorne'un her köşesini isyan ateşi kavurdu.

FS 160'ta olayları yatıştırabilmek adına bizzat Genç Ejderha Dorne'a gelmek zorunda kaldı. Lord Alyn Meşeyumruk yeniden Kalaslı Kasaba ve Yeşil Kan'a ulaştığında kral Kemik Yolu boyunca birkaç küçük zafere imza atmıştı. Gerçekten yıpranmış olan Dornelular FS 161'de sadakatlerini tazelemeye ve anlaşma şartlarını yeniden görüşmeye razı oldular... ancak buradaki amaçları barış değil ihanet ve kurgulanan bir cinayetti. Dornelular kanlı bir ihanet sonucunda, barış flaması ile gelen Genç Ejderha ve heyetine saldırdı. Kralı korumaya çalışan üç Kral Muhafızı katledildi (dördüncüsü ise, ebedi utançlar onun olsun, kılıcını atarak teslim oldu). Ejderha Şövalyesi Prens Aemon yaralı olarak ele geçirildi ancak Dornelular onu yakalamadan önce iki tanesinin canını almayı başarmıştı. Çevresi bir düzine düşmanla çevrilen Genç Ejderha, elinde Karaalev ile can verdi.

Kral I. Daeron'un saltanatı sadece dört yıl sürdü ama hırsı bunun çok ötesindeydi. Görkem ebedidir ama aynı zamanda geçicidir; hatta, en parlak zaferlerin, çok daha büyük felaketlere yol açacağı yakın gelecekte unutulacaktır da.

Üstat Gareth'in *Kızıl Kumlar* adlı eserinde kayıtlı olan Dorne Mektupları'nda Kumtaşı Lordu Lord Qorgyle'ın Lord Tyrell'in ölümünden bizzat sorumlu olduğundan bahsedilir. Yine de bu harekete kalkışma sebebi ilerleyen yıllarda tartışma konusu olmuştur. Bu harekete sebep olarak bazıları sadakatini sunan ilk lordlardan biri olmasına rağmen –ki bu hareketiyle en belalı asi lordların çıkardığı sorunların önünü almıştı– Lord Tyrell tarafından yeterince takdir edilmemiş olmasını, diğerleri ise bu ilk hareketin kralın ve Lord Tyrell'in güvenini kazanmak için, adamlarıyla birlikte başından beri planlanmış olduğunu göstermektedir.

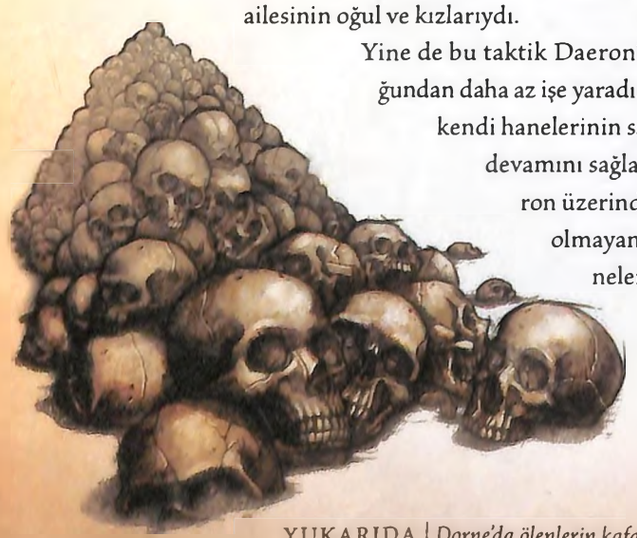

YUKARIDA | *Dorne'da ölenlerin kafatasları.* SAĞDA | *Kral I. Baelor'un Dorne çöllerinde ödediği kefaret.*

I. BAELOR

KRAL DAERON'UN ÖLÜMÜ ve kuvvetlerinin bozguna uğraması haberi Kral Toprakları'na kısa sürede ulaştı. Haberin ardından yayılan öfke dalgası hızlıca Dornelu rehinelere yöneldi. Kral Eli Prens Viserys'in emri üzerine asılacakları zamanı beklemeleri için zindana atıldılar. Kral Eli'nin en büyük oğlu Prens Aegon, kendisine metres olarak seçtiği Dornelu kızı bile babasına teslim etti.

Genç Ejderha ne evlenmiş ne de baba olmuştu. Bu sebeple Demir Taht, ölümünün ardından kardeşine, gençliğinin baharında, on yedi yaşındaki Baelor'a geçti. Baelor, Targaryen hanedanının ve kimilerine göre Yedi Krallık tarihinin gelmiş geçmiş en dindar kralı olacaktı. Kral olarak ilk icraatı Dornelu rehinelerin affedilmesi oldu. Bunu, Baelor'un on yıl süren hükümdarlığı boyunca buna benzer pek çok dini motifli ve bağışlayıcı hareket izledi. Lordları ve konseyi dâhil olmak üzere herkes intikam çığlıkları atarken, Baelor halkının huzurunda kardeşinin katillerini affedip amacının, kardeşinin başlattığı savaşın "yaralarını sarmak" ve Dorne ile barış yapmak olduğunu söyledi. İnancının gereği olarak Dorne'a "silahsız ve yanına ordu almadan" gideceğini, rehineleri kendi elleriyle iade edeceğini ve barış ortamını yaratmaya çalışacağını ilan etti. Söylediğini, onu takip eden rehineler harika atlara binerken, kendisi çıplak ayakla ve üzerinde sadece bir çulla Kral Toprakları'ndan Güneş Mızrak'a giderek yaptı.

Baelor'un yolculuğunu konu alan çok sayıda şarkı, tapınak duvarlarını aşıp şarkıcıların diline düştü. Kemik Yol'u geçerken Wyller'in kuzeni Prens Aemon'u hapsettiği yere ulaştı. Ejderha Şövalyesi'ni bir kafesin içinde çırılçıplak hâlde buldu. Baelor'un kuzeninin özgürlüğü için yalvardığı ancak Lord Wyl'in bunu reddettiği ve Haşmetmeaplarını kuzeni için dua etmeye ve geri dönmeye yemin etmeye zorladığı anlatılır. Prens Aemon'un, tiz sesli, narin soydaşının –bitkin bir hâlde ve çıplak, kanayan ayaklarıyla– bu sözü verdiğinde neler hissettiği nesiller boyunca merak konusu oldu. Sonrasında Baelor yoluna devam etti ve kendisinden önce binlerce kişinin başaramadığını başararak Kemik Yolu'nu sağ salim aştı.

Kuzey tepeleri ile Kırbaç arasındaki çölü, yalnız başına ve yürüyerek geçmek onu neredeyse felakete sürüklüyordu. Yine de hayatta kalmayı başardı. Zorlu bir seyahatti ama hayatta kaldı ve Dorne Prensi ile görüştü. Bu, kimilerine göre Kutsal Baelor'un ilk mucizesiydi. İkinci mucizesi olarak da Dorne ile hükümdarlığı boyunca sürecek barışı sağlamış olması pekâlâ kabul edilebilir. Baelor, antlaşmanın bir şartı olarak genç kuzeni Daeron'un –Kral Eli Viserys'in torunu ve Viserys'in en büyük çocuğu Aegon'un oğlu– Dorne Prensi'nin büyük kızı Prenses Mariah ile nişanlanmasını kabul etti. O dönemde ikisi de daha çocuk olduğundan, yaşları geldiğinde evlendirilecekti.

Güneş Mızrak'ın Eski Saray'ındaki kısa misafirliğinin ardından, Dorne Prensi Baelor'a Kral Toprakları'na dönmesi için bir kalyon tahsis etmeyi önerdi. Buna karşın genç kral Yedi'nin kendisine yürümeyi emrettiği konusunda ısrarcı

oldu. Dorne konseyinden bazıları, Baelor'un yolda ölme ihtimali sebebiyle Prens Viserys'in bu durumu yeni bir savaş sebebi sayacağından ettiğinden Dorne Prensi yol boyunca bulunan lordlarının olabildiğince misafirperver davranmaları konusunda elinden geleni yaptı. Baelor, Kemik Yolu'na tekrar ayak bastığında tüm dikkatini Prens Aemon'u esaretinden kurtarmaya verdi. Dorne Prensi'ne Ejderha Şövalyesi'nin serbest bırakılması yönünde bir talimat vermesi için açık bir talepte bulundu ve Lord Wyl bunu kabul etti. Wyl, yine de Aemon'u serbest bırakmak yerine içinde tutulduğu kafesin anahtarını Baelor'a verdi ve kralı anahtarını kullanmaya davet etti. Ama artık Aemon yalnızca çıplak değil, günün yakıcı güneşi ve gecenin dayanılmaz soğuğuna karşı korunmasız hâldeydi, ayrıca kafesin altına bir çukur kazılmış ve yılanlarla doldurulmuştu. Ejderha Şövalyesi'nin kralına onu bırakması, Dorne Sınırları'na giderek yardım getirmesi için yalvardığı, Baelor'un ise gülümseyerek tanrıların onu koruyacağını söylediği anlatılır. Baelor bu diyaloğun ardından çukura adım attı.

İlerleyen zamanlarda şarkıcılar Baelor geçerken yılanların başlarını eğdiğini iddia etse de gerçek başka türlüydü. Baelor kafese doğru ilerlerken en az yarım düzine yılan tarafından sokuldu ve kapıyı güç bela açtıktan sonra tam yere yığılacakken Ejderha Şövalyesi tarafından tutularak çukurdan çıkartıldı. Prens Aemon, sırtında Baelor ile kafesin üzerine tırmanırken Wyller'in bahis yaptığı anlatılır. Belki de onca zorluğa rağmen kafesin üzerine çıkıp, özgürlüğe yaptıkları atlayışın başarılı olma sebebi Wyller'in bu zalimlikleriydi.

Prens Aemon, Baelor'u, Dorne dağlarında rast geldikleri, üzerine giyecek kıyafetler ve bir koma hâlindeki kralı taşıyabilecek bir eşek aldığı köy tapınağına ulaşıncaya kadar Kemik Yolu'nun yarı yolu boyunca taşıdı. Aemon nihayetinde Dondarrion gözcü kulelerine ve sonra da kralı Fırtına Burnu'nda göreceği nihai tedaviye kadar idare edebilecek şekilde toparlayan yerli üstadın bulunduğu Kara Liman'a ulaştı. Tüm bu süre zarfında Baelor'un kendinde olmadığı anlatılır.

Kral'ın şuuru Fırtına Burnu yolunda açıldı ve sadece dualar mırıldandı. Kral'ın Kral Toprakları'na seyahat edebilecek kadar iyi duruma gelmesi yarım yıldan fazla sürdü ve bu zaman zarfında krallığı Kral Eli sıfatıyla Prens Viserys yönetti ve Baelor'un Dornelular ile yaptığı barış antlaşmasına da uydu.

Baelor'un Demir Taht'a tekrar oturuşunu tüm diyar kutladı. Buna karşın Baelor'un tüm ilgi ve alakası yine de Yedi üzerinde oldu, verdiği ilk talimatlar da III. Aegon'un sade, Daeron'un tatlı umursamaz ve Viserys'in kurnaz yönetim tarzlarına alışanlar arasında şaşkınlıkla karşılandı. FS 160 yılında kız kardeşi Daena ile evlenecek olan kral, Yüce Septon'u bu sözü bozması için ikna etti zira bu söz o kral olmadan önce verilmişti ve asla tamamına ermemişti.

Baelor, sözün bozulmasının ardından bir adım daha öteye giderek Daena ve kız kardeşleri Rhaena ile Elaena'yı Kızıl Kale içindeki kendi "Güzellik Meclisi"ne aldı. Burası daha sonra Bakire Kubbesi olarak anılacaktır. Kral, amacının kızları dünyanın kötülüklerinden ve kâfir erkeklerin şehvetinden korumak olduğunu duyurdu ancak bazı kişiler,

YUKARIDA | *Baelor, Ejderha Şövalyesi Prens Aemon'u kurtarmak için yılanlara göğüs gererken.*
SAĞDA | *Kral I. Baelor'un kız kardeşleri: Elaena, Rhaena ve Daena.*

1. Baelor'un Kız Kardeşleri

Daena, üç kız kardeş içinde en ünlüsü ve en sevileniydi; bunun kaynağı güzelliği olduğu kadar vahşi cesaretiydi. Yetenekli bir binici ve kardeşi Daeron'un seferleri dönüşünde getirdiği Dorne yayı ile korkulan bir okçu olarak tanınırdı. Biniciliğini at meydanlarında geliştirdi ancak çok çabalasa da turnuvalara katılmasına asla izin verilmedi. Daena kısa zaman içinde Gözüpek lakabını kazandı zira üç kardeş içinde tutsaklıkları döneminde en çok direniş gösteren oydu. Üç kez ya uşak ya da halktan biri kılığına girerek kaçmayı başardı. Baelor'un hükümdarlığının son döneminde hamile kalmayı bile becerdi; bazıları Daena'nın daha yumuşak başlı olması gerektiğini, oğlunun diyarların başına açtığı dertlerin sebebinin bu olduğunu anlatır.

Baelor'un diğer kız kardeşleri içinde Rhaena en az abisi kadar dindardı ve zaman içinde bir septa olmuştur. En genç leri Elaena'nın ruhani yönü Rhaena'dan daha güçlü olmasına karşın diğerleri kadar güzel değildi. Bakire Kubbesi'nde geçirdiği günlerden birinde "parlak zaferi"ni –platin renginde, orta kısmında altın sarısı bir bukle olan uzun saçlarını– keserek abisine gönderdi, artık herhangi bir erkeği baştan çıkaramayacak kadar çirkin olduğunu söyleyerek özgürlüğü için yalvardı. Bu yakarışlar sağır kulaklar tarafından dikkate alınmadı bile.

Elaena, tüm kardeşlerinden daha uzun yaşadı ve Bakire Kubbesi'nden serbest bırakıldığında fırtınalı bir hayat sürdü. Daena'nın ayak izlerini takip ederek piç ikizler Jon ve Jeyne Waters'ı doğurarak Alyn Vekaryon'a, Lord Meşeyumruk'a götürdü. Onunla evlenmeyi umduğu söylenir ancak Alyn'in denizde kayıp geçen bir yılının ardından umudunu kaybetti ve başka biriyle evlenmeye razı oldu.

Üç kez evlendi. İlk evliliğini FS 176 yılında varlıklı ama yaşlı Ossifer Plumm ile yaptı. Plumm'ın evliliğin gereğini yerine getirirken can verdiği anlatılır. Elaena hamile kaldı zira Lord Plumm can vermeden önce evlilik görevini yerine getirdi. İlerleyen dönemde Lord Plumm'ın yeni gelinin çırılçıplak bedeninin görüntüsü karşısında dayanamayarak can verdiği yönünde söylentiler çıksa da (bu söylenti en rezil ifadelerle anlatılmaktadır, bu ifadeler Mushroom'un ilgisini çekmiş olsa da burada tekrar edilmesine gerek görülmemiştir) Elaena'nın taşıdığı çocuğun babasının, öz kuzeni Aegon –sonrasında Kral olan ve Değersiz Aegon olarak anılan– olduğu iddia edildi.

İkinci evliliği Değersiz Aegon'un halefi İyi Kral Daeron'un iradesi ile gerçekleşti. Daeron onu Hazine Başı ile evlendirdi ve bu birliktelik dört çocuk getirdi. Bu süre de Elaena gerçek Hazine Başı olarak anılmaya başlandı zira eşi çok iyi ve soylu bir lord olmasına karşın rakamlarla arasının pek iyi olmadığı anlatılır. Elaena kısa süre içinde saraydaki etkisini artırdı ve Kral Daeron'un güvenini kazanarak kendisine verilen tüm görevlerde, diyarın dört yanında kral adına hareket etti ve kararlar aldı.

Üçüncü evliliği kendi isteğiyle, Kraliçe Mariah'a konsey toplantılarında eşlik eden Dornelu Sör Michael Manwoody'ye âşık olduktan sonra gerçekleşti. Manwoody gençliği boyunca Hisar'da çalışmış, çok zeki, kültürlü, öğrenmeye açık biriydi. Kral Daeron'un Kraliçe Mariah ile evliliğinin ardından kralın sadık bir hizmetkarı oldu. Birkaç kez Braavos'a gönderilerek Demir Bankası ile görüşmelerde bulundu. Kendisi ile Demir Bankası'nın yetkilileri arasında yapılan (kendi mührü ve imzasını taşıyan ancak Elaena'nın elinden çıktığı çok belli olan) yazışmalar mevcuttur.

Elaena, Sör Michael ile Dorne'un açık onayıyla, ikinci kocasının ölümünün üzerinden çok geçmeden evlendi. Elaena, ilerleyen yıllarda Sör Manwoody'ye olan aşkının sebebinin zekâsı değil, müziğe duyduğu aşk olduğunu söyledi. Sör Manwoody'nin Elaena için arp çaldığı bilinir ve öldüğünde Elaena, heykelinin kılıç ve diğer şövalyelik unsurlarıyla değil arp çalarkenki hâliyle şekillendirilmesini emretti.

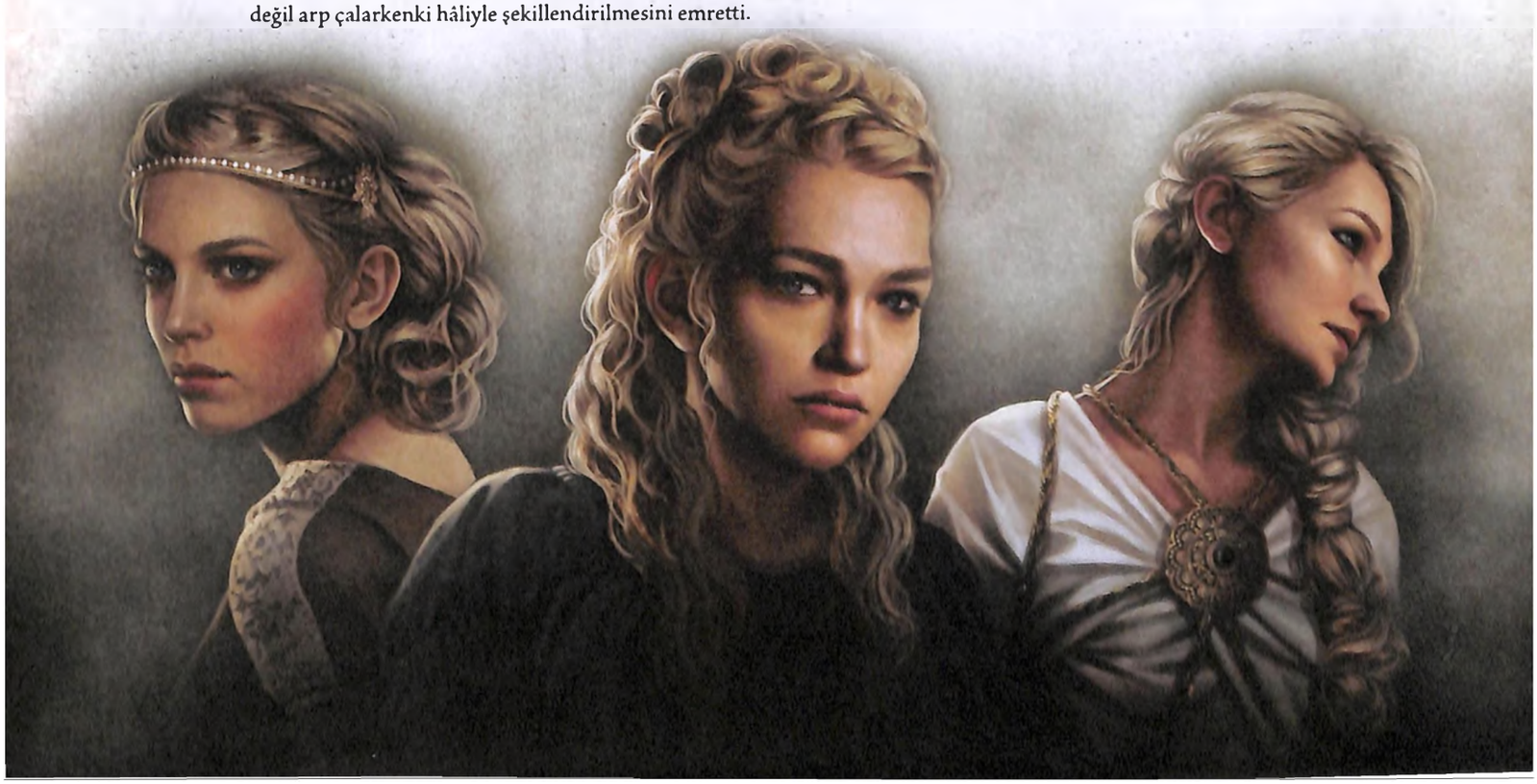

bu kararın kralın bizzat kendisini kardeşlerinin baştan çıkarıcı güzelliğinden korumak için aldığı düşünmektedir.

Viserys, prensesler ve diğer konsey üyeleri bu karara itiraz etse de karar verildi ve prensesler Kızıl Kale'nin göbeğinde Baleor'un gözüne girmeye çalışan lord ve şövalyelerin gönderdiği diğer bakirelerle birlikte tecrit hayatı yaşayacaklardı.

Baelor, Kral Toprakları'nda fahişeliği yasakladığında itirazlar daha da yükseldi ve kimse bu kararın doğuracağı ciddi sonuçları öngöremedi. Binden fazla fahişe ile çocukları toplandı ve şehirden atıldı. Bunu takip eden toplumsal rahatsızlık Kral Baelor tarafından önemsenmedi zira kendisi en yeni projesiyle meşguldü: Visenya Tepesi'ne inşa edilecek, uzak mesafelerden dahi görülebilecek devasa bir tapınak. Yüce Sept'in inşaatına başlansa da ölümünden ancak yıllar sonra tamamlanabildi.

Nihayetinde, bazıları, kralın Dorne'da yaşadığı ve ölümle burun buruna geldiği tecrübenin zihnini bir şekilde etkileyip etkilemediğini merak ediyordu zira kararları gittikçe katı ve dindar bir hâl aldı. Sıradan halk onu sevse de –şehirdeki her bir kadın ve erkeğe günlük yarım somun

ekmek bağışladığı yıl dâhil olmak üzere yardım kampanyaları için hazineyi sıklıkla boşaltıyordu– diyardaki lordlar yavaş yavaş rahatsızlık hissetmeye başladı. Kral, Daena ile olan evliliğini bitirmekle kalmadı, krallık üzerindeki etkisini giderek artıran bir Yüce Septon tarafından desteklenen ve yönetilen bir septon huzurunda bir daha asla evlenmeyeceği yeminini etti. Kralın buyrukları git gide maddi dünyadan feragatle manevi dünyaya yöneldi. Kale'de haberci hayvan olarak kuzgun yerine kuğu kullanılması (bu fiyasko Walgrave'in *Kara Kanatlar, Hızlı Mesajlar* adlı eserinde detaylarıyla anlatılmıştır) ve kızları için bekaret kemeri kullanan ailelere vergi istisnası getirilmesi yönündeki çabaları da buna dâhildir.

Baelor, hükümdarlığının son döneminde, kendisinin ve ahalisinin Yedi'ye karşı işlediği ya da sebep olduğunu düşündüğü günahlardan arınmak için her gün tuttuğu oruç ve ettiği dualara giderek daha fazla zaman ayırmaya başladı. Yüce Septon öldüğünde Baelor, En Sadıklar'a tanrıların sıradaki Yüce Septon'u kendisine gösterdiğini söyledi, onlar da Baelor'un işaret ettiği kişiyi hemen göreve atadılar. Bu, okuma yazma bilmeyen, basit düşünen ve en basit duayı dahi hatırlayamayan, sıradan halkın içinden Pate isimli bir taş ustasıydı. Kıt zekâlı Yüce Septon'un bir yıl içinde hastalanarak ölmesi belki de tanrılar tarafından gönderilen bir armağandı.

Durum belki de böyle değildi zira Baelor ilerleyen günlerde tanrıların kendisine sekiz yaşında bir çocuğu –daha sonra sahip çıkılan ve aslında muhtemelen bir terziden olan sahipsiz bir sokak çocuğunu– işaret ettiğine ikna olmuştu. Baelor, bu çocuğu kuğularla konuşurken gördüğünü ve kuğuların ona kadın ve erkek sesleriyle –Yedi'nin sesleriyle– cevap verdiğini iddia etti. Bu çocuğun yeni Yüce Septon olması gerektiğini ilan etti. En Sadıklar yine krallarının arzusunu yerine getirdi ve tarihin en genç Yüce Septon'u kristal tacı başına geçirdi.

Daena Targaryen'ın çocuğu, babasının ise soyadını vermeyi reddettiği Daemon Waters'ın doğumu (ki diyar ahalisi çocuğun babasının o zamanlar prens olan Daena'nın kuzeni Aegon olduğunu sonradan öğrendi) kralın yeni oruç tutma sebebi oldu. Birkaç yıl önce, kuzeni Prenses Naerys'in ikizlerinin doğumdan hemen sonra ölmesinin ardından bir ay boyunca tuttuğu oruçla neredeyse kendisini öldürecekti. Baelor bu kez bir adım daha ileri gitti ve su ile mide kramplarını engelleyecek miktarda ekmek dışındaki her şeyi reddetti. Bu diyeti kırk gün sürdürdü. Kırk birinci günde Anne Sunağı'nın önünde yere yığılmış hâlde bulundu.

Büyük Üstat Munkun, kralı sağlığına kavuşturmak için elinden geleni yaptı. Aynı şeyi Yüce Septon çocuk da denedi ama artık mucizelerinin sonuna gelmişti. Kral, hükümdarlığının onuncu yılında, FS 171 yılında Yedi'ye kavuştu.

Kral Baelor'un dindarlığına dair en üzücü unsurlardan biri kitap yakma alışkanlığıdır. Kitaplardan bazılarında az miktarda, bazılarında ise tehlikeli sayılabilecek bilgiler olmasına karşın bilginin yok edilmesi acı verici bir şeydir. Baelor'un, bayağı ve iftiralarla dolu içeriğe sahip olan *Mushroom'un Beyanı* kitabını yok etmesi sürpriz olmamıştır. Ancak Septon Barth'ın *Doğal Olmayan Tarih* eseri içindeki bazı hatalı önermelere karşın Yedi Krallık'ın en parlak zekâlarından birinin ürünüydü. Barth'ın daha yüksek sanatlar üzerindeki çalışmaları ve sözde uygulamaları, Baelor'un bu eserin yok edilmesi yönündeki iradesinin oluşması için yeter de artardı. Üstelik *Doğal Olmayan Tarih*'in içeriğinde tartışmalı ya da sapkın bir unsur bulunmamaktadır. Şans bu kitaptan bazı parçalar sağlam kaldı ve içerdiği bilgelik tamamen yok olmamıştır.

Viserys'in yükselişi ile ilgili olarak çok sayıda adice söylenti çıkmıştır. Bunları başlatanın da Stokeworth Hanesi'nden Leydi Maia'nın kalemi olduğu söylenir. Bu söylentilere göre, Viserys on yıldan fazla süren taht bekleyişini sonlandırabilmek için kralı zehirlemiştir. Bazılarına göre ise Viserys, Baelor'u diyarın iyiliği için zehirlemiştir zira Septon kral, Yedi'nin, kendisine tüm inanmayanları dine döndürme görevi verdiğine inanmaktadır. Bu da Kuzey ve Demir Adalar ile bir savaşa yol açacak ve yeni bir karmaşa dalgasının diyara hâkim olmasına sebep olacaktır.

SOLDA | *Yüce Baelor Septi.*

II. VISERYS

KRAL III AEGON'UN iki oğlu da ölmüş olmasına rağmen üç kızı da hayattaydı ve halkın bir kesimi –hatta buna bir kısım lord da dâhildi– Demir Taht'ın Kraliçe Daena'ya geçmesi gerektiğini düşünüyordu. Bunu savunanların sayısı azdı, ayrıca Bakire Kubbesi'nde geçen uzun yıllar sebebiyle Daena ve kardeşleri güçlü dostluklardan yoksun kalmışlardı. Hepsinden öte, Demir Taht'a oturan son kadının ardından diyarda ölenler ve arkalarından yakılan ağıtların anısı hâlâ çok tazeydi. Gözüpek Daena pek çok lord tarafından vahşi ve yönetilemez olarak kabul ediliyordu... ayrıca ahlaksızdı da. Bir yıl önce babasının adını açıklamaktan ısrarla kaçındığı bir piçi dünyaya getirmiş ve adını Daemon koymuştu.

101'in Büyük Konseyi'nin teamülleri ve Ejderhaların Dansı döneminin anıları sebebiyle Baelor'un kız kardeşleri hakkındaki görüşler kenara konuldu. Taç ise amcasına, Kral Eli Prens Viserys'e geçti.

Daeron savaşıp Baelor ise dua ederken ülkeyi Viserys'in yönettiği söylenir. On dört yıl boyunca yeğenlerine, ondan önce de kardeşi Kral III. Aegon'a Kral Eli olarak hizmet etmişti. Çabaları, amaçlarına hizmet etme isteği olmayan ya da sevgilisini kazanmaya çalışmayan Kırık Kral döneminde azalmış olsa da Septon Barth'tan bu yana gelen en zeki Kral Eli olduğu söylenir. Büyük Üstat Kaeth, *Dört Kralın Hayatı* adlı eserinde Viserys'ten iyi ya da kötü pek az bahsetmiştir... buna karşın kitapta dört değil, Viserys dâhil beş kraldan bahsedilmesi gerektiğini savunanların sayısı az değildir. Buna karşın Viserys'in adı kitapta oğlu Değersiz Aegon ile ilgili bir tartışmada geçmektedir.

Viserys, Dans'ı takip eden dönemde Lys'te rehine olarak geçirdiği yılların ardından Kral Toprakları'na yanında soylu ve zengin bir ailenin kızı, Lysli güzel bir gelinle, Larra Rogare ile döndü. Uzun, narin, gümüş-sarı saçlı ve Valyrialılara özgü olan menekşe rengi gözlere sahip (Lys'te Valyria soyu güçlü bir şekilde devam etmektedir) ve Viserys'ten yedi yaş büyüktü. Ana vatanı Lys'e dönmeden önce Viserys'e üç çocuk verdi.

Çocuklardan en büyüğü, Viserys'in Lys'ten dönüşünün ardından FS 135 yılında, Kızıl Kale'de doğan Aegon'du. Yakışıklı ve etkileyici olabilecek, gürbüz bir delikanlıydı buna karşın sorumsuz, kaprisli ve zevk-ü sefasına düşkündü. Babasının başına büyük zahmetler açtı, diyarlara ise çok acı çektirdi.

FS 136'da Aemon doğdu. Abisi kadar gürbüz ve güzeldi ancak abisinin kötü huylarını almamıştı. Yaş grubunda en iyi mızrak ve kılıç kullanan kişiydi; Kara Hemşire'yi kuşanmaya layık bir şövalyeydi. Miğferine, beyaz altın üzerine işlenmiş üç başlı ejderha simgesi sebebiyle Ejderha Şövalyesi olarak tanındı. Kral Muhafızları içinde adına en çok hikâye yazılmış kişidir ve bugün dahi pek çok kişi onu yaşamış en soylu şövalye olarak tanımlar.

Viserys'in son çocuğu, tek kızı olan ve FS 138 yılında doğan Naerys'ti. Teni o kadar beyazdı ki kızın şeffaf olduğunu söyleyen insanlar vardı. İnce yapılı (az iştahı sebebiyle zaman içinde daha da küçülmüştür), düzgün hatları olan, solgun kirpiklerle çevrili kocaman menekşe rengi gözlerine şarkılar bestelenen bir kızdı.

İki abisinden en çok kendisini nasıl güldüreceğini bilen Aemon'u severdi. Aemon, Aegon'un aksine kardeşinin sahip olduğu inancı paylaşırdı. Yedi'yi, kıymetli abisini sevdiği kadar severdi ve eğer babası izin verseydi septa olabilirdi. Viserys buna izin vermedi ve onu FS 153'te Kral III. Aegon'un onayıyla oğlu Aegon ile evlendirdi. Ozanlar düğün merasimi boyunca hem Aemon'un hem de Naerys'in gözyaşları döktüğünü anlatır. Tarihi kayıtlar ise ozanların aksine Aemon'un düğün yemeği sırasında Aegon ile ağız dalaşına girdiğinden ve Naerys'in düğünde değil yatakta ağladığından bahseder.

Genç Ejderha ile Kutsal Baelor'un Prens Viserys yüzünden yaptığı ahmaklıkları kaleme alan pek çok kişi olsa da bir grup da Viserys'in bu çekişmelerin önünü alabilmek için elinden geleni yaptığından bahseder. Hükümdarlığı bir yıldan kısa sürmüş olsa da, saray ahalisi ve görevlerine ilişkin düşündüğü reformlar, yeni kraliyet darphanesinin kurulması, Dar Deniz'de ticaretin artırılması yönündeki çalışmaları ve Uzlaştırıcı Jaehaerys'in uzun hükümdarlığı döneminde koyduğu kanunlarda yaptığı düzenlemeler önemlidir.

II. Viserys, yeni bir Uzlaştırıcı olarak tarihe geçme potansiyeline sahipti zira hiçbir kral onun kadar akıllı ve yetkin olmamıştı. Aniden yakalandığı bir hastalık onu FS 172 yılında bu dünyadan üzücü bir şekilde aldı.

Bazı kişilerin bu hastalığı, hızı ve ani gelişmesi sebebiyle şüpheli bulduğundan bahsetmemize gerek dahi yok ancak o dönem kimse korkusundan bu iddiaları yüksek sesle dile getiremedi. Viserys'in oğlu Aegon tarafından zehirlendiği iddiası yazılı olarak yapıldığında Kral'ın ölümünün üzerinden on yıldan fazla süre geçmişti.

Bu şüphenin doğruluk payı var mıydı? Emin olamayız. Ancak bu iddiaları Değersiz Aegon'un sahip olduğu alışkanlıklar ve hem taç üzerinde hak iddia ederken hem de tacı aldıktan sonraki çürümüş yaklaşımlarını göz önüne aldığımızda görmezden de gelemeyiz.

IV. AEGON

İSMİNİN DÖRDÜNCÜSÜ AEGON, babasının FS 172'de ölümünün ardından çocukluk yıllarından bu yana imrendiği tahta oturdu. Gençlik yıllarından bu yana zarif ve çekici biriydi ve hem kılıç hem de mızrak konusunda ustaydı. Avlanmayı ve dans etmeyi de çok severdi. Nesli içindeki en parlak prensti ve zekâsıyla takdir toplardı. Ama çok büyük bir kusuru vardı: kendine asla hâkim olamıyordu. Tutkuları, açlığı ve arzuları onu tamamen kontrol ediyordu. Demir Taht'a oturduğunda yanlış yönetim anlayışı küçük zevk tatminleriyle kendini gösterdi ve zaman içinde sınır tanımayan arzuları diyarın nesiller boyunca yakasından düşmeyecek davranışlarının sebebi oldu. Kaeth, "Aenys zayıf Maegor ise zalimdi, II. Aegon haristi ama bundan önce ya da sonraki hiçbir kral iradesiyle bu kadar yanlış yönetmemişti," yazar.

Aegon, kısa zaman içinde meclisini pek çok yeni insanla doldurdu. Ancak bu insanları soylulukları, dürüstlükleri ya da bilgelikleri için değil kendisini eğlendirenler ve en iyi dalkavukluk edenler arasından seçti. Meclisindeki kadınlar da aynı şekilde seçildi ve bedenlerini onun arzularını tatmin etmesi için sundular. Sadece kaprisinden, bir soylu ailenin elinden aldığı bir şeyi bir başkasına verirdi. Bir keresinde Memeler olarak bilinen tepeleri Brackenlerin elinden alıp Blackwoodlara hediye etmişti. Arzuları uğruna paha biçilmez hazineleri bir hiç uğruna vermişti. Bunun bir örneği, Kral Eli'nin üç kızı ile de birlikte olmasına onay vermesinin karşılığında bir ejderha yumurtası hediye etmesidir. Servetlerine göz koyduğu kişilerin yasal varislerini bundan mahrum bıraktığı da anlatılır ki bunu Lord Plumm'ın düğün gecesi ölümünün ardından yaptığı söylenir.

Aegon döneminin, sıradan halk için dedikodu ve eğlence dolu olduğu söylenebilir. Kızlarını ona sunmak istemeyen diyar lordları için Aegon güçlü, kararlı, gayriciddi ama çoğunlukla zararsız olarak görülürdü. Ama onun yanında durmaya cesaret edebilenler için tanrısal, aşırı açgözlü ve tehlikeli olmanın yanı sıra her şeyi yapabilecek kadar zalimdi.

Aegon'un yatağa asla yalnız girmediği ve bir kadınla birlikte kendini tüketene kadar birlikte olmadan geceyi bitmiş saymadığı söylenir. Dünyevi arzuları onu her tür kadınla birlikte olmaya itmişti. Bunlar arasında en üst seviyedeki prensesler de vardı en basit hayat kadınları da. Ayrıca, kralın gözünde ikisinin birbirinden hiçbir farkı yoktu. Aegon son yıllarında dokuz yüz kadınla birlikte olduğunu söylemiş, (gerçek sayıyı hatırlayamamıştı) ancak sadece dokuz tanesini sevmişti. (Kardeşi Kraliçe Naerys bunların arasında değildi.) Dokuz metres ona zaman zaman yaklaşmış zaman zaman uzak kalmış, bazıları ona çocuklar vermiş ve (sonuncusu hariç) her biri kral onlardan sıkıldığında defedilmişti. Çocuklarından bir tanesi metreslerinden değildi. Çocuğun annesi Gözüpek Prenses Daena idi.

Daena'nın çocuğa verdiği isim Daemon'du. Daemon, yaşıtlarına göre hem bir mucize hem de bir baş belasıydı ve ilerleyen günlerde çocuğun neye dönüşebileceği konusunda bir ön uyarıydı. FS 170 yılında doğduğunda tam adı Daemon Waters'tı. O dönemde Daena babasının adını vermekten imtina etmişti ancak o günlerde dahi işin içinde Aegon'un olduğundan şüpheleniliyordu. Kızıl Kale'de büyüyen bu yakışıklı delikanlı, en bilge üstatlar ve Ateş Topu olarak tanınan hararetli şövalye Sör Quentyn Bell'in de dâhil olduğu en iyi silahşörler tarafından eğitildi. Delikanlı başka hiçbir şeyi silah kullanmak ve bu konudaki hünerlerini mükemmelleştirmekten daha fazla istemiyordu ve pek çok kişi onda gelecekte yeni bir Ejderha Şövalyesi olabilecek bir

YUKARIDA | *Genç Prens Aegon, ebeveynleri Prens II. Viserys ve Larra Rogare ile birlikte.*

savaşçıyı görüyordu. Kral Aegon, Daemon'u, on beşinci yaşında silahtar turnuvasını kazandığında şövalye olarak takdis etti (böylelikle I. Maegor'u geçerek Targaryen döneminin en genç şövalyesi oldu) ve Fatih Aegon'un kılıcı Karaalev ile topraklar ve başka diğer unvanlar vererek meclisini, akrabalarını ve konseyini şoke etti.

Kraliçe Naerys –IV. Aegon'un yatağına aldığı ancak hiç haz hissetmediği tek kadın– dindar, nazik ve kırılgan bir yapıya sahipti ve bunlar kralın hiç sevmediği özelliklerdi. Doğum yapması da Naerys için bir sınav niteliğindeydi zira fiziksel olarak da ufak tefek ve narindi. Prens Daeron FS 153 yılının son gününde dünyaya geldiğinde Büyük Üstat Alford onu bir daha hamile kalması durumunda hayatının tehlikeye gireceği konusunda uyardı. Naerys'in abisine şu cümleyi kurduğu söylenir: "Sana karşı görevimi yaptım ve sana bir varis verdim. Sana yalvarıyorum bundan böyle abi kardeş olarak yaşayalım." Aegon'un ise şu cevabı verdiği söylenir: "Zaten öyleyiz." Aegon, kardeşinin ömrünün geri kalanında da kadınlık görevlerini yerine getirmesi konusunda baskı yaptı.

İkili arasındaki ilişki gençlik yıllarında Naerys ile hiç ayrılmayan Prens Aemon yüzünden daha da çalkantılı bir hâle geldi. Aegon'un soylu ve takdir gören kardeşine karşı beslediği kin herkesçe biliniyordu zira kral Aemon ile Naerys'i her fırsatta küçük düşürüyordu. Ejderha Şövalyesi uğrunda öldükten, Kraliçe Naerys ise ertesi yıl doğum esnasında can verdikten sonra dahi IV. Aegon anılarını onurlandırmadı.

Kralın akrabalarıyla olan ilişkileri, oğlu Daeron'un fikirlerini yüksek sesle dile getirebilecek kadar büyümesinin ardından iyice bozuldu. Kaeth'in *Dört Kralın Yaşamı* adlı eserinde Sör Morgil Hastwyck tarafından ortaya atılan kraliçenin zina yaptığı iddiasının bizzat kral tarafından araştırıldığı ve o zaman dahi Aegon tarafından reddedildiği anlatılır. Bu iddialar Sör Morgil'in dövüşle yargılanma sırasında Ejderha Şövalyesi tarafından öldürülmesi ile bertaraf edildi. Bu iddiaların, Aegon ile Prens Daeron'un kralın Dorne'a karşı yaptığı haksız savaş planları üzerindeki tartışmaları ile aynı döneme denk gelmesi elbette ki tesadüf değildir. Bu, Aegon'un Daeron yerine piçlerinden birini veliaht olarak ilan etme tehdidini savurduğu ilk (ama son değil) olaydı.

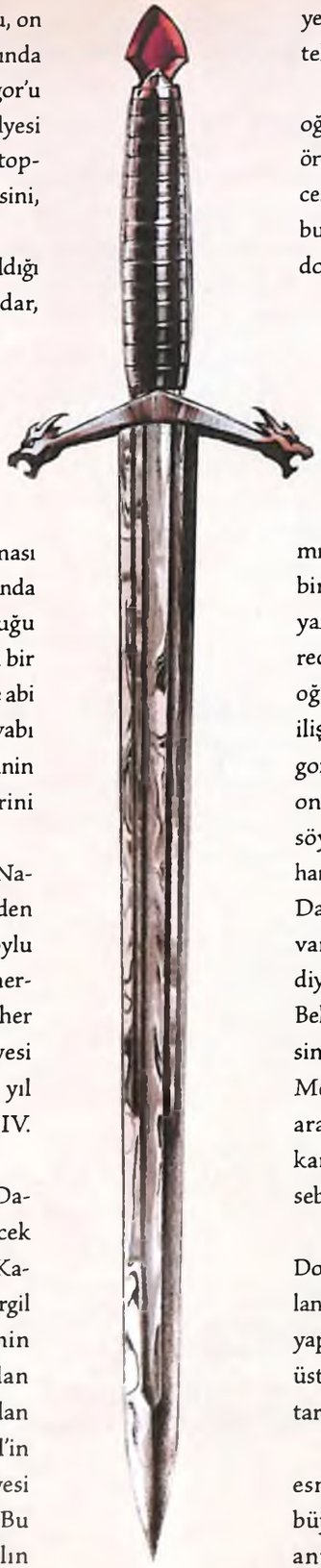

Kral, kardeşlerinin ölümünün ardından oğlunun muhtemel gayrimeşruluğu hakkında örtülü ifadeler kullanmaya başladı. Bunu yapacak cesareti Ejderha Şövalyesi'nin ölmüş olmasından bulmuştu. Saray ahalisi ile dalkavukların diline dolanan bu iftira işte bu şekilde yayıldı.

Hükümdarlığının son yıllarında Aegon'un yanlış yönetiminin önündeki en büyük engelin Daeron olduğu kanıtlandı. Diyardaki bazı lordlar, doymak bilmeyen, açgözlü kralın bir takım zevkler karşılığında unvan, makam ve topraklar verebildiğini fark edip bunu fırsat olarak görmeye başlamıştı. Kralın davranışlarından nefret eden diğer bir grup ise tüm tehditlere, iftiralar ve zevksiz yakıştırmalara rağmen kralın asla evlatlıktan reddedemediği Prens Daeron'a yaklaştı. Kralın, oğlunu evlatlıktan reddetmeyişinin sebebine ilişkin kayıtlar farklılık gösterir. Bir kısım, Aegon'un çürümüş ruhunun bir kısmının hâlen onur kavramını, en azından utancı taşıdığını söyler. Buna karşın, en makul sebep böyle bir hareketin Daeron yanlılarının –bunların başında, Daeron'un kardeşiyle evlendiği Dorne Prensi vardı– Daeron'un haklarını savunmak adına diyarda savaş çıkaracağının farkında olmasıydı. Belki de Aegon'un tüm dikkatini Dorne'a vermesinin ve Dorne Sınırları, Fırtına Toprakları ve Menzil civarında halkı kışkırtarak Dornelular arasında, Daeron'un en güçlü müttefiklerine karşı beslenen nefreti kullanmak istemesinin sebebi buydu.

Diyarın şansına, kralın FS 174 yılındaki Dorne'u işgal planları mutlak başarısızlıkla sonuçlandı. Haşmetmeapları, Genç Ejderha Daeron'un yaptığı gibi devasa bir donanma yaparak Dorne üstüne yürürken, bu donanma yolda fırtınalar tarafından darmadağın oldu.

Bu, IV. Aegon'un Dorne'u işgal planları esnasında yaşadığı büyük fiyaskolardan en büyüğü değildi. Haşmetmeapları bir dönem, antik Simyacılar Loncası ile temas kurarak maharetleri şüpheli ateş ustalarına, "Bana ejderhalar yapın" talimatını vermişti. Ahşap ve demirden imal edilen bu garabetler içlerindeki

YUKARIDA | *Targaryen krallarının kılıcı, Karaalev.*
SAĞDA | *Daemon Karaalev'in, babası Kral IV. Aegon tarafından takdisi.*

körük ve pompalar sayesinde etrafa saçtıkları Çılgınateş sayesinde kuşatmalarda faydalı olabilirdi. Ancak Aegon bu araçları Kemik Yolu boyunca yürüterek Dorneluların zaman zaman basamaklar inşa ettikleri sarp coğrafyalara götürmeyi önerdi.

İşler o kadar ilerleyemedi zira ejderhalardan ilki, Kemik Yolu'ndan çok çok uzakta, kral ormanında alev aldı. Kısa zaman sonra ise yedisi birden yanmıştı. Bu alevler hem yüzlerce insanı yuttu hem de ormanın yaklaşık dörtte birini yok etti. Kral, bu olayın ardından hırslarından vazgeçti ve bir daha asla Dorne'dan bahsetmedi.

Bu değersiz krallığın hükmü FS 184 yılında, Kral Aegon kırk dokuz yaşında öldüğünde sona erdi. Aşırı derecede şişmanlamıştı ve ancak yürüyebiliyordu; insanlar son metresinin –Shiera Seastar'ın annesi Lysli Serenei– onu nasıl kucakladığını merak ediyorlardı. Kralın ölümü korkunç oldu. Bedeni o kadar hantal ve şişmandı ki bacakları onu oturduğu yerden kaldıramayacak duruma gelmişti, uzuvları yavaş yavaş çürüdü ve kurtlandı. Üstatlar, daha önce böyle bir durumla karşılaşmadıklarını defalarca dile getirmiş, Septonlar ise bunun tanrıların gazabı olduğunu ilan etmişti. Aegon'a acılarını dindirmesi için haşhaş sütü verildi ancak bunun dışında yapılabilecek başka bir şey yoktu.

Ölümünden önceki son hareketi, tüm kayıtların da üzerinde mutabık olduğu üzere, vasiyetini kaleme aldırmak oldu. Bu da, diyarın tarihi boyunca tadacağı en acı zehir oldu: en sakilinden –soylulardan peydahladığı gayrimeşru çocuklar olan– Büyük Piçler'e kadar tüm doğal çocuklarını meşru ilan etti. Çocuklarından çoğunun bundan haberi dahi olmadı zira Aegon'un ölümünün onlar için hiçbir anlamı yoktu. Bu, diyar içinse beş nesil boyunca sürecek kan ve ateş anlamına geliyordu.

IV. *Aegon'un Dokuz Metresi*

Leydi Falena Stokeworth
Kraldan on yaş büyük

Leydi Falena, FS 149 yılında Aegon 14 yaşındayken onu "erkek yaptı." Bir Kral Muhafızı onları yatakta yakaladığında, babası, Falena'yı kendi silahtarı Lucas Lothston ile evlendirdi ve kralı da, Lothston'u Harrenhal'ın lordu ilan etmeye ikna ederek Falena'nın saraydan ayrılmasını sağladı. Buna karşın, takip eden iki yıl boyunca Aegon, Harrenhal'a sık ziyaretlerde bulundu.

- Falena Stokeworth'tan olma çocuklar: Yok.

Megette (Mutlu Meg)
Bir demircinin genç ve balık etli karısı

FS 155 yılında Güzelpazar yakınlarında at binerken Aegon'un atının bir nalı düştü ve Aegon yerel bir nalbant ararken bu adamın genç karısını fark etti. Onu yedi altın ejderha adına (ve Kral Muhafızları'ndan Sör Joffrey Staunton'un tehditleri ile) sahiplendi. Megette, Kral Toprakları'nda bir eve yerleştirildi ve hatta sahte bir septonun yönettiği bir nikâhın ardından Aegon ile evlendirildi. Megette, prense yıllar içinde dört evlat verdi. Prens Viserys, Megette'i kocasının yanına göndererek bu duruma son verdi ve kızları septa olarak yetiştirilmek üzere İnanç'a teslim etti. Megette, bir yıl sonra demirci tarafından dövülerek öldürüldü.

- Mutlu Meg'den olma çocuklar: Alysanne, Lily, Willow, Rosey.

Leydi Casella Vaith
Bir Dorne lordunun kızı

Güneş Mızrak'ın Teslimi'nin ardından Aegon, kralın Dorne'dan aldığı rehineleri Kral Toprakları'na getirdi. Rehineler arasında zarif, açık sarı saçlı Casella Vaith de vardı ve Aegon tarafından ilerleyen zamanlarda odasında "rehine" olarak tutuldu. Casella, Dorne halkı ayaklanıp Kral Daeron'u öldürdüğünde, tüm rehineler idam edilmek üzereyken kendisinden sıkılan Aegon tarafından zindanlara, diğer tutsakların yanına gönderildi. Buna karşın, yeni kral Baelor tüm rehineleri affetti ve onlara Dorne'a kadar bizzat eşlik etti. Casella asla evlenmedi ve ilerleyen yıllarda tek gerçek aşkı Aegon'un kendisi için birilerini göndereceği sanrısı içinde akıl sağlığını yitirerek kendisini tüketti.

- Casella Vaith'ten olma çocuklar: Yok.

Bellegere Otherys (Braavos'un Kara İncisi)
Kaçakçı, tüccar, zaman zaman korsan, Dul Rüzgâr'ın kaptanı, Braavoslu bir tüccarın kızı ile Yaz Adaları'ndan gelen bir diplomattan olma

Kral Baelor, Aegon'u Naerys'in hamile kaldığı ve neredeyse öleceği FS 161 yılında Braavos'a bir diplomatik göreve gönderdi. Aegon'un Naerys'i tek başına bırakabilmiş olmasının makul açıklaması, kayıtlarda geçtiği kadarıyla görev zamanı geldiğinde Naerys'in başarısız doğumunun yarattığı sağlık sorunlarını atlatmış olmasıdır. Bellegere Otherys ile bu görevde tanıştı. Kara İnci ile münasebeti on yıl kadar sürdü ancak Bellegere'nin her limanda bir aşığı olduğu ve Aegon'un da bunlardan sadece biri olduğu söylenir. Bu on yılda üç çocuk doğurdu. Bu üç çocuktan ikisi kız, birisi ise ebeveynlik durumu şüpheli olan bir erkektir.

- Casella Vaith'ten olma çocuklar: Bellenora, Narha, Balerion.

Leydi Barba Bracken
Taş Çit'in lordu Bracken'in hayat dolu esmer kızı ve Bakire Kubbesi'ndeki üç prensesin yoldaşı

FS 171 yılında Baelor'un ölümü ve II. Viserys'in tahta geçmesinin ardından prenseslere tekrar erkeklerle görüşme izni verildi. Aegon (artık Ejderha Kayası'nın prensi ve en güçlü varisti) on altı yaşındaki Barba ile ilgilenmeye başladı. FS 172 yılında tahta çıkışının ardından Barba'nın babasını Kral Eli olarak atadı

ve kendisini resmî metresi olarak ilan etti. Aegon'a biri ölü doğan ikizleri (ölü erkek bebek ve hayatta kalan Daenerys) sunmadan iki hafta önce bir piç dünyaya getirdi ve bebeklerin doğumunu Kraliçe gerçekleştirdi. Kraliçe ölüm döşeğinde can çekişirken, Kral Eli –Barba'nın babası– kızını kralla evlendirmek istediğini açıkça ifade etti. Kraliçenin iyileşmesinden sonra ortaya çıkan skandal Barba'nın felaketi oldu ve genç Prens Daeron ile amcası Ejderha Şövalyesi piçi sürgüne gönderdi. Piç, Taş Çit'te Brackenler tarafından büyütüldü ve adı Aegor Rivers oldu. İlerleyen dönemde Acıçelik olarak tanındı.

- Barba Bracken'den olma çocuklar: Aegor Rivers (Acıçelik).

Leydi Melissa (Missy) Blackwood

Kralın metresleri içinde en sevileni

Leydi Barba'dan daha genç ve güzeldir (ancak göğüsleri ondan çok daha küçüktür). İlaveten daha alçak gönüllü, yumuşak kalpli ve bonkördür. Bu yapısı, Kraliçe Naerys'in –doğal olarak Ejderha Şövalyesi ve Prens Daeron'un da– onunla arkadaş olmasını sağladı. Beş yıllık "saltanatı" boyunca krala üç piç verdi. Bunlardan en önemlisi ilerleyen yıllarda Kanlıkuzgun olarak tanınacak olan Brynden Rivers'tır (doğumu FS 175).

- Melissa Blackwood'dan olma çocuklar: Mya, Gwenys, Brynden (Kanlıkuzgun).

Leydi Bethany Bracken

Leydi Barba'nın kız kardeşi

Bethany babası ve ablası tarafından Missy Blackwood'u yerinden etmek ve kralın gözüne girmek için yetiştirildi. FS 177 yılında, Aegon, piç oğlu Aegor'u görmek için Taş Çit'i ziyarete geldiğinde kralın gözüne çarptı. Kral o dönemde şişman ve aksiydi ancak Bethany onu oldukça hoş tuttu ve dönüşte kralla birlikte Kral Toprakları'na gitti. Buna karşın Bethany sarayda mutsuz oldu. Tehlikeli bir biçimde Kral Muhafızları'ndan biriyle, Sör Terrence Toyne ile yakınlaştı. İkili, 178 yılında bizzat Aegon tarafından yatakta basıldı. Sör Terrence, ölene kadar işkence gördü, Leydi Bethany ile babası ise idam edildi. Sör Terrence'ın kardeşleri bu ölümün intikamı için harekete geçtiğinde, Ejderha Şövalyesi Prens Aemon kardeşi Kral Aegon'u korumak için canını verdi.

- Bethany Bracken'den olma çocuklar: Yok.

Leydi Jeyne Lothston

Kralın ilk metresi Leydi Falena'nın kızı, ya Lord Lucas Lothston'dan ya da bizzat kendisinden olma

Jeyne, taht odasına bizzat annesi tarafından FS 178 yılında getirildi. Aegon, Lord Lothston'u yeni Kral Eli olarak atamıştı. Anne kızı aynı anda yatağına alarak eğlendiği söylenir (bu asla kanıtlanamamıştır.) Kral, Jeyne'e Leydi Bethany'nin idamının ardından sıklıkla ziyaret ettiği hayat kadınlarından kaptığı frengiyi bulaştırdı ve Lothstonlar krallıktan bir kez daha uzaklaştırıldı.

- Jeyne Lothston'dan olma çocuklar: Yok.

Lysli Serenei (Tatlı Serenei)

Köklü ama yoksul bir Lysli ailenin güzel kızı, saraya yeni Kral Eli Jon Hightower tarafından getirildi.

Serenei, Aegon'un metresleri içinde en güzeliydi ve mahir bir büyü ustası olduğu söylenirdi. Kralın son piçini, Yedi Krallık'ın gelmiş geçmiş en güzel kadını olarak kabul edilen ve üvey kardeşleri Acıçelik ile Kanlıkuzgun'un nefrete dönüşen rekabetinin fitilini ateşleyen Shiera Seastar'ı doğururken öldü

- Serenei'den olma çocuklar: Shiera.

SOLDA | *(soldan sağa): Leydi Melissa Blackwood, Lysli Serenei, Leydi Falena Stokeworth, Bellegere Otherys*
YUKARIDA | *(soldan sağa): Leydi Bethany Bracken, Leydi Barba Bracken, Megette (Mutlu Meg), Leydi Casella Vaith, Leydi Jeyne Lothston*

BRO&SİS

II. DAERON

DEĞERSİZ IV. AEGON, Aegon'un fethinin üzerinden geçen 184. yılda nihayet can verdi.

Oğlu ve varisi Prens Daeron babasının öldüğünü öğrendiği gece Ejderha Kayası'ndan ayrıldı ve Kızıl Kale'de Yüce Septon tarafından taçlandırıldı. Babasının tacını takmayı tercih etmişti; meşruiyetine dair kalan şüphe kırıntılarını ortadan kaldırmak istediği açıktı. Daeron, Aegon'un yanlış yaptığı hemen her şeyi hızlıca yerli yerine oturttu. İlk iş olarak da küçük konseyi dağıtarak kapasite ve bilgeliklerine güvendiği insanları seçti. Şehir Muhafızları'nın benzer şekilde düzenlenmesi de hemen hemen bir yıl sürdü. Kral Aegon'un eli en gözde muhafızlarına karşı çok boldu ve bu yolda kullandığı araç terfilerdi, karşılığında ise şehrin genelevlerinin kapıları –şehrin en bayağı kadınları dâhil olmak üzere– Aegon'un arzularını tatmin etmek için ardına kadar açılırdı.

Buna karşın Daeron aynı noktada durmadı ve babasının yozlaştırdığı ya da çürümeye terk ettiği şeyleri düzeltmeye çabaladı. Diyara karşı üstlendiği görevlerin farkındaydı ve Aegon'un ölüm döşeğinde tüm piç kardeşlerini meşru ilan etmesinin ardından ortaya çıkan karışıklığı yatıştırmayı amaçladı. Babasının son isteklerini hükümsüz kılamasa da –ki bunu istese de yapamazdı– Büyük Piçler'i yakınında tutup onları onore etti ve kralın kendilerine bağladığı maaşlarını ödemeye devam etti. Aegon'un Tyrosh Hükümdarı'na vadettiği ödemeyi de yaptı ve böylelikle üvey kardeşi Daemon Karaalev'in (Sör Daemon on dört yaşında olmasına rağmen) Tyroshlu Rohanne ile evlenmesini onadı. Düğünlerinin olacağı gün Daemon'a Karasu yakınlarında toprak ve üzerine kale inşa etme hakkı verdi. Bazıları bu davranışlarını, Büyük Piçler üzerindeki hakimiyeti ve meşruiyetini artırmak için yaptığını, bazıları ise sadece nazik ve adil bir adam olduğu için yaptığını söyler. Ancak gerçek her ne idiyse, bu çabaların boşa gideceği üzücü bir şekilde ortaya çıkacaktı.

Diyar henüz Büyük Piçler ve hatta Aegon'un hatalı yönetimi konularını tartışmaya başlamamıştı. Dornelu Mariah ile evliliği –ki artık Yedi Krallık'ın Kraliçesiydi– mutlu ve bereketliydi. Tahta çıktıktan sonraki ilk önemli girişimlerinden biri, kraliçenin kardeşi Prens Maron ile Dorne'u Targaryen himayesi altına alma müzakereleri oldu. İki yıl süren müzakerelerin ardından bir anlaşmaya varıldı ve buna göre Prens Maron, yaşı geldiğinde Daeron'un kız kardeşi Daenerys ile evlenecekti. Ertesi yıl evlendiler ve bu evlilikle Prens Maron Demir Taht önünde diz çökerek sadakat yemini etti.

Kral Daeron, Dorne prensini büyük övgülere layık gördü ve birlikte Kızıl Kale'den ayrılarak Yüce Sept'e gittiler. Burada Kutsal Baelor'un heykelinin ayaklarının dibine altın bir halka bırakarak, "Baelor, görevin tamamlandı," dediler. Diyarı Sur'dan Yaz Denizi'ne kadar birleştirmesi, Fatih Aegon'un bir zamanlar hayalini kurduğu muazzam bir şeydi. Bu, yani II. Daeron'un isim babası Genç Ejderha'nın ödediği korkunç bedel, ölüm olmadan yapılmıştı.

Daeron, takip eden yılda, Menzil, Fırtına Toprakları ve Dorne'un buluştuğu noktada, Dorne Sınırları'nda, bir yerleşim yeri kurdu. Yarattığı barış ortamına ithafen adını Yaz Kalesi koydu. Kaleden ziyade saraya benziyordu zira çok daha az tahkimatı vardı ve ilerleyen yıllarda Targaryen Evi'nin çok sayıda oğlu Yaz Kalesi Prensi unvanını aldı.

Prens Maron bu uzlaşma sürecinde çok sayıda imtiyaz kazanmıştı ve Dorne aileleri başka diğer ailelerin sahip olmadığı çok sayıda ayrıcalığa ve hakka sahipti; kraliyet unvanlarını diğerlerinin önünde tutma hakkı, kendi kanunlarını yürütme hakkı, Demir Taht'ın düzensiz aralıklarla yaptığı kontroller dâhilinde vergileri belirleme ve toplama hakkı ve benzeri haklar.

Karaalev isyanını başlatan tohumlardan biri bu konulardaki rahatsızlıklardı. Dorne'un kral üzerinde çok büyük etkisi olduğu görüşü hakimdi; II. Daeron konseyine

Daemon Karaalev'in, Daeron'a karşı beslediği nefretin yıllar öncesine dayandığının ortaya çıkışının, hain olduğunun anlaşılmasını takip eden yıllarda olduğu söylenir. Daemon'un Tyroshlu Rohanne ile evlenmesi Aegon'un –Daemon'un değil– arzusuydu. Daemon ise Daeron'un kız kardeşine, genç Prenses Daenerys'e karşı hisler besliyordu. Daemon'dan sadece iki yaş küçük olan prenses de piç prensin sevgisine karşılık vermişti ancak eğer ozanların sözüne inanmak gerekirse ne IV. Aegon ne de II. Daeron ülke meselelerine bu tip duyguların karıştırılmasına izin vermiyordu. Aegon, Tyrosh'u kendisine bağlamanın daha faydalı olacağını düşünmüştü zira Dorne'u bir kez daha işgal etmeye kalkıştığında Tyrosh donanması işine yarayacaktı.

Bu oldukça olası görünse de farklı kaynaklarda Daemon'un Fatih Aegon ile Zalim Maegor'un ayak izlerini takip edebileceği ve birden fazla gelin alabileceği yönünde ikna edildiği ve Tyroshlu Rohanne ile evlenmeye bahsedildiği kadar karşı olmadığı anlatılır. Hatta bizzat Aegon kendisine bu konuda izin vermiş (Karaalev'in yandaşlarından bir tanesi ilerleyen dönemde bu iddiayı gündeme getirmişti) olabilirdi ancak Daeron tamamen farklı bir düşünce yapısındaydı. Daeron, kardeşinin birden fazla gelin almasını yasaklamakla kalmadı, Yedi Krallık ile Dorne'un birleşmesi konusundaki pazarlıklar neticesinde Daenerys'i Maron Martell ile sözledi.

Daenerys'in Daemon'u sevip sevmediğini, Kara Ejderha için beraber ayaklandıkları iddia edilse de kim söyleyebilir ki? Daenerys, takip eden yıllarda Prens Maron'a sadık bir eş olmuştur ve eğer Daemon Karaalev'in ardından yas tuttuysa bile buna dair bir kayıt yoktur.

çok sayıda Dornelu almış ve bir kısmına büyük makamlar vermişti.

Yine de Daeron'un saltanatı diyarı hızla istikrara kavuşturdu ve hem halk tabakası hem de soylu lordlar tarafından kısa süre içinde İyi Daeron olarak anılmaya başlandı. Dornelu eşinin etkisi tartışılsa da genel olarak iyi kalpli ve adil biri olarak görülüyordu. Ayrıca, savaşçı olmamasına rağmen –betimlemelere göre küçük yapılı, ince kollu, yuvarlak omuzlu ve öğretici bir kimliğe sahipti– dört oğlundan ikisinin yalnızca şövalye, lord ya da varis olabileceğini düşünüyordu. En büyükleri, Prens Baelor, on yedi yaşında, Prenses Daenerys'in düğün turnuvasını kazanarak Mızrakkıran lakabını aldı. Son dövüşte Daemon Karaalev'i yenmişti. En genç oğlu Prens Maekar da benzer yeteneklere sahip olduğunun işaretlerini veriyordu.

Baelor'un siyah saçları ve gözlerine bakan pek çok kişi, insanların saygısını kolaylıkla kazanan ve tıpkı babası gibi eli açık olan bu adamın bir Targaryen'den çok Martell olduğunu düşünüyordu. Dorne Sınırları'nın şövalye ve lordları hem Daeron'a hem de Baelor'a karşı olan güvenlerini kaybetmeye ve tıpkı eski günlerde olduğu gibi, Dorneluları kralın cömertliği ve ilgisi için mücadele ettikleri birer rakipten ziyade savaşacakları birer düşman olarak görmeye başlamışlardı. Sonra Daemon Karaalev'e –uzun, yapılı, sıradan insanların yanında yarı tanrı gibi duran ve elinde Fatih'in kılıcını taşıyan adama– baktılar ve merak ettiler.

İsyan tohumları ekilmişti ancak yeşermesi yıllar aldı. Daemon Karaalev'in Kral Daeron'a baş kaldırmasına sebep ne son bir hareket ne de yanlış bir davranış oldu. Eğer isyanın gerçek sebebi Daenerys'e karşı beslediği aşk olsaydı isyan neden sekiz yıl sonra başlamıştı? Bu süre, özellikle de Rohanne'ın ona yedi evlat verdiği Daenerys'in de Prens Maron'a birkaç varis verdiği düşünüldüğünde engellenen bir aşka demir atmak için oldukça uzundu.

Aslında isyan tohumları Değersiz Aegon döneminde büyüme fırsatı bulmuştu. Aegon Dornelulardan hep nefret etmiş ve onlarla savaşmıştı. Yanlış yönetim tarzına rağmen eski günlere dönmek isteyen lordlar ise barış için çabalayan bu kraldan asla memnun olmamıştı. Barış döneminden memnuniyetsiz olan çok sayıda meşhur savaşçı ile Dorne kralının konseyi, Daemon'u alaşağı etmenin yollarını armaya başladı.

Daemon Karaalev, kibri yüzünden ilk başlarda bu görüşmeler içinde pek yer almadı. Nihayetinde Daemon'a gelen ilk insanların ve ilk isyanın üzerinden yıllar geçmişti. Peki öyleyse Daemon'u tahtta hak iddia etmeye iten şey neydi? Bunun sebebinin Büyük Piçlerden bir diğeri olduğu anlaşılıyor: Sör Aegor Rivers, nam-ı diğer Acıçelik. Aegor'un öfkeli ve alıngan mizacının sebebi belki de taşıdığı Bracken kanıydı. Bunun sebebi belki de Brackenlerin konseyden sürülmelerine sebep olan Kral Aegon'un gözündeki aşağılayıcı düşüşleriydi. Sebep belki de konsey ile yakın ilişkilerini sürdüren üvey kardeşi ve dostu piç Brynden Rivers ile yaşadığı rekabetti; zira Kanlıkuzgun'un annesi hayattayken çok seviliyor ve sıklıkla hatırlanıyordu bu sebeple kral metreslerini konseyden uzaklaştırdığında, Karaağaçlar Brackenler kadar acı çekmemişti.

SOLDA | *II. Daeron ve Prens Maron Martell, Kral Baelor anıtının önünde.*

Sebep her ne idiyse, Aegor Rivers kısa süre içinde Daemon Karaalev'e tahtta hak iddia etmesi için baskı yapmaya başladı ve ilerleyen dönemde Daemon en büyük kızı Calla'yı Aegor ile evlendirmeyi kabul etti. Dili de en az çeliği kadar acıydı. Zehrini Daemon'un kulağına zerk etti ve beraberinde kin besleyen diğer şövalye ve lordların haykırışları yükselmeye başladı.

Nihayetinde, yıllarca süren görüşmeler meyvesini, Daemon Karaalev de kararını verdi. Gerçi bu karar hesapsızca verilmiş bir karardı ve haber Kral Daeron'a Karaalev'in ay dönümüyle birlikte kendini kral ilan edeceği şeklinde ulaşmıştı. (Haberin Daeron'a nasıl ulaştığını bilmiyoruz ancak Merion'un tamamlanmamış Kızıl ve Siyah Ejderha adlı eserinde Büyük Piçler'den biri olan Brynden Rivers'ın bu konuyla alakadar olduğu ima edilir.) Kral, Daemon'u ihanet planlarını daha fazla ilerletemeden tutuklamaları için Kral Muhafızlarını gönderdi. Ancak Daemon'un bundan haberdardı ve öfkesiyle meşhur şövalyesi Sör Quentyn Top'un nam-ı diğer Ateş Topu'nun yardımıyla Kızıl Kale'den güvenle kaçmayı başardı. Daemon Karaalev'in müttefikleri bu tutuklama girişimini Daeron'un Daemon'a karşı yaptığı ve temeli olmayan korularından kaynaklanan bir hareket olarak değerlendirerek savaş sebebi saydılar. Diğerleri Değersiz Aegon'un saltanatının ilerleyen yıllarında kasıtlı olarak yaydığı, Daeron'un kral tarafından değil, kardeşi Ejderha Şövalyesi tarafından şövalye ilan edildiği dedikodusunu devam ettirerek ona Daeron Yanlışdoğan demeye devam etti.

İlk Karaalev isyanı, FS 196'da bu şartlar altında başladı. Geleneksel Targaryen armasının renklerini tersine çevirerek kırmızı zemin üzerine siyah ejderha kullanan asiler, Prenses Daena'nın piç oğlu, İsminin Birincisi Daemon Karaalev'i Kral IV. Aegon'un öz ve en büyük oğlu, üvey kardeşi Daeron'u da piç ilan etti. Takip eden dönemde siyah ve kızıl ejderhalar arasında Vadi'de, batı topraklarında, nehir topraklarında ve başka diğer yerlerde çok sayıda çarpışma yaşandı.

İsyan, takriben bir yıl sonra Kızılçimen Alanı'nda sona erdi. Bir kısım yazar Daemon'un yanında savaşan adamların cesaretini kaleme alırken, diğerleri de ihanetlerini yazmıştır. Savaş alanındaki yiğitlikleri ve Daeron'a karşı besledikleri nefrete rağmen baş koydukları dava çoktan kaybedilmişti. Daemon ve en büyük oğulları Aegon ve Aemon, bizzat Brynden Rivers ve özel muhafızları Kuzgunun Dişleri tarafından başlatılan ok yağmuru altında can verdi. Bunu, Acıçelik'in, elinde Karaalev ile başlattığı ve Daemon'un kuvvetlerini yarmaya çalıştığı çılgın hücumu izledi. Hücumun ortasında Kanlıkuzgun ile karşılaştı ve düelloya dönüşen bu sahnenin ardından Kanlıkuzgun tek gözünü kaybederken Acıçelik kaçtı.

Savaş, Prens Baelor Mızrakkıran'ın yanında getirdiği fırtına toprakları ve Dorne savaşçıları ile meydanda gözükmesiyle sona erdi. Baelor, asileri arkadan kuşatırken genç Prens Maekar, Lord Arryn'in kervanından geriye kalanlarla âdeta bir örs oluşturdu ve asiler bu örs ile hücum eden çekiç arasında kalarak yok oldu. Daemon Karaalev'in gururu o gün on bin adamın canına mal oldu. Fazlası da yaralandı ya da sakat kaldı. Kral Daeron'un barış çabaları boşa gitmişti. Bunda kendi kusuru olmasa da sinsi üvey kardeşine gösterdiği aşırı merhametin etkisi göz ardı edilmemelidir.

Kral Daeron, ilerleyen dönemde pek az kişinin tahmin edebileceği seviyede bir sertlik gösterdi. Kara Ejderha'yı destekleyen çok sayıda lord ve şövalye unvanlarından, ayrıcalıklarından, makamlarından oldu ve kraliyete rehine vermeye zorlandı. Daeron onlara güvenmişti, adil bir şekilde yönetebilmek adına elinden geleni yapmıştı ancak onlar buna rağmen kendisine baş kaldırmıştı. Daemon Karaalev'in hayatta kalan oğulları Tyrosh'a, anne topraklarına kaçmış ve Acıçelik de onları takip etmişti. Diyar, Karaalev Taklitçileri sebebiyle dört nesil daha, ta ki Daemon Karaalev'in soyunu devam ettiren son erkek torunu da mezara girene dek acı çekecekti.

Üvey kardeşiyle hesaplaşmasının ardından, onu destekleyen evlatları ve varisleri de göz önüne alındığında, pek çok kişi Kral Daeron'un, Diyarın yüzyıllar boyunca Targaryen hanedanı tarafından yönetileceğini güvence altına aldığını düşündü. Baelor Mızrakkıran'ın harika bir kral olacağından pek az kişinin şüphesi vardı zira cesur yüreği, bilge ruhu ve babasına Kral Eli olarak sunduğu hizmet bunun teminatıydı. Ancak kimse tanrıların arzusunu bilemezdi. Baelor Mız-

rakkıran, en güzel yıllarında öz kardeşi Maekar tarafından FS 209'da, Ashford'daki bir turnuvada öldürüldü. Ölümü mızrak dövüşü ya da yakın dövüş değil, Baelor'un aile kaydı dahi olmayan, alt rütbeli bir koruma muhafız şövalye adına dövüştüğü, yüzyılın ilk yedi mahkemesinde oldu. Ölümü bir talihsizlikti, bu neredeyse kesindi ve Prens Maekar'ın bu ölümden ötürü acı çektiği, her ölüm yıldönümünde de kendisini andığı yazılır. Baelor ölmüştü ve Maekar ile tüm diyar halkı bir muhafız şövalyenin hayatının Ejderha Kayası Prensi ve Kral Eli'nin ölümüne değer olup olmadığını düşünüyordu. (İlerleyen yıllarda ise bir muhafız şövalyenin ne kadar yükselebileceğine şahit olacaklardı; kaldı ki bu başka bir metnin konusu)

Baelor'un çocukları vardı –genç prensler Valarr ve Matarys– Maekar ve kralın da öyle (gerçi halk kitap kurdu olan ve doğaüstü konularla kafayı bozmuş olan Aerys ile deliliğin pençesine düşen tatlı oğlan Rhagel'e şüpheyle yaklaşıyordu). Sonra Yedi Krallık'ı Büyük Bahar Salgını vurdu ve dağ geçitleri ile limanlarını kapatan Vadi ile Dorne dışındaki her yeri etkisi altına aldı. Salgının en şiddetli vurduğu yer Kral Toprakları oldu. Yüce Septon, Yedi'nin yeryüzündeki sesi, tıpkı En Sadıklar'ın üçte biri ve sessiz kızkardeşlerin neredeyse tamamı gibi öldü. Cesetler Ejderha Çukuru'nun yıkıntılarına yığıldı. Bu işlem, ceset yığınının yüksekliği 3 metreyi aşana ve Kanlıkuzgun'un getirdiği Ateş Ustaları cesetleri yakana kadar devam etti. Cesetlerle birlikte şehrin bir mahallesi de yanıp kül oldu ancak yapılacak başka bir şey yoktu.

En kötüsü ise taşınan cesetlerin arasında Baelor Mızrakkıran'ın oğulları ile pek çok kişinin adını anmadan önce "İyi" dediği II. Daeron'un olmasıydı. Yirmi beş yıl hüküm sürdü ve bu zamanın çoğu diyar için huzur ve bereket doluydu.

Acıçelik, sürülen lord ve şövalyeler ile ailelerini Essos'ta bir araya getirdi. FS 212'de Altın Mürettebat'ı kurdu ve kısa süre içinde İhtilaflı Topraklar'ın uzak ara en özgür grubu hâline getirdi. "Altının altında Acı Çelik" cümlesi savaş naraları hâline geldi ve şöhretleri Essos çapında yayıldı. Grup, Acıçelik'in ardından, Canavar Maelys Basamak Taşı'nda öldürülene dek Daemon Karaalev'in soyundan gelenler tarafından yönetildi.

SOLDA | *Acıçelik, Altın Mürettebat'ın başında.*
YUKARIDA | *Daemon Karaalev, Kızılçimen Alanı'ndaki hücumun başını çekiyor.*

I. Aerys

FS 209'DA TAHTA geçen Daeron'un ikinci oğlu Aerys kral olacağını hayal dahi edememişti ve Demir Taht ile garip şekilde uyumsuz bir görüntü sergiliyordu. Aerys, ilgi alanları antik kehanetler ve daha başka gizemleri içeren tozlu tomarlar olsa da kendi çapında bilgiliydi. Aelinor Penrose ile evliydi ancak çocuk yapmaya hiç yanaşmadı üstelik söylentilere göre evliliğin gereğini dahi yerine getirebilmiş değildi. Küçük konseyinin üyeleri, akılları sıra bunun sebebinin kralın Aerys'ten bir şekilde hoşlanmaması olduğunu düşünmüş, bu sebeple onu boşamasını ve başka bir kadınla evlenmesini önermişlerdi. Aerys bunu dinlememişti bile.

Büyük Bahar Salgını'nda taç giyen I. Aerys karmaşa içinde bir diyarla baş başa kaldı. Salgın etkisini yavaş yavaş azaltmaya başladığında Demir Adalar Lordu Dagon Greyjoy gemilerini Günbatımı Denizi'nin kıyı kasabalarını boydan boya yağmalamaya göndermiş ve Acıçelik, Dar Deniz'in karşı kıyılarında Daemon Karaalev'in oğullarıyla karanlık planlar yapmaktaydı. Aerys'in Kral Eli olarak Brynden Rivers'ı atamasının sebebi belki de bu zorlu durumlardı.

Kanlıkuzgun, hem usta bir Kral Eli hem de muhbir başı olabileceğini kanıtladı. Bu, onu Leydi Misery ile rakip yapıyordu. Ayrıca, hem üvey kardeşi hem de sevgilisi olan Shiera Seastar'ın sırları ortaya çıkarmak için büyü kullandığını düşünen kişiler vardı. Kanlıkuzgun'un "binbir göz"ünü anmak halkın her tabakasından insan için olağan hâle geldi ve komşular dahi, Kanlıkuzgun'un ajanı olabilecekleri gerekçesiyle birbirlerine güvenemez oldular. Büyük Bahar Salgını'nın yarattığı sıkıntılar göz önüne alındığında, Aerys'in gerçekten de ajanlara ihtiyacı vardı. Yaz, iki yıldan uzun sürecek bir kuraklıkla birlikte geldi. Pek çok kişi kralı, daha da fazlası ise Kanlıkuzgun'u suçladı. İhaneti öğütleyen perişan kardeşler, şövalyeler ve lordlar ortaya çıktı. İçlerinden bir kısmı çok net bir ihaneti fısıldıyordu: Kara Ejderha, Dar Deniz'in karşı kıyısından geri gelmeli ve hakkı olan tahtı almalı.

Yeni yeni kıpırdanan bu girişimin merkezinde Lord Gormon Peake vardı. İlk Karaalev isyanında üstlendiği görev sebebiyle yüzyıllardır ailesinin himayesinde bulunan üç kaleden ikisi elinden alındı. Lord Gormon, kuraklık ve Büyük Bahar Salgını'nın ardından Daemon Karaalev'in hayattaki en büyük oğlunu, Genç Daemon'u Dar Deniz'i geçerek tahtı alma yönünde bir adım atmaya ikna etti.

Komplo, FS 211'de, Lord Butterwell'in Tanrıların Gözü yakınlarında inşa ettiği muazzam yerleşke Beyaz Duvarlar'da, düzenlenen bir evlilik töreni turnuvasında iyice olgunlaştı. Bu Butterwell, bir dönem Daeron'un Kral Eli olarak hizmet veren ve kral tarafından Lord Hayford'un önerisi ile isyanın ilk günlerinde Daemon Karaalev'e bilerek müdahale etmediği şüphesiyle makamından azledilen Butterwell'in ta kendisiydi. Beyaz Duvarlar'da çok sayıda lord ve şövalye Lord Butterwell'in evliliğini kutlama ve turnuvada yer alma kisvesi altında bir araya geldi. Hepsinin de ortak isteği bir Karaalev'in tahta geçmesiydi.

Genç Daemon, komplocular arasında Kanlıkuzgun'un ajanları olmasaydı Nehir Toprakları'nın merkezinde oldukça rahatsız edici bir isyan başlatabilirdi ancak Kral Eli, daha turnuva bitmeden Beyaz Duvarlar'ın dışında ordusuyla birlikte belirdi ve

Kanlıkuzgun'un güç kazanmasının muhtemel sebebinin, Aerys'in, Brynden Rivers'ın artık herkesçe bilinen ilgi alanlarıyla örtüşen antik sanatlar ve antik tarihe duyduğu ilgi olduğunu söyleyenler vardı. Kanlıkuzgun'un saraydaki şöhreti iyice artmıştı ancak Aerys'in onu Kral Eli olarak atayacağını pek az kişi tahmin edebilmişti. Bu hareket, kral ve Kral Eli olmayı bekleyen kardeşi Prens Maekar arasındaki fitili ateşledi. Devam eden günlerde Prens Maekar, Kral Toprakları'nı terk ederek uzun yıllar kalacağı Yaz Kalesi'ne geçti.

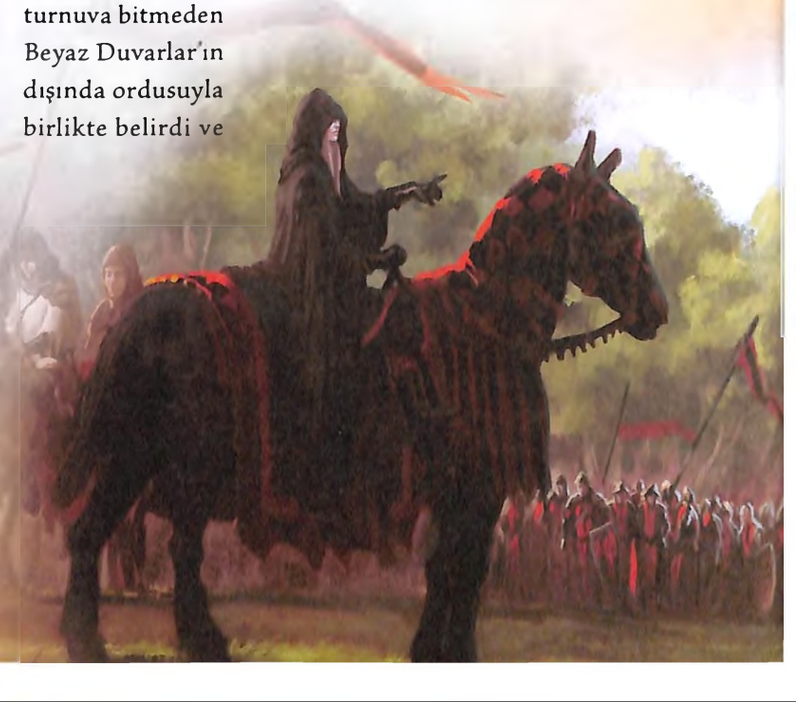

SAĞDA | *II. Demon Karaalev'in tutuklanması.*

Genç Daemon'un taht arzusu da, Acıçelik'in bu hareketi desteklemeyişi de apaçık biliniyordu. Acıçelik'in babasının tahtı ele geçirme girişimini desteklerken aynı şeyi neden oğlu için yapmadığı bugün dahi saray koridorlarında zaman zaman tartışılan bir konudur. Bazıları Genç Daemon ile Lord Gormon'un planlarının tutarlılığı konusunda Acıçelik'i ikna edemediğini savunur, kaldı ki bu oldukça makul bir açıklamadır; Peake'in intikamını dindirmek ve makamına geri kavuşmak için sebebe ihtiyacı yoktu ve Daemon da koşullar ne olursa olsun onun amacına ulaşacağına ikna olmuştu. Başkalarına göre ise sebep, savaştan başka hiçbir şey düşünmeyen Acıçelik'in Daemon'a, düşlerine ve müzik ile güzel sanatlara olan düşkünlüğüne karşı duyduğu güvensizlikti. Diğer bir grup ise Daemon'un genç Lord Cockshaw ile olan yakın ilişkisine dikkat çekerken sadece bunun bile Aegor Rivers'ın bu genç adamın yardımına koşmayı reddetmesi için yeterli bir sebep olduğunu düşünüyordu.

İkinci Karaalev İsyanı daha başlamadan bastırıldı. Gormon Peake, engellenen isyanın diğer tasarlayıcıları ile birlikte idam edilirken Lord Butterwell ve diğerleri makam ve topraklarından oldular. Daemon ise Kızıl Kale'de bir tutsak olarak birkaç yıl daha yaşadı. Bazıları Daemon'un neden tutuklu kaldığı ve idam edilmediğini merak etse de altında yatan mantık oldukça basitti: kendinden sonra gelen kardeşi Haegon, Daemon hayattayken taht üzerinde hak iddia edemezdi.

İkinci Karaalev İsyanı fiyaskoyla sonuçlandı ama o dönemde yaşanan tüm olayların akıbeti bu değildi. FS 219'da Haegon Karaalev ve Acıçelik, Üçüncü Karaalev İsyanı'nı başlattı. Orada yaşanan iyi ve kötü şeyleri –Maekar'ın liderliğini, Aerion Parlakalev'in hareketlerini, Maekar'ın en küçük oğlunun cesaretini ve Kanlıkuzgun ile Acıçelik arasındaki ikinci düelloyu– oldukça iyi biliyoruz. Taht üzerinde hak iddia eden I. Haegon Karaalev, savaşın ardından kılıcını bırakmışken hainçe öldürüldü ama Sör Aegor Rivers, yani Acıçelik, canlı ele geçirildi ve zincire vurularak Kızıl Kale'ye geri getirildi. Pek çok kişi hâlen Acıçelik'in, Prens Aerion ve Kanlıkuzgun'un da önerdiği gibi, oracıkta idam edilmesi ile Karaalev ailesinin hırslarına nokta konulabileceği fikrindedir.

Ancak olaylar bu şekilde gelişmedi. Acıçelik, yargılanmasına ve vatana ihanetten suçlu bulunmasına rağmen Kral Aerys canını bağışladı ve Sur'a gönderilerek hayatının geri kalanını Gece Nöbetçileri arasında geçirmesini emretti. Bu kararın aptalca bir merhamet olduğu ortaya çıktı zira Karaalev ailesinin sarayda hâlen pek çok dostu vardı ve bunlar içinde bilgi sızdırmaya son derece hevesli olanlar da mevcuttu. Acıçelik'i ve bir düzine tutsağı taşıyan gemi, Kıyıdaki Doğu Gözcüsü'ne ilerlerken Dar Deniz'de ele geçirildi ve Aegor Rivers serbest bırakıldı. Aegor, serbest kaldıktan sonra Altın Mürettebat'a geri döndü. Yıl sona ermeden, Haegon'un büyük oğluna Tyrosh'ta Kral III. Daemon Karaalev adıyla taç giydirdi ve canını bağışlayan krala karşı komplo kurma çalışmalarına devam etti.

Kral Aerys, Demir Taht'ta iki sene daha oturduktan sonra FS 221 yılında eceliyle öldü.

Bu dönemde haşmetmeapları hiç çocuğu olmamasına karşın (Aerys bakir öldü zira evliliğinin gereğini hâlâ yapmamıştı) arkasında varisler bıraktı. İyi Daeron'un üçüncü oğlu olan kardeşi Rhagel kendisinden önce, FS 215 yılında boğazına kaçan balıklı turta yüzünden boğularak öldü. Rhagel'in oğlu Aelor da Ejderha Kayası'nın yeni prensi ve tahtın bir numaralı varisi hâline geldi ancak iki yıl sonra ikiz kız kardeşi ve eşi Aelora'nın elinden çıkan gülünç bir kaza sonucu hayatını kaybetti. Aelora çektiği acı yüzünden aklını yitirdi. (Aleora, ilerleyen dönemde tarihe mal olmuş isimleriyle Sıçan, Şahin ve Domuz tarafından bir maskeli baloda uğradığı saldırıyı atlatmasının ardından üzücü bir şekilde canına kıydı.)

Aerys'in ölmeden önce varisi ilan ettiği, hayatta kalan son varisi ve kendisinden sonra tahta geçecek kişi ise kralın hayattaki tek kardeşi Prens Maekar oldu.

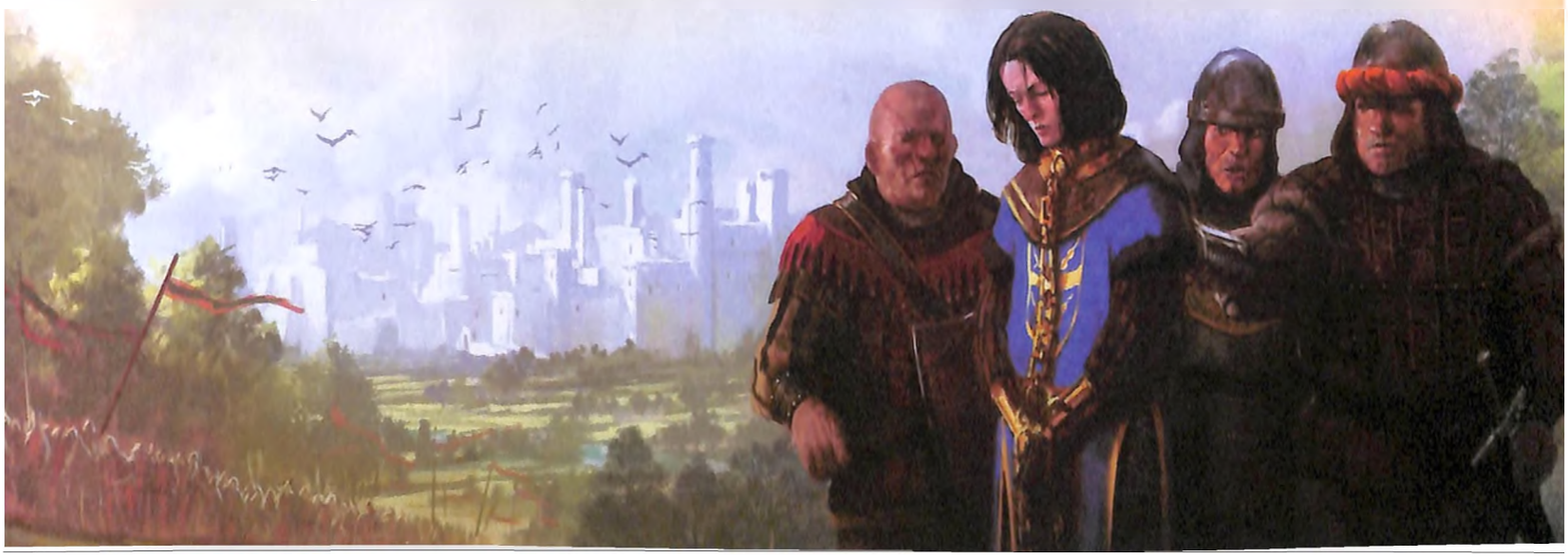

I. MAEKAR

MAEKAR ENERJİK BİR kral ve tanınmış bir savaşçıydı. Ayrıca hızlı karar veren ve suçlayıcı bir yapıya sahipti. Kardeşi Baelor'un sahip olduğu ve ona kolayca arkadaş ve müttefik kazandıran yeteneklere sahip değildi. Kardeşinin ellerinde gerçekleşen –ancak kasti olmayan– ölümünün ardından daha da sert ve merhametsiz bir mizaca büründü. Bu sebeple, geçmişle arasına bir set çekmek için kendisine yeni bir taç yaptırttı; siyah demirden, sivri uçları kırmızı altınla işlenmiş bir savaşçı tacıydı. Bu, Fatih Aegon'un tacının I. Daeron'un Dorne'daki ölümü ile kaybolmasından bu yana yapılan ilk taçtı. Maekar görece barışçıl bir dönemde, iki Karaalev isyanı ile büyük ölçüde oğulları tarafından başlatılan karmaşa arasındaki dönemde hüküm sürdü.

Maekar döneminin ana konusu varisleriydi. Birkaç oğlu ve kızı vardı ama tahta oturabilecek durumda olup olmadıkları tartışılırdı. En büyükleri, Prens Daeron, Sarhoş namıyla tanınırdı ve Ejderha Kayası'nı kasvetli bulduğu için Yaz Kalesi Prensi unvanını tercih etmişti. Hemen arkasından gelen Aerion Parlakalev ya da Parlakateş olarak bilinirdi; son derece kudretli bir şövalyeydi ancak zalim ve kaprisliydi. Ayrıca karanlık sanatlara hevesliydi. Bu iki prens de baba oldu ancak babalarından önce öldüler. Prens Daeron'un FS 222 yılında Vaella adında bir kızı oldu ancak kızın üzücü şekilde zekâ geriliği olduğu anlaşıldı. Aerion Parlakateş'in oğlu FS 232'de doğdu ve babası ona uğursuz bir isim koydu ve Maegor dedi. Parlak Prens aynı yıl, kendisini ejderhaya dönüştüreceğine olan inancı sebebiyle bir çanak çılgınateş içerek öldü.

Maekar'ın üçüncü oğlu Aemon kitaplara düşkünlüğüyle bilinirdi ve gençliğinde Hisar'a gönderilerek yeminli bir Üstat oldu. Kralın en küçük oğlu Prens Aegon'du. Bir muhafız şövalyesine –Baelor Mızrakkıran'ın savunmasında öldüğü şövalyenin ta kendisiydi– silahtar olarak hizmet etmişti. Daha çocukken "Yumurta" lakabını almıştı. Kıvrak zekâlı bir saraylının "Daeron şaka gibiydi, Aerion ise bela ama Aegon bir köylünün yarısından fazla" dediğini belirtmek gerekir.

Kral Maekar FS 233'te ordusunu Dorne Sınırları'nda isyancıların üzerine sürdüğü bir savaşta öldüğünde yerini kimin alacağı konusu ciddi oranda karmaşa yarattı. Kral Eli, yani Kanlıkuzgun, bir kez daha Ejderhaların Dansı gibi bir olayla karşılaşma riskini almamak için konuyu karara bağlamak üzere Büyük Konsey'i topladı.

FS 233'te yüzlerce büyük ve küçük lord Kral Toprakları'nda bir araya geldi. Maekar'ın büyük oğulları öldüğünden ortada dört tane aday kalmıştı. Büyük Konsey Prens Daeron'un tatlı ama donuk zekâlı kızı Vaella'yı anında eledi. Aerion Parlakalaev'in oğlu Maegor hakkında sadece birkaç kişi konuştu; bebek bir kral demek uzun yıllar sürecek istikrarlı bir saltanat demekti ancak oğlanın babasından zalimlik ve çılgınlık huylarını almış olabileceği kuşkuları da vardı. Prens Aegon en yakın seçenekti ancak bazı lordlar, muhafız şövalyesiyle yaptığı yolculukların onu "yarı köylü" yaptığı gerekçesiyle ona güvenmiyordu. Kendisi pek sevilmediğinden ağabeyi Üstat Aemon'un yeminini bozup tahta geçmesi gündeme geldi ancak Aemon bu talebi reddetti ve girişim sonuçsuz kaldı.

Büyük Konsey iç tartışmalarını sürdürürken, taht üzerinde hak iddia eden başka biri Kral Toprakları'na geldi. Bu kişi Kara Ejderha'nın yedi çocuğundan beşincisi olan Aenys Karaalev'den başkası değildi. Büyük Konsey'in toplanacağı haberi ilk duyurulduğunda, Aenys, sürgünde olduğu Tyrosh'tan, durumunu ortaya koyan bir mektup yazdı ve atalarının daha önce üç kez kılıçla girişip başarısız olduğu Demir Taht mücadelesini sözcüklerle kazanmayı denedi. Kral Eli, Kanlıkuzgun kendisine seyahat izni verdi ve ortaya çıkabilecek sahtekârlara karşı kendisini Kral Toprakları'na davet ederek konseyin huzuruna bizzat çıkmasını önerdi.

Aenys akılsızca bir hareketle bu teklifi kabul etti. Daha şehre adım attığı anda altın pelerinliler tarafından göz altına alındı ve zorla Kızıl Kale'ye getirilerek oracıkta başı vuruldu. Olayın ardından kafası, aralarında hâlâ aralarında olabilecek Karaalev sempatizanlarına uyarı olması amacıyla Büyük Konsey lordlarına gösterildi.

Kısa süre sonra "Bir Zamanlar Yumurta Olan Prens", Büyük Konsey'in çoğunluk oylarıyla seçildi. Dördüncü çocuğun dördüncü çocuğu, V. Aegon ya da gençliğinde tahta geçme ihtimalinin uzaklığı sebebiyle takılan lakabıyla Olasılıksız Aegon.

YUKARIDA | *I. Maekar'ın tacı.*
SAĞDA | *Kral Olasılıksız Aegon (arkada ayakta duran) ve oğulları (soldan sağa) Duncan, Jaehaerys ve Daeron.*

V. AEGON

AEGON DÖNEMİNİN İLK icraatı, Kral Eli Brynden Rivers'ın Aenys Karaalev cinayetinden dolayı tutuklanması oldu. Kanlıkuzgun, maktulü, erişebileceği ve gücünün yetebileceği bir yere çekmek için seyahat izni verdiğini hiçbir zaman reddetmedi ancak diyarın iyiliği için kendi onurunu feda ettiğini dile getirdi.

Pek çok kişi bir tane daha Karaalev'in ortadan kalkmasından memnun olsa da, Kral Aegon, Demir Taht'ın otoritesinin sarsılmaması için Kral Eli'ni cezalandırmaktan başka bir seçenek bulamadı. İdam cezası ilan edildiğinde Aegon, Kanlıkuzgun'a siyahları giyerek Gece Nöbetçileri'ne katılması seçeneğini sundu. Kanlıkuzgun, bu seçeneği tercih etti. Sör Brynden Rivers, Sur'a gitmek üzere FS 233 yılında denize açıldı. (Gemiyi kimse durdurmadı). Çoğu Kanlıkuzgun'un şahsi muhafız ekibi ve Kuzgun'un Dişi üyesi olan iki yüz adamı da (çoğu okçuydu) onunla birlikte gitti. Kralın kardeşi Üstat Aemon da bu ekibin içindeydi.

Kanlıkuzgun, FS 239'da Gece Nöbetçileri'nin Lord Kumandan'ı olacak ve bu görevi FS 252'de Sur'un ötesine yaptıkları bir akında kaybolana kadar sürdürecekti.

Aegon'un hükümdarlık süreci zorluydu zira üç yıl süren ve sürdüğü dönemde en ufak azalma belirtisi göstermeyen bir kışın ortasında başladı. Kuzeyde, tıpkı yüz yıl önce hüküm süren beş yıllık kışta olduğu gibi açlık ve sefalet kol geziyordu. Kral Aegon fakir ve düşkünlerin durumuyla her zaman yakından ilgilenirdi, bu sebeple elinden geleni yaptı ve kuzeye gönderilen tahıl ve diğer erzakın miktarını artırdı. Bazıları ise kralın bunu yaparken aşırıya kaçtığını düşündü.

Hükümdarlığı kısa süre içinde, daha prensken gereğinden fazla haşır neşir olduğu konularla, yetki ve ayrıcalıklarını kısmak istediği kişilerle ilgili konularda sınandı. Ayrıca, Aenys Karaalev'in ölümüne rağmen Karaalev tehdidi henüz ortadan kalkmamış, üstelik Kanlıkuzgun'un ihaneti Dar Deniz'in öte kıyısında sürgünde olan grubun daha da kenetlenmesine yol açmıştı. FS 236 yılında, zalim kışın sonuna yaklaşılırken, kendini kral ilan eden Haegon'un oğlu ve I. Daemon'un torunu III. Daemon, yanında Acıçelik ve Altın Mürettebat ile Demir Taht'ı ele geçirmek için yeni bir girişimde bulundu.

İşgalciler Karasu Koyu'nun hemen güneyindeki Massey Kancası'na indi ancak yardımlarına gelen kişi sayısı çok az oldu. Kral V. Aegon onlarla yüzleşmek için yanında üç oğluyla bizzat yola koyuldu. Ağırsu Köprüsü Savaşı sonunda Karaalevler ezici bir yenilgi aldı ve III. Daemon, Kral Muhafızı şövalyesi Sör Uzun Duncan tarafından öldü-

rüldü. Bu şövalye, "Yumurta"nın bir silahtar olarak hizmet ettiği kişiydi. Acıçelik kaçtı ve yakalanmaktan bir kez daha kurtuldu. Olaydan birkaç yıl sonra ise İhtilaflı Topraklar'da ortaya çıkıp lejyonerleriyle Tyros ve Myr arasındaki bir muharebede savaştı. Sör Aegor Rivers savaş alanında öldüğünde altmış dokuz yaşındaydı ve yaşadığı gibi, elinde bir kılıç ve dudaklarında isyan ile öldüğü anlatılır. Mirası Altın Mürettebat ve hizmet edip koruduğu Karaalev soyu tarafından yaşatılacaktı.

V. Aegon döneminde başka savaşlar da oldu zira kral, hükümdarlık döneminin pek azında zırh kuşandığı için bir savaş biterken bir diğeri patlak verdi. Kral Aegon, halk tarafından sevilmesine karşın, güçlerini kısmak istediği diyar lordlarından çok sayıda düşman edindi. Çok sayıda reform yaptı ve halka pek çok hak vererek daha önce hiç tanışmadıkları koruyucu yasalar koydu. Ancak bu yönde attığı her adım ciddi bir muhalefetle karşılaştı ve bu muhalefet zaman zaman açık başkaldırılara dönüştü. Düşmanlarının en açık sözlüsü bir keresinde, V. Aegon'u, "bize tanrılar tarafından verilen hak ve özgürlükleri elimizden almaya çalışan eli kanlı bir tiran," diye niteleyerek çizgiyi aştı.

Kendisine karşı gösterilen muhalefetin –özellikle de bir kral olarak tüm halkları yönetmek için vermek durumunda kaldığı tavizler sebebiyle en büyük hayallerinin gün be gün ötelendiği düşünüldüğünde– Aegon'un sabrını zorladığı bilinen bir gerçekti. Bir başkaldırı diğerini izlerken Haşmetmeapları itaatsiz lordlarının isteklerine tahmin ettiğinden daha fazla boyun eğmeye başladı. Bir tarih öğrencisi ve kitapsever olan V. Aegon'un pek çok kez elinde I. Aegon gibi ejderhalarının olmasını dilediği ve bu sayede diyarı yepyeni bir şekilde düzenleyerek herkes için barış, refah ve adaletli bir yer hâline getirebileceğini söylediği bilinir.

Oğulları bile bu iyi kalpli krala karşı ellerine güç geçtiğini düşündükleri anda başkaldırdı. V. Aegon aşk evliliği yapmış ve kendisine eş olarak Kuzgunağaç Kalesi lordunun neşeli (bazıları bunun rol olduğunu söyler) Leydi Betha Karaağaç'ı seçmişti. Leydi Betha, kara gözleri ve kuzguni saçları sebebiyle Kara Betha olarak da bilinir. FS 220 yılında evlendiklerinde gelin on dokuz, Aegon ise yirmi yaşındaydı ve taht sırasından uzak olmaları sebebiyle bu evliliğe karşı çıkan olmamıştı. İlerleyen yıllarda Kara Betha, Aegon'a üç erkek (Duncan, Jaehaerys ve Daeron) ile iki kız (Shaera ve Rhaelle) evlat verdi.

Targaryen Hanesi, ejderha kanını saf tutabilmek adına, geleneksel bir şekilde kız ve erkek kardeşleri evlendiriyordu ancak sebep her ne idiyse V. Aegon bu ve benzeri ensest birlikteliklerin yarardan çok zarar getirdiğine inanıyordu. Bu sebeple çocuklarını Yedi Krallık'ın en büyük lordlarından bazıları ile evlendirerek reformları için destek bulma arayışına gitti.

Kara Betha'nın da yardımıyla, FS 237'de, Aegon'un çocukları henüz çok gençken birkaç önemli nişan yapıldı ve kutlandı. Evlilikler tamamlandığında büyük faydaları olacaktı... ancak Haşmetmeapları kendi kanından gelenlerin inatçılığını hesaba katmamıştı. Betha Karaağaç'ın çocukları tıpkı anneleri ve babaları gibi inatçı olduklarını gösterdi ve eş seçerken kalplerini dinlediler.

Aegon'un en büyük oğlu, Ejderha Kayası prensi ve tahtın varisi Duncan krala itiraz eden ilk isim oldu. Duncan, Fırtına Burnu'ndan Baratheon Hanesi'nin bir kızı ile nişanlı olmasına rağmen, FS 239'da Nehir Toprakları seyahati sırasında karşılaştığı ve kendisini Eskitaşlar'dan Jenny olarak tanıtan garip, sevecen ve gizemli bir kıza âşık oldu. Kız, harabelerin arasında, yarı yabani topraklarda başıboş dolaşır ve uzun zamandır kayıp olan İlk İnsanlar'ın kralının soyundan geldiğini iddia ederken, yöredeki köylerde yaşayanlar onun yarı deli bir kız hatta bir cadı olduğunu söylüyordu.

Aegon'un halkın sevgilisi olduğu bir gerçekti, onların arasında büyümüştü ancak tahtın varisinin annesi ve babası belli olmayan bir avamla evlenmesi onun da sınırlarını aşıyordu. Haşmetmeapları bu evliliğin gerçekleşmemesi için elinden geleni yaptı ve Duncan'dan Jenny'i bir kenara bırakmasını talep etti. İnatçılığını babasından alan prens bu talebi geri çevirdi. Yüce Septon, Büyük Üstat ve küçük konsey üyeleri bir araya gelip Kral Aegon'a, oğluna Demir Taht ile ormandan gelen bu vahşi kadın arasında bir seçim yapmaya zorlaması konusunda ısrar etmelerine rağmen Duncan geri adım atmadı. Hatta, Jenny'den vazgeçmek yerine veraseti kardeşi Jaehaerys lehine bırakıp Ejderha Kayası prensliğinden çekildi.

Bu bile Fırtına Burnu ile bırakın barışı, yakınlaşmayı bile tesis edemedi. Onuru incinen kızın babası Fırtına Burnu'nun lordu, Lord Lyonel Baratheon –savaşlardaki kahramanlıklarıyla nam salmış ve Gülen Fırtına olarak tanınmıştır– onuru kırıldığında kolaylıkla yatıştırılabilecek türden biri değildi. Kısa ve kanlı bir ayaklanma patlak verdi. Sonunda Kral Muhafızları'ndan sör Duncan tek bir muharebe sonunda Lord Lyonel'i yendi. Kral Aegon ise en küçük kızı Rhaelle'i Lord Lyonel'in varisiyle evlendireceğine yemin etti. Bu anlaşmayı nihayete erdirmek adına Prenses Rhaelle, Lord Lyonel'in ve eşinin sakisi sıfatıyla Fırtına Burnu'na gönderildi. Eskitaşlar'dan Jenny –nezaketen anıldığı üzere Leydi Jennuy– bu esnada saraya kabul edildi ve Yedi Krallık genelinde halk tarafından özel bir sevgi ile kucaklandı. O ve

Eskitaşlar'dan Jenny saraya, Nehir Toprakları'nda orman cadısı olarak nitelendirilebilecek cüce, albino bir kadınla geldi. Leydi Jenny kadının ormanın bir çocuğu olduğunu bizzat iddia etti.

bundan böyle Yusufçuk Prensi olarak anılan prensi yıllar boyunca şarkıcılara ilham kaynağı oldu.

Sırada bekleyen, şimdi Ejderha Kayası Prensi olan Prens Jaehaerys'ti. Kral Aegon, halkın arasında geçirdiği yılların ardından Valyria usulü ensest evliliklere karşı bir duruş benimsemiş olsa da, Prens Jaehaerys daha geleneksel bir yapıya sahipti zira çok erken yaşlardan beri kız kardeşi Shaera'yı seviyordu ve onunla Targaryen usulü bir düğünle evlenmenin hayalini kuruyordu. Hem Kral Aegon hem de Kraliçe Betha, bu arzudan haberdar oldukları andan itibaren bu ikiliyi ayırmak için ellerinden geleni yaptılar ancak araya giren mesafeler prens ve prenses arasındaki karşılıklı tutkunun daha da alevlenmesinden başka bir işe yaramadı.

Prens Jaehaerys abisi kadar inatçı değildi ancak Duncan kalbini sesini dinleyip babasına karşı gelip, saray ahalisi de abisinin arzuları karşısında boyun eğince yaşananları bir kenara yazmayı ihmal etmedi. FS 240'ta, Prens Duncan'ın düğününün ertesi yılında Prens Jaehaerys ve Prenses Shaera muhafızlarını atlatıp gizlice evlendiler. Evlendikleri sırada Jaehaerys on beş, Shaera ise on dört yaşındaydı. Kral ve kraliçe bu olaydan haberdar olduğunda gençler evliliğin gereğini çoktan yerine getirmişti. Aegon'un bu evliliği kabul etmek dışında bir seçeneği yoktu. Kral bir kez daha soylu hanelerin kırılmış onurları ve öfkeleriyle mücadele etmek zorundaydı zira Jaehaerys Nehir Toprakları lordunun kızı Celia Tully ile, Shaera ise Yüksekbahçe'nin varisi Luthor Tyrell ile nişanlanmıştı.

alan biri olarak, prensle Yüksekbahçe'de silahtarlık yaptıkları dönemden bu yana beraber olan genç ve atılgan şövalye Sör Jeremy Norridge'e yol arkadaşı olmayı tercih etti. FS 251'de Sıçan, Şahin ve Domuz'un isyancı güçlerine karşı ordusunu yöneten ve savaş alanında can veren Prens Daeron'un cesedi babası Aegon'a getirildiğinde kral tarifsiz acılar çekti. Sör Jeremy de Daeron'un yanı başında can verdi ancak isyan bastırıldı, isyancılar ya orada katledildi ya da asıldı.

FS 258 yılında, dokuz tane kanun kaçağı, sürgün, korsan ve lejyoner kaptan İhtilaflı Topraklar'da bir araya gelip Taç Ağacı'nın gölgesinde meşum bir birliktelik oluşturduğunda, Aegon'un karşısına Essos kaynaklı başka bir sorun daha çıktı. Dokuzlar, krallıkları yeniden şekillendirmek ve bu yolda birbirlerine sonuna kadar destek olmak için yemin ettiler. Bunların arasında son Karaalev olan ve hâlihazırda Altın Mürettebat'ın liderliğini yapan Canavar Maelys de vardı. Maelys'in ele geçirmeye çalıştığı krallık, Yedi Krallık idi. Bu birliktelik hakkında bilgilendirilen Prens Duncan, meşhur sözünü söyleyerek bu insanların krallarını dokuz kuruşa sattığını söyledi. Dokuzlar, bundan sonra Westeros genelinde Dokuz Kuruşluk Krallar olarak anılmaya başlandı. İlk etapta Essos'un Özgür Şehirleri'nin güçlerini birleştirerek yeni ortaya çıkan bu grubu sindireceği düşünülse de, herhangi bir hazırlık yapılmadığı için Maelys ve müttefikleri Yedi Krallık'a saldıracaktı. Ancak aceleleri olmadığından beklediler ve Kral Aegon saltanatını sürdürdü.

Kral, saltanatını sürdürürken tutunduğu bir şey daha

Jaehaerys ve Shaera'nın Aerys ve Rhaella isimli iki çocuğu olacaktı. Eskitaşlar'dan Jenny'nin orman cadısının sözü üzerine Prens Jaehaerys Aerys ile Rhaella'yı evlendirmeye karar verdi. En azından bize aktarılan kayıtlarda bu şekilde geçmektedir. Kral Aegon hayal kırıklığı içinde tarafsız kalarak prensinin arzu ettiği yoldan yürümesine izin verdi.

Önünde abileri gibi kötü örnekler olan en küçük oğlu Prens Daeron dahi babasının canını benzer şekilde sıktı. Arborlardan Leydi Olenna Redwyne ile nişanlı olmasına karşın FS 246 yılında bu birlikteliği bozdu... bu defa, nişandan dönülme sebebi başka bir kadın değildi zira Daeron yaşadığı kısa hayatı bekar olarak tamamladı. Doğuştan asker olan ve hem turnuvalara hem de savaşlara katılmaktan büyük zevk

vardı: ejderhalar. V. Aegon, yaşı ilerledikçe Westeros'un Yedi Krallık'ı üzerinde uçan ejderhaların hayalini daha çok kurmaya başladı. Bunu düşlerken, atalarının yaptığı gibi son yumurtalar için dua eden Septonlar, yumurtalara büyü yapmaları için büyücüler ve tetkik ettirmek için üstatlar getirtti. Arkadaşları ve danışmanları fikrini değiştirmeye çalışsa da Kral Aegon, diyarı arzu ettiği şekilde yeniden

düzenleyebilmesi ve Yedi Krallık'ın inatçı lordlarının iradesine boyun eğebilmesi için gerekli olan gücün sadece ve sadece ejderhalarda olduğuna gün geçtikçe daha da fazla inanıyordu.

Aegon'un saltanatının son yılları Valyrialıların sahip olduğu ejderha üremesi ile ilgili antik bilgilerin peşinde tükendi. Aegon'un bu uğurda, Westeros'ta bulunmayan herhangi bir metin ya da bilgi kırıntısına ulaşabilmek ümidiyle Gölge'nin Yanındaki Asshai gibi mümkün olan en uzak noktalara ekipler gönderdiği söylenir.

Ancak ejderha düşleri en mutlu anında kasvetli bir trajediye dönüştü. O talihsiz yılda, FS 259'da kral en yakın olduğu kişileri, torununun çocuğunun (Prens Jaehaerys'in çocukları Aerys ve Rhaella'dan olma çocuğa Rhaegar adı verildi) yakın gelecekteki doğumunu kutlamak üzere en sevdiği kaleye, Yaz Kalesi'ne çağırttı.

Yaz Kalesi'nde yaşanan trajedi geride pek az tanık bıraktı. Hayatta kalanlar ise bu konu hakkında bir daha hiç konuşmadı. Gyldayn'in tarihçesinden geriye kalan heyecan verici bir sayfa –ölümünden önce kaleme aldığı son sayfalardan biri olduğu aşikârdır– o gece neler yaşandığı konusunda bazı ipuçları verse de kaza eseri üzerine dökülen mürekkep metnin büyük kısmını yok etmiş durumda.

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

... ejderha soyu bir araya geldi...
... kralın şahsi septonunun uyarısına rağmen yedi tanrıyı şereflendirmek üzere yedi yumurta...
... ateş ustaları...
... çılgınateş...
... alevler kontrolden çıkıyor... yükseliyor... o kadar sıcak ki...
... öldü ama kahraman Lord Kuman...

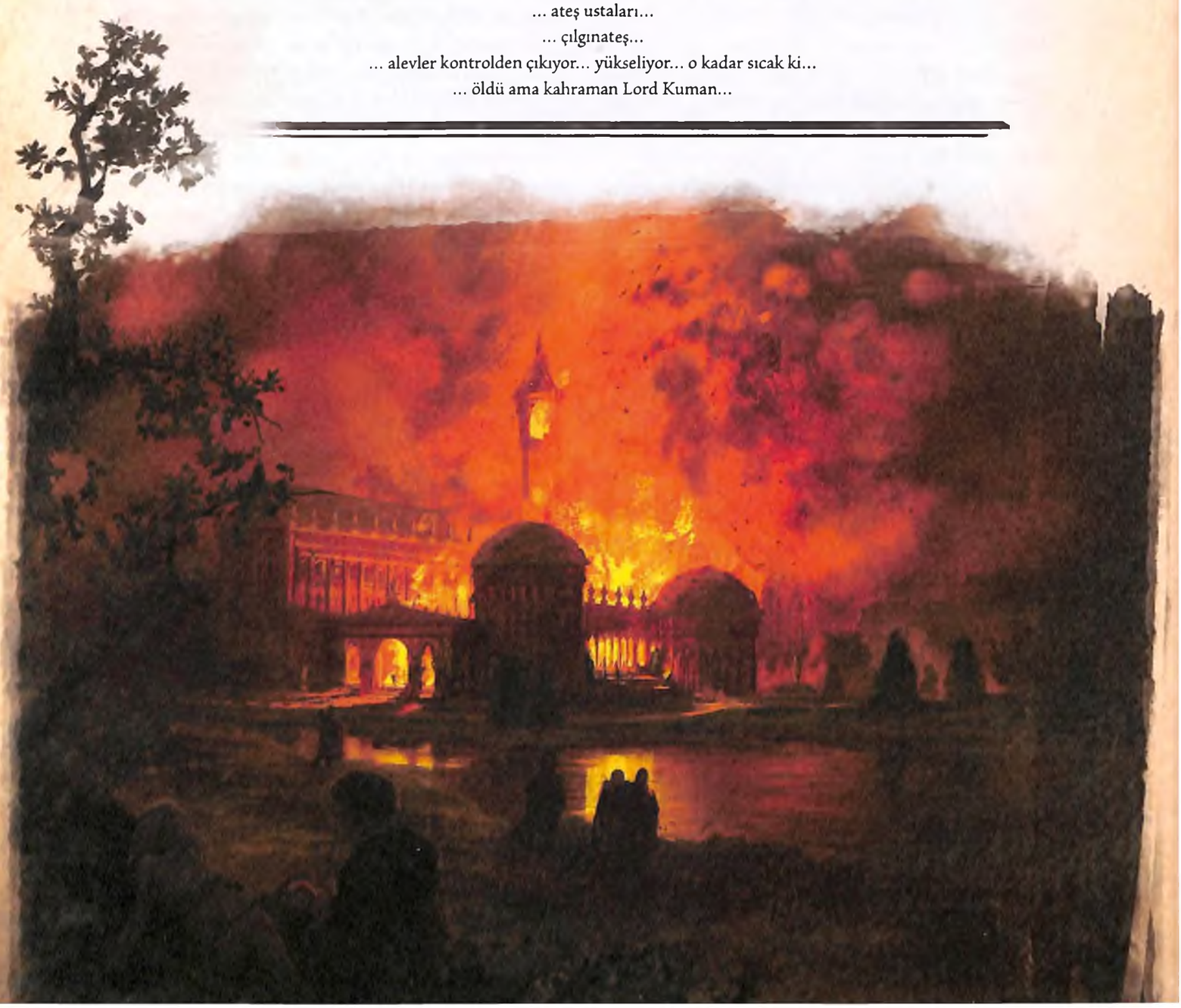

II. JAEHAERYS

YAZ KALESİ TRAJEDİSİ İsminin İkincisi Jaehaerys'i FS 259'da Demir Taht'a taşıdı. Başına güç bela geçirdiği tacın ardından Yedi Krallık kendini savaşın karanlığının içine çekilirken buldu zira Dokuz Kuruşluk Krallar, Özgür Şehir bağladı. Böylelikle, Yedi Krallık kıyılarına inecekleri günü bekleyeceğine, savaşı onlara götürdü.

Kral Jaehaerys Dokuz Kuruşluk Krallar üzerine yapılacak saldırıyı yönetmek niyetindeydi ancak o dönemki Kral Eli,

ESSOS VE BASAMAK TAŞI'NDA BÜYÜK KARMAŞA YARATAN DOKUZLARIN İSİM VE ÖZELLİKLERİ

YAŞLI ANNE: Bir korsan kraliçesi.

SAMARRO SAAN, SON VALYRIALI: Kötü şöhret yapmış Lysli bir korsan ailesinin, damarlarında Valyria kanı akan ve yine kötü şöhretli korsan çocuğu.

XHOBAR QHOQUA, SİYAH PRENS: Yaz Adası'ndan sürgün edilmiş bir prens. Şansı İhtilaflı Topraklar'da döndü ve kiralık bir ordu yönetti.

LIOMOND LASHARE, SAVAŞ LORDU: Şöhretli bir kiralık ordu komutanı.

BENEKLİ TOM, KASAP: Westeros kökenli, İhtilaflı Topraklar'da faaliyet gösteren serbest bir birliğin komutanı.

SÖR DERRICK FOSSOWAY, ÇÜRÜK ELMA: Westeros'tan sürgün edilmiş karanlık şöhretli bir şövalye.

DOKUZ GÖZ: *Neşeli Herifler*'in kaptanı.

ALEQUO ADARYS, GÜMÜŞ DİL: Tyroshlu, hırslı ve zengin bir tüccar prens.

MAELYS KARAALEV, CANAVAR: Altın Mürettebat'ın komutanı. Lakabını devasa göğüs kafesi ve kollarından, korkunç gücünden ve vahşi doğasından alır. Boynunda, yumruk boyutunda ikinci bir kafa vardır. Altın Mürettebat'ın komutasını kuzeni Daemon Karaalev ile dövüşerek kazandı. Dövüşte, kuzeninin atını tek yumrukta öldürürken, Daemon'un kafasını gövdesinden ayrılana kadar çevirdi.

Tyrosh ile Basamak Taşı'nı almış, yağmalamış ve Westeros'a saldırmak üzere hazır hâlde bekliyorlardı.

Jaehaerys, Dokuzlar'ın Yedi Krallık'ı kendini Kral I. Maelys Karaalev ilan eden Canavar Maelys için fethetmek istediğini biliyordu. Ayrıca, tıpkı babası Aegon gibi bu çetenin Essos bataklığından çıkamayacağını ya da en azından Özgür Şehirler içinde kurulan bir karşı birlik tarafından yok edileceğini umut ediyordu. Şimdi, kritik an gelmek üzereydi ve Kral V. Aegon da tıpkı Yusufçuk Prensi gibi artık yoktu. Prens Daeron, o muhteşem şövalye yıllar önce ölmüş ve geride Jaehaerys'i, Aegon'un üç oğlundan savaşa en az yatkın olanı bırakmıştı.

Yeni kral Demir Taht'a oturduğunda otuz dört yaşındaydı. Kimse onu korkutucu bir kişilik olarak tanımlamazdı. II. Jaehaerys Targaryen, kardeşlerinin aksine ince yapılı ve sıskaydı ayrıca hayatı boyunca çok sayıda hastalıkla mücadele etmişti. Buna karşın hiçbir zaman cesaret ya da zekâ eksikliği çekmedi. Babasının planlarını kullanırken acısını bir kenara bıraktı, sınır lordlarını çağırttı ve Dokuz Kuruşluk Krallar ile Basamak Taşı'nda karşılaşmayı karara Lord Ormund Baratheon bunun akıllıca olmadığı konusunda kendisini ikna etti. Kral, sefere çıkmanın zorluklarına alışık değildi ayrıca silah kullanmak konusunda da tecrübesi yoktu. Kral Eli, Yaz Kalesi trajedisinin üzerinden çok az bir zaman geçmişken kendisinin de kaybedilebileceğine bunun da gereksiz bir risk olduğuna işaret etmişti. Jaehaerys nihayetinde kraliçeyle birlikte Kral Toprakları'nda kalmaya ikna oldu. Ordu komutası, Kral Eli unvanı ile Lord Ormund'a verildi.

Lord hazretleri, FS 260'ta Targaryen ordularıyla Basamak Taşı adalarından üçüne indi. Dokuz Kuruşluk Krallar savaşı çok kanlı geçti. Savaş, o yıl boyunca adalar ve adaların arasındaki kanallar boyunca devam etti. Üstat Eon'un *Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı'nın Muhasebesi* isimli eseri, türünün en iyi örneklerinden biridir ve hem karada hem de denizde yaşanan çok sayıda muharebenin detaylarıyla birlikte kuvvetlerin göze çarpan özelliklerine yer verir. Westeroslu komutan Lord Ormund Baratheon ilk ölenler arasındaydı. Canavar Maelys tarafından yaralandı ve oğlu ve varisi Steffon Baratheon'un kollarında can verdi.

SOLDA | *Yaz Kalesi'nin yok oluşu.*

Targaryen ordusunun komutası, yeni ve genç Kral Muhafızı Lord Kumandanı Sör Gerold Hightower'a yani Beyaz Boğa'ya geçti. Hightower ve adamları bir süre yoğun baskı altında kalsa da, kaldı ki bu süreçte de savaş dengeli bir şekilde devam ediyordu, Sör Barristan Selmy isimli genç bir şövalye Maelys'i tek bir karşılaşmada öldürdü. Bu sayede ölümsüz bir şöhrete kavuşurken Dokuz Kuruşluk Krallar'a Westeros'la ya hiç ya da çok az alakaları olduğunu hatırlatarak kısa süre içinde kendi bölgelerine çekilmelerini sağladı. Canavar Maelys, tahtta hak iddia eden Karaalevlerden beşincisiydi ve sonuncusu oldu. Ölümü ile, Değersiz Aegon'u, kılıcını piç oğluna vererek Yedi Krallık üzerine saldığı lanet nihayet sona erdi.

Basamak Taşı ve İhtilaflı Topraklar'ın Dokuzlar'dan geriye kalanların elinden kurtarılması yarım yıl daha süren sert çarpışmalar sonunda oldu, bu da Tyrosh Hükümdarlığı'nın Alequo Adarys'in, kraliçesi tarafından zehirlenerek Tyrosh Archon'un yeniden tesis edilmesinden altı yıl öncesine tekabül eder. Bu, Yedi Krallık için büyük bir zafer olsa da uğruna verilen canlar ve çekilen acılar büyük oldu.

Diyar, bu olayın ardından huzura kavuştu. II. Jaehaerys güçlü bir kral olmamasına karşın, Yedi Krallık'taki yönetim bütünlüğünü yeniden sağlayarak ve Kral V. Aegon'un devrim çalışmaları sebebiyle Demir Taht'a düşman olan büyük haneleri tekrar bir araya getirerek yetkin bir kral olduğunu kanıtladı. Saltanatı maalesef kısa sürdü. Kral II. Jaehaerys, FS 262'de hastalandı ve kısa bir süre yatalak kaldıktan sonra, ani nefes darlığı şikâyetinin ardından öldü. Öldüğünde otuz yedi yaşındaydı ve Demir Taht'ta yalnızca üç kısa yıl oturmuştu.

II. AERYS

AERYS TARGARYEN, İSMİNİN İkincisi, FS 262 yılında, babası Jaehaerys'in ölümünün ve üç yılı biraz aşkın kısa saltanatının ardından on sekiz yaşında Demir Taht'a oturdu. Genç ve yakışıklı Aerys, Basamak Taşı'nda, Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı'nda kahramanca çarpıştı. Prensler içindeki ne en çalışkanı ne de en akıllısı olmasına karşın reddedilemez cazibesi ile çok sayıda arkadaş kazanmıştı. Gösterişe düşkün, gururlu ve istikrarsız yapısı onu yalakalar nezdinde kolay hedef hâline getiriyordu. Buna karşın, bu durum tahta çıktığı dönemde herkesçe bilinmiyordu.

En cahil olanlar bile II. Aerys'in zaman içinde Deli Kral olarak anılacağının bilincindedir ve Westeros'ta yaklaşık üç yüz yıl süren Targaryen hakimiyetini ebediyete kadar sona erdirmiştir. Aerys, o vahim FS 262 yılında tacını taktığı sırada Steffon Baratheon ve eşinin Fırtına Burnu'nda kara saçlı oğulları Robert doğmuş, kuzeyde, Kışyarı'nda ise Lord Rickard Stark oğlu Brandon'ın doğumunu kutluyordu. Aynı yıl başka bir Stark daha, Eddard da doğdu. Bu üç bebek, zamanı geldiğinde ejderhaların düşüşü sürecinde kritik roller üstlenecekti.

Yeni kral, diyara hemen bir varis verdi, bu, Yaz Kalesi'nin alevleri arasında doğan Rhaegar'dı. Aerys ve kraliçesi yani kardeşi Rhaella'nın yaşları daha gençti ve ilerleyen yıllarda daha çok sayıda çocuk sahibi olacakları düşünülüyordu. Bu, o dönemin en çok konuşulan konusuydu zira, Olasılıksız Aegon'un saltanatı döneminde soylu Targaryen Hanesi'nin soy ağacı sadece iki daldan ibaret kalmıştı.

II. Aerys hırslıydı. Taç töreninin ardından Yedi Krallık tarihindeki en büyük kral olarak anılmak istediğini duyurdu. Bu, arkadaşları tarafından ona aşılanan bir kibir duygusuydu zira ona bir gün Bilge Aerys hatta Büyük Aerys olarak anılabileceğini söylüyorlardı.

Babasının konseyinin büyük kısmı, çoğunlukla Kral V. Aegon'a da hizmet etmiş, daha yaşlı ve tecrübeli isimlerden oluşuyordu. II. Aerys hepsini tek kalemde görevden aldı ve yerlerine kendi neslinden lordları yerleştirdi. Bu süreçte en kayda değer değişim, yaşlı ve aşırı temkinli Kral Eli Edgar Sloane'ı emekli edip yerine Casterly Kayası varisi Sör Tywin Lannister'ı atamasıydı. Yirmi yaşındaki Sör Tywin, böylelikle Yedi Krallık tarihinin en genç Kral Eli olarak tarihe geçti. Bugün dahi pek çok üstat bu atamanın "Bilge Aerys"in yaptığı en bilgece hareket olduğu konusunda ısrarcıdır.

Aerys ve Tywin birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlardı. Tywin Lannister, çocukluk yıllarında Kral Toprakları'nda kraliyet hizmetlisi olarak görev yapmıştı. O ve Prens Aerys, yanlarında daha genç bir hizmetkar olan, prensin kuzeni Fırtına Burnu'ndan Steffon Baratheon ile birlikte ayrılmaz bir üçlü olmuşlardı. Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı sırasında üç arkadaş birlikte dövüşmüştü. Tywin yeni şövalye olmuş, Steffon ve Prens Aerys ise henüz silahtardı. Prens Aerys on altı yaşında ilk nişanını kazandığında, onu şövalye ilan eden onur madalyasını takan kişi Sör Tywin Lannister oldu. Tywin Lannister FS 261'de babasına bağlı en güçlü iki şehirde çıkan isyanları bastırarak ve hem Lord Tarbeck'in hem de Lord Reyne'in kadim hanelerini tarihten silerek kumandanlık maharetlerini kanıtladı. Yöntemlerindeki sertlik bazı kesimlerden tepki çekse de Sör Tywin'in babasının yönetimindeki batı topraklarında artan karmaşayı bitirerek düzeni tekrar sağlamasına hiç kimse itiraz edemedi.

Aerys Targaryen ve Tywin Lannister'ın birlikteliğinin pek olası görünmediğini belirtmek gerekir. Genç kral, saltanatının ilk yıllarında hayat dolu ve faaldi. Müziği, dansı ve maskeli baloları severdi. Ayrıca, genç kadınlara aşırı düşkündü. Odasını diyarın her köşesinden getirttiği bakirelerle dolduruyordu. Bazıları, en az atası Değersiz Aegon kadar metresi olduğunu söyler (ki bu, elimizdeki bilgilere bakıldığında oldukça yersiz bir iddiadır). Buna karşın, IV. Aegon'un aksine II. Aerys sevgililerine duyduğu ilgiyi kısa sürede kaybeder gibi görünüyordu. Pek çok ilişkisi tek gece sürmüş ve yarım yılı geçenlerin sayısı bir elin parmaklarını aşmamıştır.

Haşmetmeapları aynı zamanda geniş çerçeveden bakmayı da seviyordu. Taç töreninin üzerinden henüz çok geçmemişken Basamak Taşı'nı fethetmek istediğini ve orayı da diyara dâhil etme arzusunu ilan etti. FS 264'te Kışyarı'ndan Lord Rickard Stark'ın Kral Toprakları'na yaptığı ziyaret kuzeye olan ilgisini uyandırdı. Mevcut Sur'un yüz fersah ötesine bir tane daha duvar inşa ettirerek aradaki topraklar üzerinde de hak iddia etme planını yaptı. FS 265'te "Kral Toprakları'nın kokusu"ndan rahatsız olarak Karasu Nehri'nin güney kıyısına tamamen mermerden yapılmış bir "beyaz şehir" inşa etmekten bahsetti. FS 267'de bir kısım borcun babası tarafından alındığını iddia etmesi üzerine Braavos Demir Bankası ile yaşadığı bir anlaşmazlığın ardından tarihteki en büyük savaş donanmasını inşa ettirerek "Dev'e diz çöktüreceğini" duyurdu. FS 270'te Güneş Mızrak ziyaretinde, Dorne Prensesi'ne dağların altından devasa bir kanal açtı-

SOLDA | *Sör Barristan Selmy ve Canavar Maelys çarpışırken.*

rarak yağmur ormanlarından su getirmek suretiyle, "Dorne çöllerinde çiçekler açtırabileceğini" söyledi.

Bu dev planlardan hiçbiri hayata geçmedi; hatta çoğu daha ay dönümü olmadan unutuldu zira II. Aerys kraliyete ilişkin arzularından sevgililerinden sıkıldığı gibi sıkılıyordu. Yedi Krallık, saltanatının ilk on yılında büyük bir refaha kavuşmuş olsa da bunun sebebi kralda olmayan her şeyin Kral Eli'nde olmasıydı; gayretli, kararlı, yorulmak bilmeyen, aşırı derecede zeki, adil ve sert. Büyük Üstat Pycelle, küçük konseydeki hizmetinin ikinci yılından sonra Kale'ye gönderdiği bir mektubunda Tywin Lannister için, "tanrılar bu adamı yönetmesi için yapmış ve şekillendirmiş," yazdı.

Tywin yönetti. Kralın davranışları gün geçtikçe tutarsızlaşmaya başladıkça, diyarın günlük sorunlarına ilişkin kararları verme görevi git gide Kral Eli'ne düştü. Diyar, Tywin Lannister'ın yardımıyla refaha kavuştu; öyle ki, Kral Aerys'in bitmek bilmeyen kaprisleri bile o kadar kötü gelmemeye başladı. Kendisi gibi Targaryenların çoğu da sebepsiz yere benzer davranışlar sergilemişti. Eski Şehir'den Sur'a kadar tacı Aerys takıyor olsa da herkes diyarı yönetenin Tywin Lannister olduğundan bahsediyordu.

Krallığın Braavoslularla yaşadığı anlaşmazlığı sona erdiren (kral mutsuz olmasına karşın bunu "Dev'e diz çöktürmeden" halletmişti) Tywin Lannister oldu. II. Jaehaerys'in aldığı borçları Casterly Kayası'ndan getirdiği altınlarla ödedi ve borçları üzerine aldı. Tywin, V. Aegon'un getirdiği ve lordların yetkilerini kısıtlayan yasalardan hâlâ geçerli olanları kaldırdı ve bu sayede çok sayıda büyük lordun da takdirini topladı. Tywin, Lannsiport ve Eski Şehir gibi Kral Toprakları'na bağlı şehirlere gelen ve şehirlerden çıkan gemilere uygulanan vergi ve kesintileri azaltarak varlıklı tüccarların desteğini kazandı. Tywin yeni yollar yaptı, eskileri onardı, diyar genelinde çok sayıda üst seviye turnuva düzenleyerek hem şövalyelerin hem de halkın eğlenmesini sağladı, Özgür Şehirler ile yapılan ticareti teşvik etti ve ekmeğe talaş katan ya da biftek diye at eti satan kasapları şiddetli bir şekilde cezalandırdı. Tüm bu uygulamalarında o dönemi büyük oranda anlamamızı sağlayan kayıtları tutan Büyük Üstat Pycelle'den önemli yardımlar aldı.

Bu başarılarına rağmen Tywin Lannister fazla sevilmedi. Rakipleri onu mizahtan yoksun, affetmeyen, eğilmeyen, gururlu ve zalim olarak tanımladı. Ona bağlı sınır lordları kendisini savaşta ve barışta sadakatle takip etse de hiçbiri arkadaşı olarak tanımlanamazdı. Tywin babasını reddetti. Zayıf iradeli, şişman ve aciz Lord Tytos Lannister ile kardeşleri Tygett ve Gerion'la olan fırtınalı ilişkileri herkesin

YUKARIDA | *Isminin İkincisi, Kral Aerys.*

malumuydu. Çocukluğundan beri yakın bir sırdaşı ve daimi arkadaşı olan kardeşi Kevan'a ve kız kardeşi Genna'ya daha fazla saygı gösterirdi. Yine de konu onlar olsa bile sevecenliğini bir kenara bırakıp görev sevdasıyla hareket ederdi.

Sör Tywin, FS 263 yılında Kral Eli unvanı ile genç ve güzel kuzeni Joanna Lannister ile evlendi. Joanna, Kral Toprakları'na FS 259'da Kral II. Jaehaerys'in taç giyme törenine katılmak için gelmiş ve devamında Prenses (sonradan Kraliçe oldu) Rhaella'nın nedimesi olarak burada kalmıştı. Gelin ve damat birbirlerini Casterly Kayası'nda geçen çocukluk yıllarından beri tanıyordu. Tywin Lannister duygularını dışa vuran bir kişilik olmamasına karşın eşine duyduğu aşkın derin ve uzun süreli olduğu söylenir. Büyük Üstat Pycelle, Kale'ye, "zırhın altındaki adamı gerçek anlamda ancak Leydi Joanna tanıyor. Onun tüm gülümsemeleri sadece ve sadece leydiye ait. Onu bir değil tam üç farklı olayda güldürmeyi başardığını açıkça ifade etmek isterim!" yazmıştı.

II. Aerys Targaryen ile kız kardeşi Rhaella arasındaki evlilik ne yazık ki iyi gitmiyordu; Kralın garipliklerine göz yummayı öğrense de, "leydilerimi fahişelerine dönüştürmek" yaklaşımından hiç hoşnut değildi. (Joanna Lannister, oturan bir piçin acısını yaşamayacak," dedi; Rhaella'nın düşükleri, yaptığı ölü doğumlar ya da kısa sürede ölen prenslerin hiçbirinin kendisinden olmadığını ilan etti. Sonra, kraliçenin Maegor Kulesi'nin sınırlarından dışarı çıkmasını yasaklayarak bundan sonra her gece iki septanın kraliçenin yatağını paylaşmasını ve böylelikle, "yeminine sadık kalıp kalmadığının anlaşılmasını," emretti.

Tywin Lannister'ın bu karara ne tepki verdiği kayıtlarda yer almasa da, Leydi Joanna, FS 266 yılında Casterly Kayası'nda biri kız diğeri erkek ikizler dünyaya getirdi, "sağlıklı ve güzeller, saçları sanki altın varaklı." Bu doğum, II. Aerys ile Kral Eli arasındaki gerginliği iyice artırdı. Haşmetmeaplarının, bu mutlu haber üzerine "görünen o ki yanlış kadınla evlenmişim," dediği rivayet edilir. Kral, nihayetinde doğum hediyesi olarak bebeklerin ağırlığınca altın gönderdi ve Tywin'e seyahat edebilecek yaşa geldiklerinde bebekleri saraya getirmesini emretti. "Annelerini de getir zira o güzel yüzünü görmeyeli yıllar oldu," diye de ekledi.

Takip eden yılda, FS 267'de Lord Tytos Lannister kırk altı yaşında öldü. Anlatılanlara göre metresinin evine giden özel yolun dik merdivenlerinde kalbi durmuştu. Lordun

Aşağılık bir dedikoduya göre, Joanna Lannister bekaretini, babasının taç taktığı gece Prens Aerys'e vermişti ve sevgilisi Demir Taht'a oturduğunda da kısa süren bir saltanatın tadını çıkarmıştı ve yaşadığı olay ilerleyen yıllarda kolayca görmezden gelinebilmişti. Buna karşın, Pycelle mektuplarında bu durumun gerçek olması hâlinde Tywin Lannister'ın kuzenini eş olarak kabul etmeyeceği konusunda şu sözlerle ısrarcıdır: "öylesine gururlu bir adam ki bir başka adamın artıklarına el uzatmaya tenezzül etmez."

Güvenilir bir kaynağa göre ise, Kral Aerys, Leydi Joanna'nın evlilik töreninde olağandışı laubali bir tavır sergilemiş ve bu Tywin'i mutsuz etmiştir. Kısa süre sonra, Kraliçe Rhaella Joanna Lannister'ı hizmetinden çıkardı. Karara hiçbir gerekçe gösterilmemesine karşın Leydi Joanna hemen Casterly Kayası'na doğru hareket etti ve ilerleyen yıllarda Kral Toprakları'nı çok nadiren ziyaret etti.

asaletmeaplarının hizmetinden aniden çıkartılan ne ilk leydiydi ne de sonuncusu oldu). Kral ile kraliçe arasındaki ilişki, Rhaella'nın Aerys'e daha fazla çocuk veremeyeceğinin anlaşılması ile iyice gerildi. 263 ve 264 yıllarında yaşanan iki düşüğü 267 yılında ölü doğan bir kız çocuğu takip etti. 269'da doğan Prens Daeron ancak altı ay yaşayabildi. 270 yılında yaşanan bir tane daha ölü doğumu, 271'de bir başka düşük ve 272 yılında doğup 273 yılında ölen, iki ay erken doğmuş, prematüre Prens Aegon takip etti.

Haşmetmeapları ilk başlarda Rhaella'nın acısını paylaşsa da bu hissiyat zaman içinde şüpheye dönüştü. FS 270 yılında kraliçenin kendisine karşı sadakatsiz olduğuna kanaat getirdi. Küçük konseyde, "tanrılar Demir Taht'ta ölümüyle Sör Tywin Lannister, Casterly Kayası Lordu ve Batı'nın Koruyucusu oldu. Babasının cenaze işlemleriyle ilgilenmek üzere batı topraklarına gitmeye hazırlanırken Kral da ona eşlik etmeye karar verdi. Haşmetmeapları, kraliçeyi Kral Toprakları'nda bıraksa da (asaletmeapları o günlerde, ölü doğacak Prenses Shaena'ya hamileydi) sekiz yaşındaki oğlu ve Ejderha Kayası Prensi Rhaegar ile saray ahalisinin yarısını yanında götürdü. Yedi Krallık, yılın geri kalanında kral ve Kral Eli'nin ikamet ettiği Lannisport ve Casterly Kayası'ndan yönetildi.

Saray ahalisi FS 268'de Kral Toprakları'na geri döndü ve işler kaldığı yerden devam etti... ancak kral ile Kral Eli arasındaki arkadaşlığın çatırdamakta olduğu herkesin

malumuydu. Aerys eskiden önemli meselelerin çoğunda Tywin Lannister'dan yana taraf olurken artık bu ikili fikir ayrılıkları yaşıyordu. Myr'in Özgür Şehirler'i ve Tyrosh ile Volantis arasındaki ticaret savaşında Lord Tywin tarafsız kalma politikasını savunurken Kral Aerys Volantislilere para ve silah yardımı yapmanın daha faydalı olacağını savunuyordu. Lord Tywin, Karaağaç ve Bracken haneleri arasındaki bir sınır ihtilafına hakemlik yaparken Haşmetmeapları onu çiğnedi ve ihtilafa sebep olan değirmeni Lord Bracken'e verdi.

Kral, Kral Eli'nin sert itirazlarına karşın Kral Toprakları ve Eski Şehir'deki liman ücretlerini ikiye, Lannisport ve diyardaki diğer limanlarınkini ise üçe katladı. İtirazlarını dile getirmek üzere Demir Taht huzuruna çıkan lord ve tüccar temsilci heyeti huzurunda ise Kral Eli'ni suçlayarak aynen şu sözleri sarf etti: "Lord Tywin altın sıçar ancak bugünlerde kabızlık çekiyor, biz de sandıklarımızı doldurmanın başka yollarını bulmak zorundaydık." Haşmetmeapları liman ücretlerini eski seviyesine çekerken alkışları topladı, Lord Tywin'e ise ayıplanmak düştü.

Kral ile Kral Eli arasında büyüyen gerilim atamalar konusunda da kendini gösteriyordu. Haşmetmeapları önceki dönemde Kral Eli'nin önerilerine uyuyor ve mevki, unvan ve veraset konularında Lord Tywin'in önerilerine göre hareket ediyordu. FS 270'ten sonra Lord'un önerdiği isimleri görmezden gelip arzusu yönünde hareket etmeye başladı. Pek çok batı vatandaşı bir anda kralın hizmetinden azledildi ve makul görünen tek gerekçe "Kral Eli'nin adamı" olma şüphesiydi. Kral Aerys, boşalan yerlere kendi istediği isimleri atadı... ancak kralın tercihi olmak riskliydi zira var olan güveni ivedilikle güvensizliğe dönüşebiliyordu. Kral Eli'nin kendi soyundan olan kişiler bile kralın bu memnuniyetsizliğinden nasibini alıyordu. Lord Tywin, kardeşi Sör Tygett Lannister'ı Kızıl Kale'nin kumandanı olarak atamak istiyordu ancak Kral Aerys bu göreve Sör Willem Darry'yi atadı.

Bu esnada Kral Aerys kendisinin sadece bir gölgeden ibaret olduğu ve Yedi Krallık'ı aslında Tywin Lannister'ın yönettiği yönündeki genel inanışın farkına vardı. Bu hissiyat kralı ziyadesiyle öfkelendirdi ve haşmetmeapları "gereğinden fazla güçlü" hizmetkarının burnunu sürterek onu "ait olduğu yere geri göndermek" konusunda kararını verdi.

Joanna Lannister, Aerys'in Demir Taht'a çıkışının onuncu yılı şerefine 272 yılında düzenlenen büyük Yıldönümü Turnuvası'na altı yaşındaki ikizler Jaime ve Cersei'yi getirerek saray ahalisine tanıttı. Kral (fazlasıyla sarhoştu) çocukları emzirip emzirmediğini sordu ve "Memelerini berbat etmişsin, halbuki bir zamanlar dimdik ve gururlulardı," dedi. Bu soru, Kral Eli'nin hakarete uğradığını ya da dalga geçildiğini görmekten zevk alan Lord Tywin'in rakiplerini fazlaca memnun etse de Leydi Joanna aşağılanmıştı. Tywin Lannister ertesi sabah makamından ayrılmayı denese de kral istifasını kabul etmedi.

II. Aerys istediği anda Tywin Lannister'ı azlederek yerine kendi istediği bir Kral Eli'ni elbette atayabilirdi ancak sebebi her ne idiyse çocukluk arkadaşını yakınında tutmak, kendi emri altında çalıştırmak istiyordu, bu esnada da irili ufaklı adımlarla kuyusunu kazıyordu. Önemsememe ve alay vakaları artarken yalakalar kralın gözüne girmenin en kısa yolunu bulmuşlardı bile: vakur ve espriden yoksun Kral Eli ile alay etmek. Tywin Lannister bu süreci sessizce acı çekerek geçirdi.

FS 273'te Leydi Joanna, Casterly Kayası'nda, kendi canına mal olan ikinci doğumunu yaparak Lord Tywin'in ikinci oğlunu dünyaya getirdi. Bozuk vücutlu, kaskatı bacaklı bir cüceye benzeyen, vücuduna göre orantısız, büyük bir kafası olan ve iki şeytani gözü olan bebeğe (bazı kaynaklarda bebeğin bir kuyruğu da olduğu ve kuyruğun lord babasının emri ile kesildiği bilgisi yer alır) Tyrion adı verildi. Halk, bu çarpık yaratığa Lord Tywin'in Felaketi ve Lord Tywin'in Belası adlarını taktı. Doğumu haber alan Kral Aerys şu talihsiz sözleri söyledi: "Tanrılar böylesi bir kibre katlanamaz. Ona biraz alçakgönüllü olmayı öğretebilmek için elinden güzel bir çiçeği alıp yerine bir canavar koydular."

Kralın yaptığı yorumun Casterly Kayası'nda kahrolmuş hâlde bekleyen Lord Tywin'e ulaşması uzun sürmedi. Olayın

ardından iki adam arasındaki eski etkileşimden geriye eser kalmadı. Duygularını asla belli etmeyen bir adam olan Lord Tywin, Yedi Krallık'ın gündelik işlerine gömülerek Kral Eli görevine devam ederken kral giderek daha da dengesiz, sert ve şüpheci oldu. Aerys etrafını jurnalcilerle doldurdu, fısıltılar, yalanlar ve hem gerçek hem de kurgu ihanet hikâyeleri taşıyan saygınlıkları şüpheli insanlara ciddi miktarda ödemeler yaptı. Bir defasında, bu haber uçuruculardan birinin Kral Eli'nin şahsi muhafız alayı komutanı Sör Ilyn Payne'in Yedi Krallık'ı yöneten gerçek kişinin Lord Tywin olduğunu söylediğini rapor etmesi üzerine, adamın tutuklanarak dilinin kızgın kerpetenle sökülmesi emrini verdi.

Kralın deliliğinin ilerleyişi FS 274'te, Kraliçe Rhaella bir oğlan doğurduğunda bir süreliğine durmuş gibiydi. Haşmetmeaplarının memnuniyeti öylesine içtendi ki eskiden olduğu adamı geri getirecek gibiydi... ancak Prens Jaehaerys aynı yıl içinde öldü ve Aerys'i kedere boğdu. Karanlık öfkesi içinde suçlanacak kişinin bebeğin süt annesi olduğuna kanaat getirdi ve kadının başını vurdurdu. Kısa süre sonra fikrini değiştirerek Jaehaerys'in metresi, saray şövalyelerinden birinin oldukça genç kızı tarafından zehirlendiğini ilan etti. Kral, kızı ve tüm akrabalarını tutuklatarak öldürülene kadar işkence görmelerini sağladı. İşkence süreçlerinde tüm aile üyelerinin cinayeti itiraf ettiği kayıt altına alınmış olsa da, itiraf detaylarında büyük çelişkiler yer almaktadır.

Kral Aerys, sonrasında bir geceliğine oruç tuttu, pişmanlık yürüyüşü yaptı ve şehri baştan başa geçerek Yüce Septon ile birlikte dua etmek için Yüce Sept'e ulaştı. Haşmetmeapları dönüşünde bundan böyle sadece ve sadece meşru karısıyla yani Kraliçe Rhaella'yla yatağa gireceğini ilan etti. Eğer tarihçeler güvenilir kabul edilebilirse, Aerys bu yeminine sadık ve FS 275'in o gününden itibaren çevresindeki tüm kadınların cazibesine kayıtsız kaldı.

Haşmetmeaplarının yeni takıntısının Göklerdeki Anne'yi memnun etmek olduğu söylenebilirdi. Ertesi sene Kraliçe Rhaella krala, olması için çok dua ettiği ikinci oğlunu verdi. Prens Viserys FS 276'da doğdu, küçük ama gürbüzdü. Ayrıca, Kral Toprakları'nın şimdiye dek gördüğü gelmiş geçmiş en güzel bebekti. On yedi yaşındaki Prens Rhaegar'ın tahtın yasal varisi olmak için aranan her şeye sahip olduğu düşünülse de, prensin bir kardeşinin olması ve tahtın Targaryen soyundan bir başkasına geçişinin garantilenmesi tüm Westeros'ta sevinçle karşılandı.

Ancak Prens Viserys'in doğumu II. Aerys'i daha korkutucu ve takıntılı hâle getirmiş gibiydi. Yeni, genç prensçik oldukça sağlıklı görünse de, kardeşleriyle aynı kaderi paylaşması fikri onu dehşete düşürüyordu. Kral muhafızları şövalyelerine gece gündüz prensin başında nöbet tutma ve kralın izni haricinde kimsenin bebeğe dokunmamasını sağlama emri verildi. Kraliçenin bile bebekle yalnız kalması yasaktı. Aerys, kraliçenin sütü bittiğinde, kendi çeşnicibaşının bebeğin süt annesinin memelerini emerek kadının meme uçlarına zehir sürmediğinden emin olunması konusunda ısrar etti. Genç prens için Yedi Krallık'ın dört bir yanından hediyeler gelirken kral içlerinden bazılarının efsun ya da lanet içerebileceğini düşündüğünden hepsini avluya toplatarak yaktırıyordu.

Aynı yılın devamında Lord Tywin Lannister, belki de bir hata yaparak, Viserys'in doğumu şerefine Lannisport'ta bir turnuva düzenletti. Bu belki de ilişkileri düzeltmek için atılmış bir adımdı. Lannister Hanesi'nin serveti ve gücünü tüm diyar görecekti. Kral Aerys, ilk başta katılmayı reddetti, sonra ikna oldu ancak kraliçe ile yeni oğlu Kral Toprakları'nda karantinada kalacaktı.

Casterly Kayası gölgesinde yüzlerce önemli insanın arasında tahtına kurulan kral, yeni şövalye olmuş oğlu Prens Rhaegar'ın önce Tygett, sonra Gerion Lannister'ı atlarından düşürüp cesur Sör Barristan Selmy'ye bile üstünlük sağlamasının ve finale kadar yükselip ancak ve ancak ünlü Kral Muhafızları şövalyesi Sör Arthur Dayne yani Sabahın Kılıcı tarafından mağlup edilebilmesinin sevinciyle tezahürat yapıyordu.

Lord Tywin, haşmetmeaplarının mutlu ruh hâlinden faydalanmak istemiş olacaktı ki aynı gece, tahtın varisinin evlilik yaşının geçtiğini ve kendi varisini çoktan dünyaya getirmiş olması gerektiğini söyledi. Kendi kızı Cersei'yi taht prensine eş olarak önerdi. II. Aerys bu teklifi kaba bir şekilde reddetti ve Lord Tywin'e iyi ve kıymetli bir hizmetkar olduğunu, ancak yalnızca bir hizmetkardan ibaret olduğunu söyledi. Haşmetmeapları, Lord Tywin'in oğlu Jaime'nin prens Rhaegar'a silahtar olarak verilmesini de reddetti zira bu şeref ne Lannister Hanesi'nin ne de Kral Eli'nin dostu olan kralın kendince en sevdiği hanelerin oğullarına aitti.

Bu dönemde II. Aerys Targaryen'ın delilik sınırlarına yaklaştığı açıktı ancak Haşmetmeapları FS 277 yılında, Duskendale Muhalefeti'nin ardından bu çukura geri dönülemez bir şekilde düştü.

Eski bir liman kenti olan Duskendale, Yüz Krallık döneminde kralların yerleşkesi konumundaydı. Bir zamanlar Karasu Koyu'ndaki en önemli liman olan kasaba, Kral Toprakları doğup büyürken hem ticaret kanallarını hem de servetini kaybetmeye başladı. Bu gidişe dur demek isteyen genç lord ise Denys Darklyn'di. Pek çok kişi, uzun süre boyunca Lord Darklyn'in neden bunu yaptığını tartıştı ve

SOLDA | *Lord Tywin Lannister, Kral Eli.*

pek çoğu Myrli karısı Leydi Serala'nın bu işte rolü olduğu konusunda uzlaştı. Leydinin muhalifleri gelişmelerden dolayı onu suçlar zira ona taktıkları isimle Dantel Yılan, yastık sohbetleriyle Lord Darklyn'i zehirlemiş ve kralına karşı kışkırtmıştır. Leydiyi savunanlar ise aptallığın Lord Denys'te olduğunu, karısından nefret edilmesinin sebebinin ise yabancı diyarlarda doğan ve Westeros'a yabancı tanrılara dua eden bir kadın olmasından kaynaklandığını söyler.

Lord Denys'in arzusu Duskendale'e, Dorne'un yıllar önce yaptığı gibi krallıktan daha bağımsız bir yönetim sağlayacak imtiyazlar kazandırmaktı ve sorunlar bu şekilde başladı. Bu talep ona göre aşırı değildi zira böylesi imtiyazlar Leydi Serala'nın da kendisine söylediği gibi Dar Deniz çevresinde sıklıkla verilirdi. Buna karşın, bu taleplerin Lord Tywin Lannister tarafından Kral Eli sıfatıyla net bir dille reddedilmesi de anlaşılabilirdi zira bu durum tehlikeli ardıl sonuçlar doğurabilirdi. Reddedilmek karşısında öfkelenen Lord Darklyn, istediği imtiyazları (ve bu imtiyazlarla birlikte Duskendale'in ticaret hacminde Kral Toprakları ile yeniden yarışabilmesini sağlayacak daha düşük liman ücretleri ile vergileri) almak için yeni bir plan yaptı; ve bu plan tepeden tırnağa aptalcaydı.

Duskendale Muhalefeti oldukça sakin başladı. Aerys'in dengesiz davranışlarını izleyen Lord Denys, Lord Tywin ile olan ilişkilerini germeye başladı. Kendisinden beklenen vergileri ödemedi ve bunun yerine kralı bir isteği olup olmadığını bizzat dinlemek için Duskendale'e davet etti. Kral Aerys'in bu isteği kabul etmesi oldukça güç görünüyordu... ta ki Lord Tywin bu talebi mümkün olan en sert şekilde reddetmesi gerektiğini söyleyene kadar. Kral, Büyük Üstat Pycelle ve küçük konseye bu konuya bizzat el atarak asi Darklyn'i yola getirmek arzusunda olduğunu söyledi ve daveti kabul etti.

Lord Tywin'in tavsiyesine karşı gelen kral, Duskendale'e Kral Muhafızları'ndan Sör Gwayne Gaunt önderliğindeki küçük bir grupla birlikte hareket etti. Davetin bir tuzak olduğu kısa sürede ortaya çıktı. Targaryen kralı gözü kapalı bir şekilde bu tuzağın ortasına atlamıştı. Yanındakilerle birlikte yakalandı ve adamlarından bazıları –en önemlisi Sör Gwayne– krallarını korumak isterken öldürüldü.

Duskendale'dan gelen haberlere verilen ilk tepki şaşkınlık, sonraki ise öfkeydi. Kasabaya ani bir harekat düzenlenerek kralın kurtarılması ve bu alçaklığı yapan asilerin hemen cezalandırılması gerektiğini söyleyenler oldu. Ancak Duskendale kalın surlarla ve daha da kötüsü, Darklyn Hanesi'ne ev sahipliği yapan, limanı tepeden gören bir konuma sahip Dun Kalesi ile korunuyordu. Ani bir saldırıyla orayı ele geçirme fikri, bahse o kadar da kolay değildi.

Lord Tywin, Darklynlere kralı serbest bırakmalarını emrederken çevreye gönderdiği ulak ve kuzgunlarla kuvvetleri bir araya getirdi. Lord Denys, cevaben duvarları aşma girişiminin Haşmetmeaplarının ölümüyle sonuçlanacağını bildirdi. Küçük konseyde yer alan bazı kişiler bu tehdidi tartışmaya açarak hiçbir Westeros evladının böylesi hain bir harekete cüret edemeyeceğini söyleseler de Lord Tywin işi şansa bırakmadı. Yanına makul ölçüde birlikler alarak Duskendale'i hem karadan hem de denizden kuşattı.

Lord Darklyn'in kararlı duruşu, surların çevresine yerleşmiş kraliyet ordusu ve kesilmiş tedarik zinciri sebebiyle sarsılmaya başladı. Birkaç görüşme girişiminde bulunsa da Lord Tywin bunları reddetti ve kasabanın kayıtsız şartsız teslimi ile kralın serbest bırakılması taleplerini yineledi.

Süreç yarım yıl devam etti. Duskendale surları içindeki ruh hâli, dükkanlar ve ambarlar boşaldıkça kötüleşmeye başladı. Buna karşın Dun Kalesi içinde sıkışıp kalan Lord Denys, Lord Tywin'in yumuşayacağına ve kendisine daha iyi şartlarla geleceğine inanıyordu.

Tywin Lannister'ı tanıyanlar, çözüm sürecinin nasıl devam ettiğini daha iyi bilirler. Kral Eli'nin kalbi daha da sertleşti ve Duskendale lorduna nihai teslim talebini iletti. Eğer reddederse saldıracak, kasabayı yerle bir edecek ve içeride yaşayan her bir erkeği, kadını ve çocuğu kılıçtan geçirecekti. (Hikâyeye göre Lord Tywin, bu ültimatomu iletmesi için ozanını görevlendirmiş ve ona "Castamare Yağmurları"nı söylemesini emretmiştir zira bu Lord Denys ve Dantel Yılan için renkli bir ayrıntıdır. Ancak bu olay kayıtlarla desteklenmemektedir).

Küçük konseyin neredeyse tamamı Kral Eli ile birlikte Duskendale eteklerindeydi ve içinde bulundukları durumda bazıları Lord Tywin'in saldırı planının Lord Darklyn'i kralı öldürmeye teşvik edeceğini söyledi. Tywin Lannister'ın bu eleştirilere, "yapabilir ya da yapamaz," diye yanıt verdiği söylenir, "eğer yaparsa daha iyi bir kral tam olarak burada bulunuyor." Bunu söylerken elini kaldırıp Prens Rhaegar'ı göstermiştir.

Eğitmenler, Lord Tywin'in gerçek niyeti üzerinde hâlen tartışmaktadır. Lord Darklyn'in geri adım atacağına inanmış mıydı? Yoksa gerçekten de Aerys'in ölmesini ve Prens Rhaegar'ın Demir Taht'a geçmesini mi arzuluyordu?

Sör Barristan Selmy'nin cesareti sayesinde gerçeğin ne olduğunu kimse asla bilemeyecek. Sör Barristan, kasabaya gizlice girerek Dun Kalesi'ne sızmaya ve kralı güvenli bir yere almaya gönüllü oldu. Selmy, gençliğinden bu yana Cesur Barristan olarak bilinirdi ancak Tywin Lannister'a göre bu cesaret, delilik sınırlarındaydı. Ancak, Sör Barristan'ın cesaret ve yiğitliğine duyduğu saygı sebebiyle ona, Duskendale'e saldırmadan önce içeriye sızması için bir gün verdi.

Sör Barristan'ın kralı kurtarma girişimine atfedilen çok sayıda şarkı vardır ancak şarkıcıların pek azı bunları baştan sona söyleyebilecek sinirlere sahiptir. Sör Barristan, gecenin karanlığından faydalanarak çıplak elleriyle duvarları aştı ve dilenci kılığında Dun Kalesi'ne ulaştı. Dun Kalesi'nin duvarlarına tırmandı, duvarda nöbet tutan bir muhafızı diğerlerini uyarmasına fırsat vermeden öldürdü. Gizlilik içinde ve cesaretle kralın tutulduğu zindanı buldu. Ancak Aerys Targaryen zindandan çıkarken yokluğu fark edildi ve zindanda bağrışmalar yükseldi. Sör Barristan'ın kahramanlığının ölçüsü o anda anlaşıldı zira ne kendisini ne de kralını teslim etmedi ve savaştı.

Savaşmakla kalmadı, ilk darbeyi indiren de o oldu. Lord Darklyn'in kardeşi ve komutanı Sör Symon Hollard ile olaydan bihaber iki muhafızı öldürdü; böylelikle Hollard'ın öldürdüğü Yeminli Kardeşi, Kral Muhafızları'ndan Sör Gwayne Gaunt'un da intikamını aldı. Kralla birlikte koşarak ahıra ulaştı ve bu esnada önlerini kesmeye çalışan birkaç kişiyle dövüştü. İkili, kale kapıları kapanmadan hemen önce Dun Kalesi'nden çıkmayı başardı. Ardından Duskendale sokaklarında vahşi bir kovalamaca başladı. İkili, boru ve trampetlerle verilen alarm sesleri yükselirken, Lord Tywin'in okçularının muhafızlardan arındırmaya çalıştığı surlara doğru at sürüyordu.

Kral kaçtıktan ve güvenli bölgeye ulaştıktan sonra Lord Darklyn'in teslim olmaktan başka çaresi kalmamıştı ancak kralın aklına koyduğu korkunç intikam planını tahmin edip etmediği şüphelidir. Darklyn ve ailesi zincire vurulmuş hâlde huzura çıkartıldığında Aerys ölüm emirlerini verdi; ancak bu emir sadece Darklyn'in çekirdek ailesi için değil, amcaları, halaları ve Duskendale'da yaşayan uzak akrabaları için de geçerliydi. Aralarının iyi olduğu Hollardlar dahi tutuklandı ve yok edildi. Yalnızca Sör Symon'un genç yeğeni, Dontos Hollard'ın hayatı bağışlandı; bu da Sör Barristan'ın iyilik adına krala yalvarması ve kralın da bu isteği geri çevirememesi sayesinde oldu. Leydi Serala'nın ölümü daha da zalimce oldu. Aerys, Dantel Yılan diri diri yakılmadan önce dilinin ve kadınlık organlarının vücudundan ayrılmasını emretti (düşmanları, kasabaya getirdiği lanet ve yıkım sebebiyle daha da fazla acı çekmesi gerektiğini söylemiştir).

Duskendale'da tutuklu kalması, II. Aerys Targaryen'ın beynindeki son sağlıklı kısmı da paramparça etti. O günden itibaren kralın deliliği kontrolsüz bir biçimde arttı ve yıllar geçtikçe kötüleşti. Darklynler ona dokunmuş, onu itip kakmış, kraliyet kıyafetlerini çıkartmış ve hatta ona vurmaya dahi cüret etmişlerdi. Kral Aerys, serbest kalmasının ardından bir daha asla uşakları dâhil olmak üzere kimsenin kendisine dokunmasına izin vermedi. Tırnakları uzayıp kalınlaşır ve sarı birer pençeye dönüşürken tıraşsız ve yıkanmayan saçları uzadıkça uzadı ve karmakarışık oldu. Kendisini korumaya yemin etmiş Kral Muhafızları dışında hiç kimsenin huzurunda silah bulundurmasına izin vermedi. Yargılamaları giderek daha sert ve zalim oldu.

SOLDA | *Duskendale kuşatması.*

Haşmetmeapları, Kral Toprakları'na güvenle döndükten sonra her ne şartla olursa olsun Kızıl Kale'den çıkmayı reddetti ve takip eden dört yıl boyunca başta Tywin Lannister olmak üzere etrafındaki her şeyden şüphe ederek kendi kalesinde bir mahkûm gibi yaşadı. Şüpheleri oğlu ve varisine kadar uzandı. Duskendale'da öldürülmesi için Prens Rhaegar'ın Tywin Lannister ile ortak plan yaptığına inandı. Surlara saldırmayı, böylelikle Lord Darklyn'in onu öldürmesini, arından da Rhaegar'ın Demir Taht'a oturarak Lord Tywin'in kızıyla evlenmesini sağlamayı planlamışlardı.

Bunun gerçekleşmesini önlemeye kararlı Kral Aerys bir başka çocukluk arkadaşına yönelerek Fırtına Burnu'ndan Steffon Baratheon'u çağırtarak küçük konseye dâhil etti. Kral, Lord Steffon'u, FS 278'te Prens Rhaegar'a uygun, "antik Valyria kanı taşıyan soylu bir eş" bulabilmesi için Dar Deniz'in öte kıyısına, Eski Volantis'e gönderdi. Haşmetmeaplarının, bu görev için Kral Eli yerine Fırtına Burnu'nun lorduna güvenmesi aslında çok şey ifade ediyordu. Söylentilere göre, kral, Lord Steffon'un bu görevi başarıyla tamamlamasını takiben yeni Kral Eli olarak atayacak, görevinden azledilen Tywin Lannister ise tutuklanarak vatana ihanetten yargılanacaktı. Bu ihtimalin varlığından bile keyif alan lordların sayısı da oldukça fazlaydı.

Buna karşın, tanrıların niyeti başkaydı. Steffon Baratheon'un görevi başarısızlıkla sonuçlandı ve gemisi Volantis'ten dönüş yolunda Gemi Kıran Körfezi'nde battı. Lord Steffon ve eşi boğulurken iki büyük oğulları olan biteni surlardan izliyordu. İkilinin ölüm haberi Kral Toprakları'na ulaştığında Kral Aerys öfke krizine girdi ve Büyük Üstat Pycelle'e, Tywin Lannister'ın krallığın yönetimi ile ilgili planlarından bir şekilde haberdar olarak Lord Baratheonların ölümünde parmağı olduğunu söyledi. Büyük Üstat'a ayrıca, "eğer onu görevden alırsam beni de öldürür," dedi.

Takip eden yıllarda kralın deliliği derinleşti. Tywin Lannister, Kral Eli unvanıyla görevine devam etse de Aerys artık onunla yedi Kral Muhafızı da odada olmadan görüşmüyordu. Halk ve lordların kendisine karşı komplo kurduğuna ve Kraliçe Rhaella ile Prens Rhaegar'ın dahi bu planlarda rol aldığına inandığından Dar Deniz'in ötesine uzanarak, muhbir başı olarak Pentos'tan Varys adında bir hadım getirtti. Bunu yapmaktaki amacı, gerçek anlamda güvenilebilecek tek kişinin arkadaşı, ailesi ya da Westeros'ta herhangi bir bağı olmayan biri olduğu düşüncesiydi. Halk arasında kısa süre içinde Örümcek lakabıyla anılacak olan Varys, kraliyet hazinesini kullanarak devasa bir muhbir ağı kurdu. Aerys'in hükümdarlığının geri kalanında kralın yanı başında kaldı ve kulağına sürekli bir şeyler fısıldadı.

Kral, Duskendale olayının ertesinde, tıpkı atalarından birkaçının yaptığı gibi, ejderha ateşine karşı giderek artan takıntılı davranışlar sergilemeye başladı. Aerys, Lord Darklyn'in bir ejderha binicisi olmadığı sonucuna vardı zira eğer aksi olsaydı kendisine asla muhalefet etmezdi. Ejderha Kayası'nın derinliklerinde bulunan ejderha yumurtalarını hayata geri döndürme çabaları da (bazıları o kadar eskiydi ki artık taşlaşmıştı) boşa çıktı.

Hayal kırıklığına uğrayan Aerys, Çılgınateş olarak bilinen yeşil ve dengesiz maddeyi üretmenin sırrına sahip olan Antik Simyacılar Loncası'nın bilgilerine yöneldi. Kralın ateşe olan ilgisi arttıkça konsey toplantılarında Ateş Ustaları'nın yer alması sıradan bir hâl aldı. II. Aerys, FS 280'den itibaren hainlerin, katillerin ve komplocuların asılmaları ya da başlarının vurulması yerine yakılmalarını emretti. Kral, başkanlığı Simyacılar büyük üstadı Wisdom Rossart tarafından yapılan bu vahşi infazlardan büyük zevk alıyor gibiydi... aldığı haz o kadar büyüktü ki, Rossart'a Lord unvanı verip küçük konseye dâhil etti.

Haşmetmeaplarının artan deliliği o dönemde herkesin bildiği bir konu hâline gelmişti. Dorne'dan Sur'a kadar herkes II. Aerys'ten Deli Kral olarak bahsetmeye başlamıştı. Kral Toprakları'nda ise pek çok kişi ona Kabuklu Kral diyordu zira Demir Taht üzerinde kendisini pek çok kez yaralamıştı. Ancak, Örümcek Varys ve muhbirleri etraftayken bu ve benzeri sıfatları yüksek sesle kullanmak oldukça tehlikeliydi.

Bu esnada Kral Aerys oğlu ve varisinden iyice uzaklaşmıştı. FS 279 yılının başlarında Ejderha Kayası Prensi Rhaegar Targaryen, Dorne Prensi Doran Martell'in güzel kız kardeşi Elia Martell ile resmî olarak nişanlandı. Ertesi sene, Kral Toprakları'nda Yüce Baelor Septi'nde görkemli bir törenle evlendiler ancak merasime II. Aerys katılmadı. Küçük konseyde Kızıl Kale'nin güvenli sınırlarının dışına çıkarsa birilerinin hayatına kastedebileceğini ve onu Kral Muhafızları'nın dahi koruyamayabileceğini söyledi. Ayrıca, Viserys'in de abisinin düğününe katılmasına izin vermedi.

Prens Rhaegar ve yeni eşi yerleşke olarak Kızıl Kale yerine Ejderha Kayası'nı seçtiğinde Yedi Krallık boyunca dedikodular uçuştu. Bazıları prensin babasını tahttan edip yerine geçmeyi planladığını bazıları ise Rhaegar'ın Kral Aerys'in gözünden düştüğünü ve Aerys'ten sonraki kralın Viserys olacağını savundu. Aerys'in FS 280 yılında Rhaenys adını verdikleri ilk kız torununun doğumu dahi baba oğulun arasını düzeltemedi. Prens Rhaegar Kızıl Kale'ye dönüp kızını büyükannesi ve büyükbabasıyla tanıştırmaya götürdü. Kraliçe Rhaella, bebeği sıcakkanlı bir şekilde kucaklarken

SAĞDA | *Kral II. Aerys, Darklynleri mahkûm ediyor.*

Kral Aerys, "bu bebek Dorne kokuyor," diyerek bebeğe dokunmayı ve kucağına almayı reddetti.

Tüm bunlar olurken Tywin Lannister, Kral Eli görevine devam ediyordu. Büyük Üstat Pycelle, "Lord Tywin Casterly Kayası kadar büyüktü," yazmıştı, "ve tarihte hiçbir kral onun kadar çalışkan ve mahir bir Kral Eli'ne sahip olamadı." Lord Tywin, Steffon Baratheon'un ölümünün ardından pozisyonu sağlam görünse de, güzel ve genç kızı Cersei'yi saraya getirmek gibi cesur bir adım attı.

Ancak FS 281'de ihtiyar Kral Muhafızı Sör Harlan Grandison uykusunda öldüğünde Kral Eli ile II. Aerys arasındaki huzursuz ilişki tamamen koptu. Haşmetmeapları bu esnada beyaz pelerini Lord Tywin'in büyük oğluna sundu.

On beş yaşındaki Sör Jaime Lannister çoktan şövalye olmuştu; bu onuru, pek çok kişinin diyardaki en yiğit savaşçı olarak tanımladığı, Sabahın Kılıcı'ndan, Sör Arthur Dayne'den almıştı. Jaime, şövalyelik unvanını Sör Arthur'un Kral Ormanı Kardeşliği olarak bilinen kanunsuzlara karşı yaptığı seferde kazandı ve kimse onun kahramanlığından şüphe edemezdi.

Sör Jaime aynı zamanda Lord Tywin'in varisi ve Lannister Hanesi'nin devamlılığının sağlanabilmesi için tek ümitti zira lordun diğer oğlu Tyrion adındaki deforme cüceydi. Üstelik Kral Eli, kral ona kendi kararını açıkladığı sırada Sör Jaime için faydalı bir evliliği nihayete erdirecek görüşmelerin ortasındaydı. Kral Aerys, Lord Tywin'i bir anda tek varisinden mahrum bıraktı ve gülünç duruma düşürdü.

Büyük Üstat Pycelle, II. Aerys, Sör Jaime'nin Demir Taht tarafından yapılan atamasını duyurduğunda, lordun kralın önünde diz çökerek hanesine bahşedilen bu onur için teşekkür ettiğini yazar. Lord Tywin, bu olayın hemen ardından, rahatsızlığını gerekçe göstererek emekliliğini istedi.

Kral Aerys, lordun bu isteğini büyük bir memnuniyetle kabul etti. Lord Tywin görevinden ayrıldı, saraydaki odasını boşalttı ve kızıyla birlikte Casterly Kayası'na döndü. Kral, Lord Tywin'den boşalan makamı, ihtiyar ama sıcakkanlı, kralın ağzından çıkan en ufak bir nükte ya da şakaya dahi kahkahalarla gülmeyi alışkanlık hâline getirmiş bir dalkavukla, Lord Owen Merryweather'la doldurdu.

Haşmetmeapları, atamanın ardından Pycelle'e Yedi Krallık'ın tacı takan kişi tarafından yönetildiğini anlaması gerektiğini söyledi.

Aerys Targaryen ve Tywin Lannister daha çocukken tanıştı, Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı'nda beraber savaştı ve kan döktü, devamında ise Yedi Krallık'ı yaklaşık yirmi yıl boyunca birlikte yönetti ancak diyara büyük faydalar sağlayan bu uzun birliktelik FS 281 yılında acı bir sonla bitti.

Kısa süre sonra Lord Walter Whent bakire kızının doğum gününü kutlamak için tahtının olduğu Harrenhal'da büyük bir turnuva düzenlemeyi planladığını duyurdu. Kral II. Aerys, bu davete icabeten Kral Muhafızları şövalyesi Sör Jaime Lannister'ı görevlendirdi... ve böylelikle hem Deli Kral'ın hem de Targaryen Hanesi'nin Yedi Krallık'taki uzun süren hükümdarlığına son verecek olayların fitilini ateşledi.

Ejderhaların Düşüşü

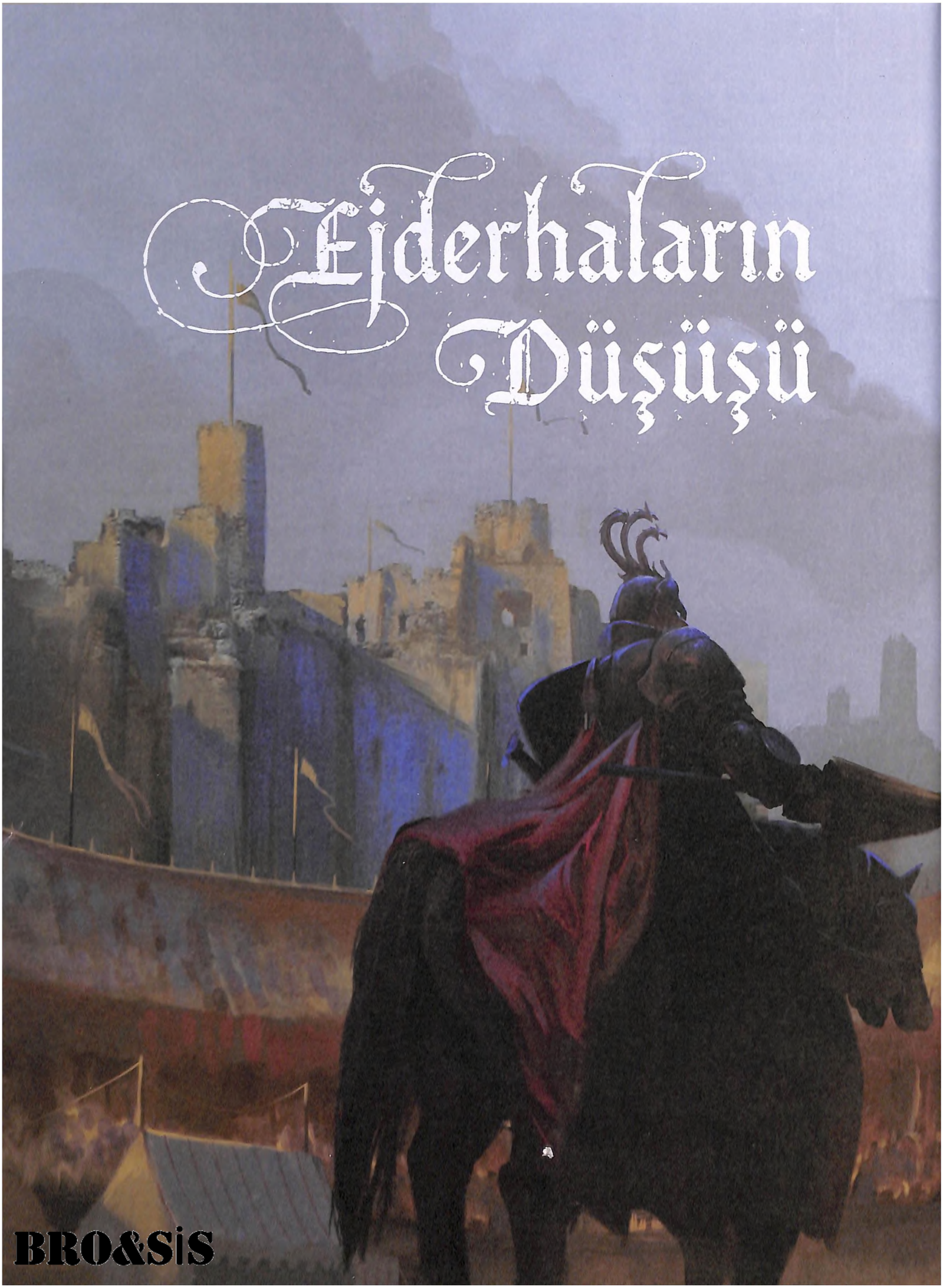

BRO&SiS

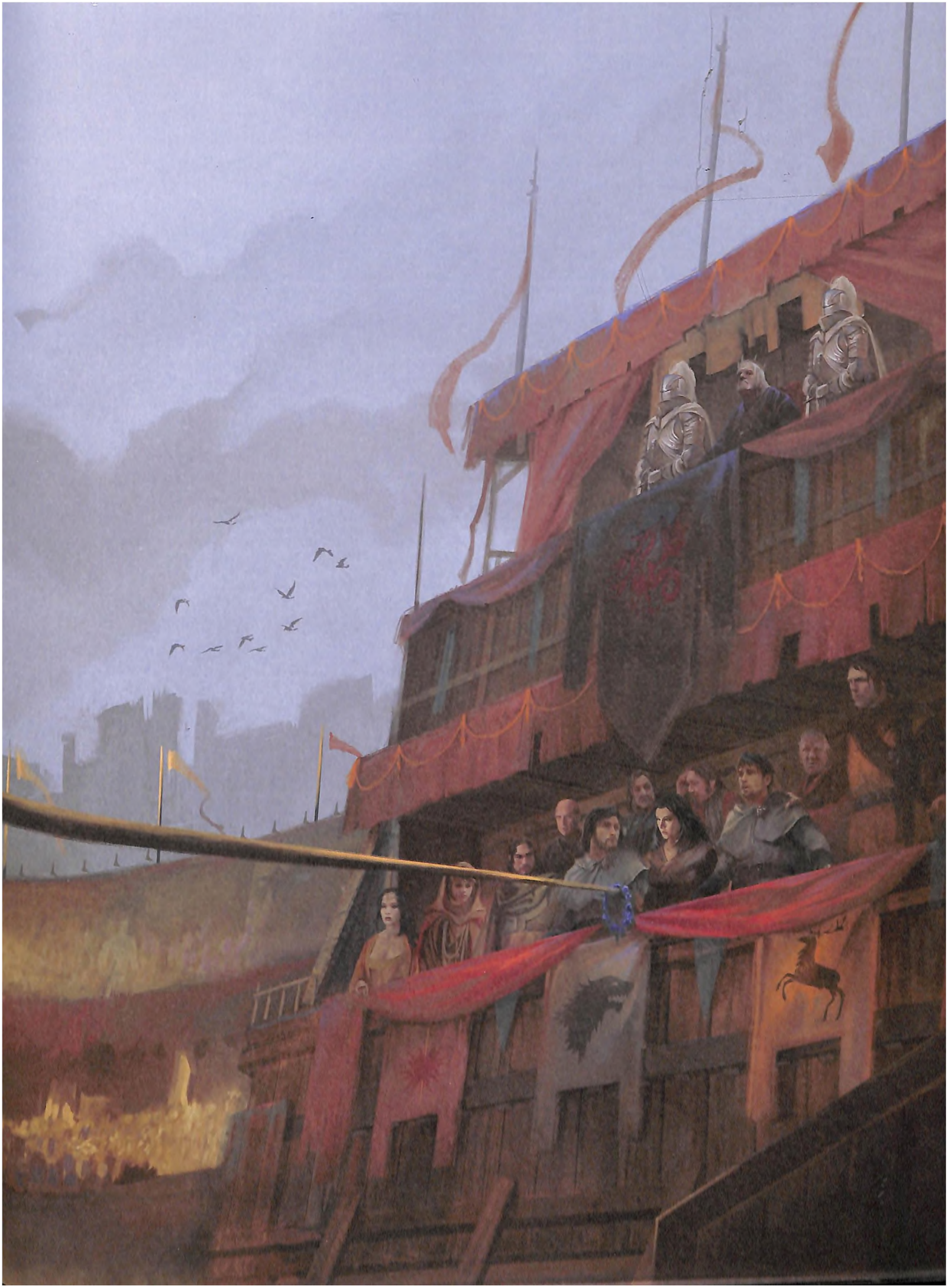

Yalancı Bahar Yılı

WESTEROS YILLIKLARINDA FS 281 Yalancı Bahar Yılı olarak geçer. Kış, neredeyse iki yıl boyunca toprağı buzdan pençesine almıştı ancak zemini tutan kar o yıl erimeye, ormanlar yeşermeye ve günler uzamaya başlamıştı. Beyaz kuzgunlar henüz gökyüzünde gözükmemesine rağmen Eski Şehir Kalesi'nde dahi pek çok kişi kışın sonunun yakın olduğunu düşünüyordu.

Güneyden ılık rüzgârlar eserken, Yedi Krallık'ın dört bir yanındaki lord ve şövalyeler Lord Whent'in Tanrıların Gözü kıyısında düzenleyeceği ve rivayete göre Olasılıksız Aegon döneminden bu yana yapılmış olan en görkemli yarışma olacağına inanılan turnuvaya katılmak için Harrenhal'a geliyordu.

Turnuva hakkında oldukça fazla bilgiye sahibiz zira Harrenhal duvarlarının arkasında ortaya çıkan şeyler pek çok tarihçi tarafından gerek kitaplar gerekse de mektuplar aracılığıyla kayda alındı. Buna karşın, hâlâ bilmediğimiz ve asla da öğrenemeyeceğimiz detaylar da var zira Yedi Krallık'ın en büyük şövalyeleri sahada çarpışırken Kara Harren'ın uğursuz kalesinin koridorları ile lordların bir araya geldiği çadır ve çardaklarda daha başka ve tehlikeli oyunlar oynanıyordu.

Lord Whent'in turnuvasına ilişkin anlatılan çok sayıda hikâye mevcut: komplo ve tezgâhlar, ihanet ve isyanlar, hıyanet ve görevlendirmeler, gizemler ve sırlar ve benzer içerikli her nevi şey. Gerçeği bilen ancak birkaç kişi olmasına rağmen bazıları bu ölümlü dünyayı çoktan terk etti ve geri kalanlar ise dillerini ebediyete kadar mühürledi. Bu vahim toplantının kayda alınması esnasında dürüst bir katibe düşen, gerçekle faraziyeyi birbirinden ayırmak, bilinen gerçeklerle varsayılan, şüphelenilen ya da inanılan olgular arasına keskin bir çizgi çekmektir.

Bilinen şudur: Turnuva Harrenhal Lordu Walter Whent tarafından, genç kardeşi Kral Muhafızları şövalyelerinden Sör Oswell Whent'in ziyaretinden kısa süre sonra FS 280'in sonlarına doğru ilan edildi. Bu turnuvanın daha en başta tarihte görülmemiş büyüklükte olacağı açıktı zira Lord Whent'in vadettiği ödül, FS 272'de Lord Tywin Lannister'ın II. Aerys'in Demir Taht'a çıkışının onuncu yılı şerefine Lannisport'ta düzenlediği turnuvadan üç kat fazlaydı.

Pek çok kişi Whent'in eski Kral Eli'nden daha üstün olduğunu göstermek ve hanesinin serveti ile ihtişamını diyara gösterme niyetinde olduğunu düşündü. Ancak bunun bir tezgâhtan ibaret olduğunu ve Lord Whent'in maşadan başka bir şey olmadığını düşünenler de vardı. Lord hazretlerinin böylesi bir ödülü ödeyebilecek kadar serveti olmadığını düşünüyorlardı ve onlara göre Whent'in arkasında altın sıkıntısı çekmeyen ve Harrenhal Lordu tüm övgü ve alkışları toplarken gölgede kalmayı tercih eden başka birileri vardı. Bu "gölge ev sahibi"ne ilişkin elimizde kesin kanıtlar olmasa da bu inanış tıpkı bugün olduğu gibi o dönemde de yaygındı.

Peki arkada gerçekten bir gölge varsa bile neden gizli kalmayı tercih etmişti? Yıllar boyunca gölgenin kim olduğuna dair pek çok isim öne atılmış olsa da içlerinden sadece bir tanesi inandırıcıydı: Ejderha Kayası Prensi Rhaegar Targaryen.

Hikâyeye bakılacak olunursa, Lord Walter'ı turnuvayı düzenlemeye ikna eden ve bu yolda aracı olarak lord hazretlerinin kardeşi Sör Oswell'i kullanan kişi Prens Rhaegar'dı. Rhaegar, Harrenhal'a mümkün olduğunca çok sayıda lord ve şövalye çekebilmek için Whent'e yeter miktarda altın vaat etti. Söylentilere göre, turnuva prensin umurunda değildi ve amacı diyarın büyük lordlarını bir araya getirerek gayriresmî bir büyük konsey toplayarak burada babası Kral II. Aerys'in deliliğini masaya yatırmak ve muhtemel bir taht değişimi ya da tahttan indirme seçeneklerini tartışmaktı.

Eğer turnuvanın asıl amacı bu idiyse, Rhaegar Targaryen tehlikeli bir oyun oynuyordu. Aerys'in akıl sağlığını kaybettiğinden neredeyse herkes emin olsa da Demir Taht'tan indirilmesi konusunda hâlen sıkı bir muhalif cephe vardı zira bazı kişilerin yakınları ve adamları kralın kaprisleri sayesinde büyük servete kavuşmuştu ve Prens Rhaegar'ın iktidara gelmesiyle hepsini bir anda kaybedebilirlerdi.

Deli Kral vahşi derecede zalimdi, bu, düşman addettiği kişileri canlı canlı ateşe vermesinden de rahatlıkla anlaşılabilirdi ancak aynı zamanda bonkördü de. Sevdiği kişilere makamlar, unvanlar ve topraklar yağdırıyordu. II. Aerys'in çevresini saran dalkavuk lordlar kralın deliliğinden faydalanarak daha pek çok şey kazanabilirlerdi ve Prens Rhaegar hakkında hevesle yakaladıkları konuşma fırsatı ile babasının oğlundan duyduğu şüpheleri alevlendirebilirlerdi.

Deli Kral'ın destekçilerinin başında küçük konseyde yer alan üç lord geliyordu. Baş hazinedar Qarlton Chelsted, donanma kumandanı Lucerys Velaryon ve kanun koyucu Symond Staunton. Muhbir başı hadım Varys ile Simyacılar Loncası büyük üstadı Wisdom Rossart, da kralın güvenini kazanmanın rahatlığı içindeydi. Prens Rhaegar, desteği sarayın daha genç sakinlerinden, Lord Jon Connington, Bakire

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Prens Rhaegar kış gülleri tacını Lyanna Stark'a sunarken.*
SAĞDA | *Deli Kral, II. Aerys.*

Havuzu'ndan Sör Myles Mooton ve Richard Lonmouth gibi isimlerden alıyordu. Başta Kral Muhafızları'nın yeminli kardeşi olan, Elia'nın amcası Prens Lewyn Martell olmak üzere, Prenses Elia ile birlikte saraya gelen Dornelular da prensin güvenini kazanmıştı. Ancak Rhaegar'ın arkadaşları ve Kral Toprakları içindeki müttefikleri içinde en güçlüsü şüphesiz ki Sabah Kılıcı olarak tanınan Sör Arthur Dayne'di.

Büyük Üstat Pycelle'e ve Kral Eli Lord Owen Merryweather'a ise bu iki grup arasındaki barışı sağlamak gibi imkânsız bir görev düşmüştü. Üstelik bu iki grup arasındaki rekabet her zamankinden haince bir hâl almıştı. Pycelle'in kaleye yazdığı bir mektupta Kızıl Kale içindeki grupların kendisine yaklaşık yüz yıl önce, Kraliçe Alicent ile Prenses Rhaenyra arasındaki rekabet sebebiyle diyara devasa kayıplar yaşatan ve ikiye bölen Ejderhaların Dansı yaşanmadan hemen önceki dönemi anımsattığını yazmıştır. Kral ve Prens Rhaegar'ın destekçileri arasında bir uzlaşma sağlanmadığı takdirde Yedi Krallık'ı yine benzer kanlı bir çatışma döneminin beklediği yönünde uyarılarda bulunmuştur.

Eğer Aerys'in destekçilerinin eline Prens Rhaegar'ın babasına karşı bir komplo hazırladığına dair bir kanıt kırıntısı dahi geçmiş olsaydı bunu prensi ortadan kaldırmak için kullanacakları şüphe götürmezdi. Aslında, kralın birtakım adamları Aerys'e "sadakatsiz" oğlunu reddetmesi ve genç kardeşini Demir Taht'ın varisi olarak ilan etmesini önerecek kadar ileri gittiler. Prens Viserys olsa olsa yedi yaşındaydı ve olası bir kral değişimi kesinlikle yeni bir naiplik dönemi demekti bu da krallığı naip sıfatıyla kendilerinin yönetmesi demekti.

Böylesi bir ortamda Lord Whent'in turnuvasının büyük şüphe çekmesi sürpriz olmadı. Lord Chelsted, bu turnuvaya izin vermemesi için haşmetmeaplarını uyardı ve Lord Staunton daha da ileri giderek diyar genelinde düzenlenecek tüm turnuvaların yasaklanmasını önerdi.

Bu ve benzeri etkinlikler halk arasında fazlasıyla popülerdi ve Lord Merryweather Aerys'e turnuvaları yasaklaması durumunda halkın kendisine duyacağı sevginin daha da azalabileceği yönündeki uyarısının üzerine fikrini değiştirerek turnuvaya gitme kararı aldı. Bu, II. Aerys'in Duskendale Muhalefeti'nin ardından Kızıl Kale'yi ilk terk edişi olarak tarihe geçti. Haşmetmeaplarının, düşmanlarının burnunun dibinde komplo kurabileceğinden şüphe duymadığı açıktı. Büyük Üstat Pycelle bize Aerys'in böylesi bir etkinliğe katılarak halkın sevgisini tekrar kazanabileceğini umduğunu anlatır.

Eğer kralın niyeti bu idiyse bile, devasa bir yanlıştı. Harrenhal'a katılımının duyurulmasının ardından, mevcut hâlinden daha da önemli ve saygın bir hâl alan turnuva, diyarın her köşesinden lord ve şövalyeleri daha hızlı çekmeye başladı. Katılanların pek çoğu ise krallarının neye dönüştüğünü kendi gözleriyle görerek büyük şok yaşadı. Uzun sarı tırnakları, karışmış sakalları, yıkanmamaktan keçeleşmiş ve topak topak olmuş saçları ile kral deliliğini resmen dışa vuruyordu. Davranışları da aklı başında bir insanın davranışlarına benzemiyordu zira Aerys göz açıp kapayıncaya kadar hüzünden mutluluğa geçiyordu. Ayrıca, Harrenhal'm yazılı kayıtlarında histerik kahkahalar, uzun sessizlikler, ağlama krizleri ve ani öfke patlamalarından bahseder.

Her şeyin ötesinde, Kral II. Aerys şüphe duyuyordu. Kendi oğlu ve varisi Prens Rhaegar'dan, ev sahibi Lord Whent'ten ve hatta Harrenhal'a gelerek turnuvaya katılacak her bir lord ve şövalyeden şüphe ediyordu... en çok da, eski Kral Eli, Casterly Kayası Lordu Tywin Lannister gibi ortalarda görünmemeyi tercih edenlerden.

Kral Aerys, turnuvanın açılış töreninde Sör Jaime Lannister'ın Kral Muhafızları'nın Yeminli Kardeşi olarak atanmasını harika bir gösteriye çevirdi. Genç şövalye, kraliyet çardağının önündeki yeşil çimenlikte, bembeyaz zırhıyla diz çökerek diyardaki lordların yarısının bakışları

arasında yemin etti. Sör Gerold Hightower onu ayağa kaldırıp omuzlarına beyaz pelerini geçirdiğinde kalabalıktan bir gürleme yükseldi zira Sör Jaime özellikle batı topraklarında kılıcıyla kazandığı cesareti, yiğitliği ve mahareti sayesinde büyük saygı görürdü.

Tywin Lannister, Harrenhal'da turnuvaya katılmaya tenezzül etmese de, hazırda bulunan düzinelerce sancak beyi ve yüzlerce şövalyesi en yeni ve en geç Kral Muhafızı'nı tutkulu ve gürültülü tezahüratlarla kutladı. Kral memnundu. Bizlere aktarıldığına göre, tezahüratların deliliğinin etkisiyle kendisi için yapıldığını düşündü.

Sonrasmda beklenen oldu ve II. Aerys yeni koruyucusu hakkında derin şüpheler beslemeye başladı. Kralın, Sör Jaime'yi Kral Muhafızları'na alırken eski bir dostuna bir şekilde teşekkür etme niyetinde olduğunu Büyük Üstat Pycelle'den biliyoruz. Ancak şimdi, iş işten geçtikten sonra Lord Tywin'in oğlunun gece gündüz yanı başında olmasını sağladığını fark etti... üstelik elinde bir kılıçla.

Pycelle'in anlattığına göre bu fikir kendisini o kadar korkutmuştu ki, o geceki ziyafette güç bela yemek yiyebilmişti. Devamında, II. Aerys, kendisiyle ilgilenmesi için (tuvalet çanağına otururken yardım etmesi için olduğu detayı, hikâyeye sonradan eklenmiştir) çağırttı ve Kral Toprakları'na dönerek krala turnuva yolunda eşlik etmeyen Kraliçe Rhaella ve Prens Viserys'i koruması emrini verdi. Lord Kumandan Sör Jaime yerine kendisinin gitmesini önerdiyse de Aerys bu talebi reddetti.

Kendisini turnuvada herkesin önünde ayrıcalıklı bir konuma getirme imkânı bulan bu genç şövalye için bu ani sürgün acı bir hayal kırıklığı yarattı. Sör Jaime, her şeye rağmen yeminine bağlı kaldı. Hemen toplanıp Kızıl Kale'ye doğru yola koyuldu ve Harrenhal'da yaşanan olaylarda hiçbir şekilde rol almadı... en azından Deli Kral'ın bildiği kadarıyla.

Yedi Krallık'ın en soylu lordları ile en yetkin şövalyeleri, Harrenhal'ın yüksek duvarlarının gölgesindeki alanlarda yedi gün boyunca mızrak ve kılıç savurarak mücadele etti. Geceleri ise galipler ve mağluplar kalenin mağaraya benzeyen Yüz Ocaklı Salon'a çekilerek ziyafet ve eğlencenin tadını çıkarttı. O günlere ve Tanrının Gözü kıyısında geçen gecelere dair çok sayıda hikâye ve şarkı mevcuttur. Bazıları gerçektir. Orada yaşanan her mücadelenin ve yapılan her şakanın üzerinden bir kez daha geçmek kesinlikle konumuzun dışındadır. Ancak, oldukça ciddi sonuçlar doğuran iki olayı atlamamak gerekir.

Bunlardan ilki, genç, ince yapılı, üzerine tam oturmayan zırhının göğsüne neşeyle kıvrılan bir yürek ağacı işlenmiş bir gizemli bir şövalyeydi. Bu yarışmacıya Gülen Ağaç Şövalyesi dediler ve art arda üç yarışmacıyı saf dışı bıraktı.

Ancak kral II. Aerys gizemlerden hoşlanan biri değildi. Haşmetmeapları, şövalyenin kalkanındaki ağacın kendisine güldüğü fikrine kapılmış olacak ki –bu konuda kanıt yoktur– bu gizemli şövalyenin Sör Jaime Lannister olduğuna karar verdi. Etrafındaki herkese en yeni Kral Muhafızı'nın emrini hiçe sayarak turnuvaya geri döndüğünü söyledi.

Kendi şövalyelerine, Gülen Ağaç Şövalyesi'ni ertesi sabah devam edecek olan mızrak yarışmasında yenmelerini emretti, bu sayede maskesini çıkartacak ve sadakatsizliğini tüm diyar görecekti. Ancak bu gizemli şövalye o gece ortadan kayboldu ve bir daha hiçbir yerde görülmedi. Bu, kralı aşırı derece rahatsız etti ve kral bunun çok yakınındaki birileri tarafından verilen "bu hain yüzünü göstermeyecek" mesajı olduğuna kani oldu.

Prens Rhaegar, turnuvanın sonunda kazanan isim oldu. Normalde turnuvalarda yarışmayan varis prens, herkesi şaşkınlık içinde bırakarak zırhını kuşandı ve içlerinde dört tane de Kral Muhafızı bulunan rakiplerini bir bir yere serdi. Son yarışmada pek çokları tarafından Yedi Krallık'ın en iyi mızrak kullanan şövalyesi olarak kabul edilen Sör Barristan Selmy'yi atından düşürerek şampiyonluk şerefine ulaştı.

Tezahüratların sağır edici olduğu ancak Kral Aerys'in bu tezahüratlara katılmadığı söylenir. Varisinin silahla sergilediği maharetlerden gurur duymak bir yana, kendisini bir tehdit olarak değerlendirmeye başladı. Lordlar Chelsted ve Staunton bu kuşkuları daha da alevlendirerek Rhaegar'ın turnuvaya halkın sevgisini kazanmak amacıyla girdiğini ve lordlara yetkin bir savaşçı olduğunu kanıtlayarak Fatih Aegon'a yaraşır bir varis olduğunu göstermek istediğini ifade etti.

Muzaffer Ejderha Kayası Prensi, Kışyarı Lordu'nun kızı Lyanna Stark'ı aşk ve güzelliğin kraliçesi olarak tanımlayıp mızrağının ucuyla kucağına bir demet mavi gül bıraktığında, dalkavuk lordlar kralın etrafını sarıp bunun, prensin ihanetinin bir başka kanıtı olduğu hakkında konuşmalar yaptılar. Prens, hâlen hayatta olan eşine, Dornelu Prenses Elia Martell'den Demir Taht'ı ele geçirmek adına yardım almayacaksa neden böylesi bir hakarette bulunsundu ki? Symond Staunton, krala, tüm kaynaklarda vahşi bir oğlan çocuğunu andırdığı yazan ve Prenses Elia'nın ayrıcalıklı güzelliği ile kıyaslanamayacak olan Stark kızının böyle bir onura layık görülmesinin altında yatan sebebin Prens Rhaegar'ın Kışyarı'nı kendisine müttefik yapma arzusu olduğunu söyledi.

Eğer durum bu idiyse, Leydi Lyanna'nın kardeşleri, varis prens tarafından bahşedilen böylesi bir onur karşısında neden bu kadar sinirlenmişti? Kışyarı'nın varisi Brandon Stark, uzun süredir Fırtına Burnu'nun Lordu Robert Baratheon ile nişanlı olan kız kardeşinin onuruna düşürülen gölgenin ardından Rhaegar'ın karşısına çıkmaya çalışırken yanındakiler tarafından güçlükle zapt edildi. Brandon'ın küçük kardeşi ve Lord Robert'ın yakın arkadaşı Eddard Stark ise aynı seviyede hoşnutsuz olmasına rağmen sakin kaldı. Robert Baratheon'a gelince, bazıları kendisinin gülüp geçtiğini ve Rhaegar'ın Lyanna'ya sadece hakkını verdiğini söyler... ancak kendisini yakından tanıyanlar, lordun bu hakareti içine attığı ve o günden itibaren Ejderha Kayası Prensi'ne karşı kaskatı bir kalbe sahip olduğunu ifade eder.

Rhaegar Targaryen'ın Yedi Krallık'ı paramparça eden, hem kendinin hem de binlerce başkasının canına mal olan ve Demir Taht'a yepyeni bir kralı taşıyan dansı bu basit, soluk mavi güllerden oluşan buketle başlamış olabilir.

FS 281'in Yalancı Baharı iki aydan kısa sürdü. Kış, yılın sonuna doğru gelirken Westeros'a intikam alırcasına geri döndü. Yılın son gününde Kral Toprakları'na kar yağmaya başladı ve Karasu'nun üzeri buzla kaplanmaya başladı. Kar yağışı, aralıklarla en az iki hafta sürdü, bu esnada Karasu tamamen dondu ve şehirdeki her bir kulenin çatısı ile oluklarından buz saçakları sarkmaya başladı.

Soğuk rüzgârlar şehri hırpalarken Kral II. Aerys Ateş Ustaları'na yönelerek büyüleriyle kışı def etmeleri konusunda onlara baskı yaptı. Kızıl Kale'nin surlarında, bir ay dönümü boyunca her gün devasa yeşil ateşler yandı. Prens Rhaegar şehirde değildi ve bu görüntüye şahit olmadı. Prens Ejderha Kayası'nda Prenses Elia ve genç oğulları Aegon ile

birlikte de değildi. Varis prens, yeni yılın gelişiyle birlikte en yakın arkadaşları ve sırdaşlarından yarım düzinesiyle birlikte kendisini ebediyen nehir topraklarına getirecek yolculuğa çıktı. Harrenhal'dan yaklaşık on fersah mesafede Kışyarı'ndan Lyanna Stark ile karşılaştı ve onu kaçırdı. Bu, hanesini, soyunu ve tüm sevdiklerini –diyarın yarısı ile birlikte– tüketecek ateşi yaktı.

Ancak bu hikâye çok bilindik olduğundan burada bahsedilme gereği duyulmamıştır.

Robert'ın İsyanı

PRENS RHAEGAR'IN LYANNA Stark'ı kaçırmasını, Targaryen Hanesi'nin yok olması takip etti. Kral Aerys'in deliliğinin tüm yönleri, Lord Stark, varisi ve destekçilerinin, Rhaegar'ın hataları yüzünden tazminat talep etmesinin ardından gösterdiği ahlaksız davranışlarla gözler önüne serildi. Sorun ve taleplerini adil bir şekilde dile getirmelerine izin vermek yerine onları vahşice katlettirdi. Bu cinayetlerin ardından Lord Jon Arryn'e eski vasileri Robert Baratheon ve Eddard Stark'ı da infaz etme emri verdi. Bugün pek çok kişi Robert'ın İsyanı'nın Lord Arryn'in bu emri reddetmesi ve kendine bağlı birlikleri adaleti savunmak adına cesurca bir araya toplaması ile başladığını kabul eder. Vadi lordlarının hepsi Lord Jon'un kararına katılmadığından kısa süre içinde kraliyete bağlı olanların Jon Arryn'i indirmeye çalışmasıyla çatışmalar başladı.

Lordlar ve şövalyeler taraflarını seçerken, çatışmalar âdeta çılgınateş gibi Yedi Krallık'ın dört bir yanına hızla yayıldı. O savaşlarda yer almış ve bugün de hayatta olan

YUKARIDA | *Rhaegar Targaryen, Ejderha Kayası Prensi.*

pek çok kişi, olayları benden daha iyi anlatabilir ancak ben orada değildim. Bu sebeple Robert'ın İsyanı'na ilişkin detaylı tarihçelerin yazımını bu insanlara bırakıyorum; zira olayları iyi olmayan bir şekilde özetleyerek hâlen hayatta olan insanları gücendirmek ya da aslında kıymetsiz olan insanları yanlışlıkla övme hatasına düşmek istemiyorum. Bu sebeple sadece ve sadece olayların sonunda Demir Taht'a çıkan ve delilik yüzünden neredeyse yok olan diyarı tekrar onaran lord ve şövalyeye eğileceğim.

Robert Baratheon, korkusuz ve boyun eğmez bir savaşçı olarak şöhretini büyüttükçe etrafında gün geçtikçe daha fazla adam toplanmaya başladı. Robert ilkin, Lord Grafton'un sancağını Targaryenlardan yana açmasının ardından Martı Kasabası'nın surlarını aştı. Ardından, kraliyet donanması tarafından yakalanma riskini göze alarak birliklerini toplamak için Fırtına Burnu'na yelken açtı. Adamlarının içinde ona katılmaya o kadar da hevesli olmayanlar da vardı zira, Aerys'in Kral Eli Lord Merrywater bazı fırtına lordlarını Lord Robert'a karşı ayaklanması için cesaretlendirmişti. Ancak bu çaba Lord Robert'ın bir günde üç muharebe kazandığı Yaz Kalesi zaferlerinin ardından boşa çıktı. Birliklerini hızlıca topladı ve sırasıyla Lord Grandison ve Lord Cafferen'i yendi. Robert, sonrasında tek bir muharebenin ardından Lord Fell'i öldürerek meşhur oğlu Gümüşbalta'yı esir aldı.

Lord Robert ve fırtına lordları, güçlerini birleştirmek için Lord Arryn ve kuzeylilerle buluşmaya giderken daha pek çok zafer kazandı. Robert'a haklı şöhretini getiren zafer ise, Taşlı Sept'te, bir zamanlar Prens Rhaegar'ın silahtarlığını yapan Sör Myles Mooton'u yanındaki beş adamıyla birlikte öldürdüğü Çanlar Savaşı olarak da bilinen muharebede geldi. Eğer savaş onları karşı karşıya getirseydi, Lord Baratheon yeni Kral Eli Lord Connington'ı da pekâlâ öldürebilirdi. Bu zafer, Lord Tully'nin kızlarının Lord Arryn ve Stark'ın kızlarıyla nişanlandırılmasının ardından nehir topraklarını karmaşaya sürükledi.

Kraliyet yanlısı kuvvetler toparlanmak için ellerinden geleni yapsa da bu zaferler karşısında bozuldu ve dağıldı. Kral Muhafızları, Lord Connington'ın kuvvetlerinden geriye kalanları bir araya getirmek üzere sevk edildi ve Prens Rhaegar kraliyet topraklarında silah altına alınan insanların başına geçmek üzere güneyden geri döndü. Robert'ın geri çekilmesini sağlayan Ashford'daki kısmi zaferin ardından Fırtına Toprakları, Lord Tyrell'in girmesi için savunmasız kaldı. Menzil'in tüm kuvvetlerini bir araya getiren menzil lordları, tüm savunma hatlarını süpürerek Fırtına Burnu'nu kuşattı. Kısa süre sonra bu kuvvetlere Lord Paxter Redwyne'ın Arbor'dan hareket eden güçlü donanması da katıldı ve kuşatma karadan olduğu gibi denizden de tamamlandı. Bu kuşatma, savaş sona erene dek devam etti.

Prenses Elia'yı savunmak adına Dorne'dan on bin mızraklı asker Kemik Yolu'nu aşarak, Rhaegar'ın topladığı orduya destek olmak amacıyla Kral Toprakları'na yürüdü. O dönemde sarayda olanlar Aerys'in davranışlarının dengesiz olduğunu anlatır. Kral Muhafızları dışında hiç kimseye güvenmiyordu; kaldı ki onlara da tam olarak güvenmiyordu zira Sör Jaime'yi babasına karşı bir rehine olarak tutabilmek adına bir an bile yanından ayırmadı.

Nihayetinde, Prens Rhaegar kral yolundan Üç Dişli Mızrak'a yürüdüğünde Kral Toprakları'nda kalan Kral Muhafızları'ndan biri hariç hepsi yanındaydı: Cesur Sör Barristan, Sör Jonothor Darry ve Dornelu Prens Lewyn. Prens Lewyn yeğeni Prens Doran tarafından gönderilen Dorne güçlerinin başına geçti. Ancak bunu Dornelular'ın ona ihanet edeceğinden şüphelenen Deli Kral'ın savurduğu tehditlerin ardından yaptığı söylenir. Kral Toprakları'nda ise sadece genç Sör Jaime Lannister kaldı.

Meşhur Üç Dişli Mızrak savaşı ile ilgili hemen her şey yazılmış ve anlatılmıştır. Herkes iki ordunun nehrin sığ olduğu ve Prens Rhaegar'ın zırhından saçılan yakutlar sebebiyle Yakut Geçidi olarak adlandırılan geçitte çarpıştığını bilir. Savaşan kuvvetler birbirine denkti. Rhaegar'ın on bini şövalye unvanı taşıyan yaklaşık kırk bin askeri varken asilerin sayıca daha az ancak savaş tecrübeleri daha fazla birlikleri vardı. Rhaegar'ın birlikleri ise daha acemi ve tecrübesizdi.

YUKARIDA | *İsminin Birincisi, Kral Robert Baratheon.*

Geçitteki savaş acımasızdı ve bu kargaşa içinde pek çok yaşam sona erdi. Sör Jonothor Darry, tıpkı Dornelu Prens Lewyn gibi çatışmanın ortasında aldığı kılıç darbeleriyle öldü. Ancak ölümlerin en önemlisi henüz gerçekleşmemişti.

Savaş Lord Robert ile Prens Rhaegar'ın bulunduğu noktaların tam arasında gerçekleşiyordu ve ya tanrıların iradesi ya da şansın eseri olarak –belki de önceden planlandığı üzere– geçidin sığlık bölgelerinin orta noktasında karşılaştılar. İki şövalye bineklerinin üzerinde yiğitçe çarpıştı. İşlediği suçlar ne olursa olsun Prens Rhaegar korkak değildi. Lord Robert, bu dövüş sırasında ejderha prensi tarafından yaralandı ancak sonunda Baratheon'un insan üstü gücü ve kaçırılan nişanlısının utancını temizleme konusunda beslediği intikam duygusu galip geldi. Savurduğu savaş çekici hedefini buldu ve Robert Rhaegar'ın göğsüne mızrağı sapladı. Bu esnada, prensin zırhının göğüs süslemesi olarak kullanılan yakutlar etrafa saçıldı.

İki taraftan da bazı kişiler o anda savaşmayı bırakarak nehre daldı ve kıymetli taşlarm peşine düştü. Bu esnada kraliyet yanlıları savaş alanından kaçmaya başlarken savaşın galibi belli oldu.

Lord Robert'ın yaraları, kaçanları takip etmesine engel oldu ve ordunun yönetimini Lord Eddard Stark'a devretti. Robert, asaletini ağır yaralı Sör Barristan'ın infazının önüne geçerek ve onunla ilgilenmesi için bizzat kendi Üstat'ını görevlendirerek gösterdi. Geleceğin kralı, bu davranışıyla arkadaşları ve müttefiklerinin sarsılmaz desteğini kazandı; zira pek az kişi Robert Baratheon kadar bonkör ve merhametli olabilirdi.

Son

YAKUT GEÇİDİ ZAFERİNİ diyara duyurmak için kuşlar uçtu, ulaklar ise koştu. Haberler Kızıl Kale'ye ulaştığında Aerys'in Dornelulara lanet ettiği söylenir zira ona göre Lewyn Rhaegar'a ihanet etmişti. Aerys, hamile kraliçe Rhaella ile genç oğlu ve şimdi varisi olan Viserys'i uzaklara, Ejderha Kayası'na gönderdi ancak Prenses Elia, Rhaegar'ın çocuklarıyla birlikte Dornelulara karşı rehine olarak kullanılmak üzere Kral Toprakları'nda tutuldu. Önceki Kral Eli'ni Lord Chelsted'i savaş esnasında verdiği kötü öneriler sebebiyle diri diri yaktırdığından ötürü Kral Eli olarak yeni bir ismi atamıştı. Bu isim, soylu bir aileden gelmeyen ve alev ile simya konusundaki maharetleri dışında övgüye değer pek bir yanı bulunmayan simyacı Rossart idi.

Sör Jaime Lannister bu esnada Kızıl Kale'nin savunmasını yönetiyordu. Duvarlar, düşmanı bekleyen şövalyeler ve gözcülerle donatıldı. Kral Aerys, başında Lord Tywin'in bulunduğu Casterly Kayası aslanının kuvvetleri göründüğünde gergin bir biçimde kapıların açılmasını emretti. Eski arkadaşı ve eski Kral Eli'nin tıpkı Duskendale Muhalefeti esnasında yaptığı gibi yardımına koşacağını düşündü. Ancak Lord Tywin, Deli Kral'ı kurtarmaya gelmemişti.

O dönemde Lord Tywin'in amacı diyarın isteği ile örtüşüyordu ve deliliğin rezil ettiği bu saltanatı sona erdirmeye kararlıydı. Askerleri, şehrin kapısını geçtikten sonra Kral Toprakları'nı savunanlara saldırdı ve sokaklar kana bulandı. Özenle seçilmiş bir grup ise Kızıl Kale'ye sızmak ve Kral Aerys'i bularak adaleti yerine getirmek üzere harekete geçti.

Kızıl Kale'ye kısa süre içinde girilecekti ancak o karmaşa içinde talihsizlik Dornelu Elia ve çocukları Rhaenys ile Aegon'u buldu. Savaşta akıtılan kanın suçlu olup olmadığına bakılmaksızın makbul kabul edilmesi trajiktir zira Prenses Elia'ya tecavüz ederek katleden kişiler adaletten kaçmayı başarmıştır. Prenses Rhaenys'i yatağında öldürenin ya da bebek Prens Aegon'un kafasını duvara vurmak suretiyle canını alan kişilerin de kim olduğu bilinmemektedir. Bazıları bunun Lord Lannister'ın Robert'ın yanında saf tutmasını öğrenmesinin ardından Aerys'in verdiği emirlere istinaden yapıldığını söylese de bazıları çocukların, ölmüş babalarının düşmanları tarafından ele geçirilmesine gönlü razı olmayan Elia tarafından yapıldığını savunur.

Aerys'in Kral Eli Rossart, kaleyi korkakça terk etmeye çalışırken arka kapılardan birinin girişinde öldürüldü. Son ölen ise Kral Aerys oldu ve ölümü elinde kalan tek Kral Muhafızı Şövalyesi'nin, Sör Jaime Lannister'ın elinden oldu. Sör Jaime de tıpkı babası gibi diyar için en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yaptı ve Deli Kral'ın saltanatına son verdi.

Bu olay aynı zamanda hem Targaryen Hanesi'nin saltanatına hem de Robert'ın İsyanı'na son verdi. Bu savaş, yaklaşık üç yüz yıl süren Targaryen hanedanını sona erdirerek Baratheon Hanesi'nin himayesinde yepyeni ve altın bir çağ başlattı.

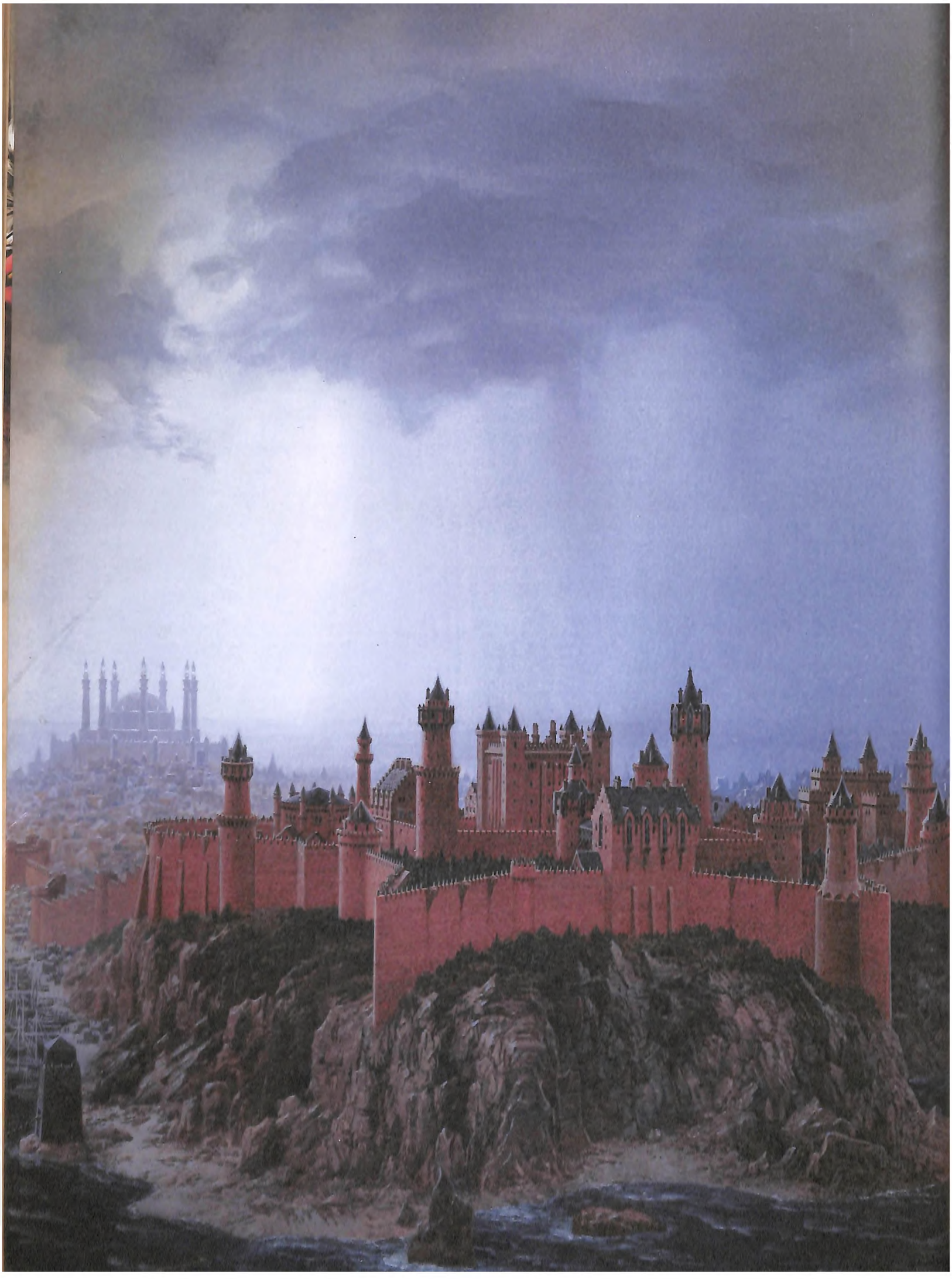

İhtişamlı Saltanat

TARGARYEN HANESİ'NİN DÜŞÜŞÜNÜN ardından diyar büyük bir refaha kavuştu. İsminin Birincisi Robert paramparça olmuş Westeros'un başına geçti ve gerek Deli Kral gerekse de oğlu tarafından diyara bulaştırılan pek çok hastalığa hızla derman oldu. Bekar kral, ilk iş olarak diyardaki en güzel kadını, Lannister Hanesi'nden Cercei'yi kendine eş olarak aldı; böylelikle Lannister Hanesi'ne Aerys'in reddettiği tüm onurları bahşetti. Herkesin beklediği gibi, Lord Tywin pekâlâ yeniden Kral Eli olarak atanabilirdi ancak kral bu makamı eski arkadaşı ve koruyucusu Lord Jon Arryn'e bahşetti. Bilge ve adil Lord Arryn o günden bu yana diyarın refaha kavuşması için krala yardım etmektedir.

Robert'ın saltanatının tamamen sorunsuz geçtiğini söylemek doğru olmaz. Taç taktıktan altı yıl sonra Balon Greyjoy krala karşı ayaklandı; ne kendisine ne de halkına yapılmış bir kötülük yoktu; tek sebebi amaçsız bir hırstı. Robert'ın ortanca kardeşi Lord Stannis Baratheon kraliyet donanmasını Lord Greyjoy'un üzerine sürerken Kral Robert yanına güçlü bir ordu alarak bizzat sefere çıktı. Kral Robert, Pyke alınırken ve isyan bastırılırken kılıcıyla harikalar yarattı. Kral, Balon Greyjoy'un –Demir Adalar'ın tahtında hak iddia eden kişi– Demir Taht'ın önünde diz çökmesini sağladı. Sadakatinin teminatı olarak tek oğlu rehin alındı.

Diyar şimdi huzurlu; Robert'ın tahta çıkmasından önce hayal edilen her şey gerçekleşti. Soylu kralımız son yılların en uzun yazını idare etti ve iyi hasatların ardından diyar daha da refaha kavuştu. Ayrıca kral ve sevgili kraliçesi diyara üç altın sarısı saçlı varis sundu ve Baratheon Hanesi'nin uzun yıllar sürecek hakimiyetini güvence altına aldı. Yeminini bozarak Gece Nöbetçileri'nden firar eden Mance Rayder kendisini Sur'un Ötesindeki Kral ilan etse de gereken adalet Gece Nöbetçileri tarafından en kısa süre içinde yerine getirilecekti. Bu kral da, tıpkı kendinden önceki yabanıl krallar gibi yok olup gidecekti.

Her daim böyle olmayabilir. Tarihi kayıtların da gösterdiği üzere dünya pek çok çağ görmüştür. Şafak Çağı'ndan bugüne binlerce yıl geçmiştir. Kaleler ve krallıklar doğmuş ve çökmüştür. Çiftçiler doğmuş, tarlalarda çalışacak yaşlara erişmiş ve ya yaşlılıktan, ya kaza eseri ya da hastalıktan ölerek arkalarında kendileriyle birebir aynı yolu izleyecek çocuklar bırakmıştır. Prensler doğmuş, taç giyecek yaşa gelmiş ve arkalarında muazzam, unutulan ya da lanetle anılan muhtemel saltanat yıllarını bırakarak, yataklarında ya da bir turnuvada ölüp gitmişlerdir. Dünya, Uzun Gece'de buzla, Lanet döneminde ise ateşle tanışmıştır. Buz ve ateşin dünyası, Donuk Kıyı'dan Gölge'nin Yanındaki Asshai'ye kadar her noktasında zengin ve görkemli bir tarihi barındırır –kaldı ki daha keşfedilmemiş pek çok ayrıntı vardır. Üstat Gyldayn'in parşömen parçalarının kalanı– ya da (en azından üstatların nazarında) buna yakın, ve paha biçilmez başka hazineler; bulunabilirse konu hakkındaki cehaletimiz daha da azalacaktır. Ancak bir şey kesin olarak söylenebilir. Önümüzdeki bin yıl –ve devamındaki binlercesi– yaklaşırken pek çok kişi doğacak, yaşayacak ve ölecektir. Tarih ise, tıpkı mütevazı kalemimin gözlerinizin önüne sermeye çalıştığı gibi, olayları yaşandıkları şekilde, ilginç, karmaşık ve hayret verici unsurlarıyla açıklamaya devam edecektir.

Hiç kimse geleceğin ne getireceğini kesin olarak bilemez. Ancak geçmişte yaşananları bilmek suretiyle, atalarımızın yaptığı hatalardan kaçınmak adına üzerimize düşen vazifeyi yerine getirebilir, başarılarını tekrar etmeye çabalayabilir ve böylelikle çocuklarımız ile onların çocukları için, gelecek nesiller için daha ahenkli bir dünya yaratabiliriz.

Yedi Krallık'ın krallarının tarihçesini, İsminin Birincisi, görkemli Kral Robert adına saygıyla sonlandırıyorum.

SOLDA | *Kızıl Kale ve Kral Toprakları.*

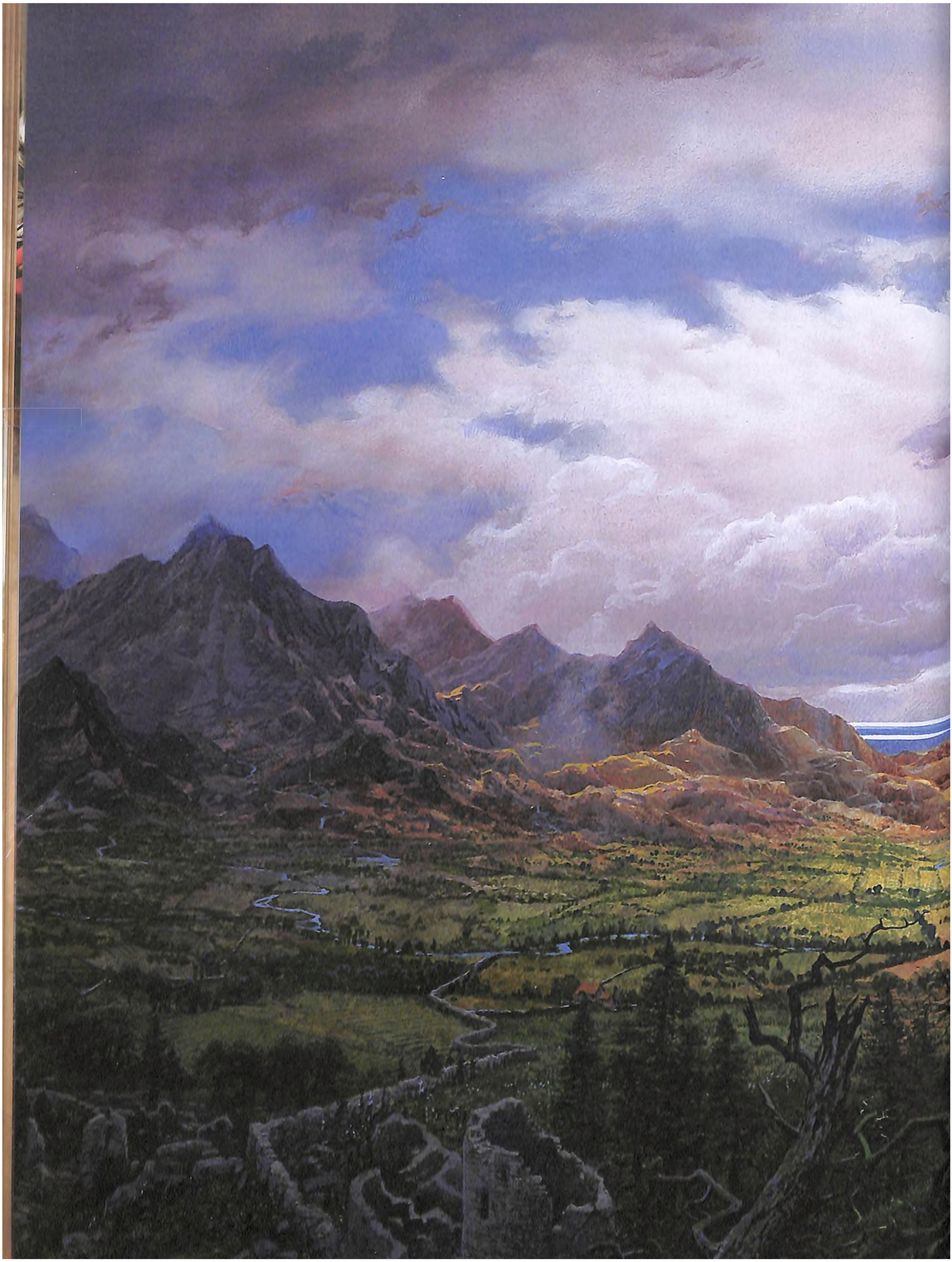

Yedi
Krallık

SUR'UN ÖTESİ
KUZEY
K
GÜNBATIMI DENİZİ
TİTREYEN DENİZ
BUZKÖRFEZİ
FOK KÖRFEZİ
BATI TOPRAKLARI
VADİ
NEHİR TOPRAKLARI
SUR
Kara Kale
BRANDON'IN LÜTFU
Kraliçe'nin Tacı
YENİ LÜTUF
Gölge Kule
Kıyıdaki Doğu Gözcüsü
Skane
Skagos
Son Ocak
Karhold
GRİ TEPELER
SON NEHİR
Uzun Göl
Dehşet Kalesi
Ayı Adası
Deniz Ejderi Burnu
Kışyarı
Derinorman Kalesi
Çerwyn
Torrhen Kalesi
TAŞLI KIYI
DERELER
HENDEK TOPRAKLAR
KRAL YOLU
Hendek Mezarlar
Moat Cailin
Beyaz Liman
Şahmeran Kapısı
Eski Kale
Dulkadın Gözcüsü
ATEŞSUYU KOYU
TUZLU MIZRAK
ATEŞ NEHRİ
Kumtaşı Parmağı
Gri Su Gözcüsü
Kraken Burnu
Kızkardesler
ÜÇ KIZ KARDEŞ
Çakıl Taşı
Lapalar
GERDAN
KUMTAŞI TEPELERİ
DEMİR ADALAR
Ikizler
Pyke
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
HARABELER
KERESTE
YOLLAR

17 KUZEY

KIŞYARI'NDAN STARKLARIN, KIŞIN Kralları'nın engin ve soğuk diyarı, en uzun süre ayakta kalan olduğundan ve asla fethedilemediğinden ötürü Yedi Krallık'ın ilk ve en eskisi olarak kabul edilir. Kuzey'i, güneyli komşularından sıra dışı coğrafyası ve tarihi ayırır.

Kuzey'in, güneydeki altı krallığın toplamından daha büyük bir alana yayıldığı sıklıkla ifade edilir ancak işin aslı söylenenlerden biraz daha az görkemlidir: Bugün Kışyarı'ndan Stark Hanesi tarafından yönetilen Kuzey, diyarın üçte birinden ancak biraz daha fazla bir alan kaplar. Boğaz'ın güney sınırından başlayan Stark toprakları alabildiğine kuzeye, Yeni Lütuf'a (Kral I. Jaehaerys, bu toprakların Gece Nöbetçileri'ne verilmesi için Kışyarı'nın lordlarını ikna etmiştir) kadar uzanır. Kuzey'de devasa ormanlar, rüzgârın süpürdüğü açıklıklar, tepeler, vadiler, kayalıklı sahiller ve karla taçlandırılmış dağlar bulunur. Kuzey, soğuk bir diyardır –büyük çoğunluğu, kuzey sınırlarındaki dağlara uzanan bozkır ve platolardan ibarettir– ve Kuzey toprakları, bu sebeple güneye kıyasla çok daha az verimlidir. Yaz aylarında dahi kar düştüğü bilinir, kışlar ise ölümcüldür.

Kuzey'in tek gerçek şehri Beyaz Liman, Yedi Krallık'ın en küçük şehridir. Kuzey'de göze çarpan en önemli kasaba, Kışyarı ile Hendek Topraklar'da yer alan Hendek Mezarlar'ın surlarının yakınında bulunan "Kış Kasabası"dır. Bahar ve yaz aylarında hayalet kasabayı andıran bu yeri, sonbahar ve kış aylarında sığınacak yer arayan ve zor zamanlarda Kışyarı'nın koruması altına girerek hayatta kalmayı ümit edenler doldurur. Kasabaya gelenlerin, sadece normal zamanlarda kasabanın çevre köylerinde ve eteklerinde yerleşik insanlar değil, yere düşen ilk kar tanelerinin ardından yollara düşen dağ kabilelerinden çok sayıda çocuğun da oluşturduğu bilinir.

Hendek Mezarlar da oldukça gariptir; efsanelere göre, bir zamanlar tüm İlk İnsanlar'ı yöneten İlk Kral'ın ünlü hendeğinin hemen yanına inşa edilmiş bir toplanma bölgesidir. Bomboş ve engin bir açıklığın ortasında yükselen bu yer, Starklarm sadık sancak beyleri olan ve Hendek Topraklar'ı Hendek Kralları'nın sonuncusunun düşüşünden bugüne yöneten Dustinlerin himayesi altında gelişip büyümüştür.

Kuzey'in insanları İlk İnsanlar'ın soyundan gelir ancak taşıdıkları kan, zaman içerisinde yavaş yavaş güneydeki krallıkları kasıp kavuran Andalların kanları ile karışmıştır. İlk İnsanlar'ın özgün dili –Eski Dil olarak bilinir– yalnızca Sur'un ötesindeki yabanıllar tarafından konuşulur ve kültürlerinin diğer ögeleri (örneğin, öldürülen suçlu ya da hainlerin bedenlerinin iç organları da dökülerek yürek ağaçlarına asılması gibi ibadetlerinin dehşet verici yönleri) zaman içinde kaybolup gitmiştir.

Westeros'un Yedi Krallık'ı ifadesinin kullanımı, yüzyıllardır süregelen bir alışkanlıktır. Bu ifade, Aegon'un Fethi'nin ardından Sur'un gerisinde kalan ve Westeros'un büyük kısmına egemen olan yedi büyük krallıktan gelir. Ancak bu ifade o dönemde bile gerçeklikten uzaktı zira bu "krallık"lardan biri, kral yerine bir kraliçe tarafından yönetiliyordu (Dorne) ve Aegon Targaryen'ın kendi Ejderha Kayası "krallığı" bu hesaba hiç dâhil edilmemişti.

Buna rağmen bu ifade hâlen kullanılır. Tıpkı, Westeros'un hiçbir zaman yüz ayrı devlete bölünmemesine karşın, eski zamanlardan bahsederken kullandığımız Yüz Krallık ifadesinde olduğu gibi, bugün de insanların kullandığı bu genel ifadeyi gerçeklikten uzak olsa da kabullenmek durumundayız.

Dustin Hanesi'nin simgesinde yer alan paslı taç, kendilerinin İlk Kral ve ondan sonra hükmeden Hendek Kralları'nın soyundan geldiğini ifade eder. Kennet'in *Ölünün Metinleri* adlı eserinde yer verilen eski hikâyelere göre Büyük Hendek lanetlenmişti ve bu sebeple yaşayan hiçbir insan İlk Kral'a meydan okuyamazdı. Bu lanet, tahtta hak iddia edenlerin yaşam enerjilerini emip bitirirken görünüşlerini de giderek yaşayan birer ölüye benzetiyordu. Bu anlatının bir efsaneden ibaret olduğu açık seçik ortada olmakla birlikte Dustinlerin eski Hendek Kralları'nın soyundan geldikleri ve aynı kanı paylaştıkları da neredeyse kesindir.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Arryn Vadisi.*

Şövalyelik, Kuzey'de nadir bir paye olduğundan, Boğaz'ın ötesinde şövalye turnuvaları görmek ve bunun getirdiği gösteriş ile zarafeti aramak, tavuğun ağzında diş aramaya benzer. Kuzeyliler at üzerinde savaş mızraklarıyla çarpışır ancak bunu nadiren ve neredeyse spor maksatlı yaparlar. Bundan ziyade yakın dövüşü ve savaşmanın bu yönünü tercih ederler. Yarım gün süren ve sonunda tarlaların ezilip bozulduğu, civar köylerin ise yarı yarıya yıkıldığı turnuvalara ilişkin kayıtlar vardır. Yakın dövüşte ciddi şekilde yaralanma vakalarına sık rastlanır ve zaman zaman ölümler de gerçekleşir. FS 170 yılında Son Ocak'ta yapılan böylesi bir turnuvada on sekiz adamdan fazlası ölmüş, ölenlerin yarısı kadarı da gün bitmeden ciddi şekilde sakatlanmıştır.

Kuzeyliler yine de eski âdet ve davranış biçimlerini bir şekilde idame ettirmektedir. Yaşamları daha zordur ve mizaçları yaşam şartları tarafından sertleştirilmiştir. Güneyde soyluluk göstergesi olarak kabul edilen olgular Kuzeyliler tarafından çocukça ve en sevdikleri faaliyetler olan avcılık ile dövüşten daha az kıymetli bulunur.

Hane isimleri dahi kendilerini belli eder zira kısa ve doğrudan mesaj veren isimler benimsenmiştir; Stark, Wull, Umber ve Stout gibi isimler Andalların Kuzey'de etkilerinin görülmediği günlerden kalan isimlerdir.

Kuzeylilerin göze çarpan ve diğerlerinden daha fazla kıymet verdikleri âdetlerinden biri konuk hakkıdır. Bu misafirperverlik geleneğine göre ne ev sahibi kendi çatısı altında ağırladığı konuğuna ne de konuk ev sahibine zarar veremez. Andalların da buna benzer bir geleneği vardı ancak güneyli düşünce sisteminde bulduğu yer bu denli büyük değildi. Üstat Egbert, *Kuzeydeki Adalet ve Adaletsizlik: Üç Stark Lordunun Hükümleri* adlı metinde konuk hakkının ihlal edildiği suçların Kuzey'de oldukça nadir olduğuna, her ne şekilde işlenmiş olursa olsun ihanetlerin en büyüklerinden biri olarak kabul edildiğine ve bunun üzerindeki tek suçun kralı öldürmek olarak kabul edildiğine işaret eder.

Kuzeyde, bir Andal kralına –kimileri tarafından Kaya'dan Kral II. Tywell, kimileri tarafından Vadi ve Dağ'dan Kral I Oswell olarak kabul edilir– hizmet etmiş ve krala öz oğlunun etinden yaptığı turtayı sunan Fare Aşçı'nın hikâyesi anlatılır. İşlediği suç sebebiyle devasa bir fareye çevrilerek cezalandırılmış ve kendi evladını yemesi sağlanmıştır. Bu cezanın sebebi kralın oğlunu öldürmek ya da kralı oğluyla beslemek değil, konuk hakkını ihlal etmektir.

KIŞ KRALLARI

Şarkılar ve hikâyeler bize Kışyarı'ndan Starkların Boğaz'ın öte yanındaki toprakların büyük kısmını sekiz bin yıldır yönettiğini, kendilerini de Kış Kralları (eski kullanım) ve Kuzey'deki Krallar (daha yakın dönemdeki kullanım) anlatır. Hakimiyetleri boyunca karşılarına rakipler de çıkmıştır. Bunların çoğu, Starkların hakimiyet alanlarını genişlettikleri savaşlarla, bazıları da asilerin onlardan aldıkları toprakları geri kazanmalarıyla sonuçlanmıştır. Kış Kralları zor zamanların zorlu insanlarıdır.

Eski Şehir Hisarı arşivinde bulunabilecek antik şarkıların en eskilerinden biri, bir Kış Kralı'nın devleri Kuzey'den nasıl sürdüğünü anlatırken bir diğeri ise şekil değiştirebilen Gaven Grikurt ve soyunu "Kurtların Vahşi Savaşı"nda nasıl yendiğini nakleder. Maalesef bu kralların yaşadığı ya da böylesi savaşların yapıldığına dair tek kanıt, bu şarkıları yazan ozanların sözlerinden ibarettir.

Kış Kralları ile kendilerini İlk İnsanlar'ın Kralları ilan eden ve Starklar dâhil olmak üzere diyarın her yerindeki İlk İnsanlar üzerindeki hâkim güç olduklarını iddia eden güneydeki komşuları Hendek Kralları arasında yaşanan savaşa dair daha fazla sayıda tarihi kanıt mevcuttur. Ozanlar tarafından Bin Yıl Savaşları ismiyle anlatılan bu savaş, antik yazı kayıtlarına göre bin yıldan ziyade yaklaşık iki yüz yıl süren bir muharebeler zinciridir ve Hendek Kralı'nın Kış Kralı önünde diz çökerek kızını Kış Kralı'na gelin vermesiyle sona ermiştir.

Bu bile Kışyarı'na Kuzey'in her noktasında hakimiyet getirmemiştir. İrili ufaklı pek çok toprak parçasını yöneten çok sayıda önemsiz kral mevcudiyetini sürdürmüş ve bunlardan sonuncusunun topraklarının fethedilmesi, çok sayıda savaşın ve binlerce yılın ardından gerçekleşmiştir. Starklar rakiplerini teker teker saf dışı bırakırken pek çok onurlu hane ve kadim soy ebediyen tarihe gömülmüştür.

Soyluluktan tabiyete düşen bu haneler arasında Kırıktaş Tepesi'nden Flintler, Kara Göl'den Slateler, Son Ocak'tan Umberlar, Eski Kale'den Lockelar, Derinorman Kalesi'nden Gloverlar, Taşlı Kıyı'dan Fisherlar, Dereler'den Ryderlar... ve hatta belki de ailevi anlatılarına göre, bir zamanlar, Kış Kralları tarafından topraklarından sürülmeden önce tüm kurt ormanını yönettiklerini iddia eden (bu iddiayı doğrulayan kayıtlar mevcuttur, tabii Üstat Barneby'ın çevirileri güvenilir kabul edilirse) Kuzgunağaç'tan Karaağaçlar sayılabilir.

Gece Nöbetçileri'nin Gece Kalesi'ndeki (terk edilmeden önce) arşivinde bulunan tarihçelerde, Deniz Ejderi Burnu'nda yapılan bir savaştan ve bu savaşta Starkların hem Warg Kralı'nı hem de insandışı müttefikleri olan Ormanın Çocukları'nı alt ettiğinden bahsedilir. Warg Kralı'nın son mevzii çöktüğünde oğulları, hayvanlar ve yeşilgörenlerle birlikte kılıçtan geçirilmiş, kızları ise bu zaferi kazananlara ödül olarak alıkonulmuştur.

Greenwood, Towers, Amber ve Frost Haneleri de daha küçük haneler ve isimleri tarihin tozlu yaprakları arasında yitip gitmiş önemsiz krallarla birlikte benzer bir sonla karşılaşmıştır. Kışyarı'nın en azılı düşmanları ise şüphesiz ki Dehşet Kalesi'nden Kızıl Krallar'dır. Bolton Hanesi'nin zalim lordları tarafından yönetilen bölge, Son Nehir ile Beyaz Bıçak arasındadır ve güneyde Koyunbaşı Tepeleri'ne kadar uzanır.

Starklar ve Boltonlar arasındaki husumet iddialara göre Uzun Gece sırasında başlamıştır. Bu iki kadim aile arasındaki savaşlar sayısızdır ve hepsi Stark Hanesi'nin zaferiyle sonuçlanmamıştır. Anlatılanlara göre, İsminin İkincisi Kral Royce Bolton, Kışyarı'nı fethetmiş ve ateşe vermiştir; adını taşıyan torunu IV. Royce da (tutsakların karınlarına kolunu sokarak iç organlarını çıplak elleriyle dışarı çıkarmak gibi bir alışkanlığı olduğundan tarihte Royce Kızılkol olarak bilinir) üç yüz yıl sonra aynı şeyi yapmıştır. Diğer Kızıl Krallar yakalanan ve derileri yüzülen Stark prenslerinin derilerinden yapılan pelerinler giymeleriyle tanınır.

Ancak en sonunda Dehşet Kalesi bile Kışyarı'nın gücü karşısında diz çökmüş ve ilk Andallar uzun gemileriyle Dar Deniz'i geçtikleri sırada tarihte Avcı Rogar olarak bilinen son Kızıl Kral, Kış Kralı'na sadakat yemini ederek oğullarını Kışyarı'na rehine olarak göndermiştir.

Kuzey'deki son rakipleri Boltonların mağlubiyetinin ardından Stark Hanesi'nin iktidarına yönelik en büyük

SOLDA | *Moat Cailin.* YUKARIDA | *Stark Hanesi'nin (ortada) ve bazı bağlı hanedanların armaları (yukarıdan saat yönünde): Glover, Ryswell, Manderly, Dustin, Bolton, Tallhart, Reed, Umber, Karstark, Hornwood ve Mormont.*

tehdit denizden gelmiştir. Stark topraklarının kuzey sınırları Sur ve Gece Nöbetçileri tarafından korunurken Boğaz'ın bataklıklarından geçişi sağlayan tek yol harabeye dönmüş kuleleri ve çürüyen duvarlarıyla Moat Cailin olarak bilinen devasa kaledir. Moat'u bekleyenler Marsh Kralları'ydı ve emirlerindeki Crannoglular Hendek Kralları, Kızıl Krallar ve Kış Kralları ile anlaşmalı bir şekilde güneyli herhangi bir lordun Kuzey'e saldırı ihtimaline karşın hazır bekliyordu. Kral Rickard Stark, Boğaz'ı topraklarına dâhil ettiğinde ise Moat Cailin'in önemi daha da fazla öne çıkmıştır; güneyli güçlere karşı bir tampon. Pek az kişi burayı geçmeye teşebbüs etmiştir ve tarihi kayıtlara göre başarılı olabilen yoktur.

Buna karşın Kuzey'in hem batı hem de doğudaki uzun ve pejmürde sahilleri savunmasızdır ve Kışyarı'nın hakimiyetini tehdit eden olayların çoğu buralarda... batıdaki demirdoğumlular ve doğudaki Andallar tarafından... gerçekleştirilmiştir.

Uzun gemileriyle Dar Deniz'i, yüzlerce, binlerce kişiyle geçen Andallar, tıpkı güneye yaptıkları gibi Kuzey'e de çıkartma yapmışlardır ancak sahile çıktıklarında kendilerini bekleyen Starklar ile sancak beyleri tarafından denize geri sürülmüşlerdir. Tarihte Aç Kurt olarak bilinen Kral Theon Stark, karşı karşıya kaldıkları tehditlerin en büyüğünü Boltonlarla birlik olarak ve Andal savaş lordu Argos Yediyıldız'ı Ağlayan Su Savaşı'nda mağlubiyete uğratarak savuşturmuştur.

Kral Theon, zaferi takip eden dönemde kendi donanmasını kurmuş, Dar Deniz'i aşmış ve sancak gemisinin pruvasında Argos'un cesedi ile Andalos kıyılarına ulaşmıştır. Anlatılanlara göre, birkaç köyü yakmak, üç kule ile surlarla korunan bir septi ele geçirmek ve yüzlerce kişiyi kılıçtan geçirmek suretiyle oldukça kanlı bir intikam almıştır. Aç Kurt, kılıçtan geçirilenlerin kafalarını ödül mahiyetinde sahiplenerek Westeros'a getirmiş ve sahil boyunca kazıklara saplatarak sözüm ona yeni hakimlerine uyarı niteliğinde sergilemiştir. (Kana bulanmış iktidarının ilerleyen dönemlerinde Üç Kız Kardeş'i fethetmiş ve Parmaklar'a çıkarma yapmıştır ancak bu seferler fazla uzun sürmemiştir. Kral Theon batıda demirdoğumlular ile de savaşmış, onları Kraken Burnu ve Ayı Adası'ndan sürmüş, Dereler'de bir isyanı bastırmış ve Gece Gözcüleri ile birlikte yabanılların direncini bir nesil boyunca kıran, Sur'un ötesine düzenlenen bir sefere katılmıştır.)

Kurt İni, Andalların gelişinden bile önceki dönemde Kral Jon Stark tarafından Beyaz Bıçak'ın girişini yağmacılardan ve Dar Deniz'in ötesinden gelen köle tacirlerinden (bazı tarihçiler bu yağmacıların Andalların öncü akıncıları olduğunu iddia ederken diğerleri Ib'e bağlı kuvvetlerin öncüleri ve hatta Valyria ile Volantis'ten gelen köle tacirleri olduğunu savunur) korumak amacıyla kurulmuştur.

Yüzyıllar boyunca birbirinin yerini alan (bizzat Stark Hanesi'nden türeyen Greystarklar, Flintler, Slateler, Longlar, Holtlar, Lockelar ve Ashwoodlar dâhil olmak üzere) haneler ile elde tutulan bu antik kale, değişimlerin getirdiği çatışmaların odak noktası konumunda olacaktır. Kışyarı ile Dağ ve Vadi'nin Andal Kralları arasındaki savaşlar sırasında İhtiyar Şahin Osgood Arryn, Kurt İni'ni kuşatmıştır. Pençe lakaplı oğlu Kral Oswin kaleyi ele geçirmiş ve ateşe vermiştir. Ardından Üç Kız Kardeş'ten gelen korsanlar ile Basamaktaşı'ndan gelen köle tacirlerinin saldırısına uğramıştır. Beyaz Bıçak'ın –Kuzey'in kalbine açılan bir kapı niteliği taşıyan nehir– savunma sorununu çözen Beyaz Liman'ın inşası, bir grup kaçak Manderly Hanesi mensubunun Kuzey'e gelerek Kurt İni'nde at içmelerinin ardından gerçekleşmiştir ve bu olay fetihten binlerce yıl öncesine denk gelir.

Kuzey'in batı sahilleri de pek çok kez yağmacılarm hışmına uğramıştır ve Aç Kurt'un içine çekildiği savaşların çoğu Büyük Wyk, Eski Wyk, Pyke ve Orkmont'tan kalkan, Demir Adaların kralı Harrag Hoare'nin sancağını taşıyan ve batı sahillerine gelen gemiler sebebiyle yaşanmıştır. Taşlı Kıyı'nın, Harrag'a ve demir adamlarına bağlılık yemini ettiği dönemde kurt ormanının eteklerinden geriye sadece küller kalmış ve Ayı Adası Harrag'ın kara kalpli oğlu Tecavüzcü Ravos tarafından yönetilen bir yağmacı karargâhına dönüşmüştür. Theon Stark, Ravos'un canını kendi elleriyle almış, demir adamları sahillerinden sürmüş olsa da, yağmacılar Harrag'ın torunu Kartal Erich komutasında geri dönmüş ve İhtiyar Kraken Loron Greyjoy ile birlikte hem Ayı Adası hem de Kraken Burnu'nu geri almışlardır. (Kral Rodrik Stark, Ayı Adası'nı İhtiyar Kraken'in ölümünün ardından yeniden ele geçirmiş ancak oğulları ve torunları Ayı Adası için savaşmaya devam etmiştir.) Kuzey ile demirdoğumlular arasındaki savaşlar bu dönemden sonra da daha az bir yoğunlukla olmakla birlikte devam etmiştir.

Kral Toprakları'nın Karasu yakınlarında kurulmasına dek Beyaz Liman Yedi Krallık içindeki en yeni şehirdi. Menderlylerin Menzil'de artan güçlerinden korkan ve Bahçıvan olarak bilinen Kral III. Perceon'un icazeti ile Lord Lorimar Peake tarafından sürgüne gönderildikleri sırada beraberlerinde getirdiği servetle kurulan Beyaz Liman, güzel kale ve kuleleriyle Kuzey'den ziyade Menzil'e benzerdi. Yeni Kale'nin, Manderlylerin sürgün esnasında kaybettikleri kaleleri olan Dunstonbury'nin anısını yaşatmak için inşa edildiği söylenir.

DAĞ KLANLARI

Kuzey dağlarının klanları, misafirperverlik kanunlarına gösterdikleri bağlılıkla nam salmışlar ve bu klanların önemsiz lordları birbirleriyle sıklıkla "eli en açık ev sahibi" rekabetine tutuşmuşlardır. Bu klanlar –genellikle kurt ormanının ötesindeki dağlık bölgelerde, yüksek vadi ve açıklıklara yerleşmişlerdir– Starklara bağlılık yemini etmişlerdir ancak aralarında yaşadıkları anlaşmazlıklar Kışyarı Lordları ile onlardan önce gelen Kış Kralları'na zorluklar çıkarmış, onları, akan kanı durdurmak için bölgeye asker göndermeye ("Kara Çamlar" ve "Tepelerdeki Kurtlar" gibi şarklılara konu edilmiştir) ya da klan liderlerini Kışyarı'na çağırarak anlaşmaların çözümüne dâhil olmaya mecbur bırakmıştır.

Kuzey klanları içindeki en güçlüsü, balıkçı bir halk olan ve Buz Körfezi'nin sahillerinde yerleşik Wulllardır. Yabanıllara karşı besledikleri nefret ancak körfezi sıklıkla yağmalamaya gelen, binalarını yakan, mahsullerini çalan ve eşleri ile kızlarını köle ya da tuz karısı yapmak için alıkoyan Demir Adalar insanlarına besledikleri ile boy ölçüşebilirdi. Taşlı Kıyı'nın büyük bir kısmı, Ayı Adası, Deniz Ejderi Burnu ve Kraken Burnu o dönemde demir adamların hükmü altındadır. Aslında Demir Adalar'a en yakın konumda bulunan Kraken Burnu o kadar çok el değiştirmiştir ki üstatlar yöre halkının soyunun Kuzeylilerden ziyade demir adamlara yakın olduğuna inanmaktadır.

Kuzey'in tarihçelerinde Rodrik Stark'ın Ayı Adası'nı demirdoğumluların elinden bir güreş müsabakası ile aldığı söylenir ve belki de bu hikâyenin doğruluk payı vardır; Demir Adalar kralları yiğitliklerini ve yalos tacı takma haklarını kanıtlamak için güç gösterileri yapardı. Daha makul tarihçiler bu ifadeyi sorgulayarak bu "güreşin" kelimelerle yapılmış olabileceğini iddia eder.

SKAGOSLU TAŞDOĞANLAR

Yüzyıllar süren kan davasına rağmen dağ klanları geleneklerini koruyarak hem savaş hem de barış zamanlarında Starklara sadık kalmışlardır. Bu durum Fok Körfezi'nin doğusunda yer alan dağlık ada Skagos'un vahşi yerleşikleri için geçerli değildir.

Skagos'ta yaşayan halk, diğer Kuzeyliler tarafından yabanıllardan pek farklı tutulmamakta ve pek az önemsenmektedir. Bu sebeple onlara Skagglar adını takmışlardır. Skagos halkı, kendilerine Eski Dil'de taş anlamına gelen Skagos'a atıfta bulunarak taşdoğan demektedir. İri yarı, kıllı ve kötü kokulu bu halk (bazı üstatlar Skagos halkının ciddi oranda Ibben kanı taşıdığını savunurken diğerleri bu halkın devlerin torunu olduğunu iddia eder), postlar, kürkler ve işlenmemiş deriler giymekte ve anlatılara göre unicornlara binmektedir. Skagos halkı çok sayıda karanlık rivayete konu edilmiştir. Yürek Ağacı için hâlâ insan kurban ettikleri, seyir hâlindeki gemileri sahte ışık kaynaklarıyla yanıltarak felakete sürüklediklerı ve kış döneminde insan eti yedikleri iddia edilmektedir.

Skagoslular muhtemelen yamyamlığı bir kez dahi olsa denemiştir ve bu deneyim bugün bile pek çok anlaşmazlığın kökenini oluşturmaktadır. *Dünyanın Sınırı*; Lord Kumandan Osric Stark'ın altmış yıllık hükümdarlığı esnasında Kıyıdaki Doğu Gözcüsü'nde kumandanlık yapmış olan Üstat Balder tarafından derlenen hikâyeler ve efsaneler kitabı; bugün Skagos halkı hakkında bildiğimiz pek çok şeyin yegâne kaynağı konumundadır. Bunlar arasında Skagos donanmasının yakındaki küçük bir ada olan Skane'ye çıkarma yaptığı, Skagos savaşçılarının Skane halkından kadınlara tecavüz edip kaçırdığı, erkekleri ise katlederek etlerini yedikleri, iki hafta boyunca süren Skane Festivali de yer almaktadır. Bu doğru olsun ya da olmasın Skane bugün dahi

YUKARIDA | *Bir Skagos savaşçısı.*

Skagos savaşçılarının unicornları Hisar'ın üstatları arasında bir dönem alay konusu olmuştu. Güvenilmez tüccarlar tarafından pazarlanmaya çalışılan "unicorn boynuzları" Ibli balina avcılarına hedef olan bir tür balinanın boynuzundan başka bir şey değildi. Buna karşın, oldukça farklı türdeki boynuzların –Skagos'tan geldiklerine inanılır– Doğu Gözcüsü'ndeki üstatlar tarafından incelendi. Ayrıca, Skagos ile ticaret yapabilecek kadar cesur olan denizcilerin taşdoğan lordlarının büyük, tüylü ve boynuzlu hayvanlara bindiğini ve bu canavarlara benzeyen bineklerin dağ yamaçlarına tırmanabilecek kadar eğitimli oldukları anlatılır. Böylesi bir yaratığın canlı bir örneği –en azından iskeleti– incelenmek için alıkonulsa da Eski Şehir'e asla getirilmedi.

yerleşimin olmadığı bir adadır ancak taş yığınları ve üzeri toprakla örtülmüş yapılar, rüzgârın süpürdüğü o tepeler ile taşlı kıyılarda bir zamanlar insanların yaşadığının kanıtıdır.

Adalarından çıktıkları nadir görülse de, taşdoğanlar bir zamanlar Fok Koyu'nu aşarak ticaret ve daha sıklıkla yağmalar yapmıştır. Bu, İsminin Dokuzuncusu Kral Brandon Stark başa geçene, gemilerini yok edene, onları denize açılmaktan men edene ve güçlerini ebediyete kadar kırana dek sürmüştür. Kayıt altına alınan tarihi belgelerin çoğunda izole, geri ve vahşi bir topluluk olarak anlatılmakta ve ticaret amaçlı olsa dahi adalarına ayak basan herkesi katletmekten zevk aldıklarından bahsedilmektedir. Skagoslular ticaret yapmak istediklerinde takas için post, obsidiyan kılıçlar ile ok başları ve zaman zaman "unicorn boynuzları" kullanmaktadır.

Bazı Skagoslular Gece Gözcüleri'nde hizmet vermiştir. Bin yıldan eski bir zamanda bir Crowl (Skagos'tan daha soylu sayılan bir klanın üyesi) Lord Kumandan olarak bile görev yapmıştır. Ayrıca, *Kara Centaur'un Güncesi*'nde bir Stane'in (Skagos ailesinin başka bir üyesi) Baş Muhafız'lığa yükseldiği ancak kısa süre sonra öldüğü anlatılmaktadır.

Skagos, Starklar için sıklıkla –hem fetih planları yapan krallar hem de krallara sadakatini koruyabilmek adına savaşan lordlar için– bir sorun kaynağı olmuştur. Aslında ada, Kral II. Daeron Targaryen (İyi Daeron)'un iktidarı dönemi kadar yakın bir dönemde dahi Kışyarı Lordu'na karşı ayaklanmıştır; üç yıl sürmüş ve bastırılana dek Kışyarı Lordu Barthogan Stark da (Barth Karakılıç olarak bilinir) dâhil olmak üzere binlerce kişinin canına mal olmuştur.

BOĞAZ'IN CRANNOG HALKI

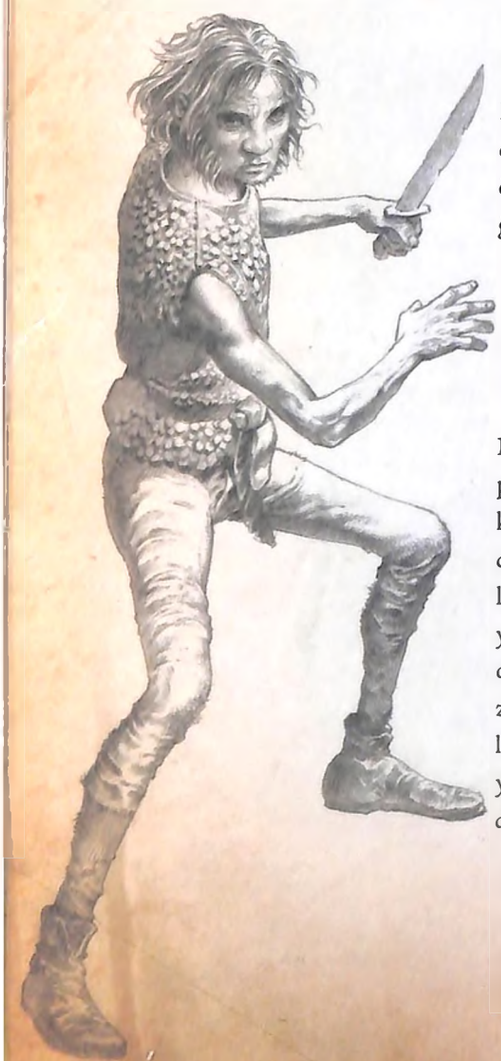

Kuzey halklarının sonuncusu (ve bazılarına göre en önemsizi) olan bu grup, Boğaz'ın bataklık bölgelerinde yaşamaktadır ve bataklıklar üzerinde hareket edebilen binaları ve evleri sebebiyle bu isimle anılmaktadır. Narin bedenleri ve sinsi yapıları (bazıları bedenlerinin küçüklüğünü Ormanın Çocukları ile yaptıkları evliliklere bağlasa da esas sebebin yetersiz beslenme koşulları olması daha muhtemeldir zira ekinlerin Boğaz'ın bataklık arazileri ve tuzlalarında yetişmesi mümkün değildir ve Crannog halkı sıkı bir balık, fare ve kertenkele diyeti uygulamaktadır) sebebiyle oldukça içine kapanıklardır.

Boğaz'ın güneyinde yaşayan ve Crannog halkı ile komşu olan nehir halkının kendi anlatımına göre Crannog halkı su altında nefes alabilmekte, elleri ve ayaklarında kurbağa benzeri perdeler bulunmakta ve mızrakları ile oklarında zehir kullanmaktadırlar. Sonuncu ifadenin gerçek olma ihtimali yüksektir zira bir tüccar Hisar'a yanında pek çok işe yaramaz eşya ile birlikte nadir otlar ve bitkiler getirmiş ve üstatlar bunların gerçek değerinin ne olduğunun anlaşılabilmesi adına çalışmalar yapmışlardır. Ancak, her şeyin ötesinde şu ifade doğru değildir: ufak tefek de olsalar, Yedi Krallık içindeki en değişik alışkanlıklar içinde de yaşasalar Crannog halkı insandır.

Tarihi kayıtlara göre, Crannog halkı uzun zaman öncesinde Marsh Krallarınca yönetilmektedir. Ozanlar, bu halkın kertenkele aslanlara binip kurbağa mızraklarını kullandıklarını anlatsalar da bunlar süslü hikâyelerden ibarettir. Bu Marsh Kralları acaba gerçekten de anladığımız minvalde krallar mıydı? Başüstat Eyron, Crannog halkının, eski tanrılar tarafından temas edildiğini düşündükleri krallarını eşit halkın

SOLDA | *Boğaz'dan bir Crannog.*

esas temsilcisi olarak gördüğünü yazmaktadır; anlatılanlara göre tanrılar kendilerini garip illüzyonlarla ve çocuklarına ne yapmalarını gerektiğini anlatan, konuşan hayvanlar şeklinde göstermektedir.

Gerçek her ne ise, Marsh Kralı olarak anılan son insan, kızını kendisine eş olarak alan Kral Rickard Stark (iyi mizacından ötürü zaman zaman Kuzey'in Gülen Kurt'u olarak anılır) tarafından öldürülmüştür ve sonucunda Crannog halkı Kışyarı önünde diz çökerek hâkimiyetlerini kabul etmiştir. O günden bu yana geçen yüzyıllar boyunca Crannog halkı, Gri Su Gözcüsü'nden Reed Hanesi'nin önderliği altında Starkların en büyük müttefiklerinden biri olagelmiştir.

KIŞYARI LORDLARI

Fethin ve Yedi Krallık'ın tek çatı altında birleşmesinin ardından Starklar Demir Taht'a sadakat yemini ederek kral unvanını bir kenara bırakıp Kuzey'in Koruyucuları olmuşlardır. Unvanlarından vazgeçmiş olsalar da kendi topraklarındaki tartışmasız hakimiyetleri ise devam etmektedir. Torrhen Stark Kış Kralları'nın antik tacından vazgeçmiş olsa da oğulları Targaryen boyunduruğu altına girmiş olmaktan pek memnun olmamış ve bir kısmı da ayaklanma ihtimalini dile getirerek Torrhen'in icazetini aramaksızın Stark sancağını tekrar dalgalandırmayı düşünmüştür.

İlaveten, Starkların Eski Kral ve Kraliçe Alysanne'e Yeni Lütuf'tan çıkmaya zorlandıkları ve bu bölgenin Gece Nöbetçileri'ne verilmesinden ötürü öfkeli oldukları da anlatılmaktadır; Lord Ellard Stark'ın FS 101 yılındaki Büyük Konsey'de Corlys Velaryon ve Prenses Rhaenys'in yanında saf tutması bununla açıklanabilir.

Stark Hanesi'nin Ejderhaların Dansı döneminde üstlendikleri rol, bu metnin önceki bölümlerinde ifade edilmiştir. Bunun yanına, Lord Cregan Stark'ın Kral III Aegon'a gösterdiği sadık destek sayesinde pek çok ödüle layık görüldüğünü de eklemek gerekmektedir... bunun sebebi, felakete uğramış prens Jacaerys Velaryon'un, ejderhası üzerinde Kışyarı semalarında uçmasını sağlayan Buz ve Ateş Antlaşması'nda mutabık kalındığı üzere ailesine gelin olarak katılan bir kraliyet prensesi değildir.

Ejderhaların Dansı'ndan sonra Starkların Targaryenlara sadakati artmıştır. Ayrıca, Lord Cregan Stark'ın oğlu ve varisi Genç Ejderha, Dorne'u fethetme çabası içindeyken Targaryen bayrağı altında çarpışmıştır. Rickon Stark cesurca savaşmıştır ve başarıları Kral Daeron'un *Dorne'un Fethi* adlı eserinde de zaman zaman yer bulmuştur. Rickon'un Güneş Mızrak civarındaki son savaşlarda hayatını kaybetmesi ise üvey kardeşleri arasında ortaya çıkan hakimiyet çatışması yaşanan sorunlar sebebiyle Kuzey'de yıllarca acıyla anımsanmıştır.

Kuzey, Takip eden on yıllar boyunca Starkların Skagos isyanıyla baş edişine şahitlik etmiştir. Bu, Dagon Greyjoy isimli demirdoğumlunun liderliği altında yapılan, Sur'un Ötesindeki Kral Raymun Kızılsakal ve yabanıllarının da katıldığı,

Kraliçe Rhaenys Targaryen'ın diyardaki büyük haneler arasında yapılacak evlilikler sayesinde bütünleşmiş ve yepyeni bir tek diyar yaratma çabalarının Targaryen karşıtı hisleri körükleyip körüklemediği okuyucunun takdirine bırakılmıştır. Torrhen Stark'ın kızının talihsiz Vadi Lordu ile evlenmesi meşhurdur; bu, Rhaenys tarafından nihayete erdirilen ve barışı tesis eden çok sayıda evlilikten biridir. Ancak bu evliliğin yoğun muhalefetin ardından kabul gördüğü ve gelinin kardeşlerinin evlilik törenine katılmayı tümden reddettiğini anlatan Hisar'a hitaben yazılmış mektuplar mevcuttur.

Lord Ellard Stark'ın o günlerde Lütuf sayesinde Gece Nöbetçileri'ne yardım etmekten memnun olduğu anlatılagelse de gerçek başkadır. Lord Stark tarafından Hisar'a yazılan mektuplarda, üstatlardan bu olayın yanlışlığını gösteren emsal vakalar bulmaları rica edilmiş ve Starkların bu konuda Kral Jaehaerys kadar istekli ve hevesli olmadıkları açık bir dille ifade edilmiştir. Starkların bu noktadaki endişesi, Yeni Lütuf'un Kara Kale yönetimi altında zayıflayacağı olabilir; zira Gece Nöbetçileri'nin gözü her zaman kuzeydedir ve güneydeki yeni kentleriyle fazla ilgilenmeyeceklerdir. Bugün, Yeni Lütuf tahmin edildiği sebebi Nöbetçiler'in ilgisizliği ve Sur'un ötesinden gelen yağmacıların her gelişlerinde götürdüklerinin artması sebebiyle gibi neredeyse bir hayalet kent gibidir.

FS 226 yılında yaşanan yeni bir katliam dalgasıdır. Her bir akında Starklar ölmüştür ancak hane, varlığını hemen hiçbir şey olmamış gibi sürdürmüştür; bunun temel sebebi, Kışyarı Lordlarından çoğunun güney saraylarının entrikalarından uzak durmak konusunda gösterdiği net duruş olabilir.

Stark soyu, Rhaegar'ın Lyanna'yı kaçırmasının ardından Deli Kral Aerys tarafından neredeyse ortadan kaldırıldığında bazı yanlış yönlendirilmiş kişiler suçu, kan ve dostluklarla kurduğu ittifaklarla büyük haneleri Deli Kral'ın işlediği suçlara karşı bir araya getirmesi beklenen Lord Rickard'a atmıştır.

KIŞYARI

Kuzey'in en büyük kalesi olan Kışyarı, Şafak Çağı'ndan bu yana Starklara ev sahipliği yapmaktadır. Efsanelere göre, Kurucu Brandon, Kışyarı'nı bir nesil boyunca süren ve Uzun Gece olarak bilinen kışın ardından torunları Kış Kralları'na ev sahipliği yapması için inşa etmiştir. Brandon'ın inanılmaz sayıda muazzam yapıyla olan birkaç insan ömrüne yayılmış bağlantıları (öne çıkan iki örnek olarak Fırtına Burnu ve Sur verilebilir) olduğundan, hikâyelerin kendisini antik bir krala dönüştürmüş olması ya da birkaç farklı Stark Hanesi kralının (Brandon isimde çok sayıda varis olduğundan) bu süreci devam ettirmesi daha da efsanevidir.

Kaleyi eşsiz kılan özelliklerden bir tanesi, Starkların kalenin temellerini atarken ya da surlarını örerken zemini düzeltmemiş olmasıdır. Bu, kalenin ilk başta bu kadar geniş tasarlanmadığını ve yıllar geçtikçe ilavelerle büyütüldüğünü kanıtlar niteliktedir. Bazı alimler yapının bir zamanlar birbirine bağlı burçlardan oluştuğunu düşünse de aradan geçen yüzyıllar bu yöndeki neredeyse tüm kanıtları ortadan kaldırmıştır.

Kışyarı'nın dış surları Kral Edrick Karsakal'ın saltanatının son yirmi yılında inşa edilmiştir. Edrick, neredeyse yüz yıl süren iktidarı ile ün yapmış olsa da bunamaya başladığı dönemdeki yönetimi artan bir biçimde dengesizdir. Bunun farkında olan çok sayıda farklı grup, sendelemekte olan diyarın kontrolünü ele geçirmeye çalışmıştır. En açık tehditler kendi kanından –ve fazlaca ayrışmış olan– kişiler tarafından gelse de demir adamlar, Dar Deniz'in karşı kıyısındaki köle tacirleri, yabanıllar ve Boltonlar gibi kuzeyli rakipleri dâhil olmak üzere pek çokları şansını denemiştir.

İlkin savunma amaçlı inşa edilen iç surların iki bin yaşında olduğu tahmin edilmektedir ve bazı bölümleri bundan daha da eskidir. İlerleyen yıllarda bu surların çevresine yine savunma amaçlı bir hendek kazılarak kaleye aşılması güç bir savunma hattı kazandırılmıştır. İç surlar otuz, dış surlar ise yirmi beş metre yüksekliğindedir. Dış surları ele geçirmeyi başaran düşmanlar, iç surların tepesinden kendilerine mızraklar, kayalar ve oklar atan savunmacılarla karşılaşacaktır.

Eğitimli bir çift göz, Kışyarı'nın pek çok farklı çağa ait mimari izler taşıdığını görebilir. Ayrıca kalenin büyüklüğünün sebebi sadece kapsadığı binalar değil aynı zamanda açık alanlarından da kaynaklanmaktadır. Esasen, efsanelere göre Kurucu Brandon'ın tanrılarına dua ettiği antik kutsal ağaçlara ait bölge için bile bir hektardan fazla alan ayrılmıştır. Bu efsane gerçek olsun ya da olmasın bahsi geçen korunun eskiliği ile boy ölçüşebilecek hiçbir şey yoktur.

Mushroom'un *Vasiyet* adlı eserinde yer alan ejderha Vermax'ın binicisi, Ejderhaların Dansı'nın başladığı dönemde Cregan Stark ile müzakere hâlindeyken duvarlarına yakın bölgelerde sıcak yer altı sularının aktığı Kışyarı'nın yer altı mezarlarının derinliklerine birkaç yumurtasını bıraktığı iddiası görmezden gelinebilir. Başüstat Gyldayn'in tamamlanmamış tarihçesinde de yer verdiği üzere, Vermax'ın tek bir yumurta için bile kuluçkaya yattığına dair bir kanıt bulunmamaktadır, ki bu da ejderhanın erkek olduğuna işaret etmektedir. Ejderhaların ihtiyaç duyduklarında cinsiyet değiştirebildiklerine dair olan inanç doğru değildir ve Üstat Anson'un *Gerçek* adlı eserinde bunun temelinin Barth'ın ileri seviye gizemleri tartışırken kullandığı olağandışı bir metafora dayandığını ifade etmektedir.

Kale, surların içinde hektarlarca alana yayılmıştır ve birbirinden bağımsız çok sayıda binayı barındırmaktadır. Bunlar içinde en eski olanı –uzun zaman önce terkedilmiş, yuvarlak, kısa ve gargoylelarla bezeli bir kule– İlk Kale ismiyle anılmaktadır. Bazıları, bu isimden kulenin İlk İnsanlar tarafından yapıldığı anlamını çıkarsa da Üstat Kennet kulenin inşasının Andalların istilasından önce olamayacağını savunmuş ve bunu kesin bir şekilde kanıtlamıştır zira İlk İnsanlar ve öncü Andallar dörtgen kale ve kuleler inşa etmişlerdir. Yuvarlak kuleler daha ilerleyen zamanlarda inşa edilmiştir.

Ayrıca, kutsal ağaçların sıcak su pınarları ve içerdiklerinden de faydalandığı, ağaçların en kötü kış şartlarından bile bu sayede korunduğu şüphe götürmezdir.

Esasen, sıcak su pınarlarının varlığı –Kışyarı bölgesinde sıklıkla görülmektedirler– İlk İnsanlar'ın buraya yerleşme sebebini açıklayabilecek unsur olabilir. Kuzey kışlarının içinde kullanılabilecek bir su kaynağının –üstelik sıcak su kaynağının– kıymetini hayal etmek güç değildir. Starklar, geçtiğimiz yüzyılda binalarını ısıtabilmek adına bu pınarları direkt olarak kullanabilecek yapılar inşa etmişlerdir.

Kışyarı'nın altında var olana benzer sıcak su pınarlarının –tıpkı Ondört Alev ya da Ejderha Kayası'nın tüten dağını var eden ocaklar gibi– dünyanın ocakları tarafından ısıtıldığı düşünülürdü. Ancak Kışyarı'nın halk tabakası ile kış kasabasının bu pınarın kalenin içinde uyuyan bir ejderha tarafından ısıtıldığını iddia ettiği bilinmektedir. Bu, Mushroom'un iddialarından bile daha aptalcadır ve üzerinde düşünmeye dahi gerek yoktur.

SOLDA | *Kışyarı ve surlarının dışında yer alan kış kasabası.*

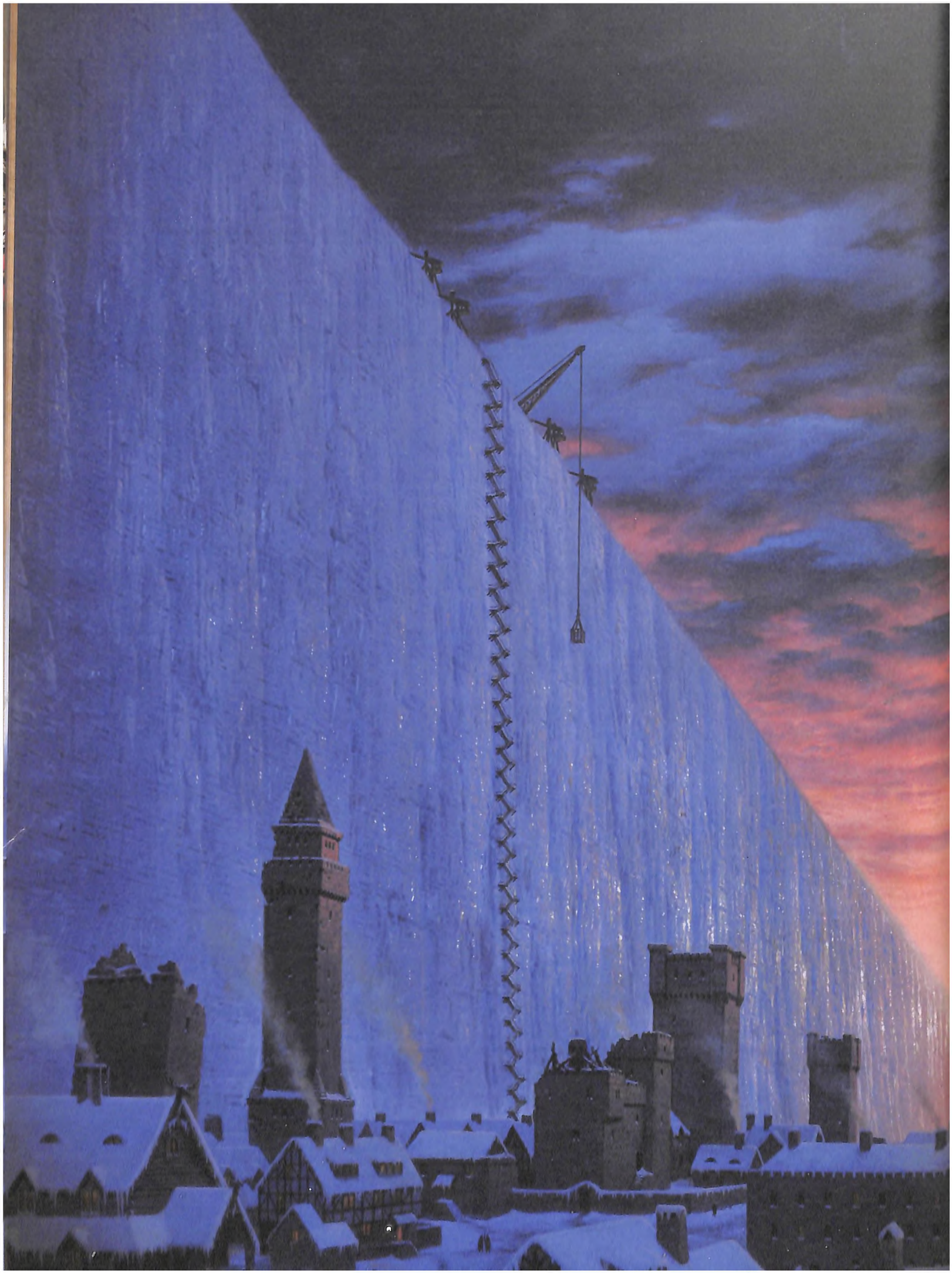

Sur ve Ötesi

Gece Nöbetçileri

Sur'u yüzyıllar ve bin yıllar boyunca koruyan yeminli kardeşlik, Yedi Krallık'ta emsali bulunmayan Gece Nöbetçileri, bir neslin ömrü boyunca süren ve Ötekiler'in diyar insanlarının üzerine çöreklenerek varlıklarına neredeyse son verdikleri Uzun Gece'nin ertesinde kurulmuştur.

Gece Nöbeçileri'nin tarihi uzundur. Sur'un kara şövalyeleri ve soylu tutkuları hikâyelerde hâlen yer bulmaktadır. Ancak Kahramanlar Çağı çoktan bitmiştir ve Ötekiler de bin yıllardır kendilerini göstermemişlerdir, tabii eğer gerçekten var oldularsa.

Böylelikle, Gece Nöbetçileri yıllar geçtikçe küçülmüştür. Kendi kayıtları bu küçülmenin Fatih Aegon ve kız kardeşleri döneminden bile daha önce başladığını kanıtlar niteliktedir. Nöbetçiler'in kara kardeşliği diyar insanlarını hâlen olabildiğince onurlu bir biçimde koruyor olsalar da karşı karşıya geldikleri tehditlerin kaynağı artık Ötekiler yani hayaletler, devler, yeşilgörenler, warglar, şekil değiştirenler ve çocuk masallarına ve efsanelere konu olan canavarlar değil, taştan baltalar ve sopalar kuşanmış barbar yabanıllardır. Bunlar nihayetinde insandır ve disiplinli savaşçılarla boy ölçüşemezler.

Ancak durum her zaman böyle değildi. Efsaneler gerçek olsun ya da olmasın İlk İnsanlar ve Ormanın Çocukları'nı (ozanların sözlerini dikkate alacak olursak bu gruba devler de dâhildir) korkutan ve Sur'u inşa etmeye iten bir şeylerin varlığı açıktır. Bu devasa yapı, basit yapısına rağmen dünyanın harikaları arasında yer almaktadır. Yapıldığı dönemde kullanılan malzeme taş olabilir –bu noktada üstatlar arasında fikir ayrılığı mevcuttur– ancak bugün yüzlerce fersah öteden dahi görülen tek şey buzdan ibarettir. Malzeme civardaki göllerden sağlanmıştır ve İlk İnsanlar devasa taş blokları keserek kızaklara yüklemiş ve teker teker dizerek inşaatı tamamlamıştır. Bugün, binlerce yıl sonra, Sur'un en yüksek noktası iki yüz metreden yüksektir (yüksekliği zemin şekline göre yüz fersaha kadar değişiklik göstermektedir.)

Gece Nöbetçileri, buzdan duvarın gölgesinde on dokuz kale kurmuştur; bu kaleler Yedi Krallık'ta bulunan diğer kalelere benzememektedir zira ne kalın duvarları ne de koruma amaçlı inşa edilen başka unsurları mevcuttur. (Sur, kaledekileri kuzeyden gelebilecek tehditlere karşı koruma amacını fazlasıyla karşılamaktadır ve Nöbetçiler güneyde kendilerinin düşmanı olmadığı konusunda ısrarcıdır.)

Bu kalelerden en eski ve en büyük olanı iki yüz yıldır terk edilmiş hâlde bulunan Gece Kalesi'dir. Nöbetçiler'in sayısı azaldıkça kalenin idamesi giderek zorlaşmış ve maliyetli hâle gelmiştir. Vaktiyle Gece Kalesi'nde görev yapan üstatlar, kalenin geçen yüzyıllar boyunca pek çok kez genişletildiğini ve orijinal yapının kalenin temelinde yer alan, kayaların oyulması suretiyle inşa edilen en derin mahzenler dışında tamamen değiştiğini ifade etmektedir.

Nöbetçiler'in ana karargâhı unvanıyla binlerce yıldır varlığını sürdüren Gece Kalesi kendine has pek çok efsane yaratmıştır. Bunların bazıları Başüstat Harmune'nin *Sur'un Nöbetçileri* adlı eserinde yer almaktadır. Bu hikâyelerden en eski olanı efsanevi Gece Kralı'nı, bir ceset kadar solgun görünen bir büyücüyle yatağa girdikten sonra kendisini kral ilan eden Gece Nöbetçileri'nin on üçüncü Lord Kumandanı'nı konu almaktadır. Gece Kralı ve "ceset kraliçe", Kış Kralı Ezici Brandon tarafından devrilene kadar (Brandon'ın Sur'un Ötesindeki Kral Joramun ile ittifak yaptığı iddia edilir) on üç yıl boyunca birlikte hüküm sürmüştür. Brandon, ilerleyen dönemde Gece Kralı'nın adını hafızalardan silmiştir.

Hisar'daki başüstatların çoğu bu hikâyeyi reddetmektedir; bazıları ise Nöbetçiler'in erken dönemlerinde sahip olduğu gücü kullanarak kendisine krallık kurmayı amaçlayan bir Lord Kumandan'ın varlığına ihtimal vermektedir. Bazıları ceset kraliçenin Hendek Topraklar'dan gelen bir kadın olduğunu, dahası Hendek Kralı'nın kızlarından biri olduğunu ve kendince sahip olduğu güçle birlikte mezarlarla

Efsanelerde, Sur'un inşasında buz blokları yerli yerine oturtmak için saf güçlerini kullanılan devlerin yardımcı olduğu anlatılır. Bunda doğruluk payı olabileceği gibi, hikâyeler devleri aslında olduklarından çok daha güçlü olarak betimlemektedir. Aynı efsaneler –kendi bölgelerinde buzdan ya da kayadan duvarlar inşa etmeyen– Ormanın Çocukları'nın inşa aşamasına büyüleriyle katkıda bulunduğunu anlatmaktadır. Ancak efsaneler, her zaman olduğu gibi şüpheyle yaklaşılması gereken bilgi kaynaklarıdır.

SOLDA | *Kara Kale ve Sur.*

GECE NÖBETÇİLERİ'NİN KALELERİ

FAAL

Gölge Kule

Kara Kale (*Hâlihazırda Nöbetçiler'in Lord Kumandanı'nın karargâhıdır*)

Kıyıdaki Doğu Gözcüsü

TERK EDİLMİŞ

Köprüdeki Batı Gözcüsü

Devriye Durağı

Bozkalkan

Taşkapı

Kırağı Tepesi

Buz İzi

Gece Kalesi

Derin Göl

Kraliçe Kapısı (*eski adı Kar Kapısı'dır ve İyi Kraliçe Alysanne'i onurlandırmak adına ismi değiştirilmiştir*)

Meşekalkan

Havuzdaki Orman Gözcüsü

Samur Kale

Kafiye Kapısı

Uzun Mezar

Meşaleler

Yeşilkalkan

da fazlaca ilgilendiğini iddia etmektedir. Gece Kralı'nın bir Bolton, bir Woodfoot, bir Umber, bir Flint, Bir Norrey ve hatta bir Stark olduğu iddia edilir ve hikâyenin kahramanının hangi haneden olduğu, anlatıldığı yere göre değişmektedir. Tıpkı diğer hikâyelerde olduğu gibi anlatıcının hoşuna en çok giden özellikleri öne çıkmaktadır.

Yedi Krallık üzerindeki ilk askerî güç olarak pekâlâ tanımlanabilecek Gece Nöbetçileri (zira üyelerinin birincil görevi Sur'u savunmaktır ve bu amaca uygun bir şekilde silahlı eğitim almaktadırlar) yeminli kardeşlerini üç ana gruba ayırmaktadır:

1. Nöbetçilerin gıda, giyim ve savaş esnasında ihtiyaç duyacakları her şeyi sağlayan kâhyalar.

2. Sur ve kaleleri onarmakla görevli olan inşaatçılar.

3. Yabani arazilere açılarak yabanıllarla savaşan koruyucular.

Onlara komuta eden Nöbet'in kıdemli subaylarıdır ve onların da amiri Lord Kumandan'dır. Lord Kumandan seçimle göreve gelir: Nöbet askerlerinin –isimsiz kaçak avcılardan en büyük hanelerin döllerine kadar– her biri, kendilerini yönetmesini arzu ettikleri kişi için oy kullanmaktadır. En çok oy alan, Nöbet'i ömrünün sonuna dek yönetir. Bu bir gelenektir ve Nöbet sistemi içinde oldukça iyi işlemektedir. Bu uygulamayı değiştirme çabaları (tıpkı Lord Kumandan Runchel Hightower'ın yaklaşık beş yüz yıl önce Nöbet'i piç oğluna devretmeyi denemiş olması gibi) nihayete ermemiştir.

Gece Nöbetçileri'nin bugünkü durumunu gözler önüne seren önemli gerçeklik ise maalesef yaşadıkları düşüştür. Bir zamanlar büyük bir amaca hizmet etmektelerdi. Ancak Ötekiler binlerce yıldır yüzlerini göstermemekte ve artık insanlık için bir tehdit oluşturmamaktadır. Sur'un ötesindeki yabanıllar Gece Nöbetçileri'nin bugün karşı karşıya kaldığı yegâne tehdittir. İlaveten, yabanılların insanlar için gerçek bir tehlike oluşturabildiği tek dönem Sur'un ötesindeki kralların olduğu dönemdir.

Sur'u idame ettirmenin aşırı maliyeti ve gerekli insan kaynağı gün geçtikçe katlanılmaz hâle gelmektedir. Gece Nöbetçileri'nin kalelerinden sadece üçünde asker bulunmaktadır ve bu teşkilat Aegon ile kız kardeşlerinin diyara ayak bastığı güne kıyasla onda biri boyuttadır. Nöbet sistemi bu hâliyle bile ciddi bir yük oluşturmaktadır.

Bazıları, Sur'un diyar topraklarını katillerden, tecavüzcülerden, yağmacılardan ve benzerlerinden kurtulmak maksadıyla faydalı olduğunu savunurken bazıları da böylesi tehlikeli insanların eline silah vererek onları savaş sanatları alanında eğitmenin ne kadar akıllıca olduğunu sorgulamaktadır. Yabanıl saldırıları bugün felaketten olmaktan ziyade dert olarak nitelendirilmektedir; pek çok bilge kişi, bu durumun kontrol sahalarını Sur'un ötesine taşıyabilecek ve yabanılları geri püskürtebilecek Kuzey Lordları ile çözüme kavuşturulabileceğini savunmaktadır.

Kuzeyliler ise Nöbet'in faal olmasından büyük onur duymaktadır. Kara Kale'de, Gölge Kule'de ve Kıyıdaki Doğu Gözcüsü'nde görev yapan kara kardeşlerin açlıktan ölmemesinin sebebi Lütuf'tan gelen kaynaklar değil, Sur'a olan desteklerinin nişanı olarak erzak gönderen Kuzey lordlarıdır.

YABANILLAR

Sur'un ötesindeki topraklarda –hespi de İlk İnsanlar'ın torunu olan– çeşit çeşit halklar, daha medeni güney topraklarında koyduğumuz isimle yabanıllar yaşamaktadır.

Bu ifade, kendileri için kullandıkları bir terim değildir. Sur'un ötesindeki çeşitli insanların çok büyük kısmı kendilerini özgür halk demektedir zira vahşi gelenekleri onlara güneyde diz çöken insanlardan daha fazla özgürlük sağlamaktadır. İlaveten, yaşadıkları toplumlarda ne krallar ne de lordlar vardır ve soyları ya da statüleri ne olursa olsun hiçbir kişi ya da ruhban önünde diz çökmelerine gerek yoktur.

Bayağı bir hayat sürerler ve aşırı derecede sert kış şartları, barbarca devam eden savaşlar ve kendi kanından kişilerin yaptığı yağmalar sebebiyle açlık onlar için uzak bir ihtimal değildir. Sur'un ötesindeki kanunsuzluk imrenilecek bir durum değildir zira bunu yabanıllarla karşılaşmış herhangi biri de teyit edecektir. (Ayrıca, Gece Nöbetçileri'nin koruyucularının kayıtları üzerinde yapılan bazı çalışmalarda ortaya çıktığı üzere pek çok kişi bunu beyan da etmiştir). Yoksulluklarından duydukları onur, taş baltaları, hasır kalkanları ve kuşandıkları pireli kürkler Yedi Krallık halkından ayrı tutulmalarının sebepleri arasındadır.

Özgür halkın sayısız kabilesi İlk İnsanlar'ın eski tanrılarına, yürek ağaçlarına tapmaya devam etmektedir (bazı kayıtlara göre farklı tanrılara iman edenler de mevcuttur ancak bu bilgilerin güvenilir bir şekilde teyidi mümkün değildir: Ayazdiş Dağları'nın derinliklerindeki karanlık tanrılar, Donuk Kıyı'daki kar ve buz tanrıları, Storrold Burnu'ndaki yengeç tanrılar).

Gece Nöbetçileri'nin koruyucuları bugünlerde dahi Sur'un ötesindeki toprakların ücra köşelerinde yer tutan, kuzey bölgesine uzakta yer alan ve bilinmeyen bir vadiden gelen bronz kuşanmış savaşçılar ile kar ve buzda dahi yalınayak yürüyebilen Boynuz Ayaklar gibi daha garip insanlardan bahsetmektedir. Donuk Kıyı'da, buzdan yaptıkları kulübelerde yaşayan ve tazıların çektiği kızaklara binen yabanıl halk hakkında bilgi sahibiyiz. Evlerini mağaralara kurmuş yarım düzene kabile mevcuttur ve Sur'un ötesindeki buzlu ırmakların uzak köşelerinde var olan yamyam kabileler hakkında da rivayetler mevcuttur. Pek az koruyucu tekinsiz orman içinde yarım fersah kadar ilerleyebilmiştir ve gördüklerin hayal edebileceklerinin ötesinde yabanılların da olduğu şüphe götürmezdir.

Bu vahşi insanların diyar üzerinde oluşturdukları tehdit kolaylıkla defedilebilir ancak zaman zaman, bir keresinde ise çok ciddi şekilde, Sur'un Ötesindeki Kral'ın liderliğinde bir araya geldikleri dönemleri ayrı tutmak gerekir. Pek çok yabanıl akıncı ve savaş liderleri bu unvanı elde etmeye çabalasa da pek azı bunu başarabilmiştir. Sur'un Ötesindeki Kral unvanını almayı başaran yabanıllardan hiçbiri ise halkının refahı için gerçek bir krallık kurma çabasına girmemiştir. Esasen, bu insanlar kral değil savaş lordlarıdır ve her biri birbirlerinden farklı yapıda olsalar da hepsi de Sur'u aşarak güneydeki Yedi Krallık'ı fethetme hayali ile insanları Sur'a saldırmaya yöneltmiştir.

Efsanelere göre Sur'un Ötesindeki İlk Kral, elinde, üflediğinde Sur'u yıkabilecek "topraktan devleri" uyandıra-

Yabanıl akıncıları diyara sıklıkla demir ve çelik için –kendilerinin işleyemediği materyaller için– saldırır. Pek çok akıncı taş, ahşap ve zaman zaman boynuzdan yapılmış silahlarla donanmıştır. Bazıları bronz baltalar ve hançerler taşır ve bunlar dahi oldukça değerli kabul edilir. Savaş liderleri ise sıklıkla yağmaladıkları ya da Nöbetçiler'in koruyucularından öldürdüklerinden aldıkları çelik silahlar taşır.

SOLDA | *Gece Nöbetçileri'nin kaleleri.* YUKARIDA | *Bir yabanıl akıncı.*

Hardhome, bir zamanlar Sur'un ötesindeki topraklarda bir kasaba olarak nitelendirilmeye en yakın yerleşim yeriydi. Storrold Burnu'nun korunaklı yapısında kurulmuş ve bir Derinsu limanına hâkim pozisyondaydı. Ancak Nöbetçiler orada neler yaşandığını tam olarak anlatamasa da altı yüz yıl önce yakıldı ve halkı yok edildi. Bazıları Skagos'tan gelen yamyamların kasabaya saldırdığını öne sürerken diğerleri sorumlunun Dar Deniz'in öte yakasından gelen köle tacirleri olduğunu savundu. Nöbetçiler tarafından gönderilen bir araştırma gemisinden çıkan en ilginç hikâyede, orada yaşayan hiçbir erkek ya da kadın olmamasına rağmen Hardhome'un tepelerinden yankılanan meşum çığlıklardan bahsedilir. Hardhome'a ilişkin en muhteşem kayıtlar Üstat Wyllis'in *Hardhome: Vahşiler, Yağmacılar ve Orman Cadıları arasında, Sur'un Ötesinde Geçen Üç Yılın Kayıtları* isimli eserinde bulunur. Wyllis, Hardhome'a Pentoslu bir tüccar ile birlikte gelmiş ve kendisini bir şifacı ve danışman olarak tanıtarak oradaki geleneklerin kaydını tutabilmiştir. Kendisi, Kurt Gorm –Hardhome'un yönetimini kendisinden başka üç liderle paylaşan bir lider– tarafından koruma altına alınmıştır. Ancak Gorm bir sarhoş kavgası sırasında öldürülünce Wyllis kendisini ölümcül bir tehlikenin içinde bulmuş ve Eski Şehir'e geri dönmüştür. Burada kayıtlarını düzenlemiş ancak bir yıl sonra ortadan kaybolmuştur. Hisar'da anlatılanlara göre son görüldüğü yer liman bölgesidir ve kendisini Kıyıdaki Doğu Gözcüsü'ne götürecek bir gemi aramaktadır.

bileceği iddia edilen bir boru taşıyan Joramun'dur. (Sur'un hâlen yerli yerinde durması bu iddiayı yanıtlar ve hatta Joramun'un varlığını sorgular niteliktedir.)

Gendel ve Gorne kardeşler üç bin yıl öncesinin ortak krallarıdır. Sur'un altından görünmeden geçerek Kuzey'e saldırmak için halklarına yer altındaki labirentvari ve dolambaçlı tüneller boyunca öncülük etmişlerdir. Gorne, savaşta Stark kralını öldürmüş ancak canı kralın varisi tarafından alınmıştır. Gendel ve geri kalan yabanıllar ise geldikleri tünellere kaçmış ve bir daha asla görülmemişlerdir.

Boynuzlu Lord bin (ya da iki bin) yıl sonra onların ayak izlerini takip edecektir. İsmi tarihin sayfaları arasında kaybolmuştur ancak Sur'u geçmek için büyü kullandığı rivayet edilmektedir. Sonrasında, yüzyıllar sonra Ozan Bael

Yabanıllar arasında Gendel ve halkının tünel labirenti içinde kaybolduğu ve kapana kısıldığı, bugün dahi tünellerde gezdiklerine ilişkin hikâyeler anlatılır. Koruyucuların tarihçelerinde ise Gendel'in de savaş sırasında öldürüldüğü ve sadece bir avuç takipçisinin geldikleri tünellere kaçabildiği yer alır.

çıkagelmiştir ve onu anlatan şarkılar Sur'un ötesinde hâlen söylenmektedir... ancak gerçekten var olup olmadığına dair şüpheler devam etmektedir. Yabanıllar, bu kişinin varlığına inanmaktadır ve adına pek çok şarkılar yazmışlardır. Buna karşın Kışyarı'nın antik kayıtlarında Ozan Bael'e dair tek bir kayıt bulunmamaktadır. Bunun sebebi, Kışyarı'na yaşattığı çok sayıda mağlubiyet ve aşağılanma hissi olabileceği gibi (tutarsız bir hikâyeye göre, bir Stark hanımefendisinin bekaretini alarak hamile bırakmıştır) gerçekten var olmaması da olabilir, bu konu hakkında kesin yargıya varmak mümkün değildir.

Sur'u aşan Sur'un Ötesindeki Krallar'dan sonuncusu, FS 212 ya da 213 yıllarında yabanılları bir araya getiren Raymun Kızılsakal'dır. Kendisi ve yabanıllarının Sur'un kalın buzdan yüzeyini tırmanarak aşmaları ise FS 216'dan önce gerçekleşmemiştir.

Raymun'un takipçilerinin sayısı binlerle ölçülmektedir ve bu rakamı hem kayıtlar hem de Uzun Göl'e kadar savaşarak ilerleyebilmiş olmaları teyit etmektedir. Orada Lord Willam Stark ile Sarhoş Dev olarak bilinen Umber Hanesi'nden Lord Harmond ve orduları beklemektedir. Arkasında göl ve iki yanında birer ordu ile kuşatılan Kızılsakal savaşmış ve ölmüştür. Ölmeden önce Lord Willam'ın da canını almıştır.

Lord Kumandan Jack Musgood (işgalden önce Neşeli Jack Musgood olarak anılırken sonrasında ve ebediyete kadar Uykucu Jack Musgood olarak anılacaktır) komutasındaki Gece Nöbetçileri nihayet çıkageldiğinde savaş çoktan bitmiştir ve öfkeli Artos Stark (Lord Willam'ın kardeşidir ve kayıtlara göre kendi döneminin en korkulan savaşçısıdır), kara kardeşlere cesetlerin yakılması görevini vermiştir. En azından bu görevi takdir edilesi bir şekilde yerine getirmişlerdir.

AŞAĞIDA | *Bir yabanıl grubu Sur'un önünde toplanırken.*

KUZEY
NEHİR TOPRAKLARI
K
VADİ
TAÇ TOPRAKLARI
MENZİL
BATI TOPRAKLARI
DEMİR ADALAR
KARTAL BURNU
DEMİR ADAM KOYU
Gri Su gözcüsü
İkizler
Denizgözcüsü
KRAL YOLU
YEŞİL ÇATAL
MAVİ ÇATAL
Eskitaş
Panayır Pazarı
KIZIL ÇATAL
Kanlı Kapı
YOLU
NEHİR
Yol Ağzındaki Han
Tuzçukuru
Gessiz Ada
ÜÇ DİŞLİ MIZRAK
Diz Çöken Adamın Hanı
Taş Çit
Lord Harroway'in Kasabası
Nehirova
TÖKEZ
NEHİR YOLU
Yüce Yürek
Harrenhal
YENGEÇ KOYU
Bakire Havuzu
Pelit Kalesi
TAŞRI'NIN GÖZÜ
Yüzler Adası
Boynuzlar
Pembe Bakire
Boynuzvadi
Taşlı Sept
KARASU NEHRİ
Kral Toprakları
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
KASABA
HAN
HARABELER
BÜYÜKBAŞ HAYVANCILIK
TEPE
YOL

Nehir Toprakları

ÜÇ DİŞLİ MIZRAK nehir ve üç büyük kolunun ıslattığı bu topraklarda büyük bir tarih yatmaktadır; hem görkemle hem de acılarla doludur.

Boğaz'dan başlayan, Karasu kıyılarına kadar uzanan ve doğuda Vadi'nin sınırlarına dayanan nehir toprakları Westeros'un kalbi gibidir. Yedi Krallık'ta yer alan başka hiçbir toprak burası kadar savaş görmemiş, bir anda yükselip çöken sözüm ona haneler ve krallara şahit olmamıştır. Bunun sebepleri açıktır. Zengin ve verimli nehir toprakları Yedi Krallık'ta Dorne dışındaki her diyara komşudur ancak işgalleri önleyecek doğal sınırlardan neredeyse yoksundur. Üç Dişli Mızrak'ın suları, bu toprakları yerleşim, çiftçilik ve işgal için odak noktası hâline getirirken nehrin üçlü ağzı barış zamanlarında ticaret ve seyahat, savaş zamanlarında ise yol ve engel olarak kullanılmaktadır.

Üç Dişli Mızrak'ın kolları nehir topraklarına isimlerini vermiştir: Kızıl Çatal, batı dağlarından kopan çamur ve killin rengine bürünmüştür; Yeşil Çatal, yosunlu sularının kaynağı Boğaz'ın bataklıklarıdır ve Mavi Çatal ismini pınar kaynaklı tertemiz sularından almaktadır. Geniş yatakları, nehir topraklarının derinliklerine ulaştırılmaya çalışılan ticari mallar için birer yol niteliğindedir ve yük teknelerinin oluşturduğu kilometrelerce kuyruklar alışılmadık değildir. İlginç görünse de nehir topraklarında şehir sıfatı taşıyan bir yerleşim yeri yoktur (büyük pazar kasabaları ise yaygındır), bunun sebebi muhtemelen coğrafyanın çok parçalı tarihi ve eski kralların ticaret kervanlarına izin vermeyerek Tuzçukuru, Lord Harroway'in Kasabası ya da Panayır Pazarı gibi kasabaların gelişmesine engel olma eğilimleridir.

İlk İnsanlar'ın Westeros'ta hüküm sürdüğü uzun yüzyıllar boyunca nehir topraklarında çok sayıda önemsiz krallık yükselmiş ve çökmüştür. Süslü şarkılar ve efsanelerle bezeli tarihçeleri, kahramanlıkları ve erdemleri bugün Hisar'da ihtilaflara sebep olan parçalanmış olan taş tabletlere kazınan, birkaç efsanevi kral dışında büyük ölçüde unutulmuştur. Kısacası, hikâye anlatıcıları ve ozanlar zihinlerimizi Güçlü Artos, Aptal Florian, Dokuz Parmak Jack, Cadı Kraliçe Sharra ve Tanrıların Gözü'nün Yeşil Kralı gibi karakterlerin hikâyeleriyle şenlendirseler dahi, bu kişilerin gerçekten var olup olmadıkları ciddi bir akademisyen tarafından sorgulanmalıdır.

Nehir topraklarının gerçek tarihi Andallarm gelişiyle başlamaktadır. Bu fatihler, Dar Deniz'i geçtikten ve Vadi'yi süpürdükten sonra batı topraklarına yönelerek sahip olmak istemişler, uzun gemilerinin dümenlerini Üç Dişli Mızrak ve üç büyük kolundan yukarıya kırmışlardır. O günlerde Andalların, ilerleyen dönemde septonlar tarafından kral adı verilecek savaş şeflerinin arkasında savaştıkları anlaşılmaktadır. Nehrin ıslattığı topraklarda hüküm süren önemsiz kralların topraklarına parça parça tecavüz etmişlerdir.

Bakire Havuzu'nun Düşüşü ve oğlan kralının, isminin beşincisi Cesur Florian'ın, ölümünü; Dul'un Geçidi'nde Lord Darry'nin üç oğlunun Andal savaş lordu Vorian Vypren ve şövalyelerine karşı bir gün ve gece boyunca dayanarak ölmeden önce yüzlercesinin canını alışlarını; Ak Koru'da bir tepenin altından Ormanın Çocukları'nın ortaya çıkarak Andal kampına yüzlerce kurt göndermelerini ve hilal şeklindeki ayın ışığı altında yüzlercesinin parçalanışını; büyük Acı Nehir Muharebesi'nde Taş Çit'ten Brackenlar ile Kuzgunağaç Kalesi'nden Karaağaçların işgalcilere karşı birleşmelerine rağmen, kalkanlarında yedi köşeli İnanç armaları taşıyan 777 Andal şövalyesi ile 7 septon tarafından bozguna uğratılışlarını bize bugün şarkılar anlatmaktadır.

Yedi köşeli yıldız Andalların girdiği her yere ulaşmış, kalkan ve flamalarına işlenmiş, cübbelerine nakşedilmiş ve hatta zaman zaman direkt olarak cilde kazınmıştır. Andallar, Yedi için besledikleri inanç çerçevesinde İlk İnsanlar'ın eski tanrılarına ve Ormanın Çocukları'na neredeyse şeytan gözüyle bakmışlar, yürek ağacı korularına saldırarak çelik ve ateşle harap, devasa ak ağaçları buldukları yerde yok etmişler ve gövdelerindeki yüzleri parçalamışlardır.

Üç Dişli Mızrak'ın bölge için önemi, Fırtına Kralı Arrec ile birlikte nehir topraklarında savaşan Kara Harren'ın büyükbabası Kral Harwyn Hoare zamanında en açık şekliyle ortaya çıktı. Demirdoğumlu yağmacılar nehirler üzerindeki hakimiyetlerini sağlamak ve bunları güçlerini en uzak cephe ve kalelere hızlıca nakletme aracı olarak kullanmaya başlamak üzereydi. Fırtına Kralı en ağır yenilgisini uzun gemilerin önemlerini kanıtladığı ve Arrec'in sayıca büyük üstünlüğüne karşın geçiti demirdoğumlulara kaptırmadığı Panayır Pazarı yakınındaki Mavi Çatal'ı geçerken aldı.

Yüce Yürek isimli büyük tepe özellikle İlk İnsanlar ve onlardan önceki Ormanın Çocukları için kutsaldır. Devasa yürek ağaçlarının oluşturduğu bir koru ile taçlanmış olan tepe Yedi Krallık'ta görülebilecek belki de en antik bölgedir. Yüce Yürek o dönemde Ormanın Çocukları ile yeşilgörenlerin evi konumundadır. Andal Kralı Kral Katili Erreg tepeyi kuşattığında Ormanın Çocukları savunmak için ortaya çıkmış, kuzgunlardan oluşan bulutlar ve kurt orduları çağırmışlardır... en azından efsanelerde aktarılan budur. Buna karşın hiçbir diş ya da pençe yeşilgörenleri, hayvanları ve İlk İnsanlar'ı katleden Andalların çelik baltalarıyla boy ölçüşebilecek nitelikte değildir ve Andallar arkalarında tepenin yarı boyuna ulaşan bir ceset yığını bırakmışlardır... ya da bu ozanların bizim inanmamızı istedikleri manzaradır.

Gerçek Tarih aksini iddia etmekte ve Ormanın Çocuklarının nehir topraklarını Andalların Dar Deniz'i geçmeden çok önce terk ettiğini savunmaktadır. Gerçek ne olursa olsun sonuçta koru yok edilmiştir. Bugün, bir zamanlar yürek ağaçlarının bulunduğu yerde sadece kütükler mevcuttur.

Andallara karşı duran sondan bir önceki ve tarihteki en büyük nehir krallarından biri olarak anılan Adaletin Çekici başarmış olsalar da saltanatları uzun sürmeyecektir. Adaletin Çekici'nin yerine oğlu V. Tristifer ya da Son Tristifer geçmiş ancak Andal akınlarını durdurmakta başarısız olmuş ve kendi halkını dahi bir arada tutamamıştır.

Eskitaş'ı ele geçiren Andal kralları Son Tristifer'ı öldürmüş, İlk İnsanlar'dan geriye kalan son soylularla evlenmiş ve önlerinde diz çökmeyen herkesi kılıçtan geçirmişlerdir. Kavgacı ve savaş düşkünü bir halk olan Andallar nehir topraklarını kendi aralarında paylaşmıştır. İlk İnsanlar'ın son krallarının soyu Andal fatihlerinin kendi aralarında giriştikleri hakimiyet savaşları başlamadan önce kurumuştur. Çok sayıda lord kendisini Nehirlerin ve Tepelerin Kralı ya da Üç Dişli Mızrak'ın Kralı ilan etse de, nehir toprakları üzerinde bu unvanı gerçekten hak edebilecek bir hakimiyet kurabilecek birinin çıkması yüzyıllar alacaktır.

Andallardan sonra nehir topraklarını kontrolü altına alan Andal krallarından ilki, ezeli düşman iki hane olan Karaağaç ve Brackenların bir kaçamağı sonucu doğan bir piçtir. Daha bir oğlan çocuğuyken Benedict, Nehir olarak anılan ve kimse tarafından istenmeyen bu kişi kendi çağının en büyük savaşçılarından biri olmuş ve ilerleyen dönemde

Erreg'in adı antik tarihin en karanlık sayfalarında yer alsa da insanlar bu kişinin gerçekten yaşayıp yaşamadığını merak edebilir. Alisütat Perestan, Erreg isminin, gerçek bir kişinin isminden ziyade Andalların yozlaşmışlığına dair bir unvan olabileceğini dile getirmiştir. Perestan, *Tarihe İlişkin Bir Değerlendirme* adlı eserinde bir adım öteye giderek bu isimsiz Andal şefinin, ağaçları onları paralı asker olarak kullanan rakip bir nehir kralının emri üzerine kestiğini iddia etmektedir.

lakaplı, Mudd Hanesi'nden IV. Tristifer'dır. Tristifer'ın komuta merkezi Mavi Çatal'ın kıyısındaki tepelerden birine kurulu Eskitaş isimli devasa kaledir. Ozanlar, Tristifer'ın istilacılara karşı yüz muharebeye giriştiğini, doksan dokuzunu kazandığını ve yüzüncü savaşı olan yedi Andal Kralı'na karşı giriştiği büyük savaşı kaybettiğini anlatmaktadır. Şarkıda yedi kraldan bahsedilmesi makuldür zira bu muhtemelen Septonlar tarafından din derslerinde kullanılmak üzere uydurulmuş hikâyelerden sadece biridir.

Muddlardan önce neredeyse onlar kadar güçlü krallar da var olmuştur. Bazı tarihçelerde Fisherların nehir kralları içindeki ilk ve en eski soy olduğu (bazılarında ikinci hanedan olarak, Peasedale'in antik septliğindeki *Nehir Yıllıkları*'nda ise üçüncü hanedan olarak geçmektedirler) ifade edilmektedir. Karaağaçlar ve Brackenların da Kahramanlar Çağı'ndaki çeşitli zamanlarda nehir topraklarını yönettiklerine dair iddiaları bulunmaktadır.

Muddlar, nehir topraklarını tek bayrak altında toplamayı kendilerinden önce gelenlerin hepsinden daha iyi Cesur Sör Benedict olarak anılmıştır. Savaşlarda gösterdiği yiğitlik, hem annesinin hem de babasının hanelerinin desteğini almasını sağlamış, ilerleyen dönemde de diğer nehir lordları önünde diz çökmüştür. Benedict'in Üç Dişli Mızrak bölgesindeki küçük krallardan sonuncusunu devirmesi otuz yılını almıştır. Son kral, direnmekten vazgeçmiş ve tacı Benedict'in başına bizzat takmıştır.

Benedict, krallığı döneminde Adil Benedict olarak anılmış ve bu lakabı o kadar sevmiştir ki piç soyadını bir kenara bırakıp kurduğu hanesi için Justman adını seçmiştir. Bilge olduğu kadar müsamahasız olan kral yirmi üç yıl hüküm sürmüş ve topraklarını Bakire Havuzu'ndan Boğaz'a kadar genişletmiştir. Bir diğer Benedict olan oğlu da altmış yıl hüküm sürerek Duskendale, Rosby ve Karasu'nun ağzını nehir diyarına katmıştır.

Tarihçelerin bize aktardığına göre, Justman hanesi nehir topraklarına yaklaşık üç yüz yıl hükmetmiştir. Soyları, Demir Adalar Kralı Qhored, Hoare Kral II. Bernarr'ın çocuklarını Pyke'ta tutsak edilmişken öldürmesiyle sona ermiştir. Babaları,

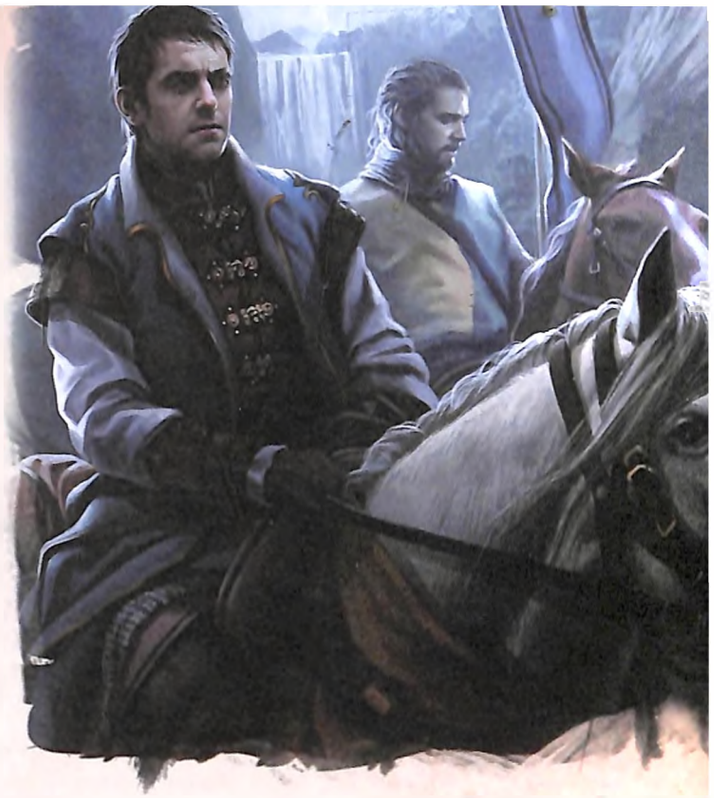

çocuklarının ardından fazla yaşamamış ve demirdoğumlulara karşı ümitsiz bir intikam savaşına itilmiştir.

Bu dönemi karmaşık ve kanlı geçen bir başka dönem takip etmiştir. Cesur Benedict'in bir araya getirdiği diyar bir kez daha parçalanmış ve bir yüz yıl Karaağaç, Bracken, Vance, Mallister ve Charlton Haneleri'nden pek çok küçük kralın birbirlerine karşı üstünlük sağlama çabalarıyla geçmiştir.

Bu mücadele içinde galip gelme ihtimali en düşük olanı, babası belli olmayan bir maceracı, batı topraklarına gerçekleştirdiği cesur bir yağma akını ile zengin olan ve kazandığı altınlarla Dar Deniz'in öte yakasından çok sayıda paralı asker getirten Lord Torrence Teague'dır. Askerlerinin hepsi kılıçlarıyla fark yaratan maharetli savaşçılar olan Teague, altı uzun yıl boyunca süren savaşın sonunda Bakire Havuzu'nda Üç Dişli Mızrak'ın Kralı unvanını kazanmıştır.

Buna karşın ne Kral Torrence'in ne de varislerinin tahtlarında güvenli bir şekilde oturamadığı anlatılmaktadır. Teagueler hükmettikleri kişiler tarafından o kadar az sevilmekteydi ki ihanet ihtimaline karşı Üç Dişli Mızrak'ta yer alan hanelerin çocuklarını rehine olarak tutmak zorundaydılar. Öyle ki, Teague hanedanının dördüncü üyesi Kral Ağrılı Eyer Theo, saltanat yıllarının tamamını at sırtında geçirmiş, şövalyelerini bir isyandan diğerine koştururken hemen her ağaçta bir rehinesini sallandırmıştır.

Andal nehir krallarının hanedanları İlk İnsanlar'ınkine kıyasla kısa ömürlüdür zira düşmanları diyarlarını dört bir yandan sarmıştır. Adaların demir adamları batı kıyılarını yağmalarken Basamaktaşı ve Üç Kız Kardeş'ten gelen korsanlar aynı şeyi doğu kıyılarına yapmıştır. Batılılar, yağma ve fetih için Kızıl Çatal'ın karşısındaki tepelerden inerken Ay Dağları'nın tepe kabileleri ise yakmak, yağmalamak ve kadınları kaçırmak için ortaya çıkmaktadır. Güneybatıdan Menzil lordları canları istediğinde Karasu'nun karşısına demir yığınlarından oluşan şövalye birlikleri göndermekte; güneydoğuda ise gözleri her zaman altın ve şöhrette olan Fırtına Kralları bulunmaktadır.

Üç Dişli Mızrak'ın uzun tarihinde, yüzlerce iktidar sahibinin altında, nehir halkının en azından bir komşularıyla savaş hâlinde olmadığı zaman neredeyse bulunmamaktadır. Bazı dönemlerde iki, hatta üç cephede birden savaşmaya zorlanmışlardır.

Daha da kötüsü, nehir krallarından pek azı kendi sancak lordlarının tam desteğini alabilmiştir. Eski döneme ilişkin yalanlar ve mazide kalmış ihanetler, düşmanlıkları topraklarını sulayan nehirler kadar derine uzanan Üç Dişli Mızrak lordları tarafından genellikle kolayca kenara bırakılamamıştır. Bu nehir lordlarından biri ya da birkaçı tarihte birçok kez, kendi krallarına karşı işgalci kuvvetlerle işbirliği yapmış; hatta tanıdık düşmanlarını alt edebilmek adına bazen toprak, altın ya da kızlarını vadederek işgalcileri bizzat nehir topraklarına getirmişlerdir.

Pek çok nehir kralı böylesi ittifaklarla devrilmiş ve başlayan her savaş bir yenisinin kapısını aralamıştır. Sonradan farkına varılsa da, işgalcilerin kalmayı tercih ederek nehir topraklarını himayelerine alması an meselesidir.

Bunu yapan ilk kişi Fırtına Kralı Arlan III. Durrandon'dur.

Teague Hanesi'nden Humfrey o günlerde Nehirler ve Tepelerin Kralı'dır. Dindar bir hükümdar olan Humfrey nehir topraklarında çok sayıda sept ve manastır kurmuş ve toprakları dâhilinde eski tanrılara yapılan ibadeti kısıtlamaya çalışmıştır.

Bu, Karaağaçlar Yedi inancını asla benimsemediğinden Kuzgunağaç'ın kendisine karşı ayaklanasına sebep olmuştur. Atrantalı Vancelar ve Nehirovalı Tullyler de isyana katılmıştır. İnanç Savaşçıları'nın Kılıç ve Yıldızları tarafından desteklenen Kral Humfrey ve sadık takipçileri isyancıları yok etme noktasına gelmişken Lord Roderick Karaağaç yardım getirmesi için Fırtına Burnu'na gönderilmiştir. Lord hazretleri Durrandon Hanesi'ne evlilik yoluyla bağlıdır zira Kral Arlan, Lord Roderick'in kızlarından birini eş olarak almış ve nikâhını eski usullere uygun olarak Kuzgunağaç'ın tanrı korusundaki büyük ve kuru yürek ağacının gölgesinde yapmıştır.

III. Arlan'ın çağrıya cevabı hızlı olmuştur. Sancak lordlarını toplayan Fırtına Kralı, Karasu Nehri'ni yanında büyük bir kalabalıkla geçmiş, Kral Humfrey ve ahalisini bir dizi kanlı muharebenin ardından ezerek Kuzgunağaç kuşatmasını kaldırmıştır. Roderick Karaağaç ile Elston Tully, Lordlar

YUKARIDA | *Justman Hanesi'nden Kral Benedict.*

Bracken, Darry, Smallwood ve iki Vance ile birlikte savaşta ölmüştür. Kral Humfrey, kardeşi ve şampiyonu Sör Damon ile oğulları Humfrey, Hollis ve Tyler da seferin son muharebesinde, Annenin Memeleri olarak bilinen iki tepe arasındaki, üzerinde hem Karaağaçların hem de Brackenların hak iddia ettiği topraklarda yaşanan kanlı mücadelede can vermiştir.

Yazılanlara göre, Kral Humfrey o gün can veren ilk kişi olmuştur. Varisi, Prens Humfrey onun tacını ve kılıcını almış ancak kısa süre sonra o da, tıpkı hemen ardından kendisini takip eden ikinci oğul Hollis gibi can vermiştir. Akış bu şekilde devam etmiş, son nehir kralının tacı evlattan evlada, en sonunda da Kral Humfrey'in kardeşine geçmiştir. Tüm bunlar ise bir akşamüstüne sığmıştır. Güneş batarken Teague Hanesi, Nehirler ve Tepeler Krallığı ile birlikte yitip tükenmiştir. Can verdikleri savaş, ilerleyen dönemde, Fırtına Kralı III. Arlan ile fırtına toraklarından gelenlerin katlettiği, sadece dakikalarla ölçülen saltanatları sonunda can veren kralları onurlandırmak adına Altı Kral Savaşı olarak anılmıştır.

Fırtına Burnu ve Kuzgunağaç Kalesi'nde görev yapan üstatlar tarafından bulunan mektuplara göre III. Arlan kuzeye yürüdüğünde nehir toprakları üzerinde hak iddia etmeye niyetlenmemiş, tacı Karaağaç Hanesi'ne, bizzat manevi babası Lord Roderick'e teslim etmek istemiştir. Lord hazetlerinin savaştaki ölümü bu planların kenara atılmasına sebep olmuştur zira Kuzgunağaç'ın varisi sekiz yaşındadır ve Fırtına Kralı Lord Karaağaç'ın hayattaki kardeşlerinin hiçbirine güvenmemekte ve onları sevmemektedir. Anlaşıldığı kadarıyla, Kral Arlan kısa bir süre için Roderick Karaağaç'ın en büyük çocuğu ve kendi manevi kızı Shiera'ya taç giydirmeyi, bu esnada da yönetimde söz sahibi olarak kendi oğlunu bırakmayı düşünse de nehir lordları bir kadın tarafından yönetilmek istemediklerini dile getirmiş ve Haşmetmeapları nehir topraklarını kendi topraklarına katmaya karar vermiştir.

Fırtına Burnu'ndaki nehir lordları her nesilde en az bir kez isyan başlatsa da durum takip eden üç yüz yıl boyunca bu şekilde kalacaktır. Hemen her haneden bir grup insan Nehir Kralı ya da Üç Dişli Mızrak Kralı rolüne bürünerek fırtına topraklarının boyunduruğunu kıracağına dair yeminler etmiştir. Bir kısmı neredeyse başarıya ulaşmıştır da... bazen bir gece, bazen bir ay bazen de bir yıl için. Ancak tahtları çamur ve kum üzerinde kurulmuştur ve Fırtına Burnu'ndan gelen yeni kuvvetler her seferinde tahtta oturan kişiyi devirerek emrindekileri asmıştır. Lucifer Justman (Yalancı Lucifer), Marq Mudd (Deli Ozan), Lord Robert Vance, Lord Petry Mallister, Leydi Jeyne Nutt, piç kral Sör Addam Rivers, köylü kral Güzelmarketli Pate, Eskitaş Şövalyesi Sör Lymond Fisher ve ilave bir düzinesinin pek de görkemli olmayan saltanatları bu şekilde sona ermiştir.

Fırtına Burnu'nun nehir toprakları üzerindeki hakimiyeti nihayet kırıldığında bunu gerçekleştiren bir nehir lordu değil, Üç Dişli Mızrak'ın dışından gelen bir fatih olmuştur: Sert El olarak bilinen, Demir Adalar Kralı Harwyn Hoare. Yüz gemiyle Demir Adam Koyu'nu geçen Harwyn'in güçleri Seagard'ın altmış fersah güneyine inmiş ve ada ozanlarının bugün dahi söylediği şarkılara konu olacak şekilde gemilerini omuzlarına alarak Mavi Çatal'a doğru yürüyüşe geçmişlerdir.

Demirdoğumlular nehir boyunca yukarı aşağı hareket edip canları istediği gibi yağma ve akınlar yaparken nehir lordları çekilmiş ve belki de kendilerini kurtaracak kralla savaşmamak adına kalelerine saklanmışlardır. Silahlananlar vahşice cezalandırılmıştır. Nehirova Lordu Tommen Tully'nin öz oğlu olan Samwell Rivers isimli cesur ve genç bir şövalye küçük bir grup toplamış ve Kral Harwyn ile Tökeztaş'ta buluşmuş ancak kurduğu cephe, Sert El saldırdığında dağılmıştır. Kaçmaya çalışan yüzlerce kişi boğulmuştur. Rivers'ın bedeni belki de anne ve babasına ayrı ayrı ulaştırılması için ikiye bölünmüştür.

Lord Tully, Nehirova'yı savaşmadan terk etmiş ve sahip olduğu tüm kuvvetlerle birlikte Leydi Agnes Karaağaç ve oğullarına katılmak üzere Kuzgunağaç Kalesi'ne geçmiştir. Ancak Leydi Agnes demirdoğumlular üzerine saldırdığında savaşmaya fazla hevesli komşusu Lord Lothar Bracken ona arkadan saldırarak adamlarını dağıtmıştır. Leydi Agnes ve çocuklarından ikisi yakalanarak Kral Harwyn'e teslim edilmiştir. Kral Harwyn, Agnes'in çocuklarını çıplak elleriyle boğarken annelerini bu manzarayı izlemeye zorlamıştır. Ancak anlatılara göre Leydi Agnes ağlamamıştır bile. Demir Adalar Kralı'na "başka çocuklarım da var," demiştir. "Kuzgunağaç sen ve senden sonrakiler buradan sürüldükten ve yok olduktan sonra dahi var olacak. Soyun ateş ve kanla son bulacak."

Bu kehanet benzeri konuşmanın hikâyeye bir ozan ya da hikâye anlatıcısı tarafından sonradan eklenmiş olması muhtemeldir. Bildiğimiz tek şey, Harwyn Sert El'in rehinesinin meydan okuması karşısında çok etkilendiği ve hayatını bağışlama karşılığında ona tuz karısı olma seçeneği sunduğudur. Leydi Agnes, "içime cinsel organından ziyade kılıcının girmesini tercih ederim," yanıtını vermiştir. Harwyn Sert El de kadının arzusunu yerine getirmiştir.

Leydi Karaağaç'ın bozguna uğraması nehir lordlarının demirdoğumlulara karşı geliştirdiği direncin sonu olsa da savaşın sonunu getirmemiştir zira işgal haberi uzaklardaki Fırtına Burnu'nun kralı Arrec Durrandon'un kulağına gitmiştir. Güçlü bir orduyu arkasına alan Fırtına Kralı, düşmanıyla yüzleşmek için kuzeye yürümüştür.

Demir adamlarla karşılaşmak için fazlasıyla hevesli olan genç kral, kısa süre içinde kendi geri hizmet kervanını geride bıraktı; bu korkunç bir hataydı zira Arrec Karasu'yu

SAĞDA | *Fırtına Kralı Arrec, Panayır Pazarı'ndaki muharebeyi izlerken.*

geçtiğinde karşısına çıkan her kalenin kapısının kapalı olduğunu, ne insan ne de hayvanlar için yiyecek bulamayacaklarını ve karşılaşacakları tek şeyin yanan kasabalarla kararmış tarlalar olacağını anladı.

O zamana kadar çok sayıda nehir lordu demir adamlara katılmıştır. Lord Goodbrook, Paege ve Vypren komutasındaki kuvvetler Karasu'nun karşı tarafına geçerek ağır ilerleyen geri hizmet kervanını nehre ulaşamadan yok etmiş, Kral Arrec'in geri muhafızlarını imha etmiş ve kaynaklarını ele geçirmiştir.

Ayakta güç bela durabilen ve açlıktan kıvranan fırtına toprakları ordusu, Harwyn Sert El ile Panayır Pazarı'nda karşılaşmıştır. Lothar Bracken, Theo Charlton ve birkaç başka nehir lordu da buradan Harwyn'e katılmıştır. Kral Arrec, düşmanlarının bir buçuk katı kadar muharip güce sahip olsa da adamları günlerdir yürümekten bitkin düşmüş, kafaları karışmış ve moralleri bozulmuştur. Üstelik, kralları da kısa süre içinde inatçı ve kararsız bir görüntü sergileyecektir. Savaş nihayete erdiğinde ortaya çıkan manzara fırtına toprakları ordusu için ezici bir yenilgi olmuştur. Arrec bu katliamdan kaçmayı başarmış ancak iki kardeşi savaşta can vermiş ve Üç Dişli Mızrak üzerindeki Fırtına Burnu hakimiyeti ani ve kanlı bir sonla yüzleşmiştir.

Anlatılanlara göre, halk gelen haber üzerine nehir toprakları genelinde kutlamalar yaparken cesaret bulan lordları fırtına toprakları birliklerinin dağılmış kuvvetlerinden arta kalanları sürmüş ya da kılıçtan geçirmiştir. Taşlı Sept'in çanlarının bir gün ve gece boyunca sürekli çaldığı tarihçelerde yer almaktadır. Ozanlar ve dilenciler kasaba kasaba gezerek Üç Dişli Mızrak halkının tekrar kendi kendisinin efendisi olduğunu ilan etmiştir.

Ancak bu kutlamalar kısa ömürlü olmuştur. Özellikle Taş Çit bölgesinde konuşulanlara göre Lord Lothar Bracken, fırtına toprakları işgali sona erdikten sonra Sert El'in kendisini kral ilan edeceğine olan inancı sebebiyle demirdoğumlular ile ittifak yapmıştır ancak bu iddiayı kanıtlayacak herhangi yazılı delil bulunmamaktadır. Bu iddia makul görünmemektedir zira Harwyn Hoare taçlardan vazgeçecek, onları başkalarına dağıtacak mizaçta biri değildir. Harwyn, tıpkı III. Arlan Durrandon'un üç yüz yıl önce yaptığı gibi nehir topraklarının kendisine ait olduğunu ilan etmiştir. Onunla birlikte savaşan nehir lordlarının ellerinden bir efendinin hükmünden bir diğerininkine girmek dışında bir şey gelmemiştir... üstelik yeni efendileri, eskisine kıyasla daha sert, daha zalim ve daha zorlayıcıdır.

Lothar Bracken, yarım yıl sonra, Sert El'e karşı ayaklanma girişiminde bulunmanın bedelini bizzat öğrenenler arasında yer almıştır. Bracken'ın bayrağı altında sadece birkaç küçük lord toplanmış ve Kral Harwyn onu bütünüyle ezmiş, Taş Çit'i küçük düşürmüş ve Lord Bracken'ı bir karga kafesinde bütün yıl sallandırarak açlıktan yavaş yavaş ölüme terk etmiştir.

Devam eden yıllarda, Kral Arrec, kaybettiğini geri alabilmek için Karasu'yu iki kez daha geçmeyi denemiş ancak başarıya ulaşamamıştır. En büyük oğlu ve varisi Kral V. Arlan da benzer bir girişimde bulunmuş ancak bu deneme esnasında ölmüştür.

Harwyn Sert El nehir topraklarını ölene dek yönetmiş, (çok sayıdaki tuz karısından biriyle şehvetli anlar yaşarken almış dört yaşında ve yatağında ölmüştür,) yerini sırasıyla oğlu ile torunu doldurmuş ve hepsi de demirdoğumluların Üç Dişli Mızrak üzerindeki zalim hakimiyetini sürdürmüştür. Harwyn'in torunu Kral Kara Harren, yaşamının çoğunu nehir topraklarında inşa ettirdiği ve kendi adını taşıyacak devasa kalede geçirmiş ve Demir Adalar'a oldukça seyrek aralıklarla dönmüştür.

Fatih Aegon, Harren ile Hoare Hanesi'nin sonunu getirmek üzere kıyılara dayandığında bölgedeki durum bu şekildedir. Demirdoğumluların nehir toprakları üzerindeki hakimiyeti, Harrenhal'ı da içine alan bir soykırımla sona ermiştir. İlerleyen dönemde Aegon, Nehirova'dan Edmyn Tully'yi Targaryenler adına nehir lordlarının ilki, Üç Dişi Mızrak'ın Büyük Lordu ilan etmiş ve diğer nehir lordlarının seviyesini düşürerek ona bağlamıştır. Krallık unvanını kendisi için saklamıştır zira Westeros'ta Aegon dışında ikinci bir kral olmayacaktır.

TULLY HANESİ

Nehirova'dan Tullyler asla kral olmamışlardır ancak soy ağaçlarını barındıran kitaplar geçmiş hanedanlarla var olan çok sayıda bağlantılarını göstermektedir. Tully Hanesi'nin, I. Aegon hükümdarlığı altında kazandıkları Üç Dişli Mızrak'ın Büyük Lordları unvanına giden yolu açan bu bağlantılar olabilir.

Üç Dişli Mızrak'ın tarihçelerinde Tully isimleri yer almaktadır, İlk İnsanlar'ın döneminde, Edmure Tully ve oğulları, Adaletin Çekici IV. Tristifer Mudd'ın doksan dokuz zaferinin çoğunda onunla omuz omuza çarpışmıştır. Tristifer'ın ölümünün ardından Sör Edmure Andal fatihleri içinde en güçlü olanın, Armistead Vance'in üzerine yürümüştür. Edmure'un oğlu Axel'e Kızıl Çatal'ın kesişim noktasındaki toprakların bahşedilmesi ve hızlıca Tökeztaş'a bağlanması bundandır. Lord Axel, ikametgahını orada, kızıl bir kalede kurmuş ve adını Nehirova koymuştur.

Nehirova, kurulduğu yer itibarıyla kısa süre içinde stratejik olarak büyük değer taşıdığını kanıtlamış ve karmaşa döneminde ortaya çıkan pek çok küçük kral kısa süre içinde Tully Hanesi'ni destekleyeceklerini ilan etmişlerdir. Axel ve soyundan gelenler giderek zenginleşip güçlenmiş ve Üç Dişli Mızrak'ın batı sınırlarını Kaya Krallığı'ndan koruduklarından için çok sayıda nehir kralının gözünde sınır güvenliğini sağlayan bir unsur olarak değerlendirilmiştir.

Tullyler, Fırtına Kralları'nın Nehirler ve Tepelerin Kralları'na karşı kazandıkları nihai zafere dek nehir topraklarının en önde gelen lordları arasında kabul edilmekteydi. Bu savaşlar esnasında bazı soylu haneler yok edilmiş ancak Teagueler ortadan kaldırıldıktan sonra çoğu Fırtına Kralları önünde diz çökmüştür. Tullyler de bunlara dâhildir. Tullyler kısa süre sonra önemli mevkilere ve güven duyulan makamlara atanmışlardır.

Nehirova, Fırtına Kralları döneminde yıpranmışlar ve hemen ardından gelen demirdoğumlu istilasından neredeyse hiç etkilenmeden kurtulmuşlardır. Nehir topraklarının diğer güçlü haneleri ise bu kadar şanslı olamamıştır. Karaağaçlar ile Brackenlar aralarındaki eski bir husumet sebebiyle Aegon'un fethinden on yıl önce savaşa tutuşmuşlardır. Önceki dönemlerde, Demirdoğumlular kendilerine bağlı devletler arasındaki savaşları çoğunlukla görmezden gelmişlerdir; Bu, *Demir Tarihçesi*'nin doğru olduğu varsayımı altında kabul edilebilir zira Harwyn Sert El'in kendisine bağlı devletleri zayıflatmak için onları birbirlerine karşı sıklıkla kışkırttığı bilinmektedir.

Ancak bu seferki çatışma Harrenhal'ın inşasını sekteye uğratmış ve bu Kara Harren'a taraflara merhametsizce müdahale etmesi için gereğinden fazla sebep vermiştir. Fatih Aegon, Harrenhal'a yürürken Tullyler hâlâ hayatta olan nehir lordları arasında en güçlülerden biri hâline gelmiştir.

NEHİR TOPRAKLARINI EN AZ BİR KEZ YÖNETEN VE TARİHÇELERDE ADI GEÇEN HANELERİN LİSTESİ

Fisher Hanesi, Sisli Ada

Karaağaç Hanesi, Kuzgunağaç

Bracken Hanesi, Taş Çit

Mudd Hanesi, Eskitaş (nehir topraklarına hükmeden İlk İnsanlar'ın son hanedanı)

Justman Hanesi

Teague Hanesi (Nehir toprakları kökenli son Nehirlerin ve Tepelerin Kralları)

Durrandon Hanesi, Fırtına Burnu

Hoare Hanesi, Demir Adalar

YUKARIDA | *Tully Hanesi (ortada) ile geçmiş ve mevcut önemli hanelerin armaları (tepeden saat yönünde): Mallister, Mooton, Darry, Mudd, Piper, Strong, Vance, Bracken, Karaağaç, Whent, Lothston ve Frey.* SAĞDA | *Prens Aegon ve ejderhası Civa'nın ölümleri.*

Karaağaçlar ile Brackenlar arasındaki husumet oldukça kötü şöhretlidir ve bu kötü şöhretini hak etmektedir zira Andalların gelişinden binlerce yıl öncesine dayanır. Husumetin kökeni tartışmalı ve muğlaktır. Karaağaçlar, kral olduklarını ve Brackenların onları devirmek üzere hareket eden önemsiz lordlar olduklarını iddia ederken, Brackenlar da aynısını Karaağaçlar için söylemektedir. İki hanenin de Üç Dişli Mızrak'ın soylularından olduğu iddiası doğrudur ancak düşmanlığın doğuşu çetrefilli bir sebebe dayanmakta olacak ki efsanevi bir hâle dönüşmüştür. Güçlü oldukları dönemde, pek çok kralın araya girerek barış sağlama çabalarına karşın düşmanlıklarını sürdürmüşlerdir. Eski Kral, Uzlaştırıcı Jaehaerys dahi bu bitmek bilmeyen savaşı sonlandırmak için yaptığı girişimde başarısız olmuştur zira sağladığı barış antlaşması ölümünün üzerinden çok geçmeden bozulmuştur.

Kara Harren'ın saltanatının yoksulluk ve ölümler getiren kırk yılı kendisine nehir topraklarında sevgi getirmemiştir. Sonuç olarak, bu zalim yabancı kralı alaşağı etmek isteyen büyük ve küçük lordlar, Aegon'un gelişinden haberdar olmuşlardır; ve bunlar arasında en önde geleni Edmyn Tully'dir. Harrenhal yakıldığında ve Kara Harren'ın soyu kurutulduğunda Aegon nehir topraklarının yönetimini Lord Edmyn'e vermiştir. Bazıları Lord Tully'nin Demir Adalar'ın da kontrolünü alması gerektiğini dile getirmiş olsa da bu öneri hayat bulmamıştır.

Lord Edmyn, Harren'ın ardında bıraktığı hasarı onarmak için çokça çalışmıştır. Çiçeği burnunda lord –bir zamanlar Ejderha Kayası'nda baş silahtar, sonrasında da yerle bir olan Harrenhal'ın ve hatırı sayılır miktardaki topraklarının lordu olan– Lord Quenton Qoherys, Lord Tully'nin kızını eş olarak almış ve böylelikle yeni bağlar kurulmuştur. (İlerleyen yıllarda bu bağlantı sıkıntılı bir biçime dönüşmüş ve bu sıkıntı ancak Qoherys hanesinin ani ve hazin sonu ile giderilebilmiştir.) Lord Edmyn'in Kral Eli olarak görevinin ikinci yılında görevinden ayrılarak Nehirova'ya ve ailesinin yanına dönüşü FS 7 yılında gerçekleşmiştir.

Gelecek yıllarda Tully Hanesi'nin erkekleri ilk Targaryen krallarının dönemlerinde pek çok kritik olayda önemli roller üstlenmiştir. Kral I. Aenys, Nehirova'da ağırlandığında ve Kızıl Harren, Konuk Gargon'u öldürdüğünde, haşmetmeaplarının Harrenhal'ı kanunsuz kraldan kurtarmak için yüzünü döndüğü kişiler Tullyler ve sancak beyleri olmuştur. İlerleyen yıllarda ise Tullyler –o dönemde Harrenhal'ı yönetmekte olan Harrowayler ile birlikte– Prens Aegon'un amcası Zalim Maegor'a karşı giriştiği savaşta etrafını saran ve ejderhası Civa ile birlikte yenilgiye uğratan ordunun bir kanadını oluşturmuştur.

Harrenhal Lordları

Lord Gargon, yani Harrenhal'ın ikinci ve son Qoherys lordu, Lord Quenton'un torunudur. Kadınlara karşı duyduğu iştahla ünlüdür ve lordların sahip olduğu ilk gece hakkından faydalanabilmek için toprakları dâhilinde yapılan her düğüne katılmak gibi bir alışkanlığı olduğundan halk arasmda Konuk lakabıyla anılmaya başlanmıştır. Bu bağlamda ne Lord Gargon'un bekaretini aldığı kadınlardan birinin babasının Kızıl Harren ve yanındaki kanunsuzlar grubu için bir kaçak giriş kapısı aralaması ne de Gargon'un öldürülmeden önce hadım edilmesi sürprizdir. Harrenhal, takip eden yıllarda lanetli ilan edilmiştir zira hükümdar ailelerin sonları hep kötü olmuştur.

Harroway Hanesi

I. Aenys döneminde, Gargon Qoherys'in ölümünün ardından Harrenhal'ın yönetimine gelmişler, Lord Lucas Harroway kızı Alys'i Maegor ile evlendirmiştir. Kız, Maegor'un kraliçelerinden biri olurken lord, Kral Eli unvanı almıştır. İlerleyen dönemde Zalim Maegor lordu ve soyundan gelenleri öldürmüştür.

Towers Hanesi

Kral Maegor, Harroway Hanesi'ni yok ettikten sonra şövalyeleri arasmda en güçlüsünün kalenin (toprakların değil) yönetimini kazanacağını ilan etmiştir. Emrinde bulunan yirmi üç şövalyesi, Lord Harroway'in kasabasının kanla sulanmış sokaklarında ödüle ulaşmak için çarpışmıştır. Kazanan Sör Walton Towers olmuş, arzuladığı makama geçmiş ancak aldığı yaralar sebebiyle kısa süre sonra ölmüştür. Soyu, iki nesil sonra herhangi bir varisi olmadığından kurumuştur.

Strong Hanesi

Meşhur bir savaşçı ve kendisine sarayda altı direkt bağlantı kazandırabilecek kadar doğuştan yetenek sahibi olan Lyonel Strong, I. Jaehaerys döneminde lord unvanı almıştır. Kanun Koyucu olarak görev yapmış, ardından oğullarının saray içindeki ilişkileri giderek karmaşıklaşırken I. Viserys'e Kral Eli olarak hizmet etmiştir. Kendisi ve varisi Sör Harwin, Harrenhal'da çıkan bir yangında ölmüş, küçük oğlu Larys Strong ise Harrenhal lordu olmuştur. Larys, Ejderhaların Dansı'ndan sağ çıksa da Kurt'un Yargısı'nı atlatamamıştır.

Lothston Hanesi

Sör Lucas Lothson –Kızıl Kale'nin baş silahtarı– Kral III. Aegon'un ödüllendirmesi ile FS 151 yılında tahta oturmuştur. Leydi Falena Stokeworth ile yeni evli olan Sör Lothston, o zamanın prensi, geleceğin Değersiz Aegon'u ile eşinin yaşadığı skandal ilişkinin ardından sarayı terk etmiştir. Aegon'un hükümdarlığı döneminde Kral Toprakları'na dönen lord, yarım yıl kadar Kral Eli olarak hizmet etmiş ve ardından yine Aegon tarafından eşi ve kızı ile birlikte Kral Toprakları'ndan sürülmüştür. Soyları, Leydi Danelle Lothstone'un Kral I. Maekar döneminde karanlık sanatlarla ilgilenmeye başlaması ile birlikte delilik ve karmaşa içinde sona ermiştir.

Whent Hanesi

Harrenhal'ın yönetimi Lothstonların emrinde görev yapan şövalyeler olan Whentlere, Lothsonların alaşağı edilmesi sırasında sundukları hizmet karşılığında ödül mahiyetinde verilmiştir. Harrenhal bugün dahi onların yönetimindedir ancak trajik olaylardan nasiplerini almışlardır.

Prensi Daemon Targaryen'ın, Kraliçe Rhaenyra'nın kuvvetlerini tek damla kan akmadan Harrenhal'ın fatihleri konumuna getirmesi ve ardından burayı kraliçenin destekçilerinin akın ettiği bir nokta hâline dönüştürmesi Dans'ın ilk günlerine denk gelmektedir. Nehir topraklarında buna benzer çok sayıda destekçi grup bulunmaktadır ve binlercesi Kraliçe Rhaenyra adına prensin birliklerine katılmıştır. Bunlar arasında kayda değer olanlardan biri, kudretli bir şövalye, bir zamanlar Rhaenyra'nın Kral Eli adaylarından biri olarak kabul edilen Lord Forrest Frey'dir. Freyler eski bir hane değildir. Altı yüz yıl önce önemli konuma yükselmişlerdir ve soyları, kayda değer tek faaliyeti Yeşil Çatal'ın en dar bölgesine sarsak bir ahşap köprü yapmak olan önemsiz bir yerel lorda dayanır. Ancak zaman geçtikçe servetleri ve güçleri tıpkı Geçit'in önemi gibi artmıştır. Kaleleri, kısa süre sonra köprüye tepeden bakan tek bir kule olmaktan, altından nehrin aktığı iki heybetli burca dönüşmüştür. Bugün bu iki kale İkizler olarak anılmakta ve diyardaki en güçlü kalelerden biri olarak kabul edilmektedir.

Lord Forrest, âşık olduğu kraliçe için kahramanca savaşmıştır ta ki çok sayıda lord ve şövalyenin can verdiği, savaşın en kanlı muharebesi olan Balık Yemi'ne kadar. Dul bıraktığı Vypren Hanesi'nden Leydi Sabitha cesareti ile saygı ve merhametsizliği ile de korku uyandırmıştır. Mushroom'a göre, Sabitha, "Vypren Hanesi'nin kesin hatlı, keskin dilli, dans etmek yerine ata binen, ipek yerine zırh giyen ve can almak ile kadınları öpmeye eğilimli cadalozu'dur.

Nehirova'nın da Kral Maegor'un topukları altında ezilmeye başlaması uzun sürmemiştir. Etrafında düşmanları palazlanırken Tully Hanesi Prens Jaehaerys Targaryen'ın, katledilen Prens Aegon'un oğlunun bayrağını zalim amcasının saltanatının son yılında taşımıştır.

Takip eden yıllarda Tullyler tarihte izle bırakmaya devam etmiştir. FS 101'de I. Jaehaerys'in yerine kimin geçeceğine dair tartışmaların sürdüğü büyük mecliste, Lord Grover Tully, Laenor Velaryon karşısında Prens Viserys Targaryen lehine konuşmuştur. FS 129'da Ejderhaların Dansı patlak

SOLDA | *Büyük Harrenhal kalesi.* YUKARIDA | *Lord Forrest Frey savaşa giderken.*

verdiğinde, eski lord ilkelerine ve Kral II. Aegon'a sadık kalmıştır... ancak o esnada yaşı iyice ilerlemiş ve yatalak durumdadır, torunu Sör Elmo iradesine karşı gelmiştir ve kapılar kilitlenmiş ve sürgülenmiştir.

Dans'ın ilerleyen döneminde Sör Elmo Tully nehir lordlarını İkinci Tumbleton Muharebesi'nde yönetmiş ancak tarafı, dedesini ayrıcalıklı gören Kral II. Aegon yerine Kraliçe Rhaenyra olmuştur. Savaş –en azından kısmen– zaferle sonuçlanmış ve kısa süre sonra dedesi hayata gözlerini yummuştur. Sör Elmo böylelikle Nehirova Lordu olmuştur. Saltanatının keyfini fazla sürememiş, kırk dokuz gün sonra seyahat esnasında can vermiş ve geride, yerini alacak genç oğlu Sör Kermit'i bırakmıştır.

Lord Kermit, Tullyleri güçlerinin doruk noktasına ulaştırmıştır. Esaslı ve cesur lord, Kraliçe Rhaenyra ve oğlu, geleceğin kralı, III. Aegon adına yorulmak bilmeden savaşmıştır. Lord Kermit, savaşın son günlerinde Kral Toprakları'na giren ordunun komutasındadır ve Ejderhaların Dansı'nın son muharebesinde Lord Borros Baratheon'un canını bizzat kendi elleriyle almıştır.

Ardından gelen lordlar, ellerinden geleni yapsa da Nehirova o yıllardaki ihtişamına bir daha asla ulaşamamıştır. Karaalev isyanları sırasında Targaryen Hanesi'ne sadık kalan Tully Hanesi, Kral II. Aerys Targaryen'ın delilikleri sebebiyle ejderha krallarına karşı gelmiş ve Lord Hoster Tully, Robert Baratheon ile asi güçlerine katılmıştır. Aynı zamanda kızlarını Eyrie'den Lord Jon Arryn ile Kışyarı'ndan Lord Eddard Stark ile evlendirerek Robert'a Demir Taht yolunu açan ittifakı kurmuştur.

NEHİROVA

Tully Hanesi'nin makamı, diğer hanelerin muazzam kalelerine kıyasla küçüktür. Nehir topraklarındaki en büyük kale bile değildir zira Kara Harren'ın harabeye dönmüş, uçsuz bucaksız Harrenhal'ı içine on tane Nehirova alabilecek boyuttadır.

Ancak Nehirova sağlam ve iyi inşa edilmiştir, üstelik iki nehrin kesişim noktasındaki konumu sayesinde etrafını saran derin sular buraya saldırılmasını oldukça zorlaştırmaktadır. Yüzyıllar boyunca pek çok kez kuşatma altına girmiş olsa da Nehirova pek az kez fethedilmiştir ve bu fetihlerin hiçbiri kaba kuvvetle olmamıştır. Kalenin temel dayanağı, ana girişin de yer aldığı batı surunun altına kazılmış olan hendektir. Yedi Krallık'ta yer alan pek çok kalenin hendekleri vardır ancak pek azı kanalet kapakları ile inşa edilmiş ve arzu edildiği takdirde suyla doldurulabilen karmaşık bir yapıya sahiptir. Bu özelliği Nehirova'nın hendeğine, eşine pek az rastlanır nitelikte bir genişlik ve derinlik sağlamaktadır. Hendek tamamen doldurulduğunda Nehirova bir adaya dönüşmektedir ve bu hâliyle herhangi bir saldırıya maruz kalması mümkün değildir.

YUKARIDA | *Sör Elmo Tully.* SAĞDA | *Nehirova.*

KUZEY
VADİ
K
Eski Kale
Tatlı Kız Kardeş
Uzun Kız Kardeş
Küçük Kız Kardeş
ÜÇ KIZ KARDEŞ
Çakıltaşı
Lapalar
PARMAKLAR
ISIRIK
DENİZİ
DAR
Soğuksu Deresi
Yılanormanı
Keskin Şarkı
Yürek Oyuğu
Uzunyay Kalesi
Kartal Yuvası
Eski Çıpa
İkizler
Taşyazı Martı Kasabası
Kanlı Kapı
YÜCE YOL
Kızıl Kale
Lord Harroway'in Kasabası
Yol Ağzındaki Han
Sessiz Ada
Tuzcukuru
Wickenden
YENGEÇ KOYU
Bakire Havuzu
KARASU KOYU
NEHİR TOPRAKLARI
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
TAHIL
MERMER YOL
TAÇ TOPRAKLARI

Vadi

ARRYN VADİSİ –HEYBETLİ Ay Dağları'nın gri-yeşil zirveleriyle çevrili, uzun, geniş, verimli bir vadi– bereketli olduğu kadar güzeldir. İlk Andal istilacılarının, tanrılarının adına Dar Deniz'i geçerek ilk önce buraya ayak basmalarının sebebi belki de budur. Bu iddiaya kanıt niteliği taşıyan nesneler, Parmaklar bölgesinde hemen her köşede taşlara kazınmış yıldızlar, kılıçlar ve baltalardır (bazılarına göre çekiçler). İnanç'ın kutsal kitabı *Yedi Köşeli Yıldız*'da "devasa dağların arasında yer alan altın topraklar"dan bahsetmektedir. Tepeli Hugor'un görüsünde canlanan bu ödül, bir gün Andallara ait olacaktır.

Etrafını kuşatan heybetli dağlar ile Westeros'un geri kalanından ayrılan Vadi, krallıklarını bu yeni topraklarda yeşertmek isteyen Andallar için eşsiz bir yerleşim yeri olmuştur. Andallardan önce burada yaşayan İlk İnsanlar denizden gelen fatihlerine karşı inatla savaşmıştır ancak Vadi'nin o dönemdeki nüfusu azdır ve her bir çarpışmada giderek dezavantajlı duruma düşmüşlerdir. Ozanların anlattığına göre, bir düşman gemisi ateşe verildiği ya da geri çekilmeye zorlandığı anda ufukta on tanesi belirmektedir. İlk insanların, ne işgalcilerin inançlarından kaynaklanan güçleriyle mücadele etme şansı vardır ne de kullandıkları bronz baltalar ile bronz plakalardan yapılmış zırhları Andalların çelik kılıçları ve demir zırhları il denktir.

Üstelik, göğüslerinde yedi köşeli yıldız simgeleri işlenmiş (bazen de kazınmış) ilk Andallar kıyıya indiği dönemde Vadi'yi çevreleyen zirvelerde birkaç önemsiz krallık mevcuttur. İlk İnsanlar'a ait bu krallıklar, eski düşmanlıkları sebebiyle işgalcilere karşı birlik olmak yerine onlarla antlaşmalar yapmış ve işgalcilerin rakiplerini alt etmelerini ummuşlardır. (Benzer bir ahmaklık Andallar Westeros'a akın ettiğinde de yaşanmıştır.)

Parmaklar Kralı unvanını taşıdıklarını iddia eden Dywen Shell ve Jon Brightstone, işgalci kuvvetlerini birbirlerine karşı kullanma planları yaparken Andal savaş lordlarına Dar Deniz'i geçebilmeleri için ödemeler yapacak kadar ileriye gitmişlerdir. Savaş lordları ise bu konukseverliğe saldırarak cevap vermişlerdir. Bir yıl içinde Brightstone yakalanmış, işkence görmüş ve boynu vurulmuştur. Shell ise ahşap sarayı içinde diri diri yakılmıştır. Corwyn Corbray isimli bir Andal Şövalyesi Brightstone'un kızını kendine gelin ve Shell'in karısını ise yatak ısıtıcısı olarak alarak Parmaklar'ın kendisine ait olduğunu ilan etmiştir (Corbray, pek çok arkadaşının aksine kendisine kral dememiş ve daha mütevazi bir üslupla Beş Parmak Lordu unvanını almıştır).

Güneyde, varlıklı liman yerleşkesi, Yengeç Koyu'ndaki Martı Kasabası İsminin Üçüncüsü Osgood Shett'in yönetimi altındadır. Kır saçlı, ihtiyar savaşçı Shett, antik ve mağrur bir unvanı seçerek kendisine kökeni on bin yıl öncesine, Şafak Çağı'na dayanan Gerçek İnsanların Kralı demiştir. Martı Kasabası, kalın duvarlarının arkasında güvende kabul edilmektedir zira Kral Osgood ve ataları uzun yıllardır aralıklarla da olsa en az kendileri kadar köklü ve kendilerinden daha güçlü bir hane ile, Taşyazı'nın Bronz Kralları'na karşı savaşmaktadır. İsminin altıncısı Yorwyck Royce, üç yıl önce babasının savaş meydanında ölümünün ardından Yazılı Taç üzerinde hak iddia etmiş ve Shetts'i birkaç muharebede yenerek onu ve halkını kasabanın surları içine hapsederek çetin bir düşman olduğunu kanıtlamıştır.

Kral Osgood, akıllıca olmayan bir karar vererek Andallara dönmüş ve kaybettiklerini geri kazanmayı amaçlamıştır. Shell ve Brightstone ile aynı kaderi paylaşmayacağım düşünerek müttefiklerini kendisine altın yerine kan yoluyla bağlamayı seçmiştir; kızını Andal şövalyesi Gerold Grafton ile evlendirmiş, Sör Gerold'un en büyük kızını kendisine gelin olarak alırken genç kızını ise oğlu ve varisi ile evlendirmiştir. Tüm evlilikler septonlar tarafından, Denizin Ötesindeki Yedi öğretilerine göre yapılmıştır. Shett hatta daha da öteye giderek İnanç'a geçmiş ve Yedi'nin kendisine zafer getireceğine inanarak Martı kasabasına büyük bir sept inşa ettirmiştir. Ardından, Andal müttefikleri ile birlikte Bronz Kral ile yüzleşmek üzere ileri atılmıştır.

Kral Osgood kendi zaferini kazanmış ancak savaştan sağ çıkamamıştır. İlerleyen dönemde Martı Kasabası halkı arasında kulaktan kulağa dolaşan fısıltılarda Osgood ve diğer İlk İnsanlar'ı bizzat Sör Gerold'un öldürdüğü anlatılmıştır. Andal savaş lordu, kasabaya dönüşünü takiben kayınpederinin tacı üzerinde hak iddia etmiş, genç Shett'i oda hapsine mahkûm etmiştir. Genç Shett, Sör Gerold'un kızını hamile bırakana dek hapiste kalmıştır (doğumdan sonra ise tarih sayfalarından silinmiştir.)

Kral Gerold, Martı Kasabası kendisine karşı ayaklandığında isyanı vahşice bastırmış ve kısa süre içinde kasaba sokakları İlk İnsanların kanlarıyla sulanmıştır... üstelik buna kadın ve çocuklar da dâhildir. Cesetler, yengeçleri beslemek amacıyla koya atılmıştır. Takip eden yıllarda Grafton Hanesi'nin iktidarı sarsılmaz bir biçimde sürmüştür zira Sör Gerold (şaşırtıcı bir şekilde) bilge ve akıllı bir yöneticiye dönüşerek kasabayı büyük bir refaha kavuşturmuş, varislerinin Martı Kasabası'nı Vadi'nin ilk ve tek şehri yapmasını sağlamıştır.

İlk insanların tüm lord ve kralları işgalcileri saray ve evlerine davet edecek kadar aptal değildir. Pek çoğu savaşmayı seçmiştir. Bunlar arasında en önde geleni daha önce bahsi geçen, Royceları Andallar karşısında birkaç önemli zafere taşıyan ve hatta bir keresinde kıyılarına çıkartma yapmaya cüret eden yedi düşman gemisini batırarak Yazıtaşı surlarını bu gemilerin kaptan ve tayfalarının kafalarıyla süsleyen Bronz Kral, Yazıtaşı'ndan VI. Yorwyck'tir. Varisleri, ardından savaşmaya devam etmiştir ve İlk İnsanlar ile Andallar arasındaki savaşlar nesiller boyu sürmüştür.

Bronz Kralların sonuncusu Yorwyck'in torunu II. Robar'dır. Yazıtaşı'nı babasından devraldığı esnada on altıncı yaş gününü kutlamasına bir gün olan Robar, gaddar, zeki ve etkileyici bir savaşçı olduğunu göstererek Andal istilasını durdurma konusunda neredeyse başarılı olmuştur.

Andallar o dönemde Vadi'nin dörtte üçünü kontrol altında tutmaktadır ve tıpkı kendilerinden önce İlk İnsanlar'ın yaptığı gibi kendi aralarında savaşmaya başlamışlardır. Robar Royce, düşmanları arasındaki çatlağın yarattığı fırsatı görmüştür. Vadi boyunca az sayıda İlk İnsanlar, Andallara karşı direnmekteydi; Kızıl Kale'den Redfordlar, Uzunyay Kalesi'nden Hunterlar, Strongsong'dan Belmorelar ve Soğuksu Deresi'nden Soğuksu Hanesi bu harekete öncülük edenlerdir. Robar, bunlarla ve artlarından gelen çok sayıda hane ile teker teker ittifaklar yapmış, evlilikler, toprak, altın ve (bir defa yaşanan şöhretli bir olaydır) Lord Hunter'ı okçuluk yarışmasında yenerek (anlatılara göre Kral Robar hile yapmıştır) amacına ortak etmiştir. Ağzından bal damlayan kral, kendisini Merling King'in eşi olarak tanıtan şöhretli bir büyücünün, Ursula Upcliff'in bile desteğini kazanmıştır.

Sancağı altında birleşen pek çok lord, önceden küçük krallıklara hükmetmektedir ve artık tacı taşıyan kişinin yanında yer alarak Robar Royce'un önünde diz çökmüş ve onu Vadi'nin, Parmakların ve Ay Dağları'nın Yüce Kralı ilan etmişlerdir.

Nihayet tek bir bayrak altında bir araya gelebilen İlk İnsanlar, bölünmüş ve dağınık düşmanlarına karşı bir dizi ezici zafer kazanmıştır. Kral Robar akıllıca davranarak tüm Andallara aynı anda saldırmamış ve onları kıyılarından sürmek üzere hareket etmemiştir. Her bir düşmanla ayrı

ayrı ilgilenmiş, sıklıkla da bir Andal lideri ile diğerini alaşağı etmek için ortak amaçlar geliştirmiştir.

İlk düşen Parmaklar Kralı olmuştur. Efsanelere göre Kral Robar, Qyle Corbray'ı, meşhur kılıcı Leydi Forlorn'u elinden düşürttükten sonra bizzat öldürmüştür. Martı Kasabası, Robar'ın öz kız kardeşi Shettler'ı Graftonlara karşı ayaklanmaya ve kapıları açmaya ikna etmesi için kasabaya gönderdikten sonra yapılan saldırı ile geri alınmıştır. Tepelerin Çekici, Vadi'nin doğu yakasını elinde bulunduran Andal Kralı, yeniden doğan İlk İnsanlar'ın sıradaki hedefi olmuştur ve Demirmeşe'nin duvarları içinde Kral Robar'ın ordusu karşısında can vermiştir. O kısacık ve ışıldayan anda, İlk İnsanlar'ın bu genç ve cesur kralın bayrağı altında topraklarını geri alabileceği ihtimali hissedilmiştir.

Ancak olaylar bu yönde gelişmemiştir. Robar son zaferini kazanmıştır zira Andal lordları ve diğer küçük kralları içinde bulundukları felaketin farkına varmışlardır. Şimdi, farklılıklarını bir kenara bırakarak tek bir lider altında toplanma sırası Andallara gelmiştir. Seçtikleri kişi ne bir kral, ne bir prenstir. Kendisi lord bile olmayan Sör Artys Arryn isimli bir şövalyedir. Kral Robar ile yaşıt olan genç şövalye taydaşları arasından sıyrılarak kendisini döneminin en iyi savaşçısı olarak kabul ettirmiştir. Kılıç, mızrak ve gürz konusunda ustadır, insanları yönetirken zeki ve bonkördür, yanında savaşan herkes tarafından sevilmektedir. Sör Artys, saf Andal kanından gelse de Vadi'de, sarp zirvelerinde şahinlerin cirit attığı Dev Mızrağı'nın eteklerinde doğmuştur. Taşıdığı kalkanda ay ve şahin simgeleri işlidir, ayrıca gümüş miğferinde bir çift şahin kanadı da vardır. İnsanlar ona Şahin Şövalye demiştir.

İlerleyen dönemde neler yaşandığını anlatabilmek için şarkılar ve efsaneler diyarına geri dönmemiz gerekmektedir. Ozanlar iki ordunun, Dev Mızrağı'nın eteklerinde, Sör Artys'in doğduğu eve yaklaşık bir fersah mesafede karşı karşıya geldiğini anlatmaktadır. Ordular sayıca birbirlerine denk olsalar da Robar Royce dağa sırtını vererek daha yüksek bir araziye konuşlanmış ve güçlü bir savunma pozisyonu almıştır.

Andallardan günler öncesinde oraya varan İlk İnsanlar, safları arasına hendekler kazmış, içlerini sivriltilmiş kazıklarla doldurmuşlardır (Septon Mallow'un savaş kayıtlarına göre bu kazıkları sakatat ve dışkılarla kaplamışlardır). İlk İnsanlar'ın çoğu yayadır; Andalların atlı şövalyelerle karşılaştırıldığında bire on üstünlüğü mevcuttur, üstelik şövalyeleri daha iyi zırhlar ve silahlar kuşanmıştır. Savaş alanına geç gelmişlerdir; efsaneler doğru ise Kral Robar üç gün boyunca yollarını gözlemiştir.

Andal ordusu nihayet ortaya çıktığında ve kamplarını düşmanlarından yarım fersah ötede kurmaya başladıklarında alacakaranlık çökmektedir. Robar Royce, azalan ışıkta dahi

düşman liderini seçmekte zorlanmamıştır. Gümüş kaplı zırhı ve kanatlı miğferi Şahin Şövalye'yi aradaki onca mesafeye rağmen hataya mahal bırakmayacak şekilde belli etmektedir.

O gecenin iki kampta da huzursuz geçtiğine şüphe yoktur zira orada yer alan her bir kişi savaşın günün ışımasıyla birlikte patlak vereceğinin ve Vadi'nin kaderinin pamuk ipliğine bağlı olduğunun bilincindedir. Doğudan esen rüzgârın getirdiği bulutlar yıldızları ve ayı gizlemiş ve geceyi kapkaranlık hâle getirmiştir. Ozanların şarkılarına göre, iki tarafın okçuları zaman zaman gece karanlığında kör atışlar yaparak karşı taraftan can almayı denese de hiçbiri amacına ulaşamamıştır ya da şarkılarda bunlara yer verilmemiştir.

Doğu cenahı ışımaya başladığında insanlar taş zemindeki yataklarından kalkmış, zırhlarını kuşanmış ve savaşa hazırlanmıştır. Arından Andal kampından bir haykırma yükselmiştir. Batıda bir işaret göze çarpmaktadır: şafağın gri gökyüzünde parıldayan yedi yıldız. Binlerce ağız aynı anda *"zafer bizimdir,"* diye bağırmıştır. Trampetler çalarken Andal öncü birlikleri ellerinde bayraklarla bayır yukarı taarruza geçmiştir. İlk İnsanlar gökyüzünde beliren simge karşısında moral bozukluğu yaşamamış, saflarını tutmuş ve savaş başlamıştır. Bu savaş, Vadi'nin uzun tarihinde görülen savaşlar içindeki en vahşisi ve en kanlısıdır.

Ozanlara göre Andallar yedi hücum gerçekleştirmiştir, İlk İnsanlar ise bu hücumları altı kez geri püskürtmüştür. Ancak Torgold Tollett adındaki birinin korkunç devinin önderlik ettiği yedinci hücum safları yarmıştır. Bu adama Amansız Torgold denmektedir ancak bu sıfat bile naif kalmaktadır zira bu adam yazılanlara göre savaşa belden üstü çıplak hâlde kahkaha atarak girmiştir. Göğsünde kanla lekelenmiş bir yedi köşeli yıldız kazınmıştır ve her iki elinde de birer balta tutmaktadır.

Şarkılara göre Torgold korku ve acı nedir bilmemektedir. Vücudunda kanayan bir grup yaraya rağmen Lord Redfort'un sadık askerlerini kırmızı bir kuşak gibi biçmiş ve lord hazretlerinin kolunu omuz hizasından tek bir darbeyle kopartmıştır. Büyücü Ursula Upcliff, onu lanetlemek üzere kan kırmızısı atı üzerinde belirdiğinde de endişeye kapılmamıştır. Ozanların anlattığına göre, iki baltası da bir düşmanının göğsüne saplı kaldığından çıplak elleriyle cadının atının üzerine atılmış, kanlı elleriyle kadının kafasını yakalamış ve kadın yardım çığlıkları atarken kafasını gövdesinden ayırmıştır.

Ardından karmaşa büyümüş, Andallar, İlk İnsanlar'ın safları arasında açılan gedikten akın akın gelmiştir. Zafer avuçlarının içinde gibi gözükse de Robar Royce öyle kolay mağlup edilecek bir düşman değildir. Onun yerinde başka biri olsa mevcut durumda yeniden toparlanmak için geri çekilme ya da savaş alanını terk etme emri verirdi ancak Yüce Kral karşı hücum emri vermiştir. Hücuma bizzat kendisi öncülük etmiş, yanı başındaki şövalyelerinin karmaşık hissiyatlarını paramparça etmiştir. Elinde Parmaklar Kralı'nın cansız ellerinden aldığı dehşetengiz kılıç Leydi Forlorn vardır. Sağındaki ve solundaki askerleri öldüren kral, Amansız Torgold'a giden yolunu kendisi açmıştır. Robar kılıcı kafasına savurduğunda Tollet kahkaha atarak kılıcı tutmak için hamle yapmıştır... ancak Leydi Forlorn, Torgord'un ellerini keserek kafatasına saplanmıştır.

Ozanların anlatılarına göre dev, son nefesinde bile gülmektedir. Bu esnada Yüce Kral, savaş alanını tarayarak Şahin Şövalye'yi aramış ve ona doğru hücuma kalkmıştır; umudu, liderleri öldüğünde Andalların cesaretlerini kaybederek dağılmalarıdır.

Savaş tüm şiddetiyle devam ederken, bronz zırhlı kral ile gümüş kaplı çelik zırhlı kahraman karşı karşıya gelmiştir. Şahin Şövalye'nin zırhlı sabah güneşi altında ışıl ışıl parlasa da elindeki kılıç Leydi Forlorn değildir. Düello neredeyse başladığı hızla bitmiştir zira Valyria çeliği, kanatlı miğferi yarmış ve Andal'ı yıkmıştır. O an için, rakibi eyerden düşerken Robar Royce'un zaferi kazandığını düşündüğü şüphesizdir.

Sonrasında şafak söken gökyüzünde yankılanan trompetleri duymuştur, sesler arkasından gelmektedir. Eyeri üzerinde arkasına dönen Yüce Kral, Dev Mızrağı'ndan akın akın gelen ve ordusunu arkadan kuşatan beş yüz dinç Andal şövalyesini gördüğünde hayal kırıklığı içinde donakalmıştır. Hücuma öncülük eden şövalye gümüş renkli çelikten bir zırh giyen, kalkanında ay ve şahin desenleri olan ve miğferi kanatlı bir şövalyedir. Sör Artys Arryn, şövalyelerinden birini yedek zırhıyla kuşandırmış, onu kampta bırakmış ve yanına en iyi atlılarını alarak çocukluk yıllarından hatırladığı bir patikayı takip ederek İlk İnsanlar'a yukarıdan saldırabilecek bir noktaya konuşlanmıştır.

Sonuç hezimettir. Önden ve arkadan saldırıya uğrayan Vadi'nin İlk İnsanları'nın büyük ordusu paramparça olmuştur. O gün Robar Royce ile savaşmaya otuz lord gelmiş ancak savaş alanından hiçbiri sağ çıkamamıştır. Ozanların anlatılarına göre Yüce Kral çok sayıda düşmanın canını alsa da nihayetinde o da öldürülmüştür. Bazılarına göre onu öldüren Sör Artys olsa da diğerleri bu kişinin Dokuz Yıldız Şövalyesi Lord Ruthermont ya da Luceon Templeton olduğunu iddia etmektedir. Ocaklı Corbrayler öldürücü darbeyi Sör Jaime Corbray'in indirdiği konusunda ısrarcıdır ve kanıt olarak savaşm ardından Corbray Hanesi'ne geri getirdikleri Leydi Forlorn'u göstermektedirler.

Yedi Yıldız Savaşı'nın ozanlar ve septonlar tarafından bize aktarılan hâli budur. Hikâyenin heyecanlı olduğu ke-

ÖNCEKİ SAYFALARDA | *Yedi Yıldız Savaşı.*

sindir ancak ne kadar doğru olduğu konusunda bir alime danışılmalıdır.

Bunu asla bilemeyeceğiz. Kesin olan tek şey, Royce Hanesi'nden Kral II. Robar'ın Dev Mızrağı'nın eteklerinde Sör Artys Marryn ile büyük bir savaşa tutuştuğu, kralın orada öldüğü ve Şahin Şövalye'nin İlk İnsanlar'a asla iyileşemeyecek bir darbe indirdiğidir.

Vadi'nin en eski ve en soylu hanelerinin en az on dört tanesi o gün tarihe karışmıştır. Varlıklarını sürdürenler ise –Redfortlar, Hunterlar, Coldwaterlar, Belmorelar ve Roycelar bunlar arsında yer alır– bunu fatihlerine altın, toprak ve rehineler vererek sağlamış ve Dağlar ve Vadi'nin Kralı unvanı ile tahta yeni çıkan, İsminin Birincisi Artys Arryn önünde diz çökerek sadakat yemini etmişlerdir.

O gün yenilen hanelerin, savaş alanında kaybettikleri onurlarını, servetlerini ve güçlerini zaman içinde geri kazanmaları mümkün olmuştur ancak bu yüzyıllar almıştır. Muzaffer tarafta ise Arrynler Fatih Aegon ve kız kardeşlerinin gelişine dek Vadi'yi yönetmiş, bundan sonra ise Eyrie Lordu ve Vadi'nin koruyucusu ve Doğu Muhafızı unvanıyla hizmet etmeye devam etmişlerdir.

Yenilen tarafın kaderi çok daha acıklı olmuştur. Dar Deniz'in karşısına ulaşan zafer haberleri Andalos'tan sayısız geminin yelken açmasına sebep olmuş ve gittikçe daha fazla Andal'ın Vadi'ye ve onu çevreleyen dağlara akın etmesinin yolunu açmıştır. Her yeni gelen içinse Andal lordlarının bahşetmekten mutluluk duyduğu toprak ihtiyacı doğmuştur. İlk İnsanlar, direnmeye çalıştıkları her noktada ayaklar altına alınmış, köle yapılmış ya da topraklarından sürülmüşlerdir. Yenilgiye uğrayan lordları ise onları korumaktan aciz duruma düşmüşlerdir.

İlk İnsanlar'dan bazıları kendi soylarını Andal kanıyla birleştirerek hayatta kalmayı başarmıştır ancak bunu başaranlardan çok daha fazlası batıya, yüksek vadilere ve Ay Dağları'nın taşlı geçitlerine kaçmıştır. Bir zamanların mağrur halkının torunları bugün bile o bölgede yaşamaktadır. Tepelerde haydutlar ve kanun kaçakları olarak kısa, vahşi ve yabani bir hayat sürmekte, arkalarında güçlü bir koruma grubu olmadan dağlarına adım atabilecek kadar ahmak insanları avlamaktadırlar. Sur'un ötesindeki özgür halktan bir miktar daha iyi durumda olan bu dağ kabilelerine medenileşmiş yabanıllar denmektedir.

Vadi, dağlar tarafından korunsa da dışarıdan gelen saldırılar engellenememiştir. Nehir topraklarından gelen ve Ay Dağları'ndan geçen yolda çok kan akmıştır zira yol her ne kadar zorlu ve sarp olsa da Vadi'ye girme niyeti olan bir ordu için en uygun giriş kapısı niteliği taşımaktadır. Doğu yakası Kanlı Kapılar tarafından, İlk İnsanlar'ın iç içe geçmiş kaleler sisteminin bir parçası olarak inşa edilen kaba ve sıvasız yapı tarafından tutulmaktaydı. Bu kale, Kral V. Osric Arryn döneminde yeniden inşa edilmiştir. Yüzyıllar boyunca bir düzine ordu Kanlı Kapılar'ı aşma girişimleri yaparak helak olmuştur.

Vadi sahili –taşlık ve çok sayıda tehlikeli sığlık ile kayalık barındırmaktadır– gemilerin demirlemesi için çok müsait bir alan değildir, bu da bölgenin savunmasına katkıda bulun-

---

Başüstat Arnel'in *Dağ ve Vadi* adlı eserinde yer verdiği Ay Dağları'nın öne çıkan klanları şunlardır:

Taş Kargalar	Uluyanlar
Ağacın Çocukları	Ay Kardeşler
Süt Yılanları	Kızıl Nalbantlar
Yanmış İnsanlar	Kara Kulaklar
Sisin Çocukları	Boyalı Köpekler

Daha küçük klanlar da mevcuttur ve bunlar sıklıkla mevcut bir klan içinde gelişen ayrılıkçı bir olayın ardından doğmuşlardır ancak bu klanlar kısa süre içinde ya rakipleri tarafından ya da Vadi Şövalyeleri tarafından yok edilmiştir.

Bu klan isimlerinin çoğu anlamlıdır ancak gerçek anlamları bizim için gizemini koruyor olabilir. Kara Kulaklar'ın savaşta yendikleri insanların kulaklarını ödül mahiyetinde topladığını bilmekteyiz. Yanmış İnsanlar arasında bir gencin gerçek bir yetişkin kabul edilebilmesi için vücudunun bir parçasını cesaret nişanı olarak ateşe vermesi gerekmektedir. Bazı üstatlara göre bu uygulamanın kökeninin Ejderhaların Dansı dönemine dayanma ihtimali mevcuttur zira Boyalı Köpekler içinden ayrılan ve dağdaki bir ateş cadısına tapan bu grubun oğullarını hediyelerini teslim etmek için dağa gönderdikleri ve kadının talimatı üzerine ateş salan ejderha tehlikesini göze aldıkları rivayet edilmektedir.

---

maktadır ancak Westeros'a denizin karşı yakasından gelen atalarının yaşadıklarını bilen Arryn kralları sahil savunma hatlarını asla göz ardı etmemiştir. Saldıraya en müsait sahil hatlarına güçlü kale ve hisarlar inşa edilmiştir. Hatta rüzgârın süpürdüğü Parmaklar dahi denizden gelebilecek istilacılara karşı erken uyarı verebilecek işaret ateşi sistemlerine sahip çok sayıda gözcü kulesine sahiptir.

Andallar her daim savaşa düşkün bir halk olagelmiştir zira inandıkları tek Yedi'den biri bizzat savaşçıdır. Kendi topraklarında güvende olsalar da bazı Vadi Şövalyeleri zaman zaman kendi sınırları dışında fetihler yapmak istemişlerdir. Böylesi savaşlara girişmeleri sayesinde Vadi'ye karşı savaş açmaları durumunda geri çekilmeleri gerektiğinde doğal korunak olan dağların arkasına çekilebileceklerinin farkına varmışlardır.

Dağ ve Vadi'nin Kralları da filolarını göz ardı etmemişlerdir. Martı Kasabası, iyi ve donanımlı bir doğal limandır ve burası Arrynler döneminde Yedi Krallık'ın en önde gelen şehirlerinden birine dönüşmüştür. Vadi toprakları verimli olmasıyla meşhur olsa da alanı diğer krallıklara (ve hatta bazı lordluklara) kıyasla küçüktür. İlaveten, Ay Dağları çıplak, kayalık ve yaşanabilir değildir. Bu sebeplerden ötürü ticaret, Vadi hükümdarlarının öncelikler listesinde en başta yer almaktadır. Arryn krallarının ileri görüşlü olanları da bu yapıyı koruyabilmek adına kendi savaş gemilerini inşa etmişlerdir.

Doğu ve kuzey kıyılarının açıklarında, çoğu yengeç istilasına uğramış kayalardan ibaret olan ve deniz kuşlarına ev sahipliği yapan, kalanı ise oldukça büyük ancak büyük oranda yerleşim bulunmayan altmış ada bulunmaktadır. Arryn kralları donanmaları sayesinde hakimiyet alanlarını bu adalara kadar genişletebilmiştir. Çakıl Taşı, Kral Hugh Arryn (Şişman) tarafından kısa, Lapalar ise torunu Kral Hugo Arryn (Umutlu) tarafından uzun bir mücadelenin ardından alınmıştır. Upcliff Hanesi'nin sinsi şöhreti merkezi Cadı Adası, İsminin İkincisi Kral Alester Arryn, Arwen Upcliff'i gelin olarak aldığında topraklara evlilik yoluyla katılmıştır.

Vadi'ye bağlanan son adalar Üç Kız Kardeş olmuştur. Adalar, binlerce yıl boyunca zalim kralları, korsanları ve Isırık'a seferler düzenleyen, oraları canlarının istediği gibi yağmalayan ve Kız Kardeşler limanına altın ve kölelerle dönen yağmacıları ile gurur duymuştur.

Bu talanlar sonunda Kış Kralları'nı Kız Kardeşler üzerine kendi donanmalarını göndererek fethetme yoluna itmiştir; zira Üç Kız Kardeş'i alan Isırık'a da sahip olacaktır.

Adalara yapılan Kuzeyli seferinin en bilindik adı Üç Kız Kardeş'e Tecavüz'dür. *Uzun Kız Kardeş Güncesi* bu seferde yaşanan vahşeti ortaya koymaktadır: vahşi Kuzeylilerin yemek kazanlarını doldurabilmek adına çocukları öldürmesi, askerlerin, insanların iç organlarını canlı canlı sökerek şişlere geçirmesi, Usta'nın Bineği'nde bir günde üç bin savaşçının idam edilmesi, Belthasar Bolton'ın yüz adalının yüzülmüş derilerinden yaptırdığı çadırı...

Bu hikâyelere ne kadar güven duyulabileceği kesin olmasa da bahsi geçen vahşeti akılda tutmakta fayda vardır zira bu savaşlar Vadi'nin tarihi kayıtlarında sıklıkla yer almasına karşın Kuzey tarihçelerinde yer almamaktadır. Kuzeylilerin ada halkı üzerinde kurdukları hakimiyetin sertliği, adalıların hayatta kalan lordlarını apar topar Eyrie'ye göndererek Dağ ve Vadi'nin kralından yardım dilenmeleri sebebiyle reddedilemez.

İsminin İkincisi Kral Mathos Aryyn bu yardım isteğini Kız Kardeşler'i yönetenlerin ve onlardan sonra doğacaklarının kendisine edeceği bağlılık yemini ve Eyrie'nin mutlak yönetim hakkının ilanı koşuluyla memnuniyetle kabul etmiştir. Kralın eşi, kocasının verdiği kararın altında yatan gerekçeyi ve Vadi'nin Suyun Ötesindeki Savaş'a müdahil olmasındaki mantığı sorguladığında, Haşmetmeapları meşhur yanıtını vermiş ve kısa süre sonra komşularının kurtlar değil, korsanlar olacağını söylemiştir. Kral, yanında yüz savaş gemisiyle Sisterton'a yelken açmıştır.

Kral geri dönememiştir ancak oğulları savaşı onun adına devam ettirmiştir. Kışyarı ve Eyrie bin yıl boyunca Üç Kız Kardeş üzerinde hakimiyet kurabilmek adına savaşmıştır. Bazıları bu savaşa Anlamsız Savaş adını vermiştir. Savaş zaman zaman sona gelmiş gibi görünse de nesil değiştiğinde yeniden alevlenegelmiştir. Adaların yönetimi bir düzineden fazla kez el değiştirmiştir. Kuzeyliler üç kez Parmaklar'a çıkarma yapmıştır. Arrynler, Kurt İni'ni yakmak için Beyaz Bıçak'a filo göndermiş, Starklar ise cevaben Martı Kasabası'na saldırmış ancak kalın duvarları aşamayınca hiddet içinde yüzlerce gemiyi ateşe vermişlerdir.

Nihayetinde zafer Arrynlerin olmuştur ve Üç Kız Kardeş o zamandan bu yana, Aegon'un fethinin hemen ardından yaşanan Kraliçe Marla Sunderland'in kısa süreli iktidarı dışında Vadi topraklarına dâhildir. Kraliçe, Kral Aegon'un talimatıyla Kuzeyliler tarafından kiraladığı Braavos donanmasını gördüğünde tahttan feragat etmiştir. Kardeşi Targaryenlara bağlılık yemini etmiş ve eski kraliçe kalan günlerini sessiz bir kız kardeş olarak geçirmiştir.

Başüstat Perestan, *Tarihe İlişkin Bir Değerlendirme* adlı eserinde, "Eyrie'nin kazanması gibi bir durum yoktu zira Kışyarı adalara karşı olan ilgisini kaybetmişti," demiştir. "Kurtlar ve şahinler on uzun yüzyıl boyunca üç kaya parçası üzerinde kan kaybetti ve kurtlar en sonunda bu rüyadan uyanarak adaların sadece dişlerinin arasına sıkışmış bir taş olduğunu anladı. O anda da taşı tükürüp yoluna devam etti."

ARRYN HANESİ

Arryn Hanesi, Andalların soylu kanının en eski ve en saf kolundan gelmektedir. Arryn kralları bizzat Andalos'a uzanan soy ağaçlarını gururla takip etmektedir ve hatta bazıları soylarının Tepe'nin Hugor'unun torunları olduğunu iddia edecek kadar ileri gitmiştir.

Arryn Hanesi'nin kökeni konusunda yapılacak herhangi tartışmada tarih ile efsaneyi birbirinden ayırmak kritik önem taşımaktadır.

Dağ ve Vadi'yi yöneten ilk Arryn kralı Şahin Şövalyesi, Sör Artys Arryn'nin gerçekten yaşadığına dair çok sayıda tarihi kanıt mevcuttur. Kral II. Robar'a karşı Yedi Yıldız Savaşı'nda kazandığı zafer oldukça güçlü kayıtlarla kanıtlanmış olsa da bu zafere ilişkin detaylar takip eden yüzyıllarda bir şekilde süslenmiştir. Kral Artys şüphesiz ki gerçek bir insandır ancak sıra dışı bir karakter değildir.

Ancak Vadi'de tarihe mal olmuş bu gerçek kişinin özellikleri Kahramanlar Çağı'nda, kendisinden binlerce yıl önce yaşamış ve Kanatlı Şövalye ismiyle hikâye ve şarkılara konu olmuş bir başka Artys Arryn ile tamamen karıştırılmaktadır.

İlk Sör Artys Arryn, hikâyelere göre devasa bir şahine binmektedir (Başüstat Perestan'a göre, bu muhtemelen uzaktan görülen ejderha binicilerinden devşirilen bir ifadedir). Emri altında kartallardan oluşan bir ordu bulunmaktadır. Vadi'yi ele geçirmek için Dev Mızrağı'nın zirvesine uçmuş ve Kral Griffin'i öldürmüştür. Devler ile merlingleri müttefikleri arasında saymaktadır ve çocuğunu doğururken can veren Ormanın Çocukları arasından bir kadınla evlenmiştir.

Hakkında anlatılan yüzlerce farklı hikâye mevcuttur ve pek çoğu da en az bunun kadar hayal mahsulüdür. Bu insan, muhtemelen gerçekten yaşamamıştır; tıpkı batı topraklarındaki Akıllı Lann ve Kuzeydeki Kurucu Brandon gibi Kanatlı Şövalye de et ve kandan değil efsaneden ibarettir. Eğer, Dağlar ve Vadi bölgesine Şafak Çağı'nın kalın sis perdesinin ardında böylesi bir kahraman ayak basmış olsa dahi adının Artys Arryn olması mümkün değildir zira Arrynler saf Andal kanından gelmektedir ve Kanatlı Şövalye, Andalların Westeros'a ayak basmasından binlerce yıl öncesinde yaşamış ve kanat çırpmıştır.

Bu iki karakteri birleştiren muhtemelen Vadi'nin ozanlarıdır. Efsanevi Kanatlı Şövalye'nin edimlerini tarihi Şahin Şövalyesi'ne atfetmelerindeki amaç muhtemelen İlk İnsanlar'ın büyük kahramanı gerçek Artys Arryn'i kendisinden önce gelenlerden farklı bir konuma yerleştirerek varislerine hoş görünmektir.

Arryn Hanesi'nin gerçek hikâyesi ne devler ne griffinler ne de devasa şahinler barındırmaktadır ancak Arrynlerin Sör Artys'in Şahin Taç'ı başına geçirdiği ilk günden bugüne dek Yedi Krallık tarihinde edindikleri haklı bir yerleri vardır. Aegon'un Fethi'nden bu yana Eyrie Lordları Demir Taht'a Doğu'nun Muhafizları olarak hizmet etmiş ve Westeros sahillerini denizin ötesinden gelen düşmanlara karşı korumuşlardır. Bundan önceki dönemlerde ise tarihçelerde vahşi dağ klanları ile yapılan çok sayıda savaştan; Kuzey ile bin yıl süren Üç Kız Kardeş çekişmesinden; Arryn donanmalarının Volantisli köle tacirlerine, demirdoğumlu yağmacılara ve Basamak Taşı'ndan ve Basilisk Adaları'ndan gelen yağmacılara karşı savaştığından bahsedilmektedir. Starklar muhtemelen daha eski bir hanedir ve efsaneleri İlk İnsanlar'ın alfabeyi bulmasından öncesine dayanmaktadır. Buna karşın Arrynler septler arasında gelişmiş ve başarıları ile edimleri kısa süre sonra İnanç'a yapılan sadık hizmetler olarak tarihi kayıtlarda yer almıştır.

Diyarın tek bir birlik altında toplanması ve Ronnel Arryn'in (Uçan Kral) Eyrie'nin ilk lordu olarak ilan edilmesini takiben hane için yeni fırsatlar doğmuştur. Kraliçe Rhaenys Targaryen'ın genç Ronnel ile Torrhen Stark'ın kızının evliliğini ayarlaması, o dönemde barış adına bu tip evliliklerin sıklıkla yapılması sebebiyle sürpriz olmamıştır. Ne yazık ki Lord Ronnel kardeşi Akraba Katili Jonos'un ellerinden gelen acı dolu ölümü tattı. Arryn soyu Yedi Krallık'ta yaşanan pek çok büyük olayda önemli roller üstlenen bir başka akrabaları tarafından devam ettirildi.

Arryn Hanesi ayrıca, ejderha soyu ile iki kez evlenebilme şerefine nail olmakla övünmektedir. Eyrie Lordu Rodrik Arryn, Kral I. Jaehaerys ve eşi İyi Kraliçe Alysanne tarafından kızları Prenses Daella ile onurlandırılmıştır.

YUKARIDA | *Arryn Hanesi'nin (ortada) ve bazı bağlı hanedanların armaları (yukarıdan saat yönünde): Waynwood, Royce, Corbray, Baelish, Belmore, Grafton, Hunter, Redfort ve Templeton.*

Bu evlilikten doğan bir çocuk, Leydi Aemma Arryn, Kral I. Viserys'in eşi ve ilk çocuğunun, Demir Taht için üvey kardeşi II. Aegon ile mücadeleye girişen Prenses Rhaenyra'nın annesi olmuştur. Bu çekilme içinde Eyrie Leydisi ve Vadi'nin Bakiresi Jeyne Arryn ve Rhaenyra Targaryen ile sağlam bir dostluk kurmuş ve oğulları Kral III. Aegon'un naipleri olarak görev yapmıştır. O günden bu yana Demir Taht'a oturan her bir Targaryen damarlarında bir miktar Arryn kanı taşımaktadır.

Arrynler Targaryen krallarının savaşlarında üstlerine düşen görevleri yapmış ve Karaalev ayaklanmalarında Karaalev yanlılarına karşı Demir Taht'a sonuna dek sadık kalmışlardır. İlk Karaalev İsyanı'nda Lord Donnel Arryn, safları Daemon Karaalev tarafından yarılmış olmasına rağmen öncü kraliyet kuvvetlerini cesurca yönetmiş ve Kral Muhafızları'ndan Sör Gwayne Corbray ilave kuvvetlerle çıkagelene dek hayatını tehlikeye atmıştır.

Lord Arryn o gün hayatta kalmış ve yıllar sonra Büyük Bahar Hastalığı Yedi Krallık'ı vurduğunda Vadi trafiğini hem dağ yollarından hem de denizden kapatmıştır; bu dehşetengiz salgından etkilenmeyen yerler sadece Dorne ve Vadi olmuştur.

Daha yakın geçmişte Lord Jon Arryn'in Robert'ın İsyanı sırasında üstlendiği rol reddedilemez. Stark ve Baratheonların varislerinin kafalarını getirme görevini reddeden kişi Lord Jon'du ve isyanı başlatan Eddard Stark ile Robert Baratheon oldu. Eğer denileni yapmış olsaydı Deli Kral bugün hâlâ tahtta olabilirdi. Lord Arryn, geçkin yaşına rağmen Robert'ın yanında Üç Dişli Mızrak'ta cesurca savaşmıştır. Savaştan sonra yeni kral bilgeliğini göstererek Lord Jon Arryn'i ilk Kral Eli olarak atamıştır. Lord hazretlerinin sağgörüsü, Kral Robert'ın Yedi Krallık'ı hiç olmadığı kadar bilgece ve adil bir şekilde yönetmesini sağlamıştır. Büyük bir adamın, büyük bir krala Kral Eli olarak hizmet ettiği dönemlerde diyarda yaşamak büyük bir keyiftir zira bu ikisini barış ve bereketin izleyeceği kesindir.

FS 101'deki Büyük Konsey'de Leydi Jayne reşit olmadığı için Arrynler küçük bir rol üstlenmiştir. Konseyde kendisine Vadi'nin Koruyucu Lordu, Taşyazı'dan Yorbert Royce vekalet etmiştir. Roycelar, soylarının İlk İnsanlar'a ve onların son büyük kralı II. Robar'a dayanmasından ötürü hâlen gurur duymaktadırlar. Taşyazı Lordları bugün bile savaşlara atalarının taşıdığı ve zırhı kuşananı kötülüklerden koruyacağına inandıkları antik yazılarla bezeli bronz zırhlarla katılmaktadır. Buna karşın savaşlarda hayatlarını kaybeden Royce sayısı üzücü derecede yüksektir. Ayrıca, Üstat Denestan *Sorular* isimli eserinde bu zırhların göründüğü kadar eski olmadığını ifade etmektedir.

EYRIE

Pek çok kişi, Arrynlerin Eyrie kalesinin Yedi Krallık'taki en güzel kale olduğunu iddia etmektedir ve bu iddiayı çürütmek güçtür (Tyrelller yine de bunu yapmaktan geri kalmayacaktır). Dev Mızrağı'nın yüksek bir sırtında yer alan Eyrie'yi yedi zarif beyaz kule taçlandırmaktadır ve Westeros'ta yer alan hiçbir kalenin surları ya da zemini burası kadar mermer içermemektedir.

Üstelik, Arrynler ile Vadi insanları Eyrie'nin fethedilemez olduğunu söyleyecektir zira dağın sırtındaki yüksek konumu saldırıya uğramasını imkânsız hâle getirmektedir.

Westeros'taki merkez kalelerin en küçüğü olan Eyrie, Arryn Hanesi'nin asıl evi değildir. Bu onur Dev Mızrağı'nın eteklerinde, Sör Artys Arryn ile beraberindeki Andalların Yedi Yıldız Savaşı öncesinde gecelediği arazide yer alan ve çok daha büyük bir kale olan Ay Kapıları'na aittir. İktidarı eline alışının ertesinde tahtını nereye kuracağından hâlen emin olmayan Kral Artys, İlk İnsanlar'ın kendisine karşı başlatabileceği kuşatma ve saldırılara dayanabilecek bir kale istemiştir. Ay Kapıları, bu minvalde oldukça iyi işlev görse de dış görünüş itibarıyla bir saraydan ziyade kaleyi andırmaktadır ve bu hâliyle bir kraldan ziyade daha alt seviye bir lorda ev sahipliği yapabilecek niteliktedir.

Bu, Kral Artys'i çok rahatsız etmemiştir zira orada pek az kalmıştır. İlk Arryn kralı saltanatının çoğunu at sırtında geçirmiş, topraklarının bir ucundan diğer ucuna bitmek bilmeyen kraliyet görevlerini yerine getirmiştir. Kendisi, "benim tahtım deri eyer, sarayım ise çadırdır," demeyi alışkanlık hâline getirmiştir.

Kral Artys'in yerine, tahtı dönüşümlü olarak paylaşan ve Dağ ve Vadi'nin ikinci ve üçüncü Kralı unvanını taşıyan en

büyük iki oğlu geçmiştir. Saltanatlarının büyük kısmını babalarının aksine Ay Kapıları'nda geçirmiş ve orada rahat etmiş gibi görünseler de ikisi de kaleye ilave bölümler yapılması yönünde emirler vermiştir. Eyrie'nin inşası ile tamamlanan süreci başlatan ise dördüncü Arryn kralı, I. Artys'in torunu olmuştur. Roland Arryn nehir topraklarında yaşayan bir Andal kralı tarafından yetiştirilmiş, rüştünü ispatladıktan sonra çokça seyahat etmiş, babasının ölümünün ardından Vadi'ye dönerek Şahin Taç'ı takmadan önce Eski Şehir ve Lannisport'u ziyaret etmiştir. Hightower ve Casterly Rock gibi mucizevi yapılar ile İlk İnsanlar'ın hâlen Üç Dişli Mızrak bölgesini bezeyen kalelerini gördükten sonra Ay Kapıları'nın çirkin ve kötü olduğuna karar vermiştir. Kral Roland'ın ilk isteği Kapılar'ın yıkılarak tahtını aynı yere yapılacak yeni bir kaleye kurmak olsa da, o kış Vadi'nin yüksek kesimlerinin tamamen kara gömülmesi neticesinde dağlardan yiyecek ve sığınma arayan binlerce yabanıl inmiştir. Arkalarında bıraktıkları hasar ise krala mevcut konumun aslında ne kadar güvensiz olduğunu göstermiştir.

Efsanelere göre, kralın gelecekteki eşi, Lord Hunter'ın kızı Teora, krala dedesinin Robar Royce'u yüksek mevkiden saldırarak nasıl yendiğini anımsatmıştır. Kızın sözlerini ve bizzat kızı dikkate alan Lord Roland seçilebilecek en yüksek konumu seçmiş ve Eyrie olarak anılacak kalenin inşasının emrini vermiştir.

Kral, kalenin inşaatının tamamlanmasını görememiştir. Haşmetmeaplarınm işçilere yüklediği görev ağırdır zira Dev Mızrağı'nın alt bölgeleri dik ve kalın bir bitki örtüsü ile kaplı iken daha yüksek kısımlar çıplak buzlu kayalar ve uçurumlardan ibarettir. Dağ yamacında zirveye uzanan dolambaçlı bir yol açma ve temizleme çalışması on yıldan fazla sürmüştür. Ağaçların arasında taş ustalarından oluşan küçük bir ordu ellerinde çekiçleriyle çalışmış ve eğimin arttığı noktalarda kayalara basamaklar oyarak çalışanların hareketini kolaylaştırmaya gayret etmişlerdir. Bu esnada Roland yapı ustalarını Yedi Krallık'ın dört bir yanına taş aramaya göndermiştir zira Haşmetmeapları Vadi'de bulunan mermerlerin görüntüsünü beğenmemektedir.

Zaman içinde yine kış gelmiş ve Ay Dağları'nın vahşi klanları Vadi'ye bir kez daha saldırmıştır. Boyalı Köpekler'den bir grup tarafından gafil avlanan Kral I. Roland Arruyn atından alaşağı edilerek katledilmiştir. Kralın kafatası, kılıcını kınından çıkartmaya çalışırken taştan bir tokmakla kırılmıştır. Rolandi yirmi altı yıl hüküm sürmüştür ve bu süre zarfında yapımını emrettiği kalenin temeline konulan ilk taşları görebilmiştir.

İnşaat oğlunun ve torununun hükümdarlığı döneminde de devam etmiştir ama süreç acı verici seviyede yavaştır zira inşaatta kullanılan mermerlerin tümü Tarth'tan gemilerle gelmekte ve Dev Mızrağı'nın sırtlarına katırlarla taşınmaktadır. Tırmanış esnasında dört işçi ve bir taş ustasının yanında düzinelerce katır can vermiştir. Kalenin surları yavaş yavaş, adım adım yükselmiştir... ta ki Şahin Taç, göklerde inşa edilecek bir kalenin hayalini kuran kralın torununun çocuğuna geçene dek. Kral II. Roland'ın merakı inşaat değil savaşmak ve zamparalıktı; Eyrie'nin maliyeti yüksekti ve yeni kralın nehir topraklarına yapmayı planladığı sefer için altına ihtiyacı bulunmaktaydı. Kral II. Roland, inşaatın durmasını emrettiğinde babasının mezarındaki huzurunun kaçtığına şüphe yoktur.

Eyrie böylelikle dört yıl boyunca terk edilmiştir. Kral II. Roland, altın ve şöhret arayışı içinde nehir topraklarında İlk İnsanlar ile savaşırken yarı yarıya tamamlanan kulelerine şahinler yuvalamıştır.

Buna karşın, kralın planladığı fetihlerin öngördüğünden daha zor gerçekleşeceği anlaşılmıştır. Küçük krallar karşısında kazandığı birkaç anlamsız zaferin ardından karşısında Adaletin Çekici IV. Tristifer'ı bulmuştur. İlk İnsanlar'ın son büyük kralı Roland Arryn'e hezimet yaşattıktan sonra, ertesi yıl daha büyük bir mağlubiyet tattırmıştır. Haşmetmeapları can korkusuyla eski müttefiklerinden birinin, bir Andal lordunun kalesine sığınmış ancak ihanete uğrayarak zincirlere vurulmuş hâlde Tristifer'a teslim edilmiştir. Dört yıl önce Vadi'den atının sırtına asaletle çıkan II. Roland'ın başı Eskitaş'ta bizzat Adaletin Kılıcı tarafından vurulmuştur.

Vadi'de ardından yas tutan pek az kişi olmuştur zira saldırgan tutumu ve aşırı gururlu tavırları arkadaş kazanma noktasında kendisine pek yardımcı olmamıştır. Eyrie inşaatı, kralın kardeşi Robin Arryn taç giydiğinde yeniden başlamıştır. Kale, inşaatın başlamasından kırk üç yıl ve dört kral sonra tamamlanmış ve yaşanılabilir hâle gelmiştir. Tarikatı içinde kalede hizmet veren ilk isim Üstat Quince Eyrie'yi, "insan elinden çıkan en muhteşem yapı, bizzat tanrılara layık. Yukarıdaki Babamızın bile böyle bir tahtı olmadığına eminim," sözleriyle nitelendirmiştir.

Eyrie, o günden bu güne Arryn Hanesi'nin ilkbahar, yaz ve sonbahardaki ikametgahı olagelmiştir. Kış aylarında kar, buz ve kuvvetli rüzgârlar kaleye tırmanmayı imkânsız hâle getirmekte ve ayrıca kalenin içini de yaşanmaz kılmaktadır. Ancak kale yaz aylarında dağlardan gelen serin esintilerle yıkanırken vadi tabanındaki boğucu sıcaktan kaçış noktası olma özelliği taşımaktadır. Dünya üzerinde Eyrie'ye benzeyen bir kale bulunmamaktadır, en azından onunla boy ölçüşebilecek nitelikte bir kayıt mevcut değildir.

Eyrie tarih boyunca savaş yoluyla zapt edilememiştir. Oraya saldıracak düşmanlar önce dağın eteğinde yer alan

Eyrie'nin koruluğunda bulunan heykele, ağlayan Alyssa Arryn'e çok benzeyen yapıya değinmekte fayda vardır. Efsaneye göre altı bin yıl önce Alyssa eşinin, kardeşlerinin ve evlatlarının katledilişine şahitlik etmiş ve tek bir göz yaşı dökmemiştir. Tanrılar bu sebeple onu cezalandırmış ve gözyaşları Vadi tabanına düşene dek ruhunun rahat etmeyeceğini ilan etmişlerdir. Dev Mızrağı'ndan dökülen büyük şelale Alyssa'nın Gözyaşları olarak bilinir zira su o kadar yüksekten dökülmektedir ki yere düşmeden önce zerrelerine ayrılarak sise dönüşmektedir.

Bu hikâye ne kadar doğrudur? Alyssa Arryn'in yaşadığından eminiz ancak altı bin yıl önce yaşadığı ifadesi makul değildir. *Gerçek Tarih* adlı eser bu rakamı dört bin yıl olarak verirken, Denestan *Sorular* adlı eserinde bu sayıyı yarıya indirmektedir.

ve başlı başına korkutucu bir kale olan Ay Kapıları'nı almak zorundadır. Bu yapıldığı takdirde düşmanı dik bir tırmanma yolu beklemektedir ve yol boyunca da en az üç koruyucu kaleyi ele geçirmelidir: Taş, Kar ve Gökyüzü.

Eyrie'nin bu savunma hatları kendisine yaklaşılmasını bile oldukça zorlaştırmaktadır. Düşman üç koruyucu kaleyi ele geçirdiği takdirde dahi karşılaşacağı şey dik bir uçurumun kenarında, vinç ya da merdiven yardımı olmadan aşılmasının mümkün olmadığı iki yüz metre yüksekliğindeki surlarıyla karşısına dikilen Eyrie olacaktır.

Eyrie, mucizevi bir şekilde, birkaç ciddi kuşatma girişimi yaşamıştır. Arryn kralları, kale inşa edildiği günden bu yana dayanamayacakları bir baskı altında kaldıklarında fethedilmesi mümkün olmayan bir sığınakları olduğunu bilmektedir. Arryn Hanesi'ne hizmet eden ve her biri savaş sanatları konusunda eğitim almış üstatlar da kalenin fethedilemeyeceği konusunda mutabıktırlar...

Buna istisna olarak Eyrie'nin iç avlusuna ejderhası Vhagar'ın sırtında inen ve son Arryn kralının annesini Targaryen Hanesi önünde diz çökmeye ve Şahin Taç'tan vazgeçmeye ikna eden Visenya Targaryen gösterilebilir.

O günden bu güne yaklaşık üç yüz yıl ve son ejderhanın Kral Toprakları'nda can vermesinin üzerinden oldukça uzun zaman geçmiştir. Eyrie Lordları bu sayede kalelerinde fethedilemez ve dokunulamaz olma hissiyatı içinde tekrar rahat uyuyabilmektedirler.

KUZEY
DEMİR ADALAR
GÜN BATIMI DENİZİ
BLACKTYDE
Blacktyde
DEMİR ADAM KOYU
NEHİR TOPRAKLARI
ORKMONT
BÜYÜK WYK
Ayıbalığı Burnu
ESKİ WYK
Naggan'ın Beşiği
Çelik Boynuz
Çakıltaşı Kulesi
On Kule
HARLAW
Demir Yuva
Lord Limanı
Pyke
PYKE
SALTCLIFFE
Felaket Kalesi
K
GÜN BATIMI DENİZİ
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
KASABA
DEMİR KASAT YOL
BATI TOPRAKLARI

Demir Adalar

İLK İNSANLAR ACABA gerçekten de ilk midir?

Pek çok üstat bunun doğru olduğuna inanmaktadır. İnanışa göre, Westeros onlardan önce devlerin, Ormanın Çocukları'nın ve doğal hayvanların diyarıdır. Ancak Demir Adalar'da Boğulmuş Tanrı rahipleri farklı bir hikâye anlatmaktadır.

İnançlarına göre Demirdoğumlular insanlığın sıradan soy ağacından farklı bir ırka mensuptur. Ruhban Sauron Tuz-Dil bir zamanlar, "biz bu kutsal adalara denizin ötesindeki tanrıtanımaz topraklardan gelmedik," demiştir. "Biz, denizlerin altından, bizi kendine benzer bir şekilde yaratan ve dünyanın tüm denizlerinin hakimiyetini armağan eden Boğulmuş Tanrı'nın sularla kaplı salonlarından çıktık."

Demirdoğumlular arasında bile bundan şüphe duyanlar ve genel olarak daha yaygın kabul gören İlk İnsanlar'ın torunları olduğu tezine yakın duranlar vardır; ancak İlk İnsanlar kendilerinden sonra gelen Andallardan farklı olarak denize asla açılmamış bir halktır. Kesin olan, demir adamların insan ırkları ve türlerinden ziyade balık ve diğer deniz canlılarına daha yakın akraba olduklarını iddia eden Demirdoğumlu ruhbanların öne sürdükleri tezleri kabul etmemizin mümkün olmadığıdır.

Buna karşın, demirdoğumlular Yedi Krallık içindeki her yerden âdetleri, inançları ve yönetim tarzları itibarıyla tamamen ayrışmaktadır.

Başüstat Haereg *Demirdoğumluların Tarihi* adlı eserinde bu farklılıkların din kaynaklı olduğunu ifade etmektedir. Bu soğuk, nemli, rüzgârın dövdüğü adaların hiçbir yeri ormanlık değildir ve ince toprak örtüsü ada üzerinde yürek ağaçlarının yetişmesine olanak vermemektedir. Ne devler burayı ev bellemiş ne de Ormanın Çocukları bu topraklar üzerinde yürümüştür. Bu eski ırkların tapındığı eski tanrılar da benzer şekilde ortada yoktur. Üstelik, Andallar bu adalara erişmelerine rağmen inançları burada tutunamamıştır zira bu topraklara Yedi'den önce bir tanrı ayak basmıştır: Denizlerin yaratıcısı ve demirdoğumluların babası Boğulmuş Tanrı.

Boğulmuş Tanrı'nın tapmağı, kutsal kitabı ya da simasını yansıtan putlar bulunmamaktadır ancak bolca rahibi vardır. Gezgin din adamları yazılı tarihin başlangıcından çok önce Demir Adalara'a akın etmiş, Boğulmuş Tanrı'nın iradesini halka aktarmış ve hem eski tanrıları hem de onlara inananları topa tutmuşlardır. Yarı giyinik, bakımsız ve sıklıkla çıplak ayaklı olan Boğulmuş Tanrı rahiplerinin sabit bir ikametgahları bulunmamakta, adalar arasında arzuladıkları gibi seyahat etmekte ve denizden nadiren uzaklaşmaktadır. Pek çoğunun okuma yazması yoktur; gelenekleri sözlerle aktarılan türdendir ve genç rahipler dua ve ayinleri üstatlarından öğrenmektedir. Gittikleri her yerde lordlar ve halk onlara Boğulmuş Tanrı adına yiyecek ve kalacak yer vermekle yükümlüdürler. Pek çoğu denize girmek dışında banyo yapmamaktadır. Başka topraklardan gelen insanlar onların deli olduğunu düşünse de büyük bir güce sahip oldukları yadsınamaz.

Başüstat Haereg bir zamanlar demirdoğumluların atalarının Gün Batımı Denizi'nin batısında yer alan ve bilinmeyen bir diyardan geldikleri şeklinde ilginç bir iddia öne sürmüş ve efsanevi Deniztaşı Tahtı'na atıfta bulunmuştur. Parlak siyah bir taştan kraken şeklinde oyulan Greyjoyların tahtının İlk İnsanlar tarafından Eski Wyk'e ilk geldikleri dönemde bulunduğu iddia edilmektedir. Haereg, bu tahtın adalarda yerleşik hayata geçen ilk topluluğun eseri olduğunu iddia etmekte ve bundan sonra yazılan tarihçelerde Septonlar ile üstatların demirdoğumluların İlk İnsanlar'ın torunları olduğunu iddia etmeye başladığını ifade etmektedir. Ancak bu, en saf hâliyle bir kurgudur ve bizzat Haereg bile bu iddiayı reddetmektedir. Bu sebeple biz de aynısını yapmalıyız.

Demirdoğumluların çoğu güneyin Yedi'si ve kuzeyin eski tanrıları tarafından yok sayılsa da ikinci bir dini tanımaktadırlar. Boğulmuş Tanrı'nın zıttı göklerde dolaşan ve hem insanlardan hem de insan elinden çıkanlardan nefret eden Fırtına Tanrısı'dır. Sonsuz öfkesini dindirmek için insanlar üzerine zalim rüzgârlar, yıkıcı yağmurlar ve fırtınalar ile yıldırımlar göndermektedir.

Bazıları, Demir Adalar adının, o bölgede bolca bulunan cevherden geldiğini iddia ederken demirdoğumlular bu ismin mizaçları sayesinde doğduğu konusunda ısrarcıdır zira tanrıları gibi dimdik duran sert insanlardır. Harita çizerleri Demir Adam Koyu'nun dışında, Kartal Burnu'nun batısındaki ana grupta otuz bir ada olduğunu, Gün Batımı Denizi'nin devasa büyüklüğü içinde uzaklarda yer alan Yalnız Işık çevresinde ise on üç başka adanın gruplandığını

belirtmektedir. Ana grupta yer alan ada sayısı yedidir: Eski Wyk, Büyük Wyk, Pyke, Harlaw, Saltcliffe, Blacktyde ve Orkmont.

Adalar içindeki en kalabalık olanı Harlaw, en büyük alana sahip ve cevher zengini olan Büyük Wyk ve en kutsal olanı, tuz ve kaya krallarının eskiden Gri Kral'ın Sarayı'nda iktidara kimin sahip olacağına karar vermek üzere buluştukları Eski Wyk'tir. Dağlık ve kayalık Orkmont, Gri Demir Hanesi'nin Demir Kralları'na yüzyıllardır ev sahipliği yapmaktadır. Pyke, adalardaki en büyük kasaba olan Lordsport'a ev sahipliği yaparken, Aegon'un Fethi'nden bu yana adaları yöneten Greyjoy Hanesi'nin ikametgahıdır. Blacktyde ile Saltcliffe ise görece daha önemsizdir. Kule, daha küçük adaları ve küçük balıkçı kasabalarını yöneten küçük lordlara ev sahipliği yapmaktadır. Geri kalan adaların bir kısmı koyun otlatmak için kullanılırken pek çoğu da ıssızdır.

İkinci bir grup ada, Gün Batımı Denizi'nin kuzey batısına doğru sekiz yelken günü uzaklıktadır. Rüzgârların dövdüğü, tek bir hanenin kurulması için dahi elverişli olmayan kayalıklar üzerinde foklar ve demiz aslanları kendi düzenlerini kurmuşlardır. Kayalıkların en büyüğünde, Farwynd Hanesi'nin kalesi, tepesinde gece gündüz parıldayan ışık sebebiyle Yalnız Işık olarak adlandırılan kale bulunmaktadır. Farwyndler ve yönettikleri küçük halk hakkında acayip söylentiler mevcuttur. Bazıları onların yarı insan çocuklara sahip olabilmek adına foklarla birlikte olduklarını söylerken başkaları da şekil değiştirebildiklerini ve deniz aslanı, mors ve hatta batı denizlerinin kurtları benekli balinalara dönüşebildiklerini fısıldaşmaktadır.

Dünyanın sınırında bu tip garip söylentilerin dolaşması normaldir ve Yalnız Işık bildiğimiz anlamdaki dünyamızın batıdaki en uç noktasındadır. Yüzyıllar boyunca pek çok cesur denizci ışığın ve menzilinin ötesine, ufkun ötesinde yer aldığına inanılan cennete kavuşmak adına yelken açmıştır ancak geri dönen denizciler (pek çoğu dönememiştir) sadece ve sadece sonsuza uzanan gri okyanuslardan bahsetmiştir.

Demir Adalar'ın sahip olduğu zenginlikler Büyük Wyk, Harlaw ve Orkmont tepelerinin altında gizlidir. Buralarda bolca kurşun, kalay ve demir bulunmaktadır. Bu madenler adaların ana ihraç mallarıdır. Tahmin edilebileceği üzere, demirdoğumlular arasında çok sayıda usta metal işçisi bulunmaktadır; Lordsport metal ocaklarında üretilen kılıçların, baltaların, örgü ve plaka zırhların bir eşi daha yoktur.

Demir Adalar'ın yüzeyi ince bir toprak katmanı ile kaplı ve çoğunlukla taşlıktır bu sebeple tarımdan ziyade keçi otlatmaya müsaittir. Demirdoğumluların bu şartlar altında hemen her kış kıtlıkla karşı karşıya kalması muhtemel olsa da denizin sonsuz kaynakları ve bu kaynakları kullanmayı bilen denizci halkı sayesinde bu durum yaşanmamaktadır.

Demir Adam Koyu'nun suları büyük morina, kara morina, maymun balığı, vatoz, buz balığı, sardalye ve orkinos sürülerine ev sahipliği yapmaktadır. Ada sahilleri boyunca yengeç ve ıstakoz da bulunmakta, ayrıca Büyük Wyk'in batısında, Gün Batımı Denizi'nde kılıç balıkları, foklar ve balinalar dolaşmaktadır. Harlaw'da doğup büyüyen Başüstat Hake, Demir Adalar'da yaşayan her on aileden yedisinin balıkçı olduğunu tahmin etmektedir. Bu insanlar toprağa ayak bastıklarında acınası ve zavallı durumda olsalar da denize açıldıklarında kendi kendilerinin efendileridir. Hake, "tekne sahibi olan bir kişi asla köle olmayacaktır," yazmış ve "zira her kaptan kendi gemisinin güvertesinde bir kraldır," diye eklemiştir. Adaları besleyen, bu insanların yakaladıklarıdır.

Demirdoğumlular, balıkçılarından öte yağmacılarıyla da gurur duymaktadır. Bu insanlar, hem batı hem de nehir topraklarında uzun yıllar önce "denizin kurtları" olarak adlandırılmıştır ve bu ismi hak etmektedirler. Kurtlar gibi sürüler hâlinde avlanmakta, fırtınaları denizleri çevik gemileriyle aşmakta ve Gün Batımı Denizi kıyısı boyunca uzanan huzurlu köy ve kasabalara akın, yağma ve tecavüz amaçlarıyla felaket gibi çökmektedirler. Bu korkusuz denizciler ve dehşet saçan savaşçılar sabah sisinin içinde belirmekte, kanlı görevlerini yerine getirmekte ve güneş ufka kavuşmadan önce gemilerine yüklediklerini ganimet, ağlayan çocuklar ve korkmuş kadınlarla birlikte uzaklaşmaktadırlar.

YUKARIDA | *Nagga'nın çenesinden yapılan tahtında oturan Gri Kral.*

Başüstat Haereg demirdoğumlularm zamanında bu kanlı yolu seçmelerinin amacının ahşaba duydukları ihtiyaç olduğunu öne sürmüştür. Günlerin şafağında Büyük Wyk'te, Harlaw'da ve Orkmont'ta muazzam ormanlar bulunmakta ancak ada tersanelerinin doymak bilmez kereste ihtiyacı yüzünden ormanlar tükenmiştir. Demirdoğumluların yüzlerini ise geniş orman arazileri ve yeşil topraklara yani Westeros ana kıtasına çevirmekten başka çaresi kalmamıştır.

Adaların eksikliğini hissettiği her şeyi yağmacılar yeşil topraklarda bulmuştur. Pek azı ticaret yoluyla alınmıştır; ihtiyacın çoğunun ödemesi kan ile, bir kılıcın ya da baltanın keskin ucuyla yapılmıştır. Yağmacılar adalara böylesi bir ganimetle döndükten sonra ise "demir bedel ödendi" diyeceklerdir; geri planda kalanlar, bu hazinelere erişebilmek için ya da elleri boş dönmeden önce "altın bedel" ödemiştir. Haereg'in bize aktardıklarına göre, yağmacıların namı tüm ozanlar, halk ve rahipler ile benzerlerinin üzerinde bu şekilde yayılmıştır.

Tuz kralları ile Gün Batımı Denizi'ni kendi mülkleri yapan, şimdiye kadar yaşamış en vahşi, zalim ve korkusuz insanların, yağmacıların çok sayıda efsanesi geçtiğimiz bin yıl boyunca kulaktan kulağa aktarılarak bizlere ulaşmıştır. Berbat Torgon, Balina Jorl, ölüm büyücüsü Dagon Drumm, Pykeli Hrothgar ile kraken çağıran borusu ve Eski Wykli Perişan Ralf gibi isimlerden bu sayede haberdarız.

Tüm bunlar içinde en kötü şöhretlisi, sol elinde balta, sağ elinde ise çekiçle savaşan Balon Blackskin'dir. Anlatılara göre, insan yapımı hiçbir silah ona zarar verememektedir; kılıçlar sekmekte ve iz dahi bırakmamakta, baltalar ise tenine temas ettiği anda parçalanmaktadır.

Böylesi bir insan bu topraklarda var olmuş mudur? Bunu bilmek güçtür zira demir adamların yazıyı öğrenmesinden binlerce yıl öncesinde yaşamış ve ölmüş olmalıdır; okur yazarlık Demir Adalar'da bugün bile nadir görülen bir beceridir ve bu beceriye sahip olanlar ya zayıf kabul edilerek alaya alınmakta ya da büyücü zannedilerek korkulmaktadır. Şafak döneminin bu yarı tanrıları hakkında sahip oldığumuz bilgiler yağmalanan ve felakete sürüklenen insanların İlk İnsanlar'ın eski dilinde kaleme aldıkları kayıtlardan bize ulaşmıştır.

Yağmacıların talan ettiği topraklar o günlerde yoğun orman örtüsüne sahip ancak nüfusça seyrek bölgelerdir. Demirdoğumlular, o zaman da bugün gibi kendilerine güç veren tuz denizinden fazla uzaklaşmak istememektedirler ancak Gün Batımı Denizi'ni Ayı Adası ve Donuk Kıyı'dan Arbor'a kadar kontrolleri altında tutmuşlardır. İlk İnsanlar'ın sahilden nadiren gözden kaybolacak kadar açılan zayıf balıkçı tekneleri ile ticaret gemileri, demir adamların gemileri ile muazzam yelkenleri ve kürekçileri ile denk değildir. Kıyılardaki savaş başladığında ise kudretli krallar ile meşhur savaşçılar yağmacılar karşısında tıpkı başakların orak karşısında döküldüğü gibi dökülmüş, çok kısa zamanda normal üstü can kayıpları yaşanmış ve yeşil toprakların insanları birbirlerine demirdoğumluların ıslak cehennemden şeytanlar çağırdıklarını, kötü büyücüler tarafından korunduklarını ve siyah silahlarıyla canlarını aldıkları kişilerin ruhlarıyla beslendiklerini anlatır olmuşlardır.

Sonbahar geçtiğinde ve kış tehditkar yüzünü gösterdiğinde yemek peşinde olan yağma gemileri ufukta görünecektir. Demir Adalar, kışın en sert günlerinde bile bu sayede beslenecek ancak buna karşın ekinleri eken, bakan ve biçen halk açlık çekecektir. Kendilerini Pyke'ın Orakçı Lordları olarak tanımlamaya başlayan Greyjoyların sloganı ise "biz tohum ekmeyiz," olmuştur.

Yağmacılar, Demir Adalar'a altın ve tahıldan fazlası ile dönmüşlerdir; yanlarında bundan böyle kendilerine köle olarak hizmet edecek tutsaklar da vardır. Demirdoğumlular arasında özgür halkın yapmasına değer işler sadece yağmacılık ve balıkçılıktır. Çiftlik ve tarlalar için gerekli olan sonsuz çalışma ise sadece kölelere uygundur. Aynı durum madencilik için de geçerlidir. Haereg'e göre çalışmak üzere tarlalara gönderilen köleler kendilerini şanslı addetmektedir zira pek çoğu uzun yıllar yaşamış ve hatta evlenerek çocuk sahibi olmalarına dahi izin verilmiştir. Aynı durum madenlere; acımasız efendilerin hüküm sürdüğü, havanın ağır ve yaşam

---

Kölelik, İlk İnsanlar'ın Westeros üzerindeki uzun hakimiyetleri boyunca uygulanan yaygın bir yöntemdir ki bu da demirdoğumlularm İlk İnsanlar'dan geldiği tezini güçlendirmektedir.

Ancak bu kölelik bazı Özgür Şehirler'de ve daha doğudaki diyarlarda görülen eşya benzeri kölelik ile karıştırılmamalıdır. Ada kölelerinin diğer kölelere kıyasla önemli hakları mevcuttur. Adadaki köle, sahibine aittir ve hizmeti ile itaati tamamen onadır ancak kendisi bir eşya değil, hâlen bir insandır. Köleler alınıp satılamaz. Kendi mülkleri olabilir ve arzı ettikleri takdirde evlenerek çocuk sahibi oalbilirler. Kölelerin çocukları da köle doğarken adada yer alan kölelerin çocukları özgür kabul edilir zira adada doğan her bebek demirdoğumldur ve ebeveynleri köle olsa dahi bu durum değişmemektedir. Böylesi bir çocuk, pek çoğunun bir geminin tayfasına katılıp eğitimine başladığı dönemden, yani yedi yaşından önce ailesinin yanından alınamamaktadır.

süresinin kısa olduğu, tepelerin altında yer alan karanlık ve tehlikeli dehlizlere; gönderilenler için geçerli değildir.

Demir Adalar'a getirilen erkek tutsakların çoğu hayatlarının geri kalanında madenler ya da tarlalarda çalışmak üzere görevlendirilmiştir. Pek azı, lord, şövalye ya da zengin tüccarların çocukları, fidye amaçlı kullanılmıştır. Okuma-yazması olan ve sayıları toplayabilen köleler sahiplerine uşak, öğretmen ya da kâtip olarak hizmet etmiştir. Taş ustaları, kunduracılar, fiçi imalatçıları, levazımatçılar, marangozlar ve diğer mahir esnaf çok daha değerlidir.

Ancak yağmacıların en çok istediği ganimet genç kadınlardır. Yaşlı kadınlar zaman zaman bulaşıkçı, aşçı, terzi, dokumacı, ebe ve benzerlerini arayan kaptanlar tarafından alıkonulsa da gemilerde her akın sonrası güzel kadın ve âdet görmesine kısa zaman kalan kızlar bulunmaktadır. Bu kadınların çoğu hayata gözlerini ada topraklarında hizmetkar, hayat kadını, ev kölesi, başka kölelerin karıları, içlerindeki en güzel, en güçlü ve en gelişkin olanları ise kendilerini esir edenlerin tuz karıları olarak kapatmaktadır.

Evlilik âdetleri de tıpkı tanrıları gibi Westeros ana kıtasından farklılık göstermektedir. Yedi Krallık topraklarında İnanç'ın var olduğu her noktada, bir erkek hayatını tek bir kadınla birleştirmekte ve kadın da aynı şekilde tek bir erkek seçmektedir. Buna karşın Demir Adalar'da bir erkeğin sadece bir tane "kaya karısı" olabiliyorken (ancak ve ancak kadın öldüğü takdirde bir yenisini alabilmektedir) arzu ettiği kadar "tuz karısı" sahibi olabilmektedir. Bir kaya karısı Demir Adalar'da doğmuş özgür bir kadın olmak zorundadır. Onun yeri, erkeğinin güvertede ve yatağında yanıdır ayrıca çocukları da diğer kadınlardan olanlardan önde gelmektedir. Tuz karılarının neredeyse tamamı akınlarda tutsak edilen kadınlardan oluşmaktadır. Bir erkeğin sahip olduğu tuz karısı sayısı onun kudreti, serveti ve cinsel gücünün göstergesi kabul edilmektedir.

Buna karşın, demirdoğumluların tuz karılarını cariye, hayat kadını ya da yatak köleleri olarak değerlendirmek yanlış olacaktır. Tuz evlilikleri, tıpkı kaya evlilikleri gibi Boğulmuş Tanrı rahipleri tarafından geleneklere uygun bir şekilde yapılmaktadır (törenler, bir adamı bir kadına sonsuza dek bağlayan kaya törenleri kadar gösterişli değildir) ve doğan çocuklar meşru sayılmaktadır. Hatta "tuz evlatlar" erkeğin kaya karısından doğma bir varisi yoksa mirasçı konumuna kadar yükselebilmektedir.

Demir Adalar'da tuz evlilikleri, Fetih sonrasında kayda değer oranda azalmıştır zira Ejderha Aegon kadınların kaçırılmasını Yedi Krallık genelinde suç ilan etmiştir (anlatılara göre bunu Kraliçe Rhaenys'in uyarısı ile yapmıştır.) Fatih aynı zamanda yağmacıları, kendi topraklarına akınları düzenlemekten de men etmiştir. Bu yasaklamalar ardından gelen varisleri tarafından çok sıkı bir şekilde takip edilmemiş olsa da pek çok demirdoğumlu kendi ifadeleriyle Eski Usul'e dönme hasreti çekmektedir.

YALOS TAÇLAR

Efsanelere göre, demirdoğumlular Kahramanlar Çağı'nda Gri Kral olarak bilinen güçlü bir kral tarafından yönetilmektedir. Gri Kral denize dahi bizzat hükmetmektedir ve kendisine eş olarak bir denizkızı seçmiştir böylelikle oğulları ve kızları seçimleri doğrultusunda gerek su altında gerekse de üzerinde yaşayabilecektir. Saçları, sakalı ve gözleri tıpkı kış denizi gibi gridir ve lakabını da buradan almıştır. Başında taşıdığı taç, kıyıya vuran dallardan, yaloslardan yapılmıştır

YUKARIDA | *Bir demirdoğumlu yağmacı ganimetini alıyor.*

ve böylelikle önünde diz çöken herkes kral hazretlerinin denizlerden ve denizlerin altında yaşayan Boğulmuş Tanrı'dan geldiğini bilecektir.

Demir Adalar'ın Ozanları ve rahipleri tarafından Gri Kral ile ilişkilendirilen özellikler hem sayıca çok hem de olağanüstüdür. Dünyaya ateşi getiren kişi, Fırtına Tanrısı'nı öfkelendirerek sonunda dünyaya bir yıldırım gönderten ve böylelikle bir ağacın ateş almasına sebep olan Gri Kral'dır. Gri Kral aynı zamanda insanlara ağ örmeyi ve yelken dikmeyi öğretmiş, ayrıca ilk gemiyi insan etiyle beslenen bir şeytan ağaçtan, Ygg ağacının kütüğünden yapmıştır.

Gri Kral'ın en büyük başarısı Nagga'yı, deniz ejderhalarının en büyüğünü öldürmektir.

Bu yaratık o kadar büyüktür ki dev deniz canavarları ve krakenlerle beslenmekte ve öfkesiyle adaları tek lokmada yutabilmektedir. Gri Kral ejderhanın kemiklerini kullanarak kendisine muazzam bir kale yapmış, yaratığın kaburgalarını kiriş ve kemer olarak kullanmıştır. Bu kaleden Demir Adalar'a bin yıl boyunca ta ki teni tıpkı saçı ve sakalı gibi griye dönüşene dek hükmetmiştir. Yalos tacından feragat ettiğinde denizin içinde kaybolmuş Boğulmuş Tanrı'nın su altındaki sarayına yürüyerek hak ettiği yere, tanrının sağ kolu olmaya gitmiştir.

Gri kral tüm Demir Adalar'ın kralıdır ancak arkasında yüz erkek evlat bırakmıştır ve ölümünün ardından tahta kimin geçeceği konusunda çekişme başlamıştır. Kardeş kardeşi katletmiş, kral katliamı festivali şeklinde geçen günler geride sadece on altı kardeş kalana kadar sürmüştür. Hayatta kalan son varisler adaları kendi aralarında bölüşmüştür. Demirdoğumluların tüm büyük haneleri atalarının Gri Kral ve oğulları olduğunu öne sürmektedir. Buna istisna Eski Wyk'ten Goodbrother Hanesi'dir ve soylarının Gri Kral'ın öz ağabeyine dayandığı varsayılmaktadır.

Boğulmuş Tanrı rahiplerinin anlatıları bu şekildedir.

Tarihin hikâyesi ise başkadır. Hisar'da bulunan en eski kayıtlarda Demir Adalar'ın bir zamanlar birbirinden bağımsız krallar olduğunu, bir değil iki kral tarafından, bir kaya ve bir tuz kralı tarafından yönetildiğinden bahsedilmektedir. Kaya kralı adayı yönetirken adaleti sağlamakta ve uzlaşmazlıkları gidermektedir. Tuz kralı ise denize, adaya ait donanmanın yelken açtığı her zamana ve bölgeye komuta etmektedir.

Günümüze sağlıklı bir şekilde ulaşan kayıtlar kaya kralların hemen her zaman tuz krallarından daha yaşlı olduğunu yazmaktadır. Bazı durumlarda bu iki kralın baba oğul olması bazılarının tuz krallarının sadece birer varis, babalarının taç giymeyi bekleyen oğulları olduğu iddiasını ortaya atmasına sebep olmuştur. Ancak, elimizdeki bilgilere göre kaya ve tuz kralları farklı hanelerden ve hatta zaman zaman düşmanlık seviyesinde rakip hanelerden gelebilmektedir.

Westeros üzerindeki başka yerlerde küçük krallar altın taçlar üzerinde iddia ettikleri hakları soy ağaçlarına dayandırmaktayken demirdoğumluların yalos taçları o kadar kolay elde edilememektedir. Westeros üzerinde sadece burada, erkekler kral müzakeresi isimli büyük konseylerde bir araya gelerek kendilerini yönetecek kaya ve tuz krallarını seçmektedirler. Bir kral öldüğünde Boğulmuş Tanrı'nın rahipleri yeni kralı seçmek üzere kral müzakeresi çağrısı yapmaktadır. Bir gemi sahibi olan ve ona kaptanlık eden her erkek bu günlerce bazen daha da uzun süren idaresi zor toplantıda söz hakkına sahiptir. Demirdoğumlular, rahiplerin "kaptanlar ve krallar" çağrısı yaparak tahtı hak etmeyen liderlerin *devrildiği* birkaç vakadan da bahsetmektedir.

Boğulmuş Tanrı'nın elçilerinin demirdoğumlular üzerindeki güçleri küçümsenmemelidir. Kral müzakeresi çağrısı yapma yetkisi sadece kendilerindedir. Lord ya da kral her kim olursa olsun kendilerini hakir gören herkesi cezalandırabilmektedirler. Bu rahiplerin en büyüğü yüce elçi Galon Beyazasa'dır. Kendisi bu ismi sürekli yanında taşıdığı ve tanrıtanımazları cezalandırdığı uzun asadan almaktadır. (Bazı anlatılarda bu asanın yürek ağacından oyulduğu söylenirken bazılarında ise asanın hammaddesinin Nagga'nın kemikleri olduğu söylenir.)

Demirdoğumluların birbirleriyle savaşmasının yasak olduğunu ilan eden, birbirlerinin kadınlarını kaçırmalarını, sahillerini yağmalamayı yasaklayan ve kaya ile tuz krallarının üzerinde, onlara hükmedecek bir yüce kral seçmek üzere kaptan ve kralları Eski Wyk'e toplayan kişi Galon'dur. Seçtikleri kişi

Eski Wyk'teki Nagga Tepesi'nde gerçekten de devasa bir deniz canlısına ait olan taşlaşmış kemikler bulunmaktadır ancak bu kemiklerin gerçekten de bir deniz ejderhasına ait olduğu konusu tartışmaya açıktır. Kaburga kemikleri devasa olsa da anlatıldığı gibi dev deniz canavarları ve krakenleri yutabilecek boyutta bir canlıya ait değildir. Esasen, deniz ejderhalarının varlıkları zaman zaman şüphelere konu olmuştur. Eğer böylesi canavarlar var olsaydı, yaşam alanları kesinlikle Gün Batımı Denizi'nin en derin ve en karanlık köşeleri olurdu zira bilinen dünya tarihinde binlerce yıldır böylesi bir canlıyla karşılaşan hiç kimse olmamıştır.

Orkmont'un tuz kralı ve döneminin en korkulan yağmacısı Demir Ayak lakaplı Urras Gridemir olmuştur. Galon, yüce kralın başına yalos tacı takmış ve Urras Demirayak Gri Kral'dan sonra tüm demirdoğumlulara hükmeden ilk insan olmuştur.

Urras Demirayak bir akında aldığı yaralar sonucu yıllar sonra öldüğünde en büyük oğlu tacı devralmış ve kendisini Kral I. Erich ilan etmiştir. O dönemde yarı kör ve bünyesi zayıflamış olan Galon bu harekete öfkeyle karşılık vermemiş ve sadece kral müzakeresi sonucunda kralın ilan edilebileceğini söylemiştir. "Kaptanlar ve krallar" Eski Wyk'te bir kez daha toplanmış, Çirkin Erich tahttan indirilmiş ve ölüme mahkûm edilmiştir. Kendini bekleyen kaderden babasının tacını kırıp denize atarak ve bu sayede Boğulmuş Tanrı'ya olan sadakatini göstererek kurtulmuştur. Kral müzakeresi, onun yerine Eski Wyk'in kaya kralı olan kuzgun besleyen lakaplı Regnar Drumm'ı getirmiştir.

Takip eden yüzyıllar Demir Adalar için altın, deniz kıyısında yaşayan İlk İnsanlar içinse karanlık yıllar olmuştur. Yağmacılar kendilerini kara kış boyunca idame ettirebilecek erzak, gemilerini inşa edebilecekleri kütükler, kendilerine evlatlar verebilecek tuz karıları ve Demir Adalar'ın eksikliğini çektiği diğer tüm zenginliklerin arayışındadır ve evlerine her zaman ganimetle dönmüşlerdir. Yalos kralları dönemindeki uygulamalar başarılması çok daha zor ve tehlikeli bir yolun kapılarını aralamıştır: fetih, koloni kurma ve hükmetme.

Başüstat Haereg'in kapsamlı *Demirdoğumluların Tarihi* adlı eserinde Demir Adalar'ın Yüce Kralı unvanıyla yalos taç giyen 111 kişi listelenmektedir. Kabul edilmelidir ki bu liste eksiktir ve çelişkiler içermektedir ve yalos kralların güçlerinin zirvesine adını Westeros tarihine kanla yazdıran ve Zalim Qhored olarak da bilinen I. Qhored Hoare döneminde (bazı kaynaklarda Greyiron bazılarında ise Blacktyde Hanesi'ne mensup olduğu geçmektedir) ulaştığı şüphe götürmez bir gerçektir. Kral Qhored demirdoğumluları çeyrek yüzyıl kadar yönetmiş ve doksan yaşına kadar yaşamıştır. Bugün itibarıyla yeşil toprakların İlk İnsanlar'ı yağmacılardan duydukları korku sebebiyle Gün Batımı Denizi kıyılarını neredeyse tamamen terk etmişlerdir. Geride kalanlar ise genel olarak büyük kalelerde yaşayan ve demirdoğumlulara haraç veren lordlardan ibarettir.

Qhored, iradesinin erişebileceği yerleri şu meşhur sözüyle ilan etmiştir: "tuzlu suyun kokusunun alınabildiği ya da dalgaların sesinin duyulabildiği her yer." Gençliğinde Eski Şehir'i ele geçirmiş, yağmalamış, binlerce kadın ve kızı zincirler içinde Demir Adalar'a getirmiştir. Otuz yaşında Üç Dişli Mızrak lordlarını savaşta dize getirmiş ve nehir kralı II. Bernarr'ı önünde diz çökmeye zorlayarak en küçük üç oğlunu rehin almıştır. Üç yıl sonra, babasının yıllık haraçlarının gecikmesi üzerine bu üç çocuğun kalplerini canlı canlı sökerek canlarını kendi elleriyle almıştır. Acı içindeki babaları oğullarının intikamını almak için savaşa giriştiğinde kral Qhored ve demir adamları Bernarr'ın ordusunu yok etmiş ve kendisini Boğulmuş Tanrı'ya kurban etmek adına suda boğmak suretiyle Justman Hanesi'ni tarihten silmiş ve nehir topraklarını kanlı bir karmaşanın ortasına itmiştir.

Qhored sonrasında yavaş bir duraklama dönemi başlamıştır. Qhored'in ardından gelen kralların da bunda payı olduğu kadar aynı zamanda yeşil toprakların halkları giderek güçlenmiştir. İlk İnsanlar kendi gemilerini yapmış, kasabalarını ahşap duvarlar yerine taş surlarla çevirmiş ve kazıklı hendekler inşa etmişlerdir.

Gardener ve Hightower Haneleri haraç vermeyi kesen ilk haneler olmuştur. Kral III. Theon Greyjoy onlara karşı yelken açmış, Deniz Aslanı Lord Lymond Hightower tarafından yenilgiye uğratılarak öldürülmüş, Eski Şehir'deki kölelik uygulamasına son vermiş ve ölmeden önce savaşta esir alınan demir adamların şehrin surlarının güçlendirilmesi inşaatında zorla çalıştırıldıklarına şahit olmuştur.

Batı topraklarının artan gücü yalos krallarının iktidarına karşı daha da tehdit edici boyutlara ulaşmıştır. Başlarındaki demirdoğumlu lordları devirmek için Gylbert Farman liderliğinde ayaklanan Güzel Ada'nın az nüfuslu halkı başarıya ulaşmış ve ada düşmüştür. Bir nesil sonra, Lannisterlar Aşağılık Herrock'un meşhur altın işlemeli borusunu çalmasının ardından hayat kadınlarının açtığı yoldan içeri giren adamları ile Kayce kasabasını ele geçirmiştir. Art arda gelen üç demirdoğumlu kral kasabayı geri almayı denemiş ve başarısız olmuştur. Krallardan ikisi Herrock'un kılıcı ile can vermiştir.

Demir adamlar için en aşağılayıcı olayı Casterly Kayası kralı Gerold Lannister yaşatmıştır. Batı topraklarında Büyük

Yalos taç, geleneklere göre sahibinin ölümü üzerine kırılarak denize atılmaktadır. Yeni kral, kıyıya vuran dallardan yapılan, evi olan adanın sahillerinde yıkanmış yeni bir tacı giyerek tahta geçmektedir. Bu sebeple her yalos taç kendinden öncekilerden farklıdır. Bazıları küçük ve sade iken bazıları devasa, kaba ya da muazzamdır.

Gerold olarak bilinen kral kendi donanmasıyla Demir Adalar'a cesur bir akın yapmış ve yüz demirdoğumlu rehine almıştır. İlerleyen dönemde rehineleri Casterly Kayası'nda tutmuş ve sahillerine düzenlenen her akında bir tanesini astırmıştır.

Takip eden yüzyılda art arda gelen zayıf krallar sebebiyle Arbor, Ayı Adası, Kumtaşı Parmağı ve Gün Batımı Denizi çevresindeki pek çok demirdoğumlu yerleşim yeri geride sadece birkaç tanesi kalana dek kaybedilmiştir.

Demirdoğumluların bu yıllarda zafer kazanamadığı düşünülmemelidir. Soğuk Yel lakabıyla bilinen V. Balon Greyjoy, Kuzey'deki Kral'ın zayıf donanmalarını yok etmiştir. V. Erich Harlaw, gençlik yıllarında Güzel Ada'yı geri almış ancak yaşlılığında yeniden kaybetmiştir. Oğlu Harron, Eski Şehir'in surlarının gölgesinde Yüksekbahçe'den Zalim Gareth'i öldürmüştür. Yarım yüzyıl sonra I. Joron Blacktyde donanmaları Sisli Adalar'da karşı karşıya geldiğinde II. Gyles Gardener'ı yakalamıştır. Canını alana dek işkence ettikten sonra cesedi parçalattıran Joron böylelikle oltalarına "kral parçası" yemler takabilmiştir. Saltanatının ilerleyen döneminde Arbor'u çelik ve ateşle süpüren Joron karşısına çıkan otuz yaş altındaki tüm kadınları kaçırmış ve böylelikle hafızalarda en canlı şekilde kalabildiği lakabını, Bakire Felaketi'ni almıştır.

Bu zaferler, tıpkı onları kazanan krallar gibi kısa ömürlü olmuştur. Yüzyıllar geçerken yeşil toprakların krallıkları daha da güçlenmiş ve Demir Adalar zayıflamıştır. Kahramanlar Çağı'nın son döneminde patlak veren bir başka kriz Demir Adalar'ı iyice zayıflatmış ve demirdoğumluları bölmüştür. Bu bölünmüşlük bugün dahi sürmektedir.

Kral III. Urragon Greyiron'ın (Kel Urragon) ölümünün ardından küçük oğulları içlerinden birinin yalos tacı kazanacağı umuduyla, ağabeyleri Torgon Mander'i yağmalarken hızla bir kral şurası toplamışlardır. Ancak kaptanlar ve krallar bu kardeşlerden biri yerine Büyük Wyk'ten Urrathon İyi Kardeş'i seçmişlerdir. Kralın ilk emri ise eski kralın oğullarının idam edilmesi olmuştur. Bu ve iki yıllık hükümdarlık döneminde sıklıkla sergilediği zalim tavırlar sebebiyle IV. Urrathon İyi Kardeş, tarihe Kötü Kardeş olarak geçmiştir.

YUKARIDA | *Bir demirdoğumlu gemisi sefer hâlinde.*

Torgon Greyiron, Demir Adalar'a nihayet geri döndüğünde kendisini konseye sunamadığını ve kral şurasının geçersiz olduğunu beyan etmiştir. Kötü Kardeş'in kibrinden ve zayıf dini inancından usanan rahipler bu savın arkasında durmuşlardır. Halk ve büyük lordlar rahiplerin çağrısı üzerine Torgon'un flamalarını taşıyarak bir araya gelmiş, yürüyüşe geçmiş ve süreç Urrathon'un kendi kaptanları tarafından paramparça edilmesiyle sonlanmıştır. Torgon, Songelen, kral olmuş ve kral şurasında seçilmemesine rağmen kırk yıl saltanat sürmüştür. Güçlü, adil, bilge ve dengeli bir kral olduğunu göstermiştir... ancak Demir Adalar'ın dönen talihini tersine çevirebilmek için elinden fazla bir şey gelememiştir zira Torgon'un saltanatı döneminde Kartal Burnu'nun büyük kısmı Deniz Gözcüsü'nden gelen Mallisterlara kaybedilmiştir.

Torgon gençlik yıllarında kral şurası uygulamasına seçilmiş kralı tahtından etmek suretiyle önemli bir darbe indirmiştir. Yaşlandığında ise bir darbe daha vurmuş ve oğlu Urragon'u yanına çağırarak kendisine yardımcı olmasını istemiştir. Oğlu, sarayda ve konseyde, savaşta ve barışta en az beş yıl boyunca babasının yanında kalmıştır. Torgon hayata gözlerini yumduğunda yeni kral adayı doğal olarak IV. Urragon Greyiron olmuş ve tacı devralmıştır. Kral şurası toplanmamıştır ve bu kez taht devir teslimine karşı isyan bayrağı açacak bir Galon Beyazasa da çıkmamıştır.

Kaptanlar ve kralların güçlü birliğine karşı öldürücü ve nihai darbe IV. Urragon uzun ancak fark yaratmayan bir saltanat döneminin sonunda hayata gözlerini yumduğunda indirilmiştir. Ölen kralın son arzusu, krallık unvanının büyük yeğeni Orkmont'un tuz kralı ve Kızıl El olarak bilinen Urron Greyiron'a geçmesi olmuştur. Boğulmuş Tanrı'nın rahipleri kral yapma yetkisinin kendilerinden üçüncü kez alınmasına güçlü bir şekilde direnmişler ve kaptanlar ile kralların Eski Wyk'te bir Kral şurası toplaması gerektiğini ilan etmişlerdir.

Toplantıya, yedi büyük adanın ve hatta Yalnız Işık'ın tuz ve kaya kralları da dâhil olmak üzere yüzlerce kişi gelmiştir. Urron Kızıl El eli baltalı askerlerini toplanan bu grubun üzerine saldığında ve Nagga'nın kaburgalarını kanla kırmızıya boyadığında ise aslında toplantıya katılanların sayısının ne kadar az olduğu anlaşılmıştır. O gün on üç kral, elli rahip ve kahin can vermiştir. Bu, kral şurası uygulamasının sonunu getirmiş ve Kızıl El yüce kral sıfatıyla yirmi iki yıl hüküm sürmüştür. Kendisinden sonra ise tahta varisleri geçmiştir. Gezgin rahipler o günden sonra kimseyi bir daha asla kral yapamamıştır.

DEMİR KRALLAR

Greyironlar, Demir Adalar'ın büyük haneleri içinde en eski ve en meşhur olanlarındandır. Haereg'e göre, uzun süren kral şurası döneminde kaptanlar ve krallar yalos tacı en az otuz sekiz Greyiron'a teslim etmiştir ki bu rakam herhangi başka haneden çıkan yüce kral sayısının iki katıdır.

Bu dönem Urron Kızıl El ve Eski Wyk'te yaptığı katliam ile son bulmuştur. Bundan sonra Demir Adalar tacı siyah demirden imal edilecek ve ilk doğan kuralı çerçevesinde babadan oğula geçecektir. Greyironlar adalardaki diğer krallar tarafından rahatsız edilmemiştir. Bundan sonra ne tuz kralları ne de kaya kralları var olacaktır. Urron Kızıl El ve varisleri kendilerini sadece Demir Adalar Kralı olarak nitelendirmiştir. Büyük Wyk, Eski Wyk, Pyke, Harlaw ve diğer küçük adaların hükümdarları lord seviyesine düşürülmüş, diz çökmeyi reddeden birkaç köklü hanenin soyu ise tamamen kurumuştur.

Ancak Greyiron Hanesi'nin demir taç üzerindeki hakimiyeti rakipsiz olmamıştır. Eski Wyk katliamında, kral şurasına ilaveten Galon sa'nın demirdoğumluların birbirleri arasında savaşmasını yasaklaması kuralı da tarihe karışmıştır. Takip eden yüzyıllarda Urron Kızıl El ve varisleri yarım düzüne büyük ayaklanmayla baş etmek zorunda kalmıştır ve bunlardan en az ikisi köle isyanıdır. Ana kıtanın lordları ve kralları demirdoğumlular arasındaki çatışmalardan doğan avantajlarını kullanma konusunda yavaş davranmamışlardır. Yeşil topraklarda kalan yerleşim yerleri birer birer kaybedilmiştir. En ağır darbe, Altın Kafa olarak bilinen Menzil kralı Kral VII. Garth tarafından, demir adamları Sisli Adalar'dan sürmesi, adanın isminin Kalkan Adaları olarak değiştirmesi ve Mander'in girişini korumak adına bölgeye en yaman savaşçıları ile en mahir denizcilerini yerleştirmesi ile indirilmiştir.

Andalların Yedi Krallık'a ayak basması Demir Adalar'ın çöküşünü hızlandırmıştır zira uzun zaman önce bölgeyi terk eden İlk İnsanlar'ın aksine Andallar korkusuz denizcilerdir ve sahip oldukları donanma demirdoğumluların inşa edebileceklerinden çok daha çevik ve denize dayanıklıdır. Andallar nehir topraklarını, batı topraklarını ve Menzil'i işgal ettiğinde kıyılarda yeni köyler kurulmuş, hemen her koyda ve limanda surlarla çevrili kasabalar kurulmuş, ahşap ve taş malzemeden dayanıklı kaleler inşa edilmiş ve lordlar ile küçük krallar kendi sahillerini ve ticaret filolarını korumak adına savaş gemileri yaptırmaya başlamıştır.

Andallar zamanı geldiğinde Demir Adalar'ı tıpkı Boğaz'ın alt bölgesindeki Westeros'a yaptıkları gibi süpürmüştür. Ardı ardına gelen Andal maceracılara adalara inmiş ve demirdoğumlu halklardan bir ya da birkaçıyla ittifaklar

kurmuştur. Andallar ada halkından bazı eski hanelerle evlilik bağı kurmuş ve geri kalanlara kılıç, balta ve kanla bezenmiş son bir armağan vermiştir.

Greyiron Hanesi yok edilen haneler arasındadır. Son Demir Kralı II. Rognar, Orkwoodlar, Drummlar, Hoareler ve Greyjoyların kendisine karşı kurduğu ve yanlarına kiralık askerler ve savaş efendilerinden oluşan Andal korsanlarını aldıkları ittifak karşısında düşmüştür.

Galip gelen taraf, takip eden dönemde Rognar'm yerine kimin kral olacağı konusunda uzlaşmaya varamamış ve bu tartışmayı demirdoğumlular arasında yaygın olan parmak dansı ile çözmüşlerdir. Parmak dansında rakiplerden biri diğerine balta fırlatmakta ve karşı taraf baltayı havada yakalamaya çalışmaktadır. Harras Hoare, iki parmağından olsa da bu mücadelenin galibi olmuştur. Harras Güdük El lakabıyla tanınan kral, Demir Adalar'a otuz yıl hükmetmiştir.

Pek çokları, Harras'ın tacı kazanma öyküsünün bir ozanın eğlencesinden fazlası olmadığı kanaatindedir. Başüstat Haereg, Harras'ın bir Andal bakiresini kendisine eş olarak alması sebebiyle kızın babasının ve çok sayıda başka Andal lordunun desteğini kazandığını ve bu sayede kral seçildiğini iddia etmektedir.

KARA KAN

Başüstat Hake, Hoare Hanesi'nden çıkan kralların, "kara saçlı, kara gözlü ve kara kalpli," olduğunu ifade etmektedir. Düşmanları, kanlarının da kara olduğunu ve bunun sebebinin "Andal lekesi" taşımaları olduğunu iddia etmektedir zira pek çok eski Hoare kralı Andal soyundan bakireleri eş olarak seçmiştir. Boğulmuş Tanrı rahiplerine göre gerçek demirdoğumluların damarlarında tuzlu su akmaktadır ve kara kanlı Hoareler, tanrıtanımaz işgalciler olarak sahte krallardır ve alaşağı edilmelidirler.

Yüzyıllar boyunca pek çokları bunu Haereg'in hakkında bazı detaylar paylaştığı girişimlerle denemiştir. Hiçbiri başarıya ulaşamamıştır. Hoarelerin mertlik yönünden çektikleri zafiyet onları zeki ve zalim yapmıştır. Kullarından pek azı onları sevmiştir ancak hepsinin de gazaplarından korkmak için geçerli sebepleri vardır. İsimleri dahi üzerinden yüzyıllar geçmesine rağmen doğaları hakkında bize bilgi vermektedir. Dul Bırakan Wulfgar. Rahip Katili Horgan. Öfkeli Fergon.

YUKARIDA | *Muzaffer Harras Güdük El.*

Ruhsuz Othgar. İblis Sever Othgar. Kızıl Gülücük Craghorn. Boğulmuş Tanrı rahipleri hepsini birden aforoz etmiştir.

Hoare Hanesi'nin kralları acaba kutsal insanların beyan ettiği kadar tanrıtanımaz mıdır? Hake, böyle olduklarına inansa da Başüstat Haereg çok daha farklı bir bakış açısı ortaya koymuştur. Ona göre, "kara kanlı" kralların gerçek günahlarının dinsizlik ya da şeytana tapmak değil hoşgörüdür zira Andallarm İnanç'ı Demir Adalar'a ilk kez Hoare iktidarında gelmiştir.

Andal kraliçeleri tarafından baştan çıkarılan bu krallar septa ve septonlara dokunulmazlık tanıyarak Yedi'yi tanıtmaları için adalarda dolaşmalarına izin vermişlerdir. Demir Adalar'daki ilk sept Dul Bırakan Wulfgar döneminde Büyük Wyk'te inşa edilmiştir. Torununun çocuğu Horgan Eski Wyk'te bir tanesinin daha inşasına onay vermiş ve eskiden kral şuralarının toplandığı bu topraklarda başını rahiplerin çektiği kanlı bir ayaklanma patlak vermiştir. Sept yakılmış, septon paramparça edilmiş, ibadet edenler, gerçek inançlarına geri dönebilmeleri ihtimaliyle denize sürüklenerek boğulmuştur. Haereg'e göre, Horgan Hoare'nin rahipleri katletmeye başlaması bu şekilde gerçekleşmiştir ve cevap niteliğindedir.

Hoare kralları ayrıca yağmacılık uygulamasını da geri plana itmiştir. Yağma azaldıkça ticaret gelişmiştir. Büyük Wyk, Orkmont, Harlaw ve Pyke tepelerinin altında hâlen büyük miktarda demir cevherinin yanında kurşun ve kalay da bulunmaktadır. Demir adamların gemilerini inşa etmek için duydukları ahşap ihtiyacı her zamankinden fazladır ancak artık gördükleri yerde el koyabilecek kudrette değildirler. Bu sebeple yağmalamak yerine demir karşılığında takas etme yolunu seçmişlerdir. Demir, kış geldiğinde ve soğuk rüzgârlar esmeye başladığında ise Hoare Hanesi'nin halkın kendisini doyurması için arpa, tahıl ve turp (kendileri için de biftek ve domuz) alımlarında kullandıkları para niteliği kazanmaktadır. "Demir bedeli ödemek," tamamen yeni bir anlam kazanmıştır... pek çok demirdoğumlu bunu aşağılayıcı bulurken rahipler utanç verici olarak değerlendirmiştir.

Demirdoğumluluk gururunun en dip noktası üç Harmund döneminde yaşanmıştır. Adalarda Ev Sahibi Harmund, Pazarlıkçı Harmund ve Yakışıklı Harmund isimleriyle anılmaktadırlar. Ev Sahibi Harmund Demir Adalar'ın bilinen ilk okur yazar kralıdır. Dünyanın uzak köşelerinden gelen seyyah ve tacirleri Büyük Wyk'teki kalesinde sıcak bir şekilde karşılamış, kitaplara hazinesi gözüyle bakmış ve septon ile septalara dokunulmazlık vermiştir.

Oğlu Pazarlıkçı Harmund, babasının okuma sevgisini paylaşmaktadır ve büyük bir seyyah olarak tanınmıştır. Elinde kılıç olmadan yeşil toprakları ziyaret eden ilk Demir Adalar kralı kendisidir. Gençlik yıllarını Lannister Hanesi'nde bir koruma görevlisi olarak geçiren ikinci Harmund Casterly Kayası'na kral olarak dönmüş, Kaya'nın Kralı'nın kızı, "batının en güzel çiçeği," Leydi Lelia Lannister'ı kendisine kraliçe olarak seçmiştir. İlerleyen dönemdeki bir seyahatinde Yüksekbahçe ve Eski Şehir'i ziyaret etmiş, bölge kral ve lordlarıyla aralarındaki ticareti geliştirmek adına görüşmeler yapmıştır.

Çocukları İnanç ile daha doğrusu Kral Harmund'un kendine uyarladığı hâliyle büyümüşlerdir. Ölümü üzerine en büyük oğlu tahta çıkmıştır. Yakışıklı Harmund (kimilerine göre Lannister annesine, Dul Kraliçe Lelia'ya çekmiştir), bundan sonra yağma yapanların kutlanmak yerine korsan ilan edilip asılacağını duyurmuş, tuz karısı almayı resmî olarak yasaklamış ve bu tip ilişkilerden doğacak çocukların piç kabul edilerek doğum haklarından yararlanamayacağını ilan etmiştir. Shrike isimli rahibin kendisine öğütler verdiği dönemde adalardaki kölelik sisteminin de önünü almayı düşünmüştür.

Diğer rahipler seslerini yükselterek çağrı yapmış ve ada lordları da bu çağrıya kulak vermiştir. Kral Harmund'un arkasında sadece septonlar ve müritleri durmuş ve Kral Harmund bir gecede, neredeyse hiç kan dökülmeden tahttan indirilmiştir. Shrike, tahttan indirilen kralın dilini bizzat kesmiştir, böylelikle Harmund artık "yalanlar ve kâfirlik" üzerine konuşamayacaktır. Harmund aynı zamanda kör edilmiş ve burnu kesilmiştir, böylelikle "herkes onun nasıl bir canavar olduğunu" görebilecektir.

Lordlar ve rahipler Harmund'un yerine küçük kardeşi Hagon'u getirmiştir. Yeni kral İnanç'ı yasaklamış, Harmund'un buyruklarını geri çekmiş ve septonlar ile septaları topraklarından sürmüştür. Demir Adalar'da bulunan her bir sept aynı gece ateşe verilmiştir.

Kısa süre sonra Kalpsiz Hagon mahlasıyla anılacak olan Kral Hagon, Shrike tarafından oğulları ve kocasını tanrıdan uzaklaştırmakla suçlanan öz annesinin, Lannister "orospusu"

I. Harmund, Yedi'yi gerçek din olarak kabul etse de Boğulmuş Tanrı'yı da onurlandırmayı sürdürmüş, Büyük Wyk'e dönüşünün ardından açık açık "Sekiz Tanrı," dan bahsetmiş ve adalarda yer alan her septin kapısında Boğulmuş Tanrı'nın bir heykelinin konulmasını emretmiştir. Bu ne rahipleri ne de septonları memnun etmiştir ve kral iki tarafın da gözünden düşmüştür. Tarafları yatıştırmaya çalışan kral talimatını geri almış ve bir tanrı olduğunu ve onun da yedi yüzü olduğunu ilan etmiştir... Boğulmuş Tanrı bu yüzlerden bir tanesidir, Yabancı sıfatını taşımaktadır.

Kraliçe Lelia'nın dudaklarının ve kulaklarının kesilmesine, gözlerinin çıkartılmasına, dilinin kızdırılmış kerpetenle sökülmesine ve sakat bırakılmasına onay vermiş, ardından onu Lannisport'a yelken açan bir gemiye bindirmiştir. Kraliçenin yeğeni olan Kaya'nın Kralı bu hunharca davranış karşısında büyük öfkeye kapılmış ve komutanlarını toplamıştır.

Takip eden dönemde yaşanan savaş, ardında dörtte üçü demirdoğumlulardan olmak üzere on bin ölü bırakmıştır. Savaşın yedinci yılında batılılar Büyük Wyk'e çıkmış, savaşta Hagon'u ezmiş ve kalesini ele geçirmiştir. Kalpsiz Hagon asılmadan önce annesine yaptığı muameleyi görerek sakat bırakılmıştır. Lannister kuvvetlerini yöneten Sör Aubrey Crakehall, Hoare Kalesi'nin yerle bir edilmesini emretmiştir ancak askerler kaleyi yağmalarken zindanda Yakışıklı Harmund bulunmuştur. Haereg'e göre, Crakehall kısa bir süre için Harmund'u tahta çıkarmayı düşünmüş olsa da eski kral kör, sakat ve uzun süreli mahkûmiyeti sebebiyle yarı yarıya delirmiştir. Sör Aubrey durumu değerlendirdikten sonra kendisine içine haşhaş sütü karıştırılmış bir kadeh şarapla "ölümü armağan etmiş"tir. Sonrasında ise şövalye, bir çılgınlık anında Demir Adalar'ın krallığı unvanını kendi üzerine almıştır.

Bu karar ne demirdoğumluları ne de Lannisterları memnun etmiştir. Haber Casterly Kayası'na ulaştığında kral Crakehall'u kendi başının çaresine bakmak üzere terk ederek savaş gemilerini geri çağırmıştır. Arkasında Lannister Hanesi'nin gücü ve serveti olamayan "Kral Aubrey" iktidarının hızla çöküşüne şahit olmuştur. Bizzat Shrike tarafından yakalanarak denize kurban edilmek suretiyle sona eren saltanatı yarım yıldan az sürmüştür.

Demirdoğumlularla batılılar arasındaki savaş beş yıl daha kopuk bir düzende devam etmiş, arkasında fakirleşmiş, yanmış ve yıkılmış Demir Adalar bırakarak sona ermiştir. Takip eden kış uzun ve sert geçmiştir ve bu kış adalarda Kıtlık Kışı olarak anılmaktadır. Hake'nin yazdıklarına göre o kış açlıktan ölen demir adam sayısı, önceki dönemde yaşanan savaşlarda ölenlerin üç katıdır.

Demir Adalar'ın onarılması yüzyıllar almış, refah ve güce kavuşmaları uzun ve yavaş bir tırmanma sürecinin ardından gerçekleşmiştir. Bu kasvetli dönemde iktidarda olan krallardan burada bahsetmeyeceğiz zira çoğu lord ya da rahiplerin kuklalarından başka bir şey değildir. Bu krallardan Aç Kurt'un kanlı iktidarı döneminde Kuzey'i kasıp kavuran Harrag Hoare ve oğlu Tecavüzcü Ravos gibi birkaçı ise Kahramanlar Çağı'nın yağmacıları ile benzerlik göstermektedir ancak sayıları azdır ve iktidarları arasında yıllar vardır.

Adaların onuru ve yiğitliğinin geri alınması sürecinde hem yağma hem de ticaret rol oynamıştır. Diğer topraklar artık demir adamlardan daha büyük ve daha güçlü savaş gemileri

üretse de hiçbir denizci demir adamlar kadar gözü kara değildir. Pyke'ın Lordsport limanı ile Büyük Wyk, Harlaw ve Orkmont limanlarından yelken açan tüccarlar Lannisport, Eski Şehir ve Özgür Şehirler'e ulaşmış, kendilerinden öncekilerin hayal dahi edemediği hazinelerle geri dönmüştür.

Yağmacılık da devam etmiştir... ancak "denizin kurtları" artık evlerine yakın bölgelerde avlanmamaktadır zira yeşil toprakların kralları tahrik edilemeyecek kadar güçlenmiştir. Avlarını artık açık denizde, Basilisk Adaları, Basamak Taşı ve İhtilaflı Topraklar'ın sahillerinde aramaktadırlar. Bazı denizciler paralı tayfa olarak görev yapmış, Özgür Şehirler'in bitmek bilmeyen ticaret savaşlarında birbirlerine karşı vuruşmuşlardır.

Bunlardan biri Kral Zeki Qhorwyn'in üçüncü oğlu Harwyn Hoare'dir. Kurnaz ve paragöz bir kral olan Qhorwyn saltanat dönemini hazineyi doldurarak ve savaştan kaçınarak geçirmiştir. Donanmayı önce iki sonra üç katına çıkarıp nalbantlara daha çok zırh, kılıç ve balta üretmelerini emrederken diğer yandan, "savaş ticareti kötü etkiler," demiştir. "Zafiyet saldırılara davetiye çıkarır," buyurmuştur. "Barış için güçlü olmalıyız."

Oğlu Harwyn'in gözü barıştan ziyade babasının dövdürdüğü silahlarla zırhlarda ve hatta daha fazlasındadır. Var olan tüm kayıtlarda savaşçı bir oğlan olarak geçen ve

YUKARIDA | *Kral Harwyn Hoare.*

taht sırasında üçüncü durumda olan Harwyn Hoare erken yaşta denize gönderilmiştir. Basamak Taşı'na yapılan bir dizi akına katılmış, Volantis'i Tyrosh'u ve Braavos'u ziyaret etmiş, Lys'in zevk bahçelerinde erkekliğe adım atmış, bir korsan kralın tutsağı olarak Basilisk Adaları'nda iki yıl geçirmiş, İhtilaflı Topraklar'da savaşan bir grup için para karşılığı kılıç sallamış ve İkinci Oğullar ile birkaç savaşa katılmıştır.

Harwyn Demir Adalar'a döndüğünde babası Qhorwyn'in ölmek üzere olduğunu görmüştür. En büyük abisi de iki yıl önce ölmüştür. Harwyn ile taç arasında ortanca kardeş bulunmaktadır ve varisin kral henüz son nefesini vermemişken ani bir şekilde hayatını kaybetmesi o günlerden bugüne taşınan bir tartışma konusudur. Prens Harlan'ın ölümüne şahitlik eden herkes ölümün kazaen olduğunu ve prensin attan düştüğünü beyan etmiştir ancak aksini iddia etmenin hayatlarını riske atmak olduğunun da bilincindedirler. Demir Adalar dışındaki diyarlarda varisin ölümünün arkasında Prens Harwyn'in olduğu genel olarak kabul görmüş bir iddiadır. Bazıları bunu bizzat kendisinin yaptığını iddia ederken bazıları da Prens Harlan'ın Braavoslu Yüzsüz Adamlar'dan biri tarafından öldürüldüğünü savunmaktadır.

Kral Qhorwyn, taç prensinin ölümünü takip eden altıncı günde ölmüş ve taç üçüncü oğluna geçmiştir. Harwyn Sert El olarak tanınan kral, adını kısa süre içinde Yedi Krallık tarihine kanla yazdıracaktır.

Yeni kral, babasının tersanelerini ziyaretinde "gemiler denize açılmak içindir," kraliyet demircilerini ziyaretinde ise, "kılıçlar kana bulanmak içindir," demiştir. Kral Qhorwyn zamanmda sıklıkla zayıflığın saldırıya davetiye çıkaracağını söylemiştir. Oğlu, Demir Adam Koyu'na baktığında, Üç Dişli Mızrak lordlarının uzaktaki Fırtına Burnu'nda yaşayan Fırtına Kralı Arrec Durrandon'ın topukları altında debelendiği nehir topraklarında zayıflık ve karmaşa görmüştür.

Harwyn, bir ordu toplayarak babasının gemilerinden yüz tanesi ile koyu geçmiştir. Mukavemetle karşılaşmadan Denizgözcüsü'ne inmiş, gemileri karadan yürüterek Mavi Çatal'a indirmiş ve akarsu boyunu ateş ve kanla süpürmüştür. Nehir lordlarından pek azı ona karşı silah kaldırmıştır zira fırtına topraklarından kendilerine hükmeden lordlarına karşı pek az sevgi ve daha da az sadakat beslemektedirler. O günlerde demirdoğumluların denizde güçlü ancak karada kolaylıkla zapt edilebilecek savaşçılar olduğu düşünülmektedir. Ancak Harwyn Hoare başka hiçbir demirdoğumluya benzememektedir. Tavını İhtilaflı Topraklar'da almış olan kral karşılaştığı her düşman karşısında denizde olduğu kadar karada da yiğitçe savaşabileceğini kanıtlamıştır. Blackwoodların icabına ezici bir zaferle baktıktan sonra Üç Dişli Mızrak lordlarının çoğu kendisine biat etmiştir.

Harwyn, Panayır Pazarı'nda kendi kuvvetlerinin bir buçuk katı büyüklükte bir orduya komuta eden genç Fırtına Kralı Arrec Durrandon'la karşılaşmıştır... fırtına topraklarından gelen ordu kötü yönetilmekte, yorgun ve evden uzaktadır. Demir adamlar ile nehir lordları onları ezmiştir. Adamlarının yarısı ile iki kardeşini kaybeden Kral Arrec şans eseri kaçarak hayatta kalabilmiştir. Güneye kaçarken nehir toprakları halkı ayaklanmış ve bölgede yer alan birlikleri ya sürülmüş ya da katledilmiştir. Nehir topraklarının geniş ve zengin topraklarının hakimiyeti Fırtına Burnu'ndan demir adamlara geçmiştir.

Harwyn Sert El, tek bir cesur hamleyle topraklarını on kat büyütmüş ve Demir Adalar'ı tekrar korku salan bir güce dönüştürmüştür. Kendilerini Durrandonlardan kurtarması için Harwyn'e destek olan Üç Dişli Mızrak lordları ise yeni efendilerinin eskilerinden çok daha sert ve talepkar olduğunu kısa süre içinde öğrenecektir. Harwyn fethettiği toprakları ölümüne dek çok katı bir şekilde yönetmiş, nehir topraklarında adalardan fazla zaman geçirmiş, arkasına aldığı açgözlü ordu ile Üç Dişli Mızrak'ın bir ucundan öbür ucuna sürekli at sürerek vergi toplama, haraç ve tuz karısı konularında isyan kokusu aldığı her yere uğramıştır. Adamları onun için, "sarayı çadır, tahtı eyerdi," demiştir.

Sert El, altmış dört yaşında öldüğünde yerini alan oğlu Halleck aynı mizaçta biridir. Halleck, saltanatı döneminde Demir Adalar'ı sadece üç kez ziyaret etmiş ve anlatılanlara göre toplamda iki yıldan az zaman geçirmiştir. Kendisine demirdoğumlu demesine, Boğulmuş Tanrı'ya kurban edildiğini söylemesine ve yanında sürekli üç rahip bulundurmasına karşın Halleck Hoare'nin damarlarında deniz tuzundan çok Üç Dişli Mızrak kanı akmaktadır ve adalara sadece silah, gemi ve asker kaynağı olarak bakmaktadır. Saltanatı, babasınınkinden de kanlı geçmiştir ancak daha başarısız sayılmasının sebebi hem batılılara hem de fırtına toprakları askerlerine karşı yaşadığı mağlubiyetler ile Kanlı Kapı felaketiyle sonlanan en az üç başarısız Vadi seferidir.

Kral Halleck, saltanatının büyük kısmını tıpkı babası gibi kamp çadırlarında ve seferde geçirmiştir. Savaşsız geçen dönemlerde geniş topraklarını nehir topraklarının kalbinde, babasının en büyük zaferini kazandığı yerin yakınlarında Panayır Pazarı'ndaki mütevazı bir kuleden yönetmiştir.

Kendi oğlu bundan daha büyük bir ikametgah talep etmiş ve saltanat yıllarının çoğunu bunun inşaatıyla geçirmiştir. Ancak Kara Harren'ın ve Harrenhal'ın inşasının hikâyesine önceki bölümlerde değinilmiştir.

Harrenhal'ı yok eden ejderha alevi Kral Harren'ın düşlerine, demirdoğumluların nehir toprakları üzerindeki hakimiyetine ve Hoare Hanesi'nin "kara soyu"na acı bir nokta koymuştur.

PYKELI GREYJOYLAR

Kara Harren ve oğullarının ölümü Demir Adalar'ı karmaşa içinde ve kralsız bırakmıştır.

Nehir topraklarında çok sayıda büyük lord ve meşhur savaşçı Kral Harren'a hizmet etmekteydi. Bunlardan bazıları Harrenhal yangınında, kalanları ise nehir toprakları kendilerine karşı ayaklandığında ölmüştür. Sadece birkaçı sahile canlı ulaşabilmiş ve daha da azı onları eve götürmek üzere bekleyen gemilerden yakılmamış olanlara ulaşabilmiştir.

Aegon Targaryen ve kız kardeşleri, Harrenhal olayını takiben Demir Adalar'a pek az önem göstermiştir. Düşünmeleri gereken daha büyük sorunlar ve dört bir yanlarında yenmeleri gereken güçlü düşmanları vardır. Kendi başlarının çaresine bakmaları için terk edilen demirdoğumlular kısa süre içinde birbirleriyle savaşa tutuşmuştur.

Harlaw'da küçük bir lord olan Qhorin Volmark krallık üzerinde hak iddia eden ilk kişi olmuştur. Büyük annesi Harwyn Sert El'in küçük kız kardeşidir. Volmark, bu bağa dayanarak kendisini "kara soy"un yasal varisi ilan etmiştir.

Kırk kadar rahip, yalos tacı kendi seçtikleri kralın, Lodos adında yalınayak gezen ve Boğulmuş Tanrı'nın yaşayan oğlu olduğu iddia edilen bir din adamının başına geçirmek üzere Eski Wyk'te, Nagga'nın kemikleri altında toplanmıştır.

Büyük Wyk, Pyke ve Orkmont'ta da taht üzerinde hak iddia eden kişiler ortaya çıkmış ve onları destekleyen topluluklar bir yıl boyunca hem karada hem de denizde savaşmıştır. Fatih Aegon bu savaşa FS 2'de Balerion kalabalık bir donanma ile Büyük Wyk'e indiğinde son vermiştir. Demir adamlar bu güç karşısında tutunamamıştır. Qhorin Volmark Fatih'in ellerinde, Aegon'un Valyria çeliğinden kılıcı Blackfyre ile can vermiştir. Eski Wyk'te rahip kral Lodos tanrısına dönmüş ve Aegon'un savaş gemilerini denizin derinliklerine çekmeleri için krakenler çağırmıştır. Krakenler ortaya çıkmadığında ise ceplerini taşla doldurarak babasına "danışmak" üzere denize yürümüştür. Binlerce kişi de onu takip etmiştir. İlerleyen yıllarda ada sahillerine şişmiş cesetleri vurmuştur ancak rahibin cesedi bunların arasında değildir. Büyük Wyk ve Pyke'ta hayatta kalan rakipler (Orkmont'taki kral bir sene önce öldürülmüştür) ise Targaryen Hanesi önünde diz çökerek bağlılık yemini etme konusunda hızlı davranmıştır.

Ancak onları kim yönetecektir? Ana kıtada bazıları Aegon'u demirdoğumluları, Üç Dişli Mızrak'ın Yüce Lordu unvanı ile onurlandırılan Nehirova lordu Tully'ye bağlaması konusunda ikna etmeye çabalamıştır. Başka bir grup ise adaların Casterly Kayası'na bağlanması gerektiğini savunmuştur. Sayıca az bir grup ise adaları ejderha alevi ile kavurarak kurutmasını ve demirdoğumluların bu zamana dek yarattığı sıkıntılara ebediyen son vermesini önerecek kadar ileri gitmiştir.

Aegon ise farklı bir yol seçmiştir. Demir Adalar'ın hayatta kalan son lordlarını bir araya getirerek kendi içlerinde bir yüce lord seçmelerine izin vermiştir. Grup, sürpriz olmayan bir kararla kendi içlerinden birini seçmiştir: Pyke'ın Orakçı Lordu ve Gri Kral'ın soyundan gelen meşhur kaptan Vickon Greyjoy. Pyke, Büyük Wyk, Harlaw ve Orkmont'tan hem daha küçük hem de daha fakir olmasına karşın Greyjoylar uzun ve ayrıcalıklı bir soy olagelmiştir. Kral şurası günlerinde onlardan fazla kral çıkaran haneler sadece Greyironlar ve İyi Kardeşler olmuştur, ayrıca Greyironlar artık yaşamamaktadır.

Savaş yılları sebebiyle tükenmiş ve fakirleşmiş demir adamlar yeni lordlarını muhalefet etmeden kabullenmiştir.

Demir Adalar'ın Harren'ın düşüşü ve takip eden dönemdeki iç savaşın etkilerinden sıyrılması neredeyse bir neslin ömrünce sürmüştür. Vickon Greyjoy Pyke'ta tahta çıkmış ve Deniztaşı Tahtı'na oturmuş, sert ama dikkatli bir lider olduğunu göstermiştir. Yağmacılığı kanun dışı ilan etmese de yapılacak eylemlerin açık sularda, Westeros sahillerinden çok uzaklarda gerçekleştirilmesini Demir Taht'ın öfkelendirilmemesini emretmiştir. İlaveten, Aegon Yedi'yi yeni dini olarak kabul ettikten ve Eski Şehir'de Yüce Septon tarafından kutsandıktan sonra Lord Vickon septonların adalara geri dönmesine ve İnanç'ı yaymalarına izin vermiştir.

Bu, her zaman olduğu gibi çok sayıdaki dindar demirdoğumluyu öfkelendirmiş ve Boğulmuş Tanrı rahiplerinin nefretini kazanmasına sebep olmuştur. Rahatsızlıktan

YUKARIDA | *Greyjoy Hanesi'nin (ortada) ve bazı önemli, geçmiş ve mevcut hanelerin armaları, (yukarıdan saat yönünde): Greyiron, Goodbrother, Wynch, Botley, Drumm, Harlaw, Hoare ve Blacktyde.*

haberdar olan Lord Vickon, "bırakın vaazlarını versinler," demiştir. "Bizim, yelkenlerimizi dolduracak rüzgârlara ihtiyacımız var." Kendisi Aegon'un adamıdır, ona oğlu Goren'i hatırlatmaktadır ve ancak Aegon Targaryen ve ejderhalarına karşı ayaklanmaya cesaret edecek kadar aptal değildir.

Goren Greyjoy'un hatırladığı ifadeler bunlardır. Lord Vickon FS 33 yılında öldüğünde Demir Adalar Lordu unvanıyla yerini alan kişi, kendisinin yerine Qhorin Volmark'ın oğlunu tahta çıkarma girişimini bertaraf eden Goren olmuştur. Dört yıl sonra Fatih Aegon, Ejderha Kayası'nda geçirdiği felç sebebiyle hayatını kaybettiğinde ve yerine oğlu Aenys taç giydiğinde ise daha ciddi bir sınavla karşı karşıya kalmıştır. Aenys Targaryen yumuşak başlı ve iyi huylu olmasına rağmen genel olarak zayıf bir karakter olarak değerlendirilmekte ve Demir Taht'ta oturmasının uygun olmadığı düşünülmektedir. Yeni kral henüz kraliyet devir ziyaretlerini yaparken diyarın dört bir yanında isyanlar çıkmıştır.

Benzer bir isyan da Demir Adalar'da bir dönem rahip kral olduğunu iddia eden ve babasını ziyaretten döndüğünü söyleyen Lodos önderliğinde çıkmıştır. Goren Greyjoy sorunun üzerine kararlılıkla gitmiş ve rahip kralın kafasını Aenys Targaryen'e götürmüştür. Haşmetmeapları bu armağan karşısında çok mutlu olmuş ve Lord Goren'e gücünün yettiği herhangi bir ödülü ihsan edeceğini söylemiştir. Vahşi olduğu kadar bilge de olan Greyjoy kraldan septon ve septaları Demir Adalar'dan sürme yetkisi istemiştir. Kral Aenys bu isteğe razı gelmek zorunda kalmıştır. Adalarda yeniden sept açılması için bir yüz yıl geçmesi gerekecektir.

Demirdoğumlular, Greyjoy lordlarının önderliğinde uzun yıllar sakin kalmıştır. Hayatlarını, fetih fikirlerinden uzak durarak balıkçılık, ticaret ve madencilikle idame ettirmişlerdir. Westeros'ta, Kral Toprakları ile Pyke arasındaki mesafe sebebiyle demirdoğumluların sarayla olan işleri git gide azalmıştır. Adada hayat özellikle de kışları zordur ancak bu dönem dışında da zaten her zaman zor olmuştur. Bazıları, insanların demirdoğumlulardan korktuğu dönemlerdeki gibi Eski Usul'e dönme hayalleri kursa da Basamak Taşı ve Yaz Denizi çok uzaktadır ve Deniztaşı Tahtı'nda oturan Greyjoylar eve yakın denizlerde yağma yapılmasına izin vermemektedir.

KIZIL KRAKEN

Krakenin uyanmasından önce yüzyılın büyük kısmı geçse de düşler asla ölmemiştir zira rahipler tuz denizine dizlerine kadar girerek Eski Usul'e uygun dualar etmekte, yüzlerce iskele genelevi ve denizci hanındaki yaşlılar demirdoğumluların zengin ve mağrur olduğu, savaşçıların yataklarını ısıtan bir düzine tuz karılarının olduğu eski günlere dair hikâyeler anlatmaktadır. Çok sayıda oğlan ve adam bu hikâyeler eşliğinde sarhoş olmuş ve bir yağmacının ışıltılı

hayatına imrenmiştir. Bunlardan biri Pyke ve Demir Adalar'ın varisinin vahşi oğlu Dalton Greyjoy'dur. Hake onun hakkında, "üç şeyi sevmiştir: denizler, kılıcı ve kadınlar," demiştir. Korkusuz, inatçı ve çabuk öfkelenen bir çocuktur ve anlatılanlara göre beş yaşında kürek çekmeye başlamış on yaşında ise amcasıyla birlikte açıldığı denizde Basilisk Adası'ndaki korsan kasabalarına yağmaya gitmiştir.

Dalton Greyjoy, on dört yaşında Eski Ghis'e kadar yelken açmış, bir düzine çatışmaya katılmış ve dört tuz karısı sahibi olmuştur. Adamları onu sevmiştir (hatta kadınlarından daha çok sevdiği söylenebilir zira kadınlardan çabuk sıkılmaktadır). Aşkı kılıcıdır. Bu, Alacakaranlık isimli harabe bir korsan gemisinden aldığı Valyria çeliğinden bir kılıçtır. On beş yaşında Basamak Taşı'nda paralı asker olarak çarpışırken amcasının öldürülmesine şahit olmuş ve intikamını oracıkta almıştır. Bu savaşta düzinelerce yara almış ve tepeden tırnağa kanla kaplanmıştır. O günden bu yana ise adamları ona Kızıl Kraken demektedir.

Aynı yıl, Basamak Taşı'nda babasının ölüm haberini almış ve Demir Adalar Lordu unvanıyla Deniztaşı Tahtı'na oturmuştur. Hemen işe koyulup gemiler inşa ettirmiş, kılıçlar dövdürmüş ve savaşçılar yetiştirmiştir. Genç lorda sebebi sorulduğunda ise, "fırtına geliyor," yanıtını vermiştir.

Öngördüğü fırtına ertesi yıl, Kral I. Viserys Targaryen, Kral Toprakları'ndaki Kızıl Kale'de uykusunda can verdiğinde patlamıştır. Kızı Rhaenyra ve üvey kardeşi Aegon aynı anda Demir Taht üzerinde hak iddia etmiş, sonucunda ise Ejderhaların Dansı olarak bilinen kan, savaş, yağma ve cinayet çılgınlığı başlamıştır. Haber Pyke'a ulaştığında Kızıl Kraken'in yüksek sesle kahkaha attığı iddia edilmektedir.

Savaş boyunca Prenses Rhaenyra ve siyahları denizdeki büyük avantajlarının keyfini sürmüştür zira destekçileri arasında Driftmarklı Velaryon Hanesi'nden meşhur Deniz Yılanı, Dalgaların Lordu Corlys Velaryon vardır. Kral II. Aegon'un yeşil konseyi ise buna cevaben Pyke'a ulaşıp Lord Dalton'a gemileriyle birlikte gelerek Westeros genelinde Deniz Yılanı ile savaşması karşılığında diyarın lord amirali unvanıyla küçük konseyde bir sandalye önermiştir. Bu bonkör bir teklifti ve pek çok genç bu teklifin üzerine atlardı ancak Lord Dalton o yaşta biri için nadir görülen bir zekâya sahiptir ve Prenses Rhaenyra'nın karşı teklifini beklemeyi tercih etmiştir.

Kraliçenin mektubu geldiğinde içinden çıkan teklif ona daha çok hitap etmiştir. Siyahlar onun donanmasının Westeros geneline yayılmasına ve Dar Deniz'de riskli bir savaşa girmesine ihtiyaç duymamaktadır. Kraliçenin tek isteği düşmanlarına saldırmasıdır. Bu düşmanlar arasında toprakları şu anda saldırıya açık olan Casterly Kayası'ndan Lannisterlar da vardır. Lord Jason Lannister şövalyelerinin, okçularının ve ehil savaşçılarının çoğunu yanına alarak Rhaenyra'nın nehir topraklarındaki müttefiklerine karşı saldırıya geçmiş ve batı topraklarını zayıf bir savunmayla bırakmıştır. Lord Dalton fırsatı görmüştür.

Lord Jason nehir topraklarındaki savaşta ölürken ve ordusu sıklıkla değişen komutanların emrinde savaştan savaşa koşarken Kızıl Kraken ve demirdoğumluları batı toprakla-

rına koyun sürüsüne atılan kurtlar gibi saldırmıştır. Lord Jason'ın dul eşinin kapılarını sürgülediği Casterly Kayası'nın onlar için fazla güçlü bir hedef olduğu anlaşılsa da demir adamlar Lannister donanmasını yakmış, Lannisport'u talan etmiş, ciddi miktarda altın, tahıl ve ticari malı yanlarında götürürken aralarında Lord Jason'un gözde metresi ile öz kızlarının da olduğu yüzlerce kadın ile kızı kendilerine tuz karısı olarak almışlardır.

Bunu, başka yağma ve talanlar takip etmiştir. Gemiler, batı sahilleri boyunca yol almış ve eski günlerdeki gibi akınlar yapmıştır. Kızıl Kraken, Kayce'ın alındığı saldırıyı bizzat yönetmiştir. Güzel Kale düşmüş ve Güzel Ada ile tüm serveti el değiştirmiştir. Lod Dalton, Lord Farman'ın dört kızını tuz karısı olarak almış ve beşinciyi –"çirkin olanı"– kardeşi Veron'a bırakmıştır.

Kızıl Kraken, Westeros'ta devasa ordular savaşır ve ejderhalar gökyüzünde çarpışırken Gün Batımı Denizi'ni neredeyse iki yıl boyunca tıpkı ataları gibi yönetmiştir.

Her savaşın bir sonu vardır ve bu durum Ejderhaların Dansı için de geçerlidir. Önce Prenses Rhaenyra, ardından Kral II. Aegon ölmüştür. Bu dönemde Targaryen ejderhalarının da çoğu tıpkı düzinelerce irili ufaklı lord, yüzlerce meşhur şövalye ve on binlerce sıradan insan gibi ölmüştür. Hayatta kalan siyah ve yeşiller şartlarda mutabık kalmış, Rhaenyra'nın küçük oğlu Kral III. Aegon adıyla taç giyerken II. Aegon'un kızı Jaehaera ile evlenmiştir.

Kral Toprakları'na barışın gelmesi batı topraklarına da geleceği anlamı taşımamaktadır. Kızıl Kraken'in savaşa duyduğu açlık dinmemiştir. Naipler konseyi oğlan kral adına ülkeyi yönetirken, ona devam ettirdiği yağmalama eylemlerini sonlandırma emri gelmiştir.

Nihayetinde, Kızıl Kraken'in felaketi bir kadından gelmiştir. Sadece adının Tess olduğunu bildiğimiz bir kız, Lord Dalton'un boğazını Lord Farman'ın Güzel Kale'deki yatak odasında uyurken kendi hançeriyle kesmiş ve ardından bedenini denize bırakmıştır.

Kızıl Kraken kendisine asla bir kaya karısı almamıştır. En yakın varisleri, çok sayıdaki tuz karılarından olma tuz oğullarıdır. Ölümünün üzerinden geçen birkaç saat içinde kanlı bir taht kavgası başlamıştır. Eski Wyk ve Pyke'ta savaş başlamadan önce ise Güzel Ada halkı ayaklanarak içlerindeki demir adamları katletmiştir.

Leydi Johanna Lannister, FS 134 yılında Kızıl Kraken'in yaptıklarının intikamını almıştır. Kendi donanması yakıldığından, Menzil'in yaşlı lord amirali Sör Costayne'i askerlerini Demir Adalar'a çıkarmaya ikna etmiştir. Kendi taht savaşı ile fazlaca meşgul olan demirdoğumlular hazırlıksız yakalanmıştır. Binlerce adam, kadın ve çocuk kılıçtan geçirilmiş, düzinelerce köy ile yüzlerce gemi ateşe verilmiştir. Sonunda Costayne savaşta can vermiş, ordusu büyük ölçüde dağıtılmış ve yok edilmiştir. Donanmanın sadece bir kısmı Lannisport'a dönebilmiştir (savaş ganimetleriyle, tonlarca tahıl ile tuzlanmış balıkla dolu gemiler). Ancak Casterly Kayası'na getirilen soylu esirlerden biri Kızıl Kraken'in tuz oğullarından biridir. Leydi Johanna onu hadım etmiş ve oğlunun soytarısı yapmıştır. Başüstat Haereg'in tespitine göre, "iyi bir soytarı olmuştur, ancak babasının yarısı kadar olamamıştır."

Diğer diyarlarda hanesi ve halkı üzerine böylesi bir felaketi getiren bir lord haklı olarak sevilmez ancak adalı demirdoğumlular doğaları gereği ona bugün bile büyük saygı göstermekte ve en büyük kahramanlarından biri olarak saymaktadır.

ESKİ VE YENİ USULLER

O günden bugüne Greyjoy Hanesi'nin Orakçı Lordları Demir Adaları Pyke'taki Deniztaşı Tahtı'ndan yönetmektedir. Kızıl Kraken'den bu yana hiç kimse Yedi Krallık ya da Demir Taht için bir tehdit oluşturmasa da pek az kişi adalıların tacın sadık birer hizmetkarı olduğunu söyleyebilmektedir. Kral oldukları günler geride kalmıştır ve aradan geçen binlerce yıl, yalos tacın hatırasını silememiştir.

Hükümdarlara ilişkin tüm kayıtlar Başüstat Haereg'in *Demirdoğumluların Tarihi* adlı eserinde yer almaktadır. I. Aerys Targaryen Demir Taht'a oturduğunda batı sahillerini yağmalayan Son Orakçı Dagon Greyjoy, Yalnız Işık'ın ötesinde fethedilebilecek yeni topraklar arayan Kutsal Aptal, Alton Greyjoy, Acıçelik'e önce kan yemini ardından ihanet eden Torwyn Greyjoy ve Ozan Loron Greyjoy ile yeşil topraklardan gelen genç şövalye Desmond Mallister arasındaki acıklı dostluk hikâyesine ilişkin detaylara buradan ulaşılabilir.

Haereg'in muazzam eserinin sonlarına doğru, Aegon'un Fethi'nden bu yana Deniztaşı Tahtı'na oturan en bilge kişilerden biri olan Lord Quellon Greyjoy ile ilgili bölüm gelecektir. İki metre boyunda, bir öküz kadar güçlü ve kedi kadar çevik olduğu söylenen devasa bir adamdır. Gençliğinde Yaz Denizi'nde korsanlar ile köle tacirlerine karşı kılıç sallamış ve şöhretini savaşçı olarak kazanmıştır. Demir Taht'ın sadık bir hizmetkarıdır ve Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı döneminde, Westeros'un güneyinde yüz gemiye komuta etmiş ve Basamak Taşı bölgesindeki savaşta kritik bir rol üstlenmiştir.

ÖNCEKİ SAYFALARDA | *Kızıl Kraken'in yağmacıları.*

Ancak Quellon lord olarak barış yolundan yürümeyi tercih etmiştir. Yağmacılığı, adada olmadığı dönemler dışında yasaklamıştır. Demir Adalar'a hastaları iyileştirmeleri ve gençlere yol göstermeleri için yirmi üstat getirtmiştir; üstatlar yanlarında kuzgunlarıyla gelmiştir ve hayvanların kara kanatları, adaları yeşil topraklara daha önce hiç olmadığı kadar sıkı bağlayacaktır.

Kalan köleleri azat eden ve Demir Adalar'daki kölelik sistemini suç sayan kişi de Lord Quellon'dur (bu anlamda tam olarak başarı sağlayamamıştır). Ayrıca, kendisi için tuz karısı almamış, alacak olan diğer kişilere yasak getirmemiş ancak onları bu ayrıcalık karşılığında yüklü bir vergi ödemeye mecbur bırakmıştır. Quellon Greyjoy üç eşinden dokuz oğul sahibidir. İlk ve ikinci eşleri kaya karısıdır ve eski tip törenle Boğulmuş Tanrı rahibi şahitliğinde bir araya gelmişlerdir. Son gelini ise yeşil topraklardan, Pembe Bakire Kalesi'nde yaşayan Piper Hanesi'nden bir kadındır ve babasının sarayında bir septonun huzurunda evlenmişlerdir.

Lord Quellon ayrıca, kendi topraklarıyla Yedi Krallık'ın geri kalan diyarları arasında sağlam bağlar kurabilmek ümidiyle demirdoğumluların antik ve adaya dair geleneklerine de sırt çevirmiştir. Çok güçlü bir lord olan Quellon Greyjoy'a karşı sadece birkaç kişi itiraz etme cesareti gösterebilmiştir zira kendisi sağlam iradeli, inatçı ve öfkesi tehlikeli bir lider olarak tanınmaktadır.

Quellon Greyjoy, Robert Baratheon,Eddard Stark ve Jon Arryn isyan başlattığında hâlen Deniztaşı Tahtı'nda oturmaktadır. İlerleyen yaşı temkinli doğasını.daha da güçlendirmiş olduğundan, savaş yeşil toprakları süpürürken tarafsız kalmayı tercih etmiştir. Buna karşın oğullarının kazanç ve zafere duyduğu açlık aman vermez boyuttadır ve kendi sağlığı kötüleşmekte, gücü de giderek düşmektedir.. Lord hazretleri bir süre karnındaki ağrıyla mücadele etmiştir ancak zaman geçtikçe ağrı şiddetini o denli artırmıştır, o denli rahatsız edici hâle gelmiştir ki her gece uyumadan önce bir yudum haşhaş sütü içmek zorunda kalmıştır. Yine de Pyke'a gelen ve Prens Rhaegar'ın Üç Dişli Mızrak'taki ölümünü haber veren kuzguna kadar kendisine gelen tüm ricalara karşı direnmiştir.Bu haber en büyük üç oğlunu harekete geçirmiştir: ona Targaryenların işinin bittiğini ve Greyjoy Hanesi'nin savaş ganimetinden pay alma fırsatını kaçırmadan isyana katılması gerektiğini söylemişlerdir.

Lord Quellon vazgeçmiştir. Demirdoğumluların, kendilerine en yakın bölgedeki Targaryen destekçilerine saldırarak isyana olan bağlılıklarını göstermesi kararlaştırılmıştır. Pyke'tan elli gemi kalkmış ve Menzil'e yelken açmıştır. Demirdoğumlu donanmasının büyük kısmı, muhtemel Lannister saldırısına karşı savunma amacıyla evde bırakılmıştır zira Casterly Kayası'nın hangi tarafta olduğu henüz bilinmemektedir.

Quellon Greyjoy'un son yolculuğu hakkında fazla söze gerek yoktur. Robert'ın İsyanı'na dair tarihçelerde sonradan eklenen bir ayrıntıdan fazlası değildir ve savaşın nihai sonucuna hiçbir etkisi olmayan kanlı bir olaydan ibarettir. Demirdoğumlular birkaç balıkçı teknesi batırmış, birkaç şişman tüccar esir almış, birkaç köy yakmış ve ufak tefek kasabaları yağmalamıştır. Ancak Mander'in girişinde, kendi savaş gemilerini muharebeye sokmak için yelken açan Kalkan Adaları güçlerinin beklenmedik direnciyle karşılaşmışlardır. Takip eden savaştan bir düzine gemiyi ele geçirmiş ya da batırmış olsalar da Lord Quellon Greyjoy dâhil olmak üzere aldıklarından fazlasını vermişlerdir.

O esnada savaş sona ermek üzeredir. Açıkgözlü davranan varis Balon Greyjoy, Deniztaşı Tahtı'na sahip olmak için kendi sularına dönmüştür.

Yeni Demir Adalar Lordu, Lord Quellon'un hayattaki en büyük oğludur ve ikinci evliliğinde dünyaya gelmiştir (ilk evliliğinde doğan oğullarının hepsi genç yaşta ölmüştür.) Pek çok açıdan babasına benzemektedir. On üç yaşında kürek çekebilmekte ve parmak dansı yapabilmektedir. On beş yaşında, bir yazını Basamak Taşı'nda yağma yaparak geçirmiştir. On yedi yaşında kendi gemisinin kaptanı olmuştur. Balon Greyjoy, babasının güçlü fiziği ve saf gücünden nasibini almasa da silah kullanırkenki çevikliği ve hızı ile onun bir kopyasıdır. Üstelik cesareti kimse tarafından sorgulanamaz niteliktedir.

Lord Balon daha henüz çocukken demirdoğumluları Demir Taht'ın boyunduruğu altından kurtarıp tekrar onurlu ve güçlü günlere kavuşturma hasretiyle yanmaktadır. Deniztaşı Tahtı'na oturduğu anda babasının koyduğu kuralların büyük çoğunluğunu geçersiz kılmış, tuz karıları üzerindeki vergiyi kaldırmış ve savaşta esir alınan kişilerin köle olarak sahiplenilebileceğini ilan etmiştir. Septonları adandan sürmese de üzerlerindeki vergiyi on kat artırmıştır. Üstatları himayesinde tutmaya devam etmiştir zira faydalı olduklarını kanıtlamışlardır. Pyke'ın üstadını idama mahkûm etme sebebi muğlak olsa da Lord Balon, Hisar'dan ivedilikle yeni bir üstat talebinde bulunmuştur.

Lord Quellon saltanatının büyük kısmını savaştan uzak durmaya gayret ederek geçirmiş, Lord Balon ise hemen savaş hazırlıklarına başlamıştır. Balon Greyjoy, altın ve şöhretten ziyade bir tacın hayalini kurmaktadır. Taç hayali Greyjoy Hanesi'ne uzun tarihi boyunca musallat olan bir lanet gibidir. Bu heves tıpkı Balon Greyjoy'da olduğu gibi sıklıkla yenilgi, çaresizlik ve ölümle sonuçlanmıştır. Balon beş yıl boyunca hazırlanmış, adamlar ve gemiler toplamış, güverteleri patlamaya hazır askerlerle dolu, güçlendirilmiş gövde ve mahmuzlara sahip devasa kalyonlar inşa etmiştir.

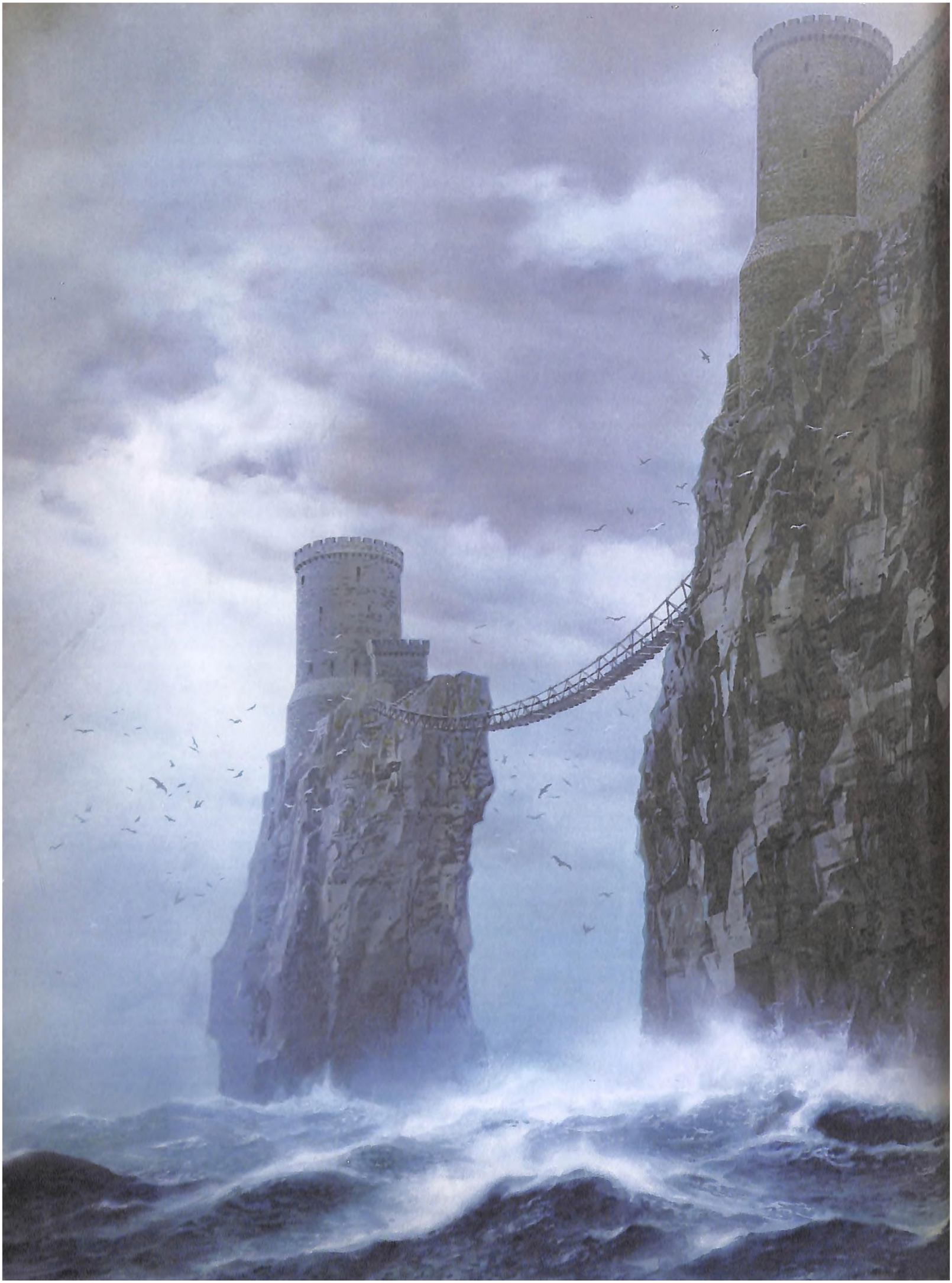

Demir Donanma'da uzun gemilerden çok daha önce hiçbir demir adamın inşa edemediği kadar büyük kalyonlar bulunmaktadır.

FS 289 yılında Lord Balon kendisini Demir Adalar'ın Kralı ilan ederek ve kardeşleri Euron ile Victarion'u Lannister donanmasını yakmak üzere Lannisport'a göndererek darbesini indirmiştir. Lord Tywin'in gemileri alevler içinde yanarken, "deniz hendeğim olacak, onu geçmeye cüret edenin vay hâline," demiştir.

Kral Robert cüret etmiştir. İsminin Birincisi Robert Baratheon Üç Dişli Mızrak'ta tarihe geçen bir zafer kazanmıştır. Ardından hızla harekete geçerek ordusunu toplayan genç kral kardeşi ve Ejderha Kayası Lordu Stannis'i kraliyet donanması ile birlikte Dorne civarına göndermiştir. Eski Şehir, Arbor ve Menzil'den gelen savaş gemileri de Stannis'in donanmasına katılmıştır. Balon Greyjoy, bu kuvvetleri karşılamak üzere kardeşi Victarion'u göndermiş ancak Lord Stannis, demirdoğumluları Güzel Ada Boğazı'nda tuzağa düşürerek Demir Donanma'yı ezmiştir.

Balon'un "hendeği" artık savunmasız kaldığından Kral Robert, Denizgözcüsü ve Lannisport'tan hareket eden ordusunu Demir Adam Koyu'ndan geçirmekte hiç zorluk çekmemiştir. Robert, yanında Batı ve Kuzey'in Muhafızları ile birlikte Pyke, Büyük Wyk, Harlaw ve Orkmont'a çıkartma yaparak adalar arasındaki bağlantıları çelik ve ateşle kesmiştir. Balon, Pyke'taki merkez kalesine çekilmek zorunda kalmış ancak Robert elindeki kartları açarak cephenin arkasında konuşlanan şövalyelerini gönderince tüm direnç çözülmüştür.

Yeniden doğan Demir Adalar Krallığı'nın ömrü bir yıldan kısa sürmüştür. Balon Greyjoy, zincire vurulmuş hâlde Kral Robert'ın huzuruna getirildiğinde dahi cüretkar tavrını sürdürmüştür. Krala, "benim başımı vurdurabilirsin ancak bana hain diyemezsin. Hiçbir Greyjoy bir Baratheon'a sadakat yemini etmeyecektir." Her daim merhametli olan Robert Baratheon'un düşmanı dahi olsa bu adamın taşıdığı ruhu beğenmesinden ötürü buna güldüğü rivayet edilmektedir. Kral "Şimdi yemin et," demiştir, "ya da inatçı kafandan ol." Balon Greyjoy böylelikle diz çökmüş ve hayattaki son oğlunu sadakatinin karşılığında rehin vermek suretiyle hayatı bağışlanmıştır.

Demir Adalar her zaman olduğu gibi bugün de güçlüklere karşı direnmektedir. Kızıl Kraken'in hükümdarlığından bugüne dek demirdoğumluların hikâyesi geçmiş günlerdeki görkemin düşleri ile bugünün yoksulluğu arasında sıkışıp kalmış insanların hikâyesinden ibarettir. Westeros'tan denizin gri-yeşil suları ile ayrılan adalar diyarda kendine özgü hâlini sürdürmektedir. Demirdoğumluların söylediği gibi deniz her daim hareketlidir, her zaman değişmektedir ancak her zaman oradadır, ebedidir, sınırsızdır, hiçbir zaman aynı değildir ama aynı zamanda her daim aynıdır. Bu, denizin halkı demirdoğumlular için de geçerlidir.

Başüstat Haereg, "bir demirdoğumluyu ipeklerle ve kadifelerle giydirebilir, okuma yazma öğretebilir, kibarlık, nezaket ve İnanç'ın gizemleri hakkında eğitebilirsiniz," yazmıştır, "ancak gözlerinin içine bakarsanız denizi görürsünüz, soğuk, gri ve zalim."

PYKE

Pyke, Demir Adalar'daki ne en büyük ne de en heybetli kaledir ancak muhtemelen en eskisidir. Greyjoy Hanesi'nin demirdoğumluları yönettiği yer de burasıdır. Adanın adını kaleden aldığı yönünde uzun zamandır süren bir tartışma vardır zira ada halkı bunun tam tersinin doğru olduğunu savunmaktadır.

Pyke o kadar eskidir ki hiç kimse ne zaman inşa edildiği ya da onu inşa ettiren lordun kim olduğunu kesin olarak ifade edememektedir. Kalenin tarihi kökeni Tıpkı Deniztaşı Tahtı gibi gizemler içinde yitip gitmiştir.

Pyke, yüzyıllar önceki diğer kalelere benzemektedir: denizi yukarıdan gören bir uçurum kenarına, sağlam bir kaya temel üzerine inşa edilmiştir. Yapıda sur, iç kaleler ve kuleler bulunmaktadır. Ancak kalenin inşa edildiği yamaçlar göründüğü kadar güçlü değildir ve kayaları döven sonsuz dalgalar sebebiyle yavaş yavaş çökmeye başlamıştır. Surlar çökmüş, zemin kaymış ve diğer yapılar kaybolmuştur.

Bugün Pyke'tan geriye kalanlar, bir dizi kule ile yarım düzine adacık üzerine dağılmış iç kaleler ve gümbürdeyen dalgaların üzerinde yükselen dalgakıranlardan ibarettir. Surun bir kısmı ile büyük giriş kapısı ve savunma kaleleri dağlık burunda uzanmaktadır ve kalenin tek girişi olan bu yapı, kalenin orijinal hâlinden bugüne ulaşabilmiş yegâne kısımdır. Dağlık burundan uzanan taş köprü ilk ve en büyük adacık ile Büyük Pyke Kalesi'ne giden yoldur.

Bunun ötesinde kuleleri birbirlerine halat köprüler bağlamaktadır. Greyjoylar, fırtınalı havada bu köprüler üzerinde yürüyebilen birinin rahatlıkla kürek çekebileceğini söylemekten keyif almaktadır. Kalenin surlarının altında dalgalar kaya yığınlarını gece gündüz dövmektedir ve yapının kalan kısımlarının da zaman içinde suya gömüleceği gerçeği şüphe götürmez bir gerçektir.

SOLDA | *Pyke Kalesi'nden geriye kalan kuleleri.*

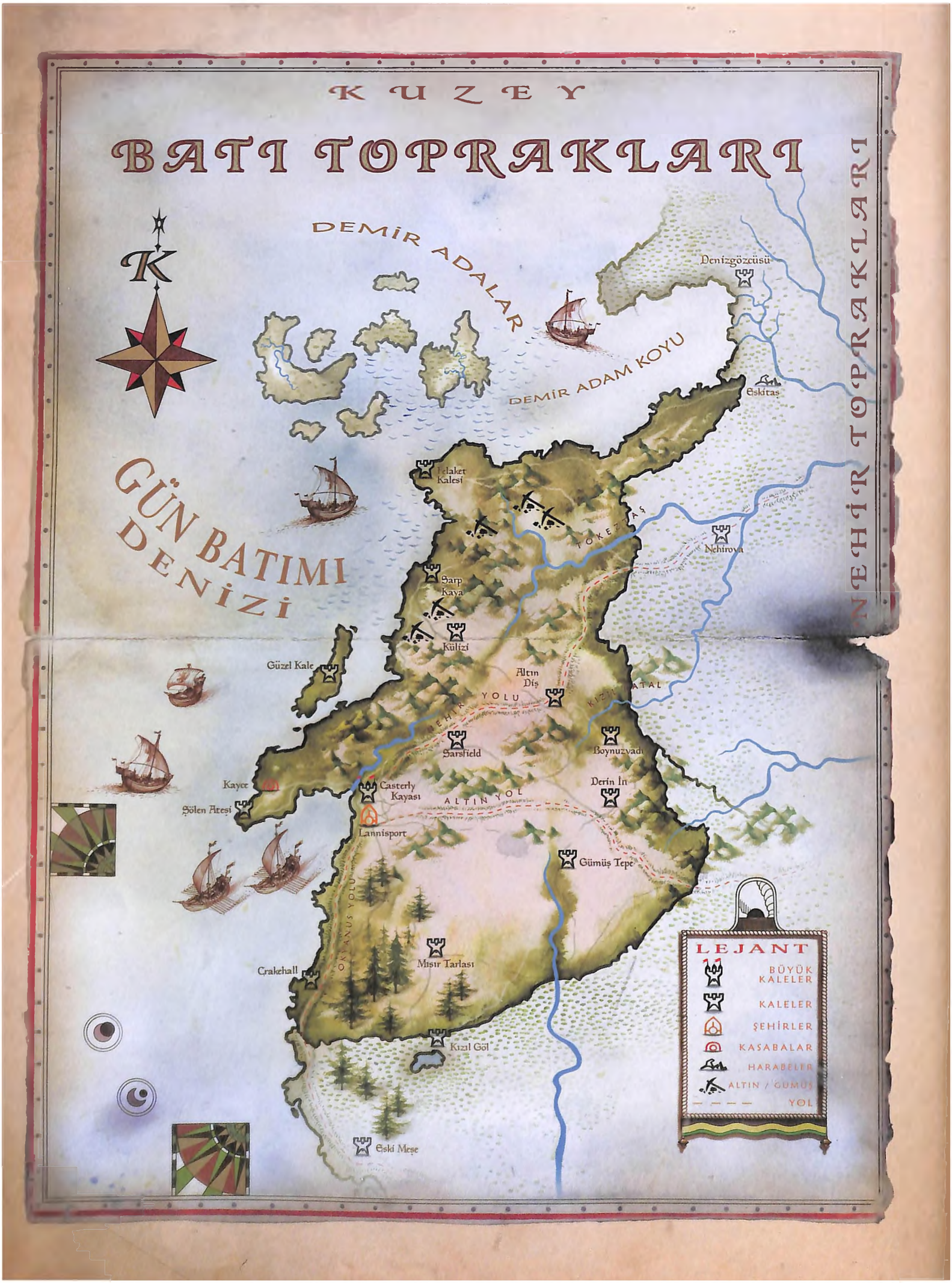
KUZEY
BATI TOPRAKLARI
DEMİR ADALAR
DEMİR ADAM KOYU
GÜN BATIMI DENİZİ
NEHİR TOPRAKLARI
K
Denizgözcüsü
Eskitas
Felaket Kalesi
YÜKEZ AŞ
Nehirova
Sarp Kaya
Külizi
Güzel Kale
Altın Diş
ŞEHİR YOLU
KIZIL ATAL
Sarsfield
Boynuzvadı
Kayer
Casterly Kayası
Derin İn
Şölen Ateşi
ALTIN YOL
Lannisport
Gümüş Tepe
OKYANUS YOLU
Crakehall
Mısır Tarlası
Kızıl Göl
Eski Meşe
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
HARABELER
ALTIN / GÜMÜŞ
YOL

Batı Toprakları

BATI TOPRAKLARI, SARP tepeler ile inişli çıkışlı düzlüklerin, sisli vadiler ile kayalık sahillerin, mavi göller, coşkun ırmaklar ve verimi toprakların, ağaçlık tepelerin yamaçlarında derinlere, karanlıklara doğru inen, sonunda ise akla hayale sığmayacak mucizeler ile büyük hazineler barındıran labirentlerin kapılarının saklı olduğu, türlü türlü sürprizlerle dolu geniş yapraklı ormanların diyarıdır.

Bu zengin, ılıman ve verimli topraklar doğu ve güneyde yüksek tepeler, batıda ise Gün Batımı Denizi'nin engin mavilikleri ile korunmaktadır. Ormanın Çocukları bir zamanlar bu bölgenin ormanlarını evleri bellemiştir ve hâlen yer yer kemikleri bulunabilen devler dağlarında yürümüştür. İlk İnsanlar ellerinde ateş ve bronz baltalarıyla ormanları yok etmeye, tarlaları talan etmeye ve devlerin kutsal saydıkları tepeliklere uzanan yollar yapmaya gelmişlerdir. İlk İnsanlar'ın çiftlik ve köyleri kısa süre içinde batı toprakları boyunca, "tuzdan taşa" yayılmış, önce stout motte ve bailey kaleleri ile sonrasında da devler yok olana ve Ormanın Çocukları ise ormanın derinliklerine, çukur tepelere ve kuzeyin ücra köşelerine kaçana dek taştan inşa edilmiş büyük kalelerle korunmuştur.

Pek çok büyük hane köklerini İlk İnsanlar'ın altın çağına uzanana dek araştırmıştır. Bunlar arasında Hawthronelar, Footelar, Broomlar ve Plummlar bulunmaktadır. Güzel Ada'da Farmanların uzun gemileri batı sahillerinin demirdoğumlu yağmacılara karşı savunmasına yardımcı olmuştur. Greenfieldlar Bower adında (bugünkü adı sadece Greenfield'dır) devasa bir ahşap kale inşa etmiştir ve yapımda kullanılan ağaç sadece yürek ağacıdır. Castamare'den Reyneler yer altındaki tahtlarına yaraşır biçimde madenler, mağaralar ve tünellerden oluşan zengin bir sistem kurmuş, Westerlingler ise dalgaların üzerinde Crag'ı inşa etmiştir. Diğer haneler, hikâyeleri bugün dahi dilden dile dolaşan efsanevi kahramanların soylarından türemiştir: Domuz Katili Crake'ten Crakehalllar, Başlıklı Adam'dan Banefortlar, Meşe'nin Kör Okçusu Alan'dan Yewler, Çiftçi Pate'den Morelandler.

Bu hanelerden her biri güç hâline gelmiş ve zaman içinde lordlara ve hatta krallara dönüşmüşlerdir. Yine de batı topraklarındaki en büyük lordları, tahtlarını Gün Batımı Denizi'nin kıyısında yükselen devasa kayaya kuran Kaya'dan Casterlylerdir. Efsanelere göre, ilk Casterly lordu, bugün dahi ayakta duran Lannisport'a yakın bir köyde yaşayan Caster oğlu Corlos isimli bir avcıdır. Bir aslan, köyün koyunlarını avladığında Corlos aslanı inine, Kaya'nın tabanındaki bir mağaraya kadar izlemiştir. Elinde sadece bir mızrakla aslanı ve dişisini öldürmüş ancak yeni doğan yavrularını sağ bırakmıştır; bu, eski tanrıları (zira bu olay Yedi, Westeros'a gelmeden çok önce yaşanmıştır) ziyadesiyle memnun eden bir merhamet göstergesidir ve tanrılar mağaranın derinliklerine, taş duvarların arasında aniden bir gün ışığı huzmesi göndermiştir. Corlos altın sarısı renkte parlayan, bilek kalınlığındaki bu ışığa bakakalmıştır.

Bu hikâyenin aslı zamanın sisleri içinde yitip gitmiştir ancak Casterly Hanesi'ni kuran Corlos ya da başka bir atanın Kaya'nın tabanında altın bulduğu ve zaman içinde burada kazı yapmaya başladığı reddedilemez bir gerçektir. Hazinesini elinden almak isteyenlere karşı mağaranın içine tanışınmış ve girişine takviye yapmıştır. Yıllar ve yüzyıllar geçerken torunları altın peşinde derinlere ve daha da derinlere kazmış bu esnada odalar, salonlar, merdivenler ve kayanın içine koridorlar inşa etmiş, devasa kayayı Westeros'ta yer alan her kaleyi yanında sönük bırakacak bir mabede dönüştürmüşlerdir.

Casterlyler, hiç kral olmasalar da Westeros'taki en zengin lordlar ve batı topraklarındaki en büyük güç hâline gelmişler, bu konumlarını da yüzlerce yıl sürdürmüşlerdir. Zaman içinde Şafak Çağı bitmiş ve Kahramanlar Çağı başlamıştır.

Altın saçlı serseri Akıllı Lann'ın doğudan çıkagelişi bu dönemdedir. Bazıları onun Dar Deniz'in karşısından gelen bir Andal maceraperesti olduğunu iddia etse de bahsi geçen çağ Andalların Westeros'a gelişinden öncesine tekabül etmektedir. Kökeni her neresi olursa olsun tüm hikâyeler Akıllı Lann'ın Casterlyleri Kaya'dan çıkarttığını ve her şeyi sahiplendiği konusunda mutabıktır.

Bunu başarırken tam olarak nasıl bir yol izlediği varsayımlardan ibarettir. Hikâyenin en popüler hâline göre Lann Kaya'nın içine giden gizli bir yol bulmuştur. Bu giriş o kadar dardır ki, içeriye girebilmek için kıyafetlerini çıkartıp vücudunu yağla kaplaması gerekmiştir. İçeriye girdiğinde kurnaz planı üzerinde çalışmaya başlamış, uyuyan Casterlylerin kulaklarına tehditler savurmuş, karanlıklar içinde şeytan gibi ulumuş, bir kardeşin hazinesinden çaldıklarını diğer kardeşin yatak odasına yerleştirmiş, çeşitli kapan ve tuzaklar kurmuştur. Bu yaptıkları ile Casterlyleri birbirlerine düşürmüş ve onları Kaya'nın şeytani bir varlık tarafından lanetlendiği, bu yaratığın da kendilerine asla huzur vermeyeceği konusunda ikna etmiştir.

Hikâyeyi anlatan diğer kişiler başka türlü hâllerini tercih etmektedir. Bunlardan birinde, Lann, bulduğu açıklığı Kaya'nın içini fare ve diğer kemirgenlerle doldurmak için kullanmakta ve Casterlyler Kaya'yı bu şekilde terk etmektedir. Bir diğerinde Lann içeriye bir aslan sürüsü sokmakta, Lord

Casterly ile oğulları aslanlara yem olmakta ve böylelikle lordun eşi ve kızlarını kendisine almaktadır. Hikâyenin açık saçık yorumlarından birinde Lann her gece Kaya'ya sızmakta ve Casterly bakirelerini uyudukları sırada kadın yapmaktadır. Dokuz ay sonunda tüm kadınlar altın saçlı çocuklar doğurmuş ancak hiçbir erkekle temas etmedikleri konusunda yeminler etmişlerdir.

Son hikâye oldukça bayağı olsa da, gerçekte neler yaşandığı konusunda ipuçları taşıyan unsurlar içermektedir. Başüstat Perestan'a göre Lann, Lord Casterly'nin hizmetinde olan bir uşaktır (belki bir muhafızdır) ve lord hazretlerinin kızını (ya da pek makul görünmese de kızlarını) hamile bırakarak lordu kızıyla evlenmeye ikna etmiştir. Eğer yaşanan gerçekten de buysa, Lord Casterly'nin hiç öz oğlu olmadığı, ölümünün ardından ise Kaya'nın doğal akış içinde kızına ve dolayısıyla Lann'a kaldığını varsayabiliriz (ki buna mecburuz).

Hikâyenin diğer yorumlarında tarihi kanıt niteliği taşıyan başka hiçbir unsur bulunmamaktadır. Kesin olarak bilinen tek şey, Kahramanlar Çağı'nın bir döneminde Casterlylerin tarihçelerden silindiği, bu andan sonra yerlerini tanınmamış Lannisterların aldığı ve batı topraklarının büyük bir kısmını Casterly Kayası'nın tabanından yönettikleridir.

Akıllı Lann, söylentilere göre 312 yıl yaşamış, hepsi de güzel yüzlü ve "güneş kadar altın" saçlarla kutsanmış yüz yiğit oğlan ve aynı sayıda kıvrak kıza babalık yapmıştır. Bu tip hikâyeler kenara bırakılırsa, tarihçelere göre ilk dönem Lannisterları güzel oldukları kadar doğurgandır zira tarihçelerde yer alan Lannister isimleri giderek artmış ve sadece birkaç nesil sonra Lann'ın torunları Casterly Kayası'na sığamayacak kadar kalabalıklaşmıştır. Hane'nin daha alt seviyedeki üyelerinin oğulları ve kızları, kaya içinde yeni tüneller açarak kendilerine yaşayacak yerler inşa etmek yerine birkaç kilometre ötedeki bir köye yerleşmeyi seçmiştir. Toprak bereketlidir, deniz balık kaynamaktadır ve seçtikleri yer mükemmel bir doğal liman niteliğindedir. Kısa süre içinde kasabaya sonrasında da şehre evrilen köyün adı Lannisport'tur.

Andalların geldiği dönemde Lannisport Westeros'un en büyük ikinci şehri konumundadır. Sadece Eski Şehir Lannisport'tan daha büyük ve zengindir ve dünyanın her köşesinden gelen ticaret gemileri Gün Batımı Denizi'nin altın şehrini ziyaret etmek için batı sahili boyunca yol almıştır. Altın, Lannister Hanesi'ni zenginleştirmiştir ancak ticaret onları daha da zengin yapmıştır. Lannisport'ta yaşayan Lannisterlar refaha kavuşmuş, (başta demirdoğumlular olmak üzere) servetlerini çalma peşinde olanlardan korunabilmek için şehirlerinin çevresini muazzam surlarla çevirmiş ve zaman içinde kral olmuşlardır.

Akıllı Lann kendisine asla kral dememiş olmasına rağmen, bildiğimiz kadarıyla ölümünden yüzyıllar sonra anlatılan hikâyelerde kendisine bu unvan bahşedilmiştir. Bildiğimiz ilk gerçek Lannister kralı Aslan Loreon (yüzyıllar boyunca pek çok Lannister makul sebeplerle "Aslan" ya da "Altın" sıfatıyla anılmıştır) olarak bilinen, Reynes Castamere'i hanenin kızıyla evlenmek suretiyle kendisine bağlayan ve Kapüşonlu Kral Morgon Banefort ile kölelerini yirmi yıl süren bir savaşın ardından yenen Loreon Lannister'dır. Loreon kendisini Kaya'nın Kralı olarak tanıtan ilk Lannister olsa da bu unvan binlerce yıldır oğulları ve torunları tarafından taşınmaktadır. Krallıklarının sınırlarının en geniş alana yayılması Andal istilacılarının gelişine kadar gerçekleşmemiştir. Andalların batı topraklarına girişi geç olmuştur zira önce Vadi'yi almışlar ardından da İlk İnsanlar'ın nehir topraklarındaki krallıklarını devirmişlerdir. Ordusunu tepelerden geçiren ilk Andal savaş lordunun macerası Kral Tybolt Lannister'ın (şaşırtıcı olmayan bir şekilde lakabı Yıldırım'dır) kanlı karşılaması ile son bulmuştur. İkinci ve üçüncü hücumlar da benzer şekilde savuşturulmuş olsa da irili ufaklı gruplar hâlinde giderek daha fazla Andal batı topraklarında görülmeye başlanmıştır. Kral III. Tyrion ile oğlu II. Gerold, kendilerini bekleyen felaketi görmüşlerdir.

Bu bilge krallar, işgalcileri savaş yoluyla savuşturmaya çalışmak yerine güçlü Andal savaş liderlerini batının büyük hanelerinin kızlarıyla evlendirmişlerdir. Bu dikkatli insanlar, Vadi'de olanları akıllarında tutarak sergiledikleri bu cömertlik karşısında bir bedel istemişlerdir; en soylu Andal lordlarının çocuklarını koruyucu aile ya da evlatlık sıfatıyla yanlarına almışlar ve Casterly Kayası'nda silahtar, komi ya da saki olarak çalıştırmışlardır... bu çocuklar aynı zamanda ihanet edebilecek babalarına karşı rehine konumundadır.

Lannister kralları zaman içinde çocuklarını Andallar ile de evlendirmişlerdir; esasında III. Gerold arkasında erkek varis bırakmadan öldüğünde konsey eski kralın tek kızının eşini, Sör Joffery Lydden'e taç giydirmiş ve Lannister adını alan Joffery Kaya'yı yöneten ilk Andal olmuştur. Diğer soylu haneler de böylesi birliktelikler sayesinde doğmuştur; örneğin Jast, Lefford, Parren, Droxe, Marbrand, Braxe, Serrett, Sarsfield ve Kyndall. Bu sayede hayatta kalan Kaya'nın Kralları topraklarını daha da genişletmiştir.

Cerion Lannister, kendisine karşı ittifak kuran üç küçük kralı yenerek hakimiyet alanını doğudaki en uç noktaya, Altın Diş ve onu çevreleyen tepelere kadar ulaştırmıştır. İsminin Birincisi Tommen Lannister büyük bir donanma inşa ettirmiş ve Güzel Ada'yı topraklarına katmış, son Farman kralının kızını kendisine eş olarak almıştır. II. Loreon batı topraklarındaki ilk turnuvayı düzenlemiş, karşısına çıkan her bir şövalyeyi yenmiştir. Lancel Lannister (doğal olarak Aslan Lancel olarak bilinmektedir) Yüksekbahçe'nin Gardener krallarına savaş açmış, Menzil'i fethetmiş ve savaşta

can vermeden önce Yaşlı Meşe'ye kadar ilerlemiştir. (Oğlu, III. Loreon babasının kazandığı tüm toprakları kaybetmiş ve alay konusu olan Gevşek Loreon lakabıyla anılmıştır). Büyük Gerold olarak bilinen Kral Gerold Lannister, Demir Adalar'a yelken açmış, geriye yüz rehineyle dönmüş ve demir adamların her bir yağma girişiminde birini asacağını ilan etmiştir. (Sözünde duran Gerold, rehinelerden yirmiden fazlasını asmıştır). IV. Lancel'in, Lann Burnu Savaşı'nda hem demirdoğumlu kral Harrald Halfdrowned'un hem de varisinin kellesini Valyria çeliğinden yapılmış kılıcı Parlak Kükreme ile tek bir vuruşta uçurduğu rivayet edilmektedir; kendisi, Menzil'i işgal etme girişiminde, Kızıl Göl'deki bir savaşta ölmüştür.

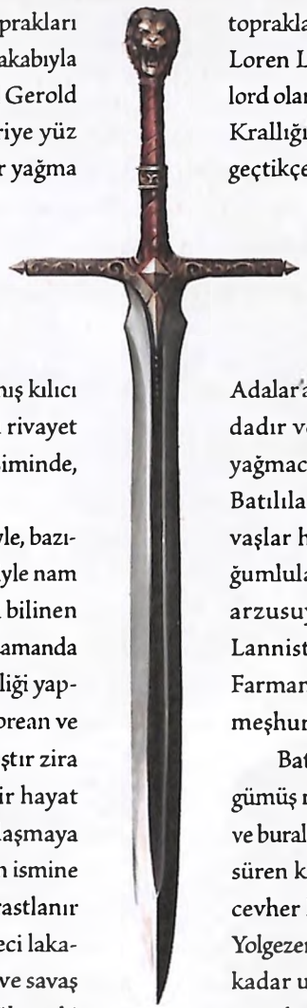

Lannister krallarından bazıları bilgelikleriyle, bazıları kahramanlıklarıyla ama hepsi cömertlikleriyle nam salmıştır... buna istisna Cimri Norwin olarak bilinen Kral Norwin Lannister'dır. Casterly Kayası aynı zamanda pek çok zayıf, zalim ve güçsüz krala da ev sahipliği yapmıştır. Beyinsiz Loreon lakabıyla bilinen IV. Lorean ve torunu V. Loreon, Kraliçe Lorea adıyla anılmıştır zira kendileri kadın kıyafetleri giyerek sıradan bir hayat kadını kılığında Lannisport limanlarında dolaşmaya düşkündürler. (Saltanatlarının ardından Loreon ismine Lannister prensleri arasında giderek daha az rastlanır olmuştur.) Sonra gelen kral II. Tyrion, İşkenceci lakabıyla tanınmaktadır. Güçlü bir kral olmasına ve savaş baltasıyla gösterdiği hünerlere rağmen en büyük zevki işkencedir ve öncesinde vücudunu kanatmadığı hiçbir kadını arzulamadığı kulaktan kulağa fısıldanmaktadır.

Lannister toprakları nihayetinde batı kıyılarından Kızıl Çatal'ın kaynağına ve Altın Diş'in altındaki geçide kadar Tökeztaş'a, güney kıyılarından ise Demir Adam Koyu'ndan Menzil'in sınırlarına kadar genişlemiştir. Bugün, batı topraklarının sınırları Kaya Krallığı, bir zamanlar Kral Loren Lannister'ın (Son Loren) kral olarak diz çöküp lord olarak kalktığı, Ateş Tarlası olarak bilinen Kaya'nın Krallığı'nın izlerini takip etmektedir. Ancak günler geçtikçe, sınırlar özellikle Lannisterların sıklıkla çatıştığı Menzil hanesi Gardenerlar sebebiyle güneyde ve çok kez savaşa tutuştukları Üç Dişli Mızrak kralları sebebiyle doğuda çok değişken olagelmiştir.

İlaveten, Lannister kıyı şeridi, Demir Adalar'a mevcut tüm krallıklardan daha yakın komundadır ve Lannisport'un zenginliği adalarda yerleşik yağmacıların iştahını sürekli olarak kabartmaktadır. Batılılar ile demirdoğumlular arasında yaşanan savaşlar hemen her nesilde tekrarlanmıştır; demirdoğumlular barış dönemlerinde bile servet ve tuz karısı arzusuyla sahilleri yağmalamışlardır. Güzel Ada, Lannister sahillerini güney yönünde koruduğundan Farmanların demirdoğumlulara karşı beslediği nefret meşhur olmuştur.

Batı topraklarının zenginliği temel olarak altın ve gümüş madenlerine dayanır. Cevher damarları geniştir, ve buralarda madenler kurulmuştur. Binlerce yıl boyunca süren kazı ve çıkarma işlemine rağmen madenlerdeki cevher kaynakları bugün dahi tükenmemiştir. Lomas Yolgezer'in yazdıklarına göre, Gölge'nin Yanındaki Asshai kadar uzak bir diyarda bile kendisine "Aslan Lord"un gerçekten de yekpare altından bir sarayda yaşayıp yaşamadığını ve çiftçilerin altın elde etmek için tarlalarını sürmelerinin yeterli olup olmadığını soran tüccarlarla karşılaşmıştır. Batının altınının namı çok uzaklara ulaşmıştır ve üstatlar dünyada Casterly Kayası madenlerinden daha zengin bir maden olmadığını teyit etmektedir.

Parlak Kükreme isimli kılıç Lannister krallarının eline Kıyamet'ten bir yüzyıl kadar önce geçmiştir ve rivayete göre kılıç karşılığında ödedikleri altın miktarı, bir ordu kurma maliyetine denktir. Kılıç, bir yüzyıldan biraz daha fazla zaman sonra, onu taşıyan ve harabeye dönmüş Valyria'da hâlen var olduğuna inandığı servet ve büyüleri ele geçirebilmek için büyük bir donanmayla yelken açan II. Tommen ile birlikte kaybolmuştur. Ne donanma ne Tommen ne de Parlak Kükreme geri gelebilmiştir.

Haklarında yer alan son yazılı kayıt, *Volantis'in Görkemi* isimli Volantis tarihçelerinde yer almaktadır. Orada "Altın Kral"ı taşıyan "altın donanma"nın Volantis'te erzak tazelemek için demirlediğinden ve troykanın onları armağanlara boğduğundan bahsedilmektedir. Tarihçeye göre, kral, troykanın cömertliğinden ötürü seferi sonunda elde edeceği servetin yarısını Volantis'e vereceğine ve aynı zamanda ihtiyaç anında donanmasını yardıma göndereceğine yemin etmiştir. Donanma, sonrasında demir almıştır. Tarihçede yer alan ifadeye göre takip eden yılda Troyka Marqelo Taragos yanına bir filo alarak altın donanmanın akıbeti hakkında bir işaret bulabilmek umuduyla Valyria'ya yelken açmış ancak geriye eli boş dönmüştür.

YUKARIDA | *Parlak Kükreme, Lannisterların Valyria çeliğinden yapılma kayıp kılıcı.*

Antik dönemlerde, batı topraklarının zenginliği Özgür Valyria Halkı'nın kıymetli metallere karşı duyduğu açlık ile örtüşmekle birlikte ejderha lordlarının Kaya lordları (ne Casterly ne de Lannister) ile temas kurduklarına dair herhangi kanıt bulunmamaktadır. Septon Barth, bu konu hakkında o dönemden bu yana kayıp olan bir Valyria yazıtına atıfta bulunarak tahmin yürütmüş ve Özgür Halk'ın büyücülerinin Casterly Kayası altınının kendilerini yok edeceği bilgisine önceden sahip olduğunu öne sürmüştür. Başüstat Perestan daha makul bir görüş öne sürerek Valyrialıların antik dönemde Eski Şehir'e kadar uzandıklarını ancak orada korkunç bir felaketle karşılaşmaları sebebiyle o günden bu yana Westeros'tan uzak durduklarını iddia etmiştir.

EJDERHALARIN ALTINDAKİ LANNISTER HANESİ

Son Loren tahttan feragat ettiğinde Lannisterlar lord seviyesine düşürülmüştür. Devasa servetlerine dokunulmamış olsa da (Baratheonların aksine) Targaryen Hanesi ile sıkı ilişkiler içinde değillerdir ve Tully Hanesi'nin yaptığı gibi Demir Taht'ın gölgesinde ayrıcalıklı bir yer edinebilmek adına çabalamayacak kadar onurlulardır.

Prens Aegon ve Prenses Rhaena'nın Kral Zalim Maegor'a sığınması ile Lannisterların diyar üzerinde tekrar büyük etki sahibi olmaya başladıkları dönem yaklaşık bir nesil sonraya denk gelmektedir. Lord Lyman Lannister kralı ve kraliçeyi çatısı altında korumuş, konuk olma hakkının sınırlarını genişletmiş ve kralın onları teslim etmesi yönündeki taleplerini geri çevirmiştir. Ancak Lord hazretleri ne askerlerini kaçak prens ve prensesin emrine sunmuş ne de Prens Aegon Tanrı'nın Gözündeki Savaş'ta amcasının ellerinde can verene dek harekete geçmiştir. Lannisterlar, Aegon'un en küçük kardeşi Jaehaerys Demir Taht'ı almak için harekete geçtiğinde ise yardımına koşmuştur.

Kral Maegor'un ölümü ve Kral Jaehaerys'in tahta geçmesi Lannister Hanesi'ni Demir Taht'a daha da yaklaştırmıştır ancak Velaryonlar, Arrynler, Hightowerlar, Tullyler ve Baratheonlar etki anlamında onları hâlen gölgede bırakmaktadır. Lord Tymond Lannister, tahta kimin geçeceğinin belirlendiği FS 101'deki büyük konseye, silahtarlar, askerler ve kölelerden oluşan üç yüz kişilik devasa bir heyet eşliğinde katılmıştır... kendisini gölgede bırakan tek kişi, beş yüz kişilik heyetle çıkagelen Yüksekbahçe'den Lord Matthos Tyrell olmuştur. Lannisterlar, müzakereler esnasında Prens Viserys'ten yana durmuşlardır; bu seçim birkaç yıl sonra, Viserys tahta çıktığında ödüllendirilmiş ve kral, Lord Jason Lannister'ın ikiz kardeşi Sör Tyland'ı donanma kumandanı yapmıştır. Sör Tyland, sonrasında Kral II. Aegon'un hazine başı olmuş, tahtla olan yakın ilişkisi de kardeşine konseyin yolunu açmıştır. Lord Jason, Ejderhaların Dansı'nda Aegon'un yanı başında yer almıştır.

Taht için mücadele devam ederken, Sör Tyland, Rhaenyra Targaryen, Kral Toprakları'nı aldığında, kraliyet altınlarının önemli bir kısmını Rhaenyra'nın erişemeyeceği bir yerde saklaması sebebiyle büyük sıkıntılar yaşamıştır. Lannisterların Demir Taht ile kurduğu ilişkinin talihsiz bir ilişki olduğu, Kızıl Kraken ile yağmacılarının Lord Jason'ın Kral II. Aegon'un emri altında doğuya yürümesi ile savunmasız kalan batı topraklarına saldırmasıyla anlaşılmıştır. Kraliçe Rhaenyra'nın destekçileri ordusunu Kızıl Çatal geçidinde karşılaşmış, Longleafli Pate (savaşın ardından şövalye ilan edilen bu alt tabaka savaşçısı hayatının kalan günlerinde Aslan Katili lakabıyla anılmıştır) isimli kır saçlı bir silahtar tarafından ölümcül şekilde yaralanan Lord Jason muharebede ölmüştür. Lannister kuvvetleri ilerlemeye devam etmiş, önce Sör Adrian Tarbeck sonrasında da Lord Lefford komuytasında zaferler kazanmış ancak lord Balıkyemi'nde ölürken batıda ordusu üç ordu arasında kalarak katledilmiştir.

Bu esnada Sör Tyland Lannister, Kraliçe Rhaenyra'nın Kral Toprakları'nı ele geçirmesinin ardından esir edilmiştir. Sör Tyland, sakladığı kraliyet altınlarının yerini söylemesi için zalimce işkence görse de konuşmayı inatla reddetmiştir. II. Aegon ve destekçileri şehri geri aldığında sakatlanmış, kör ve hadım edilmiş hâlde bulunmuştur. II. Aegon, Tyland'ın aklı hâlen yerinde olduğu için hazine başı görevini sürdürmesine karar vermiştir. II. Aegon, saltanatının son günlerinde, gelecekte III. Aegon olarak bilinecek kişiye, Rhaenyra'nın oğlu ve destekçilerine karşı davasında kendisine destek olmaları için kiralık askerler bulabilmek amacıyla Sör Tyland'ı bile Özgür Şehirler'e göndermiştir.

Savaşın ardından, yeni kral III. Aegon'un Demir Taht'a çıktığında sadece on bir yaşında olması sebebiyle naipler dönemi başlamıştır. Dans'ın ardından açılan derin yaraların sarılması umuduyla Sör Tyland Lannister Kral Eli olarak atanmıştır. Belki de eskiden düşman olduğu kişiler bu kör ve sakat kişiyi

kendilerine tehdit olarak görmemiştir ancak Sör Tyland, FS 133 yılında yaşanan Kış Ateşi sebebiyle can verene kadar yaklaşık iki yıl boyunca görevini hakkıyla yerine getirmiştir.

Takip eden yıllarda, Kara Ejderha'nın asileri, batı topraklarında –özellikle de Lannisport ve çabuk alevlenen öfkesiyle meşhur olan ve Ateş Topu lakabıyla tanının Sör Quentyn Ball'un Lord Lefford'u öldürdüğü ve Gri Aslan olarak nam salan Lord Damon Lannister'ı geri çekilmeye zorladığı Altın Diş'te– önemli zaferler kazansa da Lannisterlar, Targaryenlar ile birlikte Daemon Blackfyre'a karşı durmuştur.

Gri Aslan'ın FS 210 yılındaki ölümünün ardından oğlu Tybolt Casterly Kayası Lordu olarak başa geçmiş ancak iki yıl sonra şüpheli bir şekilde ölmüştür. Hayatının baharında genç bir adam olan Lord Tybolt arkasında erkek varis bırakmamıştır. Üç yaşındaki kızı Cerelle'in ise Casterly Kayası Leydisi olarak geçirdiği dönem insafsızca kısa sürmüştür. Kız da bir yıl içinde ölmüş ve Kaya'nın, batı topraklarının ve Lannister Hanesi'nin tüm varlığı ile gücü amcası Gerold'a, Lord Tybolt'un küçük kardeşine geçmiştir.

Neşeli bir yapıya sahip ve aşırı derecede zeki olan Gerold genç yeğenine naip olarak hizmet etmiş ancak kızın gencecik yaştaki ani ölümü Kaya'daki tüm ağızları mühürlemiştir. Batı'da hem Leydi Cerelle'in hem de Lord Tybolt'un Gerold'un ellerinde can verdiği kulaktan kulağa fısıldanmaktadır.

Bu fısıltıların gerçekliğini bugün hayatta olan kimse teyit edememektedir zira Gerold Lannister kısa süre içinde ne kadar kurnaz, yetenekli ve makul bir lord olduğunu göstererek Lannister Hanesi'nin servetini, Casterly Kayası'nın gücünü ve Lannisport'un ticaret hacmini ciddi oranda artırmıştır. Batı topraklarını otuz bir yıl yönetmiş ve Altın Gerold lakabını kazanmıştır. Ancak takip eden yıllarda Lannister Hanesi'nin başına gelen felaketler Lord Gerold'un sahip olduğu düşmanların kanıtı niteliğindedir. Sevgili ikinci eşi Leydi Rohanne FS 230 yılında, lord hazretlerinin dördüncü ve en küçük oğlu Jason'ı doğurmasının üzerinden henüz bir yıl geçmeden gizemli bir şekilde kaybolmuştur. İkiz oğullarından büyük olanı Tywald, FS 233 yılında Castamere Lordu Robert Reyne'e, Peake Ayaklanması sırasında silahtarlık yaparken savaşta ölmüştür. Lord Robert da aynı şekilde ölmüş ve büyük oğlu Sör Roger Reyne'i (Kızıl Aslan) varis bırakmıştır.

Peake Ayaklanması sırasında gerçekleşen en önemli ölüm Kral Maekar'ın ölümüdür ancak bunun yarattığı karmaşaya başka bir tarihçede detaylarıyla yer verilmiştir. Daha az bilinen ama aynı seviyede kötü olan durum ise bu savaşın batı tarihi üzerindeki etkileridir. Tywald Lannister uzun süredir Kızıl Aslan'ın cesur kız kardeşi Leydi Ellyn ile nişanlıdır. Yıllar boyunca Casterly Kayası Leydisi olmayı bekleyen bu güçlü iradeli ve öfkeli bakire bu düşten vaz geçmek niyetinde değildir. Nişanlısının ölümünün ardından ikiz kardeşi Tion'u Goldengrove Lordu Rowan'ın kızı ile olan mevcut nişanını atması ve yerine kendisini alması konusunda ikna etmiştir.

Lord Gerold'un bu birlikteliğe karşı geldiği rivayet edilse de kederi, ilerlemiş yaşı ve hastalığı sebebiyle sağlıklı günlerinde engelleyebileceği bu birlikteliğe onay vermiştir. FS 235 yılında, Casterly Kayası'ndaki bir çifte düğünde Sör Tion Lannister, Ellyn Reyne'i eş olarak alırken genç kardeşi Tytos Ashemark'tan Lord Alyn Marbrand'ın kızı Jeyne Marbrand ile evlenmiştir.

İki kez eşi ölen ve hasta olan Lord Gerold bir kez daha evlenmediğinden Reyne Hanesi'nden Ellyn, Casterly Kayası'nın sözüm ona Leydisi olmuştur.

Leydi Ellyn, kayınpederi kitapları ile yatak odasına çekildiğinde bir dizi şahane turnuva ile Kaya'yı sanatçılar, ozanlar, oyuncular ve elbette Reyneler ile doldurarak harika bir balo vermiştir. Kardeşleri Roger ve Reynard her daim yanında durmuş, sayısız makam, nişan ve toprak sahibi olmuştur. Bundan amcaları, kuzenleri ve yeğenleri de nasiplerini almıştır. Lord Gerold'un nüktedan bir kambur olan ve Lord Toad olarak bilinen ihtiyar soytarısının, "Leydi Ellyn kesinlikle bir büyücü olmalı zira Kaya'nın içinde yağdırdıkça yağdırdı," dediği bilinmektedir.

FS 236 yılında taht üzerinde hak iddia eden İsminin Üçüncüsü Daemon Blackfyre, Demir Taht'ı alma niyetiyle Dar Deniz'i geçerek Acıçelik ve Altın Mürettebat ile Massey Kancası'na inmiştir. Kral V. Aegon Yedi Krallık üzerindeki tüm sadık lordlarını ona karşı durması için çağırmış ve böylelikle Dördüncü Blackfyre İsyanı başlamıştır.

YUKARIDA | *Lannister Hanesi (ortada) ile geçmiş ve mevcut önemli hanelerin armaları (tepeden saat yönünde): Crakehal, Brax, Clegane, Farman, Lefford, Reyne, Westerling, Payne, Marbrand, Lydden, Prester ve Tarbeck.*

İsyan, Ağırsu Savaşı ile isyancıların tahmininden daha kısa sürede sona ermiştir. Devamında, Kara Ejderha'nın ordusuna ait cesetler nehir yatağı boyunca sürüklenmek üzere Ağırsu'ya atılmıştır. Kraliyet yanlıları tarafında ise kayıp sayısı yalnızca birkaç yüz ile sınırlı kalmıştır... ancak bunların arasında Casterly Kayası'nın varisi Sör Tion Lannister da bulunmaktadır.

"Harika ikizler"inin ikincisinin de kaybının yas içindeki babaları Lord Gerold'u yıkması muhtemel bir sonuçtur. Ancak durum, ilginç bir şekilde sanılanın aksine gerçekleşmiştir. Sör Tion'un bedeni Casterly Kayası'nda ebedi istirahatindeyken Altın Gerold kendini toplamış ve zayıf iradeli ve ümit vaadetmeyen üçüncü oğlu Tytos'u tahta hazırlamak adına elinden geleni yapmak için batı topraklarını tekrar avucunun içine almıştır.

"Reyne Saltanatı" sonuna gelmiştir. Leydi Ellyn'in kardeşleri yanlarına çok sayıda başka Reyne alarak Casterly Kayası'ndan ayrılarak Castamare'e gitmişlerdir.

Leydi Ellyn, Kaya'da kalmış ancak Leydi Jeyne giderek güçlenirken kendi etki alanı azalmıştır. Üstat Beldon'un ortaya çıkardığı söylentilere inanılırsa, kısa süre sonra Sör Tion'un dul eşi ile Tytos'un eşi arsındaki rekabet gerçekten çirkin bir seviyeye ulaşmıştır. Beldon'a göre, Ellyn Reyne, FS 239 yılında Tytos Lannister ile yatmakla suçlanmış ve kralı karısını bırakarak kendisiyle evlenmeye ikna etmeye çalıştığı iddia edilmiştir. Buna karşın genç Tytos (o dönemde on dokuz yaşındadır) abisinin dul eşini fazla tehditkar bulmuş ve ilişkiye girememiştir. Aşağılanmış hisseden kral eşine koşmuş, durumu anlatmış ve af dilemiştir.

Leydi Jeyne genç eşini affetme konusunda istekli olsa da Leydi Reyne için aynı hisleri beslememektedir ve Lord Gerold'u konu hakkında hiç tereddüt etmeden bilgilendirmiştir. Öfkelenen lord hazretleri Ellyn Reyne'e yeni bir eş bularak Casterly Kayası'ndan ebediyen ayrılmasını sağlamıştır. Kuzgunlar uçmuş ve hızlı bir eşleşme yapılmıştır. Ellyn Reyne ertesi gece, eski, onurlu ancak mali yönden zayıflamış Tarbeck Hanesi'nin elli beş yaşındaki Lordu Walderan Tarbeck ile evlendirilmiştir.

Artık Tarbeck Leydisi olan Ellyn, Reyne Casterly Kayası'ndan yeni kocası ile birlikte bir daha dönmemek üzere ayrılmış ancak Leydi Jeyne ile olan rekabeti sona ermemiş, aksine giderek şiddetlenenrek Lord Toad'un ifadesiyle Rahim Savaşları'na dönüşmüştür. Leydi Ellyn, Sör Tion'a bir varis verememiş olsa da Walderan Tarbeck (daha önceki iki evliliğinden birkaç oğlu olduğunu hatırlatmak gerekir) ile daha doğurgan bir görüntü sergilemiş ve ona iki kız ve bir oğlan çocuk vermiştir. Leydi Jeyne buna ilki oğlan olan kendi çocuklarıyla cevap vermiştir. Ona Tywin adını vermiştir ve efsaneye göre büyük babası Lord Gerold bebeğin altın saçlarını karıştırırken bebek parmağını ısırmıştır.

Diğer çocuklar da sıra sıra dünyaya gelmiş ancak en büyükleri Tywin, büyük babalarının tanıdığı tek torun olmuştur. Altın Gerold FS 244 yılında sindirim sistemi sorunları sebebiyle idrarını yapamadığından ölmüştür.

YUKARIDA | *Leydi Ellyn Reyne ve Leydi Jeyne Marbrand, Lord Gerold Lannister'in sarayında.*

Lordun en büyük oğlu Tytos Lannister, yirmi dört yaşında Casterly Kayası Lordu, Lannisport'un Kalkanı ve Batı'nın muhafızı olmuştur.

Bu unvanlardan herhangi birinin gerektirdiği edimlerden yoksun olduğu açık seçik ortadadır. Lord Tytos Lannister'ın çok sayıda fazileti vardır. Yavaş öfkelenmekte, çabuk affetmekte, her insanın içindeki iyi yanı görmekte ve insanlara fazlasıyla güvenmektedir. Neşeli yapısı sebebiyle Gülen Aslan lakabına uygun görülmüştür ve bir süre boyunca batı diyarı da onunla birlikte gülmüştür... ancak bir süre sonra bu gülüşler onunla değil ona karşı hâle gelmiştir.

Lord Tytos, kritik karar anlarında zayıf iradeli ve kararsız olduğunu göstermiştir. Savaşa hiç iştah duymamaktadır ve kendisi yerine ataları olsaydı kılıçlarına davranacakları konusundaki eleştirileri gülerek savuşturmuştur. Pek çok kişi, zayıflığını kendileri için güç elde etme, servet ve toprak edinme fırsatı olarak görmüştür. Birtakım kişiler Casterly Kayası'ndan yüksek miktarlarda borç almış ancak geri ödeme yapmamıştır. Lord Tytos'un ödenmeyen borçların vadelerini uzatma konusunda uzlaşmacı tavır izlediğinin görülmesi ve hatta bazen onları affetmesi sebebiyle Lannisport ve Kayce'daki sıradan tüccarların bile borç için yalvarmasına sebep olmuştur.

Lord Tytos'un emirleri büyük oranda uygulanmamış ve rüşvet yaygınlaşmıştır.

Ziyafet ve balolara davet edilen konuklar lord hazretlerini alaya alma konusunda rahat olmuşlar, hatta bunu zaman zaman yüzüne karşı dahi yapmışlardır. Buna, aslanın kuyruğunu çekmek denmiş ve genç şövalyeler kendi aralarında hangisinin aslanın kuyruğunu daha sert çekeceği konusunda iddiaya tutuşmaya başlamıştır. Bu alaylara en çok gülen kişinin bizzat Lord Tytos olduğu rivayet edilmektedir.

Üstat Beldon, Hisar'a yazdığı mektuplardan birinde, "lord hazretleri yalnızca sevilmek istiyor. Bu sebeple alınmıyor, gülüyor, affediyor, kendisiyle alay edip küçümseyen kişilere onurlar, makamlar ve cömert hediyeler dağıtıyor. Bu sayede onların sadakatini kazanabileceğini düşünüyor," yazmıştır.

Lannister Hanesi'nin gücü azaldıkça diğer haneleri güçlenmeye, asileşmeye ve düzenin dışına çıkmaya başlamıştır. FS 254 itibarıyla, batı toprakları sınırlarının dışında yer alan lordlar dahi Casterly Kayası'ndaki aslanın korkulacak bir canavar olmadığının farkına varmıştır.

Lord Tytos, aynı yılın ilerleyen döneminde yedi yaşındaki kızı Genna'yı Geçit Lordu Walder Frey'in daha da genç oğlu ile evlendirmeye karar vermiştir. Henüz ancak on yaşında ancak olan Tywin nişanı karşı taraf için kırıcı bir üslupla bozmuştur. Lord Tytos bu karara karşı direnmemiştir zira herkes bu demir iradeli ve korkusuz çocuğun yaşının çok ötesinde ve yumuşak başlı babasından çok farklı olduğunu bilmektedir.

Lord Tytos, kısa süre sonra varisini Kral Aegon'un sarayında sakilik yapmak üzere Kral Toprakları'na göndermiştir. Lord hazretlerinin ikinci çocuğu Kevan da Castamere Lordu'na silahtarlık yapmak üzere Kaya'dan gönderilmiştir.

Eski, zengin ve güçlü Reyneler, Lord Tytos'un yanlış yönetimi altında büyük refaha kavuşmuştur. Kızıl Aslan Roger Reyne silah kullanma yetenekleri sebebiyle korkulan bir kişidir; pek çok kişi onun batı topraklarındaki en ölümcül kişi olduğunu düşünmektedir. Sör Roger kadar etkileyici ve zeki olan kardeşi Sör Reynard da çevik ve güçlüdür.

Reyneler güçlenirken müttefikleri Tarbeckler de güçlenmiştir. Yüzyıllar süren yavaş zayıflama sürecinde bu fakirleşen bu kadim hane, eskinin Ellyn Reyne'i şimdinin ise Leydi Tarbeck'i sayesinde tekrar ışıldamaya başlamıştır.

Leydi Ellyn, Kaya'da hâlen istenmese de kardeşleri aracılığıyla Lannister Hanesi'nden büyük miktarlarda altın aşırmayı başarmıştır zira Lord Tytos, Kızıl Aslan'ı reddetme konusunda güçlük çekmektedir. Ellyn, bu altınlarla harabeye dönüşen Tarbeck Sarayı'nı restore ettirmiş, surunu yeniden inşa ettirmiş, kulelerini güçlendirmiş ve içini batıdaki hemen her kaleyle yarışabilecek kadar güzel bir şekilde döşemiştir.

Lord Tytos, FS 255 yılında Casterly Kayası'nda doğan dördüncü oğlunu kutlamış ancak sevinci kısa süre içinde kedere dönüşmüştür. Sevgili eşi Leydi Jeyne'in ağrıları kesilmemiş ve Gerion Lannister'ın doğumundan bir ay sonra ölmüştür. Leydinin ölümü lord hazretleri için yıkıcı bir darbe olmuştur. O günden sonra kimse lordu Gülen Aslan olarak çağırmamıştır.

Takip eden yıllar Batı'daki topraklarının uzun tarihi gibi kasvetli geçmiştir. Batı'daki durum o kadar kötüleşmiştir ki Demir Taht duruma el atmak zorunda kalmıştır. Kral V. Aegon batı topraklarındaki nizamı sağlamak adına şövalyelerini üç kez göndermiş ancak kralın adamları geri döndüğü anda çatışmalar tekrar alevlenmiştir. Haşmetmeapları, FS 259 yılında Yaz Kalesi felaketinde can verdiğinde durum daha da kötüleşmiştir zira yeni kral II. Jaehaerys Targaryen babasının iradesi ve gücünden yoksundur ve kısa süre içinde kendisini Dokuz Kuruşluk Krallar savaşının ortasında bulmuştur.

Bin şövalye ve on bin asker kralın çağrısı üzerine batı topraklarından ayrılmıştır ancak bunların arasında Lord Tytos bulunmamaktadır. Emirleri, lord hazretlerinin kardeşi vermektedir ancak Sör Jason Lannister FS 260 yılında Kan Taşı'nda can vermiştir. Ölümünden sonra batı topraklarının geri kalan kuvvetlerinin komutasını Sör Roger Reyne devralmış ve hatırı sayılır zaferlere imza atmıştır.

Lord Tytos'un en büyük üç oğlu Basmak Taşı'nda kendilerini iyi yetiştirmişlerdir. Çatışmalardan hemen önce şövalye ilan edilen Sör Tywin Lannister kralın genç varisi, Ejderha Kayası Prensi Aerys'in yanında savaşmış ve savaş sonunda şövalye ilan edilme onurunu yaşamıştır. Kızıl Aslan'a silahtarlık yapan Kevan Lannister da payına düşeni hakkıyla kazanmış ve Bizzat Roger Reyne tarafından şövalye ilan edilmiştir. Kardeşleri Tygett şövalye olmak için çok gençtir ancak cesareti ile silah konusundaki maharetleri herkesçe bilinmektedir zira katıldığı ilk savaşta bir, sonrakilerde ise üç kişi öldürmüştür, bu kişilerden biri, Altın Mürettebat'ın şövalyelerindendir. Tytos Lannister, yavruları Basamak Taşı'nda çarpışırken, en küçük oğluna süt annelik yaparken gözüne çarpmış olan bir alt tabaka kadını ile Casterly Kayası'nda kalmıştır.

Lord Tytos'un oğullarının savaştan dönüşü değişimi başlatmıştır. Savaşın olgunlaştırdığı üç genç de diyardaki diğer lordların babalarına yaptıkları saygısızlıkların farkındadır. Sör Tywin Lannister, Casterly Kayası'nın gururunu ve gücünü yeniden toparlayabilmek adına bir an önce işe koyulmuştur. Babası buna itiraz etse de bu zayıf bir girişim olarak kalmış ve bize aktarılanlara göre, emir komutayı oğlu devralırken kendisi süt annenin kollarına geri dönmüştür.

Sör Tywin işe Lord Tytos'un verdiği borçları geri çağırmakla başlamıştır. Ödemeye yapamayanlar Casterly Kayası'na rehine göndermek zorunda kalacaktır. Basamak Taşı'nda kana bulanmış ve tecrübe kazanmış beş yüz şövalye Sör Tywin'in kardeşi Sör Kevan'ın komutası altında yeniden toplanarak soyguncu şövalyeler ile kanun kaçaklarının peşine düşmüştür.

Bazıları itaat etmek için âdeta acele etmiştir. Cornfield Şövalyesi Sör Harys Swyft, kale kapılarına dayanan tahsilatçıları görünce, "aslan uyandı," demiştir. Borcunu ödeyemeyen şövalye, kızını Sör Kevan'a rehine olarak teslim etmiştir. Tahsilatçılar başta yerlerde ise direnç ve aleni itaatsizlikle karşılaşmıştır. Bir üstat Sör Tywin'in emirlerini Lord Reyne'e okuduğunda kendisinin güldüğü ve arkadaşları ile bağlı hanelerine hiçbir şey yapmamalarını öğütlediği rivayet edilmektedir.

Lord Walderan Tarbeck akıllıca olamayan bir hareketle farklı bir yol izlemiştir. İtiraz etmek üzere Casterly Kayası'na gitmiştir. Bu noktada, Lord Tytos'u istediği gibi yönlendirebileceğine ve oğlunun emirlerini geçersiz saymaya ikna edebileceğine güvenmiştir. Tarbeck, karşısında Tytos yerine Tywin'i bulmuş ve zindana atılmıştır.

Tywin Lannister, Tarbecklerin, Lord Walderan zincirler içindeyken boyun eğeceğinden şüphesi kalmamıştır. Ancak Leydi Tarbeck bu düşünceyi hemen ortadan kaldırmıştır. Gözü kara kadın, bu hareket karşısında şövalyelerini göndererek üç Lannister'ı esir almıştır. Bunlardan ikisi, Lannisport'ta yaşayan iki Lannister olsa da üçüncüsü genç bir silahtar olan ve Lord Tytos'un abisinin en büyük oğlu ve varisi Stafford Lannister'dır.

Takip eden dönemde yaşanan kriz, Lord Tytos'u süt annenin kollarından bir süreliğine ayırıp güçlü iradeli varisinin emirlerini geçersiz saymasıyla sonuçlanmıştır. Lord hazretleri, Lord Tytos'un zarar verilmeden serbest bırakılmasını emretmiş ve özür mahiyetinde borçlarının silinmesini emredecek kadar ileriye gitmiştir.

Lord Tytos, rehine takasında kullanılacak yer için Sör Reynard Reyne'i seçmiştir. Yer olarak Kızıl Aslan'ın Castamere'deki korkutucu ikametgahı seçilmiştir. Sör Tywin bu buluşmaya katılmayı reddetmiştir dolayısıyla Lord Walderan'ı Sör Kevan götürmüştür. Stafford ve kuzenlerini ise bizzat Leydi Tarbeck getirmiştir. Lord Reyne, taraflar için bir ziyafet düzenlemiş, Lannisterlar ile Tarbecklerin kadeh tokuşturduğu, birbirlerine hediyeler ile öpücükler sunduğu ve sadık dostluklarının "sonsuza kadar" süreceği yeminler ettikleri büyük bir dostluk gösterisi kurgulamıştır.

Büyük Üstat Pycelle'in gözlemlerine göre, bu sonsuzluk bir yıl kadar sürmüştür. Kızıl Aslan'ın ziyafetine katılmayan Tywin Lannister bu aşırı güçlenmiş bağlı hanelere diz çöktürme hedefinden asla vaz geçmemiştir. FS 261 yılının son döneminde Castamere ve Tarbeck saraylarına kuzgunlar göndererek Roger ve Reydanrd Reyne ile Lord ve Leydi Tarbeck'i "işledikleri suçların savunmasını yapmak üzere" Casterly Kayası'na davet etmiştir. Reyneler ve Tarbeckler, Sör Tywin'in tam da beklediği gibi bu karara karşı koymuşlardır. İki hane de Casterly Kayası'na olan bağlılıklarını reddederek açık bir isyana kalkışmıştır.

Sör Tywin Lannister, komutanlarını çağırmıştır. Babasının onayını almamış, hatta haberinin olmasını dahi

YUKARIDA | *Lord Tytos Lannister ve varisi Sör Tywin.*

istememiştir. Arkasına beş yüz şövalye, üç bin asker ve okçu alarak yola düşmüştür.

Sör Tywin'in öfkesini ilk tadan Tarbeck Hanesi olmuştur. Lannister ordusu o kadar hızlı vurmuştur ki Walderanların bağlı haneleri ve destekçileri bir araya gelecek zaman dahi bulamamıştır. Lord hazretleri aptalca bir karar vererek Sör Tywin'in ordusunu karşılamak üzere yanına sadece saray şövalyelerini alarak önden gelmiştir. Tarbeckler, kısa ve vahşi bir savaşın ardından dağıtılmış ve katledilmiştir. Lord Walderan Tarbeck, oğulları, yeğenleri, kuzenleri ve kızlarının kocaları, kalkanlarında ya da zırhlarında Tarbeck soyunu simgeleyen mavi-gümüş yıldız taşıyan herkesle birlikte idam edilmiştir. Lannister ordusu Tarbeck Sarayı'na ilerlerken en ön sırada Lord Walderan ile oğullarının kazıklara geçirilmiş kafaları bulunmaktadır.

Ordu yaklaşırken Leydi Ellyn Tarbeck kapıları kapatmış ve Castamere'e kuzgunlar göndererek kardeşlerini çağırmıştır. Surlarına güvenen Leydi Tarbeck uzun bir kuşatma süreci yaşanacağından şüphe duymamıştır ancak kuşatma silahları bir gecede kurulmuş ve kalenin yıllanmış iç kalesi tek bir büyük taş gülle ile yerle bir olurken surların pek az faydası olduğu herkesçe anlaşılmıştır. Leydi Ellyn ile oğlu Kızıl Tion, iç kalenin aniden çöküşü ile can vermiştir. Tarbeck Sarayı'ndaki direnç kısa süre sonra dağılmış ve kapılar Lannister ordusu için açılmıştır. Tywin Lannister sarayın ateşe verilmesini emretmiştir. Kale bir gün ve gece boyunca geride sadece çıplak kararmış bir kabuk kalana dek yanmıştır. Kızıl Aslan alevleri görmeye yetişmiştir. Yanında iki bin asker vardır; kısa zamanda toplayabildiği asker sayısı ancak budur.

Tarihi kayıtların mutabık kaldığı üzere, Tywin Lannister, Kızıl Aslan'dan üç kat daha güçlüdür; bazı kayıtlara göre bu oran bire beştir. Günü sürpriz unsuru ile kurtarabileceğini düşünen Roger Reyne bandosuna hücum borusu çalmalarını emretmiş ve Sör Tywin'in kampına direkt saldırı emri vermiştir. Lannisterlar kısa süre içinde şaşkınlıklarını attıktan sonra rakamlar konuşmaya başlamıştır. Lord Reyne'in adamlarının yarısını savaş alanında cansız hâlde bırakarak kaçmak dışında bir seçeneği kalmamıştır. Kamptan çıkan süvarilerini bir ok yağmuru takip etmiş, bu oklardan biri Lord Reyne'i omuzlarının arkasından, zırhını delerek vurmuştur. Kızıl Aslan at sürmeye devam etmiş ancak yarım fersah sonra düşmüştür; artık Castamere'e taşınmak zorundadır.

Lannister ordusu üç gün sonra Castamere'e ulaşmıştır. Reyne Hanesi de tıpkı Casterly Kayası gibi bir madenin üzerine kurulmuştur. Zengin altın ve gümüş damarları Reyneleri Kahramanlar Çağı'nda neredeyse Lannisterlar kadar zenginleştirmiştir; bu zenginliklerini koruyabilmek içinse madenlerinin girişine surlar inşa etmiş, geçişi meşe ve demirden bir kapıyla kapatmış ve kenarlara bir çift güçlü kule dikmişlerdir. Bu yapıları, iç kaleler ve salonlar takip etmiş ancak bu esnada madenciler giderek derinlere inmiş ve son altın damarı da tükenince maden yollarını genişleterek salonlar, açıklıklar, küçük uyuma odaları, tünel ağları ve büyük, geniş bir balo salonu inşa etmişlerdir. Eğitimsiz bir göz Castamere'i mütevazı bir yerleşke, bir şövalye ya da küçük bir lordun ikametgahı olarak görse de sarayın onda dokuzu yerin altındadır.

Reynelerin çekildiği alanlar işte derinlerde yer alan bu odalardır. Yüksek ateşle mücadele eden ve kan kaybından zayıf düşen Kızıl Aslan komuta edebilecek durumda değildir. Kardeşi Sör Reynard komutayı onun yerine devralmıştır. Kardeşinden daha az inatçı ama daha zeki olan Reynard surları savunacak kadar adamı olmadığını bildiğinden yüzeydeki yerleşkeyi tamamen düşmana terk ederek yer altına çekilmiştir. Sör Reynard, halkının son üyesi de güvenli bir şekilde tünellere adım attıktan sonra Sör Tywin'e mesaj göndererek teklifini sunmuştur. Ancak Tywin Lannister, Sör Reynard'ın mesajını bir cevapla onurlandırmamıştır. Bunun yerine, maden girişlerinin mühürlenmesini emretmiştir. Kendi madencileri, kazma, kürek ve meşalelerle tonlarca taş ve toprağı çökertmiş, böylelikle madenlerin muazzam kapılarını içeri ya da dışarı bir yol olmayacak şekilde kapatmışlardır. Bu işlem tamamlandığında dikkatini Castamere'e adını veren ve kalenin yanında yer alan kristal mavisi gölü besleyen küçük ama hızlı akan akarsuya çevirmiştir. Akıntının önüne set çekmek yalnızca bir, onu en yakın maden girişine yönlendirmek ise iki gün sürmüştür.

Maden girişini kapatan taş ve toprak, bırakın insanı bir sincabın bile geçişine imkân vermemektedir... ancak su kendi yolunu bulmuştur.

Sör Reynard'ın madenlere üç yüz erkek, kadın ve çocuk indirdiği rivayet edilmektedir. Maden girişlerinin en uzaktaki ve en küçüklerinin başında nöbet tutan muhafızlar, geceleri madenin derinliklerinden belli belirsiz çığlık ve bağırışların geldiğini ancak günün aydınlanmasıyla kayaların tekrar sessizliğe büründüğünü raporlamışlardır.

Castamere madenleri bir daha asla açılmamıştır. Zeminin üstündeki saray ile iç kaleler Tywin Lannister tarafından ateşe verilmiştir. Yapı bugün hâlen boştur ve Kaya'nın aslanlarına karşı isyan bayrağı çekebilecek kadar aptal olanları bekleyen kaçınılmaz kaderi hatırlatan sessiz bir anıt niteliğindedir.

Kral II. Jaehaerys, FS 262 yılında Kral Toprakları'nda, Demir Taht'ta geçirdiği yalnızca üçüncü yılın sonunda ölmüştür. Oğlu, Ejderha Kayası Prensi II. Aerys, Kral II. Aerys adıyla tahta çıkmıştır. Kral olarak aldığı ilk karardır –pek çoklarına göre iktidarı boyunca aldığı en akıllıca karardır– Casterly Kayası'ndaki çocukluk arkadaşı Tywin Lannister'ı huzuruna çağırarak kendisini Kral Eli olarak atamasıdır.

Sör Tywin ancak yirmi yaşındadır ve Kral Eli olarak hizmet veren en geç insan olacaktır ancak Reyne ve Tarbeck hanelerinin isyanını ele alış biçimi, Yedi Krallık genelinde pek çok kişinin saygısını kazanmasına ve hatta ondan korkmalarına sebep olmuştur. Kuzeni, Lord Tytos'un ölmüş kardeşi Sör Jasoun'un kız kardeşi Leydi Joanna hâlihazırda Kral Toprakları'ndadır; Rhaella'ya FS 259 yılından bu yana nedime ve arkadaş olarak eşlik etmektedir. O ve Sör Tywin, Kral Eli olarak atanmasının ertesi senesinde Büyük Baelor Septi'nde yapılan, nikâh ve gerdek törenlerine bizzat Kral II. Aerys'in başkanlık ettiği görkemli bir törenle evlenmiştir. Leydi Joanna, FS 266 yılında biri kız diğer erkek ikiz dünyaya getirmiştir. Bu esnada Sör Tywin'in kardeşi Sör Kevan da evlenmiş ve gelin olarak bir zamanlar babasının borçları sebebiyle kendisine rehine olarak verilen Cornfield'dan Sör Harys Swyft'in kızını almıştır.

Lord Tytos Lannister'm kalbi, FS 267 yılında metresinin yatak odasına çıkan dik merdivenlere hızla tırmandığı esnada durmuştur (lord hazretleri süt anneyle ilişkisini, gönlünü bir şekercinin kızına kaptırınca kesmiştir). Tywin Lannister böylelikle yirmi beş yaşında Casterly Kayası Lordu, Lannisport Kalkanı ve Batı'nın Muhafızı unvanlarını almıştır. Gülen Aslan ebedi istirahatine çekilirken Lannister Hanesi hiç olmadığı kadar güçlü ve güvendedir. Takip eden yıllar sadece batı toprakları için değil tüm Yedi Krallık için de altın yıllar olacaktır.

Ancak, elmanın içinde büyüyen bir kurt vardır zira Kral II. Aerys Targaryen'ın artan deliliği Tywin Lannister'ın kurmaya çalıştığı her şeyi tehlikeye atacaktır. Lord hazretleri büyük bir kişisel zarara da katlanmak zorunda kalmıştır zira sevgili eşi Leydi Joanna FS 273 yılında korkunç bir şekilde sakat doğan çocuğunu dünyaya getirirken ölmüştür. Büyük Üstat Pycelle'e göre, leydinin ölümünün ardından Tywin Lannister'ın içindeki neşe kaynağı solmuş ancak görevine devam etmiştir.

II. Aerys yıllar içinde, her geçen gün kendi Kral Eli'ne, çocukluk arkadaşına daha da karşı durmakta, onu azarlamakta, terslemekte ve aşağılamalara maruz bırakmaktadır. Lord Tywin tüm bunlara katlanmış ancak kral, oğlu ve varisi Sör Jaime'yi Kral Muhafızı şövalyesi yaptıktan sonra dayanmak için bir sebebi kalmamıştır. Lord Tywin, Kral Eli görevinden FS 281 yılında istifaen ayrılmıştır.

Uzun zamandır gözü kapalı bir şekilde güvendiği danışmanından yoksun kalan ve etrafı dalkavuklar ile komplocularla dolan Kral II. Aerys, kısa süre içinde deliliği tarafından tamamen yutulurken diyar parça parça dökülmeye başlamıştır.

Başka bir bölgede çıkan Robert'ın İsyanı ile Lord Tywin'in arkasına aldığı büyük Lannister kuvvetleriyle Kral Toprakları'nı ve Kızıl Kale'yi Robert Baratheon için fethettiğini tekrar anlatmaya gerek bulunmamaktadır. Yaklaşık üç yüz yıl süren Targaryen saltanatı Lord Tywin ve batılı askerlerinin kılıçları ile sona ermiştir. Kral I. Robert Baratheon, ertesi yıl Lord Tywin'in kızı Leydi Cersei ile evlenmiş ve Westeros'un en büyük ve en soylu aileleri bu vesileyle birleşmiştir.

CASTERLY KAYASI

Lannister Hanesi'nin kadim ikametgahı Casterly Kayası sıradan bir kale değildir. Burçlar ile savunma ve gözcü kuleleri ile donatılmış, her giriş çıkış noktası meşe ve demir kapılarla güvence altına alınmış olsa da bu kadim hisar esasında Gün Batımı Denizi kıyısında bulunan ve kimilerine göre gün batıp gölgeler düştüğünde aslana benzeyen devasa bir kayadır.

Kaya, insanlara binlerce yıldır ev sahipliği yapmaktadır. İlk İnsanlar'ın gelişinden önce Ormanın Çocukları ile devlerin bu kayanın deniz tarafından oyulmuş taban mağaralarında yerleşmiş olması muhtemeldir. Ayılar, aslanlar, kurtlar ve yarasalar ile başka diğer küçük hayvanların da bu mağaraları kendilerine yuva olarak kullandığı bilinmektedir.

Kaya'nın alt bölümlerine yüzlerce maden kuyusu inmektedir ve buralarda takriben bin yıldır sürmekte olan madencilik faaliyetine rağmen hâlen el değmemiş kırmızı ve sarı altın damarları bulunmaktadır. Casterlyler, bu maden kuyularını oda ve salonlara çeviren ilk insanlardır ve topraklarını izleyebilmek adına Kaya'nın zirvesine bir kale inşa etmişlerdir.

Kaya'nın yüksekliğinin Sur ya da Eski Şehir'in Yüksek Kulesi'nin üç katı olduğu ölçülmüştür. Batıdan doğuya neredeyse iki fersah uzunluğundaki kayanın içi tünellerle labirent hâline getirilmiştir ve zindanlar, kilerler, kışlalar, salonlar, ahırlar, merdivenler, avlular, balkonlar ve bahçeler barındırmaktadır. Hatta içinde bir çeşit kutsal koru dahi bulunmaktadır ancak içeride yetiştirilen yürek ağacı bulunduğu odayı tamamen doldurmuş, başka bitki örtüsünün yaşamasına olanak vermeyen birbirine geçmiş ve bükülmüş kökleriyle garip bir hâl almıştır.

Kaya, içinde iskeleleri, vinçleri ve tersaneleriyle tastamam bir liman dahi barındırmaktadır zira batı tarafında dalgaların açtığı geniş ve derin kapılar vardır ve bu kapılar

SAĞDA | *Casterly Kayası.*

uzun gemilerin ve hatta yük gemilerinin bile içeriye girerek kargolarını rahatlıkla teslim almasına ve etmesine olanak sağlayacak niteliktedir.

Aslan'ın Ağzı'nın –Kaya'nın ana girişini oluşturan doğal mağaradır– yüksekliği 60 metredir. Aradan geçen yüzyıllar boyunca genişletilmiş ve güçlendirilmiştir ve bugün yirmi atlının yan yana giriş yapabileceği kadar geniş olduğu anlatılmaktadır.

Casterly Kayası ani bir saldırı ya da kuşatma ile hiç el değiştirmemiştir. Yedi Krallık içindeki hiçbir kale daha büyük, daha zengin ya da daha iyi savunma hattına sahip değildir. Efsanelere göre, kaleyi gören Visenya Targaryen, Kral Lorren'in abisi Aegon ile yüzleşmek için Ateş Tarlası'na gitmiş olmasından dolayı tanrılara şükretmiştir zira Kaya'nın içinde kalması durumunda, ejderha alevinin dahi yılması için yeterli olabileceğinden şüphe etmiştir.

Casterly Kayası Lordları yüzyıllar boyunca ciddi miktarda hazine biriktirmiştir ve Kaya içinde görülmesi gereken yerler –özellikle de varaklı işlemelerle donatılmış duvarları ile Altın Salon ve yüz Lannister şövalyesi, lordu ve kralı tarafından giyilen değerli zırhların sergilendiği, kapısında şövalyelerin saygı nöbetinde beklediği Kahramanlar Salonu– Yedi Krallık'ta ve hatta Dar Deniz'in öte yakasındaki topraklarda dahi haklı bir şöhrete sahiptir.

NEHİR TOPRAKLARI
MENZİL
BATI TOPRAKLARI
TAÇ TOPRAKLARI
FIRTINA TOPRAKLARI
GÜNBATIMI DENİZİ
YAZ DENİZİ
DORNE
K
Lannis Limanı
Mısır Tarlası
Kızıl Göl
Altın Bahçe
Açı Köprü
Tumbleton
Çimenli Vadi
Eski Meşe
Uzun Masa
Şıra Kalesi
Ashford
Yeşil Kalkan
Boz Kalkan
Meşe Kalkan
Güney Kalkan
KALKAN ADALARI
SAHİL YOLU
GÜL YOLU
MAVİ YANIK
MANDER
MİDYE DERESİ
Yüksek Bahçe
Parlaksu Kaleşi
Bandallon
Boynuz Tepe
Kara Liman
Bal Kalesi
BAL BOĞAZI
Eski Şehir
Yukarı Topraklar
Blackmont
Yüksek Dergâh
Karataç
Kayan Yıldız
Üç Kule
Güneş Evi
Kumtaşı
REDWYNE BOĞAZI
Arbor
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
ÜZÜM BAĞLARI
TAHIL
YOLLAR

Menzil

ALTI GÜNEY KRALLIĞI arasında en büyük ve en kalabalık olana (Kuzey, her ne kadar engin topraklara yayılsa da seyrek nüfusuyla ayrı bir diyar olarak kabul edilir) genel olarak Menzil adı verilse de bu isim aslında pek de uygun düşmemektedir. Günümüzde Yüksekbahçe'de hüküm süren Tyrell Hanesi'nin toprakları Aegon'un Fethi'nden önce binlerce yıl bu bölgede varlığını sürdüren Menzil Krallığı ile büyük ölçüde örtüşse de bu zengin ve bereketli diyar bir zamanlar dört krallıktan oluşmaktaydı:

Doğuda Kızıl Dağlar ve kuzeyde Bal Şarabı nehrinin membası ile çevrelenen Eski Şehir ve yöresi.

Redwyne Boğazı'nın ötesindeki, şarabı ve bol güneşiyle meşhur altın ada Arbor.

Boynuz Tepe'den Gece Şarkısı'na uzanan batı bataklıkları.

Engin tarla ve çiftlikleri, gölleri ve nehirleri, tepeleri, ormanları ve mis kokulu çayırları, değirmenleri ve madenleri, küçük köyleri, hareketli tüccar kasabaları ve kadim kaleleri ile Günbatımı Denizi'ndeki Kalkan Adaları'ndan Mander Nehri ile birlikte Yüksekbahçe'ye, Kızıl Göl'e, Altın Bahçe'ye, Acı Köprü'ye ve hatta Tumbleton'a ve Mander'in membaına kadar uzanan topraklarıyla Menzil Krallığı.

Bu sonuncu diyar, eskinin Gardenerları tarafından yönetilirken ilerleyen zamanlarda onların kâhyalarının soyundan gelen Yüksekbahçeli Tyrelllerin hükmü altına girmiştir. Şövalyeliğin bu yeşil topraklarda doğduğu rivayet edilir; Menzil'in yiğit şövalyeleriyle güzel kızlarının hikâyeleri, yine bu topraklardan çıkan ozanlar tarafından Yedi Krallık'ın dört bir yanında coşkuyla anlatılır.

Her zaman haşmetini koruyan Menzil Krallığı, halkı için birçok şey ifade etmektedir: Yedi Krallık'ın en kalabalık, en bereketli ve en kudretli diyarı, altın zengini batıdan sonra en varlıklısı; ilim yuvası; müzik, kültür ile aydınlık ve karanlık her türlü sanatın merkezi; Westeros'un tahıl ambarı; ticaret odağı; muazzam denizcilerin, bilge ve asil kralların, dehşetengiz büyücülerin ve Westeros'un en güzel kadınlarının yurdu. Mander'e yukarıdan bakan bir tepenin üstünde, diyardaki en güzel kale unvanını haklı olarak taşıyan Yüksekbahçe yükselir. Akışına kale burçlarının altında devam eden Mander, Yedi Krallık'ın en uzun ve en geniş nehridir. Muazzam Eski Şehir, yaklaşık olarak Kral Toprakları büyüklüğünde olsa da, ondan çok daha kadim ve parke taşlı sokakları, şatafatlı lonca salonları, taş evleri ve üç muhteşem abidesiyle çok daha güzeldir. Bu abideler İnanç'ın Yıldızlı Septi, Üstatlar Hisarı ve muhteşem feneriyle bilinen dünyanın en yüksek kulesi Yüksek Kule'dir. Uzun lafın kısası, Menzil her şeyiyle üstün bir diyardır.

GARTH YEŞİLEL

Menzil'in hikâyesi, yalnızca Yüksekbahçeli Tyrelllerin değil, onlardan önce gelen Gardener krallarının, Yeşil Diyar'ın bütün diğer büyük hanelerinin ve soylu ailelerinin atası Garth Yeşilel ile başlar.

Menzil ve ötesinde Garth ile ilgili binlerce hikâye anlatılır. Çoğu inanılması güç olan bu hikâyelerin bir kısmı ise düpedüz çelişkilidir. Bazı hikâyelerde Mimar Bran, Zeki Lann, Durran Tanrıkederi ve Kahramanlar Çağı'nın diğer renkli kişilikleriyle akrandır. Bazılarındaysa hepsinin atası olarak karşımıza çıkar.

Yazılanlara göre Garth, İlk İnsanlar'ın Yüce Kralı'dır; onları doğudan çıkartıp toprak köprülerden Westeros'a geçiren odur. Lakin bazı hikâyeler onun İlk İnsanlar'ın gelişinden binlerce yıl önce burada olduğunu, dolayısıyla Westeros'taki İlk İnsan ve hatta *tek* insan olduğunu, diyarı baştanbaşa gezip devlere ve Ormanın Çocukları'na yarenlik ettiğini rivayet eder. Hatta onun bir tanrı olduğunu iddia edenler bile mevcuttur.

Onun ismi konusunda bile bir anlaşmazlık söz konusudur. Biz onu her ne kadar Garth Yeşilel olarak bilsek de, en eski hikâyelerde ismi Garth Yeşilsaç veya kısaca Yeşil Garth olarak geçer. Kimi hikâyede elleri yeşilken, kiminde saçları veya tüm vücudu yeşil olabilmektedir. (Geyik gibi boynuzları olduğunu iddia eden birkaç tanesine bile rastlamak mümkündür.) Diğer hikâyeler onun baştan aşağı yeşil giyindiğini söyler ki bu onun resimlerde, halı dokumalarında ve heykellerde en çok rastlanan tasviridir.

Garth Yeşilel ile ilgili en eski hikâyelerin bazıları bize oldukça karanlık bir tanrı tasviri sunar. Bunlarda Garth, hasat zamanının bereketli olması için inananlarından kurban vermelerini ister. Bazılarında ise yeşil tanrı her sonbaharda ağaçlar yapraklarını döktüğünde ölür ve ilkbaharın gelişiyle yeniden doğar. Garth'ın bu hikâyeleri büyük ölçüde unutulmuştur.

Bu lakabı büyük ihtimalle hünerli bir bahçıvan ve filiz ustası olmasından ileri gelmektedir; hakkındaki tüm hikâyelerin ortak paydası da budur. Ozanlar şarkılarında hep "Garth mısırları olgunlaştırır, ağaçları meyvelerle donatır ve çiçekleri açtırırdı," demişlerdir.

Nispeten ilkel olarak nitelendirebileceğimiz halkların büyük çoğunluğunda bir bereket tanrısı veya tanrıçası inancı vardır ve Garth Yeşilel'in bu ilahlarla birçok ortak yanı bulunur. İnsanlara tarım yapmayı öğretenin Garth olduğu söylenir. Ondan önce tüm insanların avcı-toplayıcı olduğu ve sonsuza dek yiyeceklerinin peşinde oradan oraya sürüklendikleri rivayet edilir. Derken Garth gelmiş ve onlara tohumu hediye edip, onlara nasıl ekilip biçileceğini, nasıl ürün yetiştirip hasat edileceğini göstermiştir.

Garth Yeşilel'in Tanınmış Çocukları

MEŞE JOHN, Westeros'a şövalyeliği getiren İlk Şövalye (tüm hikâyelerde iki buçuk, üç, hatta üç buçuk metre boyunda devasa bir adam olarak geçer, Garth Yeşilel'in dişi bir devden doğma çocuğudur). Soyundan gelenler Eski Meşe'deki Oakheart Hanesi'ni oluşturmuşlardır.

ASMALARIN GİLBERT'İ, Arbor'da yaşayan insanlara adalarında bolca yetişen bereketli üzümlerden tatlı şarap yapmayı öğretmiş ve Redwyne Hanesi'ni kurmuştur.

TİLKİ FLORYS, Garth'ın evlatlarının en akıllısıdır, aynı anda hepsi birbirinden habersiz üç ayrı kocası olmuştur. (Bu kocalarından olan evlatlarından Florent Hanesi, Ball Hanesi ve Peake Hanesi doğmuştur.)

BAKİRE MARİS, En Güzel Kız, güzelliği öyle dillere destandır ki onunla evlenmek isteyen elli lord, Westeros üzerinde tertip edilen ilk turnuvada karşı karşıya gelmişlerdir. (Turnuvayı Argoth Kayaten isimli Gri Dev kazanmış, lakin ödülünü alamadan Maris Yüksek Kule'nin Kralı Uthor ile evlenmiştir. Bu yüzden Argoth, hayatının geri kalanını Eski Şehir surları dışında bağıra çağıra gelinini geri isteyerek geçirmiştir.)

OKÇU FOSS, hoşuna giden bütün genç kızların başlarının üstüne yerleştirdiği elmaları vurmasıyla meşhurdur. Kızıl elma ve yeşil elma Fossowayları soylarının ona dayandığına inanır.

KANLI KILIÇLI BRANDON, devleri Menzil'den kovmuş ve Ormanın Çocukları'na savaş açmıştır. Mavi Göl'de o kadar çok çocuk katledilmiştir ki o savaştan sonra ismi Kızıl Göl olarak değiştirilmiştir.

OWEN MEŞEKALKAN, Kalkan Adaları'nı fethetmiş, selkie ve merlingleri denize dökmüştür.

AVCI HARLON ve BOYNUZLU HERNDON, kalelerini Boynuz Tepe'ye inşa eden ve ormanın güzel cadısıyla evlenip nimetlerinden yüz yıl boyunca faydalanan ikiz kardeşler (kardeşler dolunay zamanı cadıyla birlikte oldukları sürece yaşlanmamışlardır).

YIKICI BORS, sadece boğa kanı içerek yirmi adam gücüne erişmiştir ve Karataç'ta Bulwer Hanesi'ni kurmuştur. (Bazı hikâyelerde Bors öyle çok boğa kanı içmiştir ki, kafasında bir çift parlak boğa boynuzu çıkmıştır.)

KIZIL GÖL GÜLÜ, istediği anda bir turna kuşuna dönüşebilen bir şekil değiştirendir; rivayete göre bu yetenek hâlâ zaman zaman Gül'ün soyundan gelen Crane Hanesi kadınlarında görülebilmektedir.

ELLYN EN TATLI, balı o kadar çok seven bir kızdır ki, ulu dağ kovanında Arılar Kralı'nı bulup onunla çocuklarının ve çocuklarının çocuklarının bakımını üstlenmesi konusunda bir antlaşma yapmıştır. Diyarın ilk arıcısı ve Beesbury Hanesi'nin annesidir.

ROWAN ALTIN AĞAÇ, sevdiği adam onu daha zengin bir kız için terk ettiğinde aşk acısıyla altın rengi saçlarına sardığı bir elmayı bir tepenin üstüne ekmiş ve buradan kabuğu, yaprakları ve meyveleri altın sarısı bir ağaç yükselmiştir. Altın Bahçe'de ikamet eden Rowanların kızları soylarının ona dayandığını söyler.

(Bazı hikâyelerde Garth kadim ırklara da tarım öğretmeye çalışmış, ama devler ona kükreyip kayalar fırlatırken Ormanın Çocukları gülmüş ve ormanın tanrılarının her ihtiyaçlarını karşıladığını söylemişlerdir.) Onun geçtiği yerlerde çiftlikler, köyler ve bostanlar biterdi. Omuzunda daima tohumlarla dolu, ketenden bir çanta asılı durur, yürüdükçe etrafına tohum saçardı. Çantasındakiler, bir tanrıya yakışır şekilde hiç tükenmezdi; çantanın içinde dünyanın bütün ağaçları, tahılları, meyveleri ve çiçeklerine ait tohum bulunurdu.

Garth Yeşilel gittiği yere bereketini de götürürdü. Ayrıca nüfuzu sadece toprakla da sınırlı değildi, rivayete göre kısır kadınları –hatta ay kanı çoktan akmayı bırakmış kocakarıları bile– bir dokunuşuyla doğurgan hâle getirirdi. Onun yanında bakireler olgunlaşır, kutsadığı gebeler ikiz hatta üçüz doğururdu, gülümsediği küçük kızlar âdeta çiçek açardı. Gittiği her yerde, hasatının bollaşmasını ve ağaçlarının meyvelerle dolup taşmasını isteyen lordlar ve halktan adamlar, bakire kızlarını ona sunarlardı. Hikâyelere göre birlikte olduğu bir kızın dokuz ay sonra güçlü bir oğlan veya güzel bir kız doğurmadığı görülmemişti.

Bu rivayetler her ne kadar halk tarafından el üstünde tutulsa da, Garth Yeşilel'in bir tanrı değil, bir insan olduğu fikrini benimseyen Hisar'ın üstatları ve İnanç'ın septonları tarafından pek kabul görmezdi. Bir avcı, bir savaş beyi veya önemsiz bir kral olması ihtimal dâhilindeydi, hatta İlk İnsanlar'ı (henüz ayrılmamış olan) Dorne'un Kolu'ndan geçirip daha önce sadece kadim ırkların ayak basmış olduğu Westeros kırlarına getirmiş ilk lord bile olabilirdi.

Tanrı ya da insan, Garth Yeşilel hakkında anlatılan bütün hikâyelerin bir ortak noktası da onun bu yeni topraklarda sayısız evlat sahibi olduğuydu. Bu evlatların büyük bir çoğunluğu büyüdüğünde kendilerince kahramanlar, krallar ve muazzam lordlara dönüşmüş ve varlığını binlerce yıl sürdüren kudretli haneler kurmuşlardı.

Bütün bu evlatların içinde en haşmetlisi ilk doğan oğlu, Mander'e yukarıdan bakan bir tepeye yerleşip zamanla Yüksekbahçe olarak bilinecek yuvasını kuran ve çiçek ve sarmaşıklardan oluşmuş bir taç takan Bahçıvan Garth'tı. Garth Yeşilel'in diğer bütün evlatları, Bahçıvan'ın tüm diyardaki bütün insanların hakkaniyetli kralı olduğunu kabul ederdi. Onun neslinden türeyen Gardener Hanesi yeşil elli bayraklarının altında Menzil'de, Ejderha Aegon ve kız kardeşleri Westeros'a ayak basana dek binlerce yıl hüküm sürdü.

Garth'ın evlat listesi oldukça kabarıktır ve birçoğu efsaneleşmiştir, çünkü Menzil'deki neredeyse her soylu hane kendi soyunu Garth Yeşilel'in sayısız evladından birisine dayandırmaktadır. Hatta başka diyar ve krallıkların kahramanları arasında bile soyunun Yeşilel'den geldiğine inanılanlar mevcuttur. Örneğin Mimar Brandon'ın, Kanlı Kılıçlı Brandon vasıtasıyla Garth'ın torunu olduğu rivayet edilirken, Zeki Lann kimi hikâyede Tilki Florys'in, kiminde ise Rowan Altın Ağaç'ın piç evladı olarak geçer. Lakin Zeki Lann'ın Garth Yeşilel'in soyundan geldiği inancı yalnızca Menzil ile sınırlıdır. Hikâyenin batı diyarlarında anlatılan hâlinde Lann'ın Garth Yeşilel'in çocuklarından biriymiş gibi davranarak onu kandırdığından bahsedilir (Garth'ın o kadar çok evladı vardır ki çoğu zaman onları karıştırması kuvvetle muhtemeldir), bu yüzden de Garth'ın öz evlatlarına verilen haklı paye ona verilmez.

Menzil'de soyunun ona dayandığını iddia eden bu kadar çok kişi varken Garth'ın sayısız çocuğu olduğu gerçeği inkâr edilemez. Ancak Westeros'taki bütün soylu hanelerin ona dayandığını söylemek açıkçası pek de mümkün değildir.

GARDENER KRALLARI

İlk İnsanlar'ın zamanındaki Menzil tarihi, Westeros'un diğer diyarlarınınkinden çok farklı değildi. Bu yeşil ve bereketli topraklar, üzerinde yaşayan insanları daha barışçıl veya daha tamahkâr yapmamıştı. Burada da İlk İnsanlar Ormanın Çocukları'na karşı savaş açmış ve onları kutsal korularından ve içi boşaltılmış tepelerinden sürüp Yürek Ağaçları'nı büyük bronz baltalarıyla kesip biçmişlerdi. Burada da önemsiz krallar ve mağrur lordlar toprak, altın ve görkem peşinde, kasabalar yanar, kadınlar haykırır ve kılıçlar yüzyıllar boyunca çarpışırken birbirleriyle savaşmış, krallıklar yükselmiş, düşmüş ve unutulmuştu.

Yine de Menzil'in soylu hanelerini diğer diyarlardan ayıran bir şey, hepsini ortak bir paydada buluşturan bir unsur vardı. Bu da Garth Yeşilel'e ve onun sayısız evladına dayanan ortak soyağaçlarıydı. Birçok âlimin iddia ettiği üzere, gelecek yüzyıllarda Gardener Hanesi'ne diğerlerine önderlik etme payesini veren de bu soydaşlık hissiyatıydı. Hiçbir kral, Bahçıvan Garth'ın soyundan gelenlerin, zamanında Garth Yeşilel tarafından bizzat dikilmiş bir meşe ağacının uzantısı olan yaşayan bir tahtta oturduğu (Meşetaht) ve barış zamanı sarmaşık ve çiçeklerden, savaşa giderken ise dikenlerden (ilerleyen zamanlarda demirden) yapılmış taçlar taktığı Yüksekbahçe'nin kudretine erişmeyi aklından bile geçiremezdi.

Diğerleri kendilerine kral diyebilirlerdi, lakin Gardenerlar sorgulanamayan Yüce Krallar'dı ve onlardan aşağı kalan krallar onlara boyun eğmeseler bile onları şereflendirmek zorundaydı.

SOLDA | *Garth Yeşilel.*

Tecrübelenme ve kargaşayla geçen bu yüzyıllar boyunca Menzil ortaya çok sayıda korkusuz savaşçı çıkartmıştı. Ozanların o günden bugüne kahramanlıklarını öve öve bitiremedikleri şövalyeler arasında Ayna Kalkanlı Serwyn, Ejderkatili Davos, Boynuz'dan Roland, Zırhsız Şövalye ve onlara önderlik eden efsanevi krallar V. Garth (Dorneluların Çekici), I. Gwayne (Yürekli), I. Gyles (Kederli), II. Gareth (Gaddar), VI. Garth (Seheryıldızı), I. Gordan (Gri Gözlü) ve daha niceleri sayılabilirdi.

Bu saydığımız kralların çoğu hükmünün büyük bir bölümünü, karanlık ve kanlı yüzyıllar boyunca aynı düşmanla, Ayı Adası'ndan Arbor'a kadar neredeyse bütün batı sahiline egemen olan Demir Adalarlı denizci yağmacılarla savaşarak geçirdi. Çevik uzun gemileriyle demirdoğumlular, herhangi bir karşı saldırıya imkân vermeden hedeflerini vurup hızla geri çekilebiliyorlardı. Akıncıları çoğu zaman beklenmedik yerlerde kıyıya çıkıyor ve düşmanlarını hazırlıksız yakalıyorlardı. Demir adamlar kara içlerine pek nadir sokulsalar da, Günbatımı Denizi'ne hükmediyor ve kıyı kesiminde yaşayan balıkçı halktan zalimce haraç kesiyorlardı. Karşılarına çıkan bütün erkekleri öldürüp kadınlarına el koyduktan sonra Kalkan Adaları'na yerleşen demirdoğumlular, yağma alanlarını Mander Nehri'nin yukarılarına kadar genişletme cüretini göstermişlerdi.

Demirdoğumlu derebeylerinin en korkutucusu Kral Qhored, buyruğunun "adamlarının tuzlu su kokusu alabildiği veya dalga seslerini duyabildiği" her yerde geçerli olmasıyla övünürdü. Kendisi Menzil'de Zalim Qhored olarak bilinirdi ve ondan sonra gelen krallar da kendilerine Kalpsiz Hagon ve Joron Bakireyıkımı gibi isimler takmışlardı.

Gardener Hanesi'nin kralları işte bu adamlarla ve onların tebaalarıyla bazen yalnız, bazense Kaya'nın Kralları ve Eski Şehir'in Lordları ile ittifak hâlinde, üç yüzyıl boyunca savaşmışlardı. Gardener krallarının Korkunç Gareth ve Seheryıldızı Garth dâhil en az altısı savaş sırasında hayatını kaybetmişken, II. Gyles rehin alınmış, işkence görmüş ve düşmanının oltalarına yem olarak kullanılmak üzere ufak parçalara ayrılmıştı. Her şeye rağmen zafer sonunda onların olmuş ve her biri Gardener Hanesi'nin sınırlarını genişletip daha fazla toprak ve lordu Yüksekbahçe'nin egemenliği altına sokmuştu.

Bütün bu savaşlara rağmen âlimlerin çoğu Gardener krallarının en muazzamlarının savaşçılar değil, barış getirenler olduğunu düşünmektedir. Onlar hakkında daha az şarkı yazılmış olduğu doğru olsa da, tarih kitaplarında III. Garth (Muhteşem), II. Garland (Damat), III. Gwayne (Tombul) ve II. John (Uzun) gibi krallara oldukça geniş yer ayrılmıştır. Muhteşem Garth, Eski Meşe, Kızıl Göl ve Altın Bahçe yerleşimlerini dostluk ve karşılıklı savunma antlaşmalarıyla topraklarına katarak diyarının sınırlarını kuzeye doğru genişletmişti. Garland da aynısını güneye doğru yapmış ve kızını Hightower Hanesi'nden Lymond (Deniz Aslanı) ile evlendirip kendisi de karılarını bir kenara bırakıp Lord Lymond'un kızıyla evlenerek Eski Şehir'i krallığına katmıştı. Tombul Gwayne, Lord Peake ve Lord Manderly'yi aralarındaki münakaşaya son verip topraklarının akıbetine kendisinin karar vermesine ikna etmeyi tek bir damla kan dökülmeden başarmıştı. Uzun John, mavnasıyla Mander Nehri'nin kaynağına doğru yukarıya çıkmış ve gittiği her yere yeşil elli sancağını dikerek kudretli nehrin kıyılarında sıralanmış lordların ve önemsiz kralların kendisine biat etmesini sağlamıştı.

Gardenerların en haşmetlisi ise hem savaş, hem de barış zamanında tahtında devleşen Kral VII. Garth, nam-ı diğer Altınel'di. Daha gencecik bir çocukken, topraklarını istilaya niyetlenip on bin adamıyla Geniş Yol'dan (Prens Geçidi'nin o zamanki adı) geçen Dorne Kralı Ferris Fowler'ı geri püskürtmüştü. Bundan kısa bir süre sonra da ilgisini denize doğru çevirmiş ve kalan son demir adamları Kalkan Adaları'ndaki kalelerinden defetmişti.

Bundan sonra en gözü pek savaşçılarını, demir doğanların geri dönmeye yeltenmesi hâlinde öncül savunma hattı oluşturmaları maksadıyla özel olarak adalara yerleştirmişti.

YUKARIDA | *Kral VII. Garth Gardener, Altınel.*

Bu plan oldukça başarılı oldu ve günümüzde hâlâ Dört Kalkanlar halkı Mander'in ağzını ve Menzil'in kalbine giden güzergâhı her türlü deniz saldırısından korumuş olmaktan gurur duymaktadır.

Sonuncu ve en muazzam savaşında VII. Garth, Menzil'i aralarında paylaşma amacı güden Fırtına Kralı ile Kaya'nın Kralı ittifakıyla karşı karşıya gelmiş ve onları muharebe alanında mağlup ettikten sonra onlarla öyle kurnazca konuşmalar yapmıştı ki, aralarında çıkan anlaşmazlık Üç Ordular Savaşı'yla birlikte tam bir kıyıma dönüşmüştü. Savaşın akabindeyse kızlarını o kralların varisleriyle evlendirmiş ve üç krallığın sınırlarını belirleyen anlaşmalar yapmıştı.

Lakin bu bile en büyük başarısının yanında sönük kalmaktaydı: yetmiş beş yıl süren bir barış dönemi. Garth Altınel yirmi yaşında Menzil'in Kralı olmuş ve doksan üç yaşında (bedeni zayıf düşse de) hâlâ aklı yerindeyken Meşetaht'ta hayata gözlerini yummuştu. Seksen bir yıllık hükümdarlığı boyunca Menzil'in savaşta olduğu yıl sayısı onu geçmemişti. Nesillerce erkek evlat doğup, büyüyüp adam olup kendi çocuklarına sahip olduktan sonra bir mızrak veya kalkan kuşanıp sefere gitmenin ne demek olduğunu bilmeden ölmüştü.

İşte bu uzun barış dönemi yanında eşi benzeri olmayan bir bereket getirmişti. Zamanla Altın Saltanat olarak bilinecek bu dönemde Menzil âdeta serpilmişti.

Fakat her altın çağda olduğu gibi Menzil'inkinin de bir sonu vardı. Garth Altınel bu dünyadan göçmüştü. Büyük büyük torunu Meşetaht'a geçmiş ve onu onun oğulları takip etmişti.

Derken Andallar gelmişti.

ANDALLAR MENZİL'DE

Andalların Menzil'e gelişi oldukça geç oldu.

Uzun gemileriyle Dar Deniz'i geçtikten sonra ilk önce Vadi kıyılarında karaya çıktılar ve doğu kıyıları boyunca ilerlediler. Eski Şehir ve Arbor donanmaları onların Redwyne Boğazı'na ve Günbatımı Denizi'ne geçişine engel oldu. Menzil'in bereketi, Yüksekbahçe ve krallarının zenginliği ve kudreti şüphesiz ki Andal savaş lordlarının kulaklarına kadar gelmişti, lakin şimdilik aralarında başka diyarlar ve başka krallar bulunuyordu.

Bu yüzden Andallar, Mander'e ulaşmadan çok önce Yüksekbahçe'deki krallar onların gelişinden haberdardı. Vadi'deki, fırtına topraklarındaki ve nehir yatağındaki çatışmaları uzaktan izleyip olan biteni kayıt altına aldılar. Farklı bölgelerdeki krallıkların aksine, yerel rakiplerine karşı Andallarla ittifak kurma hatasına düşmediler. IV. Gwayne (Tanrıkorkusu) yeşil kâhinlerin ve onların büyülerinin işgalcileri durdurabileceği ümidiyle savaşçılarını Ormanın Çocukları'nı aramaya gönderdi. II. Mern (Duvar Ustası) Yüksekbahçe çevresine yeni bir perde duvar ördürdü ve sancak beylerine kendi savunma hatlarını güçlendirmeleri emrini verdi. III. Mern (Küçük Deli) Andalları geri püskürtebilecek bir ölüler ordusu oluşturabileceğini iddia eden bir orman cadısını altın ve mevkie boğdu. Lord Redwyne daha fazla gemi inşa ederken Lord Hightower, Eski Şehir'in surlarını güçlendirdi.

Lakin çoğunun beklemiş olduğu o muazzam muharebe hiçbir zaman yaşanmadı. İşgalciler doğu kıyılarını fethetmeyi başardığı vakit nesiller geçmiş ve Andallar, çoğu birbiriyle çekişme hâlinde kırka yakın önemsiz kral çıkarmıştı. Bu sırada ise Yüksekbahçe'de Üç Bilge Kral birbiri ardına Meşetaht'ta hüküm sürmekteydi.

IX. Garth Gardener, oğlu I. Merle (Uysal) ve torunu V. Gwayne çok farklı adamlar olsalar da, Andallara karşı ortak bir tavır sergilediler. Silahlı mücadele yerine uzlaşma ve özümseme politikası güttüler. IX. Garth, septonlardan birini sarayına getirdi ve onu danışmanlarından birisi yaptı. Bu sayede Yüksekbahçe'deki ilk sept kurulmuş olsa da kral, kalesindeki tanrıormanında ibadetine devam etti. Oğlu I. Merle ise İnanç'ı resmî olarak kabul etti ve Menzil'in dört bir yanında septler, manastırlar ve anaocakları kurulmasma destek oldu. V. Gwayne, İnanç bünyesinde dünyaya gelen ve dini tören ve gece ibadetiyle şövalye ilan edilen ilk Gardener oldu. (Soylu atalarının birçoğu öldükten sonra, ozanların ve hikâye anlatıcılarının katkılarıyla şövalye ilan edilmişlerdi. Gerçek anlamıyla şövalyelik kavramı Westeros'a Andallar vasıtasıyla gelmişti.)

I. Merle de, V. Gwayne de, babalarını diyara bağlama çabalarıyla Andal kızlarıyla evlendi. Aynı zamanda üç kral da Andalları saraylarına şövalye ve hizmetli olarak kabul etti. Bunların arasında en müşerrefi, silah kullanmadaki üstün maharetleri sayesinde V. Gwayne tarafından kralın fedaisi ve yeminli muhafızı ilan edilen Andal şövalyesi Sör Alester Tyrell'di. Sör Alester'in soyundan gelenler de zamanla Gardenerların hükmü altındaki Yüksekbahçe'de onların kâhyaları olarak hizmet ettiler.

Üç Bilge Kral ayrıca Menzil'e üşüşen, nispeten daha kudretli Andal krallarına, kendilerine sadakat yemini etmeleri hâlinde yerleşebilecekleri topraklar ve derebeylikleri temin etti. Bunun yanında Gardenerlar, Andal zanaatkârlarını el üstünde tutup sancak beylerini de aynısını yapmaya teşvik ettiler. Özellikle demirci ve taş ustaları cömertçe ödüllendirildi. Demirciler İlk

İnsanlar'ın kendilerini bronz yerine demirden silah ve zırhlarla kuşatmasını sağlarken, taş ustaları kale ve istihkâmların savunma yönünden güçlendirilmesine yardımcı oldu.

Bu yeni yetme lordların bir kısmı gelecek yıllarda yeminlerini bozduysa da çoğunluğu hükümdarlarına sadık kaldı ve isyan edenler ile daha sonra Menzil topraklarına göz dikecek Andal kral ve derebeylerine karşı Menzil'i savunmak için birlikte savaştı. "Bir kurt, sürülerinin üstüne çöreklendiğinde onu öldürmek sana sadece biraz zaman kazandırır. Çünkü diğer kurtlar da elbet onu takip edecektir," demişti Kral IX. Garth. "Eğer onu öldürmek yerine onu besler, evcilleştirir ve eniklerini muhafız köpeklerin hâline getirirsen, kurt sürüsü yeniden geldiğinde koyunlarını koruyan onlar olacaktır." Kral V. Gwayne'in bu konudaki sözleri ise oldukça açık ve netti. "Oğullarımız ve onların oğulları kardeş gibi büyüsünler diye onlar bize yedi yeni tanrı, bizse onlara çamur ve kızlarımızı verdik."

Orme, Parren, Graceford, Cuy, Roxton, Uffering, Leygood ve Varner gibi Menzil'in birçok asil hanesinin soyu, IX. Garth, I. Merle ve V. Gwayne tarafından toprak ve eş bahşedilen Andal maceraperestlerine dayanır. Yüzyıllar geçtikçe bu haneler, İlk İnsanlar'ın soyundan gelenlerle birbirlerine öyle çok kız alıp vermişlerdi ki, bir noktadan sonra soyları ayırt etmek imkânsız hâle gelmişti. Bir işgalin böylesine kan dökülmeden gerçekleşmiş olması görülmüş şey değildi.

Andal istilasını takip eden yüzyıllar bu kadar barış dolu geçmedi. Meşetaht'a çıkan Gardener soyu evlatları arasında güçlü adamlar, zayıf ama akıllı adamlar, ahmaklar ve hatta bir kadın bile bulunuyordu, lakin hiçbirisi Üç Bilge Kral'ın bilgelik ve kurnazlığına sahip olmadığı için Garth Altınel'in başlattığı altın barış çağı sürdürülemedi. Andalların özümsenmesinden ejderhaların gelişine kadar geçen uzun süre boyunca Menzil Kralları, toprak, nüfuz ve görkem uğruna komşularıyla sürekli savaştılar. Bu düşmanlar (ve kimi zaman, yerine göre müttefikler) arasında Kaya Kralları'nı, Fırtına Kralları'nı, geçimsiz Dorne krallarını ve Nehirlerin ve Tepelerin Kralları'nı sayabiliriz.

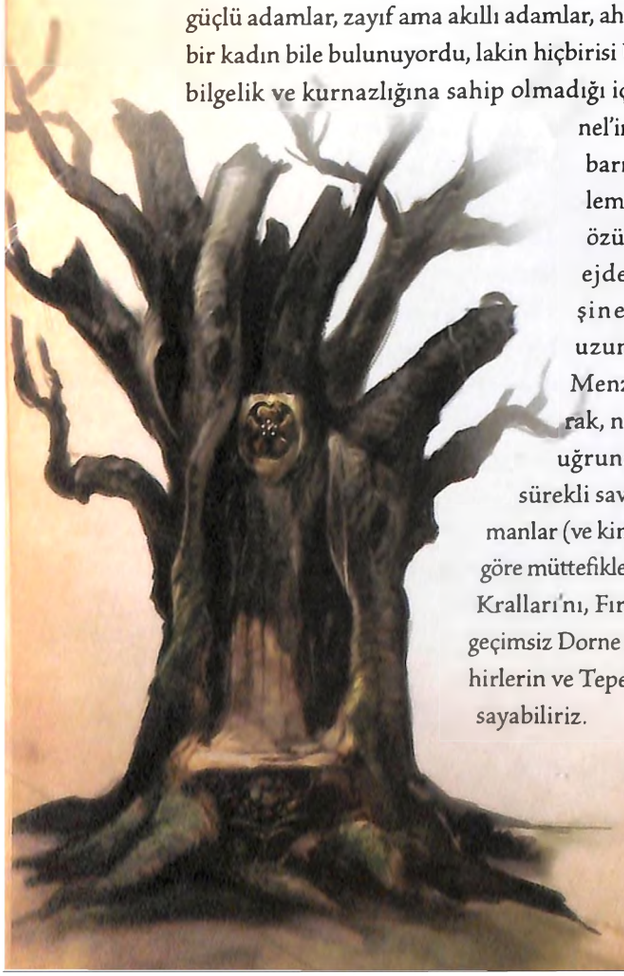

Yüksekbahçe gücünün doruğuna, ışıldayan zırhlı şövalyeleriyle fırtına topraklarına girip yaşlı Fırtına Kralı'nın ordusunu perişan eden ve yağmur ormanlarının kuzeyindeki, iki yıl boyunca kuşatıp sonuca ulaşamadığı Fırtına Burnu dışındaki bütün toprakları ele geçiren Kral III. Gyles Gardener döneminde ulaşmıştı. Şayet Kaya'nın Kralı, Gyles'ın yokluğunu fırsat bilip Menzil'e saldırmamış olsaydı, kuşatmayı kaldırıp topraklarını batıdan gelen düşmanlarına karşı savunmak durumunda kalan kralın yarım kalan fethini tamamlaması işten bile değildi. Akabinde cereyan eden ve üç Dorne kralı ile Nehir Toprakları'ndan iki kralın daha katıldığı savaş, III. Gyles'ın kanlar içinde hayatını kaybetmesi ve diyar sınırlarının yaklaşık olarak kan dökülmeye başlamadan önceki hâline gelmesiyle son buldu.

Gardener hanedanı dip noktayı ise yedi yaşında tahta çıkıp doksan altı yaşında ölen –hükümdarlığı meşhur atası Garth Altınel'den bile uzun süren– Kral X. Garth, nam-ı diğer Garth Grisakal döneminde gördü. Gençliğinde oldukça gayretli bir görünüm sergileyen X. Garth, çevresini ahmak ve dalkavuklarla doldurup faydasız ve ciddiyetsiz bir krala dönüştü. Zaten herhangi bir bilgelik veya zekâ parıltısı göstermeyen kral, yaşı ilerledikçe akli melekelerini iyice kaybetti ve uzun yıllar süren bunak ihtiyarlık döneminde varlık ve nüfuz peşinde koşan hiziplerin elinde oyuncak oldu. Hiç erkek evlat sahibi olamayan majesteleri, kızlarından birisini Lord Peake, diğerini de Lord Manderly ile evlendirmişti. Damat lordların ikisi de tahta çıkma sırasının kendi eşinde olduğunu düşünüyordu. Onların arasında başlayan rekabet ihanet, kumpas ve cinayetlerle apaçık bir savaşa dönüştü. Diğer lordlar da bu muharebede yer almaktan geri kalmadı.

Menzil'in lordları birbirine kılıç çekmiş ve kral savaşa son vermek bir yana, olanları idrak etmekte bile güçlük çeker hâldeyken, Fırtına Kralı ve Kaya'nın Kralı mevcut durumu fırsat bildi ve Dorne akınları cüretkâr bir biçimde sıklaşırken büyük toprak parçalarını kendi krallıklarına kattı. Bir Dorne kralı Eski Şehir'i kuşatırken, diğeri Mander'i aşıp Yüksekbahçe'yi yağmaladı. Nesiller boyu Gardener Hanesi'nin alametifarikası olmuş yaşayan Meşetaht parçalara ayrılıp yakıldı ve bunak Kral X. Garth yatağına bağlanmış bir şekilde, kendi pisliği içinde inlerken bulundu. Dornelular onun gırtlağını kesip (içlerinden birisi daha sonra bunun bir "merhamet gösterisi" olduğunu iddia edecekti) değerli her şeyi yağmaladıktan sonra Yüksekbahçe'yi ateşe verdi.

Bu olayın akabinde topraklara yaklaşık yirmi yıl kargaşa hüküm sürdükten sonra Menzil'in kırk kadar soylu hanesi Yüce Kâhya Sör Osmund Tyrell önderliğinde bir araya gelip Peake ve Manderly hanelerini bozguna uğrattı ve Yüksekbahçe'yi harabe hâlinde bile olsa geri alarak pek de şükranla

anılmayan, rahmetli Garth Grisakal'ın ikinci nesilden kuzeni Kral VI. Mern Gardener'i kral olarak tahta geçirdi.

Kendisi mütevazı yeteneklere sahip bir adam olmasına rağmen VI. Mern'in çevresinde oldukça yetkin kâhyaları vardı. Başkâhya olarak da Sör Osmund Tyrell'i önce oğlu Sör Robert, onun ardından da torunu Lorent takip etti. Onların sezgilerine bel bağlayan VI. Mern, Yüksekbahçe'yi yeniden inşa etmekte ve Gardener Hanesi ile Menzil Krallığı'nı eski hâline getirmeye çalışmakta oldukça başarılı oldu. Oğlu XI. Garth ise babasının başladığı işi bitirmek için Dornelulardan intikamını öyle vahşi bir biçimde aldı ki, Lord Hightower'ın söylediklerine göre o güne kadar yeşilliğiyle ünlü dağlar Garth onları Dorne kanıyla boyadıktan sonra Kızıl Dağlar ismini aldı. XI. Garth, uzun süren hükümdarlığının kalanı boyunca Boyacı Garth olarak anıldı.

Ve hayat böyle devam etti, kâh savaş kâh barış dönemlerinde bir kral gitti, diğeri geldi ve yeşil elli sancak Menzil üzerinde gururla dalgalanmaya devam etti. Ta ki Kral IX. Mern, Aegon Targaryen ve kız kardeşleriyle Ateş Tarlası'nda karşı karşıya gelene dek.

ESKİ ŞEHİR

Menzil tarihi, şehirlerin en muazzamı ve en kadimi, Westeros'un nüfus bakımından Kral Toprakları'ndan geride kalsa da en varlıklı, en büyük ve en güzel şehri Eski Şehir'den bahsedilmediği sürece eksik kalacaktır.

Gerçekten, Eski Şehir ne kadar eskidir? Sayısız üstat bu konuya kafa yormuş olmasına rağmen hâlen net bir yanıt bulunamamıştır. Şehrin kuruluşu hakkındaki gerçekler zamanın pusu ve hikâyelerin gölgesi altında kaybolmuştur. Bazı bilgisiz septonlar şehrin temellerinin Yediler tarafından atılmış olduğunu iddia ederken diğerleri, ilk Hightower onların sonunu getirmeden önce Savaş Adası'nda ejderhaların yuvalandığını söyler. Halk arasında Yüksek Kule'nin bir gün birden ortaya çıktığına inanan bile çoktur. Eski Şehir'in gerçek ve tam kuruluş hikâyesi büyük ihtimalle hiçbir zaman bilinemeyecektir.

Kesin olarak söyleyebileceğimiz tek şey, insanların Şafak Çağı'ndan beri Bal Şarabı nehrinin ağzında hayatlarını sürdürdükleridir. Bunu en eski rünlerle yazılmış yazıtlardan ve Ormanın Çocukları'yla iç içe yaşamış üstatların bölük pörçük kayıtlarından doğrulayabilmekteyiz. Bunlardan biri olan Üstat Jellicoe da Fısıldayan Ses'in tepelerine kurulmuş bu yerleşimin, Valyria'dan, Eski Ghis'ten ve Yaz Adaları'ndan gelen gemilerin erzak tazelemek, onarımdan geçmek ve kadim ırklarla ticaret yapmak üzere yanaştığı bir ticaret merkezi olarak ortaya çıktığını iddia eder ki bunun da diğer teoriler gibi bir varsayım olduğunu kabul edebiliriz.

SOLDA | *Meşetaht.* YUKARIDA | *Eski Şehir'de Dorne yağmacıları.*

Şehir gizemlerini hâlâ korumaktadır. Yüksek Kule'nin bulunduğu kayalıklı ada en eski kayıtlarda bile Savaş Adası diye geçer, ama bu isim nereden gelmektedir? Hangi savaş bu adada yapılmıştır? Bu savaş ne zaman olmuştur? Hangi lordlar, krallar veya ırklar arasında geçmiştir? Bu konular hakkında ozanlar bile sessizliklerini korumaktadırlar.

Âlim ve tarihçiler için daha da büyük bir gizem ise adanın neredeyse tamamını kaplayan, kara kayadan yapılmış muazzam kaledir. Kaydedilmiş tarihin büyük bir bölümünde bu gösterişli yapı, Yüksek Kule'nin temelini ve giriş katını oluşturmuş olsa da, üst katlardan binlerce yıl daha eski olduğu kesin olarak bilinmektedir.

Onu kim inşa etti? Ne zaman etti? Neden etti? Çoğu üstat yapının Valyrialı işi olduğu konusunda hemfikirdir. Yekpare taştan masif duvarları ve bir labirenti andıran iç kısmı, herhangi bir ek yeri veya harç kullanılmamış olması ve hiçbir yerde bir keski izi bile kalmamış olması, gözleri benzer özellikli mimarinin görüldüğü bir diğer yere, Valyria Özgür Şehri'ndeki ejderhayollarına ve özellikle Eski Volantis'in kalbini koruyan Kara Duvar'a çevirtmekteydi. Valyria'nın ejderhalordlarının ejderalevi kullanarak taşı eritip ona istedikleri şekli verdikten sonra demir, çelik veya granitten sağlam bir yapı taşı elde ettikleri bilinen bir gerçekti.

Kulenin ilk katının Valyrialı yapımı olduğunun kabul edilmesi, ejderlordlarının Westeros'a Ejderha Kayası'na mevzilenmeden, Andallar ve hatta İlk İnsanlar bile ayak basmadan binlerce yıl önce gelmiş oldukları anlamına gelecektir. Eğer öyleyse, buraya ticaret yapmak amacıyla mı geldiler? Yoksa devlerin peşinde koşan köle tüccarları mıydılar? Ormanın Çocukları'nın, yeşil kâhinlerin ve yürek ağaçlarının büyüsünü öğrenmek amacında mıydılar? Yahut başka, çok daha karanlık bir amaçları mı vardı?

Bu sorular günümüzde bile zihinleri bolca meşgul etmektedir. Valyria Kıyameti'nden önceleri üstatlar ve başüstatlar sorularına cevap bulmak amacıyla sıkça Özgür Şehir topraklarına seyahat ederlerdi, ama şimdiye kadar bir sonuca ulaşabilen olmadı. Septon Barth, Valyrialıların, rahipleri İnsanlığın Kıyameti'nin Dar Deniz'in ötesindeki diyarlardan geleceği kehanetinde bulundukları için Westeros'a geldikleri çıkarımında bulunmuştur, ama bunu da Barth'ın diğer acayip inanç ve hurafeleri gibi saçmalık olarak nitelendirebiliriz.

İnsanı tedirgin edip daha fazla akıl yürütmeye iten iddialar kulenin ilk katının Valyrialı yapımı olmadığını savunanlardır.

Kulenin inşasında kullanılan tümleşik kara taş Valyria'dakileri andırsa da, yalın, gösterişsiz mimari tarzı buna tezat oluşturur; çünkü ejderhalordları taşın işlenerek garip ve göze hoş gelen süslemelerle donatılmasından hoşlanırlardı. İçerideki dar, dolambaçlı, penceresiz geçitler birer salondan çok tünelleri andırır. Dönüp duran koridorlarda kaybolmak işten bile değildir. Belki bu saldırganların kafasını karıştırmak için yapılmış bir savunma hamlesi olabilir, lakin bu bile tek başına yapının Valyria'ya ait olmadığını gösterebilir. İç mimarinin dolambaçlı yapısından yola çıkan Başüstat Quillion hisarın, yitik medeniyetlerinin izleri Titreyen Deniz'deki Lorath'ta görülebilen, gizemli labirent yapımcılarından kalmış olabileceğini savunur. Bu iddia ilgi çekici görünse de, cevapladığından daha fazla soruyu aklımıza getirir.

Bundan daha da hayalperest bir iddia yaklaşık yüz yıl önce Üstat Theron tarafından ortaya atılmıştır. Demir Adalar'da doğmuş bir piç olan Theron, kadim kalenin taşlarının Pyke'taki Greyjoy Hanesi'nin, geçmişi Yüksek Kule gibi kadim ve belirsiz Deniztaşı Tahtı'yla benzerlik gösterdiğini fark etmiştir. Theron'un tamamlanmamış el yazması *Tuhaf Taş*'ta kule ve tahtın, tuzlu denizlerde yaşayan yaratıkların insan kadınlarıyla birlikte olması sonucu ortaya çıkmış ucube yaratıkların işi olabileceği yazılmıştır. Kitaba göre, Theron'un verdiği isimle bu Derin Kişiler bilinen merling efsanelerinin kaynağını oluştururken, tecavüzcü ataları da demirdoğumluların Boğulmuş Tanrısı'nın ardında yatan gerçektir.

İçindeki çok sayıda detaylı ve rahatsız edici çizimle Tuhaf Taş, incelemesi etkileyici bir yazma olsa da özellikle bazı kısımların okunması oldukça güçtür. Üstat Theron'un çizim yeteneği takdire şayan olsa da kelimelerle arasının aynı ölçüde iyi olduğunu iddia etmek mümkün değildir. Her hâlükârda savunduğu tezlerin hiçbir dayanağı yoktur, bu yüzden de rahatlıkla göz ardı edilebilir. Dolayısıyla kendimizi başladığımız yerde bulur ve Eski Şehir, Savaş Adası ve kulenin geçmişinin sonsuza dek bir gizem olarak kalacağını kabul etmek durumunda kalırız.

Kalenin kurucularının kaderi ve burayı bırakıp gitme sebepleri zaman içerisinde yitip gitmişse de Savaş Adası ve muazzam kalesinin bir noktadan sonra Hightower Hanesi'nin himayesi altına girdiğini biliyoruz. Pekâlâ onlar, günümüzde birçok âlimin inandığı gibi İlk İnsanlar mıydılar? Yoksa İlk İnsanlar'dan da *önceki çağlarda* gelip Fısıldayan Ses'in tepesine yerleşen denizci ve tüccarların soyundan mı geliyorlardı? Bunu da hiçbir zaman bilemeyeceğiz.

Tarih kitaplarının ilk sayfalarından itibaren Hightower hanesini Savaş Adası'nda Eski Şehir'e hüküm süren krallar olarak görürüz. Tarihçilere göre ilk "yüksek kule" ahşaptan yapılmıştı ve temelini oluşturan kadim kalenin üzerinde yaklaşık on beş metre yüksekliğindeydi. Ne o, ne de gelecek yüzyıllarda eklenen ahşap yüksek kuleler yerleşim maksadıyla yapılmıştı. Fısıldayan Ses'in puslu sularında yol alan

SAĞDA | Savaş Adası'ndaki Yüksek Kule.

ticaret gemilerine ışık tutma amacıyla inşa edilmiş deniz fenerleriydiler.

İlk Hightowerlar alt kattaki tuhaf taştan yapının kasvetli salon, mahzen ve odalarında yaşamışlardı. Tamamen taştan yapılan beşinci kule ile birlikte Yüksek Kule kudretli bir hanenin yerleşimine uygun hâle geldi. Anlatılanlara göre bu kule, liman seviyesinden altmış metre yüksekliğe erişiyordu. Bazıları kulenin Mimar Brandon tarafından tasarlandığını söylerken, diğerleri bu payeyi aynı ismi taşıyan oğlu Brandon'a veriyordu. Kulenin inşasını talep edip masraflarını karşılayan kral ise Yüksek Kule'den Uthor olarak biliniyordu.

Bundan sonra gelen binlerce yılda Uthor'un soyundan gelenler Eski Şehir ve Bal Şarabı topraklarında hüküm sürerken dünyanın her yerinden gelen ticaret gemileri bu serpilmekte olan şehre akın ediyorlardı. Eski Şehir zenginleşip güç topladıkça, komşu lordların ve önemsiz kralların açgözlü bakışlarını üzerinde toplamakta gecikmedi. Korsanlar ve denizin ötesinden gelen yağmacılar bile şehrin ihtişamını duymuşlardı. Şehir sadece yüz yıl içerisinde üç kere ele geçirilip yağmalandı. Bunların ilki Dorne kralı Samwell Dayne (Yıldızateşi), ikincisi Zalim Qhored ve demiradamları, sonuncusu ise şehri ele geçirdikten sonra nüfusun dörtte üçünü köle tüccarlarına satmasına rağmen Savaş Adası'ndaki Yüksek Kule'nin savunma hattını aşmayı başaramayan I. Gyles Gardener (Kederli) tarafından gerçekleştirilmişti.

Şehri o zamana kadar korumayı başarmış olan kazık çit ve hendeklerin daha fazla işe yaramayacağı ispatlandıktan sonra akabinde tahta çıkan Yüksek Kule Kralı II. Otho, hükümdarlığının büyük bir kısmını Eski Şehir'in çevresine masif taştan, Westeros'ta görülmüş en kalın ve en yüksek surları yaptırmakla geçirdi. Tarih kitaplarına göre bu inşaat yüzünden krallık üç nesil boyunca sefalet içinde yaşamış olsa da, surlar o kadar dayanıklı olmuştu ki yağmacı ve işgalciler kendilerine talan edecek başka hedefler aramaya başlarken Eski Şehir'e saldırma cüretini gösterenler de elleri boş dönmek durumunda kaldılar.

Hightowerların Menzil Krallığı'na dâhil edilmesi savaş yoluyla değil, uzun süren müzakereler ve evlilik yoluyla olmuştu. Lymond Hightower, Kral II. Garland Gardener'in kızıyla evlenip kendi kızını da kralla evlendirilince Hightowerlar, Yüksekbahçe'nin sancak beyi olmuş, böylece zengin, ama önemsiz bir kralken Menzil'in en kudretli lordlarından biri hâline gelmişti. (Eski Şehir, kralı denizde kaybolunca topraklarına kuzeni Kral III. Meryn Gardener tarafından el konulan Arbor Krallığı'ndan sonra, kadim diyarlar arasında Yüksekbahçe'ye diz çöken son krallık olmuştu.)

Evlilik antlaşmasının koşullarına göre şehri karadan gelecek tüm saldırılara karşı koruma görevi de Gardenerlara düştüğü için, Lord Lymond tüm dikkatini asıl "ülküsü" olan gemi yapımı ve denizlerin fethine çevirebilmişti. Hükümranlığı süresince Westeros'un hiçbir lordu veya kralı denizde Hightower Hanesi'nin kudretine erişememişti. Lymond Hightower'ın Fısıldayan Ses'e gözlerini dikmiş devasa bir heykeli günümüzde Eski Şehir limanının üstünde yükselmektedir. Yüksek Kule'nin son kralı hâlâ hatıralarda Deniz Aslanı olarak yer alır.

Lord Lymond'un soyundan gelenler de onun vizyonuna sahip çıktılar. Arada istisnalar olsa da genel olarak kendi şehir ve bahçeleriyle ilgilendiler, önemsiz kralların ve daha sonra ortaya çıkan Yedi Krallıkların sonsuz savaşlarında taraf olmaktan kaçındılar. "Yüksekbahçe arkamızı kolladığı sürece," demişti bir defasında Lord Jeremy Hightower, "bizler gözümüzü denizlere ve onların ötesindeki topraklara dikmekte özgürüz." Gözünü dışarıya dikip ticaret imkânını korumak için donanmasını daha da kuvvetlendiren Lord Jeremy, şehrinin zenginli-

Hisar'ın kuruluş hikâyesi en az Yüksek Kule'ninki kadar gizemlidir. Çoğu hikâye bunu Yüksek Kuleli Uthor'un ikinci oğlu Prens Çarpık Peremore'a atfeder. Sakat bir kol ve kambur bir sırtla dünyaya gelen hastalıklı bir oğlan olan Peremore, kısa süren hayatının büyük bir bölümünü yatalak geçirmişse de, penceresinin ötesindeki dünyaya karşı doyumsuz bir merak içerisindeydi. Bu yüzden sürekli bilge adamlarla, eğitmenlerle, rahiplerle, şifacılarla, ozanlarla ve hatta birkaç büyücü, simyacı ve sihirbazla vakit geçirirdi. Söylentilere göre prensin bu hayatta en çok keyif aldığı şey, bu âlimlerin birbirleriyle tartışmaları izlemekti. Peremore öldükten sonra onun vasiyeti üzerine kardeşi Kral Urrigon, Bal Şarabı yakınlarındaki büyük bir toprak parçasını, oraya yerleşip eğitmeye, öğrenmeye ve gerçeğin peşinden koşturmaya devam edebilmeleri için "Peremore'un gözdelerine" bıraktı. Ve öyle de yaptılar.

ğini de ikiye katladı. Babasının yolundan giden oğlu Jason ise şehrini iyice zenginleştirmekle kalmayıp Yüksek Kule'yi otuz metre daha yükseltti.

Andallar geldiğinde Hightowerlar onları hoş karşılayan ilk Westeros lordları arasında oldu. "Savaş ticareti kötü etkiler," dedi Lord Dorian Hightower, çocuklarının annesi ve yirmi yıllık karısından bir Andal prensesiyle evlenmek için ayrılırken. Torunu Lord Damon (Dindar) ise İnanç'ı kabul eden ilk lord oldu. Yeni tanrıları şereflendirmek için Eski Şehir'deki ilk septin yanı sıra diyarının çeşitli yerlerinde altı tane sept daha yaptırdı. Damon oburluğu yüzünden erken yaşta vefat edince, yeni doğmuş oğluna saltanat naipliği yapan Septon Robeson, Eski Şehir'i gelecek yirmi yıl boyunca idare etti ve ilk Yüce Septon oldu. Onun büyütüp eğittiği çocuk, Lord Triston Hightower, Robeson'un ölümünün ardından onun anısına Yıldızlı Sept'i inşa ettirdi.

Yüzyıllar geçtikçe Eski Şehir Westeros için İnanç'ın kati merkezi hâline geldi. Yıldızlı Sept'in karanlık, mermer salonlarında artarda gelen Yüce Septonlar (ilki Lord Triston'un oğlu Lord Barris tarafından İnanç'a bahşedilmiş olan) kristal tacı giyerek Yediler'in dünyadaki sesi oldular ve İnanç'ın Askerleri'nin kılıcı ile Dorne'dan Boğaz'a kadar bütün inananların yüreklerine hükmettiler. Eski Şehir onların kutsal kenti hâline geldi, sayısız, inançlı erkek ve kadın septlerinde, mabetlerinde ve diğer kutsal mekânlarında ibadet edebilmek için şehre akın etti. Şüphesiz ki Yediler ile olan bu yakın ilişkisi sayesinde Hightower Hanesi, Gardenerların girdiği sayısız savaştan kendisini uzak tutmayı başarmıştı.

Hightower himayesinde, Eski Şehir'in korunaklı surları ardında serpilme fırsatı bulan tek kuruluş İnanç değildi. Şehir, daha ilk septin kapıları açılmadan önce binlerce yıldır, Westeros'un her yanından eğitim almaya, öğrenmeye ve üstatlığa giden yolda ilerlemeye niyetli erkek çocuk ve genç adamların akın ettiği Hisar'a ev sahipliği yapıyordu. Dünya üzerinde buradan daha büyük bir ilim irfan yuvası mevcut değildi.

Aegon'un Fethi zamanında Eski Şehir Westeros'un tartışmasız en muazzam şehriydi; en büyük, en zengin ve en kalabalığıydı, hem ilimin hem de inancın merkeziydi. Buna rağmen şehrin Hightower ve Yıldızlı Sept ile yakın bağları olmasaydı Harrenhal ile aynı kaderi paylaşması işten bile değildi; çünkü Lord Manfred Hightower'ı Aegon Targaryen ve ejderhalarına karşı direnmek yerine şehrin kapılarını açıp fatihe biat etmeye ikna eden kişi Yüce Septon olmuştu.

Böylece savuşturulmuş olan kanlı savaş bundan bir nesil sonra, İnanç ile Fatih'in ikinci oğlu, kendine gayet yakışan ismiyle Kral Zalim Maegor arasında yeniden baş gösterecekti. Maegor'un hükümdarlığının ilk yıllarında Yüce Septon, evlilik bağı vasıtasıyla Hightowerlar ile soydaş sayılırdı. Ruhbanın FS 44 yılında –Kral Maegor'un, hazretin kralı bir daha evlenmekten men etmesi üzerine hiddetle köpürerek Yıldızlı Sept'i ejderha ateşiyle kül etmekle tehdit etmesinden kısa bir süre sonra– ansızın hayatını kaybetmesi hayırlı bir tesadüf olarak anılır, çünkü bu sayede Lord Martyn Hightower şehrin kapılarını Balerion ve Vhagar alevlerini püskürtmeye başlamadan açma fırsatı bulmuştur.

Yüce Septon'un FS 44 yılında beklenmedik bir biçimde ölmesi oldukça şüphe çekmiştir ve bunun bir cinayet olduğu dedikoduları günümüze kadar varlığını korumuştur. Bazıları Hazretleri'nin kendi öz kardeşi, Eski Şehir'deki Savaşçı'nın Oğulları'nın kumandanı, Sör Morgan Hightower tarafından öldürtüldüğüne inanır (Sör Morgan'ın Kral Maegor tarafından bağışlanan tek Savaşçı'nın Oğlu olduğu gerçeği de bu inanışı güçlendirmektedir). Diğerleri ise Lord Martyn'in bakire teyzesi Leydi Patrice Hightower'dan şüphelenmektedirler, lakin bu argümanın bilinen tek dayanağı zehrin bir kadın silahı olmasıdır. Hisar'ın Yüce Septon'un ortadan kaldırılmasında bir parmağı olabileceğini iddia edenler bile olmuştur, ama bu pek de akla mantığa yatkın bir sav değildir.

TYRELL HANESİ

Damarlarında (Menzil'deki diğer elli civarı soylu hanede olduğu gibi) asil kanı dolaşsa da Tyrelller hiçbir zaman krallık yapmamışlardı. Hanenin atası Sör Alester Tyrell, Üç Bilge Kral'dan biri olan Kral V. Gwayne Gardener'in fedaisi konumuna yükselmiş bir Andal macera-perestiydi. Onun en büyük oğlu da, her ne kadar bir turnuva sırasında hayatını kaybetmiş olsa da, onun gibi onurlu bir şövalye hâline gelmişti. İkinci oğlu Gareth ise daha çok kitaplarla ilgiliydi ve hiçbir zaman şövalyelik mertebesine erişmemiş, onun yerine asil bir kâhya olarak hizmet etmeyi seçmişti. Bugünkü Tyrelller, Gareth'in soyundan gelmektedir.

Gareth Tyrell ve oğlu Leo, Gardenerlara karşı görevlerini öyle ustalıkla yerine getirdiler ki, onlardan sonra Yüce Kâhya unvanı babadan oğula geçer oldu. Nesillerce Tyrell yüzyıllar boyunca bu sıfat altında görev aldı. Çoğu, krallarının sırdaşı ve akıl danışmanı olurken, bazıları savaş döneminde kale muhafızlığı yaptı. İçlerinden bir tanesi, Kral VI. Garland çocukluktan çıkana dek Menzil'e saltanat naipliği bile yaptı. Kral III. Gyles Gardener, Tyrelller için "benim en sadık hizmetkârlarım" derken, Kral VI. Mern onlardan öyle çok memnundu ki, Sör Robert Tyrell'i en genç kızıyla evlendirmişti (böylece onların oğullarına, torunlarına ve gelecek nesillerine Garth Yeşilel'in soyundan gelme payesini kazandırdı). Bu Gardener ve Tyrell haneleri arasında yapılan ilk evlilikten sonra bu haneler gelecek yüzyıllarda dokuz kez daha bir araya geldi.

Aegon Targaryen'ın, Gardener krallarının sonuncusu Kral IX. Mern bütün oğullarıyla birlikte Ateş Tarlası'nda öldükten sonra Yüksekbahçe'nin Lordu, Güney Muhafızı ve Menzil'in Yüce Lordu olarak Tyrellleri seçmesinin nedeni bu asil kan bağı değildi. Bu payeler onlara, Harlan Tyrell'in Yüksekbahçe'nin kapılarını Aegon'a açma ve kendisiyle ailesini Targaryen Hanesi'ne sunma sağduyusu göstermesi sayesinde verildi.

Bunun üzerine Menzil'in diğer soylu evlerinden bazıları "terfi almış bir kâhyanın" tebaası hâline gelmiş olmaktan şikâyet edip kendilerinin Tyrelllerden çok daha asil olduğu konusunda ısrarcı davranmıştı. Şüphesiz ki Eski Meşeli Oakheartlar, Parlaksu Kalesi'nden Florentler, Altın Bahçeli Rowanlar, Yıldız Kargılı Peakeler ve Arbor'dan Redwyneler Tyrelllerden çok daha kadim bir soya sahiplerdi ve Gardener Hanesi'ne kan yoluyla daha yakın sayılırlardı. Lakin itirazları, muhtemelen hepsi Ateş Tarlası'nda Aegon ve kız kardeşlerine karşı savaşırken Tyrelller ona kapılarını açmış olduğu için pek işe yaramadı.

Aegon Targaryen'ın bu konudaki kararı onu yanıltmadı. Lord Harlan, FS 5 senesinde Aegon'un Birinci Dorne Savaşı'nda ordusuyla birlikte Dorne çöllerinde ortadan kaybolmasına kadar geçen kısa sürede Menzil'in kâhyası görevini liyakatle sürdürdü.

Oğlu Theo Tyrell, Dorne'un fethedilme çabası karşısında anlaşılabilir bir muhalefet sergilemiş olsa da, savaş Kızıl Dağlar'ın ötesine yayılmaya başladığında kendisini mevzudan daha fazla uzak tutması mümkün olmadı. Sonunda Targaryenlar Dorne ile barışı sağlayabildiğinde, Lord Theo bütün zamanını, Yüksekbahçe tahtının kendilerinin olması gerektiğini iddia etmeye devam edenleri inceleyip daha sonra da ortadan kaldıracak bir septonlar ve üstatlar konseyi kurulumuna ayırdı.

Yüksekbahçe'nin Lordları ve Güney Muhafızları olarak bu "terfi almış kâhyalar" ve onların soyundan gelenler diyarın en kudretli lordlarından sayıldıkları gibi sayısız kez Targaryen sancağı altında savaşa çağırılmışlardı. Çoğu zaman da bu davete icabet etmişlerdi; sadece genç Lord Tyrell daha kundakta bir bebekken annesi ile kale muhafızı, Yüksekbahçe'yi Ejderhaların Dansı adı verilen o kardeşin kardeşe kıydığı, korkunç kan banyosundan uzak tutma bilgeliğini göstermişlerdi.

Daha sonraları Tyrellller, Kral I. Daeron Targaryen (Genç Ejderha) Dorne'a sefere çıktığında, Prens Geçidi'ndeki ana hücuma önderlik ederek savaş alanındaki yiğitliklerini bir kez daha kanıtladılar.

YUKARIDA | *Tyrell Hanesi (ortadaki) ile geçmişten günümüze, diğer kayda değer hanelerin armaları (yukarıdan başlayarak saat yönünde) Caswell, Florent, Fossoway, Gardener, Hightower, Merryweather, Mullendore, Oakheart, Redwyne, Rowan, Tarly ve Ashford.)*

Görevini layığıyla yerine getiren Lord Lyonel Tyrell'e, muzaffer Genç Ejderha'nın Kral Toprakları'na dönmesinin ardından Dorne'u yönetme sorumluluğu verildi. Lord, Dorne'da asayişi sağlamayı bir süreliğine başarmış olsa da, kötü şöhretli akrep yatağında tüyler ürpertici bir ölümden kaçınamadı. Tyrell'in cinayetiyle yakılan isyan ateşi, Dorne'u ele geçirdikten sonra Genç Ejderha'nın on sekiz yaşında katledilmesiyle son buldu.

Bahtsız Lord Lyonel'den sonraki yıllarda Yüksekbahçe'de hüküm süren Tyrelllerin en tanınmışı, bugün bile Leo Uzundiken ismiyle hatırlanan bir turnuva şampiyonu olan Lord Leo Tyrell'dir. Birçok kişi onun bugüne kadar mızrak tutmuş en maharetli dövüşçü olduğu konusunda hemfikirdir. Lord Leo ayrıca Birinci Blackfyre İsyanı'nda Daemon Blackfyre ve Menzil'den yandaşları karşısında aldığı kati zaferlerle şanını pekiştirmiş olsa da ordusunu Kızılçimen Çayırı Savaşı'na zamanında yetiştirmeyi başaramamıştır.

Yüksekbahçe'nin bugünkü lordu, Mace Tyrell, Robert'ın İsyanı sırasında Targaryen Hanesi sancağı altında dövüşüp Ashford Savaşı'nda Robert Baratheon'u bizzat mağlup ettikten sonra yılın geri kalanını, onun kardeşi Stannis'i Fırtına Burnu'nda kuşatmakla geçirmiştir. Deli Kral II. Aerys ve oğlu Prens Rhaegar'ın ölümüyle birlikte Lord Mace Tyrell bir kez daha kılıcını bırakmıştır ve günümüzde hâlâ Güney Muhafızı olarak Kral Robert ile Demir Taht'a sadık bir biçimde hizmet etmeye devam etmektedir.

YÜKSEKBAHÇE

Tyrell lordlarına ve onlardan önceki Gardener krallarına ezelden beri ev sahipliği yapan muazzam Yüksekbahçe şatosu, engin Mander nehrinin durgun sularına bakan yemyeşil bir tepenin üzerine kurulmuştur. Uzaktan bakıldığında şato "o kadar bulunduğu yere ait görünür ki, oraya inşa edilmişten çok, o tepede topraktan bitmiş" hissiyatı oluşturur. Çoğu insan Yüksekbahçe'nin Yedi Krallık'taki en güzel şato olduğu konusunda hemfikirken buna tek itiraz Vadi ahalisinden gelir. (Onlar kendi evleri Eyrie'yi tercih etmektedir.)

Yüksekbahçe'nin kurulduğu tepe dik veya kayalıklı değil, geniş ve hafif meyillidir. Göze hoş gelen, simetrik bir yapısı vardır. Şatonun sur ve kulelerinden bakanlar, meyve bahçelerinin, otlakların ve içerisinde uzun süredir Tyrell Hanesi'nin sembolü sayılan, Menzil'in altın güllerinin de bulunduğu çiçek tarlalarının ötesinde kilometrelerce alanı rahatlıkla izleyebilirler.

Yüksekbahçe, güzelce süslenmiş beyaz taştan yapılmış, ortak merkezli üç adet halka oluşturan mazgallı perde surlar ile çevrilidir ve bakire kızlar kadar narin ve zarif kuleler tarafından korunur. Her sur bir öncekinden daha yüksek ve daha kalındır. Tepenin eteklerini çevreleyen dış sur ile orta sur arasında Yüksekbahçe'nin meşhur dikenli labirenti bulunur. Diken ve çalılıklardan oluşan bu engin ve dolambaçlı labirent, şatonun sahipleri ve onların misafirlerinin eğlencesi ve tuzaklarıyla çıkmaz yolları sayesinde yolunu bulmakta zorlanacak düşmanlara karşı şatoyu savunmak için yüzyıllar boyunca itinayla korunmuştur.

Şato surlarının iç kısmı ise yemyeşildir. İç kalelerin etrafı bahçeler, çardaklar, havuzlar, çeşmeler, avlular ve el yapımı şelaleler ile çevrilidir. Eski binalar sarmaşıklarla kaplanmışken üzüm asmaları ve tırmanan güller, heykellerin, duvarların ve kulelerin üzerinde yılan gibi kıvrılır. Her yer çiçeklerle kaplıdır. İç kale diğer saraylara benzemez, heykellerle, sıra sütunlarla ve çeşmelerle doludur. Yüksekbahçe'nin en yüksekteki zarif ve yuvarlak kuleleri, en eskisi Kahramanlar Çağı'ndan kalma, kare şeklindeki kasvetli, kadim komşularına yukarıdan bakar. Şatonun geri kalan kısmı nispeten yeni sayılır; şatonun ilk hâlinin Garth Grisakal döneminde Dornelular tarafından harap edilmesinin ardından, Kral VI. Mern tarafından yeniden inşa edilmiştir.

Yüksekbahçe'de eskinin ve yeninin tanrılarına da gerekli ihtimam gösterilir. Görkemli şato septinin Yediler'i ve her yerde karşımıza çıkan Garth Yeşilel'i onurlandıran cam resimli pencereleri, Kral Toprakları'ndaki Yüce Baelor Septi ve Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept ile yarışacak düzeydedir. Yüksekbahçe'nin yemyeşil tanrı korusu da en az sept kadar meşhurdur; çünkü tek bir yürek ağacı yerine, uzayan dalları yüzyıllar içerisinde birbiriyle kaynaşıp üç gövdeli tek bir ağaçmış gibi görünen üç zarif, kadim yürek ağacı durgun bir havuzun üzerinde yükselmektedir. Efsaneye göre Menzil'de Üç Ozanlar olarak bilinen bu ağaçlar bizzat Garth Yeşilel tarafından buraya dikilmişlerdir.

Yedi Krallık'ta başka hiçbir yer şarkılara Yüksekbahçe kadar konu olmamıştır. Bunda doğal olarak Tyrelllerin ve onlardan önce burada hüküm süren Gardenerların saraylarını âdeta bir kültür, müzik ve sanat merkezine çevirmelerinin etkisi büyüktür. Fetihten önceki günlerde Menzil'in Kralları ve kraliçeleri, Menzil'in en müthiş şövalyelerinin en güzel kızlar aşkına silah maharetlerinin yanı sıra şarkı, şiir, erdem, dindarlık ve iffet gösterileriyle yarıştıkları, sevgi dolu, güzel turnuvalar tertip ederlerdi.

SAĞDA | *Yüksekbahçe.*

Silah kullanmakta usta oldukları kadar saf, onurlu ve faziletli olan turnuva şampiyonları, Yeşil El Sınıfı'na davet edilme şerefine nail olurlardı.

Menzil'in bu asil sınıfının son üyeleri (Beyaz Liman'da hâlen varlıklarını sürdüren Manderly Hanesi şövalyeleri hariç) krallarıyla birlikte Ateş Tarlası'nda hayatını kaybetmiş olsa da gelenekleri, şövalyeliğin bütün güzel özelliklerini yaşatmaya devam etmeye çabalayan Tyrelller sayesinde hâlâ hatırlanmaktadır. I. Jaehaerys, nam-ı diğer Eski Kral tarafından tertiplenmiş olan Gül Tarlası Turnuvası, nesillerdir düzenlenmiş en muhteşem turnuva olarak anılır. Menzil, günümüzde de bunun gibi birçok turnuvaya ev sahipliği yapmaya devam etmektedir.

TAÇ TOPRAKLARI
FIRTINA TOPRAKLARI
K
Kral Toprakları
KRAL YOLU
GÜL YOLU
Kesik Orman
Çimenli Vadi
Acı Köprü
MAVİ YANIK
Uzun Masa
Ashford
Yaz Kalesi
Griffin Tüneği
Bronz Kapı
Akşamgünеşi Kalesi
Tarth
Fırtına Burnu
GEMİ KIRAN KÖRFEZİ
Yağmur Kalesi
Karga Yuvası
Taşmiğfer
Sisli Orman
ESTERMONT
Yeşiltaş
Ağlayan Kasaba
GAZAP BURNU
KIZIL DAĞLAR
Kara Liman
KEMİK YOLU
Gece Şarkısı
Akbaba Tüneği
PRENS GEÇİDİ
Gökmenzil
Demir Ormanı
DORNE DENİZİ
DAR DENİZ
BATI DENİZİ
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
HARABELER
KERESTE
KEHRİBAR
YOLLAR
DORNE

Fırtına Toprakları

DAR DENİZ'İ KASIP kavuran kötü şöhretli fırtınalar, Yedi Krallık ve Dokuz Özgür Şehir'in her yanında tanınmaktadır. Her mevsim baş gösterebilseler de, denizciler en kötülerinin Basamak Taşları'nın güneyindeki Yaz Denizi'nin ılık sularında başlayıp kasvetli, kayalık adalara doğru kuzeye yükselen güz fırtınaları olduğunu söylerler. Hisar arşivlerine göre bu fırtınaların yarıdan fazlası kuzey-kuzey batı yönünde devam edip Gazap Burnu ile yağmur ormanlarını aştıktan sonra Gemi Kıran Körfezi'nden geçerken güç (ve rutubet) kazanarak Durran Noktası'nda Fırtına Burnu ile buluşur.

Fırtına toprakları ismi işte bu şiddetli fırtınalardan gelmektedir.

Bu kadim krallığın kalbi, Kahramanlar Çağı'nda kahraman kral Durran Tanrıkederi tarafından inşa ettirilen son ve en muazzam kale olan, Durran Noktası'nın dik yamaçlarının tepesinde vakurca yükselen Fırtına Burnu'dur. Güneyinde, Gemi Kıran Körfezi'nin ötesinde vahşi suları ve tehlikeli kayalıklarıyla Gazap Burnu bulunur. Burnun kuzeyindeki toprakların üçte ikisi nemli, yeşil yağmur ormanlarıyla kaplıdır. Onun da güneyinde, geniş bir ova nazikçe aşağıya, sayısız, ufak balıkçı köyünün sahil şeridi boyunca sıralandığı Dorne Denizi'ne kadar devam eder. Gelişmiş bir liman ve ticaret merkezi olan Ağlayan Kasaba (ismini Dorne'da cinayete kurban gittikten sonra naaşı buraya getirilen kahraman Kral I. Daeron Targaryen'den alır) burada bulunur ve bölgenin ticaret yükünün büyük bir bölümünü bu liman çeker.

Şelaleleri, gölleri ve yüksek dağlarıyla muhteşem Tarth adası da, Estermont ve Gazap Burnu ile Ağlayan Kasaba açıklarındaki çok sayıdaki irili ufaklı adacıkla birlikte fırtına toprakları sınırları içinde yer alır.

Batıya gittikçe tepeler aniden ve sertçe yükselerek fırtına toprakları ile Dorne arasındaki sınırı çizen, ulu Kızıl Dağları oluşturur. Buralar derin, kuru vadiler ve devasa kumtaşı tepeleriyle doludur. Dağların zirveleri bazen günbatımı zamanı bulutlarla birlikte göz alıcı bir kızıllığa bürünse de dağların isminin kayaların renginden değil de, dağ üzerinde dökülmüş olan kanlardan geldiğini söyleyenler de mevcuttur.

İç kısımlara doğru ilerledikçe, dağ eteklerinin ötesinde bizi sınır boyu karşılar; çayırlar, bozkırlar ve rüzgârla süpürülmüş engin ovalar, batı ve kuzey yönünde yüzlerce kilometre boyunca yayılır. Burada, Kızıl Dağlar'ın gözetimi altında, Sınır lordlarının fırtına topraklarını güneydeki Dorne akınlarından ve batıdaki Menzil Kralları'nın çelik kuşanan askerlerinden korumak üzere kurulmuş, muazzam kaleleri bulunur. Sınır lordlarının en şanlıları, Taşmiğfer'den Swannlar, Kara Liman'dan Dondarrionlar, Hasat Kalesi'nden Selmyler ve meşhur Şakıyan Kuleleri fırtına topraklarının batı sınırını oluşturan Gece Şarkısı'ndan Caronlardır. Bu saydığımız lordların hepsi, ezelden günümüze Fırtına Burnu'na karşı sadakatlerini korumuşlardır.

Krallığın Fırtına Burnu'nun kuzeyindeki sınırları ise, Fırtına Kralları'nın kudreti artıp azaldıkça, ardı ardına gelen irili ufaklı savaşlar yüzünden yüzyıllar içerisinde sürekli değişim göstermiştir. Bugün, Ağırsu Nehri'nin güney sahillerinden kral ormanının aşağılarına, Dar Deniz'in taşlık kıyılarından yukarı Massey Kancası'na kadar Baratheon Hanesi'nin sancağı dalgalansa da, Aegon'un Fethi'nden, hatta Andalların gelişinden önceleri buralar Durrandon Hanesi'nin savaşçı krallarının hükmü altındadır.

Massey Kancası ile kral ormanının Karasu Nehri'ne kadar olan kısmı da o dönemler onlara aittir. Hatta Fırtına Kralları'nın sınırlarını dönem dönem Karasu'yun ötesine kadar genişlettiği bile görülmüştür. Kasvetlivadi ve Bakire Havuzu gibi uzak kasabalar bir zamanlar Fırtına Burnu'na bağlıdır ve gözü pek savaşçı kral III. Arlan Durrandon'un buyruğu altındaki fırtına topraklılar, bütün nehir topraklarına egemen olmuşlardır. Bu topraklarda üç yüzyıldan fazla bir süre hüküm sürmüşlerdir. Yine de güçlerinin doruğunda bile Durrandonların ve onların soyundan gelenlerin diyarları, Menzil'e, nehir topraklarına ve batıdaki diğer yerlere kıyasla seyrek nüfuslu olmuştur. Bu yüzden de Fırtına Burnu lordlarının kudreti gün geçtikçe azalmıştır. Her şeye rağmen yuvasını fırtına topraklarında –Dar Deniz'in kayalık sahillerinde, yeşil ve nemli yağmur ormanlarında veya rüzgârlı sınır boyunda– kurmayı tercih edenler şüphesiz ki çok özel insanlardır. Çoğu zaman fırtına topraklarında yaşayanların da buranın havasına benzediği söylenir: çalkantılı, hiddetli, yatıştırılmaz ve tahmin edilemez.

İLK İNSANLAR'IN GELİŞİ

Fırtına topraklarının tarihi Şafak Çağı'na kadar uzanır. İlk İnsanlar'ın gelişinden uzun zaman önce, Westeros toprakları kadim ırklara aitti; Ormanın Çocukları ve devlere (ve hatta kimilerine göre Uzun Gece'nin "ak yürüyenleri", nam-ı diğer Ötekiler'e).

Çocuklar, o zamanlar Demir Adalar'ın kuzeyinde bulunan, Gazap Burnu'ndan Kraken Burnu'na kadar uzanan kadim ormanlarında (bugünlerde bu ormandan geriye sadece kral ormanı ve yağmur ormanı kaldı) yaşarken, devler de Kızıl Dağlar'ın eteklerindeki tepelerle kayalıklı Massey Kancası'nı mesken tutmuşlardı. Kendilerinden çok daha sonra buraya gelecek olan Andalların aksine İlk İnsanlar Westeros'a deniz yoluyla değil, şimdilerde Dorne'un Kırık Kolu olarak bildiğimiz, Essos'u ana karaya bağlayan devasa toprak köprüyü aşarak gelmişlerdi. Böylece Dorne ve onun kuzeyindeki fırtına toprakları, insanların Westeros'ta ayak bastıkları ilk topraklar oldular.

Rivayetlerin bize anlattığına göre yağmur ormanlarının nemli, yaban ortamı Ormanın Çocukları tarafından sıklıkla ziyaret edilen bir uğrak noktasıyken, Kızıl Dağlar'ın gölgesindeki tepeler ile zamanla Massey Kancası ismiyle bilinecek, dar geçitli ve çıkıntılı, taşlık yarımadada da devler yaşardı. Nispeten çekingen oldukları söylenen devler insanlara karşı her zaman saldırgan bir tavır takınmış olsalar da, diyarda herkese yetecek kadar yer olduğuna inanan Ormanın Çocukları ilk başlarda Westeros'a yeni gelenlere kucak açmışlardı.

Sığındıkları bu orman, kadim meşelerin, uzun kızılağaçların, gözcü ağaçlarının ve asker çamlarının altında yaşayan İlk İnsanlar'ı şekillendirdi. Ufak derelerin kıyısına kurdukları derme çatma köylerde yaşayan insanlar, lordlarının izin verdiği ölçüde avlandılar. Fırtına topraklarından gelen kürkler oldukça meşhur olsa da yağmur ormanının asıl zenginliği ahşabından ve nadir bulunan kerestelerinden geliyordu. Bununla beraber ağaçların kesilip biçilmesi kısa sürede İlk

İnsanlar ile Ormanın Çocukları'nı karşı karşıya getirdi ve bu iki taraf yüzlerce, binlerce yıl boyunca, İlk İnsanlar çocukların kadim tanrılarını benimseyip de Yüzler Adası'ndaki Tanrıların Gözü isimli muazzam gölün kıyısında toprakları ikiye ayıracak Antlaşma'yı imzalayana dek savaştılar.

Aslına bakılırsa bu Antlaşma, Westeros'taki insanlık tarihinin son dönemlerine tekabül etmektedir. Anlaşmaya varıldığı vakitte (anlaşmanın bir parçası olmayan) devler fırtına topraklarından neredeyse silinmiş, Ormanın Çocukları ise nüfuslarının büyük bir bölümünü kaybetmişti.

DURRANDON HANESİ

Westeros'un erken tarihinin büyük bir kısmı zaman içerisinde yitip gitmiş olduğu için, eskiye gidildikçe gerçeklerle efsaneleri birbirinden ayırmak gittikçe güçleşmiştir. Bu durum İlk İnsanlar'ın görece seyrek, kadim ırkların ise baskın olduğu fırtına topraklarında özellikle geçerli bir durumdur. Yedi Krallık'ın diğer kısımlarında bize tarihle ilgili bilgiler veren, mağara duvarlarına, kayalıklara ve düşmüş kalelerin harabelerine kazınmış rünler günümüze kadar varlıklarını sürdürebilmişken, İlk İnsanlar'ın fırtına topraklarındaki zaferlerini ve mağlubiyetlerini kazıdıkları ağaçlar uzun zaman önce çürüyüp gitmiştir.

Dahası eski Fırtına Kralları'nın tahtın varisi ilk oğullarına soylarının ilki, Durran Tanrıkederi'nin ismini verme gelenekleri de tarihçilerin işini oldukça zorlaştırmıştır. Tahta o kadar çok Kral Durran çıkmıştır ki, bunların bir noktadan sonra kafa karışıklığı yaratması kaçınılmaz olmuştur. Eski Şehir'deki Hisar'ın üstatları bu hükümdarları birbirinden ayırabilmek için birçoğuna sayı vermeye çabalamış olsalar da, o dönem hakkındaki asıl bilgi kaynağımız olan (ve genellikle pek de güvenilir olmayan) ozanların böyle bir uğraşısı olmamıştır.

Durrandon Hanesi'nin kurucusu Durran Tanrıkederi ile ilgili rivayetler bize hep ozanlar vasıtasıyla aktarılmıştır.

Şarkıların anlatmasına göre Durran, deniz tanrısı ile rüzgâr tanrıçasının kızları Elenei'nin kalbini çalmıştır. Elenei'nin bir ölümlüye âşık olarak kendisini ölümlü bir hayata mahkûm etmesi sebebiyle onu dünyaya getiren tanrılar, kocası addettiği lorddan öylesine nefret etmişlerdir ki, Durran'ın o güne kadar inşa etmeye cüret ettiği bütün kaleleri yıkacak uluyan rüzgârlar ve kamçı gibi yağmurlar göndermişlerdir. Ta ki genç bir çocuk onun bütün fırtınalara göğüs gerebilecek kadar güçlü ve zekice hazırlanmış bir kale inşa etmesine yardım edene kadar. O çocuk ileride Mimar Brandon adıyla anılacak, Durran ise ilk Fırtına Kralı olacaktır. Hikâyelere göre Durran, yanında Elenei ile birlikte Fırtına Burnu'nda bin yıl boyunca yaşayıp hüküm sürmüştür.

(Böyle bir ömür, iki tanrının kızlarıyla evlenmiş bir kahraman için bile pek akla yatkın görünmemektedir. Kendisi de fırtına topraklarında doğmuş olan Başüstat Glaive, Bin Yıllık Kral efsanesinin birbiri ardına tahta çıkan ve aynı ismi taşıyan krallara gönderme olduğunu iddia eder ve bu savın doğruluğu muhtemel görünse de şimdiye kadar ispatlanabilmiş değildir.)

Başta tek adam mı, yoksa elli ayrı kral mı vardı bilinmese de, bu dönemde krallığın sınırlarını Fırtına Burnu ve çevresinin çok ötesine kadar genişlettiği ve yüzyıllar içerisinde çevresindeki krallıkları teker teker bünyesine kattığı bir gerçektir. Bazıları antlaşma, bazıları da evlilik yoluyla kazanılmış, çoğu ise savaşla fethedilmiştir; bu fetihler Durran'ın ardından gelen krallar zamanında da devam etmiştir.

O zamana dek Ormanın Çocukları'nın tek başına mesken tuttuğu nemli, yabani yağmur ormanlarını ilk ele geçiren de Tanrıkederi'nin kendisidir. Oğlu Dindar Durran babasının el koyduğu toprakların büyük bir kısmını çocuklara geri vermiş olsa da bundan yüz yıl sonra Durran Bronz Balta ormanı bu kez temelli olarak geri almıştır. O döneme ait şarkılarda Asık Suratlı Durran'ın Kıvrıksu Savaşı'nda Devler'in Kralı Sonuncu Lun'u katlettiğinden bahsedilse de âlimler aksi kralın beşinci mi, yoksa altıncı Durran mı olduğu konusunda bir mutabakata varabilmiş değillerdir.

Maldon Massey, tam tarihi ve tahta çıkış sırası belli olmayan bir başka Kral Durran olan Kuzgundostu'nun buyruğu altında Danseden Kaya kalesini inşa etmiş ve Massey Kancası'nın lordu ilan edilmiştir. Kanlı Havuz Savaşı'nda Yoren Yronwood ve Wyl'in kadın savaşçısı Wylla'yı geri püskürttükten sonra Slayne nehrini Dornelu cesetleriyle tıkayan ise, Kasap Çocuk olarak da bilinen Genç Durran'dır. Peki, daha sonra öz yeğenine sevdalanıp erkek kardeşi Erich Akrabakatili tarafından öldürülen de aynı kral mıdır? Bu ve bunun gibi birçok soru muhtemelen ilelebet cevapsız kalacaktır.

Nitekim akabinde gelecek yüzyıllar hakkında bilgi edindiğimiz kaynaklar nispeten daha sağlıklıdır. Örneğin muazzam ada krallığı Tarth'ın, Güzel Durran'ın Kral Edwyn Akşamyıldızı'nın kızıyla evlenmesinden sonra Durrandon Hanesi'ne katıldığı kesin olarak bilinmektedir. Estermont ve onun güneyindeki ufak adaları ilk ele geçiren ise onların torunu (muhtemelen III. Erich olan) Yelkenalan Erich'tir. Krallığın sınırlarını kuzeyde Karasu Nehri'ne kadar genişleten (çoğu âlime göre) X. Durran iken, engin nehri aşmayı ilk defa başarıp bir dizi savaş sonucunda Darklyn ve Mooton Haneleri'nin önemsiz krallarını mağlup ettikten sonra bereketli Kasvetlivadi ve Bakire Havuzu kasabalarını ele geçiren de onun oğlu I. Monfryd'dir (Güçlü).

Monfryd'in oğlu XI. Durran (Sönük) ve onun oğlu Barron (Güzel), atalarının ele geçirmiş olduğu toprakların büyük bir bölümünü kaybetmişlerdir. I. Durwald'ın (Şişman) Fırtına Burnu'nda hüküm sürdüğü uzun yıllar boyunca Masseyler krallıktan ayrılmış, Tarth üç kere ayaklanmış ve hatta Gazap Burnu bile, yağmur ormanlarını Fırtına Burnu'na karşı neredeyse bir nesil boyunca tutabilmiş, Yeşil Kraliçe ismiyle bilinen bir orman cadısı tarafından ele geçirilme tehlikesi atlatmıştır. Bu dönem için Durwald'ın sözünün, bir insanın Fırtına Burnu surlarından ne kadar uzağa işeyebilirse oraya kadar geçerli olduğu söylenir.

II. Morden'in soysuz üvey kardeşi Ronard'ı kale muhafızı ilan etmesiyle hane için işler yoluna girmeye başlamıştır. Çevresine korku salan bir savaşçı olan Ronard, fırtına topraklarının gayriresmî hükümdarı olmuş ve Kral Morden'in kız kardeşiyle evlenmiştir. Bundan beş yıl sonra ise krallığı resmen ele geçirmiştir. Morden'in tacını Ronard'ın başına yerleştiren ise Morden'in kraliçesinden başkası değildir. Eğer ozanların sözleri doğruysa, kraliçe Ronard'la yatağını da paylaşmaktadır. Zararsız addedilen Morden ise kulelerden birisindeki bir hücreye kapatılmıştır.

Piç Ronard, Morden'in yerine yaklaşık otuz yıl boyunca hüküm sürmüş ve ardı ardına girdiği savaşlarda isyankâr sancak beylerini ve önemsiz kralları mağlup etmiştir. Hiçbir zaman kendisini tek bir kadınla sınırlandıracak tıynette olmayan Ronard, diz çöktürdüğü her düşmanın bir kızına el koymuştur. Öldüğü vakit geride doksan dokuz erkek evlat bıraktığı rivayet edilir. Bunların büyük çoğunluğu (her ne kadar Ronard'ın yirmi üç tane karısı olduğu söylense de) gayri meşru olduğu için babalarının mirasından pay sahibi olamamış ve kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalmışlardır. Bu yüzden, bu olanlardan binlerce yıl sonra bile fırtına toprakları halkı, en aşağılığından en mütevazısına kadar taşımakta olduğu asil kandan kıvanç duyar.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Fırtına Burnu.* SAĞDA | *Fırtına toprakları kıyılarına ayak basan Andallar.*

FIRTINA TOPRAKLARINDA ANDALLAR

Andal uzun gemileri Dar Deniz'den karşıya geçmeye başladığı zaman fırtına toprakları kralı VII. Erich Durrandon'du. Kendisi bu işgalcilere gereken önemi vermeyip "uzaklardan gelen yabancıların dalaşmaları" ile ilgilenmediğini beyan ettiği için tarih kitaplarında Hazırlıksız Erich ismiyle anılır. Fırtına Kralı bu sırada kendi iç savaşlarıyla fazlasıyla meşguldü. Bir taraftan Massey Kancası'nı kötü şöhretli korsan kralı Justin Süt Gözlü'den geri almaya çalışırken diğer taraftan Dorne kralı Olyvar Yronwood'un akınlarına karşılık vermeye çabalıyordu. Erich yaşadığı süre boyunca Andallar tüm güçleriyle Vadi'yi fethetmeye çalıştıkları için de kral, tepkisizliğinin sonuçlarını görme fırsatı bulamadı.

Andallar ile savaş meydanında ilk karşılaşan, Erich'in torunu Kral II. Qarlton Durrandon oldu. Dört nesildir süren savaşın sonunda, kendisine Fatih Qarlton ismini uygun gören bu kral, Danseden Kaya'yı bir yıl boyunca kuşattıktan sonra Massey Hanesi'nin son kralı Josua'yı (nam-ı diğer Yumuşak Mızrak) katlederek Massey Kancası'nı topraklarına geri katmayı başarabilmişti.

Fırtına Kralı'nın buradaki hükmü iki yıl bile süremedi. Togarion Bar Emmon (nam-ı diğer Korkunç Togarion) isimli bir Andal savaş lordu Karasu'yun kuzeyinde kendi küçük krallığını kurmuştu, lakin sürekli olarak Kasvetlivadi'nin Darklyn hanesine mensup kralının baskısı altındaydı. Güneyindeki zayıflığı hisseden Togarion, Josua Yumuşak Mızrak'ın kızıyla evlendikten sonra Massey Kancası'nda yeni bir krallık kurmak maksadıyla tüm gücüyle Karasu Koyu'nu aştı. Kanca'nın bittiği yerde, Keskin Burun'da kendi kalesini kurduktan sonra da Danseden Kaya'yı fırtına topraklılardan temizledi ve oraya karısının abisini, iplerini kendisinin çektiği bir kukla kral olarak oturttu.

Yakın gelecekte Fatih Qarlton'u, Massey Kancası'nın kaybından çok daha elim dertler bekliyordu. Andallar gözlerini güneye dikmişti ve kalkanları, göğüsleri ve yüzleri yedi uçlu yıldızlarla bezenmiş, kendilerine yeni krallıklar

oluşturmaya niyetli, aç adamlarla dolu uzun gemiler bütün sahil şeridi boyunca karaya çıkmaya başlamıştı. Fatih'in ve ondan sonra tahta çıkan oğlu ile torununun (III. Qarlton ve V. Monfryd) hayatı neredeyse sürekli savaşarak geçti.

Fırtına Kralları bu süreçte yarım düzine savaştan –bunların en önemlisi V. Monfryd Durrandon'un yedi önemsiz kral ve savaş lordunun ittifakından meydana gelen Andalların Kutsal Kardeşliği'ni canı pahasına bozguna uğrattığı Bronzkapı Savaşı idi– galip ayrılmış olsa da, uzun gemiler gelmeye devam ediyordu. Rivayete göre savaşta düşen her Andal'ın yerine beş tanesi daha karaya çıkıyordu. Bu baskıya boyun eğen fırtına topraklarının ilki Tarth olurken onu Estermont takip etti.

Sonunda Gazap Burnu'na yerleşen Andallar eğer İlk İnsanlar'ın krallıklarının yanında kendi aralarında da savaşmaya bu kadar meyilli olmasalardı, bütün yağmur ormanlarını ele geçirmeleri işten bile değildi. Lakin Kral I. Baldric Durrandon (Kurnaz) onları ustaca birbirine düşürdü ve Kral XXI. Durran daha önce görülmemiş bir hamle ile Ormanın Çocukları'nı sığınmış oldukları mağara ve tepe kovuklarında bularak onları denizin ötesinden gelen adamlara karşı güç birliği yapmaya ikna etti. Kara Bataklık, Sisli Orman ve (tam olarak nerede olduğu ne yazık ki artık bilinmeyen) Uluyan Tepe'nin altında cereyan eden savaşlarda, bu Yürekağacı İttifakı Andallara birçok ciddi darbe vurdu ve Fırtına Kralları'nın kötü gidişini bir süreliğine de olsa kontrol altına almış oldu. Bundan bir nesil sonra, ilkinden daha da alışılmadık bir başka ittifakta ise Kral I. Cleoden, üç Dorne kralı ile bir araya gelip Taşmiğfer yakınlarındaki Slayne nehrinde Ölüm Saçan Drox karşısında dillere destan bir zafer kazanmıştı.

Bu zaferlere rağmen Fırtına Kralları'nın istilacıları geri püskürttüklerini söylemek pek doğru olmayacaktır. Çünkü kazandıkları irili ufaklı bütün savaşlara rağmen Andal akını devam etmişti. Sayısız Andal kral ve savaş lordunun kellesi Fırtına Burnu kapılarının üstündeki kazıklara çakılmış olsa da Andallar gelmeye devam etmişlerdi. Bununla beraber konuya aksi yönden bakacak olursak; Andallar da Durrandon topraklarını tamamıyla işgal etmeyi başaramamışlardı. Tarih sayfalarında yazılanlara göre Andallar Fırtına Burnu'nu yedi kere kuşatıp surlarını aşmaya çalışmış ve yedi kere başarısız olmuşlardı. Sonunda bu yedinci mağlubiyeti tanrılardan gelen bir işaret olarak kabul etmişler ve bir daha kuşatmaya yeltenmemişlerdi.

Bütün bu savaşların nihayetinde ise bu iki taraf bir araya gelmeyi başardı. Kral IV. Maldon ve oğlu XXIV. Durran (Melez Durran) kendilerine eş olarak Andal kızları seçtiler. Andal savaş şefleri de fırtına lordlarınm kızlarıyla evlenip onlara kendi kızlarını vererek lordlara ve önemsiz krallara dönüştükten sonra Fırtına Kralları'na ve onların topraklarına kılıçlarını sunarak sadakat yemini ettiler. Kral III. Ormund ve kraliçesi önderliğinde fırtına topraklılar eski tanrılarını bir kenara bırakıp Andalların tanrılarına, Yedi İnanç'ına kucak açtılar. Yüzyıllar geçtikçe bu iki insan ırkı birbirinden ayırt edilemez hâle geldi ve artık unutulmaya yüz tutan Ormanın Çocukları yağmur ormanlarından ve fırtına topraklarından kayboldu.

Durrandon Hanesi en muazzam çağını bu gelişmeleri takip eden dönemde yaşadı. Yüz Krallık Zamanı sırasında Kral I. Arlan (Yenilmez) karşısına çıkanı mağlup ederek krallığının sınırlarını Mander'in ağzından Karasu Nehri'ne kadar genişletmişti. Onun büyük torunu Kral III. Arlan ise hem Karasu'yu hem de Üç Dişli Mızrak'ı aşarak nehir topraklarını tamamıyla ele geçirmiş, hatta taç giymiş geyikli bayrağını Günbatımı Denizi kıyılarında dalgalandırmıştı.

III. Arlan'ın ölümüyle ise önlenemez bir gerileyiş süreci başladı çünkü fırtına toprakları ahalisi bu engin krallığı bir arada tutamayacak kadar seyrek nüfusluydu. Ayaklanmalar birbiri ardına geldi, irili ufaklı krallar âdeta zararlı otlar gibi türedi ve kaleler birer birer düşmeye başladı. Derken Demir Adalar'ın Kralı Harwyn Sert-El önderliğindeki demirdoğumlular geldi ve her şey tepetaklak oldu. Fırtına topraklılar kuzeyden gelen demir adamlar karşısında sendelerken doğudaki Kemik Yolu'ndan Dorne akınları başladı. Yüksekbahçe'deki Menzil Kralları ise batıda kaybettikleri toprakları fırsattan istifade geri kazanmak için şövalyelerini gönderdiler.

Fırtına Krallığı kraldan krala, savaştan savaşa, yıldan yıla küçüldü. Bu düşüş vahşi savaşçı prens Argilac (Kibirli) geyik tacını giydiği zaman bir nebze olsun yavaşlasa da, tek bir adamın kudreti akın akın gelen dalgayı sadece tutmaya yaradı, onu geri döndürmeye yetmedi. Fırtına Kralları'nın sonuncusu, Durrandon Hanesi'nin sonuncusu Argilac bu gidişatını bir süre daha sürdürmeyi başardı. Lakin hayatının son dönemlerinde Kral Argilac, gittikçe büyüyen demir adamlar ve onların kralı Kara Harren tehdidine karşı Ejderha Kayası'ndaki Targaryen Hanesi'ni kalkan olarak kullanma gafletine düştü. Eski bir deyişte de söylendiği gibi, asla bir ejderhayı kuyruğundan tutmamalısınız. Kibirli Argilac tam olarak bunu yaptı ve bu, Aegon Targaryen ve kız kardeşlerinin gözlerini batıya dikmelerini sağlamaktan başka bir işe yaramadı.

Yedi Krallık'ın fethini başlatmak amacıyla Karasu Nehri'nin ağzında karaya çıkarlarken yanlarında Orys Baratheon isimli, kara saçlı, kara gözlü bir piç de vardı.

BARATHEON HANESİ

Baratheon Hanesi, tarihe Son Fırtına ismiyle geçen savaşın yağmur ve çamuru arasında, Orys Baratheon'un Fırtına Burnu şövalyelerini üç kere püskürttükten sonra birebir dövüşte Kral Kibirli Argilac'ı öldürmesiyle doğdu. Çağlar boyunca fethedilemez kabul edilen Fırtına Burnu, savaşmadan Orys'e teslim oldu (Harrenhal'ın başına gelenler düşünüldüğünde bu oldukça bilgece verilmiş bir karardı). Ardından Orys Kral Argilac'ın kızıyla evlendi ve Argilac'ın kahramanlığını şereflendirmek için Durrandon armasını ve sözlerini benimsedi.

Fatih Aegon'un Orys Baratheon'u bu kadar kayırması, onun Aegon'un piç, üvey kardeşi olduğu dedikodularını alevlendirdi. Hiçbir zaman kanıtlanabilmiş olmasa da bu iddia günümüzde hâlâ geçerliliğini korumaktadır. Diğer bir kesim ise Orys'in muhteşem dövüş yetenekleri ve Targaryen Hanesi'ne üstün sadakati sayesinde buralara kadar gelebildiğini iddia eder. Kendisi Fetih'ten önce de Aegon'un en değerli dövüşçüsü ve fedaisi idi. Kral Argilac'ı alt edişi sadece şanına şan katmış oldu. Kral Aegon Fırtına Burnu'nu daimi olarak Baratheon Hanesi'ne bırakıp Orys'i Fırtına Toprakları Lordu ve Kral Eli ilan ettiğinde kimse onun bu payelere layık olup olmadığını tartışmadı.

Lord Orys, Aegon'un FS 4 yılında kalkıştığı Dorne istilası sırasında birlikleriyle birlikte Kemik Yolu'ndan geçmeye çalışırken tutsak düştü. Onu esir alan, Dulseven olarak da bilinen Wyl'den Wyl, Orys'in kılıç tutan elini kesip attı.

Tarihsel kayıtlara göre elini kaybeden Lord Orys darmadağın olmuş ve huysuz, aksi bir adama dönüşmüştü. Kral Eli makamını terk eden Orys, intikam hırsıyla bütün dikkatini Dorne'a çevirdi. Aradığı fırsatı Kral I. Aenys'in hükümdarlığı sırasında buldu. Akbaba Kral'ın birliklerini dağıtmayı başardığında Dulseven'in oğlu Lord Walter Wyl'i ele geçirdi.

Baratheonlar, Fatih Aegon'dan sonra tahta çıkan diğer Targaryenların sıkıntılı dönemlerinde de önemli bir rol oynayıp Targaryen Hanesi'yle yakın ilişkiler içerisinde oldular. Lord Orys Baratheon'un torunu Lord Robar, amcası Zalim Maegor'a karşı Prens Jaehaerys'i açıkça destekleyen ilk büyük lord oldu. Bu sadakat ve cesaretine karşılık olarak, Maegor'un Demir Taht'ta iken esrarengiz bir biçimde hayatını kaybetmesinin ardından Diyar'ın Koruyucusu ve Kral Eli ilan edildi. Kral Jaehaerys reşit olana kadar Lord Robar diyarın yönetim yükünü kralın annesi, Dul Kraliçe Alyssa ile birlikte paylaştı. Bu ikisi altı ay sonra da evlendiler.

Onların birlikteliğinden doğan Leydi Jocelyn, Eski Kral'ın en büyük oğlu ile evlendi ve Prenses Rhaenys –konuşkan soytarı Mushroom'un ona taktığı isimle "Olmayan Kraliçe"– ile Fırtına Burnu Lordu olarak babasının yerine geçecek olan Boremund Baratheon'u dünyaya getirdi.

FS 101 yılında tahta çıkış konusunun masaya yatırılması amacıyla Kral I. Jaehaerys tarafından toplanılan 101'in

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Orys Baratheon veya daha sonradan aldığı lakabıyla Tek Elli Orys, Dorneluları Taşmiğfer surlarının ardında ezmek için son bir kez daha Fırtına Burnu'ndan yola çıktı. Walter Wyl yaralı, ama yaşıyor hâldeyken kendisine teslim edildiğinde Lord Orys ona, "Senin baban benim elimi aldı. Ben de karşılık olarak seninkini alıyorum," dedi ve Lord Walter'ın kılıç tutan elini kesip attı. Ardından ödeme "faizi" olarak diğer eli ile iki ayağını da koparttı. Lord Baratheon, Fırtına Burnu'na dönüş yolunda, savaşta almış olduğu yaralar yüzünden hayatını kaybetmiş olsa da, oğlu Davos her zaman onun çadırında bir salkım soğan gibi asılı duran çürümeye yüz tutmuş el ve ayaklara gülümseyerek baktığını ve garip bir biçimde mutlu olarak öldüğünü söylerdi.

SOLDA | *Bir kayaya oyulmuş yedi uçlu yıldız.* YUKARIDA | *Baratheon Hanesi (ortada) ve ona bağlı hanelerin bazıları (yukarıdan saat yönüne göre): Buckler, Caron, Connington, Dondarrion, Estermont, Penrose, Seaworth, Selmy, Staedmon, Swann ve Tarth.*

Büyük Konseyi'nde Lord Boremund, yeğeni Prenses Rhaenys ve onun oğlu Velaryon Hanesi'nden Prens Laenor'u açık sözlülükle desteklemiş olmasına rağmen kaybeden tarafta olmaktan kurtulamamıştı.

Fırtına Burnu'nun kudreti ve Kral Toprakları ile Demir Taht'a yakınlığı Baratheonların, babaları Kral I. Viserys Targaryen'ın ölümünden sonra Prenses Rhaenyra ve Kral II. Aegon'un destek istediği Westeros'un en büyük hanelerinden biri olmasını sağlamıştı. Lakin o dönemde Lord Boremund öldükten sonra yerini oğlu Borros'a bırakmıştı ve Borros babasından tamamen farklı bir adamdı.

Lord Boremund her zaman Rhaenyra'nın merhum kocası Laenor'un yılmaz bir destekçisi olmuşken Lord Borros fırsat kollayıp Rhaenyra'nın Prens Laenor'dan ikinci oğlu Lucerys Velaryon tarafından iletişime geçildiğinde sessiz kaldı. Lucerys destek toplama amacıyla ejderhasını Fırtına Burnu'na sürdüğünde kuzeni Prens Aemond Targaryen'ın ondan önce harekete geçip Borros'un kızlarından birisiyle evlilik hazırlıklarına başlamış olduğunu öğrendi.

Lord Borros Lucerys'in taşıdığı mesaja –Prenses Rhaenyra Fırtına Burnu'nun kendisini destekleyeceği varsayımıyla yakışıksız bir küstahlık göstermişti– ve Prens Lucerys'in, lordun kızlarından birisiyle evlenme teklifini kabul etmeyişine (prens bir başkasıyla nişanlıydı) oldukça hiddetlenmişti. Genç Velaryon'u o sinirle salonundan kovdu ve Prens Aemond'un yıllar önce kaybettiği gözünün intikamını almak üzere prensin peşine düşmesini, mevzubahis intikam Fırtına Burnu sınırları içerisinde alınmadığı sürece, engellemek için hiçbir çaba sarf etmedi.

Prens Lucerys genç ejderhası Arrax'a binerek oradan kaçmaya yeltendi, lakin Aemond muazzam ejderhası Vhagar ile birlikte onun peşine düştü. Tam o sırada bir fırtına Gemi Kıran Körfezi'ni kasıp kavuruyor olmasaydı genç prens kaçmayı başarabilirdi belki; lakin bu gerçekleşmedi ve genç adam Fırtına Burnu açıklarında ejderhasıyla birlikte Vhagar'ın muzafferane kükremeleri eşliğinde denizin dibini boyladı. Bu olayla birlikte, Ejderhaların Dansı sırasında ilk kez soylu kanı dökülmüş oldu. Bundan çok daha fazlası ise gelmek üzereydi.

Savaşın ilk kısımlarında Lord Borros ejderhalarla bizzat yüzleşmekten çekindi. Lakin Dans'ın sonlarına doğru, o ve yanındaki fırtına topraklılar Üç Kral Ayı sırasında Kral Toprakları'nı ele geçirip şehirde düzeni sağlamış ve en büyük kızının dul Kral II. Aegon'un yeni kraliçesi olacağı sözünü almıştı. Ardından kral taraftarı birliklerin geri kalanıyla genç Lord Kermit Tully, daha da genç Benjicot Blackwood ve Blackwood'un kız kardeşi Alysanne tarafından komuta edilen nehir topraklıların üstüne cesurca atıldı. Fırtına Burnu'nun Lordu düşman ordusunun çocuk ve kadınlar tarafından yönetildiğini öğrendiğinde zaferin yakın olduğuna emin oldu, ama bu savaşta edineceği ismiyle Kanlı Ben Blackwood tarafından ordusu yandan yarılıp Kara Aly Blackwood'un okçularının yaylım ateşine maruz kaldığında Borros'un şövalyeleri birer birer düştü. Görgü tanıklarının ifadesine göre bozguna uğrayan Lord Borros cüretkârca savaşmaya devam etmiş ve Kermit Tully tarafından öldürülmeden önce bir düzine şövalyenin yanında Lord Darry ve Lord Mallister'ı katletmeyi başarmıştı.

Onun ölümü ve fırtına topraklıların mağlubiyetiyle Ejderhaların Dansı sona ermek üzereydi. Baratheon Hanesi Kral II. Aegon'un tarafını tutmakla büyük bir kumar oynamıştı ve bu tercih onlara Kral III. Aegon'un (Ejderha Felaketi) ve ondan önce gelen saltanat naipliğinin döneminde kötülükten başka bir şey getirmedi.

Yıllar geçip Demir Taht'ta krallar kralları takip ettikçe bu eski anlaşmazlıklar unutuldu ve Baratheonlar yeniden taca hizmet etmeye başladılar. Ta ki Targaryenlar bu sadakati sınamaya kalkana kadar. Bu olay (tarihte İmkânsız Aegon olarak bilinen) Kral V. Aegon Targaryen döneminde, bugüne kadar görülmüş en muazzam savaşçılardan birisi kabul edilen, Gülen Fırtına lakaplı fiyakalı dev Lyonel Baratheon, Fırtına Burnu Lordu iken gerçekleşmişti.

Lord Lyonel her zaman Kral Aegon'un sadık destekçilerinden birisi olmuştu. Dostlukları o kadar güçlüydü ki, Majesteleri en büyük oğlu ve varisini Lord Lyonel'in kızıyla evlendirmeyi memnuniyetle kabul etmişti. Prens Duncan bir gün tanışıp çarpıldığı (kimilerine göre bir cadı olan) Eskitaşlı Jenny ile kral babasının buyruğuna karşı gelmek pahasına evlenene dek her şey yolundaydı.

SEPTON EUSTACE'İN LORD BORROS HAKKINDA YAZDIKLARI

Lord Boremund sert, güçlü ve kımıldamayan bir kaya gibiydi. Lord Borros ise hiddetlenen, uluyan ve esip gürleyen bir rüzgârdı.

SAĞDA | *Kral Muhafızları'ndan Sör Uzun Duncan ile Lord Lyonel Baratheon'un teke tek mücadelesi.*

Yusufçuk Prensi Duncan ile ("saçlarında çiçekler takılı") Eskitaşlı Jenny'nin aşkı bugün bile ozanlar, hikâye anlatıcıları ve genç kızlar tarafından sevgiyle hatırlansa da, Lord Lyonel'in kızını büyük bir buhran içinde bırakmış ve Baratheon Hanesi'nin haysiyetine leke sürmüştü. Gülen Fırtına bu olaya öyle çok hiddetlenmişti ki, kanlı intikam yemini edip Demir Taht'a karşı sadakatini bir kenara bırakarak kendisini yeni bir Fırtına Kralı ilan etmişti. Barış, ancak Kral Muhafızları şövalyesi Sör Uzun Duncan Lord Lyonel ile birebir dövüşüp Prens Duncan taç ve taht üzerindeki haklarından feragat ettikten sonra Kral V. Aegon en genç kızı Prenses Rhaelle'yi Lord Lyonel'in varisiyle evlendirmeyi kabul ettikten sonra tesis edilebildi.

Yediler'in tayin ettiği kaderdeki bilgeliğe bakın ki, Kral V. Aegon'un Gülen Fırtına'yı memnun etmek amacıyla kabul ettiği bu birliktelik, sonunda Targaryenların Yedi Krallık üstündeki hâkimiyetlerini yitirmesine sebep oldu. FS 245 yılında Prenses Rhaelle babasının sözünü yerine getirdi ve Fırtına Burnu'nun genç lordu Ormund Baratheon'la evlendi. Prensesin ertesi sene dünyaya getirdiği oğlu, Steffon, Kral Toprakları'nda bir uşak ve yaver olarak hizmet etti ve Demir Taht'ın varisi, Kral II. Jaehaerys'in en büyük oğlu Prens Aerys'in yakın dostu oldu.

Ne yazık ki Kral II. Aerys'in, oğlu Rhaegar'a münasip bir eş bulma göreviyle Volantis'e gönderdiği Lord Steffon, dönüş yolunda Gemi Kıran Körfezi'nde boğularak hayatını kaybetti. Ama Steffon'un ilk doğan oğlu Robert, Fırtına Burnu Lordu olarak onun yerine geçti ve büyüdüğünde Yedi Krallık'ın gördüğü en muhteşem şövalyelerden birine dönüştü; o kadar güçlü ve korkusuz bir savaşçıydı ki, çoğu kişi onun Gülen Fırtına'nın yeniden doğmuş hâli olduğunu söylüyordu.

Kral II. Aerys'in deliliği had safhaya ulaştığında diyarın lordlarının medet umduğu kişi Lord Robert olmuştu.

Yüzyıllar boyunca Tek Elli Orys ve ondan önceki Fırtına Kralları'nın izinden giden birçok Baratheon şan şöhret sahibi oldu. Lord Baratheon'un genç oğullarından Sör Raymont Baratheon, I. Aenys'in İnanç'a karşı savaş açmak durumunda kaldığı dönemde Kral Muhafızı olarak hizmet etti ve Fakir Dostlar kralı yatağında katletmeye yeltendiğinde onun hayatını kurtardı. Fırtına Kıran ve Gülen Fırtına gibi şövalyeler haneye övgü kaynağı olurken Lord Ormund Baratheon, Dokuz Kuruşluk Krallar'ın Savaşı sırasında Basamaktaşı'nda Targaryen sancağı altında savaşıp ölmüştü.

FS 282 yılında, Üç Dişli Mızrak'taki kalede Robert Baratheon, Ejderha Kayası Prensi Rhaegar Targaryen'ı katledip ordusunu paramparça ederek Ejderha Hanesi'nin üç yüzyıllık hükümdarlığına son verdi. Bundan kısa bir süre sonra da kendisi I. Robert Baratheon olarak Demir Taht'a çıktı ve yeni bir şanlı hanedanın öncüsü oldu.

FIRTINA TOPRAKLARI AHALİSİ

Kral Robert'ın Üç Dişli Mızrak'ta –ve ondan önce gelen lord ve kralların farklı mecralarda– kanıtlamış olduğu gibi fırtına toprakları insanları savaş söz konusu olduğunda en az Yedi Krallık'ın diğer diyarları kadar gözü pek, hiddetli ve yeteneklidir. Sınır boyluların uzun yayları özellikle meşhurdur; tarihte ve ozanların şarkılarında yer bulmuş ünlü okçuların büyük bir bölümü bu Dorne Sınırları'ndan gelmektedir. Örneğin Kral Ormanı Kardeşliği'nin azılı suçlularından Fletcher Dick, sınır boyundaki Taşmiğfer kalesi yakınlarındaki bir köyde dünyaya gelmiştir ve çoğu âlim tarafından bugüne kadar yay tutmuş en maharetli okçu olarak kabul edilir.

Fırtına Toprakları ayrıca en muazzam denizci ve gemicilere de ev sahipliği yapmıştır. Durran Noktası'nın muazzam yamaçları ve Gemi Kıran Körfezi'nin hain kayalıkları üzerinde yükselen Fırtına Burnu, savaş veya ticaret gemileri için hiç de güvenli bir demirleme alanı sunmasa da, Fırtına Kralları'nın döneminde askerî donanmalar sıklıkla Massey Kancası'nda, Estermont'ta ve Dorne Denizi kıyısı boyunca

Tarth halkının soylular ve sıradan ahali dâhil büyük bir bölümü, kendisine Yediler tarafından verilen Adil Bakire isimli bir kılıç taşıyan efsanevi kahraman Morne'dan Sör Galladon'un soyundan geldiğini iddia eder. Adil Bakire'nin Sör Galladon'un hikâyesindeki rolüne bakacak olursak, Üstat Hubert'in *Geyik Soyu* isimli kitabında, Morne'dan Galladon'un Kahramanlar Çağı'nın binlerce yıl sonra ozanlar tarafından yüceltilerek şövalye ilan edilen kaba savaşçılarından değil, daha yakın bir geçmişin gerçek tarihi figürlerinden biri olduğunu iddia ettiğini görürüz. Hubert ayrıca Tarth'ın doğu kıyısındaki Morne'un, Fırtına Kralları tarafından dize getirilmeden önce ufak krallar tarafından yönetilen soylu bir yer olduğunu ve kalıntılarına baktığımızda İlk İnsanlar değil, Andallar tarafından kurulmuş bir yerleşke olduğunu gördüğümüzü notlarına eklemiştir.

sıralanmış kasaba ve balıkçı köylerinde bakım ve barınma imkânı bulmuşlardır.

Daha sonraki dönemlerde ise diğer krallar donanmalarını, muazzam ada Tarth'ın dağlık alanları sayesinde Dar Deniz'i kasıp kavuran fırtınalardan korunma sağlayan batı kıyılarında muhafaza etmeyi tercih etmişlerdir. Bazılarının kullandığı ismiyle Safir Ada, Akşamgüneşi Kalesi'nde ikamet eden –ve Durrandonlar, Baratheonlar ve yakın geçmişte de Targaryen Hanesi ile aralarındaki bağları bir övünç kaynağı olarak gören, Andal kökenli eski bir hane olan– Tarth Hanesi tarafından yönetilir. Bir zamanlar kendi krallıklarına sahip olmuş olan Tarth Lordları, hâlâ kendilerinden kadim zamanlara dayandığını iddia ettikleri unvanları "Akşam Yıldızı" olarak bahsederler.

Fırtına topraklarının ve belki de bütün Westeros'un en amansız dövüşçüleri şüphesiz ki ellerinde kılıçla doğdukları söylenen ve genelde yürümeden önce dövüşmeyi öğrenmiş olmakla böbürlenen sınır boyu ahalisi arasından çıkmaktadır. Onların görevi Fırtına Kralları'nın diyarını batıdaki ve özellikle de güneydeki kadim düşmanlarından korumaktır. Dorne Sınırları'ndaki kaleler diyarın en sağlam kaleleri arasındadır, çünkü saldırı altında olmadan geçen bir nesil neredeyse hatırlanmamaktadır. Bu sebeple Dornelulardan ve Menzil Kralları'ndan gelecek akınlara karşı âdeta birer siper olacak şekilde kurulmuşlardır. Dolayısıyla yiğitlikleri şarkılara ve hikâyelere ilham olmuş Sınır lordları da Fırtına Kralları'nın diyarının kilit noktadaki muhafızları olarak tarihteki yerlerinden gurur duyarlar.

Sınırdaki kaleler arasında en yavuzları siyah ve beyaz taştan gözcü kuleleri ile Slayne nehri akıntıları, havuzları ve şelaleleri üzerinde yükselen, Swann Hanesi'nin kadim yuvası Taşmiğfer, kara bazalttan yapılma tehditkâr surları ve dipsiz kuru hendeğiyle Dondarrion Hanesi'nin evi Kara Liman ve Caron Hanesi'nin yüzyıllar boyunca mekân belledi̇ği, Şakıyan Kuleleri ile meşhur Gece Şarkısı'dır. Diğerleri gibi Sınır lordlarından sayılan Caronların diğer Sınır lordları üzerinde herhangi bir hâkimiyeti yoktur. Lakin kendilerini (her ne kadar Swannlar buna itiraz etse de) Sınır hanelerinin en eskisi olarak görürler ve her zaman fırtına topraklarının savunması konusunda öncü kuvvetlerden olmuşlardır.

Savaşçılarıyla olduğu kadar ozanlarıyla da meşhur olan Caron Hanesi'nin, Kahramanlar Çağı'na kadar uzanan tarihi bir hikâyesi vardır. Caronlar hanelerinin bülbül sancaklarının bin ayrı savaş alanında dalgalandığını iddia etmeyi alışkanlık hâline getirmişken tarih kitapları Gece Şarkısı'nın son bin yıl boyunca en az otuz yedi kez kuşatıldığını yazar.

Sınır boyu kaleleri ve şarkılarıyla meşhurken, yağmur ormanları yağmurları, sessizliği ve kürk, kereste ve kehribar konusundaki zenginliğiyle ünlüdür. Söylenene göre buralarda ağaçlar hüküm sürer ve kaleler inşa edilmişten çok topraktan bitmişe benzer. Yağmur ormanlarının lord ve şövalyelerinin ise onları örten bu ağaçlar kadar derin kökleri vardır ve savaş alanında ne kadar dirayetli, kuvvetli, inatçı ve kararlı olduklarını birçok kez ispatlama fırsatı bulmuşlardır.

FIRTINA BURNU

Fırtına Burnu yerleşkesi hakkında bildiğimiz her şey, geçmişten günümüze gelen şarkı ve hikâyelerden gelir; Durran Tanrıkederi ve iki tanrının kızları güzeller güzeli Elenei'nin hikâyesinden. Söylenceye göre Fırtına Burnu, Durran'ın bu noktada inşa ettirdiği yedinci kaledir (bu sayının daha sonraki çağlarda İnanç tarafından hesaplanmış olması kuvvetle muhtemeldir).

Kalede hizmet etmiş üstatlar onun engin kudretine ve maharetle inşa edilmiş olduğuna şahitlik ederler. Tasarımının Mimar Brandon tarafından yapılıp yapılmadığı kesin olarak bilinmese de, muazzam perde surlarını oluşturan taşların birbirine rüzgârı bile geçirmeyecek şekilde zekice kenetlenmiş olması meşhurdur. Göklere doğru yükselip Gemi Kıran Körfezi'ne tepeden bakan devasa merkez kalenin de şan şöhret konusunda surlardan aşağı kalır yanı yoktur.

Tarihçilerin söylediklerine göre Fırtına Burnu hiçbir zaman fırtınalara veya kuşatmalara yenik düşmemiştir. Bize de buna inanmak düşer.

Robert'ın İsyanı sırasında, Yüksekbahçe'den Tyrelller, Fırtına Burnu'nu bir yıl boyunca kuşatmış, lakin sonuç alamamışlardı. Eğer garnizonun erzak rezervleri yeterli seviyede olmuş olsaydı, kale sonsuza kadar kuşatmaya direnebilirdi, ama savaş çok hızlı cereyan etmişti ve tahıl ambarları ile mahzenler sadece yarı yarıya doluydu. Bir yılın sonunda, Lord Robert'ın ağabeyi Stannis yönetimindeki garnizon açlık ve kıtlıkla mücadele etmeye başlamışken, soğan ve tuzlanmış balıktan oluşan yüküyle bir gecede Redwyne ablukasından sıyrılıp Fırtına Burnu'na gelen basit bir kaçakçı sayesinde kurtulmuştu. Bu sayede kale, Robert Rhaegar'ı Üç Dişli Mızrak'ta bozguna uğratıp Lord Eddard Stark'ı kuşatmayı kaldırması için gönderene kadar dayanmayı başardı.

Fırtına Burnu'nun eski bir kale olduğundan şüphe edilmese de, İlk İnsanlar'dan kalan halka kale harabeleriyle veya Kışyarı'nın (geçmişte Starklara hizmet etmiş bir üstadın inceleyip birçok kez yıkılıp yeniden yapılmış olduğuna, bu yüzden de kesin bir tarihinin saptanamayacağına kanaat getirdiği) İlk Kalesi'yle kıyaslandığında, Fırtına Burnu'nun muazzam kulesi ve perde duvarının mükemmel bir şekilde kenetlenmiş taşları İlk İnsanlar'ın binlerce yıl boyunca inşa edebilmiş oldukları yapıların çok ötesinde görünmektedir. Sur'u inşa etmek için sarf edilen inanılmaz çaba bile, rüzgârın geçecek aralık bulamadığı bu sanat eserinin yanında kaba bir girişimden öteye geçemez. Başüstat Vyron *Zaferler ve Yenilgiler* adlı eserinde, Fırtına Burnu'nun son hâlinin buradaki yedinci kale olduğu iddiasının bariz bir şekilde Andal kaynaklı olduğunu öne sürer, dolayısıyla kalenin son şeklini Andallar döneminde aldığı ihtimali üzerinde durur. Belki kale gerçekten de burada daha önceleri bulunan başka kalelerin harabeleri üzerine kurulmuştur. Öyle bile olsa, bütün bunların Durran Tanrıkederi ve güzel Elenei bu dünyadan göçüp gittikten uzun yıllar sonra gerçekleştiği aşikârdır.

Söylenceye göre, her yetmiş yedi yılda bir diğerlerinden çok daha muazzam bir fırtına, sanki denizin ve gökyüzünün eski tanrıları bir kez daha Durran'ın yurdunu denize dökmeye çalışıyorlarmış gibi koparak Fırtına Burnu'nun üzerine çöker. Bu güzel bir söylenti olsa da, nihayetinde sadece bir söylentidir. Fırtına Burnu üstatlarının tutmuş olduğu kayıtlara göre neredeyse her sene, özellikle de sonbahar aylarında çok şiddetli fırtınalar patlak vermektedir. Bunların şiddetleri zaman içerisinde değişkenlik gösterse de, yetmiş yedi yılda bir alışılmadık derecede kuvvetli fırtınaların koptuğunu doğrulayacak bir bilgi yoktur. Hafızalardaki son büyük fırtına, I. Aerys'in hükümdarlığının son senesi olan FS 221 yılında, ondan bir önceki ise bundan sadece elli beş yıl önce, FS 166 yılında kopmuştur.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Baratheon askerleri Ejderha Kayası'nda.* SOLDA | *Tarth'taki Akşamgüneşi Kalesi.*

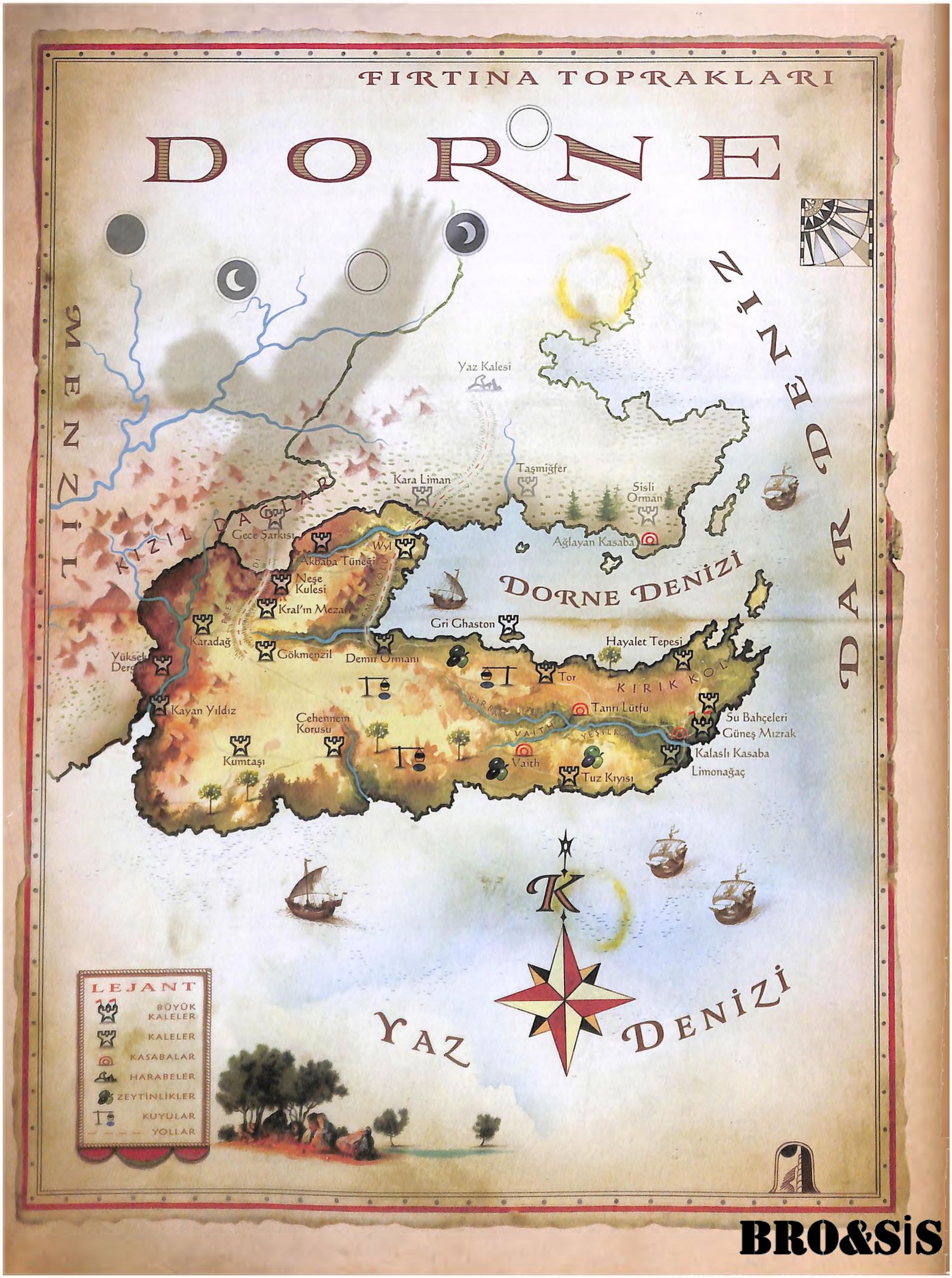
FIRTINA TOPRAKLARI
DORNE
MENZİL
DAR DENİZİ
Yaz Kalesi
Taşmiğfer
Kara Liman
Sisli Orman
Ağlayan Kasaba
KIZIL DAĞLAR
Gece Şarkısı
Akbaba Tüneği
Wyl
Neşe Kulesi
Kral'ın Mezarı
Karadağ
Gökmenzil
Yüksek Dere
Demir Ormanı
DORNE DENİZİ
Gri Ghaston
Hayalet Tepesi
Tor
KIRIK KOL
Tanrı Lütfu
Su Bahçeleri
Güneş Mızrak
Kalaslı Kasaba
Limonağaç
Kayan Yıldız
Cehennem Korusu
Kumtaşı
Vaith
Tuz Kıyısı
YAZ DENİZİ
LEJANT
BÜYÜK KALELER
KALELER
KASABALAR
HARABELER
ZEYTİNLİKLER
KUYULAR
YOLLAR

BRO&SiS

DORNE

DORNE'U SADECE DORNELULARIN tam anlamıyla tanıyabileceği söylenir.

Yedi Krallık'ın en güneyi, aynı zamanda yaşanması en zor ve Menzil'de veya batı diyarlarında ya da Kral Toprakları'nda yetişmiş birisi için en garip olanıdır. Dorne burada hakkıyla anlatılamayacak kadar değişik bir yerdir.

Kırmızı ve beyaz kumlardan oluşan engin çöller, güvenilmez insanlar tarafından korunan aldatıcı geçitleriyle tehditkâr dağlar, boğucu bir sıcaklık, kum fırtınaları, akrepler, barut gibi yemekler, zehir, çamurdan yapılmış kaleler, hurmalar, incirler ve kan portakalları; Yedi Krallık'ta yaşayanlara göre Dorne aşağı yukarı bunlardan meydana gelir. Ve bunların hepsi gerçekten de vardır, ama bu kadim prensliğin derinliklerinde ta Şafak Çağı'na uzanan bir tarih yatar.

Dorne'un kendisini diğer diyarlardan binlerce yıl boyunca ayrı tutmasında batı ve kuzey sınırlarını oluşturan Kızıl Dağlar kadar çöllerinin de payı vardır. Duvar gibi yükselen dağların ardındaki toprakların dörtte üçü kavruk çöllerden oluşur. Dorne'un iç içe geçmiş resif ve kayalıklardan oluşan güney sahilleri de kısıtlı sayıdaki güvenli limanıyla buralardan daha misafirperver değildir. Sahil şeridine isteyerek veya şans eseri yanaşmak zorunda kalan gemiler de onları hayatta tutacak erzak bulmakta oldukça zorluk çekerler, çünkü sahil boyunca avlanılabilecek veya tamirat için kereste sağlayabilecek bir orman yoktur ve yiyecek içecek tedarik edilebilecek çok az çiftlik veya köy bulunur. Tatlısu bile başlı başına bir sıkıntıdır ve Dorne'un güneyindeki denizler girdaplar, köpek balıkları ve krakenlerle doludur.

Dorne'da şehir bulunmaz, Güneş Mızrak'ın surlarına yapışık duran sözde gölge şehri bile aslında ancak (çamur ve sazlıktan yapılmış) bir kasaba sayılabilir. Dorne'da gerçek bir şehir sayılmaya en yakın yerleşim, sokakların olması gerektiği yerde kalaslar bulunan, evlerin, salonların ve dükkânların kendir gibi halatlarla birbirine bağlanıp akıntılarla salınan gondol, mavna ve ticaret gemilerinden oluştuğu, Yeşilkan nehrinin ağzına kurulmuş büyük ve kalabalık Kalaslı Kasaba'dır.

Güneş Mızrak'ın dökülen surlarının altına sığınmış gölge şehrinde doğup büyümüş olan Başüstat Brude bir gözleminde, Dorne ile uzaktaki Kuzey'in, aralarında kalan diyarlardan çok daha fazla ortak yanı olduğunu dile getirmiştir. "Birisi sıcak, diğeri soğuk olmasına rağmen bu iki kadim kum ve kar krallığı, Westeros'un geri kalanından tarih, kültür ve gelenek olarak oldukça farklıdır. İkisi de aralarındaki topraklara göre seyrek nüfuslu sayılır. İkisi de kendi kanun ve geleneklerine körü körüne bağlıdır. İkisi de ejderhalar tarafından tamamen ele geçirilememiştir. Kuzey Kralı, Aegon Targaryen'ın hâkimiyetini barışçıl bir şekilde kabul etmişken Dorne, Targaryen kuvvetleriyle neredeyse iki yüz yıl boyunca cesurca savaşmış ve sonunda Demir Taht'a ancak evlilik yoluyla boyun eğmiştir. Dornelular da Kuzeyliler de diğer beş "medeni" krallıkta yaşayan cahiller tarafından yabani olarak anılarak alay konusu olurken onlarla kılıç kılıca çarpışmış olanlar tarafından yiğitlikleri göklere çıkartılır."

Dornelular Westeros'taki Yedi Krallık'ın en eskisi olmakla övünürler. Bu bir bakıma doğrudur. Daha sonra gelen Andalların aksine İlk İnsanlar denizci değillerdi. Westeros'a uzun gemilerle değil, kalıntıları bugün Basamak Taşları ve Dorne'un Kırık Kolu olarak bilinen, Essos'tan gelen toprak köprü üzerinden yayan olarak gelmişlerdi. Doğal olarak ayak bastıkları ilk Westeros toprakları, Dorne'un doğu kıyısı olmuş olmalıydı.

Lakin bu gelenlerin çok az bir kısmı bu topraklarda kalmayı seçmişti, çünkü karşılaştıkları diyar pek de yaşanabilir sayılmazdı. Ormanın Çocukları'nın Dorne'a Boş Arazi demesi yersiz değildi. Dorne topraklarının doğuda kalan yarısı çorak maki ormanlarıyla kaplıdır, kuru, taşlık toprağı sulansa dahi verimsizdir. Vaith'in ötesinde ise, güneşin yılmadan dövdüğü, zaman zaman insanın etini dakikalar içerisinde kemiklerinden ayırabilen vahşi kum fırtınalarının baş gösterdiği engin çöllerle kaplı batı Dorne bulunur. Menzil'de anlatılan hikâyelere bakılırsa Garth Yeşilel bile bu haşin ve acımasız ortamda çiçek açtırmayı başaramamıştır. (Dorne'un kendi rivayetlerinde Garth'ın adı geçmemektedir.) Bunun yerine Garth, halkını dağlardan geçirip bereketli Menzil topraklarına yerleştirmiştir. Ondan sonra köprüden geçen diğer İlk İnsanlar'ın çoğu da Dorne'a şöyle bir baktıktan sonra yollarına devam etmişlerdir.

Lakin hepsi böyle değildi. Bu amansız, sıcak, zalim diyarda bir güzellik görüp burayı evi yapmaya karar verenler de olmuştu. Bunların birçoğu Yeşilkan ismini verdikleri nehrin kıyı boyuna yerleşmişti. Mander'le, Üç Dişli Mızrak'la veya Karasu nehriyle kıyaslandığında oldukça cılız kalsa da, Yeşilkan gerçekten de Dorne'un yaşam kaynağı sayılırdı.

Daha bereketli diyarlar peşinde kuzeye gitmek yerine Dorne'a yerleşmeye karar veren İlk İnsanlar'ın çoğu Yeşilkan kıyılarına yerleştikten sonra kanallar ve hendekler kazarak

Dorne nehirlerinin büyük bir kısmı sadece ender görülen (ve tehlikeli) yağmur fırtınalarından sonra yüksek debide akar. Yılın geri kalanında ise kuru dere yataklarına dönüşürler. Dorne'un tamamında, gece gündüz, yaz kış demeden akışını sürdürebilen sadece üç adet nehir vardır. Batıdaki dağların yükseklerinden doğan Torentin, kanyon ve yarıklardan muazzam bir yaratığı andıran kükremesiyle geçerek tez canlı ırmaklar ve şelaleler eşliğinde denize kavuşur. Dağlardaki kaynaklardan gelen suları tatlı ve saf olsa da üzerine kurulu bir köprü olmadığı zaman geçmesi tehlikeli, üzerinde seyahat etmesi ise imkânsızdır. Kükürt nehri çok daha uysal bir akarsu olsa da, bulanık sarı suları sülfür kokar ve kıyılarında yetişen bitkiler garip ve bodur şeylerdir. (Bu kıyılarda yaşayan insanlardan ise bahsetmek bile istemiyoruz.) Yeşilkan'ın suları ise zaman zaman bulanıklaşsa da bitkiler ve hayvanlar için sağlıklıdır. Bu yüzden nehir kıyıları yüzlerce kilometre boyunca çiftlik ve meyve bahçeleriyle doludur. Ayrıca Yeşilkan ve onun uzantıları Vaith ile Kırbaç, neredeyse (sığ ve yer yer kum yığınlarıyla dolu olsa da) kaynağa kadar deniz ulaşımına açıktır. Bu yüzden de prenslikte ticaretin şah damarı olarak görülür.

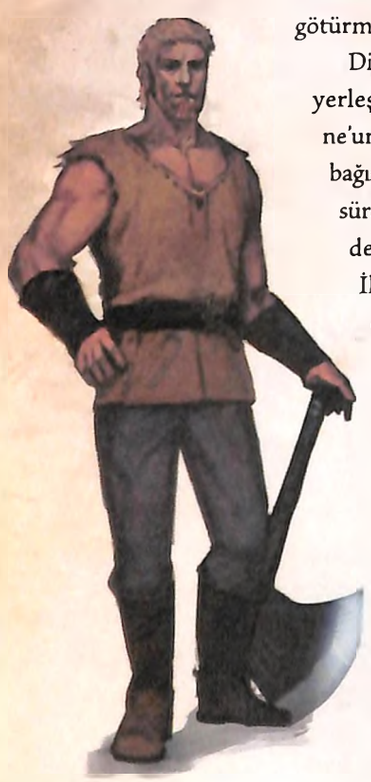

diktikleri ağaçlara ve ekinlerine hayat suyu götürmüşlerdi.

Diğerleri ise Dar Deniz'in kıyılarına yerleşmeyi tercih etmişlerdi. Dorne'un doğu kıyıları, güneyden daha bağışlayıcı olduğundan buraları kısa sürede geçimini balık ve yengeçlerden sağlayan köylerle dolmuştu. İlk İnsanlar'ın daha da dirayetli olanları ise yoluna devam etmiş ve kuzeye doğru ilerleyen fırtınaların sıklıkla nemini bırakıp bereketli yeşil topraklara dönüştürdüğü, Kızıl Dağlar'ın eteklerindeki bayırlara yerleşmişlerdi. Dağları tırmanmaya cesaret edenler ise zirvelerin arasına saklanmış gizli vadilere ve çimenleri yeşil ve tatlı olan yüksek dağ çayırlarına sığınmışlardı. Sadece en cesur ve en çılgın olanlar engin çölleri aşıp iç topraklara ilerlemeye yeltenebildiler. Bunların da bazıları kum tepeleri arasında su bulmayı başardı ve bu vahalara kale ve istihkâmlar kurdu. Onların soyundan gelenler yüzyıllar sonra Kuyular Lordu olarak anılmaya başladı. Yine de çölde yol alırken bir kuyuyla karşılaşmış her adam başına en az yüz tanesi yakıcı Dorne güneşinin altında susuzluktan can vermiş olmalıdır.

İşte bu kökenlerden bugün bildiğimiz üç farklı Dornelu tipi oluşagelmiştir. Genç Ejderha Kral I. Daeron, bu tiplerin isimlerini ilk defa *Dorne'un Fethi* adlı eserinde zikretmiştir. Bu isimler taşlı Dornelu, kumlu Dornelu ve tuzlu Dornelu'dur. Taşlı Dornelular zamanında dağlara yerleşen, genel olarak İlk İnsanlar'dan ve Andalların soyundan gelen, açık renk saçlı ve açık tenli halktır. Kumlu Dornelular çöllerde ve nehir vadilerinde yaşayan ve tenleri cayır cayır yanan Dorne güneşi altında kavrulmuş olanlardır. Sahil kesimlerinde yaşayan tuzlu Dornelular ise koyu saçlı, esnek vücutlu ve zeytuni tenli olup en tuhaf âdetlere ve en yoğun Rhoyn kanına sahip halktır. (Prenses Nymeria, Dorne'da karaya çıktığında onunla gelen Rhoynarların çoğu, Nymeria gemilerini yaktıktan sonra bile, uzun süre boyunca evleri olan deniz kenarında kalmayı tercih etmiştir.)

KIRILMA

Dorne ve belki de Westeros tarihindeki en önemli olay, ne yazık ki aynı zamanda hakkında en az şey bildiğimizdir.

Kırılma hakkında bildiğimize inandığımız şeylerin büyük bir bölümü şarkı ve rivayetlerden gelmedir. Herkes İlk İnsanlar'ın Şafak Çağı'nda, Essos'tan Westeros'a iki kıtayı birbirine bağlayan muazzam toprak köprü üzerindeki tepe ve ormanları yayan veya binek üstünde aşarak geldiğini kabul eder. İlk İnsanlar'ın karşılaştıkları ilk diyar Dorne olmuştur, ama daha önce de bahsettiğimiz gibi gelenlerin çok azı burada kalmayı tercih etmiştir. Büyük bir kısım kuzeye doğru yoluna devam etmiş ve dağlar ile şu anda Dorne Denizi'nin bulunduğu yerdeki tuzlu su bataklığını aşmıştır. Yüzyıllar geçtikçe sürekli artan sayıda insan gelmiş ve fırtına topraklarına, Menzil'e ve nehir topraklarına yerleştikten sonra Vadi'ye ve Kuzey'e ulaşmışlardır. Kendilerinden çok önce buraları mesken bellemiş kadim ırkları sürmüş, devleri buldukları yerde katletmiş ve yürek ağaçlarını bronz baltalarıyla alaşağı edip Ormanın Çocukları'yla kanın oluk oluk aktığı savaşlar yapmışlardır.

Çocuklar ellerinden geldiğince karşı koymaya çalışmıştır, ama İlk İnsanlar onlardan daha iri ve daha kuvvetlidir. At binen, bronz zırh ve silahlar kuşanan İlk İnsanlar, silahları kemikten, ahşaptan ve ejderha camından yapılma bu kadim ırkı her çarpışmada mağlup etmiştir. Sonunda umutsuzluğa kapılan bu ufak ahali büyüye yönelmiş ve işgalcileri durdurabilmeleri için yeşil kâhinlerinden yardım istemişlerdir.

Bunun üzerine yüzlerce kâhin (kimilerine göre Yüzler Adası'nda) toplanıp ilahiler, dualar ve tüyler ürpertici kurban ayinleri (hikâyenin bir sürümünde bin adet insan tutsak yürek ağaçlarına kurban edilirken bir diğerinde Ormanın Çocukları kendi gençlerinin kanını akıtmıştır) eşliğinde eski tanrılarına yakarmıştır. Ve eski tanrıları onlara karşılık vermiştir; topraktan devler ayaklanmış ve bütün Westeros'u titretmiştir. Toprakta devasa çatlaklar meydana gelmiş, dağlar, tepeler yerle bir olup yutulmuştur. Ardından denizler kabarmış ve suyun kuvvetiyle Dorne'un Kolu kırılıp paramparça olmuştur. Geriye sadece birkaç tane kayalık adacık kalmıştır. Yaz Denizi Dar Deniz'le birleşmiş ve Essos'u Westeros'a bağlayan köprü sonsuza dek yok olmuştur.

En azından rivayetler böyle söyler.

Âlimlerin büyük bir çoğunluğu da Essos ile Westeros'un bir zamanlar birleşik olduğunu kabul eder, İlk İnsanlar'ın karşıya geçişi binlerce hikâyede ve rünlerle yazılmış kayıtta anlatılmaktadır. Bugün bu ikisi bir deniz tarafından ayrılmış olduğuna göre Dornelulların Kırılma adını verdiği olayın en azından bir şekilde vuku bulmuş olduğunu varsayabiliriz. Lakin bu olay şarkılarda bahsedildiği gibi bir günde mi gerçekleşti? Ormanın Çocukları'nın ve onların yeşil kâhinlerinin büyüleri sonucu mu meydana geldi? İşte bu konularda emin olmak pek de mümkün değildir. Başüstat Cassander, *Denizin Şarkısı: Topraklar Nasıl Ayrıldı* isimli eserinde bu ayrılmanın yeşil kâhinlerin dualarıyla değil, uzun ve sıcak yazları kısa ve ılık geçen kışların takip etmesi yüzünden Titreyen Deniz'in ötesindeki donmuş kısımlarda bulunan buzların erimesi sayesinde denizlerin yükselmesiyle, kısaca kendisinin Denizin Şarkısı adını verdiği olay sonucunda yüzyıllara yayılarak gerçekleştiğini iddia eder.

Çoğu üstat, Cassander'in görüşünü akla yatkın bulup doğru kabul etme eğilimindedir. Sonuç olarak şüphesiz Kırılma bir gecede veya yüzyıllar içerisinde de olsa gerçekleşmiştir; Basamak Taşları ve Dorne'un Kırık Kolu bunun sessiz ama anlamlı şahitleridir. Ayrıca Dorne Denizi'nin bir zamanlar toprak sınırları içinde kalan ve dağlardan gelen akarsularla beslenen, şimdikinden çok daha küçük bir tatlı su denizi olduğunu ve Dar Deniz'in sınırları aşıp aralarında kalan tuz bataklıklarını bünyesine katmasıyla bugünkü hâlini aldığını işaret eden birçok delil bulunmaktadır.

Şayet eski tanrıların şarkılarda olduğunu gibi Dorne'un Kolu'nu Suların Çekici ile kırdıklarını kabul etmiş olsak bile, bu yeşil kâhinlerin çok geç kalmış olduğu gerçeğini değiştirmeyecektir.

Kırılma'dan sonra Westeros'a daha fazla insanın kalkıp gelmediği doğrudur, çünkü İlk İnsanlar'ın herhangi bir denizcilik vasfı yoktur. Ama yine de ilk dalgalarda kıtaya o kadar çok insan akın etmiştir ki, aradaki köprü yıkıldığı vakitte bile insan nüfusu, soyu tükenmeye başlayan kadim ırk mensubu nüfusunun en az üç katıdır ve İlk İnsanlar'ın kadınları kadim ırkların kadınlarından çok daha sık evlat dünyaya getirdiğinden dolayı aradaki bu fark yüzyıllar geçtikçe katlanarak artmıştır. Böylece insan ırkı yayılıp, çoğalıp tarlaları, ormanları ele geçirmiş, köyler, kaleler ve krallıklar kurarken çocuklar ve devler yeryüzünden silinmiştir.

SOLDA | *Dornelulların üç cinsi: taşlı, kumlu ve tuzlu.*

İLK İNSANLAR'IN KRALLIKLARI

Dornelulların kopukluğu en eski kaynaklarda bile belirgindir. Yerleşimler arasındaki muazzam mesafeler ile yakıcı kumlar ve çetin dağlar boyunca seyahat etmenin zorlukları, ufak toplulukların kendilerini diğerlerinden soyutlamasına yardımcı olmuş ve en az yarısının kendisini kral olarak adlandırdığı sayısız irili ufaklı lordun ortaya çıkışına sebep olmuştur. Önemsiz krallar elbette Westeros tarihinin her noktasında karşımıza çıkmış olsa da, hiçbir zaman İlk İnsanlar'ın zamanındaki Dorne kralları kadar fazla olmamışlardır.

Bu kralların hepsinden bahsetmemiz mümkün değildir. Kralların birçoğu o kadar küçük topraklara hükmetmiş veya ele geçirdikleri yerleri öyle çabuk kaybetmişlerdir ki, tarih kayıtlarına geçmiş olmaları bile mucizedir. Bazıları ise soylarıyla beraber bu topraklara derin kökler salmış ve varlıklarını binlerce yıl boyunca sürdürerek Dorne tarihinde muazzam yerler edinmişlerdir.

Torentin nehrinin ağzında, uğuldayarak coşkun akan nehrin denize kavuşmak üzere genişlediği yerdeki bir adada Dayne Hanesi'nin kalesi yükselirdi. Rivayete göre ilk Dayne kayan bir yıldızın izlerini takip ederken buraya gelmiş ve burada büyülü güçleri olan bir taş bulmuştu. Onun soyundan gelenler de yüzyıllar boyunca Torentin Kralı ve Kayan Yıldız Lordu unvanıyla batıdaki dağlara hüküm sürmüştü.

Kuzey ve doğuda, dağlardaki Dorne'dan Menzil'e en kısa ve en kolay geçişi sağlayan geçidin ötesinde, bu geçide tepeden bakan taşlı bayırlara kalesini kurmuş olan Fowler Hanesi bulunurdu. Yüksek tüneği ve azametli taş kuleleriyle bu kale Gökmenzil olarak tanınırdı. Hüküm sürdükleri geçit o zamanlar Geniş Yol olarak bilindiği için Fowlerlar kendilerinden Gökmenzil Lordu, Geniş Yol Lordu veya Taş ve Gök Kralı gibi şaşaalı unvanlarla bahsederlerdi.

Benzer bir şekilde dağların alçalarak Dorne Denizi'yle kavuştuğu uzak doğuda, Yronwood Hanesi zirvelerin altındaki yüksek vadilere ve yeşil tepelere yerleşmiş ve muazzam Dorne geçitlerinden ikincisi olan (batıdaki Geniş Yol'dan çok daha dik, dar ve tehlikeli olan) Taşlı Yol'un kontrolünü eline geçirmişti. Nispeten korunaklı ve bereketli topraklarıyla bölgelerinin zengin kereste, demir, kalay ve gümüş rezervlerine sahip olması Yronwoodların Dorne kralların en varlıklı ve en kudretlilerinden olmasını sağlamıştı. Kendilerine Kraliyetkanı, Taşlı Yol Lordu, Yeşil Tepelerin Efendisi ve Dorne'un Yüce Kralı gibi sıfatlar yakıştıran Yronwood Hanesi lordları, o zamanlar Wyl Hanesi'nin dağlık topraklarından Yeşilkan'ın membaına kadar uzanan kuzey Dorne'a hüküm sürmekteydiler ve arada sırada diğer Dorne krallarını buyrukları altına alma çabaları olmuşsa da, bu konuda çok başarılı olduklarını söylemek mümkün değildi.

İlk İnsanlar'ın zamanında varlık gösteren bir diğer rakip Dorne'un Yüce Kralı ise Yeşilkan'ın güney kıyısında, nehrin Yaz Denizi'ne döküldüğü Limonağaç yakınlarındaki muazzam bir ahşap kalede hüküm sürüyordu. Burası enteresan bir krallıktı çünkü bir kral öldüğü zaman yeni kral, nehir ve doğu kıyıları boyunca yerleşmiş bir düzine soylu aile arasında yapılan bir seçimle başa geliyordu. Wade, Shell, Holt, Brook, Hull, Lake, Brownhill ve Briar Haneleri'nin hepsi bu limon ağaçları arasına kurulmuş kalede taç giyen krallar çıkardılar. Lakin sonunda bu ilgi çekici sistem, ihtilaflı bir seçim sonucunda soylu hanelerin birbirine savaş açmasıyla son buldu. Bir nesil süren çatışmanın sonunda bu hanelerden üç tanesi yeryüzünden silindi ve bir zamanların kudretli nehir diyarı onlarca ufak krallığa ayrıldı.

Dorne'un çeşitli yerlerinde, derin kumullarında, yüksek zirvelerinde, tuzlu kıyılarında, adalarda ve Kırık Kol'da başka küçük krallıklar da peydahlandı, ama bunların hiçbiri Kayan Yıldız'dan Dayne, Gökmenzil ve Geniş Yol'dan Fowler ve Demir Ormanı'ndan Yronwood Hanesi'nin kudret ve saygınlığına erişemedi.

ANDALLARIN GELİŞİ

Andallar, Westeros'un Boğaz'ın güneyinde kalan bütün kısmı gibi Dorne'da da derin izler bıraktılar. Yine de tarihçilere göre bu izlerin etkileri, güneydeki diğer krallıklara nazaran çok daha azdı. İlk İnsanlar'ın aksine Andallar denizciydi ve kaptanlarının maceraperest olanları Dorne kıyılarını gayet iyi tanıyor, soranlara o topraklarda yılan, akrep ve kumlardan başka hiçbir şey bulunamayacağını söylüyorlardı. Bu yüzden Dar Denizin ötesinde, Andalos'un hemen karşısında zengin ve yemyeşil topraklar yakındayken bazı istilacıların teknelerinin yönünü güneye doğru çevirmiş olması şaşırtıcıydı.

Lakin her zaman başkalarının burun kıvırdığı yolları yürümeye ve dünyanın göz ardı edilmiş köşelerindeki hazinelerini keşfetmeye gönüllü birileri mutlaka vardı. İşte dümenlerini Dorne'a doğru kıran Andallar da böyle insanlardı. Bazıları Yeşilkan boyunda ve sahil kenarlarındaki seçkin toprakların hâkimiyeti için kendilerinden önce buraya yerleşen İlk İnsanlar ile mücadele ederken diğerleri dağlara yöneldi.

SAĞDA | *Şafak taşıyan bir Sabah Kılıcı.*

Sabah Kılıcı

Yedi Krallık'ın en kadim hanelerinden birisi olan Kayan Yıldızlı Daynelerin şöhreti büyük ölçüde, ata yadigârı kılıçları Şafak ve onu taşıyan adamlardan gelir. Ortaya çıkış hikâyesi zamanın tozlu sayfaları arasında kaybolmuş olsa da Daynelerin kılıca binlerce yıldır sahip olmuş olmaları kuvvetle muhtemeldir. Kılıcı yakından inceleme şerefine nail olmuş olanlar, onun bilinen Valyrian çeliği gücü ve keskinliğine sahip olmasına rağmen süt camı rengiyle daha önce gördükleri hiçbir Valyrian kılıcına benzemediğini söylerler.

Birçok hanenin yadigâr kılıçları olsa da, bu kılıçlar genel olarak lorddan lorda geçerek aktarılır. Corbray Hanesi gibi bazı hanelerde kılıcın ileride lorda tekrar geri verilmek üzere bir kardeşe veya evlada ödünç verildiği bile görülmüştür. Ama bu Dayne Hanesi'nde böyle değildir. Sadece Dayne Hanesi'nden bu şerefe layık olduğunu ispatlayabilen bir şövalye Şafak'ı taşıyabilir ve bu şövalyelere her zaman Sabah Kılıcı unvanı verilir.

Bu yüzden Sabah Kılıçları'nın hepsi bütün Yedi Krallık tarafından tanınır. Oğlan çocukları gizliden gizliye Kayan Yıldız'da doğmuş olmayı dileyip bu masalsı kılıcı ve unvanı taşıma hayalleri kurar. Bu şövalyelerin en meşhuru, Kral Ormanı Kardeşliği'ni mağlup edip katıldığı her turnuvada ününe ün katan, Kral II. Aerys'in Kral Muhafızları'nın en amansızı Sör Arthur Dayne'dir. Kendisi Robert'ın İsyanı sonunda yemin kardeşleriyle birlikte asil bir şekilde hayata veda etmiştir. Sabah Kılıcı'nı birebir savaşta mağlup edip öldüren Lord Eddard Stark, daha sonra Sör Arthur'a saygısını göstermek niyetiyle Şafak'ı Kayan Yıldız'daki soydaşlarına geri getirmiştir.

Küçük bir kısmı ise daha önce hiç kimsenin ayak basmadığı yerlere yerleşti.

Bunların arasında Kükürt'ün sülfür kokan sarı sularının yanına kurdukları leş kokulu, kasvetli kaleleriyle Ullerları ve kum tepeleriyle derin çöl vadilerinin arasına yerleşip kalelerini yaklaşık iki yüz elli kilometrelik alandaki tek kuyunun çevresine kuran Qorgyleleri sayabiliriz. Daha da doğuda ise Vaithler, zaman içerisinde aynı isimle anılmaya başlanacak nehri oluşturan iki akıntının kesişim noktasındaki tepelere uzun, solgun kalelerini kurmuşlardı. Diyarın çeşitli yerlerinde kendine yer edinen diğer haneler arasında akılda kalanlar Allyrion, Jordayne ve Santagar haneleriydi.

Doğu kıyısında, Kırık Kol ile Yeşilkan arasında kalan bölgede, Morgan Martell isimli bir Andal maceraperest ve soydaşları, Wade ve Shell Haneleri'nin gevşek hükmü altındaki topraklara âdeta çöküp ikisini de savaş alanında mağlup ettikten sonra köylerine el koydu, kalelerini yaktı ve taşlık sahil boyunun iki yüz elli kilometreye elli kilometrelik bir alanını hâkimiyeti altına aldı.

Akabinde gelen yüzyıllar boyunca Martell Hanesi'nin kudreti artmaya devam etti. Lakin bu nispeten yavaşça bir atış sayılırdı, çünkü Martell Hanesi'nin lordları her zaman temkinli olmalarıyla bilinirlerdi. Nymeria'nın gelişine kadar Dorneluların hiçbiri onları diyarın güçlü hanelerinden saymazdı. Bunu destekler gibi Martellller de her tarafları çeşitli krallarla çevrili olmasına rağmen hiçbir zaman bu unvanı kullanmaya gerek görmemiş, hatta tarihin bazı dönemlerinde Tor'daki Jordayne kralına, İnayet'teki dindar Allyrion krallarına, Yeşilkan'da hüküm sürmüş birçok önemsiz krala ve Demir Ormanı'ndaki kudretli Yronwood krallarına kendi isteğiyle biat etmişlerdi.

RHOYNARLARIN GELİŞİ

Prenses Nymeria on bin gemisiyle birlikte şimdilerde Güneş Mızrak ve gölge şehrinin bulunduğu Dorne kıyılarına çıkartma yapana kadar bu mütevazı topraklarda Martell Hanesi yüzlerce yıl boyunca hüküm sürmüştü.

Nymeria'nm Mors Martell ile evlenip gemilerini yaktıktan sonra Rhoynarları, kalbini, elini ve şerefini onun hanesine bağlamasının hikâyesinden daha önce bahsetmiştik. O yüzden burada tekrar anlatmayacağız. Kazanılan ve kaybedilen savaşların, kurulup dağılan ittifakların eski, bayat hikâyelerini de tekrarlamayı düşünmüyoruz.

Yalnız şu kadarını söyleyelim ki, Rhoynarların yanlarında getirdikleri zenginlikler ve ilim, Lord Mors'un hırsı ve Rhoynelu Nymeria'nın yılmaz iradesiyle bir araya geldiğinde, Martell Hanesi kudretini muazzam bir hızla katladı ve lordlar ile önemsiz kralları ardı ardına mağlup ettikten sonra son olarak Yronwoodları da alaşağı edip bütün Dorne'u tek bir sancak altında birleştirdi. Lakin bunu bir krallık adı altında değil, bir prenslik olarak yaptı, çünkü Rhoyne'un düşmüş şehir devletlerinin geleneklerinden etkilenen Mors ve Nymeria kendilerini her zaman kral ve kraliçe olarak değil, prens ve prenses olarak tanımlamayı tercih ettiler. Onların soyundan gelenler de, kendilerini Fırtına Kralları ve Menzil'in Kralları karşısında defalarca ispat etmiş olmalarına rağmen bu geleneği günümüze değin sürdürmeye devam ettiler.

Bazı eski şarkılar Nymeria'dan bir cadı ve bir savaşçı olarak bahsetse de, bu ikisi de doğru değildir. Kendisi savaş alanlarında askerlerini birçok kez zekice ve maharetle komuta etmişse de hiçbir zaman bizzat silah kuşanmamıştı. Bu bilgelik ve maharetini varislerine de aktarmış, onlar da Nymeria yaşlanıp güçten düştüğü zaman ordulara aynı şekilde kumandanlık etmişlerdi. Hiçbirisi Nymeria'nın altı tutsak kralı altın prangalarla Sur'a yolladığı zamanki başarısına erişememiş olsa da, Dorne'u dağların kuzeyindeki rakip krallardan bağımsız ve hükmettikleri dağ ve çöllerin kindar ve asabi lordlarına karşı bir bütün olarak tutmayı başarmışlardı.

Martell Hanesi, Dorne'a yedi yüzyıl boyunca hükmederken muazzam kuleleriyle Güneş Mızrak'ı dikmiş, gölge şehirle Kalaslı Kasaba'nın serpilmesini sağlamış ve hâkimiyetine tehdit oluşturabilecek herkesi mağlup etmişti.

YUKARIDA | *Martell Hanesi ve ona bağlı hanelerden bazılarının armaları (yukarıdan itibaren saat yönünde), Dayne, Fowler, Jordayne, Qorgyle, Toland, Uller, Vaith, Wyl, Yronwood, Allyrion ve Blackmont.*

NYMERIA'NIN SUR'A GÖNDERDİĞİ ALTI KRALIN TARİH KAYITLARINA GEÇMİŞ HÂLİYLE İSİMLERİ

YRONWOOD HANESİ'NDEN YORICK, Kraliyetkanı, Martell Hanesi tarafından tahttan indirilen Dorne krallarının en zengini ve en kudretlisi.

DAYNE HANESİ'NDEN VORIAN, Akşam Kılıcı, bütün Dorne'un en muazzam şövalyesi olarak bilinir.

FOWLER HANESİ'NDEN GARRISON, Kör Kral, yaşlı ve kör olmasına rağmen sivri zekâsı yüzünden kendisinden korkulur.

DRYLAND HANESİ'NDEN LUCIFER, Soyunun Sonuncusu, Kükürt Kralı, Cehennem Kapısı Salonu Lordu.

BLACKMONT HANESİ'NDEN BENEDICT, karanlık bir tanrıya tapındığı ve kendisini devasa bir akbabaya dönüştürebilme yeteneği olduğu söylenir.

MANWOODY HANESİ'NDEN ALBIN, Kızıl Dağlar'da hüküm süren belalı bir delidir.

GÜNEYİN TUHAF ÂDETLERİ

Diğer diyarlardan ayrık kalıp yaklaşık bin yıl önce Rhoynarlar ile bir araya gelen Dornelulların kendilerine özgü, mağrur ve endişe verici bir geçmişleri vardır.

Taşlı Dornelular dağların kuzeyinde yaşayanlarla daha çok benzerlik gösterip Rhoyne etkisine en az maruz kalanlardır. Yine de bu onları Sınır lordlarıyla veya Menzil'in Lordları ile ittifak yapmaya itmemiştir. Tam tersi, bu dağ lordlarının Vadi'deki dağ klanları kadar vahşi oldukları ve binlerce yıl boyunca kendi aralarında ve Menzil ile fırtına topraklarıyla sürekli savaştıkları söylenir. Eğer bugün baladlarda sınır boylarında zalim Dornelulara karşı yapılan çetin savaşlardan bahsediliyorsa bu büyük olasılıkla Karadağ'ın, Kral'ın Mezarı'nın, Wyl'in ve Gökmenzil'in lordlarının sayesindedir. Ve tabii ki Demir Orman'ın. Aralarındaki gergin ilişkiye rağmen Taşlı Yolun Koruyucuları hâlen Martell Hanesi'ne bağlı en mağrur ve en kuvvetli hanedir.

Çölün zorlu hayat koşullarına alışık olan kumlu Dornelular Rhoynarlar ile daha çok etkileşim içerisindedir. Dorne nehirleri Mander veya Üç Dişli Mızrak ile kıyaslandığında çok yetersiz kalsa da, tarlaları sulamaya ve köy ile kasabaları hayatta tutmaya yetecek kadar su taşımaktadır. Bunların uzağında ise insanları çok farklı bir yaşam beklemektedir: çöl vahasından çöl vahasına uzanan yolculuklar, çorak topraklarda bulunabildiği kadarıyla kuyulardan gelen suya bel bağlanarak aşılmaya çalışılan çöller, keçiler ve atlar arasında büyüyen çocuklar. Yedi Krallık'ın en güzel atları olarak kabul edilen meşhur kum bineklerinin ana yetiştiricileri işte bu kumlu Dornelulardır. Zırh kuşanmış bir şövalyenin ağırlığını taşı-

YUKARIDA | *Güneş Mızrak'taki tahtlarında oturan Prenses Nymeria ve Mors Martell.*

Nymeria gelmeden önce, o dönemdeki Martelllerden katbekat kuvvetli olan Yronwood, Dorne'un en kudretli hanesiydi. Yronwoodların hâlâ kimselere unutturmadığı üzere, o sıralar Dorne'un yarısına hükmediyorlardı. Martell Hanesi'nin Dorne'un hâkimi oluşunu takip eden yüzyıllarda Yronwoodlar isyan etmeye en meyilli hane olmuş ve bunu birkaç kez de gerçekleştirmişlerdi. Bu alışkanlıkları, Prens Maron, Martell Dorne ile Demir Taht'ı bir araya getirdikten sonra bile değişmedi. Yronwood Lordları beş Blackfyre İsyanı'nın en az üçünde siyah ejderha adına savaşa girdiler.

makta zorlansalar da, bu zarif atlar çevik ve yılmaz yapılarıyla çok az suya ihtiyaç duyarak bir gün ve bir gece yol alabilirler.

Dornelular kum bineklerini en az çocukları kadar severler. Kral Daeron, *Dorne'un Fethi* adlı eserinde, Spottswood Şövalyesi'nin kum bineklerini kendi salonunda barındırdığından bahseder.

Rhoynarların evlatları tuzlu Dornelular, yüzyıllar içerisinde ana dillerini unutmuş olsalar da, bu dilin izleri Dornelular Ortak Lisanı konuşmaları sırasında bazı seslerin uzatılması, yuvarlanması veya olmayacak yerde dil kıvrılması şeklinde kendini göstermektedir. Dorne aksanı kimilerince büyüleyici bulunurken, özellikle sınır boyundakiler tarafından haksızca anlaşılmaz olarak nitelendirilir. Rhoynarlar dillerinin yanında Martell Hanesi'nin bütün Dorne'a yayılmasına önayak olduğu gelenek ve kanunlarını da getirmişlerdir. Örneğin Dorne'da, Yedi Krallık'ta eşi benzeri görülmemiş bir şekilde miras üzerinde ilk hak sahibi kişi en yaşlı oğul değil, en yaşlı çocuktur. Bu yüzden Dorne hikâye ve şarkılarında muzaffer şövalye ve prensler kadar muazzam leydiler ve meşhur prensesler de konu olmuştur.

Dorne'u farklı kılan başka âdetler de vardır. Bir çocuğun evlilik içi veya bir metresten dünyaya gelişini pek umursamazlar. Birçok lordun –ve hatta leydinin– soyunu devam ettirme veya ittifak kurma amacıyla değil, tamamen sevgi ve şehvet için seçilmiş gayrimeşru sevgilileri vardır. Özellikle konu aşk olduğunda Dorne'da bir erkeğin başka bir erkekle veya bir kadının başka bir kadınla birlikte olması da pek sorun edilmez. Septonlar sıklıkla Dornelular doğru yola yönlendirmeye çabalamış olsalar da pek başarılı oldukları söylenemez. Dorne'un modası bile farklıdır. İklim gereği bol, kat kat kıyafetler tercih edilirken baharatlı yemekler âdeta ejderha biberiyle yılan zehrinin karışımı gibi yakıcıdır.

Dornelular geri kalanından –tuzlu, kumlu veya taşlılardan– ayrı olarak bir de Nymeria gemilerini yaktığı için ağlayan Yeşilkan yetimleri vardır. Yetimler yakılan gemilerin kalıntılarından yaptıkları gondollarla Yeşilkan'ı arşınlarken Anne Rhoyne'a geri dönecekleri günleri düşlerler. Safkan Rhoynar oldukları için hâlâ kendi aralarında ana dillerini konuşsalar da, Nymeria'nın torunu Prens II. Mors ve onun ardından gelen üç kuşak bu dili yasaklamaya kalkıştığından beri bunu gizli yaparlar.

Bu ardıl kuşaklar aynı zamanda –iki tanesi prenses olsa da– Kızıl Prensler olarak bilinirler, çünkü hükümdarlıkları Dorne içi ve Dorne dışı savaşlarla geçmiştir. Bu prensler buldukları gondol ve kayıkları bir araya getirip ilk olarak bir toplanma alanı yaratmak amacıyla Kalaslı Kasaba'yı kurmuşlardır. Kasaba zaman içinde Özgür Şehirler'den gelen gemiler burayı korunaklı bir liman olarak kullanmaya devam ettikçe serpilmiş ve sonunda prensler kasabayı koruyabilmek için yanma bir kale dikmek zorunda kalmışlardır.

Rhoynarlardan kaynaklanan değişik Dorne kanun ve davranışlarına bir örnek de ilginç bir şekilde Ejderhaların Dansı'nın son günlerinde karşımıza çıkar. Başüstat Gyldayn, Gaemon Soluksaç'ın hükümdarlığından bahsederken şöyle demiştir:

Çocuk kralın tahtta oturduğu Zevk Evleri'nden hepsi bir öncekinden de rezil buyruklar ardı ardına geliyordu. Gaemon'un buyruklarına göre miras konularında kızlar erkeklerle eşit haklara sahip olacak, kıtlık zamanında fakirlere ekmek ve bira verilecek, savaşta uzvunu kaybeden askerler savaş sonrasında uğruna savaştıkları lord tarafından doyurulup bakılacaktı. Gaemon ayrıca karılarına dayak atan kocaların, kadının kabahati ne olursa olsun aynı şekilde dövülmesini emretmişti. Mushroom'un söylediklerine göre bu fermanların müsebbibi şüphesiz ki kralın annesi Essie'nin metresi, Dornelu fahişe Sylvenna Kum idi.

SAĞDA | *Ejderha'nın Öfkesi sırasında Balerion'un alevlerini serbest bırakan I. Aegon.*

DORNE EJDERHALARA KARŞI

Dornelulların karşı karşıya geldikleri tehlikeler içinde hiçbirisi Fatih Aegon ve kız kardeşleriyle boy ölçüşemezdi. Dornelular bu savaşta muazzam yiğitlik gösterdiler, ama büyük de acılar çektiler, çünkü özgürlüğün bedeli çok yüksekti. Yine de Yedi Krallık'taki diğerlerinin aksine Dorne, Aegon'un, kız kardeşlerinin ve onların soyundan gelenlerin sayısız teşebbüsüne rağmen Targaryen Hanesi'nden bağımsız kalmayı, Dornelulları Demir Taht'a biat ettirmemeyi başardı.

Dornelular Targaryenlara karşı muazzam zaferler kazanmadılar veya ejderhalara karşı kalelerini savunmaya çalışmadılar. Çünkü Fetih sırasında Dorne Prensesi olan Meria Martell, Son Fırtına'dan, Ateş Tarlası'ndan ve Harrenhal'ın başına gelenlerden ders çıkarmıştı. Bunun yerine, Aegon FS 4 senesinde gözlerini Dorne'a diktiği vakit Dornelular ejderhaların gözü önünde ortadan kayboldular.

Dorne'a yapılan ilk akını yöneten Aegon ve Lord Tyrell, Prens Geçidi'nde dağ lordlarına karşı mücadele ederken ejderhası Meraxes üzerinde Kalaslı Kasaba'yı yakıp Dorne tahtını ele geçirmek üzere yönünü Güneş Mızrak'a çeviren Kraliçe Rhaenys oldu. Dorne savunmacıları Targaryen kuvvetlerini taciz edip tuzağa düşürüyor, ejderhalar görüş sahalarına girer girmez de kayaların altına kaçıp gizleniyorlardı. Lord Tyrell'in askerlerinin büyük bir çoğunluğu Cehennem Korusu'na doğru ilerlemeye çalışırken güneş çarpması ve susuzluktan hayatını kaybetti. Hedefe ulaşmayı başaran az sayıdaki asker de bomboş bir kaleyle karşılaştı, çünkü Ullerlar orayı çoktan boşaltmışlardı.

Aegon nispeten daha başarılı sayılırdı, lakin bir avuç ihtiyar, çocuk ve kadınla karşı karşıya geldiği kısa süreli Yronwood kuşatması dışında herhangi bir direnişle karşılaşmadı. Fowlerların muhteşem kalesi Gökmenzil bile terk edilmişti. Toland Hanesi'nin Dorne Denizi'ne yukarıdan bakan bir kireçtaşı tepesinin üzerine inşa ettiği Hayalet Tepesi'ne gelen Aegon, surların üzerinde dalgalanan hayaletli Toland sancağını gördüğünde Lord Toland'ın fedaisini onunla yüzleşmek üzere gönderdiği haberini aldı. Aegon fedaiyi kılıcı Blackfyre ile oracıkta katlettikten sonra ise onun aslında Lord Toland'ın kaçık soytarısı olduğunu ve lordun tebaasıyla birlikte kaleden kaçtığını öğrendi. İlerleyen dönemlerde Tolandlar bu cesur soytarının anısına sancaklarını altın rengi üstünde kendi kuyruğunu ısıran yeşil bir ejderha olarak değiştirdiler.

Diğer bir tarafta Lord Orys Baratheon'un Kemik Yolu saldırısı tam bir faciaya dönüştü. Kurnaz Dornelular yüksek-

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN, GÜNEŞ MIZRAK'TA PENCEREDEN ATILMA

Güneş Mızrak Kale Muhafızı ve Kumların Gardiyanı Lord Rosby'nin sonu diğerlerinin aksine daha nazikçe gelmiştir. Dornelular kaleyi geri almak için gölge şehrinden çıkıp kaleye doluştuklarında lordun el ve ayaklarını bağlayıp Mızrak Kulesi'nin tepesine çıkartmışlar. Onu bir pencereden aşağı fırlatan ise ihtiyar Prenses Meria'dan başkası değildir.

lerden taş, ok ve mızrak yağdırıp geceleri düşman askerlerini katlettikten sonra Kemik Yolu'nu iki taraftan tıkadılar. Lord Orys, yanındaki birçok sancaktarı ve şövalyesiyle birlikte Lord Wyl tarafından esir alındı ve FS 7 yılında ağırlığınca altın karşılığı fidyesi ödenene dek yıllarca tutsak kaldı. Serbest bırakıldıkları vakit tutsakların hepsi, bir daha Dorne'a karşı silahlanmamaları için kılıç tutan ellerinden mahrum bırakılmışlardı.

Yine de, Kemik Yolu'ndaki saldırı dışında Dornelular sadece tahtlarını geride bırakmakla yetindiler. Topraklarını savunmadılar, ama boyun da eğmediler. Targaryenlar sonunda Güneş Mızrak'a geldikleri zaman da aynısı olmuş, (düşmanları tarafından Dorne'un Sarı Kurbağası diye alay edilse de Dornelular gözünde hâlen bir kahraman olan) Prenses Meria bile kumların arasında gözden kaybolmuştu. Burada Kraliçe Rhaenys ve Kral Aegon bulabildikleri bütün saray mensubu ve hizmetlileri bir araya toplayıp zaferlerini ilan ettikten sonra Dorne'u Demir Taht'ın hükmüne bağlamışlardı. Güneş Mızrak'ın idaresini Lord Rosby'ye bırakıp çıkabilecek isyanlara karşı kaleyi savunması için Lord Tyrell'i görevlendirdikten sonra Targaryenlar ejderhalarına binip Kral Toprakları'nın yolunu tuttular. Lakin onlar daha kraliyet topraklarına ayak basamadan Dorne akıl almaz bir çabuklukla ayaklandı. Garnizonlar kılıçtan geçirilirken onlara önderlik eden şövalyeler işkence gördü. Hatta Dorne lordları arasında hangi şövalyenin lime lime edildikten sonra daha uzun süre hayatta kalacağına yönelik bahis oyunları bile görülmeye başlandı.

Vaith'i ele geçirip Güneş Mızrak'ı geri almak üzere Cehennem Korusu'ndaki garnizonuyla birlikte yola çıkan Lord Harlan Tyrell, kumların arasında bütün ordusuyla birlikte kayboldu ve kendisinden bir daha da haber alınamadı. Bölgede seyahat eden yolcular arasında zaman zaman rüzgârların kumları savurmasıyla kemik veya zırh parçaları görüldüğü iddia edilse de, derin çöllerde yaşayan kumlu Dornelular bu çöllerin binlerce yıllık savaşların mezar yeri hâline geldiğini ve bahsedilen kemiklerin herhangi bir çağdan kalmış olabileceğini söylerler.

Tek Elli Orys ve diğer sakat lordların salıverilmesiyle Dornelulara karşı yapılan savaş farklı bir boyuta taşındı, çünkü o dönem Kral Aegon'un gözünü intikam hırsı bürümüştü. Ejderhalarını serbest bırakan Targaryenlar bu cüretkâr kaleleri tekrar tekrar ateşe verdiler. Ateşe ateşle karşılık veren Dornelular ise FS 8 yılında Gazap Burnu'na gönderdikleri bir birlikle yağmur ormanlarının yarısını küle çevirip yarım düzine köy ve kasabayı yağmaladılar. Olayların şiddetinin tırmanmasıyla FS 9 yılında daha fazla Dorne kalesi ejderha ateşinin kurbanı oldu. Dornelulara buna bir yıl sonra verdikleri karşılık ise, Lord Fowler ve ordusun muazzam Sınır Boyu kalesi Gece Şarkısı'nı ele geçirip ateşe verdikten sonra lord ve askerlerini esir alması ve Sör Joffrey Dayne'in ordusunun Eski Şehir'in surlarına kadar ilerleyip çevredeki tarla ve köyleri yerle bir etmesi oldu.

Akabinde Targaryenlar yeniden ejderhalarına başvurdu ve Kayan Yıldız, Gökmenzil ve Cehennem Korusu ejderhaların gazabından nasiplerini aldı. Dornelulara Targaryenlara karşı en büyük zaferleri Cehennem Korusu'nda kazanıldı. Bir akrep okunun Meraxes'in gözünü parçalamasıyla muazzam ejderha, binicisi kraliçeyle birlikte

BAŞÜSTAT GYLDAYN'İN TARİHÇESİNDEN

Rhaenys Targaryen'ın ejderhasından daha uzun yaşayıp yaşamadığı tartışmalı bir konudur. Bazıları onun oturduğu yerden fırlayıp ölümüne uçtuğunu söylerken diğerleri kale bahçesinde Meraxes'in altında ezildiğini iddia eder. Hatta birkaç kişi kraliçenin ejderhanın düşüşünden sağ kurtulduğu ve Uller Hanesi zindanlarında işkenceler eşliğinde yavaş bir ölümle son bulduğu düşüncesindedir. Onun tam olarak nasıl öldüğü hiçbir zaman bilinemeyecek olsa da, tarih kayıtlarında Kral I. Aegon'un kız kardeşi ve karısı Rhaenys Targaryen'ın Fetihten Sonraki onuncu yılda Dorne'un Cehennem Korusu'nda hayatını kaybettiği yazılmıştır.

SAĞDA | *Meraxes'in ölümü.*

yere çakıldı. Ölüm çırpınışları sırasında bile ejderha kalenin en yüksek kulesini ve perde surunun bir kısmını yıkmayı başardı. Kraliçe Rhaenys'in bedeni ise hiçbir zaman Kral Toprakları'na geri dönemedi.

Bu olayı takip eden iki senelik döneme daha sonra Ejderha'nın Öfkesi ismi verildi. Sevgili kız kardeşlerinin ölümüyle mateme gömülen Kral Aegon ve Kraliçe Visenya, Dorne'daki Güneş Mızrak ve onun gölge şehri hariç bütün kale, hisar ve istihkâmları en az birer kere alevler içinde bıraktı. Bunun sebebiyle ilgili açıklamalar hâlâ varsayımdan öteye gidememektedir. Dorne'da, Targaryenların Prenses Meria'nın Lys'ten satın almış olduğu gizemli bir şey sayesinde ejderhaları öldürebileceğinden korktuğu söylenir. Başüstat Timotty'nin *Varsayımlar* adlı eserinde Targaryenların, çok fazla yıkım ve acıyla karşı karşıya kalan Dornelulların, ejderhaların gazabından nasibini almayan Martell Hanesi'ne karşı ayaklanacaklarını umduklarını iddia etmesi ise aslında akla daha yatkındır. Bu iddiayı doğru kabul etmemiz, sınır boylarından Dorne hanelerine gönderilen, Martelllerin kendi hanelerinin güvenliğini sağlamak için Dorne'un geri kalanına ihanet ederek Targaryenlar ile anlaşma yaptıklarını, bu yüzden de bir an önce teslim olmaları gerektiğini söyleyen mektupları da daha iyi açıklamamıza yardımcı olacaktır.

Ne olmuşsa olsun, Birinci Dorne Savaşı'nın sonuncu ve en görkemsiz kısmı başlamış oldu. Targaryenların Dorne lordlarının kellelerine ödül koymasıyla en az yarım düzinesi suikasta kurban gitti, lakin bu suikastçılardan sadece iki tanesi ödüllerini teslim alabilecek kadar uzun yaşadı. Dornelular da buna benzer şekilde karşılık verince acımasız ölümler ardı ardına geldi. Kral Toprakları'nın göbeğinde bile kimse emniyette değildi. Lord Fell bir genelevde boğulurken, Kral Aegon bizzat üç ayrı suikast teşebbüsü atlattı. Kraliçe Visenya yanında refakatçileriyle birlikte tuzağa düşürüldüğünde kendisi saldırganların sonuncusunu kılıcı Kara Kız Kardeş ile katledene kadar muhafızlarından ikisi öldürülmüştü. Elinden gelebilecek musibetler saymakla bitmeyen Wyl'den Wyl, bu dönemde öyle feci şeyler yaptı ki, adı özellikle Fawnton ve Eski Şehir'de hâlâ lanetle anılır.

Bu sıralarda Dorne çürümüş ve yanmış bir harabe hâline gelmiş olsa da Dornelular hâlâ saklanmaya ve gölgelerde savaşmaya devam ediyor, kesinlikle teslim olmayı kabul etmiyorlardı. Sıradan halktan insanlar bile ödedikleri dayanılmaz bedellere rağmen pes etmediler. Sonunda Prenses Meria FS 13 yılında hayata gözlerini yumduğunda, taht oğluna, yaşlı ve kusurlu Prens Nymor'a geçti. Nymor artık savaşmaktan bıkmıştı ve kızı Prenses Deria önderliğindeki bir temsil heyetini Kral Toprakları'na gönderdi. Bu heyet yanında krala bir hediye mahiyetinde Meraxes'in kellesini taşıyordu. Bu hareket –içlerinde Kraliçe Visenya ve Orys Baratheon da dâhil olan– birçok kişi tarafından hoş karşılanmadı ve hatta Lord Oakheart, Deria'nın ceza olarak diyarın en kötü genelevine kapatılması gerektiğini ısrarla dile getirdi. Lakin Kral Aegon Targaryen onlarla aynı fikirde değildi ve prensesin sözlerine kulak vermeye karar verdi.

Doria'ya bakılırsa Dorne barış istiyordu, lakin bu bir lord ile tebaası arasında sağlanmış bir barış değil, artık savaşmayı bırakmış iki ayrı krallık arası bir barıştı. Birçok kişi Majestelerine bunu kabul etmemesini salık verdi. "Teslim olmadan barış olmaz" sözü Aegonfort salonlarında sıklıkla yankılanmaya başladı. Böyle bir şeyi kabul etmesi hâlinde kralın zayıf görüneceği ve bu savaş uğruna çok acılar çeken Menzil'in ve fırtına topraklarının lordlarının böyle bir karara çok sinirleneceği iddia edildi.

Bu telkinler sonucu kararını değiştirmeye niyetlendiği öne sürülen Kral Aegon'un fikri, Prenses Deria'nın babası Prens Nymor tarafından kaleme alınan özel mektubu kendisine takdim etmesiyle yeniden değişmişti. Aegon bu mektubu Demir Taht'ta otururken okumuştu ve görgü tanıklarının ifadesine göre okuması bittikten sonra ayağa kalktığında elleri kendini sıkmaktan kan revan içerisindeydi. Kral bundan sonra mektubu derhâl yakıp Balerion'un sırtına atladığı gibi Ejderha Kayası'na doğru yola çıktı. Ertesi sabah Kral Toprakları'na geri döndüğünde ise barış teklifini kabul etti ve bunu yürürlüğe sokacak antlaşmayı imzaladı.

Mektupta neler yazdığı konusunda sayısız spekülasyon olsa da, işin aslı bugün dahi bilinmemektedir. Acaba Nymor, Rhaenys'in ağır yaralı da olsa hâlâ hayatta olduğunu ve eğer barış teklifini kabul ederse onun acısını sonlandıracağını mı söyledi? Yoksa mektup efsunlanmış mıydı? Veya Nymor Aegon'u, Dorne'un bütün mal varlığını seferber edip kralın genç oğlu ve tahtının varisi Aenys'i öldürmesi için Yüzsüz Adamlar'ı tutmakla mı tehdit etti? Görünüşe göre bu sorular da hiçbir zaman cevap bulamayacaktır.

Sonuçta iki krallık arasında, Akbaba Kral belasının bile ötesine uzanan bir barış tahsis edilmiş oldu. Elbette başka Dorne Savaşları da oldu ve bu barış döneminde bile Dorne yağmacıları, kuzey ve batıdaki zengin, yeşil diyarlardaki ganimetlerden pay kapmak için Kızıl Dağlar'dan aşağı akın etmeye devam ettiler.

Prens Qoren Martell önderliğindeki Dornelular, Basamak Taşları'nda Prens Daemon Targaryen ve Deniz Yılanı ile savaşan Üçlü Yönetim'i desteklemek için savaşa dâhil oldular. Ejderhalar'ın Dansı sırasında iki taraf da Dornelulari kendi taraflarına çekmek için büyük gayret sarf etti, lakin prens bu savaşta yer almayı reddetti. Söylenenlere göre Prens Qoren, Sör Otto Hightower'ın mektubuna "Dorne daha önce de ejderhalarla dans etti. Bunun bir daha olmasındansa, akreplerle yatmayı yeğlerim," diyerek cevap verdi.

Kral I. Daeron'un tahta çıkmasıyla ebedi barış antlaşmasının pek de ebedi olmadığı anlaşıldı ve bunun nelere mal olduğunu hepimiz biliyoruz. Genç Ejderha'nın Dorne'u fethedişi şarkılarla ve hikâyelerle anılan görkemli bir zafer olsa da, bu topraklardaki hâkimiyeti bir yazdan az sürdü ve cesur, genç kralınki de dâhil olmak üzere binlerce kişinin ölümüne neden oldu. Barışı tekrar sağlamak ise Daeron'un kardeşi Kral I. Kutsal Baelor'a düştü ve bunun da bedeli ağır oldu.

Kral IV. Değersiz Aegon'un Dorne'u kendi tasarladığı "ejderhalar" ile fethetme çabası ise kayda değer gerçek bir teşebbüsten çok, baştan sona utanç verici bir deli saçmasıydı.

Sonunda Dorne'u krallık topraklarına katmayı başaran, Aegon'un oğlu Kral II. İyi Daeron oldu. Hem de bunu demirle ve ateşle değil, yumuşak sözlerle, tebessümlerle ve bir çift iyi planlanmış evlilikle yaptı. Yapılan resmî antlaşmaya göre Dorne prensleri, Dorne topraklarında kendi tarzları, imtiyazları, kanun ve gelenekleri uyarınca hareket edebilme sözü aldılar.

Bu antlaşmayı takip eden yıllarda da Dorne, Targaryen Hanesi ile yakın ittifakını devam ettirdi. Martelller isyan sırasında Blackfyre Talipleri'ne karşı Targaryenları desteklerken Basamak Taşları'nda Dokuz Kuruşluk Krallar'a karşı savaşmaları için mızraklılarını gönderdiler. Bu sadık

Prens Qoren'in kızı bambaşka bir insandı. Prenses Aliandra genç yaşta tahta oturdu ve kendisini âdeta yeni bir Nymeria olarak görürdü. Hararetli bir genç kadın olan prenses, lordlarını ve şövalyelerini kendilerini ispat etmeleri için sınır boylarına akına gönderirdi. Aliandra, Lord Alyn Velaryon muazzam seyahati sırasında ve daha sonra Günbatımı Denizi'nden dönerken Güneş Mızrak'a uğradığında onunla yakından ilgilendi.

YUKARIDA | *Dorne Prensi'nin mektubunu okuyan Fatih Aegon.*

hizmetleri, Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın varisi Rhaegar Targaryen, Güneş Mızrak'tan Prenses Elia Martell ile evlenip ondan iki çocuk sahibi olduğunda ödüllendirilmiş oldu. Eğer Rhaegar'ın babası II. Aerys akli melekelerini kaybetmemiş olsaydı, Dorne kanı taşıyan bir prens bir gün diyarların hâkimi olabilirdi, ama Robert'ın isyanının yansımaları Prens Rhaegar'ın, karısının ve çocuklarının sonunu getirdi.

GÜNEŞ MIZRAK

Güneş Mızrak'ın ilgi çekici bir tarihi vardır. Martell hükmünün ilk günlerinde Kum Gemisi isminde bodur, çirkin bir kale iken, sonraları Rhoynar etkisini tam anlamıyla gösteren güzel kulelerle donanmıştır. Kum Gemisi, Rhoynarların güneşinin Martell Hanesi'nin mızrağıyla bir araya gelmesiyle Güneş Mızrak olarak anılmaya başlanmıştır. Zaman içerisinde karadan veya denizden şehre bakanların gözüne ilk çarpan iki yapı, muazzam altın kubbesiyle Güneş Kulesi ve zarif, yüksek Mızrak Kulesi inşa edilmiştir.

Kalenin kurulmuş olduğu toprak parçasının üç tarafı denizlerle, dördüncü tarafı ise gölge şehriyle çevrilidir. Her ne kadar Dornelular ona gölge şehri deseler de, aslında tuhaf, tozlu ve çirkin bir kasabadan fazlası değildir. İlk başta Dornelulların Güneş Mızrak surlarına bitişik yaptıkları inşaatlarla başlayan oluşum, herkesin bulduğu komşu boşluğu doldurmasıyla gölge şehrinin bugünkü hâline evirilmiştir. Bugün, daracık sokakları, Dorne'un ve doğunun baharatlarıyla dolu pazaryerleri ve Dornelulların yakan yaz güneşinin altında bile serin kalmasıyla meşhur kerpiç evleriyle dolu bir kenar mahallesidir.

Yaklaşık olarak yedi yüzyıl önce inşa edilmiş olan Sarmal Duvarlar, Güneş Mızrak'ı sarıp gölge şehrin içinden âdeta bir yılan gibi kıvrılarak geçerek en cesur düşmanın bile yolunu kaybetmesine neden olacak bir savunma perdesi oluşturur. Sarmal Duvarlar'ın içinden geçip doğrudan kaleye giden tek kestirme yol, ihtiyaç hâlinde sıkı gözetim altına alınan Üçlü Kapı'dan geçer.

YUKARIDA | *Dorne çöllerinde Martell Hanesi'nden bir leydi.* SAĞDA | *Güneş Mızrak.*

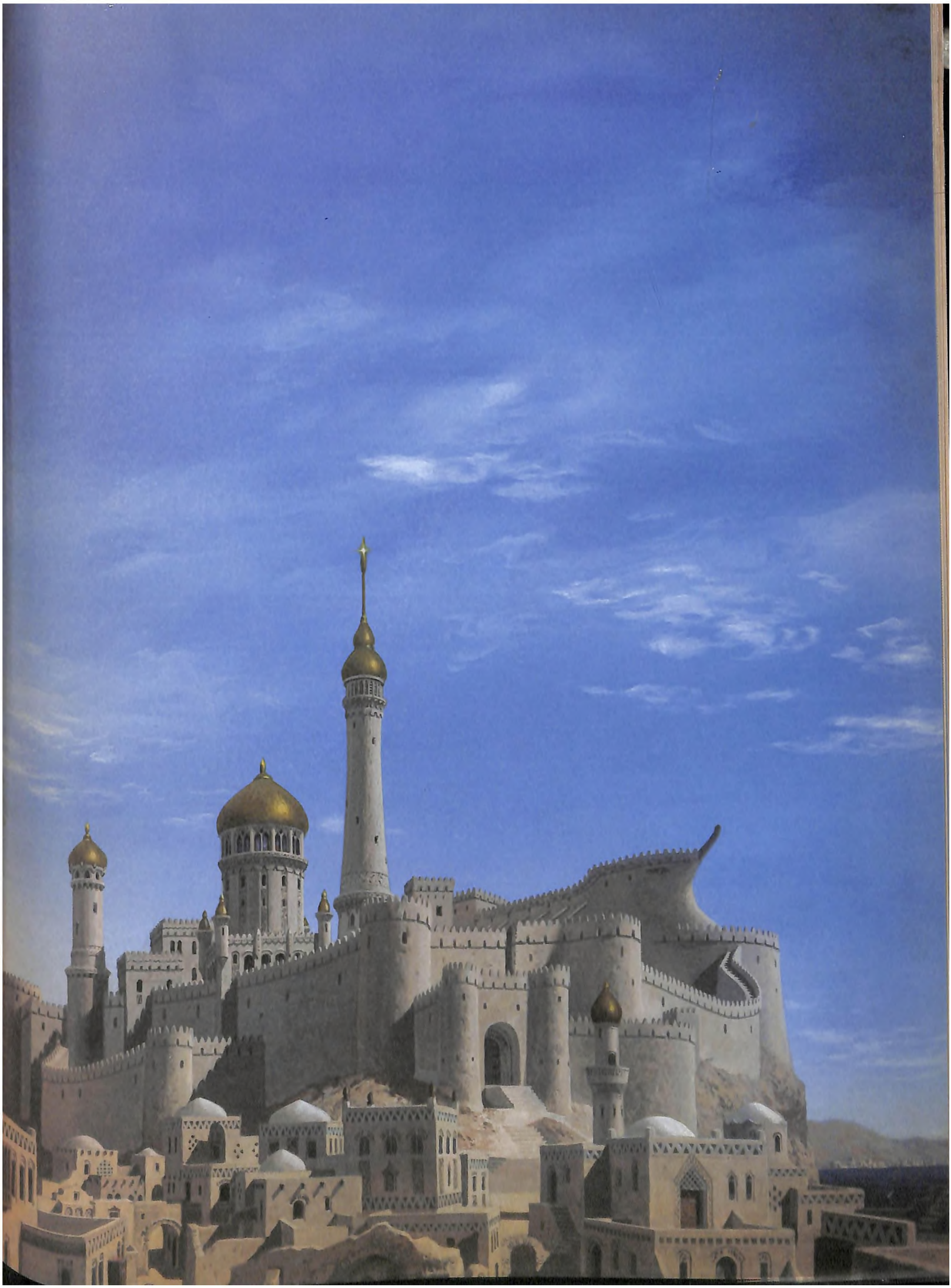

Günbatımı
Krallığı'nın
Ötesinde

Diğer Topraklar

WESTEROS, DÜNYAMIZIN KÜÇÜK bir kısmını oluşturuyor. Uzak kısımlar hâlâ en bilge insanlar için bile bir bilinmez. Buradaki amacımız Yedi Krallık'ın tarihini yazmak olsa da, denizlerin ötesindeki toprakları göz ardı edersek tembellik etmiş oluruz. Onlardan hiç olmadı kısaca bahsetmemiz gerek zira her birinin kendi karakteri var ve bilinen dünya diye adlandırdığımız engin dokumaya kendi renkleri ve desenleriyle katkıda bulunmaktalar.

Ne yazık ki, Essos'un daha uzakta olan topraklarıyla seyrek bir araya gelindiği için, doğunun insanlarının Günbatımı Krallığı diye adlandırdıkları topraklardan uzağa seyahat ettikçe Hisar'ın bilgisi de azalmakta. Sothoryos'un güney kısımları ve uzak Ulthos hakkında daha da az bilgiye sahibiz. Son Işık'ın ötesinde ve Günbatımı Denizi'nin diğer tarafında hangi topraklar yer alıyorsa artık, haklarında hiçbir şey bilmiyoruz.

Aynı sınırlama elbette mesafe kadar zaman için de geçerli. Westeros'un kendisini gösterirken, medeniyet ne kadar kadimse, hakkında gerçekten o denli az bilinebiliyor. Bu cihetle, Valyria'nın kaybolan medeniyetlerini, Eski Ghis'i ve bu kültürlerin her türlü kalıntılarını tamamen yok sayacağım –bahsettiklerim hakkında bilinen hususlara elinizdeki cildin başka yerlerinde zaten değindim. Qarth'a gelecek olursak, Yeşim Deniz civarındaki topraklarda en önemli eser olan Colloquo Votar'ın *Yeşim Hülasa*'sından daha iyi bir kaynak gösteremem.

Ama yine de, bu uzak yerler hakkında bildiklerimiz seyyahların hikâyelerinden ve efsanelerden türemesine ve bu gözle bakılması gerekmesine rağmen, en egzotik yerler hakkında bile bahsedeceğimiz malumât esasları var...

Şimdilik, en yakınımızdaki ve en iyi bildiğimiz komşularımızla, Özgür Şehirler'le başlayalım. Tarihlerini kendi âlimlerinin ve yöneticilerinin yüzyıllar içinde tuttuğu ve özgür şehir olarak kuruldukları ilk zamanlara kadar uzanan kayıtlardan biliyoruz. Aynı kayıtlar sayesinde Valyria halkından önceki halkların tarihi hakkında da bilgi sahibiyiz.

Kadim kayıtların bütün araştırmalarına bela olan bir mesele de, çeşitli kültürlerin günleri, mevsimleri ve yılları farklı hesaplamasıdır. Başüstat Walgram'ın muhteşem eseri *Zamanın Hesaplanışı* bu sorunu derinlemesine araştırmıştır lâkin bizim hesaplayışımıza göre tarihlerin gerçekte ne anlama geldiği hususunda çok az fikir birliği vardır.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Chroyane'in sisle gizlemiş harabeleri, Rhoynar şehrinin şehlikleri.* YUKARIDA | *Özgür Şehirler'in bozuk paraları (üst soldan sağa) Braavos, Pentos, Lys, Myr, Tyrosh; (alt soldan sağa) Volantis (önü ve arkası), Norvos, Qohor, Lorath.*

Özgür Şehirler

DAR DENİZ'İN KARŞISINDAKİ engin kıta Essos, bazıları hâlâ varlığını sürdürüp mücadele eden, diğerleriyse uzun zaman önce düşmüş ve efsanelere kaybolmuş garip, egzotik ve kadim medeniyetlerle doludur. Altın ve şöhret arayışında yabancı sularda yelken açacak kadar cesur denizcileri saymazsak bunların pek çoğu Yedi Krallık halkını ilgilendirmeyecek kadar uzaktalar.

Fakat Dokuz Özgür Şehir bizim en yakın komşumuz ve başlıca ticaret ortağımızdır ve tarihleri çoğunlukla bizimkiyle iç içe geçmiştir. Yüzyıllar boyunca ticaret kalyonları Dar Deniz'in bir aşağısına bir yukarısına yelken açmış, altın, yün ve diğer ürünler karşılığında kaliteli duvar kilimleri, parlak mercekler, narin danteller, egzotik meyveler, garip baharatlar ve sayısız başka ürünler getirmiştir. Eski Şehir'de, Kral Toprakları'nda, Lannisport'ta ve Doğu Gözcüsü'nden Kalaslı Kasaba'ya kadar olan bütün limanlarda satın alan, ürünlerini satan ve hikâyelerini anlatan denizciler, bankacılar ve Özgür Şehir'den tüccarlar bulunur.

Özgür Şehirler'in her birinin kendi tarihi ve karakteri vardır ve kendi dilini oluşturmuştur. Bunların hepsi orijinal Yüksek Valyrian'ın bozulmuş hâli, Özgür Şehir'e Lanet musallat olduğundan beri geçen her yüzyılda kökeninden daha da uzaklaşan lehçelerdir.

Dokuz Özgür Şehir'in sekizi, Valyria'nın şerefli kızlarıdır ve oraya yüzlerce, binlerce yüzyıl önce yerleşen orijinal sömürgecilerin soyundan gelenler tarafından hâlâ yönetilmektedirler. Bu şehirlerde Valyria kanına hâlâ büyük değer verilir. Dokuzuncu bir istisna olarak dikilmektedir çünkü Yüz Ada Braavos, Valyria efendilerinden kaçan kölelerce kurulmuştur. Bu ilk Braavosluların güneşin altındaki tüm diyarlardan geldiği söylenir fakat yüz yıllar geçtikçe ırk, mezhep ve dil ayrımı yapmadan çoğalıp yeni bir melez halk oluşturdular.

Dokuz Özgür Şehir hakkında konuşsak da Essos'un bir ucundan diğerine Martı Kasabası, Beyaz Liman ve hatta Lannisport kadar geniş ve kalabalık başka pek çok Valyria kasabaları, yerleşim yerleri ve ileri karakolları bulunabilir. Dokuzunu birbirinden ayıran şey büyüklükleri değil kökenleridir. Lanet'ten önce güçlerinin zirvelerindeyken Mantarys, Volon Therys, Oros, Tyria, Draconys, Elyria, Mhysa Faer, Rhyos, ve Aquos Dhaen gibi diğer şehirler haşmetli, görkemli ve de zengindi lakin tüm güçlerine ve gururlarına rağmen hiçbiri kendi kendini yönetmemişti. Özgür Şehir adına yönetmesi için Valyria'dan gönderilen adamlar ve kadınlar tarafından yönetildiler.

Bu, Volantis ve Dokuz'un geri kalanı için doğru değildi. Valyria'dan doğmasına rağmen her biri doğuşlarından itibaren annelerinden bağımsızdı. Braavos hariç hepsi itaatkar birer evlattı. Hiçbiri Valyria'ya savaş açmamış ya da ejderha lordlarına önemli meselelerde meydan okumamıştı. Annelerine candan birer müttefik ve ticaret ortağı oldular, kriz zamanında liderlik etmesi için Uzun Yaz Toprakları'na baktılar. Fakat küçük meseleleri Dokuz Özgür Şehir kendi içlerinde, kendi rahipleri, prensesleri, hükümdarları ve üç yöneticileriyle hallettiler.

LORATH

Lorath Özgür Şehri, Essos'un kuzeyinde Titrek Deniz'deki alçak, kayalık adaların en büyüğünün batı ucunda, Lorath Koyu'nun ağzının yakınında yer alır. Şehrin arazisi, takımadaların üç ana adasını, (fokları ve deniz kuşlarını saymazsak neredeyse hepsi de gayrimeskun olan) bir grup küçük ada ve kayalıklarla bu adaların güneyindeki sık ormanlarla kaplı yarımadayı içine alır. Lorathlılar, Lorath Koyu'ndaki sularda da egemenlik iddia eder ancak bu iddialarını gerçekleştirecek yeterli güçleri olmadığı için Braavoslu balıkçı filoları, balina avcılarıyla Ib'den yola çıkan fok avcıları cesaret edip koya girerler.

Eski günlerde Lorath'ın hükmü Balta gibi uzak doğuya uzanırdı ama şehrin gücü yüzyıllar içinde gittikçe küçüldü. Günümüzde Lorathlıların etkin kontrolü, Lorath Koyu'nun güney ve doğu sahilini kapsıyor. Bu koyun batı sahili ise Braavos'un topraklarının bir parçası.

Lorath, Dokuz Özgür Şehir'in en küçük, en fakir ve nüfusu en az olanı. Braavos'u saymazsak, içlerinde en kuzeyde yer alanı da yine bu şehirdir. Ticaret rotalarından çok uzak olan konumu 'Valyria'nın kız çocukları' içinde en izole olanı hâline gelmesine katkıda bulunmuştur. Lorath adaları çıplak ve kayalık olmasına rağmen, civarındaki sular koyda toplanıp üreyen sazan sürüleri, balinalar ve gri deniz canavarlarıyla doludur. Dış kısımlardaki kayalıklar ve deniz kısımları ise büyük deniz aygırı ve fok balığı kolonilerine ev sahipliği yapmaktadır. Tuzlu su sazanı, su aygırı dişi, fok derisi ve balina yağı, şehir ticaretinin büyük bir kısmını oluşturmakta.

Kadim günlerde bu adalar, gerçek tarihin başlangıcından uzun zaman önce yok olan ve labirentçiler diye bilinen, kemikleri ve inşa ettikleri labirentler dışında geriye bir iz bırakmayan insan ırkının yuvasıydı.

Takip eden yüzyıllarda diğerleri labirentçileri Lorth'ta takip etti. Adalar bir süre boyunca Ibli insanların akrabaları olan, küçük, koyu tenli, kıllı halka ev sahipliği yaptı. Balıkçı halk, sahil boyunca yaşadı ve seleflerinin labirentlerinden uzak durdu. Andalos'tan kuzeye, Lorath Koyu sahillerine ve koyun ötesine uzun gemilerle gelen Andallar tarafından da yerlerinden edildiler. Zincir zırhla kaplı ve demir kılıç taşıyan Andallar adaları boydan boya süpürdü. Yedi yüzlü

Bloklardan ve yontma taştan yapılmış hayret verici karmaşıklıkta genişleyen yapılanma olan labirentçilerin binaları, adalara boydan boya dağılmış durumdadır. Kötü bir şekilde büyümüş ve yerin derinlerine dalmış bir yapı Essos'ta, Lorath yarımadasında bulunmuştur. İkinci en geniş Lorath adası olan Lorassyon, yüzey alanının dörtte üçünden fazlasını kaplayan ve yerin dört kat altına inen, bazı geçitleri yüz elli metre aşağıya giden geniş bir labirentin yuvasıdır.

Âlimler bu labirentlerin amacını hâlâ tartışmaktalar. Güçlendirme miydiler, tapınak mıydılar, kasaba mıydılar? Yoksa başka, garip bir amaçları mı vardı? Labirentçiler geriye yazılı kayıt bırakmadığı için asla öğrenemeyeceğiz. Kemikleri bize iri cüsseli ve insanlardan daha yapılı olduklarını ama devler kadar da geniş olmadıklarını söylüyor. Bazıları labirentçilerin insan erkek ve dev kadının türler arası melezi olduğunu ileri sürüyor. Neden ortadan kaybolduklarını bilmiyoruz fakat Lorath efsanesi denizden gelen bir düşman tarafından yok edildiklerini söylüyor: Hikâyenin bir versiyonunda merlings, diğerinde ise selkies ve walrus-erkekleri olduğu söyleniyor.

tanrıları adına kıllı erkekleri katlettiler, kadınlarını ve çocuklarını köle olarak aldılar.

Çok geçmeden her adanın kendi kralı oldu ve en büyüğü dördüne büyüklük tasladı. Her daim geçimsiz bir halk olan Andallar sonraki bin yılı birbirleriyle savaşarak geçirdi ama en nihayetinde kendine Büyük Qarlon diyen bir savaşçı bütün adaları kontrolü altına aldı. Lorassyon'un engin ve lanetli labirentinin ortasına ahşaptan bir kale yaptırdığı, duvarlarını ise katlettiği düşmanlarının kafalarıyla süslediği kayıtlarda iddia ediyor.

Qarlon'un hayali kendini Bütün Andal'ın Kralı yapmaktı ve bu amaç uğruna Andalos'un ehemmiyetsiz kralları üzerine tekrar tekrar gitmişti. Yirmi yıl ve pek çok savaş sonra Büyük Qarlon'un toprakları bir gün Braavos'un yükseleceği lagünde doğuya, ta Balta'ya kadar; güneyde de Yukarı Rhoyne ve Noyne'un kaynaklarına kadar uzanıyordu.

Ancak bu güneye doğru genişleme onu sadece diğer Andal krallarıyla değil, Noyne üzerindeki Norvos Özgür Şehri'yle de çatışma hâline getirdi. Norvoslular nehri ona mukabil kapattıkları zaman, onlara karşı yapılan saldırıya liderlik etmek ve tepelerde eğimli iki savaşta bozguna uğratmak için labirentteki salonundan ayrıldı. Akılsızca, bu zaferlere aşırı dikkate aldı ve Norvos'a ilerledi. Norvoslular yardım için Valyria'ya haber gönderdi ve Özgür Şehir, aralarında bütün o Andal ve Rhoynar toprakları uzanmasına rağmen, uzaktaki kızını korumak için ayaklandı.

Lakin güçlerinin yaz mevsimini yaşayan ejderha lordları için mesafeler çok az şey ifade etmekteydi. *Özgür Şehir'in Yangınları*'nda yüz ejderhanın gökyüzüne havalandığı, Norvos'u kuşatma altına alan Andalların üzerine çökmek için büyük nehri kuzeye doğru takip ettikleri yazılmıştı. Büyük Qarlon ordusuyla birlikte yandı ve sonrasında ejderha lordları uçmaya devam edip Lorath adalarına kan ve ateş getirdi. Qarlon'un büyük kalesi de, sahillerdeki kasabalar ve balıkçı köyleri gibi alevler içinde kaldı. Labirentlerin büyük taşları bile adaları bir uçtan diğerine süpüren ateş fırtınasıyla kavrulup karardı. Söylenene göre yangınlar öyle sıcaktır ki, Lorath Temizliği'nden tek bir erkek, kadın ya da çocuk bile kurtulmamıştı.

Daha sonra Lorath adaları yüz yıldan fazla süre ıssız kaldı. Foklar ve deniz aygırları büyük rakamlara ulaştı, kavrulan sessiz labirentlerde yengteçler aceleyle kaçıştı. Ibben Limanı'ndan gelen balina avcıları gemilerinin gövdelerini tamir etmek ya da temiz su bulmak için karaya çıktı ama adanın hayaletli olduğu söylendiği için iç kesimlere asla cesaret edip de gitmedi. Ibbenliler, denizin sesinin ötesine gidenlerin lanetleneceğine inanırdı.

İnsanlar yaşamak için adalara geri döndüğünde Valyria'nın kendisinden gelmişlerdi. Lanetten bin üç yüz yirmi iki yıl önce, karşıt görüşlü bir mezhep, Lorath'ın ana adasında bir tapınak kurmak için Özgür Şehir'den ayrıldı.

Bu yeni Lorathlılar Kör Tanrı Boash'a tapıyordu. Diğer bütün tanrıçaları reddeden Boash müritleri et yemiyor, şarap içmiyor, dünyada yalınayak yürüyor, sadece kıl gömleğe ve deriye bürünüyorlardı. Tanrılarını onurlandırmak için iğdiş rahipleri gözsüz kapüşonlar giyiyor; üçüncü gözlerinin sadece karanlıkta açılacağına, dünyanın aldatıcı görünüşünün arkasına gizlenen yaratılışın "âli hakikatlerini" görmelerine izin vereceğine inanıyorlardı. Boash'a tapanlar bütün hayatın kutsal ve ebedi olduğuna; erkeklerin ve kadınların eşit oldu-

ğuna; lordların ve köylülerin, zenginin ve fakirin, kölenin ve efendinin, insanın ve canavarın hepsinin aynı, eşit derecede değerli ve tanrının yaratıkları olduğuna inanıyordu.

Öğretilerinin esas kısımlarından biri de kişinin kendisinden uç noktada feragat etmesiydi: Kendilerini insan beyhudeliklerinden özgür kılarak kişiler kutsallıkla bir olmayı umabilirlerdi sadece. Dolayısıyla Boash dini mensupları kendi isimlerini bile bir kenara koyarlar, kendileri hakkında konuşurken "ben," "benim" ya da "benimki" yerine, "bir kadın" ya da "bir erkek" derlerdi. Kör Tanrı inancı bin yılı aşkın süre önce kuruyup ölmesine rağmen bu konuşma alışkanlıkların bazıları, asil seviyedeki kadın ve erkeklerin kişinin doğrudan kendisinden bahsetmesini edebe son derece aykırı bulduğu Lorath'ta bugün bile varlığını sürdürmekte.

Kör Tanrı ve müritleri, ilk Lorathlılar labirentlerini kendilerine kasaba, tapınak ve mezar hâline getirdi ve adalara üç çeyrek yüz yıl boyunca hükmetti. Lakin yıllar geçtikçe inançlarını paylaşmayan diğer insanlar balina ve deniz aygırı avlamak ya da sazan yakalamak için koyu geçmeye başladı. Bazıları ise orada kalmayı tercih etti. Sahillerde kulübeler ve derme çatma evler türedi ve zamanla köy hâlini aldılar. Kör Tanrı'nın rahipleri herkesin bir diğerine eşit olduğunu öğrettiği için Ib'den, Andalos'tan ve diğer yabancı yerlerden insanlar geldi ve bu adalar Valyria'dan ya da azametli kızlarından azat edilen ya da kaçan kölelere sığınak hâlini aldı. En geniş adanın batı ucundaki üç balıkçı köyü öyle zenginleşti ve nüfusları öyle arttı ki büyüyüp bir kasaba hâline geldiler. Yıllar geçtikçe de bir zamanlar sazdan yapılıp sıvayla kaplanan salaş evlerin durduğu yerde taş evler büyüdü ve kasaba bir şehir hâlini aldı.

Bu yeni Lorathlılar ilk başlarda onlardan önce gelen Boash müritlerine hizmet ettiler ve Kör Tanrı'nın rahipleri adalara uzun yıllar boyunca hükmetmeye devam etti. Ancak zamanla imanlı olanların sayısı azalırken yeni gelenlerin sayısı arttı. Geriye kalan rahipler daha maddeci ve daha yozlaşmış bir hâle gelince; kıldan gömleklerini, kapüşonlarını ve takvalarını terk edince; hükmettiklerinden aldıkları vergilerle zenginleşip şişmanlayınca Boash'a tapınma da azaldı. En nihayetinde balıkçılar, çiftçiler ve diğer küçük halklar isyan edip ayaklandı, Boash prangasını çıkartıp attı. Geriye kalan Boash rahip yardımcıları –Lorassyon'daki büyük tapınak labirentine kaçan ve en sonuncusu da ölene kadar yüzyılın büyük bir kısmında orada kalan bir avuç rahip hariç hepsi– katledildi.

Kör rahiplerin düşüşünden sonra Lorath, Valyria tarzında bir özgür şehir oldu, üç prensten oluşan bir konseyle yönetildi. Hasat Prensi, adalarda toprakları olan herkesin, Balıkçı Prens bütün gemi sahiplerinin, Sokakların Prensi sokaklardaki özgür insanların oy birliğiyle seçildi. Seçildikleri zaman her prens ömür boyu hizmet etti.

Bu unvanlar tamamen törensel olmakla birlikte bu üç prens günümüzde hâlâ oturmaya devam etmekte. Gerçek otorite ise asillerden, rahiplerden ve tüccarlardan oluşan bir konseyin elinde. İzole olmaları, kılıçlarını Braavos ya da Norvos'a satanları saymazsak, Lorathlıların Kan Yüzyılı'ndaki olaylara çok az dâhil oldukları anlamına geliyordu.

Günümüzde Lorath, Dokuz Özgür Şehir'in en küçüğü olarak sayılır. En fakiri, en izole olanı ve en gelişmemişidir. Geniş balıkçı donanmalarına sahip olmasına rağmen Lorathlılar çok az savaş gemisi inşa ederler ve çok az askerî güçleri vardır. Çok az Lorathlı adalardan ayrılır ve çok daha azı Westeros'a gider. Daha yakın komşuları olan Norvos, Braavos ve Ib'le ticaret yapmayı tercih ederler.

NORVOS

Norvos Özgür Şehri, Rhoyne'un dallanıp budaklanan akarsularının en büyüğü olan Noyne nehrinin doğu kıyısında yükselir. Güçlü taş duvarlarla çember şeklinde çevrili olan yüksek şehir, kayalık yüksek uçurumların üzerinde belli belirsiz görülür. Doksan bir metre aşağıda, kale hendekleriyle, kanallarla ve çoğunun üzeri yosun tutmuş kütük çitlerle savunulan alçak şehir ise çamurlu kıyı boyunda yayılmıştır. Norvos'un kadim soyluları, sakallı rahiplerin kale-tapınağı tarafından hükmedilen yukarı şehirde yaşar. Fakirler ise nehir kenarına sıralanan iskelelerin, kerhanelerin ve meyhanelerin arasında sıkış tıkış yaşar. Şehrin bu iki kısmı Günahkâr'ın Basamakları adında devasa taş bir merdivenle birleşir.

Norvosluların şehirlerine ismini verdiği Büyük Norvos, pürüzlü kireçtaşı tepeleriyle ve meşe, çam ve kayın ağaçlarından oluşan; ayılara, kurtlara, yaban domuzlarına ve her türlü yaban hayvanlarına ev sahipliği yapan sık ve karanlık bir ormanla çevrilmiştir. Şehrin toprakları doğuda Karanlıksu'nun batı kıyılarına, batıda Yukarı Rhoyne'a kadar uzanır. Norvosluların kadırgaları güneyde Ny Sar harabelerine, Rhoyne'la buluştuğu yere kadar Noyne nehrine hükmeder. Büyük Norvos, Titrek Deniz'deki Balta üzerinde bile egemenlik iddia ederler ancak bu iddiaya Ibliler tarafından, genellikle de kanlı bir şekilde, karşı çıkılır.

Şehir duvarları tarafından çevrilen Norvoslular taraçalı çiftliklerde toprağı işlerler. Daha dışarıdaysa insanlar kalın

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Lorath labirentleri arasında Kör Tanrı'nın rahipleri.*

kütük çitlerin ve duvarla çevrili köylerin ardında toplanır. Burada akarsu hızlı akar ve kayalıktır; sonsuz tepeler ise mağaralarla delik deşiktir. Mağaraların pek çoğu bu kuzey topraklarında yaygın olan kahverengi ayılara, diğerleri de kızıl ve gri kurt sürülerine yuvadır. Bazı mağaralarda devlerin kemikleri bulunabilir ve duvar resimleri burada eski çağlarda yaşayanlardan bahsedebilir. Yaklaşık dört yüz seksen kilometre kuzeybatıdaki bir mağara sistemi öyle engin ve öyle derindir ki, efsaneler buranın altdünyanın girişi olduğunu söyler. Lomas Longstrider bu mağarayı bir keresinde ziyaret etmiştir ve *Harikalar* isimli kitabında burayı dünyanın yedi doğal harikasından biri olarak saymıştır.

Büyük Norvos günümüzde Rhoyne'un kaynağına hükmetse de, Norvoslular eskiden bu kudretli nehrine hükmeden Rhoynarların soyundan gelmiyor. Diğer Özgür Şehirler gibi, Norvos da Valyria'nın kızı. Fakat Valyria halkından önce Norvos'un bugün durduğu yerde Noyne boyunca başka halklar ikamet ediyor, kendi ilkel köylerini kuruyorlardı.

Peki bu selefler kimlerdi? Bazıları onların Lorath'taki labirentçilerin akrabaları olduğuna inanıyor ama taş değil ahşaptan inşa ettikleri ve bizleri şaşırtacak labirentler bırakmadıkları için bu pek de mümkün görünmüyor. Diğerleri Ib'deki insanların kuzenleri olduklarını iddia ediyor. Ancak çoğunluk onların Andallar olduğuna inanıyor.

Bu ilk Norvoslular kim olursa olsun, kasabaları hayatta kalmadı. Efsaneler bize doğudan gelen, Iblilerin bir takım yakın akrabaları olduğu kesin olan kıllı insanların şiddetli saldırılarıyla Noyne'dan sürüldüklerini söyler. Bu istilacılar da sırayla Ny Sar'ın efsanevi prensi Gri Garris tarafından kovulmuştur ama Rhoynarlar oyalanmamış, aşağı nehrin daha ılıman iklimlerini, karanlık göklere ve tepelerin soğuk rüzgârlarına tercih etmiştir.

Kız kardeş şehirleri Lorath ve Qohor gibi bugün bildiğimiz hâliyle Norvos Özgür Şehri de Valyria'dan gelen dini muhalifler tarafından kurulmuştur. Gücünün zirvesinde Özgür Şehir yüzlerce tapınağın yuvasıydı. Bazılarının yüz binlerce, bazılarının ise nadide bir kaç müridi vardı ancak Valyria'da hiçbir inanç yasak da değildi, biri diğerlerinden yüce de değildi.

Pek çok Valyria vatandaşı bir tanrıdan fazlasına taptı, ihtiyaçlarına göre farklı ilahlara döndü. Söylenene göre daha çoğu da hiçbirine tapınmadı. Pek çokları inanç özgürlüğünü ileri medeniyetin alamet-i farikası olarak görüyordu. Fakat bazıları için bu tanrı bolluğu, devam eden sorunun kaynağıydı. Işık Tanrısı'nın Kızıl R'hllor isimli bir peygamberi bir defasında meşhur bir şekilde şöyle beyan etmişti: "Bütün tanrıları onurlandıran kişi, hiçbirini onurlandırmamış demektir." Görkeminin doruk noktasında bile Özgür Şehir, kendi belirli tanrılarına ya da tanrıçalarına şiddetle inanan ve diğer bütün tanrıları sahte mabutlar, dolandırıcılar veya insanlığı aldatmaya meyilli iblisler olarak gören pek çoklarına yuva olmuştur.

Valyria'da böyle düzinelerce mezhep gelişti ve bazen birbirleriyle şiddetli bir şekilde tartıştılar. Kaçınılmaz bir şekilde bazıları Özgür Şehir'deki hoşgörüyü tahammül edilemez buldu ve kendi şehirlerini, sadece "gerçek inancın" uygulanacağı dindar şehirler kurmak için yabana doğru yola koyuldu. Kör Tanrı Boash'ın Lorath'ı kuran müritlerinden ve başlarına gelenlerden zaten bahsettik. Qohor'a, sadece Kara Keçi diye bilinen zâlim bir ilahın müritleri yerleşti ki bundan çok yakında bahsedilecek. Lakin Norvos'a yerleşen mezhep diğer ikisi kadar garipti, hatta daha da garip ve çok daha gizemliydi. Tanrılarının ismi bile sadece üyelere söyleniyordu. Bunun sert bir ilah olduğuna şüphe yoktu zira rahipleri kıldan gömlekler ve tabaklanmamış deriler giyiyordu ve ibadetlerinin bir parçası olarak kırbaçlanma ayinleri düzenliyorlardı. Üye olduklarında saçlarını tıraş etmelerine ya da kesmelerine izin verilmiyordu.

Kuruluşundan günümüze kadar Büyük Norvos, sakallı rahiplerin yönettiği bir teokrasidir. Bu rahipler de, sadece gerçek inananların girip yaşayabileceği kale-tapınaklarının derinliklerinden emirlerini dile getiren tanrıları tarafından yönetilir. Şehrin yönetici konseyi olmasına rağmen üyeleri, rahipler aracılığıyla konuşan tanrı tarafından seçilir. İtaati

Bazı âlimler ejderha lordlarının bütün inançların eşit derecede hatalı olduğunu düşündüklerini, kendilerinin bütün tanrı ve tanrıçalardan daha güçlü olduklarına inandıklarını iddia etmiştir. Rahiplere ve tapınaklara, "köleleri, vahşileri ve fakirleri," daha iyi bir hayat vaadiyle yatıştırdığı için faydalı olsa da, ilkel zamanların bir kalıntısı gözüyle tepeden baktılar. Dahası, tanrıların çeşitliliği inananların ayrılmasına yardımcı olmuş ve derebeylerini tahttan indirmek için tek bir inancın sancağı altında birleşme şansını azaltmıştır. Onlar için dini hoşgörü, Uzun Yaz Toprakları'nda barışı sağlama aracıdır.

Sadece Norvoslu rahiplerin sakal bırakmasına izin vardır. Hem yüksek hem de alçak seviyeden özgür doğan Norvoslular taranmamış bıyığı tercih ederken köleler ve kadınlar tamamen tıraş edilir. Norvoslu kadınlar elbette bütün vücut kıllarını tıraş ediyorsa da, asil hanımlar, özellikle de diğer topraklardan ve şehirlerden gelen erkeklere eşlik ettiklerinde peruk takar.

zorla kabul ettirip huzuru sağlamak için sakallı rahiplerin köle askerlerden kutsal birer muhafızları vardır. Bunlar, göğüslerinde çift bıçaklı balta amblemi taşıyan ve savaştıkları uzun baltalarla ayinsel olarak evlenen acımasız savaşçılardır.

Gezginler Norvos'u bayıltıcı yazların, şiddetli soğuk kışların, sert rüzgârların ve bitip tükenmek bilmeyen duaların olduğu gri bir yer olarak tasvir eder. Nehir halkının evlerinin, keranelerinin ve meyhanelerinin yer aldığı aşağı şehrin daha canlı olduğu söylenir. Orada, rahiplerin ve asillerin gözünden uzakta alt tabaka Norvoslular kırmızı etle ve nehir turna balığıyla ziyafet çeker, sert siyah bira ve mayalanmış keçi sütü içerken onları eğlendirmek için ayılar dans eder ve (söylentiye göre) ve köle kadınlar meşaleyle aydınlatılan mahzenlerde kurtlarla çiftleşir.

Başüstat Perestan, Norvosluların baltayı güç ve kudret sembolü olarak görmelerinin öneminden söz etmiş; sakallı rahiplerin bu amblemi Büyük Norvos'u kurarlarken buldukları harabelerden aldıklarını iddia ederek bunun Norvos'a ilk yerleşenlerin Andallar olduğunu kanıtladığını ileri sürmüştür. Görüşünü belirtirken yedi köşeli yıldız oymalarının yanında, Eski Yedi Krallık'ı fetheden kutsal savaşçıların sonraki en tercih ettiği sembolü olan çift bıçaklı balta oymalarının göründüğünü söylemiştir.

Başüstat Harmune tarafından yazılan *Kayaya Oyulmuş* isimli kitap, Vadi boyunca bulunan böyle oymaların bir kataloğunu içerir. Yıldızlar ve baltalar, Fingers'tan Ay Dağları'na, hatta Arryn Vadisi'nin içinde Dev'in Danteli'nin altına kadar uzakta bulunur. Harmune zamanla Andalların seki köşeli yıldız sembolüne daha bağlı kaldığını ve böylece baltanın İnanç amblemi olarak yol kenarına düştüğünü varsaymıştır.

Ancak şu da söylenmelidir ki, herkes bu oymaların baltaları temsil ettiğini kabul etmemektedir. Yazdığı tekzipte Üstat Evlyn, Harmune'un balta dediği şeyin aslında Demirci işareti olan çekiç olduğunu iddia etmiştir. Bu tasvirlerin düzensiz oluşunu ise Andalların sanatçı değil, savaşçı olmalarının bir sonucu olarak açıklar.

Büyük Norvos'un hiçbir tanımı şehrin üç çanından bahsetmeden tamamlanmış sayılmaz. Bunların çalışı şehir hayatının her tarafına hükmeder, Norvoslulara ne zaman kalkacaklarını, ne zaman uyuyacaklarını, ne zaman çalışacaklarını, ne zaman dinleneceklerini, ne zaman silahlanacaklarını, ne zaman dua edeceklerini (sıklıkla) ve hatta ne zaman dünyevi ilişkilere gireceklerini (anlatılanlar doğruysa çok daha nadir) söylerler. Her çanın kendine özgü bir 'sesi' vardır ve sesleri bütün gerçek Norvoslular tarafından bilinir. Çanlar Noom, Narrah ve Nyel isimlerini taşır. Loras Longstrider bu çanlardan o kadar etkilenmiştir ki, *İnsanın Yaptığı Harikalar*'da seçtiği dokuz harikadan biri olarak adlandırmıştır.

QOHOR

Norvos ve Lorath'tan daha da gizemlisi, uğursuz kız kardeşleri, Valyria'nın bütün kız çocuklarının en doğuda olanı Qohor Özgür Şehri'dir. Qohor, Qhoyne nehrinin kıyısında; ismini verdiği engin, karanlık, ilkel ve tüm Essos'taki en büyük ormanın batı kenarında yer alır.

Westeros kadar batıda bile halk anlatılarında Qohor bazen Büyücüler Şehri olarak bilinir çünkü karanlık sanatların bugün bile orada uygulandığına yaygın bir şekilde inanılır. Geleceği görme, kan büyüsü, nekromansi dedikodusu dolaşır ama böyle haberler nadiren ispatlanabilir. Ancak geriye şüphe götürmez tek bir gerçek kalır: Qohor'un karanlık tanrısı, Kara Keçi diye bilinen ilah, günlük kan kurbanı talep eder. Buzağılar, öküzler ve atlar Kara Keçi'nin sunağına en sık getirilen hayvanlardır fakat kutsal günlerde suçu kanıtlanmış suçlular, kukuletalı rahiplerin bıçakları altına yatar ve tehlike ve kriz zamanında şehrin yüksek asilleri, tanrıyı yatıştırmak için, şehri koruyabilsin diye kendi çocuklarını sundukları da yazılmaktadır.

Qohor'u çevreleyen ormanlar şehrin temel zenginlik kaynağıdır. Oradaki ilk yerleşim bir oduncu kampı olduğunu şehrin tarihi ortaya çıkartır. Günümüzde bile Qohorikler avcılarıyla ve ormancılarıyla en meşhurdur. Aşağı Rhoyne'un genişleyen kasabaları ve parıldayan şehirlerinin oduna hasrettir ve kendi ormanları uzun zaman önce tükenmiş, kesilmiş ve çiftlikler için tarla yapılmak amacıyla sürülmüştür. Kütük yüklü devasa mavnalar Qhoyne nehri aşağısına, Hançer Gölü'ne ve Selhorys, Valysar, Volon Therys, ve Eski Volantis pazarlarına uzun yolculuk için her gün Qohor limanlarından ayrılır.

Qohor ormanı her çeşit deri ve kürk de sağlar ve bunların çoğu nadir, kaliteli ve gümüş, kalay ve kehribar kadar yüksek ücretlidir. Hisar'daki haritalara ve parşömenlere göre engin orman asla tam olarak keşfedilmemiştir ve kalbinde pek çok gizemler ve harikalar gizlemesi muhtemeldir. Pek çok kuzeyli ormanı gibi kurtlara, ağaç kedilerine, gerçekten devasa boyutlardaki yaban domuzlarına, benekli ayılara ve hatta bir tür lemura (Yaz Adaları ve Sothoryos'ta bilinen ama daha kuzeyde nadiren görülen bir yaratık) ek olarak büyük sayılarda elk ve geyik içerir. Bu lemurların gümüş-beyaz kürkü ve mor gözleri olduğu ve bazen Küçük Valyrialılar olarak adlandırıldığı söylenir.

Qohor sanatçıları oldukça ünlüdür. Qohor duvar kilimleri aslen şehrin kadınları ve çocukları tarafından örülür ve daha az maliyetli olmasına rağmen Myr'de örülenler kadar kalitelidir.

İncelemelerinde pek çok el şans için okşadığı için kürkü uzun zaman önce dökülmüş olsa da, Qohor Ormanı'ndan korunmuş bir lemur doldurulmuş ve monte edilmiş bir şekilde Hisar'da bulunabilir.

Muhteşem (ve biraz da rahatsız edici) ahşap oymalar Qohor pazarlarında satın alınabilir. Şehrin demirhanelerinin de eşi yoktur. Qohor kılıçları, bıçakları ve zırhları Westeros'ta en iyi kalede-dövülmüş çeliklerden bile daha üstündür. Şehrin demircileri eserlerinin metallerine derin renkler aşılama sanatını mükemmelleştirmiştir ve kalıcı güzellikteki silahlar ve zırhlar üretmektedir. Tüm dünyada sadece burada Valyrian çeliğini tekrar işleme sanatı korunmuştur ve sırrı kıskanç bir şekilde korunmaktadır.

Qohor ayrıca doğuya açılan bir geçit olarak da ünlenmiştir. Vaes Dothrak'a ve Bones'un ötesindeki meşhur topraklara gidecek olan kervanlar ormanın karanlığına, Sarnor'un ıssızlığına ve Dothrak denizinin enginliğine gitmeden önce burada donatılır ve yiyecekle gerekli şeyler tedarik edilir. Tam aksine, doğudan gelen kervanlar geçişten sonra kendilerini dinlendirmek ve elde ettikleri hazineleri satmak için ilk önce Qohor'a gelir.

SOLDA | *Kutsal Norvos tanrısını onurlandıran bir tören alayı.*

Üstat Pol'un Özgür Şehir'de ikamet ettiği pek çok yıl boyunca yazılan Qohor metal işçiliği üzerine olan antlaşmaları bu sırrın nasıl kıskançlıkla korunduğunu ortaya çıkartıyor: Çok fazla sorguladığı için üç kere halka açık bir şekilde kırbaçlanıp şehirden ihraç edildi. En sonuncusunda, Valyrian çeliği kılıcı çaldığı iddialarının ardından eli de kesildi. Pol'a göre en son ihraç edilişinin sebebi, Özgür Şehir'dekilere eşit çelik üretme çabalarına Qohorlu demir ustalarının kullandığı –küçük çocuk sayılacak kölelerin öldürülmesi de dâhil- kan kurbanı verdiklerini ortaya çıkarmasıydı.

Bu ticaret Qohor'un Özgür Şehirler'in (Sarnor'un yıkımından önce bile on kat daha zengin olduğu söylenmesine rağmen) en zengini ve kesinlikle en egzotiği olmasına yardımcı oldu.

Qohor'u güçlü taş duvarlar korur ama şehir halkının savaşa eğilimi yoktur. Qohorlular savaşçı değil, tüccardır. Küçük bir şehir muhafızlarından başka şehrin güvenliği için kölelere –Köle Koyu kıyılarındaki antik Ghiscar şehri Astapor'da yetiştirilip eğitilen ve Lekesiz diye bilinen hadım edilmiş askerlere- güvenilir.

Valyria Laneti'ni takip eden Kan Yüzyılı boyunca Qohor ve Norvos, Volantis halkı bütün Özgür Şehirler'i ayakları altına almaya teşebbüs edince Eski Volantis'e karşı dava arkadaşlığı yaptı. O zamandan beri, Norvos'un sakallı rahiplerinin Qohor'un tanrısı Kara Keçi'ye, özellikle de aşağılık ve aldatıcı doğası olan bir iblis dediği bilinmesine rağmen, bu iki özgür şehir düşman olmaktan çok, müttefik olmuştur.

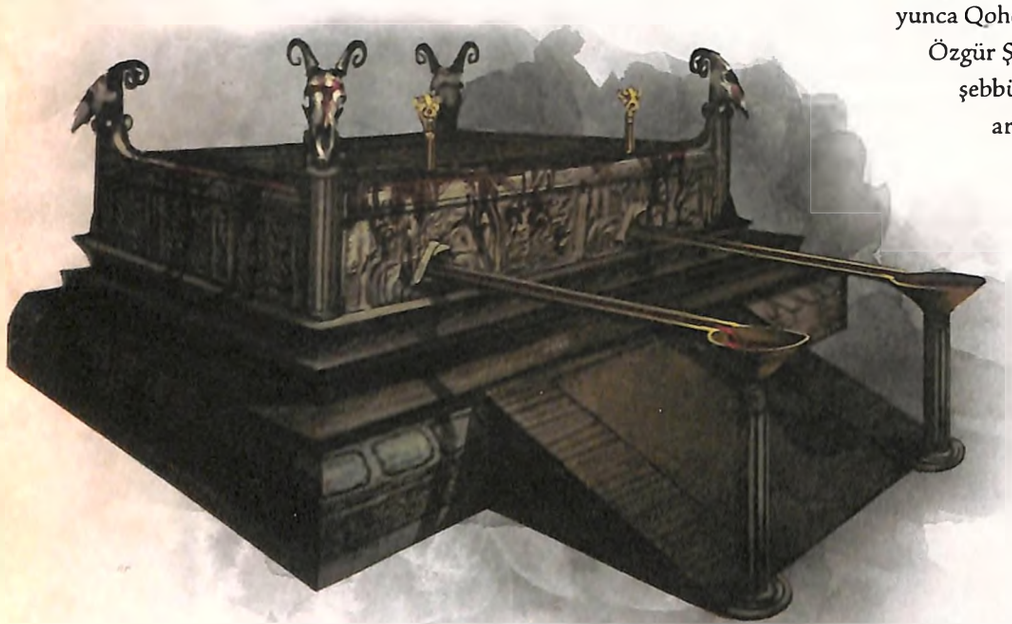

Dört yüz yıl önce, Temmo isminde Dothraklı bir *khal* arkasında elli bin atlı vahşi adamla doğuya at sürdüğünde üç bin Lekesiz onu Qohor kapısından çevirmişti. Khal Temmo ölmeden önce on sekiz saldırıya karşı koymuşlardı ve Temmo'nun halefi adamlarına saç örgülerini kesip hayatta kalan hadım edilmişlerin ayaklarına atmalarını emretmişti. (Tehlike zamanında özgür birlikleri işe aldıkları ve Dothrak *khallarına* geçip gitmeye ikna etmek için çokça hediye teklif ettikleri bilinmesine rağmen) o zamandan bu yana Qohorlular şehirlerini korumaları için Lekesizlere güvenir.

YUKARIDA | *Kara Keçi'ye adanmış bir kurban sunağı.*

GEÇİMSİZ KIZ ÇOCUKLARI: MYR, LYS VE TYROSH

Özgür Şehirler'in en doğuda olanları –Lorath, Norvos ve Qohor- Westeros'la çok az ticaret yapar. Geri kalanı için bu farklı bir meseledir. Braavos, Pentos ve Volantis'in hepsi de muhteşem limanlarla kutsanmış sahil şehirleridir. Ticaret can damarlarıdır ve gemileri dünyanın en uzak köşelerine, Uzak doğuda Yi Ti, Leng ve Gölgeler-içindeki-Asshai'ye, Westeros'ta Lannisport ve Eski Şehir'e seyahat eder. Her şehrin kendi âdetleri ve tarihleri vardır. R'hllor Kızıl Rahipleri her birinde yönetimi elinde tutsa ve genellikle kayda değer güç kullansa da her birinin kendi tanrıları da vardır. Yüzyıllar içinde pek çok rakipleri oldu ve aralarındaki ağız dalaşları ve savaşlar –gerçekten- kalın ciltler doldurabilir.

Tüm bunlar Myr, Lys ve Tyrosh için de geçerli. Bu üç kavgacı kız çocuğunun bitmek bilmez kan davaları ve egemenlik mücadeleleri çok sık bir şekilde Westeros'un kral ve şövalyelerini için içine sokmayı başarmıştır. Bu iç şehir Essos'un verimli ve geniş "topuğuyla," Yaz Denizi'ni Dar Deniz'den ayıran ve eskiden kıtayı Westeros'a bağlayan kara köprüsünün bir parçası olan çıkıntıyla çevrilidir. Tyrosh kale şehri, Basamak Taşı'nın en kuzey ve en doğusunda, Dorne Kolu'nun denize düştüğünde geriye kalan ada zincirlerinde yer alır. Myr, Myrth Denizi diye bilinen engin körfezin durgun sularının kadim Valyria ejderhayoluyla birleştiği ana karada yer alır. Lys güneyde, Yaz Denizi'ndeki küçük bir takımadanın üzerinde yer alır. Üç şehir de, bugün İhtilaflı Topraklar diye bildiğimiz aralarındaki toprağın bir kısmında (ya da hepsinde) hak iddia eder. Çünkü Tyrosh, Myr ve Lys arasmdaki toprakların sınırını çizme çabalarının hepsi başarısız olmuş ve bunlara sahip olmak için sayısız savaş yapılmıştır.

Tarihte, kültürde, gelenekte, dilde ve dinde bu üç şehir birbirleriyle, diğer Özgür Şehirler'den daha fazla ortak noktaya sahip. Bunlar yüksek duvarlarla korunan ve paralı askerlerin işe alındığı, doğumdan çok zenginlikle hükmedilen ve silahlardan çok ticaretin daha onurlu olduğu düşünülen ticaret şehirleridir. Lys ve Myr, şehrin en zengin ve en asilleri arasından seçilen idareci meclisiyle; Tyrosh ise benzer bir meclis üyeleri arasından seçilen bir hükümdar tarafından yönetilir. Üçü de köle şehridir ve köleler buralarda özgür doğanlara üçte bir çoğunluktadır. Hepsi de limandır ve tuzlu su can damarlarıdır. Anneleri Valyria gibi bu üç kız çocuğu da inanç tesis etmemiştir. Sokaklarında pek çok farklı tanrıya adanan tapınaklar ve mabetler sıralanır ve denize yakın kesimlerde toplanır.

Ancak birbirleri arasmdaki rekabetin kökleri eskiye dayanır, onları birbirinden ayrı tutan ve derinlere nüfuz etmiş düşmanlık ortaya çıkartır ve çoğu kez birbirleriyle savaşa girmelerine sebep olur. Yüzyıllardır Westeros'taki kral ve lordların bundan faydalandığına şüphe yoktur zira bu üç sengin ve güçlü şehir birleşseydi zorlu ve tehlikeli bir komşu olurdu.

Özgür Şehirler'in en güzeli olan Lys muhtemelen dünyada sağlığa en faydalı iklimin tadını çıkartır. Serin esintilerle yıkanan ve güneşle ısıtılan, palmiye ve meyve ağaçlarının bereketli bir şekilde büyüdüğü verimli bir adanın üzerinde, içi balık kaynayan mavi-yeşil sularla çevrelenmiş 'Güzel Lys,' eski Valyria'nın ejderha efendileri tarafından bir inziva yeri, Özgür Şehir'deki yangınlara geri dönmeden kaliteli şarapla, tatlı hanımlarla ve dinlendirici müzikle kendilerini dinlendirecekleri bir cennet olarak kurulmuştu. Günümüzde Lys

YUKARIDA | *Myrli bir tüccar kadın.*

Myr, Lys ve Tyrosh'un birleşik gücü, Sınır Savaşı'nda Volantis üzerinde zafer kazanmalarının neticesinde üç şehir gerçekten de kısa süreliğine de olsa birleştiği zaman kanıtlandı. Birbirlerine karşı sonsuz dostlu sözü vererek FS 96'da üçlü yönetim olarak bir araya geldiler fakat Westeros'ta birleşmeleri en iyi Üç Kız Evlat Krallığı olarak bilinir. Üçlü yönetim Basamak Taşı'nın korsanlardan ve korsan gemilerinden temizlenmesi amacıyla başladı. Bu ilk başta Yedi Krallık'ta ve diğer yerlerde hoş karşılandı çünkü korsanlar ticareti büyük ölçüde bastırıyordu. Üç Kız Çocuğu korsanlar üzerinde hızlı bir zafer kazandı ama adalar ve arasındaki kanal üzerinde hakimiyet kazandıktan sonra da gittikçe artan fahiş geçiş ücreti talep etmeye başladılar. Çok geçmeden açgözlülükleri, –özellikle de Lys halkı geçiş ücreti olarak yakışıklı gençleri ve güzel bakireleri istediğinde- yerlerine geçtikleri korsanlarınkini bile geçti.

Bir süre boyunca bu üçlü yönetim, Corlys Velaryon ve Daemon Targeryen'in güçleri tarafından yenik durumda olduğunu gördü fakat Westeros insanları kısa zaman sonra kendi tartışmalarıyla dikkatleri dağıldı ve Üç Kız Çocuğu güçlerini tekrar öne sürdü. Kara Kuğu denen ünlü bir metrese (Lord Swann'ın yeğeni zamanla Lys'e ismi dışında her şeyine hükmetmeye başladı) duyulan muhabbet için bir rakibi tarafından Lys amiralinin öldürülmesini takip eden iç çatışmalarda yönetim düştü. Braavos, Pentos ve Lorath rakip ittifakı, Üç Kız Evlat Krallığı'nın sonunun gelmesine yardım etti.

"duyular için bir şölen, ruh için bir merhem" olarak devam etmektedir.

Yastıkhaneleri tüm dünyada ünlüdür ve burada gün batımının dünyadaki her yerden daha güzel olduğu söylenir. Lys halkının kendisi de güzeldir çünkü burada eski Valyria soyu, bilinen dünyadaki her yerden hâlâ daha güçlüdür.

Büsbütün daha sert bir şehir olan Tyrosh, erimiş ejderha taşından yapılan iç duvarlarının ispatlayacağı üzere, askerî bir ileri karakol olarak başladı. Valyria kayıtları bize kalenin ilk önceleri Basamak Taşı'ndan geçen gemileri kontrol etmek için kurulduğunu söyler. Fakat şehrin kuruluşundan kısa süre sonra kalenin bulunduğu rüzgârlı, kayalık adanın açık-

larındaki sularda nadir bir türü deniz salyangozu keşfedildi. Bu salyangozlar düzgün bir şekilde uygulandığında Valyria asilleri arasında çılgınca modaya dönen yoğun kırmızımsı bir koyu renk veren bir madde salgılıyordu. Bu salyangozlar başka hiçbir yerde bulunmadığı için Tyrosh'a binlerce tüccar geldi ve ileri karakol büyüyerek bir nesil içinde büyük bir şehre dönüştü. Tyrosh boyacıları salyangozların yedikleri şeyleri çeşitlendirerek çok geçmeden kızıl, kan kırmızısı ve koyu çivit renkleri üretmeyi öğrendi. Sonraki yüzyıllarda, bazılarını doğal bir şekilde bazılarını ise simya vasıtasıyla, yüz değişik tayfta ve tonda boya üretmeyi öğrendiler. Parlak renkli elbiseler dünya üzerindeki lordların ve prenslerin gözüne girdi ve bunların hepsini boyayan boyalar Tyrosh'tan geldi. Şehir zenginleşti ve servetle birlikte şatafat geldi. Tyrosh halkı şaşaalı gösterilerden, kadınlar ve erkekler saçlarını cafcaflı ve doğal olmayan renklere boyamaktan zevk alıyordu.

Myr'in kökenleri belirsizdir. Bazı üstatlar, pek çoğu nehir halkı gibi aynı yanık tene ve koyu saçlara sahip oldukları için Myr halkının Rhoynarlar ile akraba olduğuna inanır ancak bu sözde bağlantı yapaydır. Myr'in şu anda durduğu yerde Şafak Çağı ve Uzun Gece esnasında bile duran bir şehir birtakım yok olmuş antik halk tarafından kurulmuştu fakat Myr'in bir grup Valyria tüccar maceracılar tarafından, sakinlerini katlettikleri ya da köleleştirdikleri, etrafı duvarla çevrili bir Andal kasabasının üzerinde kurulduğunu biliyoruz. O günden beri ticaret Mry'in hayatı olmuştur ve Myr gemileri Dar Deniz'in sularını yüz yıllardır kullanmaktadır. Pek çoğu köle doğan Myr zanaatkarları da oldukça ünlüdür. Myr dantelinin ve Myr duvar halılarının ağırlığınca altın ya da baharat değerinde olduğu söylenir ve Myr lenslerinin dünyada bir eşi yoktur.

Lorath, Norvos ve Qohor dini sebeplerde kurulmuşken Lys, Tyrosh ve Myr her zaman ticari olmuştur. Üç şehrin hepsinin geniş ticaret filoları vardır ve tüccarları dünyanın bütün denizlerinde yelken açar. Üç şehrin hepsi de köle ticaretinde de yer alır. Tyrosh köle tüccarları özellikle agresiftir, hatta kuzeye, yabani köleler bulmak için Sur'un ötesine bile yelken açacak kadar ileri giderler. Lys halkı, şehirlerinin ünlü yastıkhaneleri için güzel genç erkek çocukları ve açık tenli genç bakireleri arayışlarında oburluklarıyla meşhurdur.

Kral II. Viserys Targaryen'ın, Kral IV. Aegon'a (Aşağılık lakaplı) ve Prens Aemon Ejderha Şövalyesi'ni doğuran eşi Lysli Leydi Larra Rogare'dı. Valyria soyunun muhteşem bir güzelliğiydi ve on dokuz yaşında evlendiğinde prensten yedi yaş büyüktü. Babası Lysandro Rogera, Targaryenlar ile yapılan ittifaktan sonra gücü daha da artan zengin bir bankacı ailenin başıydı. Lysandro, Hayat Boyu Baş İdareci olarak kabullenildi ve insanlar onun hakkında Görkemli Lysandro diye bahsetti. Ancak o ve Dorne Kadın Hükümdar Kocası olan erkek kardeşi Drazenko arka arkaya bir günde ölünce Rogare ailesinin hem Lys'te hem de Yedi Krallık'ta hızlı düşüşü başladı.

Lysandro'nun mirasçısı Lysaro güç peşinde büyük meblağlar harcadı ve diğer idarecilerle zıt düştü, hatta Demir Taht'ı kontrol etme entrikalarına kendi kardeşleri bile müdahil oldu. Düşüşünden sonra Lysaro Rogare, Ticaret Tapınağı'nda mağdur ettiği kişiler tarafından ölümüne kırbaçlandı. Kardeşleri daha az ölümcül cezalar aldı ve içlerinden biri –Doğruluk isimli Valyria kılıcını taşıyan bir asker olan Moredo Rogare- en nihayetinde Lys'e karşı bir ordu yönetti.

Lys halkı ayrıca daha rafine ve daha sevimli fahişeler ve yatak köleleri üretme umuduyla güzelliği güzellikle çiftleştiren harika köle yetiştiricileridir. Sıradan halkın bile eski ejderha lordlarının solgun tenleri, gümüş-altın saçları ve mor, eflatun ve solgun mavi gözleriyle çoğu kez övündüğü Lys'te Valyria kanı hâlâ güçlüdür. Lys soyluları kanın saflığına her şeysen öte değer verir ve pek çok ünlü (ve kötü şöhretli) güzellik üretmişlerdir. Eski Targaryen kralları ve prensleri bile bazen eş ve metres arayışında güzellikleri kadar kanları için de Lys'e dönerdi. Buna uygun olarak, Lys halkının pek çoğu çıplak ve ahlaksız figürü paralarını süsleyen bir aşk tanrıçasına tapar.

Lys, Myr ve Tyrosh arasındaki savaşlar, ateşkesler, ittifaklar ve ihanetler burada nakledilemeyecek kadar çoktur. Çatışmalarının pek çoğu, tamamen denizde çarpışılan sözde ticaret savaşlarıdır. Bu savaşlarda çarpışan gemilere, düşmanlarının gemilerini yağmalama hakkı verilir –ki bu, Başüstat Merion'un bir defasında, "mühür mumuyla korsanlık," olarak isimlendirdiği bir uygulamadır. Ticaret savaşı esnasında sadece muhalif gemilerin mürettebatı ölümle ya da korsanlıkla yüzleşir; şehirlerin kendisi asla tehdit edilmez ve karada hiç savaşılmaz.

Daha seyrek olmasına rağmen daha kanlı olan, İhtilaflı Topraklar üzerine yapılan kara savaşlarıydı –önceden verimli olan bu bölge Kan Yüzyılı esnasında ve sonrasında öyle mahvolmuştur ki, günümüzde burası kemiklerden, küllerden ve tuzlu topraklardan oluşan büyük ölçüde çorak topraklardır. Ancak bu çatışmalarda bile, Tyrosh, Myr ve Lys vatandaşlarının canına nadiren riske atmış, onlar yerine savaşacak paralı askerleri tercih etmiştir.

İhtilaflı topraklar, Kan Yüzyılı esnasında başlayarak, bilinen dünyanın diğer kısımlarından daha fazla 'sözde özgür birliklerin' doğduğu yer olmuştur. Günümüzde bile

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Üçlü yönetim konseyi.* YUKARIDA | *Asil bir Lys kadını.*

En eski özgür paralı askerlerden biri, mallarına el konulan ve umutları olmayan asil bir ailenin iki genç erkek çocuğu tarafından kurulan İkinci Oğullar'dır. O zamandan beri toprağı olmayan lordların, sürgün edilen şövalyelerin ve maceracıların yuva bulabileceği bir yer olmuştur. Yedi Krallık'taki pek çok ünlü isim zaman zaman İkinci Oğullar'a hizmet etmiştir. Prens Oberyn Martell kendi bölüğünü kurmadan önce onlarla gezmiştir. Rodrik Stark, Dolaşan Kurt, da onlardan biri olarak sayılır. En meşhur İkinci Oğul, Kral IV. Aegon'un piçi olan ve tarihte Keskin Çelik olarak bilinen, bu paralı asker toplulukları arasında günümüzde bile en güçlü, en şöhretli ve (bazı iddialara göre) en onurlu olan Altın Birlik'i kurmadan önce sürgününün ilk yılında İkinci Oğullar'la birlikte savaşan Sör Aegor Rivers'tı.

Kayda değer diğer birlikler ise Parlak Sancaklar, Fırtına Kargaları, Uzun Mızraklar ve Kedi Birliği'dir. Altın Birlik'in dışında, Ejderha Dansı'nın akıbetinde kurulan Fırtına Kesiciler ya da Torrhen Stark tacından vazgeçip Dar Deniz'in ötesinde sürgü tercih ettiğinde diz çökmeyi reddeden Kuzey'in vahşi adamları (ve bazı açıklamalara göre kadınları) tarafından oluşturulan Gül Birliği gibi diğer birlikler de Yedi Krallık'tan gelen adamlardan oluşmuştur.

bölgede kırk özgür birlik vardır; kavgacı üç kız çocuğu tarafından işe alınmadıkları zaman paralı askerler çoğunlukla kendi fetihlerini yaparlar. Bazılarının, Fatih'ten hem önce hem de sonra, Yedi Krallık'ta kılıçları için iş aradıkları da bilinmektedir.

Tyrosh, Lys ve Myr arasındaki savaş, İhtilaflı Topraklar'daki özgür paralı birliklerin doğuşunu körüklemekle kalmadı, korsan donanmalarının ve deniz yoluyla taşınan paralı askerlerin, ücretini ödeyene herkes için savaşacak paralı savaş gemilerinin de şekillenmesine sebep oldu. Pek çoğu, Basamak Taşları'nda, Dar Deniz'in Kırık Kol ve doğu sahili arasını nokta nokta kaplayan adalarda yerleşmiştir.

Bu korsan donanmaları Basamak Taşları boyunca yolculuğu tehlikeli kılmaktadır. Yaz Adalarına ait kuğu gemilerinin Basamak Taşları'ndan tamamen sakındığı, korsanlardan gelecek bir saldırı ihtimali yerine derin deniz riskine girdikleri söylenir. Denizde daha az yetenekli olan diğerlerinin ve derin okyanusa onlar kadar uygun olmayan gemilerin başka şansı yoktur. Aşırı dengesiz ve sayıca çok olduklarında bu korsan inleri Tyrosh hükümdarlarının ya da Volantis üçlü yöneticilerinin hatta Braavos Deniz Lordlarının donanmaları tarafından temizlenir. Ancak her zaman geri dönmeyi başarırlar.

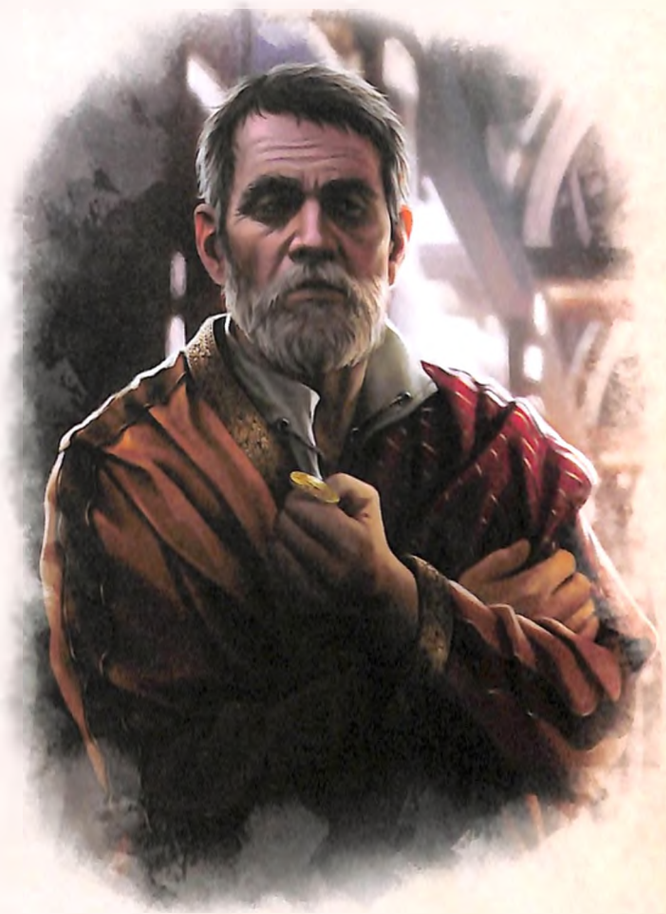

Eski zamanlarda korsanlar, onlarla ilgilenmeleri için Kral Toprakları'ndan ve Ejderha Kayası'ndan kraliyet donanmalarının gönderilmesine yetecek kadar kargaşaya sebep oluyordu. Bizzat Lord Meşeyumruk, büyük övgüyle, bir mevsimden uzun süreyi korsan avlayarak geçirdi ve Genç Ejderha, yeni fethedilen Dorne'la olan ticareti aksatan korsanları ortadan kaldırmak amacıyla bir ittifakı tasdik etmek için kız kardeşini Braavos'un Deniz Lordları ile evlendirmeyi planlamıştı. Başüstat Kaeth, *Dört Kralın Hayatları* isimli eserinde bundan uzun uzun söz ederek burada Kral Daeron'un hata yaptığını iddia eder. Ona göre, o zamanlar Pentos ve Lys'le savaşta olan Braavos'la ittifak kurma evliliği görüşmesi, Dornlu asilere ciddi yardım yapması noktasında diğer Özgür Şehirler'i cesaretlendirmiştir.

YUKARIDA | *Tyrosh halkından bir tüccar.*

PENTOS

Pentos, Kral Toprakları'na en yakın Özgür Şehir'dir ve ticaret gemileri bu iki şehir arasında neredeyse günlük olarak gidip gelir. Valyria halkı tarafından ticaret karakolu olarak kurulan Pentos çok geçmeden etrafını saran hinterlandı, Kadife Tepeler'den denizde Küçük Rhoyne'e kadar, Andalların orijinal anavatanı olan kadim Andalos krallığının neredeyse tamamını kendine kattı. İlk Pentos halkı tüccar, satıcı, gemici, çiftçiydi ve aralarında az da soylu vardı. Muhtemelen bu sebeple Valyria kanını daha az korudular ve hükmettikleri topraklarda yaşayanlarla üremeye daha istekli oldular. Sonuç olarak Pentos halkı arasında kayda değer Andal kanı vardır ve bu da onları muhtemelen bizim en yakın kuzenlerimiz yapar.

Buna rağmen, Pentos halkı, Yedi Krallık'tan farklı geleneklere bağlıdır. Pentos kendisini Valyria'nın bir kız çocuğu olarak sayar ve eski kan orada elbette bulunabilir. Eski günlerde şehir, asil olduğu söylenen kırk ailenin yetişkin erkekleri arasından seçilen ve soylu doğan bir prens tarafından yönetilirdi. Seçildiklerinde, Pentos Prensi ömür boyu hükmederdi. Bir prens öldüğünde neredeyse her zaman başka bir aileden olmak üzere başkası seçilirdi.

Fakat yüz yıllar içinde prensin gücü düzenli olarak sarsılırken onu seçen hükümdarların gücü arttı. Günümüzde bütün pratik sebeplerden ötürü Pentos'a hükmeden yönetici konseyidir; prensin gücü büyük ölçüde göstermelik, görevleriyse neredeyse tamamen törenseldir. Ekseriyetle ziyafetlere ve balolara başkanlık eder, bir yerden bir yere yakışıklı muhafızların taşıdığı tahtırevan içinde taşınır. Her yeni yılda prens iki bakirenin, deniz ve tarla bakirelerinin kızlığını bozmalıdır. Muhtemelen Valyria öncesi Pentos'tan kalmış olan bu kadim ayin, Pentos'un karada ve denizdeki devam eden refahını garanti altına almak amacıyla yapılmaktadır. Ancak, eğer kıtlık varsa ya da bir savaş kaybedilmişse prens bir hükümdar değil, kurban olur; tanrılar yatışabilir

Makama hizmette bulunma riskleri göz önünde bulundurulduğunda Pentos asillerinin hepsi şehir cübbesini giymeye gönüllü değildir. Elbette, bazılarının bu kadim fakat tehlikeli onuru reddettiği bilinmektedir. Bunların en sonuncusu ve en meşhur olanı, adı kötüye çıkmış paralı asker komutanı Bakımsız Prens'tir. FS 262 yılında uzun bir kuraklığın ve önceki prensin idam edilişinin ardından genç bir adam olarak Pentos hükümdarları tarafından seçildi. Bu onuru kabul etmek yerine şehirden kaçıp asla geri dönmedi. Kılıcını sattı, İhtilaflı Topraklar'daki savaşlarda yer aldı, sonra da doğuda Windblown isimli yeni bir özgür paralı birlik kurdu.

diye boğazı kesilir. Sonra şehre daha fazla talih getirebilecek yeni bir prens seçilir.

Tarihinin çoğunda Pentos'ta kölelik yaygın bir biçimde uygulanmıştı ve Pentos gemileri köle ticaretinde aktif rol almıştı. Fakat pek çok yüzyıl önce bu uygulama şehri kuzey komşusuyla, kaçak köle filosu tarafından kurulan "Valyria'nın piç kız çocuğu" Braavosla çatışmaya sürükledi. Son iki yüzyıl boyunca bu mesele (ve aralarında uzanan verimli toprakların ve suların kontrolü için olduğu da vurgulanmalıdır) sebebiyle bu iki şehir arasında en az altı savaş yapıldı.

Bunların dördü Braavos'un zaferiyle ve Pentos halkının teslim oluşuyla sonlandı. Doksan bir yıl önce sonuçlanan en sonuncusu Pentos'un öyle aleyhine gitti ki, tek bir yıl içine dört prens kurban edildi. Bu kanlı zincirin beşincisi Prens Nevio Narratys, nadir bir zaferin ardından hükümdarları barış teklif etmeye ikna etti (–ki Neviro'nun bunu rüşvet aracılığıyla satın aldığı dedikoduları da yapıldı.) Barış uzlaşmalarında Pentos belirli tavizler vermeye zorlandı –en dikkate değer tavizler ise köleliğin kaldırılması ve köle ticaretinden çekilmeydi.

Bazı gözlemciler pek çok Pentos gemisinin meydan okunduğunda direklerine Lys ya da Myr sancağı çekerek köle ticaretine karşı olan bu yasaklamadan yakayı kurtardığını; şehrin içinde ise isimleri dışında köleymiş gibi görünen on binlerce 'özgür sözleşme hizmetçisinin' var olduğunu fark etse de, bu hükümler Pentos kanunlarında bugün de devam etmektedir. Bu hizmetçilere tıpkı Lys, Myr ve Tyrosh'taki mevkidaşları gibi tasma takılıyor, damga vuruluyor ve benzer vahşi disiplinlere tabi tutuluyorlar. Kanunen bu sözleşmeli hizmetçiler, istedikleri zaman hizmet etmeyi reddedebilen özgür erkek ve kadınlardır... efendilerine borçları olmaması şartıyla. Fakat, yaptıkları iş gücünün değeri onlara hizmet ettikleri kişiler tarafından sağlanan yiyecek, giyim ve barınma masraflarından çoğu defa daha az olduğu için neredeyse tamamının borçları zamanla azalmak yerine kabarıyor.

Braavos ve Pentos arasında yapılan bu barışın başka bir hükmü de Pentos'un yirmi savaş gemisinden fazlasına sahip olmasını sınırlıyor ve paralı asker işe almasını, özgür birliklerle anlaşma yapmasını ya da şehir muhafızları dışında bir ordunun devamlılığını sağlamasını yasaklıyor. Hiç kuşkusuz bunlar, Pentos halkının, Tyrosh, Myr ve Lys halkından daha az savaşçı olmasının sebepleri arasındadır. Devasa duvarlarına rağmen Pentos çoğu kez Özgür Şehirler'in en savunmasızı olarak görülür.

Bu sebeple, hükümdarları sadece diğer Özgür Şehirler'e değil, aynı zamanda Dothraklı at efendilerine karşı da uzlaşmacı bir tavır, yıllar içinde bir dizi güçlü *khal* ile istikrarsız bir dostluk geliştirmiş; *khalasar*larını Rhoyne'un doğusuna getirenlere pek çok hediye ve altın sandığı hediye etmiştir.

VOLANTIS

Dokuz Özgür Şehir'in en büyüğü, en zengini ve en güçlüsü Braavos ve Volantis'tir. Ve pek çok açıdan birbirlerine zıt oldukları için ikisi arasında nadir bir bağlantı vardır. Braavos, Essos'un en kuzeyinde yer alır, Volantis ise en güneyde; Volantis en eski Özgür Şehir'dir, Braavos ise en genci; Braavos köleler tarafından kurulmuşken Volantis kölelerin kemikleri üzerine inşa edilmiştir; Braavos'un en büyük gücü denizdeyken Volantis'in karadadır. Yine de, her ikisi korkunç güçler olarak devam etmiştir, tarihleri ise Valyria Özgür Şehri tarafından derinden damgalanmıştır.

Kadim ve görkemli –şehrin sık sık isimlendirildiği üzere– Eski Volantis, Rhoyne'un dört ağzından biri boyunca, güçlü nehrin Yaz Denizi'ne döküldüğü yerde yayılmıştır. Şehrin daha eski olsan bölgeleri doğu kıyısında yer alır, yeni olanlar batısında. Fakat Volantis'in yeni bölgeleri bile pek çok yüzyıl yaşındadır. Şehrin iki yarısı Uzun Köprü'yle birbirine bağlanmıştır.

SOLDA | *Pentos Özgür Şehri.*

Eski Volantis'in kalbi şehir-içindeki-şehirdir. Hepsi de gençliğe has ilk genişleme galeyanıyla Valyria Özgür Şehri'nin yanında yükselen büyük oval Kara Duvarlar'ın içinde yer alan antik saraylardan, avlulardan, kulelerden, tapınaklardan, manastırlardan, köprülerden ve mahzenlerden oluşan devasa bir labirenttir. Altmış metre yüksekliğinde olan bu duvar o kadar kalındır ki burçlarındaki mazgallı siperler arasında dört at tarafından çekilen altı araba (her sene şehrin kuruluşunda yapıkları üzere) yan yana yarışabilir. Eritilmiş ejderha kayasından yapılan, çelikten ve elmastan daha sert olan bu kusursuz duvarlar Volantis'in askerî ileri karakol olan kökenine sessiz bir şekilde şehadet eder.

Sadece soyunun izini Eski Valyria'ya kadar sürebilenlere Kara Duvarlar içinde ikamet etme izni verilir. Eski Kan'ın evladının açık daveti olmadan hiçbir kölenin, özgür insanın ya da yabancının içeriye adım atmasına izin müsaade edilmez.

Var oluşunun il yüz yılı boyunca Volantis, Valyria İmparatorluğu'nun sınırlarını korumak amacıyla kurulan ve garnizondaki askerleri saymazsak içinde yaşayan kimse olmayan askerî bir ileri karakoldan fazlası değildi. Zaman zaman ejderha lordları bir şeyler içmek ya da nehrin yukarısındaki Rhoyne şehirlerinden gene elçilerle buluşmak için buraya inerdi. Fakat zaman içinde Kara Duvarlar'ın dışında meyhaneler, kerhaneler ve ahırlar bitmeye ve tüccar gemileri uğramaya başladı.

Muhteşem bir limanlar ve Rhoyne'un ağzında ideal bir konumla kutsanan Volantis hızla büyümeye başladı. Evler, dükkanlar ve hanlar nehrin doğu kıyısına ve Kara Duvarlar'ın ötesindeki tepelere dağılırken Rhoyne'un karşısında batı kıyısında yabancılar, azat edilmiş köleler, suçlular ve diğer daha az iştah açıcı unsurlar, zinanın, ayyaşlığın ve cinayetin egemen olduğu ve hadımların, korsanların, yankesicilerin ve nekromansırların özgürce cirit attığı kendi gölge şehirlerini kustular.

Zamanla batı kıyısındaki kanunsuz şehir öyle bir suç ve ahlaksızlık lağım çukuru oldu ki, üçlü yöneticilerin Rhoyne'un karşısına köle askerlerini gönderip düzeni sağlamaktan ve topluma uygun bir şekil vermekten başka çareleri kalmadı. Güçlü dalgalar ve güvenilmez değişen akıntılar nehri geçmeyi zorlaştırsa da birkaç yıl sonra üç yöneticiden biri olan Cömert Vhalaso, Rhoyne'un karşısına bir köprü inşa edilmesini emretti.

Bu dalgalar, akıntılar ve nehrin genişliği inşa etmeyi kırk yıldan fazlasını ve milyonlarca honor gerektiren destansı bir görev hâline getirdi. Üçlü yöneticiden biri olan Vhalaso, biçimlendirdiği şeyi görecek kadar yaşamadı... Fakat tamamlandığında Uzun Köprü'nün, Rhonyne festival şehri Chroyane'deki Düş Köprüsü dışında rakibi yoktu. Bin filin ağırlığını destekleyecek kadar güçlü olan (ya da güçlü olduğu iddia edilen) Volantis'in Uzun Köprüsü, günümüzde bilinen dünyadaki en uzun köprüsü olarak ayakta durmaktadır. Lomas Longstrider, aynı isimli kitabında insanın yaptığı dokuz harikadan biri olarak saymıştır.

Erken tarihinin çoğunda Volantis, Valyria ve Rohaynar arasındaki ticaretten faydalandı, daha müreffah ve güçlü büyüdü... Öte yandan, önceden ticarete hükmeden kadim ve güzel Rhoyne şehri Sarhoy aynı ölçüdeki bir düşüşten mustarip oldu. Kaçınılmaz bir şekilde bu durum iki şehri çatışmaya sürükledi. Detayları başka bir yerde nakledilecek olan bir dizi savaş, Rhoyne şehirlerinin mutla yıkımıyla ve Nymeria'nın ve on bin gemisinin kaçışıyla sonuçlanmıştır. Valyria ejderha efendileri zafer kazanmış olsa da asıl faydalananın Volantis olduğunu söylemek doğru olur. Sarhoy günümüzde de harabe, terk edilmiş ve lanetli bir yer olarak kalmışken Uzun Köprü, Kara Duvarlar ve devasa limanıyla Volantis, dünyanın en büyük şehirleri arasında yer almaktadır.

Volantis'in Eski Kanlarının çoğu hâlâ Valyria tanrılarını tutuyor ama inançları esasen Kara Duvarlar içinde kurulmuştur. Dışarıda ise kızıl tanrı R'hllor, özellikle de şehrin kölelerleri ve azat edilmiş köleleri arasında pek çoklarının tercih edilir. Volantis'teki Işığın Efendisi'nin Tapınağı'nın dünyadaki en büyüğü olduğu söylenir; *Ejderha Lordlarından Geriye Kalanlar* isimli eserinde Baş Üstat Gramyon, Balor'un Büyük Manastırı'nın tam olarak üç katı olduğunu iddia eder. Bu kudretli tapınak içinde hizmet eden herkes, çocukken satın alınan ve rahip, tapınak fahişesi ya da savaşçı olmak için yetiştirilen kölelerdir. Bu kişiler yüzlerine ateşten tanrının alevlerini dövme yaptırırlar. Ateşten Eller denmelerine rağmen savaşçılar hakkında yeteri kadar az şey söylenir ve asla takriben bin kişiden fazla üyeleri olmaz.

Kara Duvarlar içinde Eski Kan Volantis halkı hâlâ hükümdar ve maiyetini köle orduları tarafından bakımı yapılan antik saraylarda tutarlar. Dışarıda yüz milletten yabancılar, özgürlüğüne kavuşmuş köleler ve alt tabaka insanlar bulunabilir. Denizciler ve tüccarlar şehrin pazarlarını ve limanlarını doldurur ve kölelerle birlikte neredeyse sayılamayacak kadar çoklardır. Volantis'te her özgür insan için beş köle olduğu söylenir –ki bu, sadece Köleci Körfezi'ndeki kadim Ghiscari şehirlerinin eşleşebileceği bir orantısızlıktır.

Volantis'te bütün kölelerin yüzlerine dövme yaptırılması ve ömür boyu konumlarını gösterecek, hatta özgürlüklerine kavuşsalar bile geçmişin yükünü taşıyacak şekilde işaretlenmeleri gelenektir. Bu dövmeler pek çok tarzdadır ve genellikle de çirkinleştiricidir. Volantis köle askerleri yüzlerinde rütbelerini simgeleyen yeşil kaplan çizgileri taşırlar; fahişeler sağ gözlerinin altına tel bir göz yaşı damlasıyla işaretlenirler; at ve fil gübresi toplayan köleler sinekle işaretlenirler; soytarılar ve şaklabanlar karışık renkler taşırlar; Volantis'in küçük filleri tarafından çekilen arabaların, *hathay*ların sürücüleri tekerleklerle işaretlenir vs.

Volantis özgür bir şehirdir ve özgür doğan bütün toprak sahipleri şehrin yönetiminde söz sahibidir. Kanunlarını uygulaması, donanmasını ve ordusunu yönetmesi ve şehrin günlük yönetimi için her yıl üç hükümdar seçilir. Üç hükümdarın seçimi on günlük bir süre zarfında, hem şenlikli hem de çalkantılı bir süreçle gerçekleşir. Son yüzyıllarda bu makama gayriresmî olarak kaplanlar ve filler diye bilinen, rekabet hâlindeki iki fraksiyon hakimdir.

Çeşitli adayların –ve iki fraksiyonun- yandaşları seçilmiş liderleri adına toplanır ve halka küçük hediyeler dağıtır. Özgür doğan bütün toprak sahiplerinin –kadınların bile- oy verme hakları vardır. Bu süreç dışarıdan gelenlere delilik noktasında kaotik gelse de, çoğu zaman güç yeterince barışçıl bir biçimde el değiştirir.

Valyria ve Uzun Yaz Toprakları'nı içine çeken Kıyamet'ten sonra Volantis, dünya çapında diğer bütün Valyria kolonilerine hükmetme hakkı olduğunu ileri sürdü. "İlk Kız Çocuğu" öyle güçlüydü ki, bir süre boyunca Kan Yüzyılı boyunca diğer pek çok Özgür Şehir üzerinde egemenlik kurmayı başardı.

En nihayetinde, Volantis imparatorluğu kendi ağırlığı altında kaldı, hâlâ özgür kalan kız kardeş şehirlerin ittifakı ve boyunduruk altına alınanların isyanı tarafından alaşağı edildi.

Volantis halkının pek çoğu, kendilerini eski Valyria'nın ejderha lordlarının doğal ve meşru varisleri olarak görür ve diğer Özgür Şehirler –ve zamanla da dünya- üzerinde hakimiyet kurmayı arzular. Kaplanlar egemenliğe savaş ve fetih aracılığıyla başarılacağını savunurken filler ticaret ve büyüyen zenginlik politikasını tercih eder.

YUKARIDA | *Volantis köle işaretleri.*

O zamandan beri filler –Volantis fraksiyonlarının daha barışçıl olanı- yıllık seçimde ve üçlü yönetim makamına egemen olmuştur. Yine de kaplanların yönetiminde genişleme yılları Volantis'e daha küçük pek çok şehir üzerinde kontrol sağlamıştı. Bu şehirlerin arasında en kayda değerleri (her biri Kral Toprakları ve Eski Şehir'den daha geniş ve nüfusça daha büyük olan) Volon Therys, Valysar ve Selhorys nehir şehirleridir. Volantis halkı ayrıca, akarsu kolu olan Delhoru'ya kadar Rhoyne nehrini kontrol eder ve batıda Portakal Sahili üzerinde kontrol sahibidir. Bu topraklar ara sıra Volantis savunmalarını test eden Doraklı at efendilerine ve kız kardeşleri pahasına daha da güçlenme girişiminde bulunan diğer Özgür Şehirler'i karşı köleler tarafından korunur.

Volantis seçimleri çoğunlukla barışçıl olsa da kayda değer istisnalar da vardır. Nysseos Qohero'nun *Günlükleri*, Kan Yüzyılı boyunca büyük bir kahraman olduğu için kırk yıl yönetici olarak geri dönen Üçlü Yönetici Horonno hakkında bir rapor içerir. Kırkıncı seçiminden sonra kendini ömür boyu üçlü yöneticiden biri olarak ilan etti. Volantis halkı onu sevmesine rağmen kadim geleneklerinin ve kanunlarının kolaylıkla gasp edilmesini sevmemişlerdi. Çok geçmeden göstericiler tarafından ele geçirildi, makamı ve rütbesi söküldü ve savaş filleri tarafından parçalarına ayrıldı

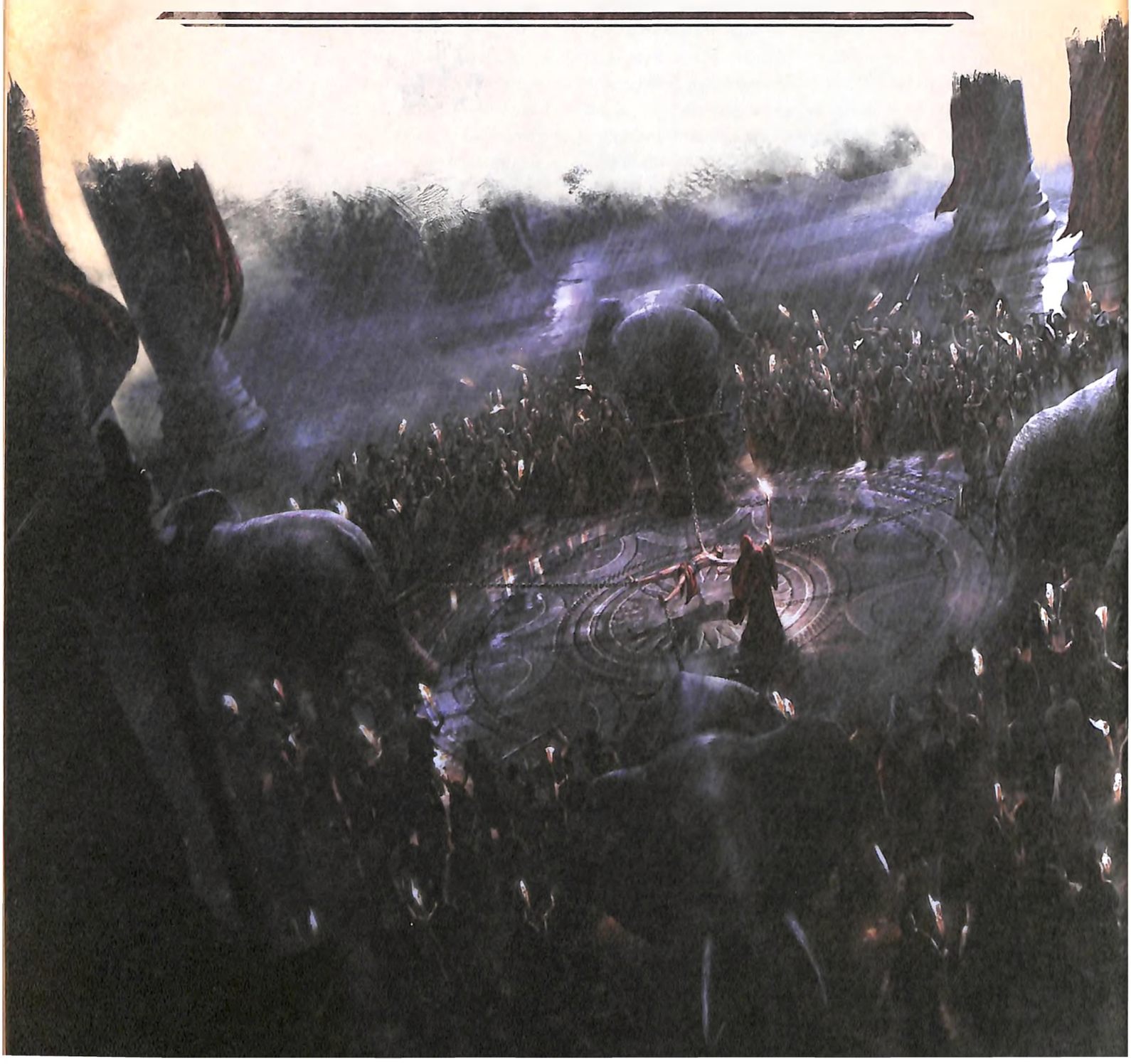

BRAAVOS

Essos'un kuzeybatıdaki en uzak köşesinde, Titreyen Deniz'in ve Dar Deniz'in bir araya geldiği yerde, Braavos Özgür Şehri sizle kaplı bir lagünün tuzlu sığ sularının ortasındaki ünlü 'yüz ada' üzerinde yer alır.

Dokuz Özgür Şehir'in en genci olan Braavos aynı zamanda en zengini ve büyük bir ihtimalle en güçlüsüdür. Aslen kaçak köleler tarafından kuruldu. Alçak gönüllü başlangıcı özgür olmaktan başka hiçbir şeye kök salmadı. Erken tarihinin büyük bir kısmında gizli konumu daha geniş olan dünyada az ehemmiyetli kıldı. Ama zamanla büyüdü, en sonunda neredeyse rakibi olmayan bir güç olarak ortaya çıktı.

Braavos ne prens ne de kral tarafından yönetilir. Yönetimin tüm vatandaşlar arasında sır dolu olduğu kadar anlaşılması güç olan bir süreçle belirlenen şehir idarecileri ve anahtar taşıyıcıları tarafından seçilen Deniz Lorduna aittir. Su kenarındaki muazzam sarayında Deniz Lordu rakipsiz savaş gemisi donanmasını ve mor gövdeleriyle mor yelkenleri bilinen dünya boyunca sıradan bir manzara olan ticaret filosunu yönetir.

Braavos, Valyria'dan çıkıp Sothoryos'da yeni kurulan bir koloniye giden büyük bir köle gemisi konvoyundan kaçanlar tarafından kuruldu. Köleler kanlı bir isyanla taşındıkları gemilerin kontrolünü ele geçirip önceki sahiplerinden kurtulmak için 'dünyanın uzak ucuna' kaçtı. Avlanacaklarını bilen köleler planlanan varış noktalarından uzaklaşıp güney yerine kuzeye yelken açıp Valyria'dan ve intikamından bulunabilecek en uzak sığınağı aradılar. Braavoslu tarihçiler uzak Jogos Nhai topraklarındaki bir grup köle kadının nerede barınak bulabilecekleri kehanetinde bulunduğunu iddia eder: Çam ağacı dolu tepelerden ve deniz taşlarından oluşan bir duvarın ardındaki uzak bir lagünde, sık sık çıkan sislerin mültecileri ejderha sürücülerinin gözlerinden saklayacağı bir yer. Öyle de olduğu ortaya çıktı. Bu kadınlar aş şarkıcıları denilen rahibelerdi ve günümüzde Ay Şarkıcıları Tapınağı, Braavos'ta en büyüğüdür.

Kaçak köleler pek çok topraklardan geldiği ve pek çok inanca sahip olduğu için Braavos'un kurucuları tüm tanrıların hakkının verildiği ve hiçbirinin diğerinden üstün olmadığının kararının verildiği bir yer yarattı. İçlerinde Andallar, Yaz Adalılar, Ghiscarlılar, Naathlılar, Rhoynlular, Ibbliler, Sarnorlular hatta saf Valyria kanından borcular ve suçluların bile olduğu muhtelif bir toplumdular. Bazıları muhafız ve köle asker olarak hizmet etmek üzere silahlarda eğitilmişti; diğerleri tek amaçları zevk vermek olan yatak köleleri olarak. Aralarında pek çok türden ev kölesi vardı: Eğiticiler, çocuk bakıcıları, aşçılar, seyisler, kâhyalar. Diğerleri yetenekli zanaatkarlardı: Marangozlar, zırh ustaları, duvarcılar ve dokumacılar. Bazıları balıkçıydı, bazıları çiftlik işçisi, bazıları kalyon kölesiydi, pek çoğu ise genel işçiydi. Yeni azat edilmiş köleler pek çok dil konuşuyordu bu sebeple en son efendilerinin dili –Valyria dil– ortak dilleri oldu.

Ve özgürlük adına hayatlarını tehlikeye attıkları için yeni şehrin anne ve babaları Braavos'ta hiçbir erkeğin, kadının ya da çocuğun hiçbir zaman köle ya da esir olmayacağına dair yemin etti. Braavos'un ilk kuralı budur ve Uzun Kanal'ı bağlayan kemer taşına kazınmıştır. O günden bu güne Braavos Deniz Lordları her çeşit köleliğe karşı çıkmış, köle tüccarlarına ve müttefiklerine karşı pek çok savaş açmıştır.

Kaçakların sığınak bulduğu lagün ilk bakışta çamur tabakalarının, gelgit sığlıklarının ve tuzlu su bataklıklarının olduğu kasvetli ve itici bir yer gibi göründüyse de, merkezden uzakta bulunan adaların ve kaya sütunlarının arkasında iyi gizlenmişti ve genellikle yukarıdan bile sizle örtülüydü. Dahası, tuzlu sular balık ve her türden deniz kabuklusu bakımından zengindi. Saklayan adalarda sık ormanlar vardı ve civardaki Essos ana karasında demir, kalay, kurşun, sleyt ve diğer kullanışlı materyaller bulunabiliyordu. Daha da hayati olanı, lagün uzaktı ve az ziyaret ediliyordu; kaçak kölelerin çoğu kaçıştan yorgun düşse de, her şeyden öte yeniden yakalanmaktan korkuyorlardı.

Keşfedilmeyen Braavos büyüdü ve zenginleşti. Çiftlikler, evler ve tapınaklar deniz seviyesindeki adalarda filizlenirken balıkçılar büyük lagünün ve ötesindeki denizlerin hediyesini hasat etti. Braavos halkının keşfettiği diğer deniz kabukluları arasında, Tyrosh'u ve zengin boyalarını ünlü yapanlara benzeyen belirli bir deniz salyangozu vardı. Bu salyangozlar koyu mor bir renk veriyordu. Çalıntı gemilerinin görünüşünü değiştirmek için Braavos kaptanları lagünün ötesine her gidişlerinde yelkenlerini bu renge boyadı. Mümkün olan yerlerde Valyria gemilerinden ve şehirlerinden sakınmaya özen göstererek Braavos halkı Ib'le, daha sonra da Yedi Krallık'la ticaret yapmaya başladı. Ancak uzun bir süre Braavos ticaret gemileri sahte belgeler taşıdılar ve menşe limanları hakkında soru sorulduğunda ustalıklı dolandırıcılık yaptılar. Bu sebeple yüz yıldan fazla bri süre boyunca Braavos, Gizli Şehir olarak bilindi.

Deniz Lordu Uthero Zalyne bu gizliliğe bir son verdi, gemilerini dünyanın her köşesine göndererek Braavos'un varlığını ve konumunu duyurdu, şehrin kuruluşunun 111. Kutlama şenliğine tüm uluslardan insanları davet etti. O

SOLDA | *Üçlü Yöneticiden biri olan Horonno'nun idam edilişi.*

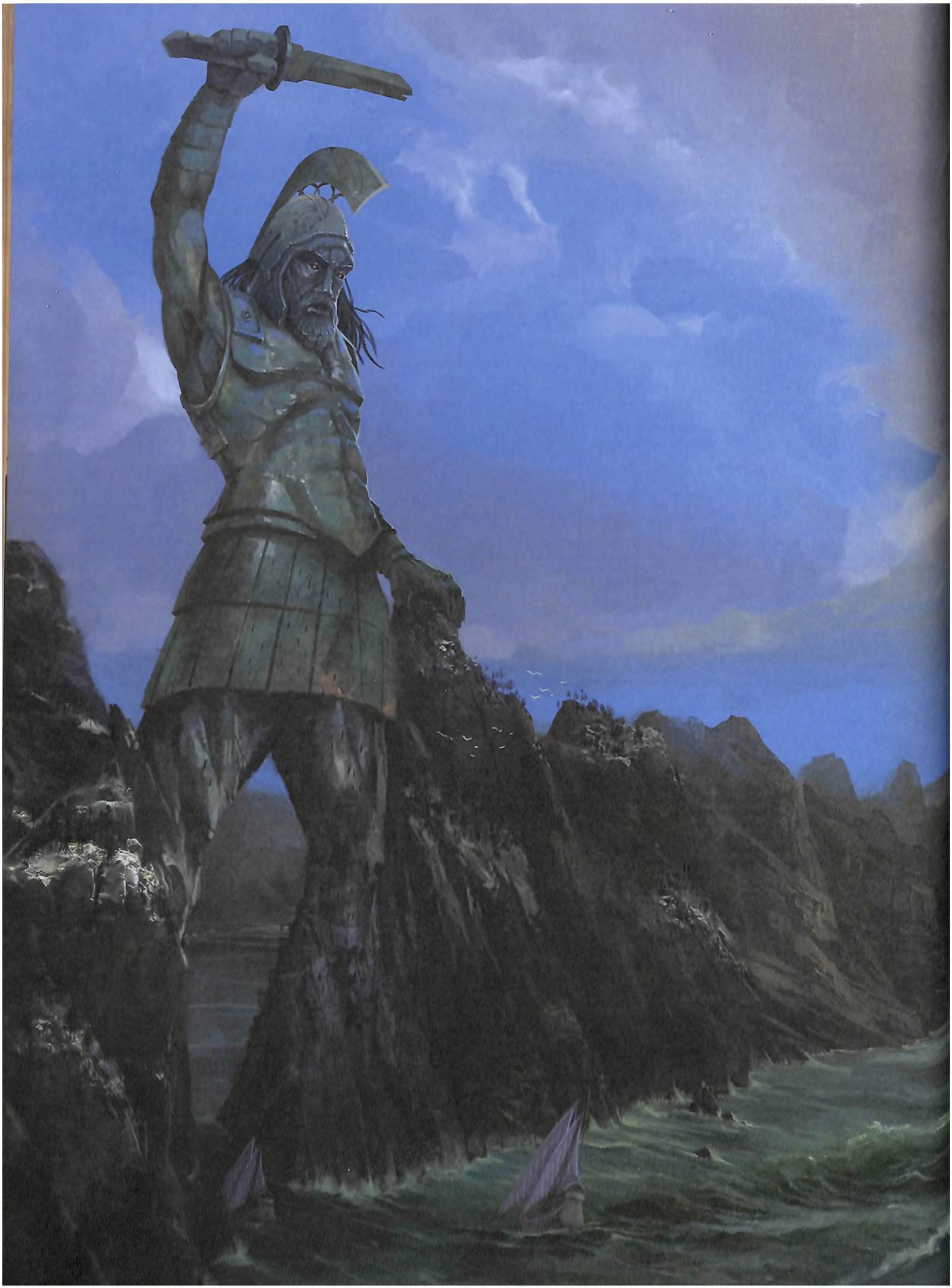

zamana kadar orijinal kaçak kölelerin hepsi, önceki efendileriyle birlikte ölmüştü.

Böyle olmasına rağmen 'Uthero Ortaya Döküşü ya da Maskesini Çıkarışı' diye bilinen şeyin önünü açmak için Uthero, Demir Bankası'ndan Valyria'ya kadar elçiler gönderdi. Ejderha lordlarının bir asır önce kaçan kölelerin soyundan gelenlerle çok az ilgilendiği ortaya çıktı ve Demir Bankası, kurucuların gemilerine el koyup kaçırdığı kişilerin torunlarına cömert uzlaşma parası ödedi (ama kölelerin kendilerinin değerini ödemeyi de reddetti.)

Böylece anlaşma sağlandı. Ortaya Döküş'ün yıl dönümü Braavos'ta her yıl on gün süren ziyafetle ve maskeli cümbüşlerle –bilinen dünyanın tamamındaki hiçbir şölene benzemeyen ve onuncu günün gecesinde doruğa ulaşan ve Titan kükrediğinde on binlerce eğlence düşkününün ve onlara önderlik edenlerin maskelerini yek vücut olarak çıkardıkları bir şölenle– kutlandı.

Alçak gönüllü kökenlerine rağmen Braavos, Özgür Şehirler'in sadece en zengini olmakla kalmadı, aynı zamanda en ele geçirilmezi de oldu. Volantis Kara Duvarlar'a sahip olabilir fakat Braavos dünyadaki hiçbir şehrin sahip olmadığı bir gemi duvarına sahip. Lomas Longstrider, Braavos Titanı –taş ve tunçtan yapılmış, lagünün ana girişini her iki tarafında da ayaklarını koyan bir savaşçı şeklindeki büyük kale- karşısında hayrete düştü ama gerçek harika Askerî Fabrikadır. Burada mor gövdeli Braavos kalyonlarının teki bir gün içinde inşa edilebilir. Gemiler aynı tasarıyı takip ederek yapılıyor böylelikle pek çok parçanın hepsi önceden hazırlanabiliyor ve yetenekli gemi inşaatçıları, işi hızlandırmak için geminin değişik kısımlarında aynı anda çalışıyor. Böyle bir mühendislik filosunu organize etmek eşi benzeri görülmemiş bir şeydir. Bunun gerçek olduğunu görmek için birinin Eski Kasaba'nın tersanelerdeki gürültülü ve karma karışık inşaatlara sadece bakması yeterlidir.

Ancak Titan'a hakkını vermemek ahmaklık olur. Denizin yaklaşık yüz yirmi metre yukarısında görünen mağrur kafası ve alevli gözleriyle Titan, iki deniz dağı arasında bacaklarını açarak duran kocaman bir dev şeklinde yapıldığı için, daha önce hiç görülmemiş bir kaledir. Üç nesil heykeltıraş ve taş duvar ustası tarafından oyulup şekil verilen ve pilili tunç etekle sarılan Titan'ın bacakları ve alt gövdesi siyah granittir ve aslen doğal olarak oluşmuş bir kemerli geçittir. Belin yukarısında dev heykel tunçtur ve aç olarak da yeşile boyanmış kenevirdir. Denizden ilk görüldüğünde Titan dikkatle bakılacak korkunç bir manzaradır. Gözleri, lagünün içine geri dönen gemiler için yolu aydınlatan, devasa ateş fenerleridir. Tunç gövdede salonlar ve odalar, geçitten zorla geçmeye cesaret eden gemileri kesinlikle yok edecek kale savunma mazgalları ve ok yarıkları vardır. Düşman gemileri, Titan'ın içindeki gözcüler tarafından kolaylıkla kayalıklara yönlendirilebilir; izinsiz olarak Titan'ın bacakları arasından geçmeye yeltenenlere güvertelerden kayalar ve yanan zift testileri atılabilir. Ancak bu çok nadir gerekli olur. Kan Yüzyılı'ndan beri hiçbir düşman Titan'ın gazabını üzerine çekecek kadar ihtiyatsız olmamıştır.

Günümüzde Braavos dünyanın en büyük limanlarından biridir ve (köle tüccarları hariç) bütün uluslardan ticaret gemilerini hoş karşılar. Engin lagün içinde Braavos gemileri Deniz Lordu'nun sarayının yakınlarında yer alan muhteşem Mor Liman'da doka girer. Diğer gemiler herkesin dediğine göre daha fakir ve kaba olan Paçavracı Limanı denilen yerde doka girmeleri gerekir. Yine de, Braavos'ta edinilecek o kadar zenginlik vardır ki burada ticaret yapmak için Qarth ve Yaz Adaları kadar uzaktan gemiler gelir.

Braavos aynı zamanda ve dünyanın en güçlü bankalarından birine ev sahipliği eder. Bu bankanın kökleri şehrin kuruluşuna, kaçaklardan bir kaçı kıymetli eşyaları hırsızlardan ve korsanlardan korumak için terk edilmiş bir demir madenine saklamaya götürdüğü zamanlara kadar uzanır. Şehir büyüyüp zenginleştikçe madenin hava bacaları ve hazneleri dolmaya başladı. Hazinelerinin toprak içinde boş boş oturmasındansa daha zengin olan Braavos halkı daha az şanslı olan kardeşlerine borç vermeye başladı.

Şimdi şöhreti (ya da, bazılarını dediğine göre, kötü şöhreti) bilinen dünyanın her köşesine uzanan Braavos Demir Bankası böyle doğdu. Krallar, prensler, hükümdarlar, üçlü yöneticiler ve sayısız tüccar Demir Bankası'nın çok iyi korunan kasalarından borç almak için dünyanın uzak kesimlerinden yolculuk eder.

Demir Banka borcunu alır, derler. Braavos halkından kredi alıp borcunu ödemeyi beceremeyenler çoğunlukla böyle bir aptallıktan pişman olurlar. Çünkü Banka'nın lordları ve prensleri devirdiği bilinmekte, yerinden edemedikleri için ise (kesin olarak asla kanıtlanmadıysa da) suikastçı gönderdiği söylenmektedir.

Braavos, hiçbir insanın denizden bir metreden yukarı duramayacağı çamur ve kum üzerine bina edilmiş bir şehirdir. Kimileri şehirde sokaktan çok kanal olduğunu söyler. Bu bir abartıdır fakat şehrin içinde en hızlı hareket etme şeklinin sokaklardan, ara yollardan ve kemerli köprülerden oluşan labirentin içinde yürümektense kanallarda çalışan çok fazla sayıda kıvrımlı botların birinin içinde, su üzerinde olduğu da inkâr edilemez. Şehrin denizle olan bağlarını ve onu koruyan 'ahşap duvarları' kutlayan havuzlar ve çeşmeler Braavos'ta her yerde görülür. 'Yüz adayı' çevreleyen lagünün tuzlu suyu şehrin erken dönem zenginliğinin çoğunun kaynağıydı ve istiridye, yılan balığı, yengeç, kerevit, midye, kedibalığı ve pek çok çeşit balık veriyordu.

Yine de, Braavos'u besleyen ve koruyan sular onu tehlikeye de atıyordu. Çünkü geçen yüz yıl boyunca şehrin adalarının bazıları şimdi üzerini kaplayan binaların ağırlığıyla batmakta olduğu belli oldu.

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Braavos Titan'ı.* YUKARIDA | *Braavos Demir Bankası.*

Başüstat Matthar'ın kaleme aldığı *Demir Banka'nın Kökenleri ve Braavos* isimli eser bankanın tarihi ve işleyişi hakkında, şimdiye kadar keşfedilebildiği kadarıyla, ne de olsa banka ketumluğu ve gizliliğiyle ünlüdür, daha detaylı açıklama sağlar. Matthar Demir Banka'nın kurucularının yirmi üç kişi, her biri bankanın yer altındaki kasalarının bir anahtarına sahip olan on altı erkek ve yedi kadın, olduğunu nakleder. Şimdi sayısı binleri geçen soyları, günümüzde anahtar taşıyıcıları olarak bilinir ve anahtarlar sadece resmî durumlarda gösterilse de tamamen törensel değeri vardır. Braavos'un kurucu ailelerinden bazıları yüz yıllar içinde zayıfladı ve bir kaçı servetini tamamen kaybetti yine de en alçakları bile anahtarlarına ve onlarla birlikte giden onurlarına sıkı sıkıya tutunur.

Fakat Demir Banka sadece anahtar taşıyıcılar tarafından yönetilmez. Günümüzde Braavos'taki bazı en zengin ve en güçlü ailelerin bazıları son zamanların mahsulüdür fakat bu evlerin liderleri bankada hisse sahibidir, bankanın gizli kurullarında oturur ve bankayı idare edecek kişinin seçiminde söz hakkı vardır. Braavos'ta, dışarıdan gelen pek çok kişinin gözlemlediği üzere, altın sikkelerin demir anahtarlardan daha fazla önemi vardır. Bankanın temsilcileri çoğunlukla bankanın kendi gemilerinde dünyayı dolaşır ve tüccarlar, lordlar ve hatta krallar neredeyse kendilerinin eşitiymiş gibi onlara davranır.

Şehrin en eski kısmı, Paçavracı Limanı'nın hemen kuzeyi, aslında çoktan battı ve şimdi Boğulmuş Kasaba diye bilinmekte. Böyle olmasına rağmen yarı batmış binaların ve kulelerin üst katlarında hâlâ yaşayan fakir türden Braavoslu var.

Braavos mimarisiyle ünlenmiş bir şehirdir: dünyanın her tarafından acayip canavar ve kuşlardan oluşan muhteşem canlı vahşi hayvan koleksiyonuyla Deniz Lordu'nun genişleyen sarayı; Etkileyici Adalet Sarayı; devasa Ay Şarkıcıları Tapınağı; Braavos halkının tatlı su yolu diye adlandırdıkları ve Essos ana karasından (kanaldaki sular tuzlu, çamurlu ve şehrin sakinleri tarafından atılan atıklarla içilemeyecek kadar kirli olduğu için olduğu için) çok ihtiyaç duyulan tatlı suyu getiren su kemeri; anahtar taşıyıcıların ve asil ailelerin kuleleri; ve büyük bir düşkünlerevi ve sağlık merkezi olan Kızıl El Evi. Bu asil yapıların aralarında sayısız dükkân, kerhane, han, meyhane, lonca binası ve tüccar trampası yer alır. Sokaklar ve köprüler boyunca eski Deniz Lordları'nın, kanun yapıcıların, denizcilerin, savaşçıların hatta şairlerin, şarkıcıların ve fahişelerin heykelleri yer alır.

Braavos tapınakları da oldukça ünlüdür ve bazıları gerçekten dikkatle bakılacak harikalardır. Ay Şarkıcıları Tapınağı bunların en önde gelenidir çünkü önceden söylendiği üzere Braavos halkının bu tanrıçaya özel bir hürmeti vardır. Suların Babası da neredeyse aynı derecede saygındır; su dolu tapınağı şölen günleri için her yıl yeniden inşa edilir. Işığın Efendisi, kızıl R'hllor'un da Braavos üzerinde büyük bir tapınağı vardır çünkü ona tapanlar geçen yüz yılda sayıca daha da artmıştır.

Yüz çeşit halkın soyundan gelen Braavos halkı yüz değişik tanrıyı onurlandırır. Bunların en büyüklerini tapınakları vardır fakat şehrin kalbinin derinliklerinde en küçük tanrının bile tapınağının olduğu Tanrıların Adası bulunabilir. Denizin-Ötesindeki-Sept ve ruhbanları Yedi Krallık'tan Braavos'a ticaret için gelmek için gemilerle açılan denizciler için her gün Yedi'ye ibadet ediyor.

Braavos'ta dünyanın uzak köşelerinden fırlatılmış erkekler ve kadınlar, yüzlerce yıldır yaptıkları gibi birlikte oturabilir, yiyip içebilir ve hikâyeler anlatabilir. Gizli Şehir'de herkesin hoş karşılandığı söylenir.

YUKARIDA | *Braavos tapınak bölgesi.*

Braavos cariyelerinin birçoğu şarkı ve hikâyelerle hatırlanırken, bazılarını ölümsüzleştirmek için bronz veya mermerden heykelleri bile dikilmiştir. Bu cariyelerin Yedi Krallık boyunca en meşhur ve en önemlileri Kara İnciler'dir. Bu ismi taşıyan ilk kadın, korsan kaptan ve kraliçesi Bellegere Otherys olmuştur. Kral IV. Aegon Targaryen'ın dokuz metresinden birisi olan Bellegere'in dünyaya getirdiği gayri meşru kızı Bellenora, zaman içerisinde ikinci Kara İnci olarak anılacak ve dönemin ozanları tarafından hakkında tüm dünyanın en güzel kadını olduğunu anlatan methiyeler düzülecek meşhur bir cariye hâline gelecektir. Onun soyundan gelenler de her zaman Kara İnci ismini alarak cariyelik yapmış ve ejderhanın kanını günümüzde bile damarlarında taşımaya devam etmişlerdir.

Braavos cariyelerinin dünyaca meşhur olmalarının yanında, Lys'teki zevk bahçelerinde veya Volantis'in genelevlerinde çalışan şöhretli güzellerin aksine çok daha özgür kadınlar olduklarını söylememiz gerekir. Sanatları yalnıza yatak odasıyla sınırlı kalmadığından, kıvrak zekâları ve nerede nasıl davranmaları gerektiğini bilmeleri sayesinde en varlıklı tüccarlar, en cesur kaptanlar ve en seçkin misafirler tarafından tercih edilir olmuşlar. Demir Banka yetkilileri, lordlar ve prensler onlardan medet ummuşlar. Bu cariyelerin en meşhurları gizem ve cazibelerini artırmak için kendilerine şairane isimler takmışlar. Ozanlar onlarla birlikte olmak için kıvranırken zarif kılıçlı bravolar bu cariyeler adına ölümüne dövüşmüşler.

Gizli Şehir'in bravolarının kılıç kullanmadaki hünerleri de en az cariyelerinin güzelliği kadar meşhurdur. Genelde zırh kullanmayan ve Yedi Krallık'ın uzun kılıçlarının yanında oldukça hafif kalan, zarif kılıçlar kuşanan bu sokak savaşçıları, atik ve ölümcül bir dövüş tarzına sahiptirler. Bravoların en

Bir gemi kaptanı olan Lannis Limanı'ndan Pilman, şahit olduğu bir su dansçısı düellosu sırasında gördüklerini Hisar üstatlarına aktarmıştır. Onun anlattıklarına göre su dansçıları havuz suyunun üzerinde âdeta sekerek dövüşmüşlerdir, lakin bu onların her zaman geceleri düello yapmalarının yarattığı, karanlık kaynaklı bir göz yanılmasıdır. Kaptan o güne kadar böyle zarif ve maharetli bir dövüş şekli görmemiş olduğu konusunda ısrarcıdır.

muazzamları kendilerine su dansçıları ismini takmışlardır. Deniz Lordu Sarayı'nın yakınlarındaki Ay Havuzu geleneklerine göre gerçek su dansçılarının havuzun üzerinde dövüşüp suyu sıçratmadan rakibini öldürebileceği söylenir.

Bravo ve su dansçılarının çoğunluğu ölümcül kılıç ustaları olsalar da, geleneksel olarak en muazzamları Deniz Lordu'nun şahsi muhafızlarına komutanlık eden ve onu bütün halka açık etkinliklerde bizzat koruyan İlk Kılıçlar'dır. Deniz Lordları bir kere seçildikten sonra ömür boyu görev yaparlar. Dolayısıyla her zaman politik değişimleri hedefleyen ve bu ömrü kısaltma çabası içine girenler olur. Yüzyıllar boyunca İlk Kılıçlar sayısız düelloya girmiş, düzinelerce savaşta çarpışmış ve ne pahasına olursa olsun onlarca Deniz Lordu'nun hayatını kurtarmışlardır.

Mevzu bahis Braavos ise, Yüzsüz Adamlar'dan bahsetmediğimiz sürece konu eksik kalacaktır. Bir söylence ve gizem örtüsünün ardına saklanan bu gizli suikastçı topluluğunun Braavos'un kendisinden bile eski olduğu, köklerinin gücünün doruğundaki Valyria'ya kadar uzandığı iddia edilir. Bu katiller hakkında gerçekte çok az şey bilinmektedir.

YUKARIDA | *Braavos'un Yüzsüz Adamları'nın sikkeleri (ön ve arkası).* SAĞDA | *Yaz Adaları.*

ÖZGÜR ŞEHİRLER'İN ÖTESİNDE

DÜNYANIN BÜTÜN DİYARLARINI ve oralarda yaşayan insanları biliyor muyuz? Kesinlikle, hayır. Haritalarımız oldukça kısıtlı ve en iyileri bile sıklıkla hakkında hiçbir şey bilmediğimiz boşluklarla dolu, uzak doğu diyarları hakkındaki sorularımızı yanıtlamak yerine daha fazla soru sormamıza yol açıyor. Yine de Yedi Krallık ile aralarındaki etkileşim Özgür Şehirler'in yanında oldukça sönük kalsa da, bu yerleri bildiğimiz kadarıyla anlatmak bize çok şey katacaktır.

YAZ ADALARI

Westeros'un güneyinde, Yaz Denizi'nin koyu mavi sularının güvenli kolları arasında, ılık güney güneşinin tadını çıkaran Yaz Adaları bulunur. Bu yemyeşil takımada elliden fazla irili ufaklı adadan meydana gelir. Bunların büyük bir çoğunluğu bir insanın başından sonuna bir saatte yürüyebileceği kadar küçükken, adaların en büyüğü Jhala baştan uca neredeyse bin kilometre uzunluğundadır. Yüksek yeşil dağlarının ardında engin ağaçlıklar, balta girmemiş kızgın ormanlar, yeşil ve siyah kumdan sahiller, vahşi timsahlarla dolu azgın nehirler ve bereketli vadiler yatar. Walano ve Omboru adalarıysa Jhala'nın yarısından küçük olsalar da, yine de her biri bütün Basamak Taşları'nın toplamından daha büyüktür. Bu üç ada toplam nüfusun onda dokuzuna ev sahipliği yapar.

Burada bin çeşit çiçek topraktan fışkırırcasına çıkarken Yaz Adaları havasını güzel rayihasıyla doldurur. Ağaçları birbirinden egzotik meyvelerle dolup taşarken rengârenk kuşlar gökleri süsler. Yaz Adalılar enfes tüylü cübbelerini işte bu kuşların tüylerinden yaparlar. Yağmur ormanlarının yeşil bitki örtüsünün altında, aslanlardan daha büyük benekli panterler ve cılız kızılkurt sürüleri yaşar. Yukarıda, maymun kabileleri ağaçlar arasında daldan dala gezinir.

Adalar'ın maymunları da çeşit çeşittir: Omboru'nun "yaşlı kızıl adamları", Jhala dağlarının gümüş kürklüleri, Walano'nun gece izcileri.

Yaz Adaları ahalisi kara insanlardır; kara saçlı, kara gözlüdürler. Tenleri ya tik ağacı gibi kahverengi ya da cilalanmış abanoz gibi simsiyahtır. Kayıt altına alınabilmiş tarihleri boyunca insanoğlunun geri kalanından ayrı, tecrit altında yaşamışlardır. Uzun Ağaçlar Kasabası'nın meşhur Konuşan Ağaçlar'ına kazınmış ilk haritalarında hiçbir kara parçası bulunmaz. Sadece bütün dünyayı saran bir okyanusun ortasındaki takımadalar vardır. Adalılar olarak ilk başlarda kürekli kayıklarla, sonraları ise dokunmuş kenevirden yelkenleri olan daha büyük ve daha çevik gemilerle denize açılmaya çalışmış, ama çok azı sahil şeridinin görüş alanı dışına çıkmayı başarabilmiştir. Ufuk çizgisini aşmayı başaranların da hepsi geri dönebilmiş değildir.

Yaz Adaları'nın dış dünyayla kayıt altına alınmış ilk karşılaşması, Eski Ghis İmparatorluğu zamanında gerçekleşmiştir. Bir fırtına yüzünden rotasından çıkan bir Ghiscari tüccar gemisi Walano kıyılarında karaya oturmuştur. Yerel halkı gördüklerinde onları tenleri cehennem ateşinde kavrulmuş şeytanlar zanneden Ghiscariler dehşet içerisinde kaçışmışlardır. Bu olaydan sonra Walano'yu haritalarına Şeytan Adası ismiyle işleyen Ghiscari denizcilerinin Omboru, Jhala ve diğer ufak adaların varlığından haberi bile olmamıştır.

Bu karşılaşmanın etkileri Yaz Adaları sakinleri için de çarpıcı olmuştur, çünkü böylelikle dalgaların ötesindeki topraklarda başka insanların da yaşıyor olduğu kanıtlanmıştır. Merakı (ve açgözlülüğü) kabaran ada prensleri derhâl en amansız fırtınalara göğüs gerebilecek ve okyanusta uzun süreli yolculukları kaldıracak erzakı depolayabilecek daha büyük ve daha kuvvetli gemiler inşa ettirmeye koyulmuşlardır. Bu gemi yapımcılarının en muazzamı günümüzde Rüzgârbinen Malthar ve Haritacı Malthar isimleriyle hatırlanan, küçük Koj adası prensi Malthar Xaq'tır.

Malthar ve diğer prens dostlarının denize yolladığı büyük gemilerle birlikte yepyeni bir keşif ve ticaret çağı başlamış oldu. Bu gemilerin birçoğu geri dönmedi, ama bir kısmı da dönmeyi başardı. Naath, Basilisk Adaları, Sothoryos'un kuzey kıyıları ve Westeros ile Essos'un güney kıyıları hepsi ziyaret edildi ve elli seneden az sürede Yaz Adaları ile Valyria Özgür Şehri arasında hareketli bir ticaret bağı kuruldu. Adalılar demir, kalay ve diğer metallerin eksikliğini çekerken değerli taş (zümrüt, yakut, safir ve envai çeşit inci), baharat (Hindistan cevizi, tarçın ve biber) ve kereste bakımından zengin sayılırlardı. Ayrıca ejderha lordları arasında evcil maymun, panter yavrusu ve papağan bulundurma modası baş göstermeye başladı. Bakkam ağacı, abanoz, maun, gül ağacı, mavi mahoe, yumru ağacı, kaplan ağacı, altın yürek ağacı ve pembe fildişi gibi ender bulunan ve kıymetli ahşapların yanında palmiye şarabı, meyve ve tüyler de oldukça revaçtaydı.

Valyrialılar altın karşılığında köleler de satın aldılar. Yaz Adaları halkı şimdi olduğu gibi o zamanlar da yakışıklı, uzun boylu, güçlü, çevik ve kıvrak zekâlıydı. Bu özellikleri Valyria'dan, Basilisk Adaları'ndan ve Eski Ghis'ten gelen korsan ve köle tüccarlarının ilgisini çekti. Bu yağmacıların gözlerini barışçıl köylere dikip sakinlerini zorla pranga altına almasıyla çok büyük acılar çekildi.

Dünya harikaları peşinde koşarken Yaz Adaları'na uğrayan Lomas Yolgezer; kitabında, ada bilgelerinin, atalarının bir keresinde Sothoryos'un batı kıyılarına ulaşıp orada şehirler kurduklarını, lakin daha sonraları aynı tehlikeli kıtada yer alan Ghiscari ve Valyrialı yerleşimleri gibi bunların da aynı güçler tarafından alt edilip yeryüzünden silindiklerini anlattıklarını iddia eder. Hisar arşivlerinde Valyria hakkında birkaç kadim eser bulunsa da bunların hiçbirisinde söz konusu Adalı şehirlerinden bahsedilmez. Lomas'ın bu iddialarının doğruluğundan şüphe eden birçok üstat bulunmaktadır.

Yaz Adaları tarihi söz konusu olduğunda en büyük kaynak kitabımız Üstat Gallard'ın *Yaz'ın Çocukları* isimli eseridir. Yaz Adaları'ndaki tarihi kayıtların büyük bir bölümü oldukça karmaşık ve çözülmesi zor dizeler hâlinde yazılmış olduğu için üstadın muazzam bir gayret göstermiş olduğu aşikârdır. Bazı ihtilaflar hâlâ varlığını sürdürse de –örneğin Mollos, Gallard'ın erken dönem Walano prensleri sıralamasına itiraz eder– bu konuda ortaya koyulmuş daha başarılı bir çalışma bulunmamaktadır.

Hatta ada prensleri ele geçirdikleri düşman ve rakiplerini köle tüccarlarına satarak bu suça bir süreliğine de olsa ortak oldular.

Konuşan Ağaçlar'a kazınmış tarih kayıtları bize bu "Utanç Yılları" adı verilen dönemin, (kendisi de bir dönem köle olarak tutsak düşmüş olan) Tatlı Lotus Vadisi Prensesi savaşçı kadın Xanda Qo bütün adaları hükmü altında toplayıp köleliğe son verene kadar yaklaşık iki yüzyıl boyunca sürmüş olduğunu gösterir.

Adalarda demir nadir bulunan ve pahalı bir madde olduğu için zırh unsuru pek bilinmezdi ve adalıların geleneksel uzun ve kısa mızrakları da köle tüccarlarının çelikten kılıç ve baltaları karşısında etkisiz kalıyordu. Bunun üzerine Xanda Qo denizcilerini, yalnızca Jhala ve Omboru'da yetişen bir ağaç türü olan altın yürek ağacından yapılmış uzun yaylarla donattı. Bu muazzam yaylar kölecilerin kemik ve kirişten yapılma eğimli yaylarından çok daha üstündü ve bir metrelik bir oku zincir, kaynatılmış deri ve hatta kaliteli bir çelik levhadan yapılmış bir zırhı bile delip geçebilecek kuvvetle fırlatabiliyordu.

Okçularına daha rahat ok çekebilecekleri, sağlam bir zemin hazırlamayı amaçlayan Xanda Qo, Yaz Denizi'nde daha önce görülmemiş büyüklükte gemiler yaptırdı; adaya has, nadir bulunan ve büyüyle yandan bordalamaya çalışan köleci gemilerinin koçbaşlarını paramparça edebilecek kadar güçlendirilmiş kerestelerin tek bir çivi bile kullanılmadan, kurnazca birbirine geçirilmesiyle örülmüş, uzun ve zarif gemiler. Ziyadesiyle dayanıklı ve çevik olan bu gemilerin, çoğu zaman kuş veya hayvan şekilleriyle bezenmiş, uzun, eğimli pruvaları olurdu. "Kuğu boynunu" andıran bu pruvalar sayesinde onlardan "kuğu gemileri" diye bahsedilirdi.

Yaklaşık bir nesil süren savaşların sonunda, Prenses Xanda'nın kızı (ve varisi), Jhahar'ın Oku Chatana Qo önderliğindeki Yaz Adalılar, daha sonraları Köleci Savaşları olarak anılacak savaştan galip ayrıldılar. Adaların birlikteliği (Ok'un bilgece olmayan evliliği ve yönetimde, savaş alanında olduğu kadar başarılı olmaması sebebiyle) savaştan sağ çıkamamış olsa da, günümüzde bile köle tüccarları bir kuğu gemisi gördüklerinde kaçacak delik ararlar. Çünkü bu vakur gemilerin hepsinde altın yürek ağacından yaylar kuşanan, gözü pek okçular bulunduğunu bilirler. Bugün bile Yaz Adaları'nın okçu erkekleri (ve kadınları) dünyanın en iyileri olarak görülürler.

YUKARIDA | *Yaz Adaları'ndan bir kuğu gemisi.*

Ada prensleri Köleci Savaşları'ndan sonra altın yürek ahşabının ada dışına satışını yasakladığı için, diğer diyarlarda yapılan sıradan yaylar adalarınkiyle boy ölçüşemez. Yalnızca ejderha kemiğinden yapılan yaylar altın yürekten daha üstündür, lakin onlar da çok nadir bulunurlar.

Geniş dünyayı keşfetme arzusunda olan bazı Yaz Adalılar, paralı okçu veya denizci olarak hizmet etmeye başladılar. Diğerleri ise Basilisk Adaları'ndaki korsanlara katılıp yaptıkları kötülükler Qarth ve Eski Şehir gibi uzak limanlarda bile dehşetle anılan karanlık kaptanlara dönüştüler. Yaz Adalılar İhtilaflı Topraklar'ın serbest toplulukları arasında hızla yükselerek Özgür Şehirler'in tüccar prenslerinin maiyetinde muhafız olarak veya Astapor, Yunkai ve Meereen gibi köle şehirlerinde çukur dövüşçüsü olarak yer aldılar. Lakin her ne kadar silah kullanmada bireysel olarak yüksek maharet ve yiğitlik gösterseler de adalılar, halk olarak savaşçı insanlar değillerdi.

Yaz Adalılar hiçbir zaman kendi sahillerinin ötesinde bir toprak parçasını istila etmemiş, başkalarının topraklarını fethetmeye çalışmamışlardı. Muazzam kuğu gemileri diğer herhangi bir gemiden daha uzağa, daha süratle gidebilecekken, Yaz Adaları prensleri hiçbir zaman bu gemileri savaş için donatmamış ve ticaret ile keşif yapmayı savaşmaya tercih etmişlerdi.

Uzun tarihleri boyunca Yaz Adaları'nın tek bir hükümdar altında bir araya geliş sayısı bir elin parmaklarını geçmez ve bu dönemler de pek uzun sürmemiştir. Günümüzde irili ufaklı bütün adaların ortak lisana prens veya prenses olarak geçebilecek kendi yöneticileri vardır. Hatta büyük adaların (Jhala, Omboru ve Walano) çoğu zaman birden fazla rakip prensi olur.

Her şeye rağmen adalar genel anlamda barışçıl yerlerdir. Burada yapılan savaşlar bile fazlasıyla ritüelleştirilmiştir. Savaşçı grupları, önceden seçilmiş ve rahipler tarafından kutsanmış savaş alanlarında âdeta bir turnuva havasında karşı karşıya gelirler. Atalarının beş bin yıl önce yapmış olduğu gibi mızraklarla, sapanlarla ve ahşap kalkanlarla dövüşürler. Lakin denizin ötesinden gelen düşmanlara karşı kullandıkları yürek ağacı yaylarını ve bir metrelik oklarını, tanrıları bunu yasaklamış olduğu için kendi insanlarına karşı asla kullanmazlar.

Yaz Adaları'nda savaşlar nadiren bir günden daha uzun sürer ve savaşa katılan dövüşçüler hariç kimseye zarar gelmez. Ekinler yok edilmez, evler ateşe verilmez, şehirler yağmalanmaz, çocuklar zarar görmez, kadınlar tecavüze uğramaz (savaşçı kadınların savaş alanında erkeklerin yanında yer alması sıkça görülen bir şeydir). Mağlup olan prensler de öldürülmez veya sakat bırakılmaz, sadece yurtlarını ve saraylarını geride bırakıp hayatlarının geri kalanı boyunca sürgüne gönderilirler.

Yaz Adaları'nın en büyüğü Jhala olsa da, en kalabalığı Walano'dur. Muazzam limanıyla Son Ağıt, durgun Lotus

DİĞER YAZ ADALARI

Jhala, Walano ve Omboru takımadaların büyük bir kısmını oluşturse da, söz etmeye değer başka ufak adalar da vardır:

MIRILDAYAN TAŞLAR, ana adaların batısında bulunur, çentikli tepeleri delik ve havayollarıyla öylesine kevgire dönmüştür ki, rüzgâr estiğinde garip bir müzik tınısı duyulur. Taşlar ahalisi o anki müziğe göre rüzgârın hangi yönden estiğini tespit edebilirler. Taşlara şarkı söylemeyi tanrıların mı yoksa insanların mı öğrettiğini kimse bilmemektedir.

TAŞ KAFA, adalar zincirinin en kuzeyi, kesinlikle insan yapımıdır. Denizlerle sarılı bu kayanın kuzey yüzü, unutulmuş bir tanrının suretinde kazınmış bir şekilde denizin ötesine bakar. Yaz Adalılar'ın kuzeye, Westeros'a doğru yelken açtıklarında gördükleri son yüz budur.

KOJ, bir zamanlar Haritacı Malthar'ın yurdu olan bu ada, hâlâ takımadanın en iyi tersanelerine ev sahipliği yapar. Adalıların meşhur kuğu gemilerinin dörtte üçü Koj'da üretilir. Ayrıca Koj Prensleri'nin mekânı İnci Saray, kara ve deniz haritaları koleksiyonuyla meşhurdur.

ABULU, Walano'nun kuzeydoğusunda bulunan ufak bir ıssız adadır. Nymeria ve maiyetine iki yıldan uzun bir süre ev sahipliği yapmıştır. Valyria'nın hiddetini kabartmaktan korkan ada prensleri, onun daha büyük adalardan birisine yerleşmesine izin vermemişlerdir. Nymeria'nın yanındakilerin çoğunluğu kadınlardan oluştuğu için Abulu zaman içerisinde Kadınlar Adası olarak anılmaya başlanmıştır. Hastalık, açlık ve köleci yağmaları hayatı Rhoynarlar için dayanılmaz kılmaya başlayınca sonunda Nymeria on bin gemisini alıp yeni bir sığınak bulma ümidiyle yeniden denize açılmıştır. Maiyetindekilerinden birkaç bin kişi ise geride kalmayı tercih etmiştir ve onların soyundan gelenler günümüzde hâlâ Kadınlar Adası'nda yaşamaya devam etmektedirler.

SAĞDA | *Bir Yaz Adası aşk tapınağında ibadet.*

Limanı ve tüylerle kaplı cübbeler giyen rahibelerin kasabayı gölgede bırakan devasa ağaçların gövdelerine şarkılar ve hikâyeler kazıdıkları, güneş lekeli Uzun Ağaçlar Kasabası burada bulunur.

Bu Konuşan Ağaçlar'ın üzerinde Yaz Adaları'nın bütün tarihi, tanrılarının buyrukları ve hayatlarını sürdürürken uymak zorunda oldukları kanunları okunabilir.

Yaz Adaları'nda önemli önemsiz yaklaşık yirmi tane tanrı hürmet görürken aşk, güzellik ve bereket tanrı ve tanrıçalarına özel ihtimam gösterilir. Bir erkek ile kadının birlikteliği bu ilahlar için kutsal sayılır; bir ibadet hâlinde birlikte olan adalılar bu şekilde kendilerini yaratan tanrıları onurlandırdıklarına inanırlar. Zengin fakir, erkek kadın, soylu avam, bütün Yaz Adalılar'ın bu adalarda bulunan aşk tapınaklarında bir süre yaşamaları ve bedenlerini onları isteyen herkesle paylaşmaları beklenir.

Genelde bu ibadet en fazla bir yıl sürer, lakin en güzel, en şefkatli ve en yetenekliler tapmakta kalmayı tercih edebilir. Braavos'ta yaşasalar cariye, Kral Toprakları'nda ise aşağılık bir fahişe olarak görülecek olmalarına rağmen, Jhala, Walano, Omboru ve diğer adalarda bu rahip ve rahibelere büyük itibar edilir. Çünkü adalarda tensel zevkler âdeta müzik, heykel veya dans gibi bir sanat dalı olarak görülür.

Günümüzde Yaz Adalılar ile Eski Şehir'de veya Kral Toprakları'nda karşılaşılabilir ve şişkin yelkenleriyle kuğu gemileri dünyanın bütün denizlerinde görülebilir. Gözü pek denizciler olan kaptanları diğer gemicilerin aksine sahil gördüğünde suratını asar ve herhangi bir kara parçasının görülmediği engin okyanuslara korkusuzca yelken açarlar. Koj'dan gelen kâşiflerin Sothoryos'un batı sahillerinden dünyanın dibine kadar harita çıkartıp uzak güneyde veya Günbatımı Denizi'nin sonsuz sularının ötesinde tuhaf topraklar ve garip insanlar keşfettiklerinden şüphelenilse de, bu söylentinin aslını adaların prensleri ve onlara hizmet eden kaptanlar dışında bilen yoktur.

NAATH

Yaz Denizi'nde, Sothoryos'un kuzeybatısında, kadimlerin Kelebekler Adası olarak bildikleri gizemli Naath adası yatar. Ada ahalisi yuvarlak suratlı, esmer tenli ve büyük, genelde altın parıltılı kehribar gözlü, güzel ve zarif insanlardır. Denizciler Naathilere Barışçıl İnsanlar ismini takmışlardır, çünkü onlar evlerini ve kendilerini savunmak için bile savaşmazlar. Naathiler tarlalarda veya ormanlarda yaşayan canlıları bile öldürmezler. Et değil, meyve yerler. Savaş değil, müzik yaparlar.

Naath'ın tanrısı, her zaman kelebek kanatlı zarif kızlarla çevrili, güler yüzlü, sakallı ve çıplak bir dev şeklinde tasvir edilen Uyum Tanrısı'dır. Adanın her yerinde envai çeşit kelebek cirit atar ve Naathiler onları tanrılarının halkını korumakla görevlendirdiği elçileri olarak görürler. Belki de bu rivayetlerde gerçeklik payı vardır, çünkü Naathiler uysal yapıları gereği sıkça istilaya uğrasalar da, denizin ötesinden gelen yabancılar Kelebekler Adası'nda fazla uzun yaşayamazlar.

Eski İmparatorluk döneminde Ghiscariler adayı üç kere ele geçirmiş, Valyrialılar buraya yıllara meydan okuyan, kaynaşmış ejderha kayasından yapılma bir kale inşa etmiş, bir grup Volantene maceraperest bir seferinde kazık çitleri ve köle ağıllarıyla tam bir ticaret kasabası kurmuş ve Basilisk Adaları'ndan korsan gemileri Naath'a sayısız çıkartma yapmışlardır. Lakin bu işgalcilerden hiçbirisi adada hayatta kalamamıştır. Naathiler hiçbir işgalin bir yıldan uzun sürmediğini iddia ederler. Rivayete göre bu güzel adanın havasında bir musibet dolaşır ve Naath'ta uzun süre kalanların hepsi bu musibete eninde sonunda yenik düşer. Bu vebanın ilk belirtisi ateştir. Onu, kurbanı vahşice ve kontrolsüzce dans ediyor gibi gösteren ızdıraplı sancılar takip eder. Hastalığın son safhasında ise hastanın gözeneklerinden ter yerine kan süzülmeye ve etleri kemiklerinden ayrılmaya başlar.

Naathiler ise bu hastalıktan etkilenmezler.

Bu musibetle ilgili bilinen her vakayı araştırmış olan Başüstat Ebrose, hastalığın Barışçıl İnsanlar'ın kutsal saydığı kelebekler tarafından yayıldığına inanır. Bu yüzden de bu hastalığa genelde kelebek humması denir. Hummanın sadece tek bir kelebek türü (Ebrose'un en sevdiği, kanatları bir insan eli büyüklüğünde, siyah beyaz karışık desenli olanlar) tarafından yayıldığına inananlar da mevcuttur, ama bu bir varsayımdan öteye gidememiştir.

Naath'ın kelebekleri, Uyum Tanrısı'nın hizmetkârları ya da Yedi Krallık'taki kuzenleri gibi basit böcekler de olsalar, Naathilerin onları muhafızları olarak görmeleri yanlış değildir.

Ne yazık ki, Naath çevresindeki sularda uzun süredir kol gezen korsanların, adada birkaç saatten uzun kalmadıkları ve özellikle de gündüz yaratıkları olan, sabah çiyine ve akşamüstü güneşine bayılan kelebeklerin uyumakta olduğu gece saatlerinde geldikleri sürece kelebek hummasından ölme ihtimallerinin oldukça düşük olduğunu keşfetmeleri pek uzun sürmemiştir. Böylelikle Basilisk Adaları'ndan köle tüccarları gece karanlığında Naath'ın üstüne karabasan gibi çökmeye ve bütün bir köy halkını pranga altına almaya başlamışlardır. Söylenene göre zarif, zeki, güzel görünüşlü ve itaat etmeyi çabuk öğrenen Barışçıl İnsanlar her zaman iyi para ediyorlardır. Hatta Lys'teki genelevlerden bir tanesi, canlı renklerle boyanmış kelebek kanatlarıyla süslenmiş, şeffaf ipek gecelikler giyen Naathi kızlarıyla meşhurdur.

Kan Yüzyılı'ndan sonraki dönemlerde bu akınlar öylesine sıklaşmışlardır ki, Barışçıl İnsanlar kendi kıyı şeritlerini terk edip iç kesimlere, kölecilerin onları daha güç bulabileceği tepe ve orman içlerine taşınmak zorunda kalmışlardır. Böylece Kelebekler Adası'nın güzel el işleri, parıltılı ipekleri ve leziz baharatlı şarapları Yedi Krallık ve Dokuz Özgür Şehir pazarlarında gittikçe daha az görülür olmuşlardır.

BASİLİSK ADALARI

Naath'ın doğusunda bulunan ve Basilisk Adaları olarak bilinen uzun adalar zinciri, komşusundan oldukça farklıdır. Adını bir zamanlar onları istila eden vahşi yaratıklardan alan Basilisk Adaları, yüzyıllardır Yaz Denizi'nde kanayan bir yara olarak, korsanlara, köle tüccarlarına, kiralık askerlere, katillere ve insanlığın dip noktası canavarlara ev sahipliği yapmaktadır. Söylenenlere göre burada güneşi gören her diyardan gelen birileri vardır, çünkü böyle insanlar ancak kendileri gibilerinin yanında barınabilirler.

Basiliskerde hayat nahoş, acımasız ve kısadır. Bu sıcak, nemli, sivrisinekler, kum pireleri ve kan solucanlarıyla dolu adalar insan ve hayvanlar için sağlıksız olduklarını defalarca kanıtlamıştır. Gözyaşı Adası, Kurbağa Adası ve Balta Adası'nda bulunan harabeler kadim bir medeniyete

YUKARIDA | *Naath'ın kelebekleri.*

ait ipuçları taşısalar da, Şafak Çağı'nın bu yitik insanları hakkında çok az şey bilinmektedir.

İlk korsanlar adaya yerleştiği vakit bu medeniyetten geriye kalan kimse vardıysa bile muhtemelen kılıçtan geçirilmiştir, çünkü onlardan geriye Kurbağa Adası'ndaki, birazdan bahsedeceklerimiz dışında herhangi bir iz kalmamıştır.

Basilisklerin en büyüğü, dik yamaçlı vadilerin ve kara bataklıkların sarp tepelerle çarpık, rüzgârlı kayalıklar arasında saklandığı Gözyaşı Adası'dır. Adanın güney sahilinde bir şehrin harabeleri bulunur. Eski Ghis İmparatorluğu zamanında kurulan ve yaklaşık iki yüzyıl (kimilerine göre de dört yüzyıl) boyunca Gorgai ismiyle anılan bu şehir, Üçüncü Ghiscari Savaşı sırasında Valyrialı ejderha lordları tarafından ele geçirildiğinde ismi Gorgossos olarak değiştirildi.

Adı ne olursa olsun, burası meşum bir yerdi. Ejderha lordları en azılı suçluları hayatlarının geri kalanı boyunca ağır işlerde çalıştırılmak üzere Gözyaşı Adası'na yollamışlardı. Gorgossos zindanlarında işkenceciler yepyeni icatlar geliştirmişlerdi. Et çukurlarında en karanlık kan büyüleri kullanılmış ve yaratıkların köle kadınlarıyla çiftleştirilmesi sonucu çarpık, melez çocuklar dünyaya gelmişti.

Gorgossos rezaleti Kıyamet'ten sonra bile devam etmişti. Kan Yüzyılı boyunca bu karanlık şehir varlıklı ve kudretli hâle gelmişti. Bazıları ondan Onuncu Özgür Şehir olarak söz etse de, zenginliği kölecilik ve büyücülükten gelirdi. Köle pazarları, Köle Körfezi'ndeki eski Ghiscari şehirleri gibi kötü şöhretliydi. Valyria Kıyameti'nden yetmiş yedi sene sonra ise, şehrin leş kokusu tanrıların burnuna kadar gitmiş olmalıydı ki, Gorgossos köle ağıllarında felaket bir veba salgını baş gösterdi. Kızıl Ölüm önce Gözyaşı Adası'nı, daha sonra da bütün Basilisk Adaları'nı kırıp geçirdi. Her on kişiden dokuzu, vücudundaki her delikten kan boşalıp derisi ıslak parşömen gibi dökülürken çığlıklar içinde can verdi.

Bunu takip eden yüz yıl boyunca Basilisklere kimse yaklaşamadı. Korsanlar adalara ayak basana kadar kimse buraya tekrardan yerleşmeye cüret edememişti. Adalara sancağını diken ilk kişi, Balta Adası'nda bulduğu taşlarla demir attığı yerin üstlerine kasvetli kara kalesini kurduran Qarthlı korsan Xandarro Xhore oldu. Onu, adalar zincirinin batı ucundaki Sinek Adası'na yerleşen Kemikler Kardeşliği takip etti. Bu üsler, Xandarro ve Kardeşlik'in Valyria yarımadasının mahvolmuş kalıntılarında yol almaya çalışan tüccarların üstüne çöreklenebilmeleri için biçilmiş kaftandı. Yaklaşık elli yıl içerisinde ise Basilisk Adaları'nın her biri birer korsan yuvası hâline geldi.

Günümüzde, Kemikler Kardeşliği çoktan unutulmuş, Xandarro Xhore'dan ise geriye sadece Balta Adası'ndaki kale kalmış olmasına rağmen Basiliskler hâlâ korsanlara ev sahipliği yapar. Yaklaşık her yüzyılda bir, askerî donanmalar bu deniz haşerelerini temizlemek üzere adalara gönderilirler. Bu konuda en büyük gayreti gösteren, genellikle diğer Özgür Şehirler'den bir veya birkaçıyla ittifak hâlinde olan Volantislilerdir. Bu akınların bazıları, önceden haber sızdırılan korsanların kaçması sonucu başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Layıkıyla yönetilen diğer seferlerde ise yüzlerce korsan asılmış, onlarca gemi batırılmış, el konmuş veya ateşe verilmiştir. Bir keresinde ise korsan kalelerini yok etmek üzere gönderilen filoların komutanı Lysli kaptan Saathos Saan'ın, korsanlara katılmasından sonra Basilisk Adaları Kralı olarak otuz yıl boyunca hüküm sürmesi tam bir rezalettir.

Ne kadar gayret sarf edilirse edilsin, korsanlar her zaman soygunculuğa devam etmenin bir yolunu bulurlar. Zehirli mantar gibi türeyen kasabaları, bir iki sene içinde terk edilip içlerinden yükseldikleri çamur deryasına tekrar kavuşmak üzere çürümeye bırakılır.

Basilisk Adaları'ndan bazılarının detaylı bilgiye layık şahsına münhasır özellikleri vardır:

Gözyaşı Adası'nın kuzeyinde bulunan, büyük bir pençe şeklindeki Talon Adası, çoğunluğu iskân edilmiş, korunaklı derin mağaralarla doludur. Bu ada korsanların, satılana veya (nadiren de olsa) fidye karşılığı verilene kadar tutsaklarını kapattıkları köle pazarı olarak kullanılır. Ayrıca korsanların birbirleriyle ticaret yaptıkları Takas Sahili de burada yer alır.

Kurbağa Adası'nda yaklaşık on iki metre yüksekliğinde, meşum bir kurbağa görünümünde kazınmış, yağlı siyah taştan yapılma kadim bir put bulunur. Bu adanın sakinlerinin, yüzlerindeki balığa benzeyen nahoş detaylar ve bazılarında görülen perdeli el ve ayak parmakları yüzünden, zamanında bu Kurbağa Taşı'nı yapmış olan kişilerin soyundan geldiklerine inanılır. Eğer bu doğru ise onlar, bu unutulmuş ırktan geriye kalan tek insanlardır.

Korsanların birçoğu, düşmanlarının yüreklerine korku salmak için gemilerinin gövde ve direklerini kesilmiş kafalarla süsleme geleneklerini sürdürmektedir. Kelleler üstlerindeki bütün etler çürüyüp gidene kadar kevgirden halatlarda sallandıktan sonra yenileriyle değiştirilirler. Korsanlar işi biten kelleleri ise denize atmak yerine Kafatası Adası'ndaki karanlık bir tanrıya sunarlar. Bu yüzden bu küçük, rüzgârlı, kimsenin yaşamadığı adanın sahilleri boyunca sararmış kafatası yığınları sıklıkla görülebilir.

Bunların en meşhuru olan Yağma Limanı'ndan birçok şarkı ve hikâyede övgüyle bahsedilse de herhangi bir haritada bulunamaz; çünkü onlarca ayrı adada en az bir düzine Yağma Limanı kurulmuştur. Bunlardan biri yok edildiği zaman hemen terk edilip başka bir yerde yenisi kurulur. Aynısı Sty, Fahişe Kesiği, Siyah Puding ve diğer, her biri birbirinden meşum ve kötü şöhretli korsan sığınakları için de geçerlidir.

Özetle, Basilisk Adaları'ndan mümkün olduğunca uzak durulmalıdır, çünkü yolu oraya düşenlerin başına iyi bir şey geldiği görülmemiştir.

SOTHORYOS

İnsanoğlu güneydeki bu engin, vahşi diyarın varlığını denizlerde yol kat etmeye başladığından beri bilmektedir, çünkü Sothoryos'un Essos ve Westeros'un kadim medeniyetleri ve muazzam şehirleriyle arasındaki mesafe sadece Yaz Denizi'nin genişliği kadardır. Eski İmparatorluk döneminde Ghiscariler kıtanın kuzey sahillerine ileri karakollar diktiler. Zamoyos nehrinin ağzına surlarla çevrili Zamettar şehrini ve Wyvern Burnu'nda kasvetli koloni hapishanesi Gorosh'u kurdular. Qarthlı açgözlü maceraperestler Sothoryos'un doğu sahillerinde altın, mücevher ve fildişi peşine düştüler. Yaz Adalılar da aynısını batıda yaptılar. Valyria Özgür Şehri, Basilisk Burnu'nda üç kere koloni kurdu: bunların ilki Benekli Adamlar tarafından yok edildi, ikincisi vebaya kurban gitti ve üçüncüsü ejderha lordları Dördüncü Ghiscari Savaşı sırasında Zamettar'ı işgal ettiğinde terk edildi.

Yine de Sothoryos'u iyi tanıdığımızı söyleyemeyiz. Kıtanın hayaletlerle dolu kadim şehir harabelerinin muazzam, miskin nehirlerle yan yana durduğu, geçit vermez balta girmemiş ormanlarla kaplı iç kısımları gizemini hâlen korur. Basilisk Burnu'nun güneyindeki birkaç günde erişilebilecek toprakların ötesindeki sahiller bile keşfedilememiştir (Yaz Adalılar'ın bu kıyıları keşfedip haritalandırmış olmaları muhtemel olsa da, haritalarını bencilce kendilerine saklamış, bu bilgileri kimseyle paylaşmamışlardır).

Burada kurulan koloniler yitip giderler; sadece Zamettar bir nesilden fazla dayanabilmiştir ve bugün o bir

YUKARIDA | *Korsanlar: Basilisk Adaları'nın vebası.*

zamanların muhteşem şehri bile yavaşça ormanlar tarafından ele geçirilen, lanetli bir harabe hâlindedir. Yüzyıllar boyunca köleciler, tüccarlar ve hazine avcıları Sothoryos'u ziyaret etmiş, lakin sadece en cesurları sahil garnizon ve karakollarından uzaklaşıp kıtanın gizemli iç kısımlarına doğru ilerlemeye cesaret edebilmiştir. Bu yeşil diyara adım atan bu gözü pek kişilerin de büyük bir kısmından bir daha haber alınamamıştır.

Aslına bakılırsa Sothoryos'un gerçek boyutlarından bile bihaberiz. Kıta bir zamanlar Qarth haritalarında Büyük Moraq'ın iki katı büyüklüğünde bir ada olarak tasvir edilirken, doğu kıyısından durmadan aşağılara doğru inen tüccar gemileri bir türlü kıtanın sonunu getiremediler. Zamettar ve Gorosh'a yerleşen Ghiscariler, Sothoryos'un Westeros kadar büyük olduğuna inanırlardı. Jaenara Belaerys, ejderhası Terrax'la birlikte daha önce hiç kimsenin gitmediği kadar güneye inip efsanelerde bahsedilen fokurdayan denizleri ve dumanı tüten nehirleri aradı, lakin sonu gelmeyen ormanlar, çöller ve dağlardan başka bir şey bulamadı. Üç yılın sonunda Özgür Şehir'e döndüğünde Sothoryos'un Essos kadar büyük bir "sonsuz diyar" olduğunu ilan etti.

Gerçek boyutları ne olursa olsun, güneydeki kıta sağlıksız bir yerdir. Kasvetli havası bile hasta edicidir. Nymeria'nın bu kıyılara dayandığında başına gelenleri zaten biliyoruz. Kan çıbanları, yeşil humma, tatlı küf, bronz kafa, Kızıl Ölüm, gri pul, kumral bacak, kemik kurdu, denizci felaketi, göz iltihabı ve sarı damak burada bulunan hastalıklardan sadece birkaçıdır ve bazıları öylesine bulaşıcıdır ki, tek başlarına bir yerleşimi ortadan kaldırdıkları görülmüştür. Başüstat Ebrose'un yüzyıllar boyunca bu topraklara ayak basmış gezginlerin anlattıklarından derlediği çalışmasında, Westeros'tan Sothoryos'a ziyarete giden her on kişiden dokuzunun bu sayılan musibetlerden birine yakalanacağı ve yüzde elli ihtimalle sağ kurtulamayacağı iddia edilir.

Bu ıslak, yeşil diyarı keşfetme arzusundakileri bekleyen yegâne tehlike hastalık değildir. Zamoyos nehrinin derin sularında gezinen devasa timsahlar, aniden yukarı fırlayıp tekneleri alabora etmeleriyle ve suda çırpınan kurbanlarını mideye indirmeleriyle meşhurdurlar. Diğer akarsular ise bir insanın etini dakikalar içerisinde kemiklerinden sıyırabilecek etobur balık sürülerine ev sahipliği yapar. Sivrisinekler, zehirli yılanlar, eşek arıları ve yumurtalarını atların, domuzların ve insanların derilerinin altına bırakan solucanlar cirit atar. Basilisk Burnu'nda bolca bulunan irili ufaklı basilisklerin bazıları bir aslanın iki katı büyüklüğündedir. Yeen'in güneyindeki ormanlarda en büyük devleri küçük gösteren, tek vuruşta bir fili katledebilecek kadar güçlü maymunların yaşadığı rivayet edilir.

Güneye inildikçe, daha da tehlikeli, korkunç canavarların yaşadığı, Yeşil Cehennem olarak anılan bölgeler başlar. Orada, eğer anlatılanlar gerçekse, bir insanın kanını dakikalar içerisinde kurutabilen soluk benizli vampir yarasalarla dolu mağaralar vardır. Dövmeli kertenkeleler ormanın içlerinde gizlenip kurbanlarını hazırlıksız yakaladıktan sonra kuvvetli arka bacaklarında bulunan uzun, kıvrık pençeleriyle paramparça ederler. On beş metre uzunluğunda yılanlar çalılıkların altında sürünürken benekli örümcekler devasa ağaçların arasında ağlarını örer.

Canavarların en belalısı ise, muazzam kanatları, zalim gagaları ve doyumsuz iştahlarıyla güney göklerinin zorbaları wyvernlerdir. Ejderhaların yakın akrabası olan wyvernler ateş soluyamasalar da, vahşilikte kuzenlerinin çok önünde giderken boyutları dışında her kıyasta kafa kafaya gelirler.

Kendilerine özgü yeşim ve beyaz pullarıyla benekli wyvernler dokuz metreye kadar uzayabilirler. Bataklık wyvernleri daha büyük olmalarına rağmen daha hantaldırlar ve inlerinden pek uzaklaşmazlar. Yaklaşık bir maymun boyutlarında olan kahvegöbekler nispeten daha iri olan akrabalarından daha tehlikelidirler, çünkü yüz kişilik sürüler hâlinde avlanırlar. Tüm wyvernler arasında en korkulanı ise, kara pul ve kanatları sayesinde karanlığın içinden kurbanının üstüne atlayıp onu parçalamaya başlayana kadar neredeyse görünmez olan, gece canavarı gölge kanatlardır.

Sothoryos'un Westeros veya Essos ile kıyaslandığında seyrek nüfuslu olmasında şaşılacak bir şey yoktur. Burada yaklaşık on tane ufak ticaret kasabası kuzey sahili boyunca sıralanır; bazılarının deyişiyle çamur ve kandan kasabalar: maceraperestlerin, kaçakların, sürgünlerin ve Özgür Şehirler

Septon Barth *Ejderhalar, Wyrmler ve Wyvernler* adlı kitabında, ejderhaların Valyrialı kan büyücülerinin wyvernler üzerinde deneyler yapması sonucu ortaya çıktıkları varsayımında bulunur. Kan büyücülerinin gayritabii sanatlarını icra ederken uç noktalarda gezinebildikleri sıklıkla iddia edilse de, bu varsayım çoğu üstat tarafından abartılı bulunur. Bu üstatlar arasında bulunan Üstat Vanyon, *Doğal Olmayana Karşı* adlı eserinde ejderhaların Valyria'nın güçlü olduğu dönemlerin çok öncesinde bile Westeros semalarında görüldüğüne dair sağlam kanıtlar sunar.

ile Yedi Krallık'tan gelen fahişelerin zengin olma hayaliyle adım attıkları ıslak, rutubetli ve gizem dolu yerler.

Şüphesiz ki güneyin balta girmemiş ormanları, bataklıkları ve güneşte kavrulmuş, kasvetli nehirleri arasına gizlenmiş türlü zenginlikler bulunur, ama buralara gelip altın, inci veya kıymetli baharatlarla dönen her bir kişi başına yüz tanesi ölüp gitmektedir. Basilisk Adaları'nın korsanları bu yerleşimlerden avlanıp ele geçirdikleri tutsakları Köle Körfezi'ndeki köle pazarlarına veya Lys'teki genelev ve sefa bahçelerine satmadan önce Gözyaşı Adası ve Talon'daki köle kafeslerine götürürler. Sahilden uzaklaştıkça ise yerel halk git gide daha ilkel ve daha vahşi bir hâl alır.

Sothoryiler iri kemikli insanlardır. Oldukça kaslı vücutları, uzun kolları, eğimli alınları, geniş ağızları, ağır çeneleri ve sık kara saçları vardır. Geniş, düz burunları domuzlarınkini andırır ve kalın derileri kahverengi ve beyaz beneklerle doludur. Sothoryi kadınları sadece kendi ırklarından olan erkeklerden çocuk sahibi olabilirler. Essos veya Westeros'tan birisiyle birlikte olduklarında çocukları ölü doğar ve birçoğu korkunç biçim bozukluklarıyla karşı karşıya kalır.

Denize yakın yerlerde yaşayan Sothoryiler ticaret yapabilecek kadar konuşmayı öğrenmişlerdir. Ghiscariler onların akılları biraz kıt olduğu için iyi köleler olamayacaklarını düşünseler de, Sothoryiler oldukça vahşi savaşçılardır. Daha güneye inildikçe medeniyet emareleri gittikçe azalır ve Benekli Adamlar daha da yabanileşir. Bu kesimlerde yaşayanlar tiksinç ayinlerle karanlık tanrılara tapınırlar. Birçoğu yamyam, hatta mezar soyguncusudur; düşmanlarının etleri üzerinden beslenemedikleri vakit kendi ölülerine yönelirler.

Bazıları bir zamanlar buralarda başka ırkların da yaşamakta olduğunu söyler; Benekli Adamlar tarafından yok edilen, yenilen veya yerlerinden edilen unutulmuş insanlar. Kertenkele adamların, kayıp şehirlerin ve gözleri olmayan mağara adamlarının hikâyeleriyle sıklıkla karşılaşılsa da, bunların hiçbiri kanıtlanamamıştır.

Üstatlar ve diğer âlimler Sothoryos'un gizemlerinin en büyüğü olan kadim Yeen kenti üzerinde oldukça fazla kafa patlatmışlardır. Her birinin yerinden oynatılması için en az bir düzine fil gerekecek devasa yağlı kara taş bloklarından oluşturulmuş, zamanın kendisinden bile eski bir harabe olan Yeen, binlerce yıldır terk edilmiş hâlde yatmasına rağmen, her tarafını sarmış olan balta girmemiş orman şehre dokunmamıştır. (Eğer anlatılanlar doğru ise, şehri gördüğünde Nymeria "Öyle meşum bir şehir ki, orman bile girmeye cesaret edememiş," demiştir). Yeen'i yeniden inşa etme veya içine yerleşme çabaları daima dehşetle sonuçlanmıştır.

ÇAYIR TOPRAKLARI

Qohor Ormanı'nın ötesinde Essos, rüzgârlı ovalar, hafif eğimli tepeler, bereketli nehir vadileri, muazzam mavi göller ve çimenlerin bir at boyu yükseldiği sonsuz bozkırlarla dolu bir enginliğe açılır. Batıdaki Qohor Ormanı'ndan ulu Kemik dağlarına kadar uzanan yaklaşık üç bin beş yüz kilometrelik alana çayır toprakları denir.

Bu çayırlar Şafak Çağı'nda medeniyetin ilk doğduğu topraklardır. On bin yıl önce, Westeros daha devlerin ve Ormanın Çocukları'nın cirit attığı uğultulu yaban toprakları iken, Sarne nehri ve kuzeye, Titreyen Deniz'e doğru yol aldığı dolambaçlı güzergâhta onu besleyen irili ufaklı akarsuların kıyılarında ilk gerçek kasabalar kurulmaya başlanmıştır.

O günlerin tarihi kayıtları, ne yazık ki zaman içerisinde kaybedilmiştir; çünkü çayır krallıklarının tarih sahnesinde boy gösterdiği dönemler, insanoğlunun yazıyı keşfetmesinden öncesine tekabül etmektedir. O günlerden geriye sadece rivayetler kalmıştır. Bu rivayetlerden öğrendiğimiz Balıkçı Kraliçeler, Gümüş Deniz'e –çayır topraklarının kalbindeki muazzam iç deniz– bitişik topraklara, kıyılar boyunca istediği gibi dolanan, havada süzülen saraylarından hüküm sürerlerdi.

Toprakların güneydoğusunda, gururlu Qaathi şehir devletleri yükselirdi; kuzeydeki ormanlarda, Titreyen Deniz'in kıyıları boyunca çoğu üstadın Ormanın Çocukları'yla akrabalığı olduğuna inandığı, ufak tefek ormangezerler yaşardı; bu ikisinin arasında ise Cymmerilerin, hasırdan yapılma kalkanları ve limonla sertleştirilmiş saçlarıyla uzun bacaklı Gipplerin ve savaşa at arabalarıyla giden, esmer tenli, soluk saçlı Zoqoraların tepe krallıkları bulunurdu.

Bu halkların büyük bir bölümü günümüze gelmeden yitip gitmiştir, şehirleri yakıp yıkılmış, tanrıları ve kahramanları unutulmuştur. Qaathi şehirlerinden geriye sadece, Yaz ve Yeşim Denizleri'ni birbirine bağlayan, korunaklı Yeşim Geçidi'nin yanı başında eski görkemli dönemlerini çıkmış olabilirler. Hikâyelerde ayrıca, tek boynuzlu atlar üstünde savaşa giden vahşi savaşçılar olan Kıllı İnsanlar'dan bahsedilir. Bunlar günümüz Ibbenlilerinden daha iri olsalar da, pekâlâ onların ataları olabilirler. Bir örümcek tanrıça ile yılan tanrının müritlerinin sonsuz, kanlı bir savaşa tutuştuğu kayıp şehir Lyber'i de bu rivayetlerden duyuyoruz. Lyber'in doğusunda ise, yarı at yarı insan olan centaurların krallıkları yer alıyordu.

Üstatların çoğunu Gümüş Denizi'nin bir zamanlar var olduğuna inandırmaya yetecek kadar rivayet mevcuttur. Yüzyıllar boyunca bölgedeki yağış miktarı öylesine azalmıştır ki, deniz sularının güneş ışığı altında parıldadığı yerlerden geriye artık sadece üç büyük göl kalmıştır.

Söylenceye göre bilge ve iyiliksever Balıkçı Kraliçeler tanrıların gözdeleriydiler ve nice krallar, lordlar ve bilge adamlar onlara akıl danışmak üzere havada süzülen saraylarına gelirlerdi. Onların diyarlarının ötesinde başka insanlar da yükseldi, düştü ve güneşin altında bir yer sahibi olmak için savaştı. Bazı üstatların inanışına göre, onları Dorne'un Kolu'ndan Westeros'a getiren batıya göçlerine başlamadan önce İlk İnsanlar'ın anayurdu bu topraklardı. Andallar bile Gümüş Deniz'in güneyindeki bereketli arazilerde ortaya düşleyen Qarth kalmıştır. Diğerlerinin hepsi yok edilmiş, sürgüne gönderilmiş veya fethedilip artlarından gelen kişilerce sindirilmiştir.

Westeros'takiler bu fatihleri Sarnoriler olarak hatırlar, çünkü bu muazzam krallık gücünün doruğunda, Sarne ve kolları tarafından sulanan bütün topraklarda ve gittikçe küçülen Gümüş Deniz'den geriye kalan üç büyük gölde hüküm sürerdi. Onlar kendilerine Uzun İnsanlar (kendi lisanlarında *Tagaez Fen*) derlerdi.

Başüstat Hagedorn'un teorisine göre centaurlar, daha atları evcilleştirip binmeyi öğrenememiş komşu kabileler tarafından yanlış anlaşılmış atlı savaşçılardan başka bir şey değillerdi. Onun görüşleri, zaman zaman ucube sergilerinde beliren "centaur iskeletlerine" rağmen Hisar tarafından genel anlamda kabul görmüştür.

SOLDA | *Sothoryos'ta harabeler.*

Uzun İnsanlar, Zoqoralar gibi uzun kol ve bacaklı ve esmer tenliydiler, lakin saç ve gözleri gece gibi karaydı. Savaşçılar, büyücüler ve âlimler olan Uzun İnsanlar soylarını, son Balıkçı Kraliçe'den doğan, Gipplerin, Cymmerilerin ve Zoqoraların en kudretli lord ve krallarının kızlarıyla evlenip bu üç ahaliyi kendi hükmü altında birleştiren kahraman kral Huzhor Amai'ye (Muhteşem) dayandırırdılar. Söylenceye göre, Zoqoralı karısı savaş arabasını sürerken Cymer karısı zırhını hazırlardı (çünkü demirle ilk çalışan insanlar Cymmeriler olmuştur) ve Huzhor Amai omuzlarında Kıllı İnsanlar'ın kralının yüzülmüş derisinden yapılmış, muazzam bir pelerin taşırdı.

Böyle bir adamın gerçekten var olup olmadığı kesin bir şekilde bilinmese de, Uzun İnsanlar'ın en görkemli dönemleri hakkında herhangi bir şüphe bulunmamaktadır. Gururlu ve kavgacı bir topluluk olarak tek bir hükümdar altında birleştikleri ender görülse de, krallıkları Qohor ormanından Gümüş Deniz'in doğu kıyılarının iki yüz elli kilometre ötesine kadar bütün batı çayır topraklarına hâkim olmuştu. Güneş ve yıldızların altında parıldayan şehirleri çayır topraklarına, yeşil kadife bir örtünün üstündeki mücevherler gibi dağılmıştı.

Bu şehirlerin en harikası, Yüce Kral'ın efsanevi Bin Odalı Sarayı'nda hüküm sürdüğü Yüksek Kuleli Sarnath şehriydi. *Yıllıkları*'ndan ve Qarth, Köle Körfezi ve Özgür Şehirler'de tutulmuş tarih kayıtlarından gelmektedir. Sarnori tüccarları Valyria ve Yi Ti'den, Leng ve Asshai'ye kadar yol almışlardı. Sarnori gemileri Titreyen Deniz'den Ib'e, Bin Adalar'a ve Uzak Mossovy'ye kadar yelken açmışlardı. Sarnori kralları Qaathilere ve Eski Ghis İmparatorluğu'na karşı savaşmış ve doğudaki bozkırlarda kol gezen, at binen gezgin kabilelere akınlar düzenlemişti.

Binicileri çelik ve örümcek ipeğiyle kuşanır, kömür karası kısraklara binerlerdi. En iyi savaşçıları ise kan kızılı atlar tarafından çekilen tırpanlı at arabalarıyla savaşa giderlerdi (arabaları çoğu zaman karıları veya kızları sürerdi, çünkü Sarnorilerde erkeklerin kadınlarla birlikte savaşması gelenekti).

Yüksek Kuleli Sarnath'ın şöhreti Yedi Krallık'a kadar yayılmıştı ve Lomas Yolgezer'in *İnsanların Mucizeleri* isimli eserinde yer verdiği dokuz harikadan birisi de Bin Odalı Saray'dı.

Günümüzde ise Sarnor Krallığı büyük ölçüde unutulmuştur ve bütün Westeros'ta, hatta Hisar öğrencileri arasında bile bu krallığın uzun ve gururlu tarihi konusunda bilgi sahibi olan az insan vardır. Kasabaları düşmüş, şehirleri harap olup terk edilmiştir. Bir zamanlar çiftliklerinin, tarlalarının ve kasabalarının bulunduğu yerleri zararlı otlar bürümüştür. Bir zamanlar hüküm sürdükleri topraklarda

Kanun ve gelenekler gereğince bütün Sarnori kralları Yüce Kral'a tabiydi, lakin aslına bakılırsa Yüce Krallar'ın pek azı gerçek nüfuza sahip olmuştu.

Doğuya doğru gidildiğinde karşımıza Karavanlar Şehri Kasath; Sarne'nin iki kolunun birleştiği yerde kurulmuş Şelale Şehri Sathar; kanallarıyla meşhur Gölün Kenarındaki Gornath; engin kütüphanesi ve Boyalı Surları ile Âlimler Şehri, Gümüş Kıyı'daki Sallosh çıkardı. Akarsudan aşağı inildiğinde, Sarne'nin kuzeye döndüğü yerde yükselen bereketli nehir kentleri Rathylar, Hornoth ve Kyth, nehrin derin, mavi sularında yol alan gemilere hizmet ederlerdi. Fethedilemez Mardosh olarak ünlenen Askerler Şehri Mardosh da burada bulunurdu. Sarne'nin çatallanıp Titreyen Deniz'e döküldüğü deltada ise batıda Saath, doğuda Sarys liman kentleri bulunurdu.

Sarnor Krallığı'nın (içerisinde kırk kadar birbirine rakip kral barındırsa da) iki bin yıldan uzun bir süre boyunca dünyanın en muazzam medeniyetlerinden birisi sayılmasına rağmen, onlar hakkında bildiklerimizin çoğu, büyük bir kısmı zaman içerisinde kaybolmuş tarihi yazma *Yaz ve Kış* artık çok az insan yaşar ve sadece Dothraki at efendilerinin *khalasarları* ve *khalların* Özgür Şehirler'den Vaes Dothrak ve Dağların Anası'na doğru seyahat etmelerine izin verdiği kervanlar tarafından geçilebilir.

Gezginler bu diyarlara, içinde bulunan çok sayıda viran şehir yüzünden Hayaletli Topraklar veya bitmek bilmeyen çoraklığı yüzünden Büyük Virane ismini vermişlerdir; ama günümüzde bu çayır toprakları daha çok Dothraki denizi ismiyle bilinir. Bu isim oldukça yeni sayılır, çünkü Dothrakiler, Kıyamet Valyria'yı yok ettikten sonra *khalasarların* doğuyu, bir zamanlar buralarda serpilmiş kadim şehirleri yerle bir edip ahalisini köleleştirerek, ateş ve çelikle fethetmesinden sonra bu topraklarda hüküm sürmeye başlamışlardır.

Muazzam Sarnori krallığının düşüşü yüz yıldan az sürede gerçekleşmişti. Batının Özgür Şehirler'i daha sonraları Kan Yüzyılı olarak anılacak vahşi hâkimiyet mücadelesi içerisindeyken bile çayır toprakları savaş hâlindeydi.

Tarih kayıtlarına göre Eski Ghis İmparatorluğu, yükselen Valyria Özgür Şehri'yle beş kere savaşa girmişti. İkinci ve Üçüncü Ghiscari Savaşı'nda Uzun İnsanlar, Valyria'nın müttefikleri olarak kılıç çekmişlerdi. Dördüncü Savaş'ta ise rakip krallar karşı karşıya geldiler; bir kısmı Ghiscari'nin, diğer kısmı ise Valyrialıların yanında yer aldı. Lomas Yolgezer bir eserinde, dördüncü savaş sırasında Ghisler ile ittifak kuranları anlatan, yıkılmış bir dikilitaştan bahsederdi. Buna göre en uzun boylu savaşçılar, yüksek miğferlerinin de etkisiyle, Sarnorilerdi. Dikilitaş Ghisler tarafından dikilmiş olsa da, üzerindeki çizimler Valyria yapımıydı, çünkü resimlerdeki bütün savaşçılar ele geçirilmiş ve tutsak edilmişlerdi.

Kıyamet'i takip yıllarda doğu bozkırlarının at binicileri birbiriyle sürekli didişen altmış küsur geçimsiz kabileye ayrılmıştı ki, Mengo isimli bir Dothraki *khalı* sonunda hepsini tek bir hükümdar altında bir araya getirdi. Cadı olduğu iddia edilen annesi kraliçe Doshi rehberliğindeki Khal Mengo, diğer göçebeleri ona biat etmeye zorladı ve onu reddedenleri ya ortadan kaldırdı ya da tutsak etti.

Sonra, artık yaşlanmaya başlamışken, gözünü batıya dikti.

At efendilerini yüzyıllar boyunca bir haşereden evla görmeyen Uzun İnsanlar, doğudan gelen tehdidi, *khalasarlar* doğu sınırlarına akın düzenlemeye başladığında bile, uzun bir süre görmezden geldiler. Hatta bazı kralları, Dothrakilere altın, köle ve diğer hediyeler vererek kendi rakiplerine karşı sürdürdükleri savaşlarına dâhil etmekte beis görmediler. Khal Mengo bu hediyeleri seve seve kabul ettikten sonra ele geçirilen topraklara da el koydu ve tarlaları, çiftlikleri ve kasabaları ateşe vererek çayır topraklarını tekrar karmaşanın kucağına bıraktı (çünkü Dothrakiler dünyayı anneleri kabul ederlerdi ve onun tenini sabanlarla, küreklerle ve baltalarla yaralamayı günah sayıyorlardı).

Mengo'nun oğlu Khal Moro *khalasarıyla* birlikte efsanevi Şelale Şehri Sathar'ın kapılarına dayanana kadar Uzun İnsanlar yaklaşan tehlikeyi fark edemediler. Savaşta yenik düşen Sathar erkekleri kılıçtan geçirildi ve kadınlarıyla çocuklarına köle olarak el konuldu. Bunların dörtte üçü Ghiscari tepe kenti Hazdahn Mo'daki köle pazarlarına giden meşakkatli yolculuk sırasında telef oldu. Çayır topraklarının en güzel şehri Sathar bir kül ve moloz yığını hâlinde yerle bir oldu. Yazılanlara göre şehir harabelerine yeni ismini veren kişi Khal Moro'dan başkası değildi: İnleyen Çocuklar şehri, Yalli Qamayi.

Sarnor kralları bu mağlubiyetten sonra bile bir araya gelmeyi başaramadılar. Sathar için için yanarken batıdaki Kasath ve kuzeydeki Gornath kralları ordularını komşularına destek olmak için değil, ganimetlerden pay kapabilmek için göndermişlerdi. Gözünü toprak hırsı bürümüş Kasath ve Gornathlılar, doğu göğünde kara dumanlar yükselirken Sathar'a üç günlük mesafede birbirlerine girdiler.

Burada Sarnor Krallığı'nın büyük şehirleri Dothrakiler tarafından parçalara ayrılırken geçen yılları ve yapılan savaşları tek tek saymayı düşünmüyoruz. Detaylı bilgi arayanlar Bello'dan *Uzun İnsanlar'ın Sonu*, Üstat Illister'dan *At Kabileleri, Bir Essos'un Doğu Bozkırları Göçebeleri Çalışması*, Üstat Joseth'ten *Kan Yüzyılı'nın Savaş ve Kuşatmaları*'nın doğuyu anlatan kısımları ve Vaggoro'dan kusursuz *Harabe Kentler, Çalınmış Tanrılar* gibi eserleri inceleyebilirler.

Özetle günümüzde, bütün o mağrur Sarnori şehirlerinden geriye sadece Saath kalmıştır. Harabe hâline gelmekten Ib ve (kolonisi Morosh yakınlarda olan) Lorathların desteğiyle kurtulan bu liman şehri de eski ihtişamının çok gerisinde, hüzünlü bir yerdir. İnsanların kendilerine *Tagaez Fen* demeyi sürdürdükleri tek yer Saath'tır; ki bir zamanlar milyonlarca Uzun İnsan'ın yaşadığı topraklarda şimdi yirmi bin tanesi ancak vardır. Sarnor Krallığı'nın yüz tanrısına tapılan tek yer de burasıdır. Bir zamanlar Uzun İnsanlar'ın sokak ve tapınaklarını süsleyen bronz ve mermerden eserler, şimdi at efendilerinin kutsal şehri Vaes Dothrak'a giden çimenli yollar boyunca, sarmaşıklarla sarılmış bir şekilde yan yatmış duruyorlardır.

Sathar çayır topraklarındaki şehirler arasında Dothrakilere yenik düşen ilk şehir olsa da, kesinlikle sonuncu olmadı. Bundan altı yıl sonra Khal Moro, Kasath'ı da yerle bir etti. Hatta bu saldırı sırasında Dothraki akıncıları, kralları, Moro'nun kızlarından birisiyle evlenip Dothrakilerle müttefik olan Gornathlılardan destek görmüştü. Lakin bundan on iki yıl sonra bu kez düşen Gornath oldu. O dönemde Khal Horro, Khal Moro'yu katledip kudretli Khal Mengo'nun soyuna son vermişti. Gornath Kralı, söylenenlere göre zayıflık gösterdiği için kendisinden nefret eden Dothraki karısının ellerinde can verdi. Bu olayın akabinde Khal Horro, merhum kocasının cesedi sıçanlar tarafından kemirilirken dul kraliçeyi karısı yaptı.

Horro bütün Dothraki kabilelerini bir arada tutmayı başaran son büyük *khal* oldu. Gornath'ın yok edilmesinin üstünden sadece üç yıl geçmişti ki, Horro rakiplerinden biri tarafından katledildi ve muazzam *khalasarının* bir düzine irili ufaklı kabileye bölünmesiyle birlikte at biniciler bir kez daha hırgür içinde yaşamaya başladılar.

Yine de bu durumun Sarnor Krallığı'nda yarattığı rahatlama pek uzun ömürlü olmadı, çünkü Uzun İnsanlar zayıf olduklarını göstermişlerdi ve Horro'nun izinden giden *khallar* onun fetih tutkusunu paylaşıyorlardı. Sonraki yıllarda da âdeta birbirleriyle yarışarak daha geniş bölgelere yayılmaya, çayır toprakları şehirlerini yok etmeye, halklarını köleleştirmeye ve mahvettikleri çayır tanrılarından kalanları zaferlerini kanıtlamak üzere Vaes Dothrak'a getirmeye devam ettiler.

Uzun İnsanlar'ın geriye kalan şehirleri de birer birer yenildi ve yok edildi. Bir zamanlar mağrur kulelerin yükseldiği yerlerden geriye sadece harabeler ve küller kaldı. Âlimler ve tarih öğrencileri için bunların en üzücüsü Gümüş Kıyı'daki Sallosh'un düşüşüydü, çünkü Âlimler Şehri yakılırken muazzam kütüphanesi de es geçilmemiş ve Uzun İnsanlar ile onlardan önce burada yaşamış halkların bütün tarihi kayıtları da sonsuza dek kaybedilmişti.

Sallosh'u, kendilerini birbirlerinden daha vahşi olduklarını kanıtlamaya adayan iki rakip *khal* tarafından yok edilen Kyth ve Hornoth takip etti. At diyarlarına en uzun süre dayanan yerleşim, kale şehir Fethedilemez Mardosh oldu. Komşularıyla bağlantısı kesilen ve birbirini izleyen *khalasarlar* tarafından kuşatılan Mardosh, neredeyse altı yıl boyunca direnmeyi başardı. Açlıktan kıvranan Mardoshiler önce köpek ve atlarını, sonra fareleri, sıçanları ve diğer haşereleri, en sonunda ise kendi ölülerini tüketmeye başladılar. Artık dayanacak takatleri kalmadığında şehir garnizonunun hayatta kalan savaşçıları, *khalların* ellerine düşmemeleri için kendi karı ve çocuklarının canına kıydıktan sonra şehir kapılarını açıp son bir saldırı için ileri atıldılar. Hepsi oracıkta katledildi. Bu olayın ardından Dothrakiler, Mardosh'a Vaes Gorqoyi, yani Kanlı Hücum Şehri adını verdiler.

Mardosh'un düşüşü sonunda geride kalan Sarnori krallarının içlerinde bulundukları tehlikenin boyutunun farkına varmalarını sağladı. Nihayetinde kendi iç kavgalarını ve düşmanlıklarını bir kenara bırakan Uzun İnsanlar, Sarne'nin her bucağından topladıkları askerlerle kurdukları muazzam ordularıyla Sarnath surlarının önünde, *khalların* kuvvetini bir kerede, sonsuza dek yok etmek üzere bir araya geldiler. Yüce Krallar'ın sonuncusu Mazor Alexi önderliğinde

cesurca doğuya doğru yola koyuldular. Sarnath ile Kasath harabelerinin arasında, bundan sonra sonsuza dek Kargalar Tarlası olarak anılacak yerde dört *khalasarın* birleşmiş ordusuyla karşı karşıya geldiler.

Anlatılanlara göre Khal Haro, Khal Qano, Khal Loso (Topal) ve Khal Zhako'nun ordusu neredeyse seksen bin atlıdan oluşuyordu. Sarnor Yüce Kralı'nınkinde ise altı bin tırpanlı savaş arabası, arkalarında on bin zırhlı binici ve yanlarda (çoğunluğu kadın olan) on bin hafif donanımlı süvari bulunuyordu. Onların arkasından ise, Uzun İnsanlar'a büyük bir sayı avantajı kazandırdığı konusunda tüm tarihçilerin hemfikir olduğu, yüz bine yakın mızraklı ve sapanlıdan oluşan Sarnori piyade bölüğü geliyordu.

Savaş başladığında Sarnori savaş arabaları bütün yükü çekecek gibi görünüyordu. Yeri sarsan ilerleyişleri Dothraki ordusunun ortasına dalarken araba tekerleklerindeki dönen bıçaklar Dothraki atlarının bacaklarını doğradı. Khal Haro'nun kendisi bu savaş arabalarının önünde parçalanıp ezilerek can verince, onun *khalasarı* dağılıp kaçmaya başladı. Savaş arabaları kaçan atlıları gümbür gümbür kovalarken, Yüce Kral ve zırhlı binicileri, artlarında mızraklarını sallayıp zafer naraları atan Sarnori piyadeleriyle savaşa giriyorlardı.

Lakin sevinçleri kısa ömürlü oldu. Geri çekilme sadece bir yanıltmaca hamlesiydi. Uzun İnsanlar tuzağın derinliklerine çekildiğinde kaçışan Dothrakiler birden geri dönüp muazzam yaylarıyla bir yaylım ateşi başlattılar. Khal Qano ve Khal Zhako'nun *khalasarları* kuzey ve güneyden akın ederken, Topal Loso ve çığlık atan savaşçıları çevrelerinden dolaşıp Sarnorilere arkadan saldırdı ve geri dönüş yollarını kapattı. Etrafları tamamıyla sarılmış olan Yüce Kral ve kudretli ordusu lime lime edildi. Bazıları o gün, Mazor Alexi'nin yanında altı ufak kral ve altmışın üzerinde lord ve kahramanla birlikte toplam yüz bine yakın adamın katledilmiş olduğunu söyler. Kargalar cesetler üzerinde ziyafet çekerken *khalasar* binicileri ölülerin arasında geziniyor ve bulabildikleri değerli eşyaları yağmalıyorlardı.

Savunmasız kalan Yüksek Kuleli Sarnath, savaşın üzerinden iki hafta geçmeden Topal Loso'ya yenik düştü. Khal Loso şehri ateşe verirken bundan Bin Odalı Saray bile kurtulamadı.

Kan Yüzyılı sona ererken çayır topraklarının kalan şehirleri de birer birer düştü. Sarne'nin ağzındaki Sarys son düşen kale olsa da Dothrakilere köle veya ganimet anlamında pek bir şey sunmadı, çünkü şehir halkı daha Khal Zeggo şehre doğru harekete geçerken çoktan şehri terk etmişti.

At efendilerinin tek kurbanının Sarnor Krallığı olduğu zannedilmesin. Kayıp Özgür Şehir olarak hatırlanan Valyria kolonisi Essaria da aynı kadere boyun eğmişti. Bugün bu koloninin harabeleri, Cesetler Şehri Vaes Khadokh olarak bilinir. Kuzeyde, Khal Dhako, Ibbish'i yakıp yağmalayarak Ib halkının Essos'un kuzey sahillerinde yerleşmiş olduğu ufak kesimi geri almış oldu (bundan çok daha ufak bir Ibbenli kolonisi, Titreyen Deniz'in bitişiğindeki sık ormanların içinde, Yeni Ibbish adını verdikleri bir kasaba çevresinde hâlâ varlığını sürdürmektedir). Güneyde, diğer *khallar* ordularını Kızıl Issızlık'a doğru sürerek, bir zamanlar bu çölde serpilmiş hâlde bulunan Qaathi kasaba ve şehirlerini, geriye sadece yüksek, üç kademeli surları sayesinde korunmayı başaran, muazzam şehir Qarth kalıncaya dek yok ettiler.

Khalasarların yeniden tek bir büyük *khal* hükmü altında birleşip yeni fetihler peşinde gözlerini bir kez daha batıya çevirmelerinin an meselesi olduğunu bilirler.

Dothrakiler belirli aralıklarla sınırlarını doğuya doğru da genişletmeye çalışmış, ama Kemik Dağları engelini aşmayı başaramamışlardı. Bu kasvetli, çetin zirveler at efendileriyle Uzak Doğu'nun zenginlikleri arasına uçsuz bucaksız bir taştan duvar örmekteydi. Dağ geçitlerinin sadece üç tanesi bir ordunun geçebileceği büyüklükteydi ve bu geçitlerin karşılarında kudretli kale kentler Bayasabhad, Samyriana ve Kayakayanaya bulunuyordu. Bu kentler, bir zamanlar Kemikler'in ötesindeki, şimdilerde Büyük Kum Denizi olarak bilinen topraklarda serpilmiş, muhteşem Hyrkoon krallığından geriye kalan on binlerce gözü pek kadın savaşçı tarafından korunuyorlardı. Sayısız *khalın* dibinde can verdiği bu surlar hâlâ aşılabilmiş değildir.

Bununla birlikte Kemikler'in batısında, kuzeydeki Titreyen Deniz'den güneydeki Boyalı Dağlar ve Skahazadhan'a kadar olan, ilk medeniyetlerin filizlendiği bu topraklar,

Oldukça eskiye dayanan tarihlerine rağmen, şu an dünyada Qarth şehri dışında üyesi kalmayan Qaathi ahalisi hakkında kesin olarak çok az şey bilinmektedir.

Tek söyleyebileceğimiz, Qaathilerin çayır topraklarında serpilip kasabalar kurdukları ve Sarnoriler ile karşı karşıya gelip arada sırada savaşa girdikleridir. Genelde bu savaşlardan mağlup ayrıldıkları için zaman geçtikçe güneye taşınıp yeni şehir devletler kurmak zorunda kalmışlardı. Bunlardan biri olan Qarth, Yaz Denizi kıyılarında kurulmuştu. Gerçi Essos'un güneyindeki topraklar Qaathilerin bırakıp geldikleri yerlerden daha tehditkâr çıkmış, daha şehirlerini kuramadan her yer çöle dönüşmüştü. Kıyamet vurduğu zaman Qaathiler zaten çöküşün eşiğindeydiler ve Dothrakiler saldırıp Qarth dışındaki bütün Qaathi şehirlerini yerle bir ettiğinde, Yaz Denizi'ne hüküm süren kargaşadan faydalanma umutları suya düşmüştü.

Yine de Dothraki yıkımı Qarth için bir yeniden dirilme fırsatı doğurmuştu. Gözlerini denize dikmek zorunda kalan Safkan Qarth hükümdarları, çabucak bir donanma kurup Yeşim Geçidi'nin, yani Yaz Denizi ile Yeşim Deniz'i birleştiren, Qarth ile Büyük Moraq arasındaki boğazın, kontrolünü ele geçirdiler. Valyria donanmasının yok edilmesi ve Volantis'in ilgisinin batıya dönmesiyle, Qarth'ın doğudan batıya uzanan en kısa güzergâh üzerinde hâkimiyet kurmasını engelleyecek kimse kalmamıştı. Böylece ticaret ve topladıkları güvenli geçiş ücretleri sayesinde kısa zamanda benzersiz bir zenginliğe kavuşmuş oldular.

Özgür Şehirler'de yaşayanların çoğu, at efendilerinin batıya doğru ilerleyişlerinin, Khal Temmo'nun Qohor şehrini fethetme çabasının, üç bin Lekesiz köle savaşçının çığlık atan Dothraki askerlerinin on sekiz taarruzuna yiğitçe göğüs germesi sonucu bozguna uğramasıyla sona erdiğine inanır. Lakin Üç Bin Qohorlu'nun direnişinin Dothrakilerin fetih sevdasına bir son vereceğine inanmak, at efendileri doğudan ilk kez akın etmeye başladığında Sarnor'un Yüce Kralı'nın yapmış olduğu gibi bir naifliktir. Bilge insanlar hâlâ buralarda özgürce dolaşıp diyarlarından geçip gitmeye niyetlenenlerden haraç kesen, savaşçı *khalasarların* korkusundan hiç kimsenin saban sürmeye, tohum ekmeye veya bir ev dikmeye cesaret edemediği, rüzgârlı, çorak bir virane olarak varlığını sürdürmektedir.

Çadırlarını saraylara değişmeyen, vahşi ve yabani Dothrakiler hâlâ göçebe hayatlarını sürdürmektedirler. Günümüzde bile khallar at ve keçilerden oluşan devasa sürülerini "denizin" bir tarafından diğer tarafına umarsızca gütmeye,

ÖNCEKİ SAYFALAR | *Sathar surları önündeki savaş.* SAĞDA | *Vaes Dothrak.*

Bayasabhad, Samyriana ve Kayakayanaya kale şehirlerinin kadınlar tarafından savunulmasının ardında, sadece can verenlerin can alabileceği inancı yattığı söylenir. Bir tüccarın doğu Essos'a yaptığı seyahatleri anlattığı *Kasvetlivadi'den Addam'ın Gerçek Seyahat Günceleri* kitabında, âlimlerin ilgi duyduğu bu ve bunun gibi diğer konularda bilgi sunmak yerine, okuyuculara savaşçı kadınların çıplak göğüslü gezdiği ve yanaklarıyla göğüs uçlarını yakut küpeler ve demir halkalarla süsledikleri tekrar tekrar hatırlatılır.

birbirleriyle karşı karşıya geldiklerinde dövüşe tutuşmaya ve arada sırada köle, ganimet veya Özgür Şehirler'in efendi ve üçlü krallarından birinin, ne zaman yolları biraz fazla batıya düşse onlara bağışladıkları "hediyelerin" peşinde sınırlarının ötesine akın etmeye devam etmektedirler.

At efendilerinin sadece bir sabit yerleşimleri vardır: Dağların Anası ismini verdikleri yalnız zirvenin gölgesi altında, Dünyanın Rahmi dedikleri dipsiz gölün yanında yatan "şehirleri" Vaes Dothrak. Dothrakiler ırklarının burada doğduğuna inanırlar. Gerçek bir şehir sayılmayan Vaes Dothrak'ın surları veya sokakları yoktur. Çimenli geçiş yolları çalıntı tanrılarla süslenmiş, sarayları örülmüş çimenden yapılmıştır.

Bu içi boş şehir kabuğu kadınlar tarafından yönetilir: ölü *khalların* yaşlı, dul karıları *dosh khaleen* tarafından. Dothrakiler Vaes Dothrak'ı şehirlerin en kutsalı sayarlar. Biniciler burayı, bir gün bütün *khalasarların* bir kez daha her yeri fetheden, "dünyaya binen aygır" denen muhteşem *khalın* sancakları altında bir araya geleceği, barış ve güç dolu bir yer olarak gördükleri için burada kan dökmek yasaktır.

Bizim içinse, Vaes Dothrak'ın tek önemi burada dönen ticaretten gelir. Dothrakiler bunu korkakça buldukları için kendileri ticaret yapmazlar, ama onların kutsal şehirlerinde, *dosh khaleenin* izniyle Kemikler'in ötesinden ve Özgür Şehirler'den tüccar ve satıcılar bir araya gelip mal ve altın takası yaparlar. Vaes Dothrak'ın muazzam Doğu ve Batı Pazarları'nı besleyen kervanlar Dothraki denizini geçerken karşılaştıkları *khallara* onları korumaları karşılığında cömert hediyeler verirler.

Böylelikle, gariptir ki, göçebelerin bu boş "şehri" (kara yoluyla seyahat edenler için) doğuyla batıyı birbirine bağlayan köprü hâline geldi. Başka türlü karşılaşmaları ve tanışmaları muhtemel olmayan, birbirinden uzaklarda yaşayan insanlar, Dağların Anası'nın altındaki bu tuhaf pazarda bir araya gelip güven içerisinde ticaret yapabilme fırsatı buldular.

TİTREYEN DENİZ

Titreyen Deniz'in batısında Westeros, güneyinde Essos, kuzeyinde denizcilerin Beyaz Hiçlik ismini verdiği, buz ve karla kaplı donmuş topraklar ve doğusunda henüz keşfedilmemiş diyar ve denizler bulunur.

Bu soğuk ve zorlu okyanusun gerçek boyutları hiçbir zaman bilinemeyebilir, çünkü Yedi Krallık'tan hiç kimse şimdiye kadar Bin Adalar'ın ötesinde doğuya yelken açamamıştır ve uzak kuzeye ilerlemeye cüret edenler uğuldayan rüzgârlar, donmuş denizler ve en güçlü gemileri bile batırabilecek buzdağlarıyla karşı karşıya gelmişlerdir. Bunların ötesindeyse, denizcilerin anlattıklarına göre, bitmeyen kar fırtınaları ve gecenin karanlığında aklını yitirmiş gibi çığlık atan dağlar maceraperestleri beklemektedir.

Dünyamızın yuvarlak olduğu çok uzun zamandır bilgeler tarafından kabul edilmektedir. Eğer bu doğruysa, dünyanın tepesinden aşıp diğer tarafa seyahat etmek ve daha önce hayali bile kurulmamış diyar ve denizler keşfetmek mümkün olmalıdır. Yüzyıllar boyunca, sayısız, cesur denizci buzulların ötesindeki dünyayı keşfetmek üzere yola çıkmışsa da, bunların çoğu ya yolda helak olmuş, ya da pes edip yarı donmuş bir şekilde güneye dönmüşlerdir. Beyaz Hiçlik sınırlarının yazın geri çekilip kış aylarında yeniden genişlediği doğru olsa da, hiçbir denizci bu kıyı boyu sürekli değişen buzulun efsanevi kuzey geçidini veya Beyaz Liman'dan Üstat Heriston'un varlığını iddia ettiği, uzak kuzeydeki buzlu yamaçların ardına saklanmış ılık yaz denizini bulmayı başarabilmiş değildir.

Doğaları gereği biraz saf ve batıl inançlı olan denizciler, bu soğuk kuzey suları hakkında ozanlardan duydukları her şeyi yaymaya meyillidirler. İnsanları kuzeydeki felaketlerine sürüklemek isteyen buz devlerinin iblis anasının, sonsuza dek dans ettiği gece göğünde parıldayan tuhaf ışıklar gördüklerinden bahsederler. Gemilerin can havliyle sığındıktan sonra denizin arkalarından donmasıyla sonsuza kadar kapana kısıldıkları Yamyam Körfezi'ni fısıldarlar.

Suların üzerinde gezen soluk mavi sisleri anlatırlar. Bu sisler öyle soğuktur ki, üstlerinden geçtikleri gemileri anında dondururlar. Geceleri yükselip yaşayanları gri-yeşil derinliklere sürükleyen boğulmuş ruhlardan ve güneydeki kız kardeşlerinden çok daha meşum olan, soluk tenli, pullu kara kuyruklu denizkızlarından bahsederler.

Titreyen Deniz'in tuhaf ve muhteşem sakinlerinin en muazzamı ise buz ejderhalarıdır. Valyria ejderhalarından birkaç kat daha iri olan bu devasa yaratıkların, yaşayan buzdan yapıldıkları ve gökyüzünde süzülürken içlerinden ay ve yıldızları görebileceğiniz, büyük şeffaf kanatlarıyla soluk mavi kristalden gözleri olduğu söylenir. Sıradan ejderhalar (tabii herhangi bir ejderha için sıradan denebilirse) nefesleriyle alev püskürtürken, buz ejderhalarının bir adamı anında kaskatı buz kesebilecek kadar soğuk, buz nefesi olduğu iddia edilir.

Geçtiğimiz yüzyıllar boyunca en az elli değişik diyardan gemiciler bu muazzam yaratıklarla karşılaştıklarını iddia etmiş olduğundan belki de anlatılanlarda gerçeklik payı vardır. Başüstat Margate kuzeyin çoğu efsanesinin –donmuş sisler, buzdan gemiler, Yamyam Körfezi ve diğerleri– yanlış yorumlanmış buz ejderhası faaliyetlerinden çıkmış olabileceği ihtimali üstünde durur. Kesinlikle belli bir albenisi olan bu hayranlık yaratıcı fikir, en akla yatkın varsayım olarak öne çıkmaktadır. Buz ejderhalarının katledildiklerinde eriyip gittikleri sanıldığı için varlıklarını kanıtlayan herhangi bir delil bulunabilmiş değildir.

Bu tatlı hayalleri bir kenara bırakıp gerçeklere dönelim isterseniz. Kuzey sınırları hakkında sayısız meşum efsane bulunsa da, Titreyen Deniz'in suları yaşam doludur. Derinliklerinde aralarında somon, kurt balığı, kum mızrakları, gri keler balığı, bufa balığı ve diğer yılan balıkları, alabalık, kömür balığı, köpek balığı, ringa balığı, orkinos ve morinanın da bulunduğu yüzlerce çeşit balık yüzer. Bazıları gerçekten canavar büyüklüğünde olabilen yengeç ve ıstakozlar bütün sahil şeridi boyunca görülebilirken, foklar, denizgergedanları, denizaygırları ve denizaslanları yuvalarını ve üreme alanlarını deniz kıyılarındaki sayısız taşlık ada ve deniz kumulunun üzerine yapmıştır.

Buz ejderhalarını bir kenara bırakacak olursak, bu kuzey sularının gerçek kralları balinalardır. Bu devasa hayvanların, aralarında gri balina, beyaz balina, kambur balina, (bazılarının vahşi deniz kurdu olarak adlandırdığı) sürü hâlinde avlanan,

Efsanelere göre Yamyam Körfezi'nin dibinde bin tane gemi gömülü hâlde yatmaktadır. Bu gemilerin bazılarında, asıl mürettebatlarının çocukları ve torunları, buz tarafından kapana kıstırılmış yeni denizcilerle beslenerek hayatlarını sürdürmektedir.

vahşi benekli balinalar ve dünya üzerinde yaşayan en kadim ve en büyük yaratık olan kudretli leviathanların da bulunduğu, yaklaşık yarım düzine cinsi Titreyen Deniz'i yuvası bellemiştir.

Titreyen Deniz'in Skagos ve Gri Uçurumlar'dan Sarne deltasına kadar olan batı sınırları, bilinen dünyanın en zengin balıkçılık alanıdır.

Burada özellikle morina ve ringa balığı bolca bulunur. Batıdaki Üç Kız Kardeş'ten doğudaki Morosh'a, birçok uzak diyardan gelen balıkçının bu sularda çalıştığı bilinir, lakin bunu, Essos'un kuzeyindeki denizleri Deniz Lordu'nun savaş gemileri önderliğindeki donanmasıyla elinde bulunduran Braavos Özgür Şehri'nin izniyle yaparlar. Balıkçılık, bankacılık ve ticaretle birlikte Braavos'un zenginlik ve bereketinin "üçayağını" oluşturur.

Doğuya doğru ilerleyen cesur bir denizci, sonunda Braavos sularından geçip Lorath Özgür Şehri'nin biraz daha gevşek kontrolündeki denizlere gelecek ve onun da ötesinde, bin yıl boyunca, her türden insanın yaşayıp sayısız savaşta hayatını kaybettiği Balta'ya varacaktır. Balta'nın doğusunda, Ib ve Lorath'tan gemilerin üstünlük mücadelesi verdiği ve Sarnor Krallığı'nın son büyük savaş donanmasının Braavos Deniz Lordu tarafından suya gömüldüğü, Acıot Körfezi'nin derin, mavi suları bulunur. Ib'de buraya Savaş Körfezi denirken Lorathiler, Kanlı Körfez adını vermişlerdir. İsmi ne olursa olsun, bin tane batık gemi ve elli bin boğulmuş denizcinin kemikleri, yengeçleriyle meşhur bu körfezin dibinde yayılmış durumdadır.

Acıot Körfezi'nin ötesinde, kolları orta Essos'un büyük bir bölümünü saran, kuzeye doğru akan muazzam nehir Sarne'nin deltası vardır. Beyaz surlarıyla, düşmüş Sarnor Krallığı'nın sonuncu büyük şehri Saath da buradadır. Yüzlerce yıl önce bir Dothraki *khalı* tarafından yağmalanıp yok edilen, Saath'ın kardeş şehri Sarys'in harabeleri ise deltanın hemen karşı kıyısında bulunur. Bu ikisinin arasında, muazzam nehrin ağzında Lorathi maden ve balıkçılık kolonisi Morosh yükselir.

Daha da doğuya ilerlemeye cüret edecek olanlar, ödlek kralları ve çelimsiz prensleri rahat bırakılmak için Dothraki at efendilerine her sene tahıl, mücevher ve kızlarla haraç ödeyen, küçük ve kırsal Omber Krallığı kıyılarından geçeceklerdir. Omber'in doğusunda ise denizcimiz, denizaygırlarının üreme alanı olarak nam salmış Diş Körfezi'ne varacaktır. Bundan kısa bir süre sonra ise, gözü pek denizci kendisini Titreyen Deniz'in kalbinde, bütün kayalık ve dalgaların muazzam Ib adasından kıllı adamların hâkimiyetinde olduğu sularda bulacaktır.

IB

Yüzyıllar içerisinde birçok değişik ahali Titreyen Deniz kıyı ve adalarına yerleşmiş ve denizcilerini onun soğuk gri-yeşil sularına yollamıştır. Bunların en dirayetli ve en önemlileriyse, kuzey sularındaki Ibbish adalarında bulunan yuvalarında günlerin şafağından beri balık tutmakta olan kadim ve suskun adalı halkı Ibbenlilerdir.

Ibbenliler insanoğlunun diğer ırklarından farklıdırlar. Geniş göğüslü, geniş omuzlu ve iri yapılı olmalarına rağmen, kalın, kısa bacakları ve uzun kollarıyla boyları nadiren yüz altmış beş santimetrenin üzerine çıkar. Kısa boylu ve tıknaz olmalarına rağmen vahşi ve kudretlidirler; en sevdikleri spor dalı olan güreşte, Yedi Krallık'tan hiç kimse onları alt edemez.

Çıkıntılı, eğik alınları, ufak, gömülü gözleri, iri diş ve çeneleriyle diğerlerinden ayrılan yüzleri, gırtlaktan gelen, homurdanmaya benzeyen lisanlarıyla bir araya geldiğinde Westeroslu gözlerine vahşi ve çirkin görünebilir; ama aslında Ib ahalisi oldukça maharetli insanlardır; becerikli zanaatkârlar, yetkin avcı ve izciler ve yürekli savaşçılardır. Bilinen dünyanın en kıllı insanları burada bulunur. Tenleri açık renk olsa da, deri altlarında koyu mavi damarlar göze çarpar. Saçları da koyu renkli ve fırça gibidir. Ibben erkekleri oldukça sakallıdır; kolları, bacakları, göğüsleri ve sırtları da sicim gibi kıllarla kaplıdır. Kadınlarının büyük bir bölümünde iri taneli, esmer saç görülürken bazılarının üst dudaklarında bıyıkları vardır. (Ibben kadınlarının altı göğüsleri olduğu efsanesinin gerçeklik payı bulunmamaktadır.)

Ib erkekleri Westeros ve diğer diyarların kadınlarından çocuk sahibi olabilseler de, bu birleşmelerden doğan çocuklar

YUKARIDA | *Beyaz Hiçlik buzları.*

genelde kusurlu ve katırlarda olduğu gibi kısır olurlar. Diğer ırklarla çiftleşen Ibben kadınları ise her zaman ölü doğanlar ve ucubeler dünyaya getirirler.

Bu tarz birleşmelerle aslında çok fazla karşılaşılmaz. Ibben Limanı'ndan yola çıkmış gemilere Dar Deniz'in her yerinde, hatta Yaz Adaları veya Eski Volantis gibi uzak limanlarda bile sıkça rastlansa da, bu gemilerin mürettebatları karaya çıktıklarında kendi aralarında takılmayı tercih ederler ve bütün yabancılara derin bir şüpheyle yaklaşırlar. Ib topraklarında ise, diğer ırk ve diyarlardan gelenler kanun ve gelenekler gereğince Ibben Limanı hudutları dışına çıkamazlar. Yanlarında bir Ibben yetkilisi olmadan şehrin ötesine gitmeleri yasaktır. Bu bahsettiğimiz geziler bile oldukça nadir görülür.

Ib adası, Yeşim ve Yaz Denizleri'nin arasında bulunan Büyük Moraq'tan sonra bilinen dünyanın en büyük ikinci adasıdır. Kayalık ve dağlık Ib toprakları, muazzam gri dağlar, kadim ormanlar ve coşkun nehirlerle doludur. Karanlık iç kısımları ayılar ve kurtların uğrak mekânıdır. Anlatılanlara göre devler de bir zamanlar Ib üzerinde yaşamış, ama günümüze ulaşamamışlardır. Lakin adanın ova ve tepelerinde hâlâ mamutlar dolaşır ve söylencelere bakılırsa yüksek dağlarında unicornlar yaşar.

Orman ve dağlarda ikamet eden Ibbenliler, yabancılara karşı deniz kıyısındaki kuzenlerinden çok daha kapalıdırlar ve kendi dilleri dışında bir lisan öğrendikleri çok nadir görülür. Yaşamlarını ormancılar, keçi çobanları ve madenciler olarak sürdüren bu adalılar, yuvalarını mağaralarda veya kayağantaş ya da sazdan yapılma çatılı, toprağa gömülmüş gri taştan evlerde kurarlar. Kasaba ve köylere de pek rastlanılmaz, iç kısım Ibbenlileri komşularından uzakta, inzivada yaşamayı severler ve sadece düğün, cenaze ve ibadet için bir araya gelirler. Ib dağlarında bolca altın, demir ve kalay çıkartılırken, ada ormanları kereste, kehribar ve hayvan derisi çeşitleri bakımından oldukça zengindir.

Kıyı kesimi Ibbenlileri orman ve dağlarda yaşayan kuzenlerine nazaran oldukça atılgan sayılırlar. Cesur balıkçılar olduklarından morina, ringa balığı, alabalık ve yılan balığı peşinde kuzey denizlerinde dolansalar da, onları bütün dünyada meşhur eden balina avcılıklarıdır. Geniş karınlı balina gemileri Dar Deniz'in her yerinde karşımıza çıkabilir. Çoğu zaman göze (veya buruna) hitap etmeseler de, her türlü fırtınaya ve leviathan saldırısına dayanabilecek şekilde tasarlanmış Ibben gemileri sağlamlıklarıyla meşhurdurlar. Avladıkları balinaların kemikleri ve yağları, Ib'in ana ticaret kaynağını oluşturur ve Ibben Limanı'nı Titreyen Deniz'in en büyük ve en varlıklı şehri hâline getirmiştir.

Gri ve kasvetli Ibben Limanı, günlerin şafağından beri Ib ve çevre adalar üzerinde hüküm sahibidir. Parke taşlı ara sokakları, sarp tepeleri ve hareketli rıhtım ve tersanesiyle, sokakları demir zincirlerden sallanan yüzlerce balina yağı kandiliyle aydınlanan Liman şehri, bir zamanlar yüz kadar Ibben kralının mekânı olan, Tanrı-Kral'ın kabaca yontulmuş taştan devasa kalesinin harabelerine ev sahipliği yapar. Bu kralların sonuncusu, Valyria Kıyameti'nden sonra alaşağı edilmiştir. Günümüzde Ib ve diğer ufak adalar, üyelerini Özgür Şehirler'in Hükümdar Konseyi'ne benzer bir şekilde, zengin loncacılar, kadim soylular ile rahip ve rahibelerden oluşan Binler'in seçtiği Gölge Konseyi tarafından yönetilmektedir.

Ibben adalarının en büyük ikinci adası olan Uzak Ib, Ib'in güney doğusunda yaklaşık beş yüz kilometre uzakta bulunan, kasvetli ve yoksul bir yerdir. Adanın tek kasabası olan Ib Sar aslında eski Ibbenlilerin en azılı suçlularını, bir daha Ib'e dönemeyecek şekilde sakat bıraktıktan sonra sürgüne gönderdikleri bir ceza yeridir. Bu uygulama Tanrı-Krallar'ın düşüşüyle son bulmuş olsa da, Ib Sar günümüzde hâlâ tatsız bir yer olarak anılmaktadır.

Ib ahalisi kendilerini her zaman adalarına kapatmış değillerdi. Balta'da, Lorathi adalarında, batıda Acıot Körfezi ve Diş Körfezi kıyılarında ve doğuda Leviathan Boğazı ve Bin Adalar'da Ibben yerleşimlerinin kalıntılarıyla sıkça karşılaşılmaktadır. Tarihi kayıtlara bakıldığında ise, Ibben'in kıllı adamlarının Sarne nehrinin kontrolünü ele geçirmek amacıyla, Sarnori kardeş şehirler Saath ve Sarys ile birkaç kez kanlı muharebelerde karşı karşıya geldikleri görülür.

Ib'in Tanrı-Kralları, düşüşlerinden önce Ib'in hemen güneyinde bulunan kuzey Essos'un, eskiden ufak, çekingen orman ahalisinin yaşadığı, yoğun ormanlarla kaplı büyük bir bölümünü fethedip hükümleri altına almayı başarmışlardır. Bazıları Ibbenlilerin bu narin halkın soyunu kuruttuğunu iddia ederken, diğerleri onların ormanın derinliklerinde saklandıklarına veya başka diyarlara kaçtıklarına inanır. Dothrakiler hâlâ kuzey sahili boyunca uzanan bu muazzam ormana, ortadan kaybolan orman ahalisinin yerel isminden yola çıkarak Ifequevron Krallığı derler.

Efsanevi Deniz Yılanı, Dalgalar Lordu Corlys Velaryon, bu ormanları ziyaret eden ilk Westerosludur. Bin Adalar'dan döndükten sonra yazılarında, kazılmış ağaçlardan, perili mağaralardan ve tuhaf sessizlikten bahsetmiştir. Ondan daha sonra ise, *Mızraksallayan* isimli teknenin kaptanı, maceraperest tüccar Eski Şehirli Bryan, Titreyen Deniz boyunca yaptığı yolculukları kaleme almıştır.

Meereen dövüş çukurlarının tarihini anlatan, bilinmeyen bir Yunkish tarafından yazılıp yüzyıllar sonra Üstat Elkin tarafından tercüme edilen *Kızıl Kitap*'ta, köle olarak satılan Ibben kadınlarının çoğunun, güneyin köle tüccarları tarafından yatak kölesi olmak için fazla çirkin ve tarlada çalışmak için fazla vahşi bulunduklarından dolayı günlerinin geri kalanını Meereen, Yunkai ve Astapor'daki dövüş çukurlarında geçirdiklerinden bahsedilir.

Onun dediklerine göre Dothrakilerin bu kayıp ahaliye verdiği isim "ormanda yürüyenler" anlamına gelmektedir. Eski Şehirli Bryan'ın tanıştığı Ibbenlilerin hiçbiri daha önce bir ormanda yürüyen görmemiş, ama bu ufak insanların onlar için yaprak, taş ve su adakları bırakan haneleri geceleri kutsadıklarını iddia etmişlerdir.

En bereketli döneminde, Essos'taki Ibben toprakları en az Ib adası kadar büyük ve ondan çok daha varlıklıdır. Bu zenginliklerden nemalanmak isteyen kıllı adamlar günden güne artan sayılarda adalardan anakaraya çıkmış ve ağaçları kesmiş, toprakları sürmüş, nehir ve derelere set çekmiş ve tepeleri maden için kazmışlardır. Bu toprakları idare etmek amacıyla kurulan balıkçı köyü Ibbish gün geçtikçe serpilerek canlı, geniş limanı ve yüksek, beyaz surlarıyla Ibbenlilerin ikinci şehri hâline gelmiştir.

Bütün bunlar bundan iki yüz yıl önce Dothrakilerin gelmesiyle son bulmuştur. At efendileri kuzey sahillerindeki ormanlardan o zamana dek, kimilerine göre ortadan kaybolmuş ormanda yürüyenlere saygılarından, diğerlerine göre de onların güçlerinden korktukları için uzak durmayı tercih etmişlerdir. Lakin Dothrakilerin Ibbenlilerden korkmadıkları bilinen bir gerçektir. Ardı ardına gelen *khallar* Ibben bölgelerine akınlar düzenlemeye başlamış, kıllı adamların çiftliklerini, tarlalarını ve yerleşimlerini ateşe vermiş ve kadınlarını köleleştirirken erkeklerini kılıçtan geçirmişlerdir.

Aşırı paragöz ve cimri olmalarıyla tanınan Ibbenliler *khalların* istediği haracı ödemeyi kabul etmeyip savaşmayı seçtiler. Ib askerleri birkaç çarpışmadan galip ayrılıp bu destansı savaşların birinde korkunç Khal Onqo'nun *khalasarını* yok etmeyi başarmış olsalar da, her yeni gelen *khalın* öncekilerin fetihlerinin üzerine koyma arzusu yüzünden Dothraki akınları çoğalarak devam etti. *Khalasarların* Ibbenliler üzerindeki baskısı muazzam şehir Ibbish alt edilene kadar sürdü. Balina Kemiği Kapıları'nı kırıp geçerek şehrin tapmak ve hazinelerini Vaes Dothrak'a götürmek üzere ilk yağmalayan Khal Scoro oldu. Ibbenliler şehri yeniden inşa etseler de, bundan bir nesil sonra şehrin yarısını ateşe verip on bin kadına köle olarak el koyan Khal Rogo tarafından yeniden yağmalandı.

Bugün Ibbish'in bir zamanlar yükselmiş olduğu yerde sadece harabeler kalmıştır. Dothrakiler buraya Vaes Aresak, yani Korkaklar Şehri derler, çünkü Onqo'nun torunu Khal Dhako'nun *khalasarı* şehri bir kez daha yağmalamak üzere yola çıktığında şehir sakinleri gemilerine atlayıp denizin ötesindeki Ib'e kaçmışlardır. Şehrin boşaltılmış olmasına hiddetlenen Dhako terk edilmiş şehri ateşe vermenin yanı sıra şehrin çevresindeki toprak ve köyleri bile yakmış, bu yüzden de Kuzeyin Ejderhası lakabını almıştır.

Günümüzde Ib, neredeyse Gece Nöbetçileri'nin buzdan Sur'unu uzunluğunda, onun üçte biri yüksekliğinde, savunma kuleleriyle donanmış ahşap bir sur ve derin bir hendekle korunan, denizle çevrili ufak bir yarımadada bulunan mütevazı bir şehirle Essos üzerindeki varlığını sürdürmektedir. Bu tahta duvarların arkasında Ib ahalisinin, oldukça küçülmüş topraklarını idare edebilmek üzere kurduğu bu Yeni Ibbish kasabası, denizcilerin dediklerine göre at efendilerinin yerle yeksan ettiği kıpır kıpır şehirden çok Ib Sar'a benzeyen, kasvetli ve sefil bir yerdir.

Muhteşem Braavosi maceracısı Terrio Erastes, Dothrakiler arasında geçirdiği zamanı kaleme almış ve Khal Dhako'nun bir misafiri olarak Ibbish'in düşüşüne tanıklık etmiştir. Terrio Erastes yazdığı güncesi *Çimendeki Ateş*'te, Khal Dhako'nun kendisinden Kuzeyin Ejderhası olarak bahsedilmesinden büyük bir gurur duyduğunu, lakin khalasarı Khal Temmo tarafından mağlup edildikten sonra, genç khal tarafından karıları ve oğulları gözlerinin önünde yakılıp kendi elleri, ayakları ve cinsel organları ateşte kavrulduğu zaman bu lakaptan pişman olduğunu anlatır.

IB'İN DOĞUSU

Ibbish sahil boyunun ve Ifequevron ormanlarının ötesinde, çayır topraklarının Kemikler tepeleri bulunur ve bunlar doğuya gittikçe yükselerek sonunda denize kavuşurlar. Titreyen Deniz'in kilometrelerce içerisinden bakıldığında bile, buzlu taçları ve çıkıntılı zirveleriyle bu muazzam kuzey dağları göğü delecekmiş gibi görünürler. Dothrakiler Kemikler'in en kuzey kısımlarına Krazaaj Zasqa, yani Beyaz Dağlar ismini vermişlerdir.

Bu dağların ötesinde ise, çok az Westeroslunun ziyaret etme fırsatı bulabildiği bambaşka bir diyar yatar. Yolu buraya düşmüş olan Lomas Yolgezer gibi şahsiyetler, ya dağ geçitlerini aşarak karadan, ya da ılık güney sularından Yeşim Geçidi'ni geçerek gelmişlerdir.

Titreyen Deniz'in doğu suları da batıdakiler kadar bereketli olsa da, Ibbenliler dışında buralara balık avlamaya gelen pek olmaz, çünkü Kemikler'in ötesinde, gemileri ve denizle en ufak ilgileri olmayan, at binen, vahşi bir savaşçı millet olan Jogos Nhai'nin toprakları bulunur. Ibben Limanı'ndan balina avcıları, bu muazzam yaratıkların çiftleşip yavrulamak için geldikleri Leviathan Boğazı'nı sıklıkla mesken tutarlar. Ibben balıkçıları derin sulardaki engin morina sürülerinden, kuzeydeki kayalıklarda yaşayan fok balıkları ile denizaygırlarından ve her yerde göze çarpan örümcek yengeçleriyle imparator yengeçlerden bahsetseler de, bu doğu suları oldukça yavan sayılır.

Onun da doğusunda, kasabaları ve kuleleri binlerce yıl önce yükselen suların altında kalmış bir batık krallığın son kalıntıları olduğuna inanılan, denizle çevrili, rüzgârlarla süpürülmüş kasvetli kayalıklar, nam-ı diğer Bin Adalar bulunur (Ibben haritacıları burada aslında en fazla üç yüz adacık bulunduğunu iddia ederler). Sadece en cesur veya en umutsuz denizciler burada karaya çıkar, çünkü bu seyrek nüfuslu adaların yerlileri, yabancılardan hoşlanmayan, kadınlarının dişlerini törpüyle sivriltirken erkeklerini sünnet eden, hafif yeşile çalan tenli, saçsız, tuhaf insanlardır. Bilinen herhangi bir dili konuşmazlar ve denizcileri, suretleri yalnızca gelgitler çekildiği zaman kayalık kıyılarında beliren, balık kafalı, pulla kaplı tanrılarına kurban ettikleri söylenir. Dört bir yanları denizlerle çevrili olmasına rağmen bu adalılar denizden öylesine korkarlar ki, ölüm tehdidi altında bile suya girmezler.

Corlys Velaryon bile Bin Adalar'ın doğusuna yelken açmaya cesaret edememiştir. Deniz Yılanı muazzam kuzey seferini burada sonlandırarak geri dönmeye karar vermiştir. Aslına bakılırsa, onun bir sonraki ufkun ötesinde nelerin yattığını görme arzusu dışında ilerlemeye devam etmesi için herhangi bir sebebi yoktur. Bu doğu sularında yakalanan balıkların bile tuhaf şekilli, acı ve lezzetsiz olduğu söylenir.

Titreyen Deniz'de, Kemikler'in doğusunda kayda değer tek bir liman bulunur: N'ghai krallığının başkenti, yüksek kireçtaşı tepeleriyle çevrili, daimi bir sisin altında gizlenen Nefer. Limandan bakıldığında Nefer ufak bir kasaba gibi görünür, lakin şehrin onda dokuzunun yeraltında olduğu söylenir. Bu yüzden gezginler Nefer'den Gizli Şehir diye bahsederler. Hangi isimle anılırsa alınsın şehir ölüm büyücülerinin ve işkencecilerin yuvası olarak nam salmıştır.

N'ghai'nin ötesinde şekil değiştirenlerle iblis avcılarının kol gezdiği, soğuk ve karanlık Mossovy ormanları bulunur. Mossovy'nin ötesinde ise...

Buna Westeros'tan hiç kimse cevap veremez. Bazı septonlar dünyanın Mossovy'nin doğusunda sona erdiğini, toprağın yerini önce sisler diyarına, sonra karanlıklar diyarına, en son olarak da gökle denizin bir olduğu fırtına ve karmaşa diyarına bıraktığını iddia ederler. Denizciler, ozanlar ve diğer hayalperestler ise Titreyen Deniz'in, Essos'un doğu kıyılarını, adaları ve tuhaf insanların tuhaf yıldızlar altında tuhaf tanrılara tapındıkları, keşfedilmemiş ve hayal edilmemiş kıtaları geçtikten sonra bile sonsuza dek devam ettiğine inanmayı tercih ederler. Daha bilge olanlar ise, eğer dünya varsaydığımız gibi yuvarlaksa, bildiğimiz suların ötesinde bir yerde doğunun batıyla birleşeceğini ve Titreyen Deniz'in Günbatımı Denizi'yle kucaklaşacağını iddia ederler.

Öyle olabilir. Veya olmayabilir. Gün doğumunun ötesine yelken açacak yeni bir Deniz Yılanı ortaya çıkana dek bunu kesin olarak öğrenemeyeceğiz.

Kemikler ve Ötesi

DOĞUDA, VAES DOTHRAK ve Dağların Anası'nın ötesinde, çayır toprakları yerini yokuşlu ovalara ve ormanlara bırakır. Buraları arşınlayan gezginin ayağının altındaki zemin taşa döner ve gittikçe dikleşerek tırmanmaya başlar. Tepeler daha vahşi ve daha diktir. Kısa süre içerisinde uzaklarda, muazzam zirveleri doğu göğünde süzülüyormuş gibi görünen dağlar belirmeye başlar. Bu mavi-gri devler öylesine yüksek, dişli ve tehditkâr görünürler ki, (efsanelere göre) gözü pek Lomas Yolgezer bile onları gördüğü vakit cesaretini kaybetmiş ve dünyanın sonuna vardığına karar vermiştir.

Dothrakilerin ve çayır topraklarının diğer atçı ahalilerinin ataları bunun doğru olmadığını bilirlerdi, çünkü aralarından bazıları ötedeki diyarlardan gelirken dağlardan geçtiklerini hatırlıyorlardı. Peki, onlar batıya fetih ya da daha bereketli topraklar bulma amacıyla mı göç etmişlerdi, yoksa vahşi bir düşmandan mı kaçıyorlardı? Bu konudaki rivayetler birbiriyle örtüşmediği için sebeplerle ilgili kesin bir şey söyleyemesek de, geçtikleri yerlerde kemikten izlerini bıraktıkları için bu sancılı geçiş sürecinin yaşanmış olduğuna eminiz. İnsan kemikleri, at kemikleri, devlerin, develerin ve öküzlerin, her türden yaratığın, kuşun ve canavarın kemikleri bu vahşi zirvelerde bulunabilir.

Dağların ismi de buradan gelir: Kemikler. Günbatımı Denizi'nden Gölge'nin Yanındaki Asshai şehrine kadar bilinen dünyanın en yüksek dağ sıraları olan Kemikler, çarpık kaya ve sivri taşlardan oluşan bir duvar hâlinde kuzeyden güneye iki bin beş yüz, doğudan batıya beş yüz kilometre boyunca, Titreyen Deniz'den Yeşim Deniz'e kadar uzanır.

Kuzey Kemikleri karlarla kaplıyken, onların güneydeki kardeşlerinin zirve ve vadileri kum fırtınalarıyla kavrulup tuhaf şekillere bürünmüşlerdir. Arada kalan dağ sıraları boyunca gümbürtülü nehirler derin kanyonlardan akıp giderken, ufak tefek mağaralar engin boşluklara ve güneş görmeyen denizlere açılır. Yine de, her ne kadar Kemikler yabancılara yaşanması imkânsız görünse de, yüzyıllar içerisinde insanlara ve çeşitli, tuhaf yaratıklara ev sahipliği yapmışlardır. En kuzeydeki, Titreyen Deniz'den yaz kış demeden esmeye devam eden soğuk rüzgârların uğuldadığı (Dothraki dilinde Krazaaj Zasqa, Beyaz Dağlar olarak bilinen) karla kaplı zirveler bile bir zamanlar, Westeros devlerinin iki katı oldukları iddia edilen taş devleri Jhogwin ırkına yuva olmuştur. Jhogwinlerin sonuncuları bundan bin yıl önce ortadan kaybolmuş; onların yaşadıkları dönemden geriye sadece devasa kemikleri kalmıştır.

Qarth'tan Qohor'a bilge adamlar, "Kemikler'e bin yol gelir, ama dışarı sadece üç tanesi çıkar," demişlerdir. Her ne kadar uzaktan bakıldığında Kemikler aşılmaz görünseler de, dağlarda gezginleri, tüccarları ve maceraperestleri dağların kalbine götürebilecek yüzlerce patika, keçiyolu, av izi, nehir yatağı ve yamaç bulunur. Hatta belli yerlerde, onları bulmaya muktedir olanlara hizmet etmek için bekleyen kadim basamaklar ve gizli geçitler bile mevcuttur. Lakin bunların büyük bir bölümü oldukça tehlikeliyken, diğerleri ya bir yere çıkmaz ya da hazırlıksız yakalananlar için hazırlanmış tuzaklardan oluşur.

İyi donanımlı ve tedarikli ufak ekipler, tehlikelerden haberdar bir kılavuz yardımıyla Kemikler'i birçok değişik yolla aşmayı başarabilirler. Orduların, tüccar kervanlarının ve yalnız gezenlerin ise ana güzergâhları tercih etmeleri önerilir. Doğu ve batı dünyalarını birbirine bağlayan bu üç muazzam dağ geçidinin adları Çelik Yolu, Taş Yolu ve Kum Yolu'dur. Bu geçitlerden Çelik Yolu (ismini gördüğü sayısız savaştan almıştır) ile Taş Yolu, Vaes Dothrak'tan başladıktan sonra, ilki en yüksek zirvelerin altından doğuya doğru ilerlerken, ikincisi güney doğuya doğru kıvrılarak (at efendileri tarafından Vaes Jini ismi verilmiş) Yinishar harabelerinde eski İpek Yolu ile birleştikten sonra tırmanışa geçer. Bunların oldukça güneyinde ise, Kum Yolu (buralarda su ender bulunduğu için Kuru Kemikler olarak da anılan) güney Kemikler'den ve civar çöllerden geçerek muazzam liman kenti Qarth'ı doğuya açılan kapı, pazar şehri Tiqui'ye bağlar.

Bu sık kullanılan güzergâhlarda bile, Kemikler'i aşmak meşakkatli ve tehlikeli bir iştir. Güvenli geçiş mümkün olsa da bedeli yüksektir, çünkü dağların öte yanında bir zamanların muazzam krallığı Hyrkoon'un Mirası'nın son kalıntıları, üç kudretli kale kent bulunur. Yılanlar Şehri Bayasabhad, Kum Yolu'nun doğu ucuna muhafızlık ederken geçmeye niyetlenen herkesten ücret talep eder. Derin boğazları ve sonsuz, dar dönemeçleriyle Taş Yolu, savunduğu dağların kayalarının altına oyulan taş kent Samyriana'nın altından geçer. Kuzeyde, kürklerle kaplı savaşçılar, kara bazalt, demir ve sarı kemiklerden yapılma surlarıyla Kayakayanaya şehrine gidip gelen kervanlara Çelik Yolu üzerindeki sallantılı köprüler boyunca eşlik ederler.

SOLDA | *Bin Adalar'dan bir kadın.*

Birçok kaynaktan edinmiş olduğumuz bilgilere göre, Kayakayanaya, Samyriana ve Bayasabhad'ın dağ savaşçılarının tamamı, bu şehirleri yöneten Büyük Babalar'ın, yürümeyi öğrenmeden önce ata binip tırmanmayı öğrenen ve daha çocukken yay, mızrak, bıçak ve sapan kullanma eğitimi alan kızlarından oluşur. Lomas Yolgezer bile dünya üzerinde bu kadınlardan daha vahşi savaşçılar olmadığını iddia eder. Onların erkek kardeşleri, Büyük Babalar'ın oğulları ise reşit oldukları anda yüzde doksan dokuz iğdiş edilirler ve yaşamlarını hadım kâtip, rahip, âlim, müstahdem, aşçı, çiftçi ve zanaatkârlar olarak geçirirler. Sadece en umut vaat edici, en iri, en güçlü ve en yakışıklı erkeklerin olgunlaştıktan sonra üreyip zamanları geldiğinde yeni Büyük Babalar'a dönüşmelerine izin verilir. Üstat Naylin –ismini kadın savaşçıların göğüs uçlarına demir halkalar ve yanaklarına yakutlar takma alışkanlıklarından alan– Yakutlar ve Demir isimli eserinde bu tuhaf geleneklerin çıkış noktaları hakkında çeşitli varsayımlarda bulunur.

Bu üç kale şehir ilk başlarda, Hyrkoon'un Mirası'nın batı sınırlarını haydutlardan, kanun kaçaklarından, Kemikler'in vahşi adamlarından ve dağların ötesinden gelen yabanilerden korumak amacıyla kurulmuş kale ve garnizonlardır. Yüzyıllar geçtikçe Hyrkoon güç kaybedip ortadan yok olurken, göl ve nehirleri kuruyup bir zamanların bereketli toprakları çöle dönerken, bu garnizonlar serpilip şehirlere dönüştüler. Bugün, Hyrkoon'un kalbinin bulunduğu yerde, engin, amansız çölleri, kurumuş nehir yatakları ve güneşin altında kavrulan harabe kale ve kasabalarıyla Büyük Kum Denizi yatar. Denizin bu güney kesimleri öylesine sıcaktır ki, deniz suyunun kaynayıp buharlaştığı iddia edilir.

Büyük Kum Denizi'nin ötesinde bambaşka bir dünya yatar: sonu gelmeyen ovaları, tepeleri ve nehir vadileriyle, tuhaf tanrıların tuhaf halklara hükmettiği Uzak Doğu. Bu topraklarda günlerin şafağından beri sayısız muazzam şehir ve mağrur krallık yükselmiş, serpilmiş ve düşmüştür. Bunların çoğu batı dünyasında hiç bilinmez; hatta isimleri bile çoktan unutulmuştur. Uzak Doğu tarihinin sadece en temel unsurları Hisar tarafından bilinmektedir ve bu hikâyeler bile bize batıya, dağları ve çölleri aşarak geldikleri için, içeriklerindeki eksiklikler, boşluklar ve çelişkiler yüzünden hikâyelerin ne kadarının gerçek, ne kadarının ozanların, hikâye anlatıcılarının ve sütannelerin hayal ürünü olduğunu ayırt etmek imkânsızdır.

Her şeye rağmen doğu medeniyetlerinin en eskisi ve en muazzamı günümüzde varlığını hâlâ sürdürmektedir: Kadim, Görkemli, Altın Yi Ti İmparatorluğu.

YI TI

Rüzgârlı ovaları, yokuşlu tepeleri, balta girmemiş yağmur ormanları, derin gölleri, coşkun nehirleri ve küçülen iç denizleriyle büyük ve çeşitli Yi Ti diyarı, Yedi Krallık'ta bile efsane hâline gelmiştir. Zenginliği öylesine dillere destandır ki, prensleri som altından yapılmış evlerde yaşayıp inci ve yeşim tozlarıyla bezenmiş tatlılar yerler. Yi Ti'nin harikalarına hayran kalan Lomas Yolgezer, burası için "bir tanrı-imparator tarafından yönetilen, bin tanrılı yüz prensli diyar" demiştir.

Günümüzde Yi Ti'yi ziyaret edenler, bize bin tanrının ve yüz prensin hâlâ varlığını sürdürdüğünü; lakin geleneklerin yalnızca imparatora giyme hakkı verdiği altın, yeşil inci ve yeşim taşlarıyla bezenmiş cübbeyi giyebileceğini iddia eden üç tane tanrı-imparator olduğunu söylerler. Bunların hiçbiri Yi Ti'nin mutlak hâkimi değildir. Milyonlarca insan Yin'in gök mavisi imparatoruna tapınıp o göründüğü anda yere kapaklansa da, onun da hükmü kendi şehrinin surlarına kadardır. Lomas'ın güncelerinde bahsettiği yüz prens de, Yi Ti'nin diğer haydutları, rahip kralları, büyücüleri, savaş lordları, imparatorluk generalleri ve vergi toplayıcıları gibi kendi yetki alanlarında istedikleri gibi hüküm sürmektedir.

Bildiğimiz kadarıyla bu her zaman böyle olmamıştır. Kadim zamanlarda, Yi Ti'nin tanrı-imparatorları da dünyanın diğer hükümdarları gibi mutlak nüfuz sahibiyken zenginlikleri ve hayal edilemeyecek büyüklükteki orduları, en iyi zamanındaki Valyria'nın bile kat kat üstündedir.

Başlangıçta, Yin'in rahip kâtipleri Kemikler'den Gri Hiçlik adı verilen donmuş çöle, Titreyen Deniz'den Yeşim Deniz'e (muhteşem kutsal ada Leng de dâhil) uzanan toprakların, Gecenin Aslanı ile Işıktan Kadın'ın tek oğulları, topraklarını yüz kraliçenin taşıdığı, tek bir inciden yapılmış bir tahtırevan üzerinde dolaşan Yeryüzündeki Tanrı tarafından yönetilen tek bir diyar olduğunu söylerler.

Bu Muazzam Şafak İmparatorluğu, Yeryüzündeki Tanrı önderliğinde on bin yıl boyunca barış ve bereket içinde

SAĞDA | *Elindeki Işık Getiren ile erdemlileri savaşa götüren Kahraman Hyrkoon.*

serpilmiştir. Ta ki imparator atalarının yanındaki yerini almak üzere yıldızlara yükselene kadar.

Bu olaydan sonra hükümdarlık onun en büyük oğluna geçmiş ve İnci İmparator bin yıl boyunca bu toprakları yönetmiştir. Akabinde tahta çıkan Yeşim İmparator, Turmalin İmparator, Akik İmparator, Topaz İmparator ve Opal İmparator yüzyıllar boyunca hüküm sürseler de, her yeni gelen imparatorun dönemi, kendisinden önce gelenlerden daha kısa ve daha sıkıntılı olmuştur. Vahşi adamlar ve meşum yaratıklar Muazzam İmparatorluk sınırlarında cirit atarken, gururlu, ufak krallar asileşmiş ve sıradan halk açgözlülük, kıskançlık, şehvet, cinayet, ensest, oburluk ve tembellik batağına sürüklenmiştir.

Opal İmparator'un kızı, Ametist İmparator ismiyle tahta çıktığında, onun kıskanç genç erkek kardeşi onu devirip katletmiş ve Kantaşı İmparator ismi altında dehşet saçan hükmünü başlatmıştır. Karanlık sanatlara, işkenceye, ölüm büyülerine bulaşmış, halkını köleleştirmiş, bir kaplan-kadını eşi olarak almış, insan etiyle ziyafet çekmiş ve gökten düşen kara bir taşa tapınmak için esas tanrılarını yere çalmıştır. (Birçok âlim Kantaşı İmparator'u, varlığını bilinen dünyanın birçok liman kentinde hâlen sürdürmekte olan meşum Yıldızlı Bilgelik Kilisesi'nin ilk Yüce Rahip'i kabul eder.)

Uzak Doğu yıllıklarında, Uzun Gece isimli karanlık çağı başlatanın, Kantaşı'nın tahtı gasp edişine verilen ismiyle Kanlı İhanet olduğu yazılıdır. Dünyaya salınan onca kötülük yüzünden umutsuzluğa kapılan Işıktan Kadın dünyaya sırtını dönmüş ve Gecenin Aslanı insanoğlunun günahkârlığını cezalandırmak için bütün hiddetiyle ortaya atılmıştır.

Karanlığın ne kadar sürdüğünü kimse bilmese de, herkes muazzam bir savaşçının –çeşitli kaynaklarda Kahraman Hyrkoon, Azor Ahai, Yin Tar, Neferion ve Eldric Gölge Kovalayan ismiyle bilinir– insanoğluna cesaret vermek üzere yükselip elinde alevli kılıcı Işık Getiren'le erdemlileri savaşa götürmesiyle karanlığın yok edildiğini ve ışık ile aşkın dünyaya bir kez daha geri döndüğünü kabul eder.

Buna rağmen Şafağın Muazzam İmparatorluğu yeniden doğmamıştır, çünkü yenilenen dünya, her kabilenin diğerlerinin korkusundan kendi yoluna gittiği, savaşın, şehvetin ve cinayetin günümüze dek sürdüğü, paramparça bir yerdir.

En azından Uzak Doğu'nun erkek ve kadınları bunun böyle olduğuna inanırlar.

Eski Şehir'deki Hisar dâhil batının diğer ilim merkezlerinde, üstatlar bu Muazzam İmparatorluk hikâyelerini tarihi değil, efsanevi olarak adlandırsalar da, hiçbiri Yi Ti medeniyetinin kadim ve hatta Balıkçı Kraliçeler'in Gümüş Deniz'in yanı başındaki diyarlarıyla çağdaş olduğuna şüphe etmez. Yi Ti'de rahipler insanoğlunun ilk kasaba ve şehirlerinin Yeşim Deniz kıyılarında yükselmiş oldukları konusunda ısrar ederler ve Sarnor ile Ghis'in benzer iddialarını vahşi ve çocuksu insanların safsataları olarak göz ardı ederler.

İşin aslı ne olursa olsun, Yi Ti'nin insanoğlunun yabanilikten medeniyete ve okuryazarlığa ilk adım attığı yerlerden birisi olduğu şüphe götürmez. Doğunun bu bilge insanları binlerce yıldır okuyup yazmaktadırlar. Bu yazmaların en kadimleri el üstünde tutulup âdeta kutsal sayıldığı gibi, âlimleri tarafından kıskançlıkla korunurlar. Bizim edinebildiğimiz bilgi kırıntıları gezginlerin dedikodularından ve Yi Ti'den kaçıp denizleri aştıktan sonra yolu Hisar'a düşebilmiş, dağınık yazıtlardan gelmektedir.

Yi Ti'nin yüzlerce imparator ve sayısız savaş, fetih ve isyan içeren hikâyesini burada sizlere anlatmak için bizim ilmimiz şüphesiz ki yetersiz kalacaktır. Şu kadarını söyleyebiliriz ki, yüzyıllar içerisinde bu Altın İmparatorluk altın çağları da karanlık çağları da görmüş, güçlenmiş, zayıflamış ve tekrar güçlenmiş, seller, kuraklıklar, kum fırtınaları ve bütün şehirleri yutacak şiddette depremler atlatmış ve tarihi sayfalarından binlerce kahraman, ödlek, cariye, büyücü ve âlim geçmiştir.

Uzak Doğu'nun Uzun Gece'yi ve onu takip eden karmaşa dolu yüzyılları atlatmasının ardından, bizim bugün Yi Ti olarak adlandırdığımız topraklar üzerinde on bir hanedan hüküm sürmüştür. Bunlardan bazıları elli yıl bile dayanamamışken, en dirayetlisi yedi yüz yıl boyunca tahtta kalmıştır. Bazı hanedanlar yerini barış içinde devrederken, diğerleri kan ve çelikle alaşağı edilmiştir. Dört kez, bir hanedanın bitişini savaş lordlarının ve ufak kralların üstünlük mücadelesi verdiği, anarşi ve kanunsuzluk dolu yıllar takip etmiştir. Bu hükümdarsız dönemlerin en uzunu yüz yıldan uzun sürmüştür.

Yi Ti toprakları çok geniş bir alana yayılmış olsa da, çoğunluğu yoğun ormanlarla ve bunaltıcı yağmur ormanlarıyla kaplıdır. İmparatorluğun bir ucundan diğer ucuna seyahat, eskinin Hadım İmparatorları'nın kurmuş olduğu,

Yİ Tİ'NİN TANRI-İMPARATORLARI

Bu kadim tarihin en önemli anlarını bile dile getirmeye kalksak buna kelimelerimiz yetmez, lakin en azından Yi Ti'nin en efsanevi tanrı-imparatorlarından kısaca bahsetmezsek ihmalkâr davranmış oluruz:

Har Loi, gri imparatorların ilki, bütün hayatı at üstünde bir savaştan diğerine koşturmakla geçtiği için tahtının bir eğer şeklinde olduğu rivayet edilir.

Choq Choq, kambur, çivit imparatorların on beşinci ve sonuncusu, yüz tane karısı ve bin tane cariyesi olmasına rağmen sayısız kız çocuğu olmuş, lakin bir tane bile oğlu olmamıştır.

Mengo Quen, Pırıldayan Tanrı, yeşim imparatorların üçüncüsü, zeminin, duvarların ve sütunların altın yapraklarla kaplı olduğu ve lazımlıklar dâhil bütün eşyaların som altından yapıldığı bir sarayda yaşamıştır.

Lo Tho, Lo Uzunkaşık veya Felaket Lo diye de bilinir, kızıl imparatorların yirmi ikincisi, kanlı canlı düşmanlarının kafataslarının üst kısmını kaldırttıktan sonra beyinlerini uzun, inci saplı bir kaşıkla yediği söylenen meşhur bir büyücü ve yamyamdır.

Lo Doq, Beyinsiz Lo olarak da tanınır, kızıl imparatorların otuz dördüncüsü, yürümeye çalıştığında seğirip sendelemesine, konuşmaya çalıştığında ise salyalarının akmasına sebep olan lanet bir hastalıktan muzdarip olmasına rağmen otuz yıldan uzun bir süre boyunca bilgelikle hüküm sürmüştür (bazıları asıl hüküm sürenin karısı, korkunç İmparatoriçe Bathi Ma Lo olduğunu iddia eder).

Dokuz Hadımlar, Yi Ti'ye 130 yıllık barış ve bereket yaşatan inci beyazı imparatorlar. Genç adam ve prenslik dönemlerinde diğer erkekler gibi yaşamış, evlenmiş, cariye sahibi olmuş ve dünyaya varisler getirmişlerdir, lakin tahta çıktıkları zaman erkeklik organlarından feragat edip kendilerini tamamen imparatorluklarına adamışlardır.

Jar Har ve oğulları Jar Joq ve Jar Han, deniz yeşili imparatorların altı, yedi ve sekizincileri, imparatorluk onların döneminde zirve noktasına ulaşmıştır. Jar Har Leng'i fethetmiş, Jar Joq Büyük Moraq'ı almış ve Jar Han Qarth'tan, Eski Ghis'ten, Asshai'den ve diğer birçok uzak diyardan vergi toplayıp Valyria ile ticaret yapmıştır.

Chai Duq, sarı imparatorların dördüncüsü, Valyria'dan bir soylu kadınla evlenmiş ve sarayında bir ejderha bulundurmuştur.

tüm diyarı saran ve Valyria'nın ejderha yollarının dışında eşi benzeri olmayan muazzam taş yolu ağı sayesinde kolay ve güvenlidir.

Yi Ti şehirleri de çok meşhurdur ve başka hiçbir diyar bu kadar çok muazzam şehri bir arada barındıramaz. Lomas Yolgezer'in dediklerine bakılırsa, batının hiçbir şehri ebat ve görkem konusunda Yi Ti şehirleriyle yarışamaz. "Harabeleri bile bizimkileri utandıracak cinstendir," demiştir Yolgezer, ki Yi Ti'nin her yeri harabe doludur. *Yeşim Mecmua* isimli eserinde –Yeşim Deniz çevresiyle ilgili Westeros'ta bulunabilecek en iyi kaynaktır– Colloquo Votar, her Yi Ti şehrinin altında en az üç tane eski şehrin gömülü yattığını söyler.

Yüzyıllar içerisinde Altın İmparatorluk'un başkenti, rakip savaş lordları baş gösterip hanedanlar yükselip düştükçe en az yirmi kez yer değiştirmiştir. Gri imparatorlar, çivit imparatorlar ve inci beyazı imparatorlar, Yi Ti şehirlerinin ilki ve en görkemlisi olan, Yeşim Deniz kıyılarındaki Yin'de Kasabası'nı başkenti seçmiştir. Bu üç imparatordan hangisinin muzaffer olacağını, gelecek yılların tarihçileri cevaplasa daha iyi olacaktır.

Yi Ti hakkındaki bilgiler Beş Kaleler'den, Altın İmparatorluk'un uzak kuzeydoğu sınırlarında, Kanayan Deniz'den –ismini derin sularındaki, sadece orada yetişen bir bitkinin sebep olduğu iddia edilen belirgin renk tonundan alır– Morn Dağları'na kadar uzanan bölgede sıralanan devasa, kadim hisarlardan bahsedilmediği sürece eksik kalacaktır. Beş Kaleler çok eskidirler, Altın İmparatorluk'tan bile daha eskidirler. Bazıları onların Muazzam İmparatorluk'un şafağında, Gecenin Aslanı ve onun iblislerini insanoğlu diyarlarından uzak tutmak için İnci İmparator tarafından dikildiğini iddia eder. Gerçekten de bu devasa kalelerin tanrısal veya şeytani bir yanları vardır, çünkü bu kalelerin her biri, neredeyse üç yüz metre yüksekliğindeki surlarının ardında on bin kişiye ev sahipliği yapabilecek büyüklüktedirler.

Batının bazı âlimleri, muazzam surların batıdaki bazı Valyria kalelerine benzer şekilde, yekpare kara taştan yapılmış olmasından ötürü Beş Kaleler'in yapımında Valyria etkisi olduğunu iddia eder. Ama bu açıkçası pek mümkün görünmemektedir, çünkü Kaleler Özgür Şehirler'in yükselişinden çok daha eskidir ve herhangi bir ejderha lordunun bu kadar doğuya gelmiş olduğu kaydedilmemiştir.

Bu yüzden Beş Kaleler hâlen gizemlerini korumaktadırlar. Günümüzde hâlâ, geçen zamandan hiç etkilenmemiş bir biçimde, Altın İmparatorluk'un hudutlarını Gri Hiçlik'in yağmacılarına karşı savunmaya devam etmektedirler.

hüküm sürerken, kızıl imparatorlar yağmur ormanlarının kalbinde yeni bir şehir kurup adını Görkemli Si Qo koymuşlardır (çoktan düşmüş ve orman örtüsü altında yitip gitmiş bu şehrin görkemi günümüzde sadece rivayetlerde yaşamaktadır). Mor imparatorlar batı tepelerindeki çok kuleli şehir Tiqui'yi tercih ederken, bordo imparatorlar, imparatorluk hudutlarını Gölge Topraklar'dan gelen yağmacılara karşı daha iyi savunabilmek için harp divanlarını Jinqi'ye kurmuşlardır.

Günümüzde Yin bir kez daha Yi Ti'ye başkentlik yapmaktadır. Burada gök mavisi imparatorların on yedincisi Bu Gai, bütün Kral Toprakları'ndan daha büyük bir sarayın içinde görkemli hükmünü sürdürmektedir. Lakin daha da doğuda, Altın İmparatorluk sınırlarının çok ötesinde, efsanevi Morn Dağları'nı geçtikten sonra, Gizli Deniz'deki Carcosa şehrinde, bin yıl önce düşen bir hanedanın altmış dokuzuncu sarı imparatoru olduğunu iddia eden, sürgün bir büyücü lordu yaşar. Ayrıca yakın geçmişte, Jogos Nhai'nin Çekici Pol Qo isimli bir general kendisine imparatorluk payesi biçerek turuncu imparatorların birincisi olduğunu ilan etmiş ve kaba saba, kalabalık garnizon kenti Tüccar

Beş Kaleler'in ötesindeki topraklar hakkında bildiklerimiz daha da azdır. Bu uzak diyarlar hakkında kulağımıza gelenler hep efsaneler, yalanlar veya gezginlerin hikâyeleri olmuştur. İnsanların deriden kanatlarıyla kartallar gibi uçabildikleri şehirler, kemiklerden yapılmış kasabalar, Kuru Derinlik isimli derin vadiyle dağların arasında yaşayan, kanı akmayan insanlar hakkında söylentiler duyarız. Gri Hiçlik, onun et yiyen kumları ve orada yaşayan, yeşil pullu derisi ve zehirli ısırığı olan yarı insan yaratıklar, Shrykeler fısıldanır kulaktan kulağa. Peki, bunlar gerçekten de kertenkele adamlar mıdırlar, yoksa sadece (daha muhtemel olan) kertenkele derisi giyen insanlar mı? Yoksa doğu çöllerinin grumkin ve snarkları olarak masal kahramanlarından öteye gitmezler mi? Shrykelerin Gri Hiçlik'te, gözü dönmüş tanrıların açlığını doyurabilmek için ağza alınmayacak ayinlerin yapıldığı, zamandan bile eski K'dath şehrinde dehşet içinde yaşadıkları rivayet edilir. Böyle bir şehir gerçekten var mıdır? Eğer öyleyse, nasıl bir yerdir?

Bu konularda Lomas Yolgezer bile sessiz kalmaktadır. İşin aslını belki Yi Ti rahipleri biliyordur, lakin onlar da bu hakikatleri bizimde paylaşacak tıynette değildirler.

JOGOS NHAI DÜZLÜKLERİ

Yi Ti'nin kuzeyinde, Altın İmparatorluk'un sınırlarından Titreyen Deniz'in ıssız sahillerine kadar uzanan rüzgârlı düzlükler ve engebeli tepelerde Jogos Nhai adı verilen, at binen savaşçı bir ırk yaşar. Batının çayır topraklarındaki Dothrakiler gibi çadırlarda ve eyer üstünde yaşayan bu mağrur, tez canlı göçebe savaşçılar da özgürlüklerini her şeyin üstünde tutarlar ve asla bir yerde uzun süre kalamazlar.

Yine de Uzak Doğu'nun bu sürücülerini batının at efendilerinden farklı kılan birçok özellikleri vardır. Jogos Nhailer batılı muadillerinden daha kısadırlar ve bodur, çarpık bacaklı, yanık tenli, koca kafalı ama ufak suratlı oldukları için batılı gözlere pek hitap etmezler. Erkeklerinin de kadınlarının da kafatasları, yeni doğan bebeklerinin kafalarını iki yaşına gelene kadar sardıkları tuhaf gelenekleri yüzünden sivridir. Dothraki savaşçıları örgülerinin uzunluğuyla övünürken, Jogos Nhai erkekleri tam tepelerindeki bir tutam saç dışında bütün kafalarını kazıtırlar. Kadınları ise tamamen keldirler ve söylenenlere göre mahrem yerlerindekilere kadar vücutlarındaki bütün tüylerden arınırlar.

Kemikler'in doğusundaki düzlükler Dothraki Denizi'ne nazaran daha kuru ve daha bereketsiz olduğu için yeterli beslenemeyen Jogos Nhai binekleri Dothrakilerin ateşli aygırlarının yanında ufak kalırlar. Bu yüzden de doğulular, atları Yi Ti'nin güney bölgeleriyle Leng adasında bulunan, ata benzer tuhaf yaratıklarla çiftleştirerek ürettikleri kuvvetli hayvanlara, zebratlara binerler. Jogos Nhailerin siyah beyaz çizgilerle bezenmiş, huysuz zebratları dayanıklılıklarıyla meşhurdurlar. İddialara göre sadece çimen ve yabani otlarla beslenerek aylarca yaşayabilirler ve susuz yemeksiz uzun mesafeler kat edebilirler.

Khalların devasa *khalasarlara* hükmettiği çayır topraklı Dothrakilerin aksine Jogos Nhailer birbirine kan bağıyla bağlı ufak güruhlar hâlinde seyahat ederler. Her güruhun başında bir *jhat*, yani savaş şefi ve rahibe, şifacı ve hâkimlik görevlerini yerine getiren bir ay şarkıcısı bulunur. Savaş, dövüş ve akın mevzularında söz hakkı *jhattayken*, diğer konularda ay şarkıcısının sözü geçer.

Dothraki *khalları* mukaddes şehirleri Vaes Dothrak'ın kutsal topraklarının ötesinde birbirleriyle sonsuza dek savaşırken, Jogos Nhai tanrıları onlara kendi halklarından birisinin kanını dökmeyi yasaklamıştır (genç erkekler diğer güruhlardan keçi, köpek veya zebrat çalarken genç kızlar da evlenmek üzere erkekleri kaçırırlar, lakin bu âdetler düzlük tanrıları tarafından kutsanmıştır ve bu sırada hiç kimsenin kanı dökülmez).

Zebrat binicilerinin dış dünyaya gösterdikleri yüzleri ise çok farklıdır, çünkü komşu ahaliler ile sürekli bir savaş hâlindedirler. Topraklarının kuzey doğusunda bulunan kadim N'ghai'ye yaptıkları akınlar sonucu bir zamanların mağrur krallığından geriye tek bir şehir (Nefer) ve onun iç bölgeleri kalmıştır. Söylencelere göre, Uğultulu Tepeler Savaşı'nda Jhogwin'in taş devlerinin sonuncusunu öldüren, *jhattar –jhatların jhatı*, bütün ahalinin savaş lideri– Şaşı Gharak önderliğindeki Jogos Nhailerdir.

Kuru Zamanlar ve Büyük Kum Denizi'nin gelişinden evvel, Jogos Nhailer Hyrkoon'un Mirası ile de birçok kanlı sınır savaşına girmiş, nehirleri ve kuyuları zehirlemiş, kasaba ve şehirleri ateşe vermiş ve binlercesini köle olarak düzlüklere sürmüşken Hyrkoonlular da on binlerce zebrat binicisini karanlık ve açgözlü tanrılarına kurban etmişlerdir. Göçebelerle Kemikler'in savaşçı kadınları arasındaki derin ve tatsız düşmanlık günümüze kadar gelmiş ve yüzyıllar içerisinde bir düzine *jhattar* ordusunu Çelik Yolu'na sürmüştür. Şimdiye kadar bu girişimlerin her biri Kayakayanaya surlarının önünde başarısızlıkla sonuçlanmış olsa da, Ay Şarkıcıları hâlâ Jogos Nhailerin muzaffer olup dağları aşarak ötedeki bereketli topraklara el koyacakları ihtişamlı günler hakkında şarkılar söylerler.

Kudretli Yi Ti Altın İmparatorluk'u bile, birçok Yi Ti lordu ve ufak prensinin acı bir biçimde öğrenmiş olduğu gibi, Jogos Nhai'nin tahribatından kendini sakınamamıştır. İmparatorluğa karşı düzenlenen akın ve istilalar göçebeler arasında âdeta bir yaşam tarzı olmuş, Ay Şarkıcıları'yla *jhatların* silahlarını ve boyunlarını süsleyen altın ve mücevherler ile onlara ve sürülerine hizmet edecek köleler için bir kaynak hâline gelmiştir.

Jogos Nhailer arasında genellikle *jhatlar* erkek, Ay Şarkıcıları ise kadın olsalar da, dişi *jhatlar* veya erkek Ay Şarkıcıları görülmemiş değildir. Lakin bu her zaman dışardan bakanlarca anlaşılabilir bir şey değildir, çünkü bir savaşçının yolunu seçmiş olan kadının bir erkek gibi giyinmesi ve yaşaması beklenirken, bir ay şarkıcısı olmak isteyen bir erkeğin bir kadın gibi giyinmesi ve yaşaması gerekir.

SAĞDA | *Zebratlara binen Jogos Nhailer.*

Geçtiğimiz iki bin yıl boyunca, kuzey düzlüklerinin zebrat binicileri bir düzine Yi Ti şehrini, yüz tane kasabayı ve sayısız çiftlik ve tarlayı harabeye çevirmişlerdir.

Bu süre zarfında birçok imparatorluk generali ve üç tanrı-imparator, göçebeleri dize getirmek amacıyla ordularını düzlüklere sürmüştür. Tarih bize bu girişimlerin pek nadir hayırlara vesile olduğunu söyler. Akıncılar göçebelerin sürülerini katletmiş, çadırlarını ateşe vermiş, rasgelebildikleri güruhlardan altın, mal ve köle ele geçirmiş ve hatta bir avuç *jhata* tanrı-imparatora sonsuz bağlılık ve yağmacılığa tövbe yemini ettirmeyi başarmış olsalar da, Jogos Nhailerin büyük bir bölümü onlarla karşılaşmayı reddederek imparatorluk kuvvetleri kendilerine yaklaşamadan oradan kaçmış ve bu akınlar eninde sonunda general veya imparatorun sabrının sonuna gelip geri dönmesiyle son bulmuştur ve hayat eskisi gibi akmaya devam etmiştir.

Kırk ikinci kızıl imparator Lo Han'ın uzun hükümdarlığı sırasında, üç farklı istila girişimi yukarıda anlattığımız şekilde son bulmuş, lakin onun ölümüyle Jogos Nhailer Lo Han'ın imparatorluk tacını ilk taktığı zamana göre çok daha cesur ve çok daha gözü doymaz bir hâle gelmişlerdir. İmparatorun ölümünden sonra onun, göçebe tehdidini sonsuza dek ortadan kaldırmaya kararlı, genç ve yiğit oğlu Lo Bu tahta çıkmıştır. Söylenenlere göre üç yüz bin kişiden oluşan muazzam bir ordu kuran bu cesur genç imparator, askerlerine verdiği katliam emriyle sınır boyunu aşmıştır. Haraç ve vergiler onu tatmin etmemiştir, rehineler, bağlılık yeminleri veya barış talepleri de. Engin ordusu düzlükleri âdeta bir tırpan gibi biçerek her şeyi yok etmiş, geriye sadece yanmış çoraklıklar bırakmıştır.

Jogos Nhailer geleneksel taktiklerine başvurup yaklaşan orduyu gördükleri anda ortadan kaybolmaya başlayınca, Lo Bu ordusunu on üç ufak birliğe bölmüş ve onları her yöne kaçışan göçebeleri kovalamaları üzere görevlendirmiştir. Onların ellerinde bir milyon Jogos Nhai'nin can verdiği yazılıdır.

Sonunda, soylarının tükenmesi tehdidiyle karşı karşıya gelen göçebeler, daha önce hiç yapmadıkları bir şey yaparlar. Bin tane rakip klan bir araya gelerek tek bir *jhattar*, bir erkeğin zırhları içerisindeki Zhea isimli kadının önderliğinde birleşirler. Çorak Zhea, Zebrat Suratlı Zhea ve Zalim Zhea ismiyle ünlenen bu kurnaz kadın, günümüzde hâlâ Yi Ti Altın İmparatorluğu'nda anneler tarafından uslu durmayan çocuklarını korkutmak amacıyla anılmaktadır.

Cesaret, yiğitlik ve silah kullanma yeteneği konusunda kimse Lo Bu ile kıyaslanamaz olsa da, imparator kurnazlık konusunda Zhea'nın yanında çömez kalır. Genç imparator ile buruşuk *jhattar* arasındaki savaş iki yıldan az sürmüştür. Zhea, Lo Bu'nun on üç ordusunun her birini tecrit etmiş, izci ve toplayıcılarını katletmiş, onları aç ve susuz bırakmış, onları çorak topraklara ve tuzaklara doğru çekmiş ve hepsini teker teker katletmiştir. Sonunda çevik binicileri, yüz kilometre çevredeki bütün akarsuları kan kırmızısına boyayan bir vahşet ve katliam gecesinde Lo Bu'nun kendi birliğinin üstüne çökmüştür.

Katledilenler arasında kızıl imparatorların kırk iki ve sonuncusu Lo Bu da bulunur. Onun kesik başı Zhea'ya sunulduğunda o etlerin kemiklerden ayrılması talimatını vermiştir. Böylece düşmanının kafatasını altına batırıp kadeh olarak kullanabilecektir. O günden bugüne Jogos Nhailerin bütün *jhattarları*, Lo Bu'nun, ya da daha çok hatırlandığı adıyla Haddinden Cesur Çocuk'un altın yaldızlı kafatasından mayalanmış zebrat sütü içmiştir.

LENG

Yin'in güneydoğusunda, Yeşim Deniz'in ılık, yeşil sularıyla sarmalanmış bereketli Leng adası, Lomas Yolgezer'in deyişiyle "on bin kaplana ve on milyon maymuna" ev sahipliği yapar. Leng'in büyük maymunları oldukça meşhurdur; bunların arasında en az insanlar kadar zeki olduğu iddia edilen benekli kambur maymunlar ve bir insanın kol ve bacaklarını, bir çocuğun bir sineğin kanatlarını yolması gibi kolaylıkla kopartabilecek kadar güçlü ve devasa sorguçlu maymunlar öne çıkar.

Leng'in tarihi en az Yi Ti kadar eskiye dayansa da, Yeşim Boğaz'ın batısında bu tarihin çok ufak bir kısmı bilinmektedir. Adanın balta girmemiş ormanlarının derinliklerinde tuhaf harabeler bulunur: yıkılalı çok olmuş, tamamen bitki örtüsüyle kaplanmış devasa binalar, yeraltında, söylencelere göre, geniş salonlara açılan sonsuz tünel labirentleri ve dünyanın merkezine doğru yüzlerce metre boyunca ilerleyen, kazınmış merdivenler. Bu şehirleri kimin, ne zaman kurduğunu kimse söyleyemez. Belki de ortadan kaybolmuş bir halktan geriye kalan yegâne şey olabilirler.

Leng'in günümüzdeki sakinleri ikiye ayrılır. Bu ikisi birbirlerinden öylesine farklıdırlar ki, onları ayrı başlıklar altında incelememiz daha doğru olur.

Yakın geçmişinde Leng, çoğu zaman Yi Ti Altın İmparatorluğu hükmü altında olmuş ve Yin veya Jinqi tarafından yönetilmiştir. Bu devirlerde, hazine peşinde koşan on binlerce nefer, tüccar, macera-perest ve paralı asker imparatorluktan bu adaya göç etmiştir. Leng, dört yüz yıl önce Yi Ti'den ayrılıp bağımsızlığını ilan etmiş olsa da, adanın kuzeyde kalan üçte ikilik bölümü hâlâ Yi Ti'den gelen işgalcilerin torunlarının hâkimiyetindedir.

CORLYS VELARYON'UN MEKTUPLARINDA YER ALDIĞI KADARIYLA, YEŞİM DENİZ'DE YER ALAN DİĞER ÖNEMLİ ADALAR

Fil Adası, hâkimi *shan* fildişinden yapılma bir sarayda yaşar.

Marahai, cennet adası, yemyeşil bir hilal ile yanardağların gece gündüz erimiş kayalar püskürttüğü ikiz ateş adalarından oluşur.

Kırbaç Adası, yarım düzine diyardan gelen kölecilerin mallarını dışarıya çıkartmadan önce aldığı, sattığı, çiftleştirdiği, kırdığı ve damgaladığı, çorak bir geçiş noktasıdır.

İlk bakışta gezginlere Altın İmparatorluk insanlarından farklı görünmezler. Aynı dilin farklı bir lehçesini konuşurlar, aynı tanrılara dua ederler, aynı yemekleri yerler, aynı geleneklere göre hareket ederler ve hatta Yin'deki gök mavisi imparatora büyük saygı gösterirler; lakin sadece kendi tanrı-imparatoriçelerine tapınırlar. Başlıca şehirleri Leng Yi ve Leng Ma, güneydeki komşuları Turrani'dense Yin ve Jinqi'ye çok daha fazla benzer.

Leng'in güneyde kalan üçte birlik kısmında ise, Altın İmparatorluk'tan gelen işgalciler tarafından yurtlarından edilmişlerin torunları yaşar. Lengli yerliler belki de bilinen bütün insan ırkları arasında en uzun boylu ahali olabilir. Erkeklerin çoğu iki metre on santimetre civarında ölçülürken bu sayı iki metre kırk santimetreye kadar çıkabilmektedir. Bu uzun bacaklı, yağlanmış tik ağacı rengi tenli, zarif insanların iri, altın renkli gözleri diğerlerinden, özellikle geceleri, daha uzağı daha iyi görebilmektedir. Kendileri de göz korkutucu bir biçimde uzun olsalar da Lengli kadınların kıvrak vücutları ve emsalsiz güzellikleri dillere destandır.

Lengli yerliler pek nadir kendi kıyılarının görüş alanının ötesine yelken açtığından ve Yeşim Deniz'den geçerken adaya rastlayıp karaya çıkma cüreti gösterenler soğuk bir karşılamayla karşılaştıklarından, tarihinin büyük bir bölümü boyunca Leng hep bir gizemler adası olarak anılmıştır. Lenglilerin hiçbir zaman yabancı tanrılara, yabancı ürünlere, yabancı yemeklere, giysilere veya geleneklere ilgisi olmamıştır; aynı şekilde dışardan gelenlerin de altınlarını çıkarmalarına, ağaçlarını kesmelerine, meyvelerini toplamalarına veya denizlerinde balık tutmalarına izin vermemişlerdir. Bunlara cüret edenler de çabuk ve kanlı bir sonla karşılaşmışlardır. Leng zaman içerisinde iblislerin ve büyücülerin uğrak yeri olarak tanınan, uzak durulması gerekilen, kapalı bir ada hâline gelmiştir. Ve bu yüzlerce yıl boyunca böyle devam etmiştir.

Leng'i ticarete açan, Altın İmparatorluk'tan gelen denizciler olmuştur. Lakin o zaman bile ada yabancılar için tehlikeli bir yer olmayı sürdürmüştür, çünkü Leng İmparatoriçesi'nin, harabe yeraltı şehirlerinin de altında, derinlerde yaşayan, Eski İnsanlar adı verilen tanrılarla iletişim hâlinde olduğu bilinir ve bu Eski İnsanlar'ın zaman zaman imparatoriçeye adadaki bütün yabancıları katletme emri verdikleri görülmemiş bir şey değildir. Colloquo Votar'ın Yeşim Mecmua'sına bakılırsa bu olay ada tarihi boyunca en az dört kere yaşanmıştır.

Bu katliamlar, deniz yeşili imparatorların altıncısı Jar Har, Leng'i ateş ve çelikle fethedip imparatorluk sınırlarına katana kadar tam anlamıyla sona erdirilememiştir.

Leng'in Yi Ti boyunduruğundan kurtulmasının üzerinden geçen dört yüz yılda ada, ardı ardına hüküm süren tanrı-imparatoriçelerin elinde yeniden serpilmiştir. Şu anki hanedanın ilk üyesi, doğuda hâlâ saygıyla anılan Muhteşem Khiara, safkan Lengli olmasına karşın tebaasını memnun etmek için biri Lengli, diğeri Yi Ti'den olan iki erkekle evlenmiştir. Bu âdet onun kızları ve kızlarının kızları tarafından devam ettirilmektedir. Geleneğe göre, imparatoriçenin kocalarından ilki ordulara komuta ederken, ikincisi donanmaları yönetmektedir.

Efsanelere göre Eski İnsanlar Leng ormanlarının altında varlıklarını hâlâ sürdürmektedirler. Jar Har'ın harabelerin altına, aşağıya gönderdiği savaşçıların çoğu ya hiç geri dönememiş, ya da aklını yitirmiştir. Bunun üzerine ise tanrı-imparator bu geniş harabe şehirlerin mühürlenip unutulması emrini vermiştir. Günümüzde bile, bu tarz yerlere girmek yasaktır ve cezası işkenceyle ölümdür.

SOLDA | *Bir Yi Ti erkeği ile bir Lengli kadın.*

GÖLGENİN YANINDAKİ ASSHAI

Böylece, neredeyse dünyanın sonuna geldik.

En azından bizim bildiğimiz kadarıyla.

Bilinen dünyanın en doğudaki ve en güneydeki büyük şehri olan kadim Asshai limanı, uzun bir toprak parçasının sonunda, Yeşim Deniz'in Safran Boğazı'yla buluştuğu noktada bulunur. Şehrin kuruluş hikâyesi zamanın pusları arasında kaybolmuştur. Asshaililer bile şehirlerini kimlerin kurduğunu bilmezler. Sadece burada dünyanın oluşumundan beri bir şehrin var olduğunu ve mevcudiyetini dünyanın sonuna kadar sürdüreceğini söylerler.

Bilinen dünyada çok az yer Asshai kadar mesafeli ve onun kadar ürkütücüdür. Gezginler şehrin tamamen kara taştan yapılmış olduğunu söylerler: salonlar, barakalar, tapınaklar, saraylar, sokaklar, surlar, pazarlar, her yer. Bazıları ayrıca Asshai taşlarının yağlı, nahoş bir hissi olduğunu ve âdeta ışığı emip mumları, meşaleleri ve şömine ateşlerini sönükleştirdiğini iddia ederler. Asshai'de gecelerin çok karanlık olduğuna kimsenin itirazı olmasa da, burada yazın en parlak günleri bile bir şekilde gri ve kasvetlidir.

Asshai, kara Kül nehrinin iki yakası boyunca kilometrelerce uzanan devasa bir şehirdir. Muazzam toprak surlarının ardında, Volantis, Qarth ve Kral Toprakları'nı yan yana koyduğumuz vakit hâlâ Eski Şehir'i sığdırabilecek kadar yer kalır.

Buna rağmen Asshai'nin nüfusu büyük boy bir ticaret kasabasından hâllicedir. Geceleri sokaklar ıssızlaşır ve on binadan ancak birinde ışık görülebilir. Günün en hareketli saatlerinde bile ortalarda dolanan bir güruh, mallarını bağıra çağıra satmaya çabalayan bir tüccar veya çeşme başında dedikodu yapan kadınlar görülmez. Asshai sokaklarını arşınlayanlar hep maskeli veya peçelidir ve daima şüphe uyandıran bir hâlleri vardır. Genellikle karanlık sokaklarda yalnız yürürler veya fildişi ve demirden yapılma, köleler tarafından taşınan tahtırevanların içinde, koyu renkli perdelerin ardına saklanmış bir biçimde seyahat ederler.

Ve Asshai'de çocuk bulunmaz.

Korkutucu özelliklerine rağmen Gölge'nin Yanındaki Asshai şehri yüzyıllar boyunca, bilinen dünyanın dört bir yanından engin ve fırtınalı denizleri aşarak gelen gemilerin ticaret yaptığı, canlı bir liman olmayı sürdürmüştür. Gemilerin çoğu yiyecek ve şarap doludur, çünkü Asshai surlarının ötesinde, camsı parlak sapları yenmeyen hayalet çimeni dışına bir şey yetişmez. Denizlerin ötesinden gelen yiyecekler olmasa Asshaililerin açlıktan ölmesi işten bile değildir.

Gemiler varillerce içme suyu da getirirler. Kül'ün suları öğlen güneşinde siyah siyah parıldarken, geceleri fosforlu soluk yeşil görünür. Nehirde yaşayan iğrenç balıklar kör ve öylesine bozuk şekillidirler ki, onları sadece ahmaklar ve gölge bağlayıcılar yiyebilir.

Güneşin altındaki her yerde meyvelere, tahıllara ve sebzelere ihtiyaç duyulabilir. Bu yüzden herhangi bir denizcinin mallarını evinin yakınlarındaki bir pazar yerinde kolayca satmak varken neden dünyanın sonuna getirdiği merak konusu olabilir. Cevap altındır. Asshai surlarının ardında yemek bulmak zor olabilir, lakin altın ve mücevher bolca bulunur. Gerçi bazıları Gölge Toprakları'ndan gelen altının da, orada yetişen meyveler gibi sağlıksız olduğunu iddia eder.

Başüstat Marwyn'in kayıtları, Asshai'de savaşçı, tüccar veya prens de olsa, kimsenin binek sürmediğini kanıtlar niteliktedir. Asshai'de at yoktur; fil, katır, eşek, zebrat, deve ve köpek yoktur. Bu hayvanlar gemiyle getirilseler bile kısa sürede can verirler. Bunun sebebinin Kül ve onun kirlenmiş sularının hayvanlar üzerindeki meşum etkisi olduğundan şüphelenilmektedir, çünkü Harmon'un *Zehirli Gazlara Dair* isimli eserinde de belirtildiği gibi, hayvanlar bu tarz suların saçtığı pisliklere, o suyu içmeseler bile daha duyarlıdırlar. Septon Barth'ın bu konu hakkındaki yazıtları ise daha çılgın söylentiler seviyesindedir ve elinde kanıt olmadan konuyu derin gizemlere bağlamaktadır.

Gemiler her şeye rağmen gelmeye devam etmektedirler. Kimi altın, kimi mücevher için, kimi ise Asshai'nin kara pazarları dışında dünyanın hiçbir yerinde bulunamayacak, ismi sadece fısıltılarla söylenebilecek şeyler için.

Gölge'nin yanındaki karanlık şehir köküne kadar büyüye batmış durumdadır. Sihirbazlar, büyücüler, simyacılar, Ay Şarkıcıları, kızıl rahipler, kara simyacılar, ölüm büyücüleri, hava büyücüleri, ateş büyücüleri, kan büyücüleri, işkenceciler, sorgucular, zehir tacirleri, tanrıkarıları, gecegezenler, şekil değiştirenler, Kara Keçi'nin, Soluk Çocuk'un ve Gece'nin Aslanı'nın müritleri, hepsi hiçbir şeyin yasak olmadığı Gölge'nin Yanındaki Asshai şehrinde hoş karşılanırlar. Burada büyülerini kısıtlama veya denetim olmadan talim etmekte, ağza alınmayacak ayinler yapmakta ve eğer istedikleri buysa iblislerle zina etmekte özgürdürler.

SAĞDA | *Gölge'nin Yanındaki Asshai şehri.*

Asshai'deki büyücülerin en tekinsizleri ise, yüzlerini verniklenmiş maskelerinin ardında tanrılardan ve insanlardan gizleyen gölge bağlayıcılardır. Asshai surlarının ardındaki nehirden yukarı, karanlığın kalbine gitmeye bir tek onlar cesaret edebilirler.

Morn Dağları'ndan denize uzanan yolu boyunca Kül, dağlardaki dar bir yarıktan ve nehri güneşin tepede olduğu gün ortası dışında sürekli olarak gölgede bırakacak kadar dik ve birbirine yakın sarp kayalıkların arasından geçerek uğuldayarak akar. Kayalıkları çiçek bozuğu gibi saran mağaralarda, iblisler, ejderhalar ve çok daha beter şeyler yuvalanmıştır. Şehirden uzaklaştıkça bu yaratıklar daha da korkunç ve çarpık bir hâl almaya başlar. Ta ki Gölge'nin kalbindeki, gölge bağlayıcıların bile gitmeye cesaret edemediği ölü şehir Stygai'nin kapılarına gelene dek. En azından rivayetler böyle söyler.

Dünyanın sonundan ozanlar, denizciler ve büyücüler tarafından bizlere getirilmiş bu kasvetli masalların gerçeklik payı var mıdır? Bunu kim bilebilir? Lomas Yolgezer, Gölge'nin Yanındaki Asshai şehrini hiç görmemiştir. Deniz Yılanı bile o kadar uzağa yelken açmamıştır. Gidebilenler ise bize hikâyelerini aktarmak üzere geri dönmeyi başaramamışlardır.

Onlar bunu başarana kadar, Asshai, Gölge Toprakları ve onların ötesinde yatan diyar ve denizler, bilge adamlar ve krallar için dahi bilinmezliklerini korumaya devam edeceklerdir. Her zaman bilinecek, görülecek ve öğrenilecek çok şey vardır. Geniş dünyamız harikulade tuhaflıklarla doludur ve yıldızların altında, Hisar'ın başüstatlarının bile hayal edemeyeceği kadar çok şey vardır.

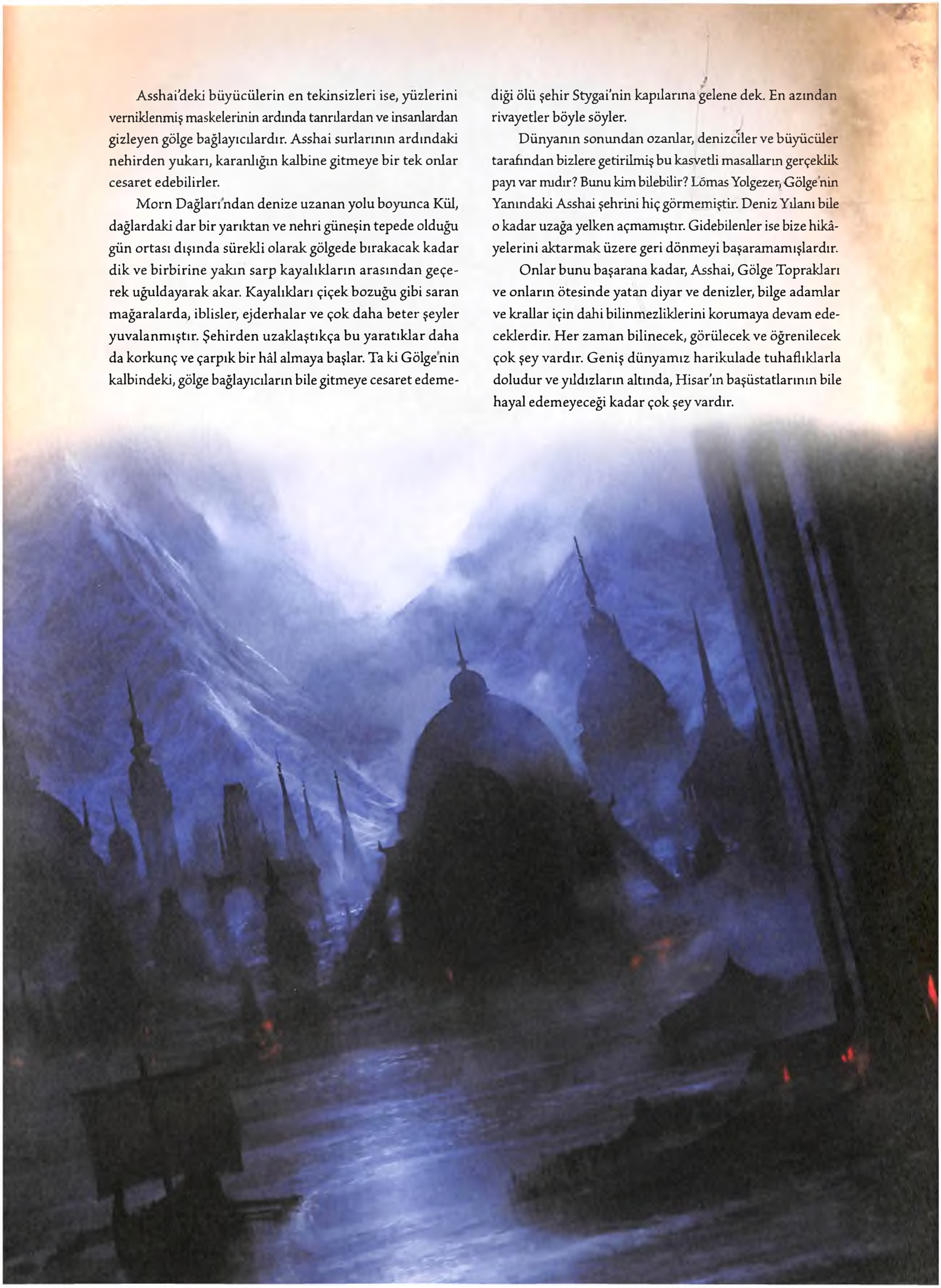

BRO&SiS

Sonsöz

Kelimeleri kâğıda dökmeye başladığım ilk yıllardan beri Westeros ve ötesinde çok fazla şey değişti. Bu yüzden okuyucular böyle bir çalışmanın birkaç haftanın değil, yılların emeği olduğunu bilmeliler. Bu tarihi eserin iskeletini iyi Kral Robert'ın en güzel, barış dolu yıllarında oluşturmaya başlamış ve bizlere miras bıraktıkları dünyanın tarihini anlatan bu külliyatımı Robert'a ve onun varislerine ithaf etmeyi planlamıştım.

Lakin öyle olamadı. Soylu El Jon Arryn'in ölümü topraklara gurur ve vahşetten doğan bir deliliğin hâkim olmasına yol açtı. Bu delilik, diyarlardan Robert'ı ve onun güzel oğlu ve varisi Joffrey'yi kopartıp aldı. Talipler Demir Taht'ı ele geçirmeye çabalarken ejderhaların yeniden doğuşuyla ilgili rahatsız edici fısıltılar doğudan yükselmeye başladı.

Böyle sıkıntılı zamanlarda hepimizin iyi Kral Tommen'in, bizi karanlıktan aydınlığa taşıyacak uzun ve adil bir hüküm sürebilmesi için dua etmemiz gerekiyor.

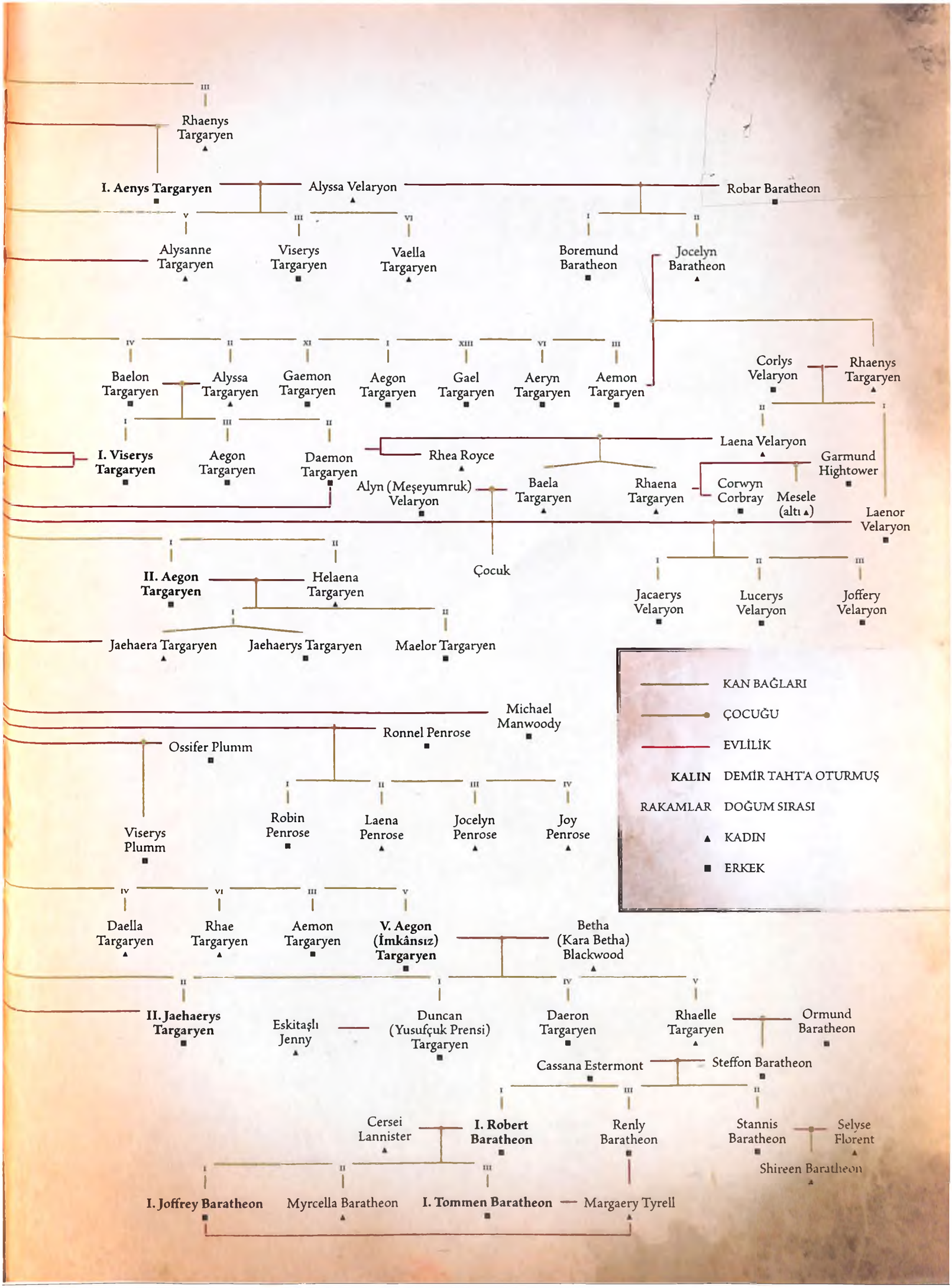
III
Rhaenys Targaryen
I. Aenys Targaryen
Alyssa Velaryon
Robar Baratheon
V
III
VI
I
II
Alysanne Targaryen
Viserys Targaryen
Vaella Targaryen
Boremund Baratheon
Jocelyn Baratheon
IV
II
XI
I
XIII
VI
III
Baelon Targaryen
Alyssa Targaryen
Gaemon Targaryen
Aegon Targaryen
Gael Targaryen
Aeryn Targaryen
Aemon Targaryen
Corlys Velaryon
Rhaenys Targaryen
II
I
I. Viserys Targaryen
III
II
Aegon Targaryen
Daemon Targaryen
Rhea Royce
Laena Velaryon
Garmund Hightower
Alyn (Meşeyumruk) Velaryon
Baela Targaryen
Rhaena Targaryen
Corwyn Corbray
Mesele (altı ▲)
Laenor Velaryon
I
II
II. Aegon Targaryen
Helaena Targaryen
Çocuk
I
II
III
Jacaerys Velaryon
Lucerys Velaryon
Joffery Velaryon
I
II
Jaehaera Targaryen
Jaehaerys Targaryen
Maelor Targaryen
Michael Manwoody
Ronnel Penrose
Ossifer Plumm
I
II
III
IV
Robin Penrose
Laena Penrose
Jocelyn Penrose
Joy Penrose
Viserys Plumm
KAN BAĞLARI
ÇOCUĞU
EVLİLİK
KALIN DEMİR TAHT'A OTURMUŞ
RAKAMLAR DOĞUM SIRASI
▲ KADIN
■ ERKEK
IV
VI
III
V
Daella Targaryen
Rhae Targaryen
Aemon Targaryen
V. Aegon (İmkânsız) Targaryen
Betha (Kara Betha) Blackwood
II
I
IV
V
II. Jaehaerys Targaryen
Eskitaşlı Jenny
Duncan (Yusufçuk Prensi) Targaryen
Daeron Targaryen
Rhaelle Targaryen
Ormund Baratheon
Cassana Estermont
Steffon Baratheon
I
III
II
Cersei Lannister
I. Robert Baratheon
Renly Baratheon
Stannis Baratheon
Selyse Florent
Shireen Baratheon
I
II
III
I. Joffrey Baratheon
Myrcella Baratheon
I. Tommen Baratheon
Margaery Tyrell

Targaryen Soyağacı

Aerion Targaryen
Valaena Velaryon
Ceryse Hightower
Alys Harroway
Kuleli Tyanna
Jeyne Westerling
Elinor Costayne
Visenya Targaryen
I. Aegon (Fatih) Targaryen
I. Maegor (Zalim) Targaryen
Rhaena Targaryen
Aegon Targaryen
I. Jaehaerys (Arabulucu) Targaryen
Aerea Targaryen
Rhalla Targaryen
Rodrik Arryn
Daella Targaryen
Vaegon Targaryen
Valerion Targaryen
Viserra Targaryen
Maegelle Targaryen
Saera Targaryen
Aemma Arryn
Alicent Hightower
Baelon Targaryen
Rhaenyra Targaryen
Daeron Targaryen
Aemond Targaryen
Larra Rogare
II. Viserys Targaryen
III. Aegon (Şanssız) Targaryen
Daenaera Valeryon
IV. Aegon (Değersiz) Targaryen
Naerys Targaryen
Aemon (Ejderha Şövalyesi) Targaryen
Rhaena Targaryen
I. Baelor (Kutsal) Targaryen
Daena (Cüretkâr) Targaryen
I. Daeron (Genç Ejderha) Targaryen
Elaena Targaryen
Maron Martell
Daenerys Targaryen
Mesele
II. Daeron (İyi) Targaryen
Mariah Martell
Alys Arryn
Rhaegel Targaryen
Baelor (Mızrakkıran) Targaryen
Jena Dondarrion
Aelinor Penrose
I. Aerys Targaryen
I. Maekar Targaryen
Dyanna Dayne
Aelora Targaryen
Aelor Targaryen
Daenora Targaryen
Aerion (Parlakalev) Targaryen
Kiera of Tyrosh
Daeron (Ayyaş) Targaryen
Maegor Targaryen
Vaella (Saf) Targaryen
Shaera Targaryen
Valarr Targaryen
Matarys Targaryen
II. Aerys (Deli Kral) Targaryen
Rhaella Targaryen
Elia Martell
Rhaegar Targaryen
Viserys Targaryen
Daenerys Targaryen
Khal Drogo
Rhaenys Targaryen
Aegon Targaryen

Stark Soyağacı

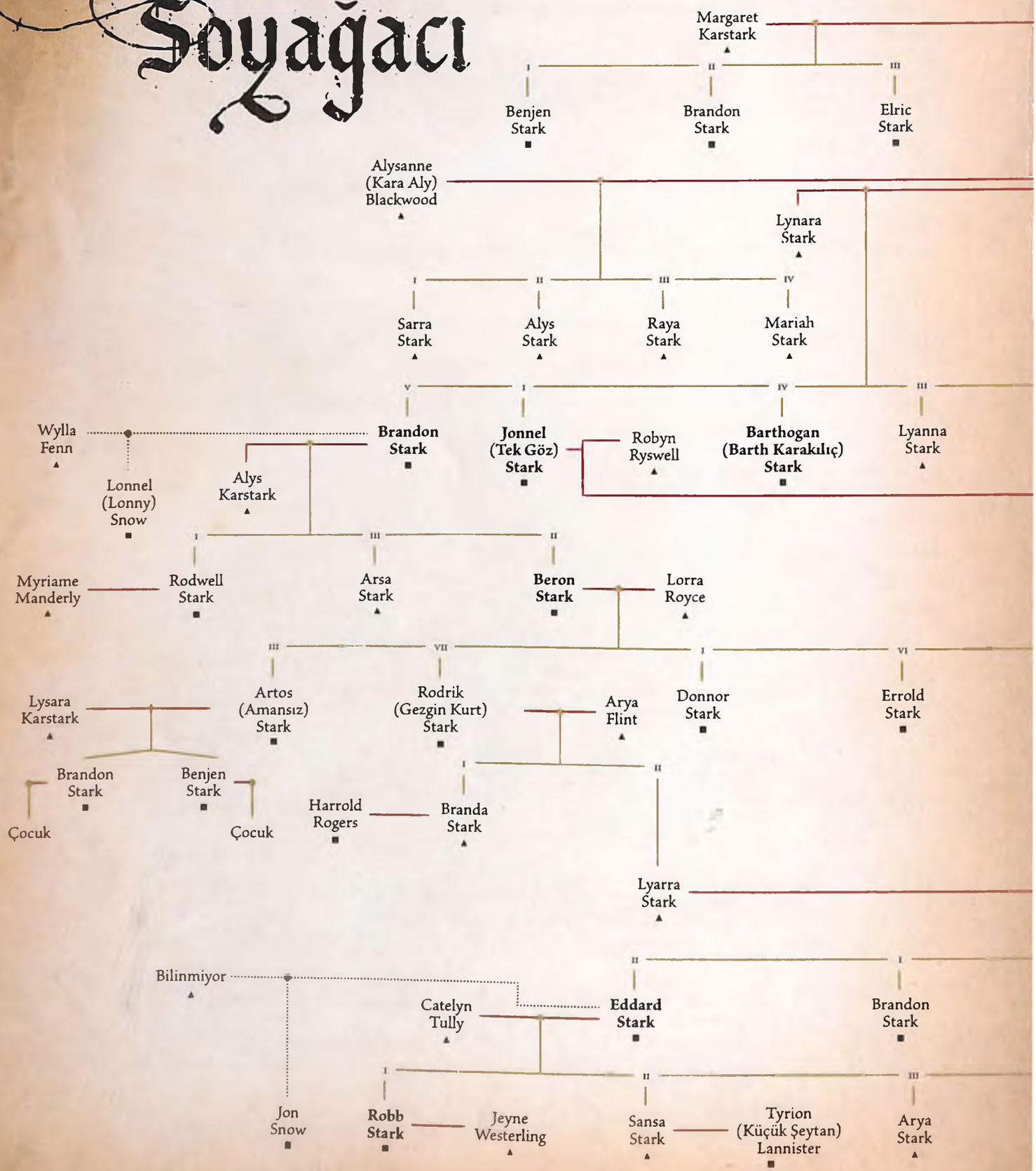

Benjen Stark ■ — Lysa Locke ▲

II — Bennard Stark ■

I — **Rickon Stark** ■ — Gilliane Glover ▲

Cregan (Kuzey'in Yaşlı Adamı) Stark ■ — Arra Norrey ▲

Rickon Stark ■ — Jeyne Manderly ▲

II — Edric Stark ■

Jon Umber ■ — Serena Stark ▲

I — II — Sansa Stark ▲

III — Osric Umber ■ — Arrana Stark ▲ — Çocuk

I — Cregard Stark ■ — Torrhen Stark ■

IV — Aregelle Stark ▲ — Robard Cerwyn ■ — Çocuk

V — Alysanne Stark ▲

IV — Berena Stark ▲

II — **Willam Stark** ■ — Melantha Blackwood ▲ — Lyanne Glover ▲

I — Marna Locke ▲ — **Edwyle Stark** ■

II — Brandon Stark ■

Jocelyn Stark ▲ — Benedict Rogers ■ — Çocuk

Rickard Stark ■

III — Lyanna Stark ▲

IV — Benjen Stark ■

IV — Brandon Stark ■

V — Rickon Stark ■

KAN BAĞLARI

ÇOCUĞU

EVLİLİK

..... METRES VE GAYRİMEŞRU ÇOCUKLAR

KALIN HÜKÜM SÜRMÜŞ LORD VE KRALLAR

RAKAMLAR DOĞUM SIRASI

▲ KADIN

■ ERKEK

Lannister Soyağacı

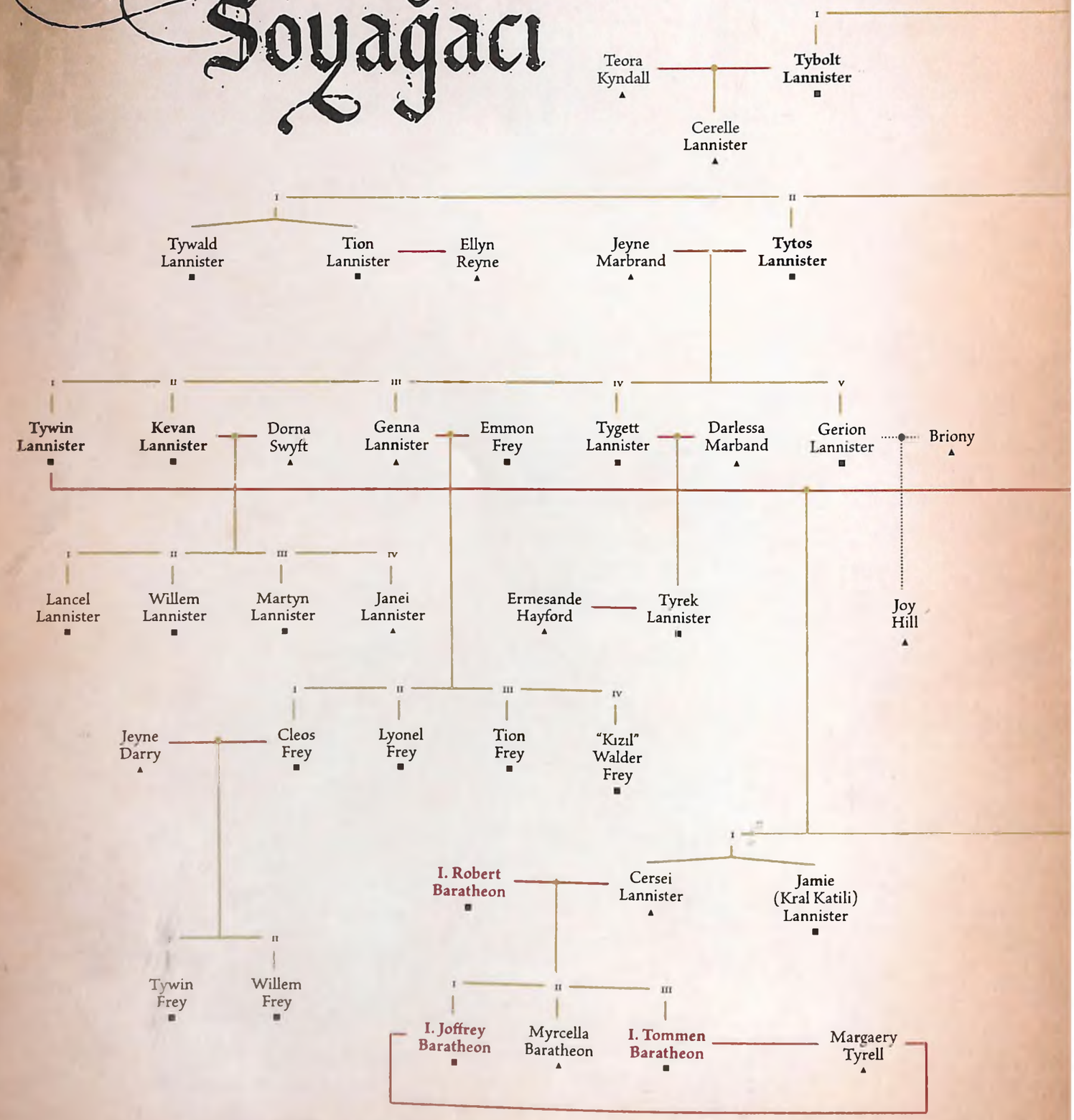

Damon (Gri Aslan) Lannister ■ — Cerissa Brax ▲

II

Gerold (Altın) Lannister ■ — Alysanne Farman ▲

Rohanne Webber ▲

III

Jason Lannister ■ — Marla Prester ▲

Hizmetçi Kız ▲

Alys Stackspear ▲

I — II

Joanna Lannister ▲

Stafford Lannister ■ — Myranda Lefford ▲

Çocuk (iki ■, iki ▲)

Damon Lannister ■ — Ella Lannister ▲

Lynora Hill ▲

I — II — III

Daven Lannister ■

Cerenna Lannister ▲

Myielle Lannister ▲

Shiera Crakehall ▲ — Damion Lannister ■

I — II

Lucion Lannister ■

Lanna Lannister ▲ — Antario Jast ■

II

Tyrion (Küçük Şeytan) Lannister ■ — Sansa Stark ▲

KAN BAĞLARI

ÇOCUKLARI

EVLİLİK

METRES VE GAYRİMEŞRU ÇOCUKLAR

KALIN HÜKÜM SÜRMÜŞ LORD VE KRALLAR

KALIN DEMİR TAHT'A OTURMUŞ

RAKAMLAR DOĞUM SIRASI

▲ KADIN

■ ERKEK

VADİ
TAÇ TOPRAKLARI
NEHİR TOPRAKLARI
DAR DENİZ
MENZİL
FIRTINA TOPRAKLARI
K
Fitil Sonu
YENGEÇ KOYU
Pençe Adası
ÇATLAKPENÇE NOKTASI
Harrenhal
Bakire havuzu
Uyku Kalesi
Ejderha Kayası
Boynuzlar
Akıntı Taşı
BOĞAZ
KRAL YOLU
Kasvetlivadi
Keskin Burun
KRAL TOPRAKLARI
Rosby
ROSBY YOLU
KARASU KOYU
Danseden Kaya
LATİNYOL
Kızıl Kale
KARASU NEHRİ
MASSEY KANCASI
Tumbleton
GÜL KOLU
Tınaz Kalesi
Kesik Orman
Bronzkapı
KRAL YOLU
Akşamgüneşi Kalesi
Fırtına Burnu
LEJANT
BÜYÜK KALE
KALELER
ŞEHİRLER
KASABALAR
TAHIL
YOLLAR

Targaryen Hükümdarlığı

FÖ
FS 1 — I. Aegon I (Fatih)
FS 37 — I. Aenys
FS 42 — I. Maegor I (Zalim)
FS 48 — I. Jaehaerys (Arabulucu)
FS 103 — I. Viserys
FS 129 — II. Aegon
FS 131 — III. Aegon
FS 157 — I. Baelor (Kutsal)
FS 161 — I. Daeron (Genç Ejderha)
FS 171 — II. Viserys
FS 172 — IV. Aegon (Değersiz)
II. Daeron (İyi)
FS 209 — I. Aerys
FS 221 — I. Maekar
FS 233 — V. Aegon (İmkânsız)
FS 259 — II. Jaehaerys
FS 262 — II. Aerys (Deli Kral)
FS 283

FS 283 — I. Robert
FS 298 — I. Joffrey
FS 299 — I. Tommen
Günümüz

Baratheon Hükümdarlığı

DİZİN

101'in Büyük Konseyi, 62–63, 63, 65, 66, 68, 94, 159, 170, 228
Acıköprü, 56, 75, 207
Adarys, Alequo (Gümüşdil), 111, 112
Addam, Hulllu (Velaryon), 76, 77, 78, 81
Aegon I Targaryen (Fatih), 10, 27, 31–45, 48, 49, 51, 76, 155, 186, 188, 216, 217, 227, 243–47
  Demir Tahtı, 45, 46, 51
  ejderhası, Balerion (bkz. ejderhalar)
  Fetihî, 34–45, 34, 38
  Fetih'ten sonraki saltanatı, 49–51
  ilerlemesi, 51
  kılıcı, 35
  tacı, 51, 52, 55, 106
  Prens Nymor'un mektubu, 246, 247
  Yedi Krallık'a gönderdiği mektubu, 34, 35
Aegon II Targaryen, 71, 72, 72, 73–81, 77, 82, 160, 170, 189, 190, 198, 228
Aegon III Targaryen, 72, 78, 79, 80, 81, 82, 82–86, 85, 87, 170, 190, 198, 228
  Saltanat Naibi, 83
Aegon IV Targaryen (Değersiz), 91, 94, 95, 95–99, 97, 100, 101, 158, 246–47
  Büyük Piçleri, 97, 98, 101, 99, 276
  Dokuz metresi, 98, 98–99,
Aegon V Targaryen (İmkânsız veya "Yumurta"), 31, 106, 107, 107–10, 199, 201, 228, 230
Aegonfort, 35, 39, 45, 49, 50, 246
Aegon'un Yüksek Tepesi, 35, 49, 55, 56
Aenar (Sürgün) Targaryen, 26, 32–33
Aenys I Targaryen, 51, 52, 52–54, 57, 157, 188, 224, 230
Aerys I Targaryen, 104–5, 190
Aerys II Targaryen (Deli Kral), 113–21, 114, 121, 124–29, 125, 142, 160, 170, 203, 204, 218, 230, 239, 247
Ağırsu Köprüsü Savaşı, 107–8, 200
Ağlayan Kasaba, 221
Ak Yürüyenler, 12, 222
Akbaba Avı, 53
Akıntı Taşı Kalesi, 32, 34, 65, 67, 71, 72, 77
Akşamgüneşi Kalesi, 232, 232
Allyrion, Hane ve soyluları, 44
Altın Mürettebat, 102, 103, 105, 107, 108, 109, 199, 202, 265
Alyn, Hulllu (Velaryon ve Meşeyumruk), 76, 77, 83–84, 87, 88, 91, 247, 265
Andalos, 17, 18, 138, 163, 167, 169, 238, 254, 255, 256, 266
Andallar, 5, 17–20, 18, 19, 137, 138, 143, 151, 156, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 170, 175, 182, 183, 184, 195, 196, 211–13, 216, 223, 238, 240, 254–55, 257, 258, 266, 287
  yedi köşeli yıldızları, 19, 226, 258
Antlaşma, 8–9, 10, 19
Argos Yediyıldız, 138
Arryn, Artys (Şahin Şövalye) 19, 165, 166, 167, 169, 170
Arryn, Hane ve soyluları, 19, 33, 52, 67, 167, 169–70, 172
  kralları, 167, 168
    Arryn, Jeyne, 83
    Arryn, Jon, 127, 160, 170, 191, 311
    Arryn, Rodrik, 65, 169–70
    Arryn, Ronnel, 36, 40, 43, 52–53, 169
    Arryn, Sharra, Vadi'nin Kraliçesi, 36, 40, 43
    Arryn Vadisi, 18, 19, 20, 33, 36, 37, 40, 43, 43, 52, 66–67, 163–73
      haritası, 162
      Parmaklar, 19, 33, 138, 163, 164, 165, 166, 168, 258
      sahil adaları, 168
    Asshai, Gölge'nin Yanındaki, 5, 11, 13, 110, 197, 261, 299, 308–9, 309
    Astapor, 14, 260, 280, 297
    ateş ustaları, 103, 110, 120, 127
    Ateş Tarlası, 41, 42, 205, 219
    Ay Dağları, 18, 19, 33, 163, 167, 168, 172, 309
    [illegible]da değer klanları (liste), 167
    Ay Kapıları (kale), 170, 172, 173
    ay parkıcıları, 15, 271, 275, 304
    Azor Ahai, 11, 301
    Baelor I Targaryen, 89, 89–93, 90, 93, 246
    kız kardeşleri, 91, 91
    Bakire Havuzu, 34, 41, 49, 67, 83, 125, 151, 152, 153, 221, 224
    Bakire Kulesi, 90, 92, 94
    Bal Şarabı Nehri, 78, 207, 213, 215, 216
    Ball, Quentyn (Ateştopu), 95, 199
    Balıkçı Kraliçeler, 287, 288, 302
    Balıkçılar, 152, 156
    Balta, 17, 18, 255, 257, 295, 296
    Balta Adası, 24, 283
    Baratheon, Boremund, 65, 227–28
    Baratheon, Borros, 78, 80, 228
    Baratheon, Hane ve soyluları, 60, 111, 131, 221, 227–30, 229, 230, 311
    Baratheon, Lyonel, 108, 228, 229, 230
    Baratheon, Orys, 33–36, 39, 40, 40, 53, 87, 226, 227, 230, 243–44
Baratheon, Robert. Bkz. Robert I Baratheon
Baratheon, Steffon, 111, 113, 120, 230
Bar Emmon, Keskin Burun Lordu, 34, 65
Bar Emmon, Togarion (Korkunç), 225
Barth, Septon, 7, 11, 13, 26, 60, 62, 65, 75, 93, 94, 143, 198, 214, 285, 308
Basamaktaşları, 25, 36, 70, 71, 83, 84, 103, 111, 112, 113, 138, 153, 169, 185, 186, 188, 189, 230, 235, 237, 246, 247, 262, 265, 277
Basilisk Adaları, 24, 169, 185, 186, 278, 280, 282–84, 284, 286
Basilisk Burnu, 24, 284, 285
Bataklık Kralları, 140–41
Batı toprakları, 12, 33, 40, 56, 62, 74, 84, 102, 113, 115, 126, 153, 169, 176, 180, 182, 189, 195–204
  büyük haneleri, 195
  haritası, 194
  kaleleri, 195
Beesbury, Lord, 73
Belaerys, Jaenara, 285
Beldecar, 22, 23, 24
Belgrave, Gyles, 82
Bernarr II, 153
Beyaz Bıçak Nehri, 138, 168
Beyaz Dağlar (Krazzaj Zasqa), 298, 299
Beyaz Duvarlar, 104, 105
Beyaz Liman, 135, 138
Bin Adalar, 288, 294, 296, 298, 298
Blackfyre, Aenys, 106
Blackfyre, Daemon (Daemon Su), 93, 95–96, 97, 100, 101, 103, 107, 170
Blackfyre, Daemon II, 104–5, 104–5
Blackfyre, Daemon III, 105, 107, 199
Blackfyre, Haegon, 105, 107
Blackfyre, Maelys (Canavar), 103, 109, 111, 112, 112
Blackfyre İsyanları, 101, 103, 107, 160, 170, 199–200, 218, 242
Blackmont, Hane ve soyluları, 25, 240, 241
Blackwood, Kara Aly, 82, 228
Blackwood, Melissa, 98, 99
Blackwoodlar, Kuzgunağaç Kalesi, 108, 116, 151, 152, 153, 154, 156, 156, 157, 228
Boğaz, 8, 19, 20, 41, 135, 138, 140–41, 141, 152
Boğulmuş Tanrı, 20, 175, 178, 179, 182, 183, 184, 187
Bolling, Theo, 59
Bolton, Hane ve soyluları, 137, 138, 145
Boz Kale, 118, 119
büyü, 21, 22, 25, 26, 59, 127, 158, 198, 259, 283, 285, 301, 308–9
Bravos, 15, 17, 27, 114, 168, 186, 252, 253, 255, 256, 261, 262, 265, 267, 271–77, 272–73, 274, 275, 276, 295, 297
Bracken, Barba, 98, 99, 101
Bracken, Hane ve soyluları, 116, 151, 152, 154, 155, 156, 157
Brandon, Ezici, 145
Brandon, Kurucu, 5–6, 10, 142, 169, 207, 209, 215, 224, 233
Brightstone, Jon, 163
Broome, Alfred, 80
Butterwell, Lord, 95, 104, 105
buz ejderhaları, 294
buz örümcekleri, 11, 11
Büyük Kum Denizi, 292, 300, 304
Büyük Bahar Salgını, 103, 104, 170
Cargyll, Arryk, 70, 75
Cargyll, Erryk, 72, 75
Caron, Hane ve soyluları, 83, 232
Castamere Kalesi, 203
Casterly Kayası, 10, 36, 70, 113, 114, 115, 117, 121, 129, 172, 180, 184, 185, 187, 197, 198, 202, 203, 204–5, 205
Casterlyler, Kayalı, 195–96
Cehennem Korusu, 25, 243, 244
Celtigar, Crispian, 35
Celtigar, Edwell, 59
Celtigarlar, Pençe Adalı, 32, 34, 65
Charlton, Theo, 155
Chatana Qo, Jhahar'ın Oku, 279
Chelsted, Carlton, 124, 125, 126, 129
Chroyane, 11, 21, 22, 23, 268
Cockshaw, Lord, 105
Cole, Criston, 67, 70, 71, 73, 75, 78
Connington, Jon, 125, 128
Corbray, Corwyn, 83, 163
Corbrayler, Yürek Evli, 165, 166, 170
Correy, Carl, 71
Costayne, EliNor, 59
Costayne, Leo, 190
Crabb, Clement, 60
Crakehall, Hane ve soyluları, 185, 199
Crakehall Kalesi, 54
Crannogmen, 140–41
cüceler, 68, 116, 121 Ayrıca bkz. Mushroom
Cymmeri, 287, 288
Çayır Toprakları, 287–93, 290–91
Çetin Ocak, 148
Daenys, Hayalperest, 26, 32
Daeron I Targaryen (Genç Ejderha), 85, 87, 87–88, 89, 91, 217–18, 221, 246, 265
Daeron II Targaryen, 96, 100, 100–103, 247
Daimi Kış Toprakları, 5, 7, 10
Danseden Kaya Kalesi, 224, 225
Darklyn, Denys, 117–19
Darklyn, Robin (Karanlık Robin), 51
Darklyn, Hane ve soyluları, 34–35, 118, 224
Darry, Jonothor, 128, 129
Dayne, Arthur, 121, 125, 239
Dayne, Joffrey, 244
Dayneler, Kayan Yıldızlı, 25, 238, 239, 240, 241
Demir Banka, 91, 113, 273, 274, 274, 275
Demirdoğumlular, 7, 20, 33, 36, 104, 138, 139, 141, 151, 153, 154–55, 156, 169, 175, 181, 182, 185, 188, 197, 210
Demir Adalar, 7, 20, 52, 53, 93, 104, 138, 157, 174, 175–93, 197, 210, 226
  Akıntıağacı tacı, 178–82, 187
  "kara soy," 183–86, 187
  Kızıl Kraken, 188–90, 189
  soylu haneleri, 187
  yedi ana grup, 175, 176
Demir Taht, 45, 46, 51, 58, 72, 94, 105, 107, 111, 170, 198, 201, 230, 242, 246, 247
Deniztaşı Tahtı, 7, 175, 187, 188, 189, 190, 191, 214
derideğiştirenler, 6, 137
Derin Göl Kalesi, 60
Derin Kişiler, 214
devler, 5, 6, 7, 145, 169, 175, 195, 204, 222, 237, 257, 296
dinler ve küçük tanrılar, 6, 8, 11, 15, 17, 18, 20, 147, 151–52, 167, 224, 237, 257, 268, 271, 275, 281, 282, 287, 289, 300, 304 Ayrıca bkz.
  Borash, 254–55, 255–56, 257
  Fırtına Tanrısı, 175
  İnanç; belirli tanrılar
  Kara Keçi, 257–58, 258, 259, 260
  yeşil tanrı, 207 (ayrıca bkz. Garth Yeşilel)
  Yıldızlı Bilgelik Kilisesi, 301
Doggett, Joffrey (Tepelerin Kızıl Köpeği), 58
Dokuz Kuruşluk Kralların Savaşı, 111–12, 112, 113, 121, 201, 230, 247
Dokuzun Grubu, 109, 111
Dorne, 8, 25, 33, 36, 43–45, 49, 52, 53, 68, 87–88, 88, 89, 90, 96–97, 100, 114, 128, 151, 217–18, 221, 222, 226, 227, 235–49
  akreplerle dolu yatak ve Lord Tyrell, 88, 218
  Dornelu çeşitleri, 236, 236
  haritası, 234
  Kırılma, 237
  önemsiz kralları, 240
  Rhoynar ve Dorne, 23–25, 236, 240, 242, 268
  Targaryenlar ve Dorne, 43–45, 44, 88, 221, 235, 242, 243–47
Dornelu Savaşları, 49, 51, 217, 217, 227, 246
Dorne'un Akbaba Kralı, 52, 53, 227, 246
Dorne'un Kırık Kolu, 8, 222, 235, 237, 238, 240, 261, 265
Dothraki, 14, 17, 27, 260, 267, 288–93, 290–91, 295, 296, 297, 298, 299, 304
  dosh khaleen, 293
  khal ve khalasarları, 14, 260, 267, 288, 289, 297, 304
Drahar, Craghas (Yengeç Besleyen), 68
Dryland, Lucifer, 241
Durrandon, Argella, 39–40
Durrandon, Argilac (Küstah), 27, 33–34, 34, 36, 39, 226, 227
Durrandon, Arlan III, 153–54, 155, 221, 226
Durrandon, Arlan V, 155
Durrandon, Arrec, 33, 151, 154–55, 155, 186
Durrandon, Hane ve soyluları, 33, 40, 153, 156, 221, 223–24, 225, 226
Durrandon, Qarlton, 225–26
Durran Tanrıkederi, 10, 207, 221, 223, 224, 233
Dustin, Hane ve soyluları, 78, 82, 135, 137
Edrick Karsakal, 143
Ejderha Çukuru, 57, 78, 79, 79, 81
ejderhalar, 13, 15, 23, 26, 27, 32, 33, 60, 61, 66, 75, 76, 77, 78, 81, 96–97, 109–10, 120, 285, 294, 302
  Arrax, 228
  Balerion, Kara Dehşet, 27, 28–29, 33, 35, 36, 38, 38, 41, 42, 45, 53, 55, 56, 57, 60, 63, 81, 86, 187, 216, 243, 246
  Ay Dansçısı, 80, 81
  Caraxes, 68, 78, 81
  Denizpusu, 63, 75, 76, 78, 81
  Düşalevi, 58, 81
  Fırtına Bulutu, 78, 81, 84
  Gümüşkanat, 75, 76, 81, 86
  Günalevi, 75, 77, 79, 80, 80, 81
  Gündüz, 81, 86
  Gri Hayalet, 75, 81
  Koyuncalan, 75, 76, 81, 86
  Meleys (Kızıl Kraliçe), 75, 76, 77, 81
  Meraxes, 33, 34, 35, 36, 39–40, 44, 244, 245, 246

Morghul, 81
Nagga, deniz ejderhası, 178–79
Quicksilver, 52, 56, 157
Shrykos, 81
son Targaryen ejderhasının ölümü, 86, 86, 173
Syrax, 78, 81
Terrax, 285
Tessarion, 78, 81
Vermax, Arrax, ve Tyraxes, 71, 78, 81, 143
Vermithor, 60, 75, 76, 78, 81
Vhagar, 33, 36, 37, 43, 55, 71, 72, 75, 78, 81, 216, 228
Yamyam, 75, 81, 86
Ejderha Kayası, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 51, 55, 72, 75, 120, 143, 214, 231, 246
Ejderhaların Dansı, 66, 73–81, 141, 159, 189, 190, 198, 217, 228, 246
İlki Hain, 76, 77
savaşları, 75, 76, 76, 77, 77–78, 80, 81, 160
yeşiller ve siyahlar, 68, 77, 78
Ejderha'nın Öfkesi, 49, 243, 246
Elyria, 27, 253
Erastes, Terrio, 297
Erreg, Akrabakatili, 19, 19, 152
Eski Dil, 135, 139, 177
Eski Ghis, 11, 13–14, 14, 18, 214, 252, 278, 283, 288. Ayrıca bkz. Ghiscari
Eski Şehir, 31, 33, 34, 45, 82, 114, 116, 172, 180, 184, 198, 207, 211, 212–16, 213, 253, 261, 280. Ayrıca bkz. Hisar
Yıldızlı Sept, 45, 51, 53, 207, 216, 218
Yüksek Kule, 172, 204, 207, 214–15, 215
Eskitaş Kalesi, 108, 152, 156, 172
Essos, 4, 13, 15, 22–23, 26, 103, 109, 111, 235, 237, 253. Ayrıca bkz. Valyria
Eyrie, 40, 43, 52–53, 167, 168, 170, 171, 172–73, 218
Fakir Dostlar, 54, 55, 56, 57, 62, 77, 230
Fare Aşçı, 136
Farman, Hane ve soyluları, 59, 180, 190, 195, 196, 197, 199
Farwynds, Hane ve soyluları, 176
Fetih, 31–45
savaşları, 34–41
tarih olarak FS veya FÖ, 31
Fırtına Kralları, 33, 151, 153–54, 224, 225–26, 230, 231, 240
Fırtına toprakları, 39, 40, 62, 96, 100, 128, 186, 211, 212, 220, 221–33, 223
kaleleri, 232, 232
önemsiz kralları, 224
Fırtına Burnu, 33, 34, 36, 39–40, 90, 108, 113, 120, 128, 142, 153, 154, 155, 212, 221, 222, 224, 227, 232, 233
Flowers, Mervyn, 84, 85
Fossoway, Derrick (Kötü Elma), 111
Fowler, Hane ve soyluları, 25, 210, 238, 240, 241, 244
Frey, Forrest, 159, 159
FS 233'deki Büyük Konsey, 106
Gaemon Soluksaç, 79, 84, 242
Galladon, Mornelu, 231
Gardener, Garse VII, 33
Gardener, Garth VII (Altınel), 182, 210, 210–11, 212
Gardener, Garth IX, 211, 212
Gardener, Garth X (Grisakal), 212, 218
Gardener, Garth XI, 213
Gardener, Gwayne V, 211, 212, 217
Gardener, Gyles III, 212, 217
Gardener, Merle I (Mütevazı), 211
Gardener, Hane ve soyluları, 33, 40, 41, 45, 197, 207, 209–11, 215, 217, 217, 218
Gargon, Lord (Ziyaretçi), 52, 157, 158
Garin, Chroyaneli (Muhteşem), 22–23, 26
Garris, Gri, 257
Garth Yeşilel, 10, 207–9, 208, 218, 235
tanınmış çocukları, 208
Garth, Bahçıvan, 209
Gaunt, Gwayne, 118
Gece Gözcüleri, 5, 6, 12, 50, 60, 105, 107, 131, 135, 138, 140, 141, 145–46, 147, 149
kaleleri, 145, 146, 146
Gece Kalesi, 145
Gece Şarkısı Kalesi, 232, 244
Gemikıran Koyu, 81, 120, 221, 230, 231, 233
Gendel ve Gorne, 7, 148, 149
Ghiscari, 5, 13, 14, 15, 22, 27, 260, 269, 278, 282, 284, 286, 289, 302
Gipps, 287, 288
Goode, Glendon, 78
Goode, Gregor, 51
Goode, Griffith, 51
Gökmenzil, 25, 238, 243, 244
gölge bağlayıcılar, 309
gölge kedileri, 7
Gözyaşı Adası, 283, 286
Grafton, Hane ve soyluları, 163–64
Grandison, Lorent, 83
Grazdan, Muazzam, 13, 14
Grey, Garibald, 78
Greydon, Menzilli, 25
Greyiron, Hane ve soyluları, 176, 179, 181–82
Greyjoy, Balon, 131, 191, 193
Greyjoy, Dagon, 104, 141
Greyjoy, Dalton (Kızıl Kraken), 188–90
Greyjoy, Goren, 53, 74, 187–88
Greyjoy, Loren (Yaşlı Kraken), 138
Greyjoy, Quellon, 190–91
Greyjoylar, Pykeli, 175, 176, 177, 180, 187, 187–88, 190, 191, 214
Gri Kral, 176, 178–82
gripul, 23, 64, 186, 285
Gri Hiçlik, 300, 303
Gül Bahçesi Turnuvası, 219
Gülen Ağaç Şövalyesi, 126
güller, 24, 286
Gümüş Deniz, 287, 288
Günbatımı Denizi, 175, 176, 177, 190, 204, 207, 210, 281, 299
Günbatımı Krallıkları, 18, 252
Güneş Mızrak, 88, 89, 114, 141, 235, 240, 243, 244, 247, 248, 249
hadımlar, 14, 120, 124, 255, 260, 268, 300, 302, 303. Ayrıca bkz. Lekesizler
Hançer Gölü, 22, 27, 259
Hançer Gölü Savaşı, 22
Harmund, Hane ve soyluları, 184–85
Harren, Kara, 33, 34, 36–37, 151, 155, 156, 157, 186
Harrenhal, 33, 34, 36, 37, 52, 62–63, 63, 72, 77, 98, 155, 156, 157, 158, 159, 186
lordları (liste), 158
turnuvaları, 121, 122–23, 124–26
yıkılışı, 38, 38, 42, 227
Harren, Kızıl, 52, 53, 157, 158
Harroway, Alys, 53, 59, 59, 158
Harroway, Hane ve soyluları, 53, 59, 158
Hastwyck, Morgil, 96
Hayalet Tepesi, 25, 243
Hendek Kralları, 135, 138, 145
Hightower, Alicent, 65, 67, 68, 70, 71, 72, 72, 73, 77
Hightower, Ceryse, 53, 59, 59
Hightower, Gerold, 111–12, 126
Hightower, Hane ve soyluları, 45, 53, 59, 78, 146, 210, 214–17
Hightower, Lymond, 180, 210, 215
Hightower, Otto, 65, 67, 68, 70, 77, 246
Hill, Addison, Cornfield Piçi, 51
Hoare, Harwyn (Sert-El), 33, 151, 154, 155, 156, 185, 185–86, 187, 226
Hoare, Hane ve soyluları, 33, 36–37, 38, 138, 156, 183–84, 186
Hoare, Qhored I (Zalim), 153, 180, 210
Hollard, Dontos, 119
Hollard, Symon, 119
Horro (Dothraki khalı), 289–90
Hudut Lordları, 53, 221, 231, 232
Hugh, Çekiç, 76, 77, 78, 81
Hugor, Tepeli, 17, 163, 169
Hukko (Hugor), 18
Humfred, Maskeli, 51
Huzhor Amai (İnanılmaz), 288
Hyrkoon'un Mirası, 299, 300, 304
Hyrkoon, Kahraman, 301, 301
İb ve İbliler, 17, 254, 255, 256, 257, 271, 287, 289, 292, 295–97, 298
doğusu, 298
küçük adaları, 296
Isırık Koyu, 168
İhtilaflı Topraklar, 27, 103, 108, 109, 111, 112, 185, 186, 261, 264–65, 267, 280
İlk İnsanlar, 6, 7, 8–9, 10, 10, 11, 12, 19–20, 108, 135, 136, 143, 145, 147, 151, 156, 163, 164–65, 167, 170, 175, 177, 180, 195, 196, 204, 209, 212, 214, 222–23, 235, 237, 238, 287
İnanç, 20, 31, 34, 45, 49, 53–54, 55, 62, 151–52, 163, 175, 178, 184, 207, 211, 216, 230, 233
Yedi tanrı, 17, 18, 51, 89, 90, 94, 151, 153, 163, 168, 175, 184, 211, 216, 218, 255
İnanç'ın Askerleri, 45, 54, 55–58, 62, 153, 216
Jaehaerys I Targaryen, 51, 53, 58, 59, 60–65, 61, 62–63, 64, 158, 159, 170, 198, 219, 227, 228
Jaehaerys II Targaryen, 108, 111–12, 113, 201, 203
Jar Har, 307
Jenny, Eskitaşlı, 108–9, 228, 230
Jhogwin, taş devleri, 299
Jogos Nhai, 271, 298, 303, 304–5, 305
Joramun, 145, 147–48
Joron I Blacktyde, 181–82
Justman, Benedict, 152, 153
Justman, Hane ve soyluları, 152–53, 154, 156, 156, 180
Kadife Tepeler, 17, 18, 21
Kahramanlar Çağı, 10–17, 145, 169, 181, 195, 196, 207, 221, 232
Kalaslı Kasaba, 88, 235, 240, 242, 243, 253
Kalkan Adaları, 182, 191, 207, 208, 210, 211
Kan ve Peynir, 74–75
Kan Yüzyılı, 32, 68, 260, 264, 269, 270, 273, 282, 283, 288–89, 292
Kanlı Kapı, 19, 167
kar ayıları, 8
Kara İnciler, 98, 98, 276
Kara Kale, 5, 7, 62, 141, 145, 146
Kara Kuğu, 262
Karasu Koyu, 26, 32, 36, 107
üzerindeki ticaret limanları, 65, 117
Karasu Nehri, 31, 33, 34, 35, 36, 40, 45, 49, 56, 64, 100, 113, 127, 138, 151, 152, 153, 155, 221, 224, 225, 226, 235
Kasap Topu, 78
Kasvetlivadi, 34, 49, 117–19, 119, 152, 221

Kasvetlivadi Muhalefeti, 117–19, 119, 129
Kayan Yıldız, 25, 238, 244
Kemikler (Kemik Dağları), 259, 287, 292, 293, 298, 299–300, 304
  Adil Bakire, 231
  Ağıt, 78
  Blackfyre, 35, 55, 58, 59, 88, 96, 96, 243
  Geceçöktüşü, 189
  Hakikat, 264
  Işık Getiren, 301, 301
  Kara Kız Kardeş, 35, 50, 57, 66, 78, 246
  Kardeşliği, 283
  Leydi Forlorn, 165, 166
  Parlak Kükreme, 197, 197
  Şafak (Sabah Kılıcı), 239, 239
  Yetim Bırakan, 76
Kıllı İnsanlar, 17, 255, 257, 287
Kış Ateşi, 198
Kış Kurtları, 78, 82
Kışyanı, 5, 10, 113, 126, 135, 142, 142–43, 168
Kızıl Dağlar, 36, 43, 87, 207, 213, 217, 221, 222, 235, 236
Kızıl Kale, 49, 56, 60, 65, 74, 90, 94, 100, 105, 106, 116, 119, 120–121, 129, 130, 158, 204
Kızıl Krallar, 137, 138
Konuşan Ağaçlar, 278, 279, 281
korsanlar, 36, 49, 68, 83, 109, 111, 168, 169, 225, 262, 265, 280, 282, 283–84, 284, 286
Köle Körfezi, 13, 14, 26, 27, 269, 283, 288
kölecilik ve köleler, 13, 14, 15, 17, 18, 22, 24, 25, 26, 177, 258, 263, 264, 267, 278, 279–80, 282, 286, 297. Ayrıca bkz. Braavos
  Volantis ve kölecilik, 268–69, 269, 270
kölelik, 177, 271
Kral Eli (çeşitli saltanatlar), 36, 53, 56, 60, 65, 67, 68, 72, 82, 83, 84, 87, 89, 90, 95, 98, 99, 106, 107, 111, 113, 120, 121, 129, 157, 158, 170, 198, 204, 227
Kral Muhafızları, 10, 49–50, 54, 58, 59, 67, 70, 75, 94, 107, 117, 126, 128, 229
Kral Ormanı Kardeşliği, 121, 231, 239
Kral Toprakları, 36, 45, 49, 50, 51, 62, 72, 77, 79, 113, 114, 116, 130, 190, 198, 204, 228, 253, 266. Ayrıca bkz. Ejderha Çukuru
  Hatırlama Septi, 49, 54, 54, 55
  Rhaenys Tepesi, 49, 54, 57
  Visenya Tepesi, 49, 55, 79, 92
  Yüce Sept, 92, 92, 120, 218
  Zevk Evleri, 79
Kral Yolu, 62, 78, 80, 82, 128
Kral Yolu Savaşı, 78, 80, 82
kuğu gemileri, 265, 279, 279, 280, 281
Kum Gemisi, 25, 248
Kurbağa Adası, 24, 283
Kurt Ini, 138, 168
Kuzey, 8, 12, 20, 33, 42, 82, 93, 107, 134, 135–43, 139, 140, 168, 207
Kuzgunağaç Kalesi, 154
kuzgunlar, 7, 34, 35, 55, 191, 202, 203
labirent yapımcıları, 214, 253–54, 254–55, 256
Lannisport, 33, 49, 114, 115, 117, 124, 172, 190, 196, 253, 261
Lannister, Cersei, 116, 117, 121, 131, 204
Lannister, Damon (Gri Aslan), 199
Lannister, Gerion, 115, 117, 201
Lannister, Gerold I, 180, 199–200
Lannister, Hane ve soyluları, 33, 36, 40–41, 70, 115, 116, 121, 180, 184–85, 196, 197
  ilk soyluları, 196–97, 198, 199
  silahtarları, 199
  Soyağacı, 316–17
  Targaryen hâkimiyeti, 198–204
Lannister, Jaime, 116, 117, 121, 125–26, 128, 129, 204
Lannister, Jason, 78, 189–90, 198, 201, 204
Lannister, Joanna, 115, 116, 190, 203–4
Lannister, Lelia, 184–85
Lannister, Tybolt (Yıldırım), 196, 199
Lannister, Tygett , 115, 116, 117
Lannister, Tyland, 83, 198
Lannister, Tyrion (cüce), 116, 121
Lannister, Tytos, 114–15, 200–201, 202, 204
Lannister, Tywin, 113, 114–15, 116, 116–17, 118, 119, 120, 121, 124, 125, 126, 129, 200, 201–202, 204
Lann, Zeki, 10, 195–96, 208–209
Lashare, Liomond, 111
Lekesizler, 14, 260, 292
Leng, 65, 261, 300, 304, 306, 306–7
Lo Bu, 305
Lomas Yolgezer, 11, 23, 197, 257, 259, 273, 278, 288, 299, 300, 303, 306, 309
Lonmouth, Joffrey (Öpücük Şövalyesi), 71
Lonmouth, Richard, 125
Lorath, 15, 253–56, 252, 254–55, 257, 261, 262, 263, 289, 295, 296
Lothston, Danelle, 158
Lothston, Hane ve soyluları, 98, 99, 158
Lothston, Jeyne, 99, 99
Lys, 15, 25, 26, 27, 68, 84, 85, 94, 186, 246, 252, 261–65, 264, 267, 276
Lys Baharı, 84
Maegor I Targaryen (Zalim), 51, 52, 53, 54, 55–58, 58, 59, 157, 158, 159, 198, 216, 227
  gelinleri, 53, 59, 59
Maekar I Targaryen, 101, 102–3, 104, 105, 106, 158, 199
  tacı, 106, 106
Malthar Xaq (Rüzgarbinen, Haritacı), 278
Manderly, Torrhen, Beyaz Limanlı, 83, 85
Manderly, Hane ve soyluları, 138
Mander nehri, 207, 209, 210, 211, 218, 235
Mantarys, 27, 253
Manwoody, Hane ve soyluları, 91, 241
Marbrand, Jeyne, 200, 200, 201
Marbrandlar, Külizili, 199, 199
Marilda, Hulllu, 76
Martell, Doran, 120, 128
Martell, Elia, 120, 125, 126, 127, 128, 129, 247
Martell, Hane ve soyluları, 25, 33, 44–45, 53, 240, 240, 241, 242, 246, 247, 248, 265
Martell, Lewyn, 125, 128, 129
Martell, Mariah, 89, 91, 100
Martell, Maron, 100, 100, 101, 242
Martell, Meria, 44, 44–45, 53, 243, 244, 246
Martell, Mors, 25, 240, 241
Martı Kasabası, 36, 43, 49, 83, 128, 163–64, 165, 168, 253
Massey, Maldon, 224
Massey, Triston, Danseden Kaya Lordu, 34, 35
Massey Kancası, 34, 107, 199, 221, 222, 224, 225, 231
Meereen, 14, 297
Megette (Neşeli Meg), 98, 99
Mengo (Dothraki khalı), 289
Menzil, 10, 12, 33, 36, 41, 100, 128, 138, 182, 206, 207–19, 213, 240
  Bahçıvan krallar, 209–11, 212
  Meşetaht, 211, 212, 212
  soylu haneleri, 217, 217–18
merlingler, 65, 164, 169, 214
Mern, Menzil Kralı, 36, 40–41
Merryweather, Hane ve soyluları, 217
Merryweather, Marq, 83
Merryweather, Owen, 121, 125, 128
Moat Cailin, 8, 20, 136, 138
Mooton, Jon, 35, 41
Mooton, Hane ve soyluları, 34, 156, 224
Mooton, Manfryd, 83
Mooton, Myles, 125, 128
Moro (Dothraki khalı), 289
Mossovy (Uzak Mossovy), 288, 298
Mudd, Hane ve soyluları, 34, 152, 156, 156
Mudd, Marq (Çılgın Ozan), 154
Mudd, Tristifer IV, 19, 152, 156, 172
Mudd, Tristifer V, 19, 152
Murmison, Septon, 53
Musgood, Jack, 149
Mushroom (cüce), 68, 71, 73, 75, 91, 93, 143, 159, 242
Myr, 27, 68, 116, 252, 261, 261–65, 267
Myrcella, Beyaz Solucan, 67, 74
Naath, Kelebek Adası, 24, 278, 282
Nehir toprakları, 150, 151–61
  hükmeden haneler (liste), 156
Nehirova, 52, 58, 109, 154, 156, 157, 159, 160, 161 Nettles, 76, 81
Norridge, Jeremy, 109
Norvos, 15, 17, 27, 252, 255, 256–59, 258, 261, 263
Noyne nehri, 17, 255, 256–57
Nymeria, Ny Sar Prensesi, 22, 23–25, 24, 236, 240, 241, 268, 280, 285, 286
Ny Sar, 21, 23, 257
Ormanın çocukları, 5–6, 7, 7, 8–10, 12, 19, 19, 145, 175, 195, 204, 211, 222–23, 226, 235, 237
Oros, 27, 253
Osgood III Shett , 163
Otherys, Bellegere, 98, 98, 276
Ötekiler, 11, 11, 12, 146
Özgür Şehirler, 15, 18, 26–27, 49, 83, 109, 111, 114, 116, 177, 198, 221, 252, 253–76, 280, 288–89, 292, 293
Özgür Birlikler, 27, 83, 111, 260, 264, 280
  kayda değerler, 265, 267
paralı askerler, 27, 108, 109, 111, 198, 264–65, 267, 282. Ayrıca bkz. Kiralık Askerler
Pate, Uzunyapraklı (Aslankatili), 78
Peake, Gormon, 104, 105
Peake, Lorimar, 138
Peake, Unwin, 83, 84
Peake İsyanı, 199
Pentos, 15, 17, 18, 27, 55, 59, 252, 261, 262, 265, 266, 266–67
Plumm, Osnifer, 91, 95
Prens Geçidi, 43, 87, 210, 218, 238
Pyke Kalesi, 8, 192, 193
Qaathi, 287, 288, 292
Qarlon, Büyük, 255
Qarth ve Qarthlılar, 13, 252, 280, 283, 284, 285, 287, 288, 292, 299
Qhoqua, Xhobar, 111
Qhorwyn, Kurnaz, 185, 186
Qpheros, Nysseos, 270
Qpherys, Hane ve soyluları, 157, 158
Qohor, 15, 26, 27, 252, 257, 259–60, 260, 261, 263, 288, 292, 299
Qorgyle, Hane ve soyluları, 25, 88, 240, 240
Rayder, Mance, 131
Raymun Kızılsakal, 141, 149
Redfort, Hane ve soyluları, 19, 169
Redwyne, Hane ve soyluları, 33, 60, 65, 128, 217
Reyne, Ellyn, 199–200, 200, 201, 202, 203
Reyneler, Castamereli, Hane ve soyluları, 195, 196, 199, 200, 201, 202, 203
R'hllor, 11, 26, 257, 261, 268, 275
Rhoynar, 11, 17, 18, 20–21, 21–25, 22, 236, 240, 257, 263, 268, 280
Rhoyne (Anne Rohyne), 11, 17, 18, 21, 22, 23, 27, 242, 255, 256, 267–68, 270
Rivers, Aegor (Acıçelik), 99, 101–2, 102, 103, 105, 108, 199, 265
Rivers, Benedict, Cesur, 152
Rivers, Brynden (Kanlıkuzgun), 99, 101–2, 104, 105, 106, 107
Rivers, Samwell, 154
Robar II, Taşyazılı, 164–65, 166–67, 169
Robert I Baratheon, ix, 113, 127–29, 128, 131, 160, 170, 191, 193, 204, 230–31, 311
Robert'in İsyanı, 127–29, 170, 191, 204, 218, 233, 239, 247
Rogare, Hane ve soyluları, 264
Rogare, Larra, 84, 94, 95, 264
Rohanne, Tyroshlu, 100, 101
Roote, Richard, 51
Rosby, 33, 34, 75, 152
Rosby, Lord, 75, 77, 244
Rossart, Wisdom, 120, 124–25, 129
Rowan, Thaddeus, 83, 84
Roxton, Jon, Cesur, 76
Royceler, Taşyazılı, Hane ve soyluları, 19, 52, 78, 163, 164, 167, 170
Royce, Rhea, 66–67, 70, 71
Ruby Ford, 128, 129
Rüya Köprüsü, 23, 268
Saan, Samaro, 111
Sahte Şafak, 81, 82
Sarhoy, 21, 22, 268
Sar Mell, 21, 22, 23
Sarnath, 288, 290–91, 290–91
Sarne, 287, 288, 290, 292, 294, 295, 296
Sarnor ve Sarnorlular, 17, 287–88, 289, 290, 296, 302
Sarpkaya Kalesi, 83, 195
Savaşçının Oğulları, 45, 54, 55, 56, 57, 62, 216
savaşlar, çeşitli, 12, 25, 33, 36, 56, 78, 84, 128, 138, 151, 154, 197, 211, 218, 224, 226, 262, 304. Ayrıca bkz.
Selhorys, 23, 259, 270
Selmy, Barristan, 112, 112, 119, 126, 128, 129
Selmyler, Hane ve soyluları, 221
sentorlar, 287
Serala, Myrli (Dantel Yılan), 118, 119
Sereni, Lysli, 97, 98, 99
Shell, Dywen, 163
Shepherd, 77, 78
Shiera Seastar, 97, 99
Shrike, 184–85
Shrykes, 303
Siçan, Şahin ve Domuz, 105, 109
Skagos'un Taşdandoğanları, 139, 139–40
Sloane, Edgar, 113
Snow, Brandon, 42
Son Işık, 252
Sothoryos, 24, 252, 271, 278, 281, 284–86, 286
Stackspear, William, 83
Stark, Brandon, 113, 127
Stark, Cregan, 5, 82–83, 141
Stark, Eddard, 113, 127, 129, 160, 170, 191, 233, 239
Stark, Ellard, 65, 141
Stark, Lyanna, 126–27, 142
Stark, Rickard, 113, 138, 141, 142
Stark, Torrhen (Diz Çöken Kral), 36, 40, 41–42, 43, 141, 169, 265
Starklar, Kışyanlı, 5, 12, 33, 51, 135, 138, 139, 140, 141–43, 149, 168, 169, 265
  Kış Kralları, 137, 137–38
  Soyağacı, 314–15
Staunton, Symond, 124, 125, 126
Stokeworth, Alyn, 53, 75, 77
Stokeworth, Falena, 98, 98, 158
Stokeworth, Maia, 93
Strong, Harwin (Kemikkıran), 70, 71, 72, 158
Strong, Hane ve soyluları, 49, 68, 72, 158
Strong, Larys, Çarpıkayak, 72, 77, 79, 82, 158
su dansçıları, 276
Sunderland, Marla, 36, 168
Sur, 5–6, 12, 62, 107, 138, 142, 145–49
  ele geçirilen kralların gönderilişi, 25, 240, 241
  inşası, 2–3, 145
Swann, Hane ve soyluları, 232, 233, 262
Şafak Çağı, 5–9, 10, 163, 169, 195, 263
Şeytan Yolu, 27
Tagaros, Marqelo, 197
Talon, 24, 283, 286
Tanrı korları, 20, 143
Tanrıların Gözü, 8, 33, 36, 40, 78, 81, 104, 124, 126. Ayrıca bkz. savaşlar.
Tanrıların Gözü Üzerinde Savaş, 78

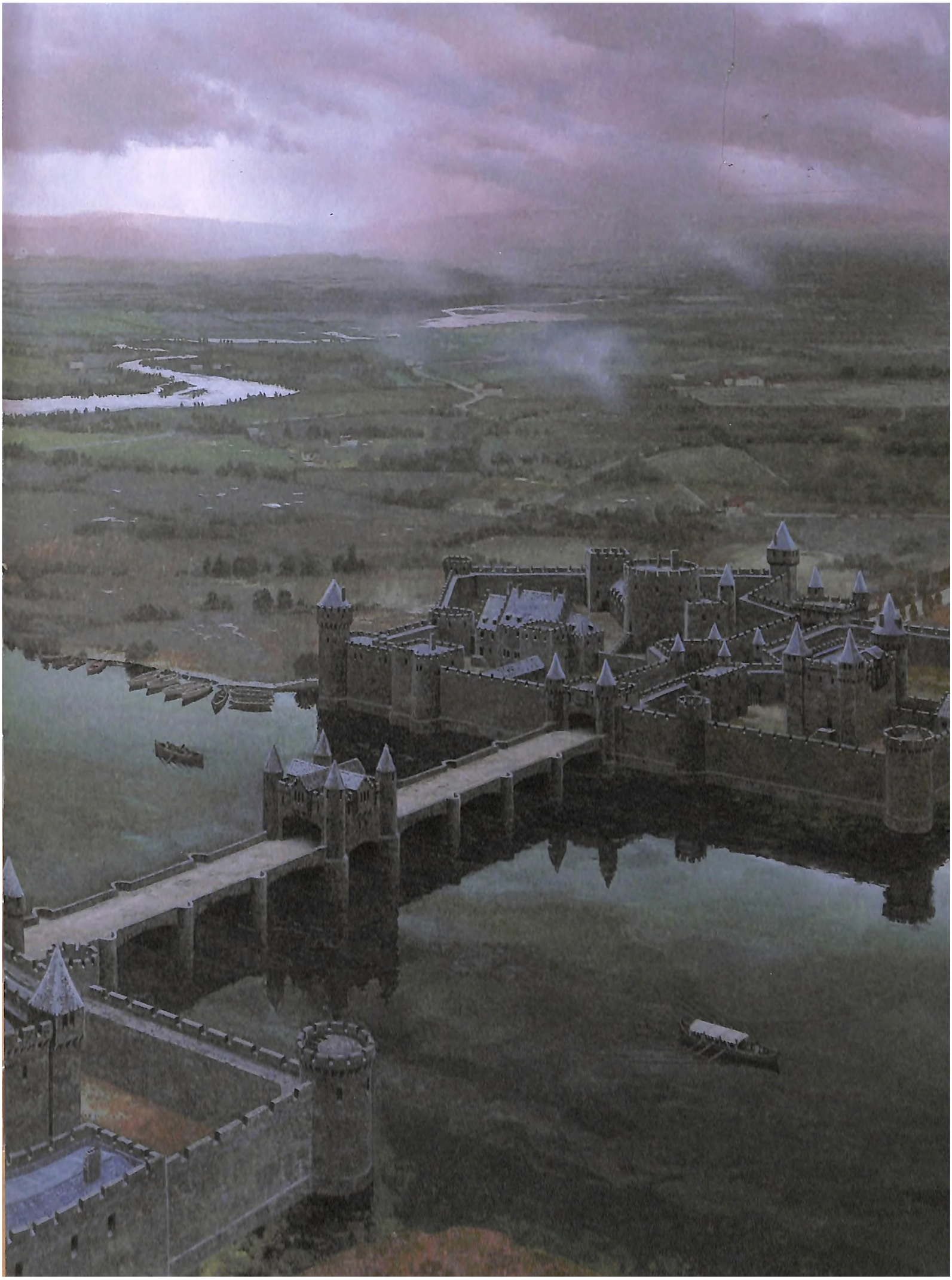

Tanrıların Gözü Altında Savaş, 56, 59, 157, 198
Tarbeck, Hane ve soyluları, 59, 198, 199, 200, 201, 202–3
Targaryen, Aegon. Bkz. Aegon, Fatih
Targaryen, Aegon, Ejderha Kayası Prensi (Aerys I'in oğlu), 53, 56, 157, 198
Targaryen, Aegon, Büyük. Bkz. Aegon II
Targaryen, Aegon, Genç. Bkz. Aegon III
Targaryen, Aelora ve Aelor, 105
Targaryen, Aemon (Jacherys I'in oğlu), 64, 88, 89, 90, 90
Targaryen, Aemon (Viserys II'nin oğlu), 94, 96
Targaryen, Aemond (Tek Göz), 68, 71–72, 72, 75, 77–78, 81, 228
Targaryen, Aerion (Parlakalev), 105, 106
Targaryen, Alysanne, 53, 60, 64, 65, 81, 170
Targaryen, Alyssa, 63, 65, 227
Targaryen, Baela (ikiz), 71, 80, 81, 82, 84
Targaryen, Baelon, Cesur, 60, 62, 63, 65
Targaryen, Baelor, Mızraklıoran, 101, 102–3
Targaryen, Daella, 65, 170
Targaryen, Daemon, 66–68, 67, 70, 71, 72, 73–81, 159, 246, 262
Targaryen, Daena, 90, 91, 91, 93, 94, 95
Targaryen, Daenerys, 98, 100, 101
Targaryen, Daeron. Bkz. Daeron I Targaryen
Targaryen, Daeron (Aegon IV'ün oğlu). Bkz. Daeron II Targaryen
Targaryen, Daeron (Aegon V'in oğlu), 109
Targaryen, Daeron, Cesur, 71, 72, 78, 81, 85–86
Targaryen, Duncan, 108, 109, 111, 230
Targaryen, Elaena, 32
Targaryen, Elaena (Baelor I'in kız kardeşi), 90, 91
Targaryen, Gaemon, Şanlı, 32
Targaryen, Helaena, 68, 72, 74–75, 78, 81
Targaryen, Hane ve soyluları, 13, 31–129, 90. Ayrıca bkz. Çeşitli Hükümdarlar
  gücünün doruğu, 66
  kardeş evliliği, 33, 52, 53, 108, 109
  Krallıkları, 319
  Lannisterlar ve Targaryenlar, 198–204
  müttefikleri, 32, 33, 34, 36, 37
  saltanatın sonu, 113
  sancakbeyi, 36, 68, 76
  Soyağacı, 312–13
  Valyria kanı, 31
Targaryen, Jaehaera, 81, 83, 84, 190
Targaryen, Jaehaerys, 72, 73, 74, 81
Targaryen, Maekar. Bkz. Maekar I Targaryen
Targaryen, Maelor, 74–75
Targaryen, Naerys, 94, 95, 96, 98–99
Targaryen, Rhaegar, 113, 115, 117, 119, 120–21, 124, 125, 126–27, 127, 128–29, 191, 218, 230, 231, 233, 247
Targaryen, Rhaella, 110, 113, 115, 117, 120, 121, 126, 129
Targaryen, Rhaelle, 108, 230
Targaryen, Rhaena, 53, 56, 58, 59, 59, 198
Targaryen, Rhaena (Baelor I'in kız kardeşi), 90, 91, 91
Targaryen, Rhaena (ikiz), 71, 81, 82, 84
Targaryen, Rhaenyra, 67, 68, 70, 70–71, 72, 73–81, 159, 160, 170, 189, 190, 198
  oğulları, 71, 72, 72, 73
  ölümü, 80, 80
Targaryen, Rhaenys, 33, 34, 35, 36, 49, 51, 52, 169, 244
  "altı kanunu," 51
  Dorne ile münasebeti, 43–45, 44, 243, 244
  Fırtına Burnu saldırısı, 39–40
  Mern IX ve Loren I ile savaşı, 40–41
Targaryen, Rhaenys (Hiç Olmayan Kraliçe), 60, 63, 68, 70, 71, 227, 228
  ejderhası ve savaşı, 75, 76, 77, 77, 81
Targaryen, Shaera, 108, 109
Targaryen, Vaegon (Eksik Ejder), 65
Targaryen, Visenya, 33, 35, 36, 37, 43, 49–50, 54, 57, 173, 205, 246
  ejderhası, 33, 36, 37, 43, 55
  kılıcı, 35, 50, 57
  Mern IX ve Loren I ile savaşı, 40–41
  oğlu Maegor, 51, 52, 53, 54, 55, 57
Targaryen, Viserys (Aerys II'nin oğlu), 117, 120, 125, 126, 129
Targaryen, Viserys (Alyssa'nın oğlu), 57
Targaryen, Viserys (Rhaenys'ın oğlu). Bkz. Viserys II Targaryen
Tarly, Sam, Vahşi, 53
Tarth, Hane ve soyluları,
Taş Çit, 151, 155
Taşköprü Savaşı, 56, 56–57
Taşınmış, 232
Taşyazı'nın Bronz Kralları, 163, 164
Teague, Hane ve soyluları, 153–54, 156
Temmo, 260, 292, 297
Thorne, Rickard, 75
Titreyen Deniz, 17, 26, 168, 214, 253, 257, 271, 287, 292, 294–95, 296, 298, 299, 300, 304
Toland, Hane ve soyluları, 25, 243
Tollett , Torgold, Gaddar, 166
Tom, Benekli (Kasap), 111
Towers, Hane ve soyluları, 158
Trystane Doğruateş, 79
Tully, Celia, 109
Tully, Edmyn, 37, 39, 155, 157
Tully, Elmo, 160, 160
Tully, Kermit, 160, 228
Tullyler, Nehirovalı, 52, 78, 153, 154, 156, 156, 159, 160, 187
Tüten Deniz, 27
Tyanna, Kuleli, 59, 59
Tyrell, Harlan, 41, 217, 244
Tyrell, Luthor, 109
Tyrell, Lyonel, 88, 217–18
Tyrells, Hane ve soyluları, 87, 88, 198, 207, 211, 213, 217, 217–18, 233, 243
Tyria, 27, 253
Tyrosh, 25, 26, 27, 68, 111, 112, 116, 186, 252, 261–65, 265, 267
Ulf, Ayyaş (Beyaz Ulf), 76, 77, 78, 81
Uller, Hane ve soyluları, 25, 240, 240, 244
Ulthos, 13, 252
ulukurtlar, 6, 7, 8
Umber, Harmond (Sarhoş Dev), 149
unicornlar (tek boynuzlu at), 140, 287, 296
Upcliff , Ursula, 164
Urron Kızılel, 20
Uzun Ağaçlar Kasabası, 49, 278
Uzun gece, 11–12, 131, 137, 145, 222, 263, 301, 302
Uzun Insanlar, 287–88, 289, 290, 291
Uzun Yaz Toprakları, 26
Üç Aynı Kralları, 79
Üç Kız Evlat Krallığı, 68, 78, 83, 246, 262, 262–63
Üç Kız Kardeş, 36, 138, 153, 168, 169
Üç Dişli Mızrak, 19, 151, 153, 154, 155, 191, 231, 235
Üç Prens Savaşı, 22
Üçüncü Durran, Fırtına Kralı, 25
Ustalar Hisarı, ix, 5, 8, 17, 26, 31, 45, 65, 93, 105, 106, 124, 145, 151, 207, 216, 223, 278, 287, 302
Vaes Dothrak, 288, 290, 293, 293, 299, 304
Vaith, Cassella, 98, 99
Valyria ve Valyrialılar, 5, 6, 8, 11, 12, 12, 13–27, 17, 31, 197, 198, 213, 214, 252, 253, 255, 267. Ayrıca bkz. Özgür Şehirler
  Beş Kaleler, 303
  dinleri, 257, 261, 268
  ejderha lordları, 12, 17, 18, 21, 22, 23, 26, 32, 214, 257, 261, 268, 273, 283, 303
  fetihleri, 15, 17, 18, 22, 26
  insanların dış görünüşü, 13, 94, 264
  kardeş evliliği, 33, 53
  Kıyamet'ten sağ kalanlar, 26
  Kıyameti, 17, 26–27, 28, 32, 68, 214, 288, 289, 296
  kölelik, 15, 18, 278
  şehirleri, 15, 17, 18, 22, 23, 243–76
Valyria çeliği, 7, 15, 26, 166, 188, 239, 260
Valyria Kıyameti, 17, 26–27, 28, 32, 68, 131, 288, 289, 296
Valysar, 23, 259, 270
Vance, Armistead, 156
Varys (Örümcek), 120, 124–25
Velaryon, Alyssa, 53, 57, 60
Velaryon, Corlys (Deniz Yılanı), 65, 66, 67–68, 71, 72, 76, 77–78, 80–81, 82, 83, 189, 246, 262, 296–97, 298, 307, 309
Velaryon, Daemon, 35, 36, 58
Velaryon, Hane ve soyluları, 32, 34, 51, 65, 67, 68, 71, 72, 77, 84, 189
  Akıntıtaşı Tahtı, 65
Velaryon, Jacaerys, 71, 72, 72, 75, 78, 81
Velaryon, Joffrey, 71, 72, 72, 78
Velaryon, Laenor, 63, 70–71, 228
  ejderhası, 63
  öldürülüşü, 71
  piçleri, 76
Velaryon, Lucerys, 71, 72, 72, 81, 124, 228
  ejderhası, 228
  öldürülüşü, 73–74
Vhalaso, Cömert, 268
Viserys I Targaryen, 53, 63, 65, 66, 66–72, 158, 170
  evlilikleri, 67, 68, 73, 170
  FS 111'deki turnuvası, 68, 68–69
  Kızıl Bahar Yılı (120 FS), 71
  ölümü, 72, 73
Viserys II Targaryen, 72, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 92, 93, 94, 95
Volantis, 15, 18, 22, 26–27, 116, 120, 169, 186, 230, 252, 253, 260, 261, 265, 267–70, 270, 276, 292, 296
  filler ve kaplanlar, 26, 27, 33, 269, 270
  köle dövmeleri, 268, 269
Volon Therys, 22, 23, 259, 270
Vypren Hanesi, 159
Walano, 24, 277, 278, 280, 281
wargs, 6, 137
Waters, Jon ve Jeyne, 91
Waters, Marston, 80, 84–85
Westerling, Jeyne, 59, 59
Westerling, Roland, Sarpkayalı, 83
Westerlings, Hane ve soyluları, 70, 195, 199
Westeros, 10, 13, 15, 33, 53, 135. Ayrıca bkz. Yedi Krallık; belirli hükümdarlar
  Andallar'ın geliş ve istilası, 18–20
  Essos'a bağlanan toprak köprünün kırılması, 237
  Fatih Aegon'un saltanatı, 49–51
  Fetih, 31–45
  harita, kadim dönemlerden, 4
  idaresi, 51, 62 (ayrıca bkz. Demir Taht)
  kadim halkları, 5, 8
  kanun hükümleri, 51, 62
  Kralları (çizelge), 319
  on bin gemi, 23–25
  Rhaesh Andahli olarak, 18
Targaryen hükmünün sonu, 113
Whent, Hane ve soyluları, 121, 124, 158
Wyl, Hane ve soyluları, 25, 89, 90, 224, 227, 238, 241, 244
Wylde, Jasper (Demir Çubuk), 77
wyvernler, 285
Xanda Qo, 279
Yabanıllar, 5, 6, 12, 19, 135, 141, 146, 147, 147–49, 148, 149, 263
yağmacılar, 176–78, 179, 180, 184, 185, 186, 188, 188–89, 190, 210
yağmur ormanları, 114, 212, 221, 222, 224, 226, 233, 244
Yalancı Bahar Yılı (281 FS), 124
Yamyam Körfezi, 294
Yaşlı Anne (korsan kraliçesi), 111
Yaz Kalesi, 31, 100, 104, 110, 110, 111, 113, 128, 201
Yaz Adaları, 24, 49, 214, 265, 277, 277–81, 279, 281, 296
Yaz Denizi, 5, 7, 10, 22, 24, 26, 188, 237, 261, 277, 282, 292
Yedi Krallık, 10, 15, 18, 26, 31, 33, 112. Ayrıca bkz. Başlıca Krallıklar
Yedi Köşeli Yıldız, 17, 163
Yedi Yıldız Savaşı, 164–65, 166–67, 169, 170
Yeen, 24, 285, 286
Yeni Lütuf , 60, 135, 141
Yeni Kale, 138
yeşil insanlar, 9, 9, 19
Yeşilalan Kalesi, 195
Yeşilkan, 25, 44, 87, 235–36, 238, 240
  yetimleri, 25, 242
yeşilgörenler, 6–7, 8, 211
Yeşim Geçidi, 287, 292
Yeşim Deniz, 13, 292, 299, 300, 302, 306, 308
  kayda değer adaları, 307
Yi Ti, 11, 13, 65, 261, 300–305, 306
  Beş Kaleler, 303
  Tanrı-İmparatorları, 302
Yüce Septonlar, 31, 45, 48, 49, 51, 52, 53, 55–58, 59, 62–63, 93, 100, 216
Yüce Yürek, 19, 152
Yüksekbahçe, 41, 109, 184, 207, 212, 213, 218–19, 219
Yüksek Dalga Kalesi, 65
yürek ağaçları, 6, 8–9, 8, 19, 20, 152, 175, 218
Yürekağacı İttifakı, 226
Yüz Krallık, 34
Yüzler Adası, 19, 223, 237
Yüzsüz Adamlar, 277
Yronwood, Hane ve soyluları, 25, 238, 240, 240, 241, 242, 243
Yunkai (sarı şehir), 14
Zalyne, Uthero, 271, 273
Zamettar, 24, 284, 285
Zamoyos, 24, 284, 285
zebratlar, 304, 305
Zhea, Çorak, 305
Zogora, 287–288

SAĞDA | *Jon Snow and Hayalet.*

ÇİZİMLER

RENÉ AIGNER: 185, 298, 309

RYAN BARGER (Fantasy Flight): 38

ARTHUR BOZONNET (Studio Hive): 8, 18, 19, 23, 80, 89, 90, 106, 125, 139, 176, 226, 260, 274, 276, 282

JOSÉ DANIEL CABRERA PEÑA: 85, 103, 112, 148–149, 239

JENNIFER SOL CAI (Velvet Engine): viii, 51, 78, 88, 96, 187, 137, 156, 169, 187, 199, 217, 227, 240, 312, 315, 317, 319

THOMAS DENMARK (Fantasy Flight): 136

JENNIFER DRUMMOND: 24, 114

JORDI GONZÁLEZ ESCAMILLA: ii, iii, x, 10, 28–29, 54, 76–77, 178, 225, 232, 254–255, 262–263, 270, 301

MICHAEL GELLATLY: 4, 134, 150, 162, 174, 194, 206, 220, 234, 318

TOMASZ JEDRUSZEK (Fantasy Flight): 181, 188–189, 230–231, 248, 293

MICHAEL KOMARCK: 48, 58, 116 (Fantasy Flight), 118, 157, 243, 247

JOHN McCAMBRIDGE: 37, 164–165, 213, 258, 284

MOGRI (Velvet Engine): viii, 137, 169, 227, 240, 315

TED NASMITH: v, 16, 30, 50, 130, 132–133, 142, 144, 158, 161, 171, 192, 205, 215, 219, 249, 323

KARLA ORTIZ: 66, 87, 107, 127, 241

RAHEDIE YUDHA PRADITO (Velvet Engine): 51, 78, 88, 96

DHIAN PRASETYA: 85, 103, 112, 148–149, 239

PAOLO PUGGIONI: 79, 122–123, 173, 222–223, 272–273, 290–291

JONATHAN ROBERTS: 146, 275, 277, 284, 294–295

THOMAS SIAGIAN (Velvet Engine): viii, 156, 187, 199, 312, 317, 319

MARC SIMONETTI: 11, 14, 27, 35, 46–47, 56–57, 61, 62–63, 67, 92 (Fantasy Flight), 97, 102, 104–105, 110, 121, 155, 183, 266, 279, 281, 304–305

CHASE STONE: 2–3, 20–21, 42–43, 68–69, 74, 229, 245

PHILIP STRAUB: 250–251

JUSTIN SWEET: 86, 310, 325

NUTCHAPOL THITINUNTHAKORN (Studio Hive): 197, 212, 236, 252, 286

MAGALI VILLENEUVE: 9, 12, 32, 44, 52, 59, 64, 70, 82, 91, 95, 98–99, 100, 128, 153, 159, 160, 200, 202, 210, 261, 264, 265

DOUGLAS WHEATLEY: vi, vii, 6, 7, 34, 40, 72, 81, 140, 147, 208, 269, 306, 320–321

ARKA SAYFA | *Rhaegar Targaryen ve Lord Robert Baratheon, Üç Dişli Mızrak Savaşı sırasında, Yakut Geçidi'nde.*